𑍐.
𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯
𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸ்ரீமத்பாகவதம்.

11—12 ஸ்கந்தங்கள்.

ஸ்ரீதரீய வ்யாக்யானத்துடன்
சிறுகாம்பூர் - பிரஹ்மஸ்ரீ
ராமாயணம் - நடேச சாஸ்திரியார்
அவர்களால்
வரகவி. திரு. அ. சுப்ரமண்ய பாரதி அவர்களின்
உதவியைக் கொண்டு
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

சென்னை, திருவல்லிக்கேணி,
எ. வி. ஐயர் அண்டு கம்பெனி
ப்ரொப்ரைடர் எ. வைத்தியநாதையரவர்களால்
சென்னை, கோமளேசுவரன்பேட்டை,
சச்சிதானந்த அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1917

श्रीरुक्मिणीसत्यभामासमेत
श्रीगोपालकृष्णपरब्रह्मणे नमः.

एकादशस्कन्धाध्याय कथासंग्रहश्लोक
प्रारंभः.

उक्तेऽथ त्रिंशदध्याये येऽनुरक्तिरेकादशे ततः।
जायन्तेयेतिहासार्थे वैश्वासप्रासयोगतः॥
नारदो वसुदेवाय सारसेन न्यवर्णयत्।
भगवान्नवायाथ विस्तरेणोपपत्तिभिः॥

௧ तत्र तु प्रथमेऽध्याये यदुवंशस्य संक्षयः।
उपक्षिप्तो विरामाय ऋषिशापप्रवेशतः॥
प्रवक्तृतः परानन्दकृष्णक्रीडानुवर्णिता।
तन्निवृत्त्यापरानन्दपदारोहोऽनुवर्ण्यते॥ ௧

௨ द्वितीये निमिजायन्तेयसंवादे नारदः।
यदाह भागवतान्धर्मान् वसुदेवाय वर्ण्यते॥ ௧௦

௩ मायातत्तरणब्रह्मकर्मप्रश्नचतुष्टये।
तृतीये तत्त्वरूपं तत्त्वचतुर्भिर्मुनिभिः प्रयत्नः॥ ௨௭

௪ चतुर्थेऽप्यवतारेषु प्रश्नस्योत्तरमुक्तवान्।
जयन्तिनन्दनो नाम्ना द्रुमिलो नव सत्तमः॥ ௪௧

௫ पञ्चमे भक्तिहीनानां का निष्ठा को युगे युगे।
विष्णोः पूजाविधिः प्रश्नद्वयस्योत्तरमुच्यते॥ ௫௫

௬ षष्ठे ब्रह्मादिभिः स्तुत्वा गन्तुं विज्ञापितं हरिम्।
उद्धवः प्रार्थयामास स्वयाने नय चाश्रितम्॥ ௭௧

௭ सप्तमे तमुद्धवं ज्ञानसिद्ध्यै पृष्टः स्वयं हरिः।
अवधूतेतिहासोक्तगुरूनष्टाववर्णयत्॥ ௮௫

௮ अष्टमेऽजगरादिभ्यो नवभ्यः शिक्षितं हरिः।
अवधूतगिरा प्राह विवेकायोद्धवं प्रति॥ ௧௦௪

௯ नवमे कुररादिभ्यो देहतश्चापि शिक्षितम्।
प्रययौ यदुः कृतार्थोऽहमिति कृष्णे न्यवर्णयत्॥ ௧௧௫

௧௦ दशमे विंशतिर्वर्गाः प्राप्य मुमुक्षुसंसारमाश्रवः।
उद्धवस्यात्मस्वास्थ्यं स्वायतोक्तिः प्रदर्शिता॥

தஶமே தேஹஸம்பந்தாச் ஸம்ஸ்ருதிர்நுத்தந: ஸ்ம்ருதா |
இத்யேதத்வர்ண்யாமாஸ உத்தாரஞ்ச நிவாரத: ‖ ௧௨௫

௧௧ ஏகாதஶே து பஞ்சானாம் உக்தானாமபி லக்ஷணம் |
ஸாதனானாஞ்ச ததா பக்தேர்லக்ஷணம் ஹரிணோதிதம் ‖ ௧௩௯

௧௨ த்வாதஶே ஸாதுஸங்கஸ்ய மஹிமா வர்ணித: பர: |
கைங்கர்யானுஷ்டானதத்வாவ்யவஸ்தா ச தத: பரம் ‖ ௧௫௦

௧௩ த்ரயோதஶேऽத ஸத்வஸ்ய ப்ரஜ்ஞா விதேஹாதயஸ்த்ரய: |
ஸம்ஸேதிஹாஸதஸ்தித்த குணவிஶேஷவர்ணனம் ‖ ௧௫௯

௧௪ சதுர்தஶே பரம் ஶ்ரேயோ பக்திரேவ ந சேதரத் |
இத்யேதத்வர்ண்யதே த்யானயோகஸ்ய ஸஹ ஸாதனை: ‖ ௧௭௩

௧௫ தத: பஞ்சதஶே ப்ரோக்தா ஸ்ஸிதயோ யாரணானுகா: |
ஶ்ரீவிஷ்ணுபதஸம்ப்ராப்தாவஞ்ஜராயதயா உதா: ‖ ௧௮௫

௧௬ ஷோடஶே து ஸமாராதிஸப்தயுக்தா விஸ்ருதய: |
ஜ்ஞானவீர்யப்ரஹாவாதிவிஶேஷேணாபவர்ணிதா: ‖
அஞ்ஜஸ்வித்தேன தத்ப்ராந்தஶக்ய உக்ரதாந்தனாம் |
அஞ்ஜஸ்தேப்ரமதாவத்தேத்வ விஸ்ருத்யாதிநிரூபணம் ‖ ௧௯௪

௧௭ ததஸ்ஸ்பதஶே ப்ரஷ்டே ஸ்வயமேவ பக்திலக்ஷணே |
ஸம்ஶோக்தம் யதுதத்வாஹ ப்ரஹ்மவானிப்ரஹஸ்யயோ: ‖ ௨௦௫

௧௮ அஷ்டாதஶேऽபதஸம் ச நஸ்யதிமேசரம் |
அதிகாரவிஶேஷேண விஶேஷம் சாபி தத்ததம் ‖ ௨௧௯

௧௯ ஜ்ஞானாதேர்நிர்ணய: பஶ்சாம்க்ருதோ ஸ்ப்ரஶ்யதயதத: |
ஏகோனவிம்ஶதிதமே ஜ்ஞானாதேஸ்த்ரைபுவ்யதே ‖
ஜ்ஞானினோ வர்ண்யதே கஉரஹாவ ஏகோனவிம்ஶகே |
பக்திதக்ருஸ்வரூபவாஹ்யாம் நஷ்டஜ்ஞானஸ்யஸம்பதா ‖ ௨௩௧

௨௦ விம்ஶே யோமத்ரயம் ப்ரோக்தம் பக்திஜ்ஞானக்ரியாத்மகம் |
குணதோஷவ்யவஸ்தாஶுதயிகாரிவிஹாமத: ‖ ௨௪௩

௨௧ ஏகவிம்ஶே க்ரியாஜ்ஞானபக்திஷ்வதிகாரிணாம் |
காதிநாம் ப்ரவ்ருத்யாதிகுணதோஷா: ப்ரபஞ்சிதா: ‖ ௨௫௪

௨௨ த்வாவிம்ஶே தத்வஸம்க்யானாதிவிரோதவிரோதய்ருதே |
பும்ப்ரக்ருத்யோவிவேகஶ்ச ஜந்மம்ருத்யுவியாதி ச ‖ ௨௬௯

௨௩ த்ரயோவிம்ஶதிரக்ஸாரஸஹநேவாய ஸம்யுதே |
ஹிக்ஷுகீதாப்ரகாரேண உநஸஸ்ஸம்யமோ யியா ‖ ௨௮௭

൨൪ ചതുർവിംശേ തു സാംഖ്യേന ദേഹാദൗ മോഹോ നിവാര്യതേ।
ശുദ്ധസത്ത്വപ്രധാനാദാഗമാദ്യവിജ്ഞയാ ॥
സ്വപദം ചാഹങ്കാരനാശം സ്വപ്നോത്ഥായ സംശയേ।
ചിത്തശോകസ്യ പാർത്ഥഃ കൃഷ്ണസാംഖ്യോക്ത്യാ ഹി തത്ക്ഷയേ॥ ൩൦൪

൨൫ പഞ്ചവിംശേ സ്വദേഹാഭിമാനപ്രവൃത്തിപ്രവൃത്തി നിവൃത്തിപ്യതേ।
ചിത്തവൃത്തിസമാധിഗമ്യപ്രവൃത്തിനിരോധയാ ॥ ൩൧൩

൨൬ ഷഡ്വിംശേ യോഗനിഷ്ഠായാ വിധാതോ ദർശ്ശസംജ്ഞതഃ।
സായുജ്യേന ത്വന്നിഷ്ഠാ പരാ കാഷ്ഠാ നിപദ്യതേ॥
യോഗിനോ യോഗവിഘ്നം സ്യാത് സംഹിതേതി।
സപര്യാതന്ത്രപ്രവൃത്തൈഃ പ്രഗീതം വിതന്യതേ॥ ൩൨൩

൨൭ സപ്തവിംശേ ക്രിയായോഗസ്യ പ്രത്യക്ഷപ്രത്യക്ഷസാധകഃ।
സപ്രകാരാ വിധേതസ്യ സാങ്ഗഃ പ്രോക്തസ്സാരസ്വതഃ॥
നാഗാദ്യാകാരമൂർത്തീനാം കാർത്താ സജ്ജാതിസംഭവഃ।
ഇതികൃഷ്ണാഖ്യാനം സപ്രാദ്യന്തഃ സ്വേദ്ധാത്മാർത്ഥപ്രവൃത്തി ॥ ൩൩൨

൨൮ അഷ്ടാവിംശേ തു യഃ പൂർവം വിസ്തരേണോപവർണ്ണിതഃ।
ജ്ഞാനയോഗഃ പാർത്ഥസ്വാസത സാരാത്മതത്ത്വനിരൂപ്യതേ॥ ൩൪൭

൨൯ ഏകോനത്രിംശേ തു യഃ പൂർവം വിസ്തരേണ നിരൂപിതഃ।
ഭക്തിയോഗസ്സദാ ഭക്തസ്സങ്ഗായ സാരസതഃ॥
ശ്രുതിശ്രേഷ്ഠാദീ വാദ്യക്ഷ്യോ യോഗേ സജ്ജേകസംവൃതി।
സർവോപായം പാർത്ഥഃ കൃഷ്ണാർജ്ജുനഃ പരിപൃച്ഛതി ॥ ൩൬൩

൩൦ ത്രിംശേ തു പ്രാഗർവപക്ഷിസ്തംഭസമുച്ചയതോ ഹരിഃ।
സ്വയാദേ ഗന്ധർവനിബദ്ധ സംഹാര നിജം കാര്യേ ॥ ൩൭൮

൩൧ ഏകത്രിംശേ സ്വകം യാദേ ജഗാദേ ഭഗവാനിതഃ।
തദേവാനന്തയത്നഃ പ്രീത്യാ പസാർദ്ദേവാദയസ്തതഃ ॥
ദേവാദ്യയദൂർലിയായാദേവ സരിയോ ദേവാദ്യ വിധായ താദ്യ।
ശ്രീകൃഷ്ണഃ ശ്രേഷ്ഠയാ യാദേ സ്വതപ്തേവ സരാവിശത്॥ ൩൮൯

ഏകാദശസ്കന്ധായ്യായ കഥാസംഗ്രഹ

ശ്ലോകാസ്സാർത്ഥാഃ.

𑌅𑌥 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌥𑌾𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍇 𑌕𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌵𑌧𑌿𑌕𑌥𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌤𑌃 ॥
𑌉𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾𑌵𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑍇 ।
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍇 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇 ।
𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌷𑌦𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌯𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑍋 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌾 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

௧ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌹𑌰𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍 ।
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩௯௮

௨ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌥𑍇𑌶𑍇𑌷𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌤𑌾𑌰𑌤𑌃 ।
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌜𑌨𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑌾𑌗𑌸𑌃 ॥ ௪௦௮

௩ 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌘𑍋𑌷𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌚 𑌘𑍋𑌷𑌹𑌰𑌿𑌯𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌘𑍋𑌷𑌹𑌞𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥ ௪௧௮

௪ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌨𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௩௦

௫ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌦𑌾𑌭𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑌾𑌵𑌧𑍇𑌰𑌤𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌸𑌂𑌦𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑍀𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ ௪௪௨

௬ 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌖𑌾𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍍 ॥ ௪௪௬

௭ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇𑌽𑌥𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍈𑌃 ॥ ௪௬௬

௮ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌹𑌕𑍈𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌨𑌰𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥ ௪௭௩

௯ 𑌨𑌵𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌯𑍋𑌽𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌶𑌮𑌨𑍈𑌃 ॥ ௪௮௬

௧௦ 𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌶𑌿𑌵 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌰𑌾𑌨𑌦𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌕𑌮𑌥𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌤𑌃 ॥ ௪௯௫

கக ஷகாடிஶே து பஞ்சாஸ்யம் உஷாபசரஷவணாய்நஶ்ச ।
ரவேபஷ்யஹ்ஸ்ய சாப்யாநம்ப்ரதிராஸம் ப்ரயக்ஷ்யகஃ॥ ருoரு

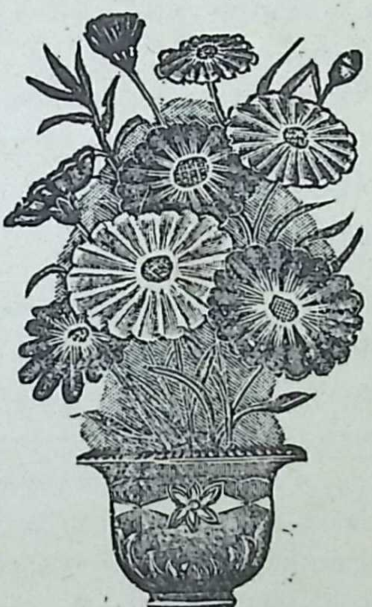
கஉ ஆடிஶே து பரணோக்தஸபாயாசாநக்ரூஃ க்ரதஃ ।
ஶ்ரயஶஸ்கநூராரஹ்ய ஶ்ராயாதெந்ய ந ஸராஸதஃ ॥ ருகஅ

கங த்ருயொடிஶே பரணாநாம் ஸம்ப்ராராஹயதாக்ரூஶ்ச।
தாநந்தாநஸ்ய ராஹாத்ம்யம் ஶ்ரீஉஜ்ஹாகவதஸ்ய ச ॥ ருகங

இதி ஶ்ரீஉஹ்ஹீயராசாயஷ்வயஷ் விரசிதாஃ

ஆடிஶஸ்கநூாயப்பாய கதாஸம்க்ரஹ

ஶ்லோகாஸ்ஸமாப்தாஃ.

ஸ்ரீமத்பாகவதம்

11-வது ஸ்கந்தத்தின் அட்டவணை.

அத்-ம். பக்கம்.

ஸ்ரீமத்பாகவதம் 12-வது ஸ்கந்தத்தின் அட்டவணை.

12 - வது ஸ்கந்தத்தின்
அத்யாயங்களின் ஸங்கிரஹ ச்லோகங்கள்
முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஸ்ரீதராசார்ய ஸ்வாமிகள் செய்த
கதாஸங்கிரஹ ச்லோகங்கள்
12-வது ஸ்கந்தம்வரை
முற்றுப்பெற்றன.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌵𑌧𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌭𑍁𑌵𑍋𑌽𑌵𑌤𑌾𑌰𑌯𑌦𑍍𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌲𑌿𑌮𑍍 ॥ 1

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

𑌵𑌿𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌦𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑍍𑌰𑌜𑌃 ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑍍 ।
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌯𑌾𑌥 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌯𑌦𑍁𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌉𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌪𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑌦𑌾𑌰𑍋𑌹𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌭𑍂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌵𑌤𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌜𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤 𑌯𑌦𑍁𑌵𑌂𑌶𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌿𑌤𑌸𑌕𑌲𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍁𑌚𑌿𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾,

---

11-வது ஸ்கந்தம்.

1-வது அத்யாயம்

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

பலராமருடன் கூடிய க்ருஷ்ண பகவான் யதுக்கள் சூழ அஸுர வதஞ் செய்து (ஒருவருக்கொருவர்) பெரிய கலஹத்தை உண்டுபண்ணிப் பூபாரத்தைக் குறைத்தார். 1

யே கோபிதாஸ்ஸுபஹு பாண்டுஸுதாஸ்ஸபத்நை
த்யூதாத்யுபக்ருதஹேலநகசக்ரஹணாதிபிஸ்து ।

~~~~~~

கர்ணாம்ருதா கயேதாநீந்தநதயோபராயா ஸௌஹார்தஸ்ய ஹ்ருத்தாநாந்த
ததேவாவஶேஷவரூபகஞ்சுகாயம் பரூதமகேதாபிதாநாம் வாயிகாபி
ணாம் ஸர்வாம்ஶாநாம் ஸௌஹார்த்யவஶேஷேந ததுபயிகாரவஸ்வாவண
வரூபகஞ்ச ப்ரஹ்மாத்யநுக்ரஹாய நிஜவஸரோதோ நிரூப்யதே
தத்ர கார்யக்ஷேத்ரயாத்ராயாம் ஈவிரக்தஸ்ய வஸ்ஸேவஸ்ய । “கர்ணா
கர்ணிகயாரோ யதாஸ்யாத்தஸ்த்யாதி” இத்யேவம் கர்ணயோகம் வ்ருஷ்
வதோ நாரதாதிபி: கர்ணயோகோ நிரூபித: । “கர்ணாகர்ணிகயார
வஷ ஸாயம்நிரூபித:। பஞ்சயாஷவித்தேந ஶங்கேநஜ்யேதவரூர்ஷ”
இத்யாதிநா தேநவ விஶ்வஜகஸ்ய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாஸ்ய வரஸேவ்யகேந
ஜ்ஞாதவத: ஷட்குணநபநாயாயே ஸ்ரீ க்ருஷ்ணேநாத்ரகவிவக்ஷிதம் ।
“வவோவஸ்ஸவேதாயஜ்ஞாதேதஸ்யவந்நஹே । யஶ:வத்ராந ஸவ
ஜ்யேதகக்ரார் உதாஹ்ருத” இத்யாதிநா தத் தகம் விஷயஹோமாதிஶயேந
வநவிரோஹிதகோவீக தஸ்வேதாநீம் நாரதஸைவேநவ்ருயஸம்வஞாய்யா
ய்யா நிரூப்யதே தத்ர வ்ருயஸாய்யாயேவோரோஹ்யாத்வாதநாபயதகாஸ்ய
ப்ரஹ்மஶாவாவஶேஷேந ஈத்யஞதவிஷய ஸவாநாஸநித்யதா வ்ருதி
வாத்யதே ததஸ்ததஹிமாய்யாயெநிஜாயஜ்ஞயஸம்வாதேந ஸவர்ணம்
வரோத்தக நிரூபணம் தத: ஷஷ்டே பகவதர்ஜுந ஸம்வாதப்ரஸ்தாவ:
ததஸ்த்ரயோவிம்ஶதிபி: உஜ்வலப்ரதிபடஸ்தஸ்ய நிரூபணம் ததோ
ஆஹ்யாம் ஶ்லோகத்ரயா இத்யேகத்ரிம்ஶாத்யாயேநோகாதஶக்தஸ்ய
ப்ரவ்ருத்தி: தஸ்ய ச யதாஸ்திவ்யாவ்யாநோரஹ்யதே தத்ர ஶ்லோகப்ரஸம்ஹா
ரம் வரூபஸகாயம் ஸர்வததி ஶ்லோகத்வயேந । க்ருஷ்ணேதி । கவதாரய
தித்யத்ர கவாமோ த்ருஷ்ட்வா: கவதாரயஞ்ஜவிஷ்டம் வேமவத்ஸதிஶீக்ரம்
ஹிம்ஸாவயஸ்வஸாயிநதித்யம்: கவிம்கவஹம் ॥ க ॥ வஸந்ததிலகா வ்ருத்தம் ।
யதி ॥ ஸபத்நைர்துர்யோதநாதிபி: கோபிதா: கோபம்ப்ராபிதா:
ஸுபஹு யதா பவதி ததா பஹுவாரமித்யர்த: ததேவாஹ—
த்யூதாத்யுபக்ருத ஹேலந கசக்ரஹணாதிபிரிதி த்யூதமுபக்ருதம் கபடத்யூதக்ருதம்
ஹேலநமவஜ்ஞா கசக்ரஹணம் த்ரௌபத்யா: கேஶாகர்ஷணம்
ஏதாநி ஆதிர்யேஷாம் ஜதுக்ருஹதஹநாதீநாம் தை: க்ருஷ்ணா
யே கோபிதா: பாண்டுஸுதா: தாந்நிஹந்தும் க்ருஷ்ணாஜ்ஞயா தத: உபயோ:
பக்ஷயோ: ஸேநயோர்மத்யே ஸ்தாபித ரதோ பகவாநக்ஷீண: ஸாரதிர்பவந்

சத்ருக்களாகிய துர்யோதனன் முதலியவர்களால் கபடமான சூதாட்டம், அவமதிப்பு, கூந்தலைப் பிடித்திழுத்தல் முதலியவைகளால் பலதடவை கோப
~~~~~~

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍
𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌹𑌰𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌭𑌾𑌰𑌮𑍀𑌶𑌃 ॥ 2

𑌭𑍂𑌭𑌾𑌰𑌰𑌾𑌜𑌪𑍃𑌤𑌨𑌾 𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌦𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌵𑌨𑍇𑌰𑍍𑌨𑌨𑍁 𑌗𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌗𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌂
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌮𑌹𑍋 𑌅𑌵𑌿𑌷𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ 3

𑌨𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍
𑌮𑌤𑍍𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑌵𑍋𑌨𑍍𑌨𑌹𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ।

𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍇 𑌕𑍋𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍋𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌤𑌃
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌨𑍃𑌪𑌃 𑌯𑍇 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌯𑍋𑌧𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃
𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌹𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍇 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑌂𑌬𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌲𑍇𑌨𑌵𑌾𑌧𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌪𑍇𑌤𑍇𑌬𑌾𑌂𑌪𑌵𑌹𑍍𑌵𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯
𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌭𑍂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌭𑍂
𑌭𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑍁𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌰𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍃𑌤𑌨𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌤𑌨𑌾𑌃
𑌸𑍇𑌨𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌤𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍈𑌃
𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿
𑌬𑌹𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂 [illegible] 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑍈
[illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible]
[illegible] ॥ ௩ ॥ [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌨𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥
[illegible]
[illegible] 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible]

மடைந்த பாண்டு புத்ரர்களை நிமித்தமாகக்கொண்டு இரண்டு பக்ஷத்திலும் சேர்ந்த அரசர்களை ஈசனாகிய க்ருஷ்ணன் கொன்று பூபாரத்தை யபஹரித்தார்.

அப்ரமேயராகிய பகவான் தம் கைகளால் ரக்ஷிக்கப்படும் யதுக்களைக் கொண்டு பூமிக்கு பாரமாகிய ராஜஸேனைகளைக் கொன்று பின் யோசித்தார். பூமியின் பாரமானது ஒழிந்ததேயாயினும் ஒழியவில்லை என்றெண்ணுகிறேன். ஏனெனில், யாதவகுலமானது ஸஹிக்கமுடியாததாக இருக்கிறது. ஆச்சர்யம்! 3

என்னை ஆச்ரயமாக அடைந்தவர்களும் (ரதம், யானை முதலிய) பெருமைகளால் தடைபடாதவர்களுமாகிய இந்த யாதவர்களுக்கு மற்றவிடத்தில் ஏந்த விதத்திலும் எப்பொழுதும் அவமதிப்பு ஏற்படாது. "மூங்கிற்கொத்துக்கு அக்னி

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌣𑍁-
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌵 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌪𑍈𑌮𑌿 𑌧𑌾𑌮 ॥ 4

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌶𑌾𑌪𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌹𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 5

𑌸𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌗𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥ 6

𑌹𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑌵𑍈𑌃 𑌗𑌜𑌾𑌶𑍍𑌵𑌰𑌥𑌪𑌦𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌹𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌹𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹-- 𑌵𑌿𑌭𑌵𑍋𑌨𑍍𑌨𑌹𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂𑌶𑌮𑌮𑍍 𑌉𑌪𑍈𑌮𑌿 𑌉𑌪𑍈𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 '𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌮𑍀𑌪𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂𑌧𑌾𑌮 𑌉𑌪𑍈𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥4॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌹𑍍𑌰𑍇 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 5 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌯𑌯𑌾, 𑌯𑌦𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑌰𑍍𑌕𑍇𑌣 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑍇 𑌲𑍋𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌾𑌃 𑌗𑌿𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌦𑍈𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌵𑍈𑌫𑌲𑍍𑌯𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 6 ॥ 𑌆𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌜𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌤𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍌 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯

யைப்போல்" இந்த யதுகுலத்திற்கு மனத்தில் கலஹத்தை யுண்டாக்கிப் பின் ஒழிவடைகிறேன். (பிறகு) வைகுண்டம் செல்லுகிறேன். 4

ஏ பரீக்ஷித்துராஜனே! ஸத்யஸங்கற்பரும், வ்யாபகருமாகிய ஈச்வரன் இவ்வாறு நிச்சயங்கொண்டு ப்ராஹ்மணர்களின் சாபமென்ற வ்யாஜத்தால் தம் குலத்தை ஸம்ஹரித்தார். 5

ஜனங்களுக்கு லாவண்யத்தைக் கொடுக்கும் தமது மூர்த்தியால் மானிடர்களின் நேத்ரத்தையும், தம் சொற்களால் இந்தச் சொற்களை நினைப்பவர்களின் மனத்தையும், தம் அடிவைப்புகளால் இந்த அடிகளைப் பார்ப்பவர்களின் செய்கைகளையும் ஆகர்ஷித்து மங்களமான ச்லோகங்களுடைய கீர்த்தியைப் பூமியில்

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍁𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌨𑍁 𑌕𑍌 ।
𑌤𑌮𑍋𑌽𑌨𑌯𑌾 𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌂𑌪𑌦𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 7

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍋𑌪𑌸𑍇𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌪𑌃 𑌕𑌥𑌮𑌭𑍂𑌦𑍍𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ 8

𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌵𑍈 𑌶𑌾𑌪𑍋 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌕𑌥𑌮𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍇𑌦 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌦𑌸𑍍𑌵 𑌮𑍇 ॥ 9

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌸𑍍𑌸𑌕𑌲𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌂
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌃 ।

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯 । 𑌅𑌨𑌯𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌲𑌿𑌜𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌮𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥7॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌦𑌾𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑍇𑌵𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨 𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌕𑍋𑌪𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌮𑌭𑌿𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌾𑌦𑌰𑍍𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌃॥ 8॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌕𑌲𑌹𑌃 ॥9॥ 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍀𑌷𑌭𑌵𑌃 𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨

விஸ்தாரப்படுத்தி இந்தக் கீர்த்தியால் (இனி உண்டாகப்போகிறவர்கள்) ஸுகமாக ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டப்போவது நிச்சயம் என்று அறிந்து தம் ஸ்தானமாகிய வைகுண்டம் சென்றார். 6—7

பரீக்ஷித்துராஜா கேட்கிறார்.

ப்ராஹ்மண பக்தர்களும், தானசீலர்களும் எப்பொழுதும் பெரியோர்களை ஸேவிப்பவர்களும், க்ருஷ்ண பகவானிடம் மனஞ் செலுத்தியவர்களுமாகிய யாதவர்களுக்கு ப்ராஹ்மண சாபம் எவ்வாறு உண்டாயிற்று? 8

ஓ ப்ராஹ்மண ச்ரேஷ்ட! அந்தச் சாபானது எதன் நிமித்தமாக ஏற்பட்டது? எந்த மாதிரியாக உள்ளது? ஒரே மனமுள்ள அவர்களுக்குப் பேதம் எவ்வித மேற்பட்டது? இவை யாவற்றையும் எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 9

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

மிகுந்த கீர்த்தி யுடையவரும், ஆப்த காமருமாகிய பகவான் ஸுந்தர வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமான தேஹ மெடுத்துக்கொண்டு மிகவும்

கர்மாணி புண்யநிவஹானி ஸுமங்களானி
கா³யஜ்ஜக³த்கலிமலாபஹராணி க்ருத்வா ।
காலாத்மனா நிவஸதா யது³தே³வகே³ஹே
பிண்டா³ரகம் ஸமக³மன் முனயோ நிஸ்ருஷ்டா꞉ ॥ 11

விஶ்வாமித்ரோ(அ)ஸித꞉ கண்வோ து³ர்வாஸா ப்⁴ருகு³ரங்கி³ரா꞉ ।
கஶ்யபோ வாமதே³வோ(அ)த்ரிர்வஸிஷ்டோ² நாரதா³த³ய꞉ ॥ 12

[illegible]

மங்களமான கர்மங்களைப் பூமியில் செய்து, (த்வாரகையின்) க்ருஹத்தில் வஸித்து ரமித்து இன்னும் செய்யவேண்டிய செய்கையுடையவராய்க் குலத்தை ஸம்ஹரிப்பதற்கு விரும்பினர். 10

யதுதேவனுடைய க்ருஹத்தில் வஸிக்கிறவரும், காலரூபியுமாகிய வாஸுதேவரால் அனுப்பப்பட்ட முனிவர்கள் புண்யங்களை வஹிப்பனவும், மிக மங்களமும், கானஞ் செய்யும் ஜனங்களின் கலிமலத்தைப் போக்குகிறவைகளுமான கர்மங்களைச் செய்து பிண்டாரகம் என்னும் தீர்த்தத்திற்கு வந்தார்கள். 11

விச்வாமித்ரர், அஸிதர், கண்வர், துர்வாஸஸ், ப்ருகு, அங்கிரஸ், காச்யபர், அத்ரி, வாமதேவர், வஸிஷ்டர், நாரதர் முதலிய முனிவர்கள் வந்தார்கள். 12

க்ரீட³ந்தஸ்தாநுபவ்ரஜ்ய குமாரா யது³நந்த³நா: ।
உபஸங்க்³ருஹ்ய பப்ரச்சு²ரவிநீதா விநீதவத் ॥
தே வேஷயித்வா ஸ்த்ரீவேஷை: ஸாம்ப³ம் ஜாம்ப³வதீஸுதம் ॥ 13

ஏஷா பப்ரச்ச² வோ விப்ரா அந்தர்வத்ந்யஸிதேக்ஷணா ।
ப்ரஷ்டும் விலஜ்ஜதீ ஸாக்ஷாத் ப்ரப்³ரூதாமோக⁴த³ர்ஶநா: ॥
ப்ரஸோஷ்யந்தீ புத்ரகாமா கிம் ஸ்வித் ஸஞ்ஜநயிஷ்யதி ॥ 14

ஏவம் ப்ரலப்³தா⁴ முநயஸ்தாநூசு: குபிதா ந்ருப ।
ஜநயிஷ்யதி வோ மந்தா³ முஸலம் குலநாஶநம் ॥ 15

தச்ச்²ருத்வா தே(அ)திஸந்த்ரஸ்தா விமுச்ய ஸஹஸோத³ரம் ।
ஸாம்ப³ஸ்ய த³த்³ருஶுஸ்தஸ்மிந் முஸலம் க²ல்வயஸ்மயம் ॥ 16

தாநாஹ — விநீதவதி³தி ॥ ௧௨ ॥ க்ரீட³ந்த இதி । உபஸங்க்³ருஹ்ய பாத³க்³ரஹணம் க்ருத்வா ॥ ௧௩ ॥ ப்ரஷ்டுமஶக்தாமாஹ — ஏஷேதி ॥ ஹே அமோக⁴த³ர்ஶநா: விப்ரா: ஏஷா அந்தர்வத்நீ க³ர்பி⁴ணீ வ: யுஷ்மாந் ஸாக்ஷாத்ப்ரஷ்டும் விலஜ்ஜதீ லஜ்ஜமாநா அஸிதேக்ஷணா பப்ரச்ச² ப்ரஸோஷ்யந்தீ ப்ரஸவாகாங்க்ஷிணீ கிம் ஸ்வித் ஜநயிஷ்யதி கந்யாம் வா புத்ரம் வா தத்³ப்³ரூத ॥ ௧௪ ॥ ஏவமிதி ॥ ப்ரலப்³தா⁴: உபஹஸிதா: வஞ்சிதா இதி வா ॥ ௧௫ ॥ ததி³தி ॥ தஸ்மிந்நுத³ரே அயஸ்மயம் லோஹமயம் ॥ ௧௬ ॥ கிமிதி ॥ மந்த³பா⁴க்³யை: ந: ஸ்வாமிபி⁴: கிமேதத்க்ருதம் ந: ஸ்வாநு ஜநா: கிம் வதி³ஷ்யந்தீதி விஹ்வலிதா: ஸந்த: ராஜஸமீபமாயயு: ॥

விளையாடுகிறவர்களும், வினயமில்லாதவர்களும், குமாரர்களுமான யாதவர்கள், ஜாம்பவதியின் குமாரனுகிய ஸாம்பனுக்கு ஸ்திரீ வேஷம் போட்டு அழைத்துக்கொண்டு வணக்கமுடையவர்களைப் போல் இந்த முனிவர்களிடம் சென்று பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு கேட்கிருர்கள். 13

அமோகமான தர்சனமுடைய ஓ ப்ராஹ்மணர்களே! இந்த ஸ்திரீ கரிய விழியுடையவள், கர்பிணி, பிரஸவிக்கும் ஸமயத்திலிருக்கிருள்; புத்ரனை விரும்பியவள், உங்களைக் கேட்பதற்கு வெட்கப்படுகின்ருள். (எங்கள் முகமாக) உங்களைக் கேட்கிருள். எதை (புத்ரனையா, கன்னிகையா) ப் பெறுவாள். சொல்ல வேண்டும். 14

ஓ ராஜனே! இவ்வாறு பரிஹாஸம் செய்யப்பட்ட முனிவர்கள் கோபங்கொண்டு ஓ மூடர்களே! உங்களுடைய குலத்தை நாசமாக்கும் முஸல (உலக்கை) த்தைப் பெறுவாள் இவள் என்று யாதவர்களிடம் கூறினர்கள். 15

இதை யாதவர்கள் கேட்டு மிகவும் நடுங்கினர்கள். விரைவில் ஸாம்பனுடைய வயிற்றைவிட்டுக் கர்ப்பம் விழுந்தது. அதில் இரும்பு மயமான முஸலத்தைப் பார்த்தார்கள். 16

𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍇𑌹𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌸𑌲𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ 17

𑌤𑌚𑍍𑌚𑍋𑌪𑌨𑍀𑌯 𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌨𑌮𑍁𑌖𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌆𑌵𑍇𑌦𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ॥ 18

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍋𑌘𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌪𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌮𑍁𑌸𑌲𑌂 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌯𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑍌𑌕𑌸𑌃 ॥ 19

𑌤𑌚𑍍𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌸𑌲𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌰𑌾𑌜𑌃 𑌸 𑌆𑌹𑍁𑌕𑌃 ।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌲𑍍𑌲𑍋𑌹𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 20

𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌸𑍀𑌲𑍍𑌲𑍋𑌹𑌂 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌰𑌲𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌉𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍇𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌲𑌗𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌲𑍇𑌰𑌕𑌾𑌃 ॥ 21

𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌘𑍍𑌨𑍈𑌰𑍍𑌜𑌾𑌲𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌰𑌗𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌂 𑌸 𑌶𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑍋𑌽𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍 ॥ 22

௧௭॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌯 𑌨 𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 ॥ ௧௮ ॥ ௧௯ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌆𑌹𑍁𑌕𑌃 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍀𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌸𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑍀𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌵𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍 ॥௨௦॥ 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌰𑌲𑍈𑌃 𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 ॥௨௧॥ 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿॥ [illegible] ॥௨௨॥ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌵𑍇𑌪𑌥𑌵𑌃

அற்பமான பாக்யமுடைய நாம் என்ன செய்தோம். ஜனங்கள் நம்மை என்ன சொல்லுவார்கள் என்று தளர்ச்சி யடைந்து முஸலத்தை க்ரஹித்து க்ருஹம் சென்றூர்கள். 17

வாடிய முகமுடைய யாதவர்கள் முஸலத்தை ஸபையில் கொண்டுவந்து யாதவர்கள் சூழ விருக்கும் உக்ரஸேன மஹாராஜனிடம் தெரிவித்தார்கள். 18

ஓ ராஜனே! த்வாரகையில் இருக்கும் யாதவர்கள் அமோகமான ப்ராஹ்மண சாபத்தைக் கேட்டு முஸலத்தைப் பார்த்து ஆச்சர்யமடைந்தவர்களும் பயத்தால் நடுங்கியவர்களுமானூர்கள். 19

யதுராஜனுகிய உக்ரஸேன ராஜன் அந்த முஸலத்தைப் பொடிபண்ணி ஸமுத்ர ஜலத்தில் போட்டான். மிஞ்சிய லோஹத்தையும் போட்டான். 20

அந்த லோஹத்தை ஒரு மத்ஸ்யமானது விழுங்கிற்று. பொடிகள் அலைகளால் வஹிக்கப்பட்டு கரையில் பற்றுதலடைந்து கோரைகளாயின. 21

கடலில் செம்படவர்கள் வலைகளால் இந்த மீனை வேறு மீன்களுடன் பிடித்தார்கள். வேடன் மத்ஸ்யத்தின் வயிற்றிலிருக்கும் லோஹத்தைப் பாணத்தின் நுனியில் கோர்த்தான். 22

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌪𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌮𑍋𑌦𑌤 ॥ 23

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

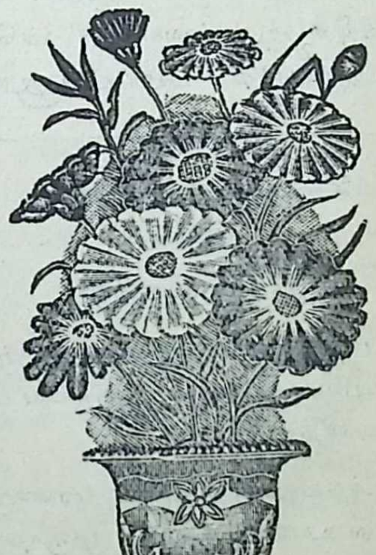
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌪𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌮𑍋𑌦𑌤 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑍀 ॥ ௨௩ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

கார்யம் யாவற்றையும் அறிந்த பகவான் ப்ராஹ்மண சாபத்தை மாற்றுவதற்கு ஸமர்த்தராயினும் மாற்றுவதற்கு விரும்பவில்லே. காலரூபியாகிய பகவான் இந்தச் சாபத்தை உசிதமென்று ஒப்புக்கொண்டார். 23

1-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

द्वितीयाध्यायप्रारम्भः.

॥ श्री शुकः ॥

गोविन्दभुजगुप्तायां द्वारवत्यां कुरूद्वह ।
अवात्सीन्नारदोऽभीक्ष्णं कृष्णोपासनलालसः ॥ 1

को नु राजन्निन्द्रियवान् मुकुन्दचरणाम्बुजम् ।
न भजेत्सर्वतोमृत्युरुपास्यममरोत्तमैः ॥ 2

तमेकदा तु देवर्षिं वसुदेवो गृहागतम् ।
अर्चितं सुखमासीनमभिवाद्येदमब्रवीत् ॥ 3

द्वितीये निमिजायन्तसंवादेन नारदः ।
प्राह भागवतान्धर्मान्वसुदेवाय पृच्छते ॥

गोविन्देति । अभीक्ष्णं वासः प्रायिकोऽपि अवात्सीदित्यर्थः
न तु नारदस्य दक्षशापादेकत्रावस्थानासम्भवादित्याशङ्क्याह—
गोविन्दभुजगुप्तायामिति न तस्यां ब्रह्मशापप्रभाव इत्यर्थः कृष्णो-
पासने लालसा तृष्णा यस्य सः ॥१॥ भजने सक्तानामभीष्टमसाध्यं
किं कोनु नाम न भजेदित्याह—को न्विति । इन्द्रियवानिति इन्द्रियवत्त्व-
मेव अधिकारिविशेषणमित्यर्थः सर्वतः सर्वेष्वपि लोकेषु मृ-
त्युर्यस्य सः ॥२॥३॥ भगवन्निति । यथा विष्णोः यात्रा कृपणानं सुख

2-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

குருச்ரேஷ்டனுகிய பரீக்ஷித்து ராஜனே! நாரத முனிவர் க்ருஷ்ண பகவானே உபாஸிப்பதில் ஆவலுடையவராகி கோவிந்தருடைய புஜங்களால் ரக்ஷிக்கப்படும் த்வாரகையில் வெகுநாள் வஸித்தார். 1

இந்திரியங்களே யடைந்தவனும், எங்கும் மரணமுடையவனுமாகிய எவன் தான் தேவச்ரேஷ்டர்களால் உபாஸிக்கத்தக்க முகுந்தருடைய பாதாரவிந்தத்தை பஜிக்கமாட்டான்? 2

ஒரு ஸமயம் வஸுதேவர் தம் க்ருஹத்திற்கு வந்தவரும் பூஜையையடைந்தவரும், ஸுகமாக வீற்றிருப்பவருமாகிய தேவரிஷியைப்பார்த்து நமஸ்கரித்துப் பின் வருமாறு கேட்கிறுர். 3

॥ 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 4
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌯 𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌸𑍁𑌖𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 5
𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌛𑌾𑌯𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌚𑌿𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌦𑍀𑌨𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌃 ॥ 6
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵 ।
𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 7

𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌾𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿॥௪॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍈𑌵𑍋𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍁𑌖𑌦𑍋𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌚𑌰𑌿𑌤𑌮𑌤𑌿𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌂 𑌤𑌵 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂॥௫॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌭𑌜𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌛𑌾𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌚𑌿𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌹𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃॥௬॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌃 𑌤𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌥𑌃॥௭॥ 𑌨 𑌨𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷

வஸுதேவர் கேட்கிறார்.

பகவானாகிய நாரத முனிவரே! "தாய்தந்தையரின் வரவானது புத்ரர்களின் நன்மைக்கும் உத்தமச்லோகரின் மார்க்கமுடைய மஹான்களின் வரவானது க்ருபணர்களின் நன்மைக்கும் போல்" உம்முடைய வரவானது மானிடர்களெல்லோருடைய க்ஷேமத்தின் பொருட்டாகிறது. 4

தேவர்களின் சரிதமானது ப்ராணிகளின் துக்கத்தின் பொருட்டும், ஸுகத்தின் பொருட்டும் ஆகிறது. அச்யுதரிடம் மனம் செலுத்திய உம்மைப் போன்ற ஸாதுக்களின் சரிதமானது ஸுகத்தின் பொருட்டே ஆகிறது. 5

எவ்விதம் தேவர்களை எவர்கள் பூஜிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு கர்ம ஸஹாயர்களாகிய தேவர்களும் † "நிழல் போல்" அனுகூலமாகிறார்கள். ஸாதுக்கள் தீனர்களிடம் வாத்ஸல்யமுள்ளவர்களல்லவா? 6

ஓ ப்ருஹ்மரிஷியே! ஆயினும் உமக்கு (எந்த தர்மங்களால் பகவான் ப்ரஸன்னராயினரோ) அந்த தர்மங்களைக் கேட்கிறோம். மானிடன் அந்தத் தர்மங்களைச் சிரத்தையுடன் கேட்டு சர்வபயத்தினின்றும் விடுபடுகிறான். 7

† நிழல் - புருஷன் எதைச் செய்தாலும் அதைச் செய்யும்; அதுபோல தேவர்கள் புருஷன்செய்த கர்மத்திற்குத் தக்கபடி பலனைக் கொடுப்பார்களென்பதாம்.

𑌅𑌹𑌂 𑌕𑌿𑌲 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌮𑍍 ।
𑌅𑌪𑍂𑌜𑌯𑌂 𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 8

𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌦𑍍 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌮 𑌹𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌸𑍈𑌵𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌃 𑌶𑌾𑌧𑌿 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤 ॥ 9

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ॥ 10

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌯𑌤𑍍𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑍇 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍 ॥ 11

𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑍂𑌜𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍[illegible]॥ 𑌅॥ 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌮𑌹𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌧𑌿 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌭𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌅𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍॥௯॥ 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 ॥௰॥ 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃-𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑍇 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍋𑌧𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥௧௧॥

நான் முக்தியைக் கொடுக்கும் முகுந்தனை முந்தி பூமியில் ப்ரஜையை யுத்தேசித்துப் பூஜித்தேன். தேவமாயையால் மோஹமடைந்து மோக்ஷத்தை யுத்தேசித்துப் பூஜிக்கவில்லை. 8

சிறந்த வ்ரதமுடைய முனிவரே! பயமுள்ளதும், விசித்ரமான வ்யஸனமுடையதுமாகிய ஸம்ஸாரத்தினின்று ச்ரமமன்றி ப்ரத்யக்ஷமாய் உங்கள் மூலமாக எவ்வாறு விடுபடுவோமோ அவ்வாறு எங்களுக்கு உபதேசிக்கவேண்டும். 9

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! புத்திமானாகிய வஸுதேவர் இவ்வாறு கூறக் கேட்ட தேவரிஷியாகிய நாரதர் ஹரியின் குணங்களால் நல்ல ஸ்மரணமடைந்து ப்ரீதி யுடன் சொல்லுகிறார். 10

நாரதர் கூறுகிறார்.

பாகவதச்ரேஷ்டராகிய வஸுதேவ! நீர் நன்றாய், நிச்சயித்தீர். ஏனெனில் உலகங்களைப் பரிசுத்தம் செய்யக்கூடிய பாகவத தர்மங்களை நீர் கேட்கிறீர். 11

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍋 𑌨𑍁𑌪𑌠𑌿𑌤𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌆𑌦𑍃𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌿 ॥ 12

𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌦𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌮𑌮 ॥ 13

𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌆𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌣𑌾𑌂𑌚 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 14

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌧𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌭𑌿 𑌋𑌷𑌭𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 15

𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌶𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌾𑌰𑌗𑌮𑍍 ॥ 16

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌆𑌦𑍃𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌚 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 ॥௧௨॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌮𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥௧௩॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌰𑍍𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 ॥௧௪॥ 𑌆𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥௧௫॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌾𑌰𑌗𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌶𑌤𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 ॥௧௬॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌵𑌯𑍋𑌗𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂

சிறந்த தர்மத்தைக் கேட்டாலும், த்யானித்தாலும், ஆதரவு செய்தாலும், (பிறர் செய்ய) அதைத் துதித்தாலும், தேவர்களுக்கும், பரமபுருஷனுக்கும், த்ரோஹம் செய்தவர்களையும் உடனே அது பரிசுத்தஞ் செய்கிறது. 12

பரம மங்கள ஸ்வரூபரும், புண்யமான ச்ரவண கீர்த்தனங்களை உடையவரும், தேவரும், பகவானுமாகிய நாராயணரை இப்பொழுது நீர் ஞாபகப்படுத்தினீர். 13

இவ்விஷயத்தில் இந்த இதிஹாஸத்தைக் கூறுகிறார்கள். இது புராதனமானது. ரிஷப குமாரர்களுக்கும், மஹாத்மாவாகிய நிமிக்கும் எற்பட்ட ஸம்வாத ரூபமாகியது. 14

ஸ்வாயம்பு மனுவுக்கு ப்ரியவ்ருதன் புத்ரன். ப்ரியவ்ருதனுக்கு ஆக்னீத்ரன் குமாரன். ஆக்னீத்ரனுக்கு நாபி குமாரன். நாபிக்கு ரிஷபன் புத்ரன். 15

இந்த ரிஷபன் மோக்ஷத்தை யுபதேசிக்கவேண்டு மென்ற விருப்பத்தால் அவதாரஞ் செய்த வாஸுதேவருடைய அம்சமுள்ளவன் என்று கூறுகிறார்கள். இந்த ரிஷபனுக்கு நூறு புத்ரர்கள். இந்த நூறு குமாரர்களும் வேதத்தின் கரை கண்டவர்கள். 16

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ।
𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 17

𑌸 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌭𑍋𑌗𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌵𑍈 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 18

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌵 𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌪𑌤𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌤𑌾𑌰 𑌏𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ॥ 19

𑌨𑌵𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌶𑌂𑌸𑌿𑌨𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌤𑌰𑌶𑌨𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌃 ॥ 20

𑌕𑌵𑌿𑌰𑍍𑌹𑌵𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑌃 ।
𑌆𑌵𑌿𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌥 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌿𑌲𑌶𑍍𑌚𑌮𑌸𑌃 𑌕𑌰𑌭𑌾𑌜𑌨𑌃 ॥ 21

𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌜𑌡𑌭𑌰𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌤𑌜𑍇𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿—𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌤 𑌅𑌜𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑌾𑌸𑍀𑌦𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑍋𑌽𑌤𑌿𑌶𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥௧௭॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌇𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌲𑍇𑌭𑍇𑌽𑌨𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤 ॥ ௧௮ ॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌵 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌨𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌆𑌸𑌨𑍍 ॥ ௧௯ ॥ 𑌨𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌶𑌂𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌵𑌾𑌤𑌰𑌶𑌨𑌾𑌃 𑌦𑌿𑌗𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌾𑌃॥௨௰॥௨௧॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌮𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂

இந்த நூறு புத்ரர்களுக்குள் பரதன் மூத்தவன்; இந்த பரதன் விஷ்ணுவை முக்ய கதியாகக் கொண்டவன் இந்த அஜநாப வர்ஷமானது பரதனுடைய பெய ரால் பாரதவர்ஷ மென்று ஆச்சர்யமாகவும் ப்ரஸித்தியுள்ளதாகவும் ஆயிற்று. 17

பரதன் தான் சுகம் அநுபவித்த இந்த பூமியை விட்டு (க்ருஹத்தினின்று) வெளிப்பட்டு தபஸ்ஸால் ஹரியை உபாஸித்து மூன்று ஜன்மங்களால் விஷ்ணு வின் மார்க்கத்தை அடைந்தான். 18

இந்த நூறு குமாரர்களுக்குள் ஒன்பது புத்ரர்கள் பாரதவர்ஷத்தின் நான்கு பக்கத்திலும் (ப்ருஹ்மாவர்த்த முதலிய) ஒன்பது த்வீபங்களுக்குப் பதிகளா யினர். எண்பத்தொரு குமாரர்கள் கர்ம மார்க்கத்தை விஸ்தாரப்படுத்துகிறவர் களும் ப்ராஹ்மணர்களுமானார்கள். 19

ஒன்பது குமாரர்கள், மஹா பாக்யசாலிகளும், முனிவர்களும், பரமார்த்தத் தைச் சொல்லுகிறவர்களும், (ஆத்மாப்யாஸத்தில்) ச்ரமமுடையவர்களும், திகம் பரர்களும், ஆத்ம வித்யையில் தேர்ந்தவர்களுமானார்கள். 20

இவர்கள் கவி, ஹரி, அந்தரிக்ஷன், ப்ரபுத்தர், பிப்பலாயனர், ஆவிர்ஹோத் ரர், த்ரமீளர், சமஸர், கரபாஜனர் என்ற பெயரை அடைந்தவர்கள். 21

त एते भगवद्रूपं विश्वं सदसदात्मकम् ।
आत्मनोऽव्यतिरेकेण पश्यन्तो व्यचरन् महीम् ॥ 22

अव्याहतेष्टगतयः सुरसिद्धसाध्य-
गन्धर्वयक्षनरकिन्नरनागलोकान् ।
मुक्ताश्चरन्ति मुनिचारणभूतनाथ-
विद्याधरद्विजगवां भुवनानि कामम् ॥ 23

त एकदा निमेः सत्रमुपजग्मुर्यदृच्छया ।
वितायमानमृषिभिरजनाभे महात्मनः ॥ 24

तान् दृष्ट्वा सूर्यसङ्काशान् महाभागवतान् नृप ।
यजमानोऽग्नयो विप्राः सर्व एवोपतस्थिरे ॥ 25

विदेहस्तानभिप्रेत्य नारायणपरायणान् ।
प्रीतः सम्पूजयाञ्चक्रे आसनस्थान् यथार्हतः ॥ 26

त इति। भगवद्रूपं विश्वं पश्यन्तः सदसदात्मकं स्थूलसूक्ष्मरूपव-
त्त्वस्याव्यतिरेकेण पश्यन्तः॥२२॥ अव्याहतेति। अव्याहता अप्रति-
हता इष्टा अभिप्रेता गतिर्येषां ते मुक्ताः अनासक्ताः ॥२३॥ त इति।
महात्मनो निमेः वितायमानं अनुष्ठीयमानं अजनाभे भारतवर्षे॥२४
तानिति। यजमानो निमिः अग्नयः आहवनीयादयः विप्राः ऋत्विगादयः ॥ २५ ॥
विदेह इति। अभिप्रेत्य ज्ञात्वा॥२६॥ तानिति। स्वरोचिषा रोचमानान्

இந்தக் கவி முதலியவர்கள் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம ரூபமும், பகவத் ரூபமுமான ப்ரபஞ்சத்தை தமக்கு வேறுபடாமல் பார்த்துப் பூமியில் ஸஞ்சரித்தார்கள். 22

விரும்பிய இடத்திற்குத் தடையின்றிச் செல்லுகிறவர்களும், பற்றுதலற்றவர்களுமாகிய இந்த முனிவர்கள், தேவர்கள் ஸித்தர்கள், ஸாத்யர்கள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், மானிடர்கள், நாகர்கள், முனிவர்கள், சாரணர்கள், பூதநாதர்கள், வித்யாதரர்கள், ப்ராஹ்மணர்கள், பசுக்கள் இவர்களின் உலகங்களில் ஸஞ்சரித்தார்கள். 23

இவர்கள் ஒரு ஸமயம் பாரத வர்ஷத்தில் ரிஷிகளைக்கொண்டு மஹாத்மாவாகிய நிமி செய்யும் யாகத்திற்குத் தற்செயலாக வந்தார்கள். 24

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! ஸூர்யனுக்கு நிகராகியவர்களும், மஹா பாகவதர்களுமாகிய இந்த முனிவர்களை யஜமானன், அக்நிகள், வேதியர்கள் யாவரும் பார்த்து எழுந்திருந்தார்கள். 25

விதேஹ (நிமி) ராஜன் விஷ்ணுவை முக்ய கதியாகக்கொண்டவர்கள் என்று இவர்களை யறிந்து ஆஸனத்தி லமர்ந்த இந்த முனிவர்களை ப்ரீதியுடன் உசிதமாகப் பூஜித்தான். 26

𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍋𑌚𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍁𑌚𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌵 ।
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑌨𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥ 27

॥ 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥ 28

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑍋 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑌙𑍍𑌗𑍁𑌰𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ 29

𑌅𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍋𑌽𑌨𑌘𑌾𑌃 ।
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌶𑍇𑌵𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 30

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍈𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑍍 ॥ 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂— 𑌮𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌧𑍁𑌹𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌾𑌹 — 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭 𑌇𑌤𑌿 । 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑌙𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 ॥ ௨௯ ॥ 𑌅𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌅𑌨𑌘𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑌾𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌶𑍇𑌵𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌪𑍍𑌰𑌦 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௦ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌧𑌿 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍

ஓ பரீக்ஷித்தே! தங்களிடம் உள்ள காந்தியால் ப்ரகாசிப்பவர்களும், ஸநகாதி முனிவர்களுக்குச் சமமானவர்களுமாகிய முனிவர்களைப் பார்த்து விதேஹராஜன் மிகவும் ப்ரீதியுடையவனுகி வினயத்தோடு வணங்கிக் கேட்கிறுன். 27

விதேஹராஜன் வினவுகிறுன்.

ஓ முனிவர்களே! மதுஸூதனராகிய பகவானுக்கு பார்ஷதர்களே ப்ரத்யக்ஷமாய் வந்ததாக உங்களை எண்ணுகிறேன். விஷ்ணுவின் பக்தர்கள் உலகங்களைப் பரிசுத்தஞ் செய்ய ஸஞ்சரிக்கிறுர்கள். 28

வெகு தேஹங்களுடைய ஜீவர்களுக்கு மானிட தேஹமானது க்ஷணப் பொழுதில் நசிக்கக்கூடியதாயினும் கிடைப்பதரிது. அந்த மானிட ஜன்மத்திலும் விஷ்ணு பக்தர்களின் தர்சனம் துர்லபம் என்றெண்ணுகிறேன். 29

ஓ பூஜ்யர்களே! இந்த ஸம்ஸாரத்தில் மானிடர்களுக்கு ஸாதுக்களின் சேர்க்கை ஏற்படுவது நிதி போலாகிறது. ஆகையால் முக்யமான க்ஷேமத்தைப் பற்றி உங்களைக் கேட்கிறேம். 30

யைாநு ஹாமவதாநு ஸுஷூத யதி நஸூநதயெ கஷழ|
ெயெ: ஷுஸண: ஷுவநாயஷாஸு நூ் தூா நஉவுஜ: ‖ 31

‖ நாரத: ‖

வணவம தெ நிமிநா வுஷு வஸுதெவ உஹாதஉா: |
ஷுதிவமுஜுாஸு மவநு ஷூ தூா ஷஷஷஷஷகவிருஜம நுவழ ‖

‖ கவி: ‖

உதெுஉகாதஸூிஷூ யீஉவ ுூதவஸு
வாஷாமஷுஜொவாஸநஉகூ நிதூ|
உஜிநுஸுஜொஸஷாதஹாவா
ஜிஸுாதநா யகூ நிவதஉதெ ஹீ: ‖ 33

ஸுஷூதயதிந: கஷாகம ஸுுதயெஸு வணாயகஷம யொகும்ஹவதி கயம ஹுதாநு யெயஉெஉ: ஷுவணாயஹகாயஈஜொஹஙி:கூதா நஉவிஷாஸுதி தாநா‖கூ‖ வணவமிதி| ஷஹஷஷிஷெு: ஐகவிஜிஸுவதஉாநம தெவிஹவஸஉ ஸுவணவாாவஹுிவாிதுயஉ:| ‥ஹமவஸஉதஜுகாயாததாணாமிவ| ஷுஹஉஉாவதாெஹாஹகஷுாவுயாமகூாநு ‖ ஜுாதா கூஉணகுத வாநவஷுஸாநிநிஉவ| வணிகெகஷெுாதாம ஷுாவ: கவிஉவுாஉநீஸு ாா:” ‖கூஉ‖ ஷுமஉாதுஜிகம்கெஷம கயபஜி| உநுஉதி ‖ நகாதஸூிஷயம யஷாதஷகாதஸூிஷயம வாஷாமாஜொவாஸநம கூூஷமஷாெஉெநு கஸஷாதஹாவாஸ் கஸதி| ஒஹாடாவாதஹாவநா கத: நிதும ஷவஉஷா உஜிநுஸுஜெ: வம்ஸ: விஸுாதநா ஷவஉயாநிஸுஷம;யகூ வாஷாம்ஷு ஜொவாஸநெஹீநிஉவதஉதெ தஸ ‖ கூு ‖ ஹாமவத யஉமகஷணாஹ—

எந்தக் கர்மங்களால் பகவான் ப்ரஸன்னராகிச் சரணமடைந்தவனுக்குத் தம்மையும் கொடுக்கிருரோ அந்த பாகவத தர்மங்களை நாங்கள் கேட்க யோக்ய மானல் சொல்லுங்கள். 31

நாரதர் கூறுகிருர்.

ஓ வஸுதேவ! இவ்விதம் நிமி கேட்கும்பொழுது மஹான்களாகிய கவி முதலிய முனிவர்கள் நிமியைக் கொண்டாடி ஸபையோர்களுடனும் ரித்விக்கு களுடனும் கூடிய நிமிராஜனைப் பார்த்து அன்புடன் சொல்லுகிருர்கள். 32

கவி கூறுகிருர்.

அஸத்தாகிய தேஹம் முதலியவற்றில் ஆத்மா என்ற பாவனையால் வருத் தப்படும் புத்தியுடைய புருஷனுக்கு இந்த ஸம்ஸாரத்தில் அச்யுதருடைய பாதார விந்த உபாஸனையே எப்பொழுதும் எங்கும் பயமில்லாததாகும் என்று எண்ணு கின்றேன். இவ்விதம் உபாஸிப்பதில் பயம் யாவும் நிவ்ருத்தி யடைகின்றன. 33

ये वै भगवता प्रोक्ता उपाया ह्यात्मलब्धये ।
अञ्जः पुंसामविदुषां विद्धि भागवतान् हि तान् ॥ 34
यानास्थाय नरो राजन् न प्रमाद्येत कर्हिचित् ।
धावन् निमील्य वा नेत्रे न स्खलेन्न पतेदिह ॥ 35

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा
बुद्ध्यात्मना वानुसृतस्वभावात् ।
करोति यद्यत्सकलं परस्मै
नारायणायेति समर्पयेत्तत् ॥ 36

य इति॥ द्वन्द्वेन वर्णाश्रमयोगानर्हा अतिरहस्यत्वाद्दे-
नैव भगवता अविदुषां पुंसाम् अञ्जः सुखेनैव आत्मलब्धये
ये ये उपायाः प्रोक्ताः तान् भागवतान् धर्मान् विद्धि ॥ ३४ ॥ अञ्जः
पदेनात्तं सुकरत्वं विवृणोति ॥ यानिति॥ यान् आस्थाय आश्रित्य
यागादिष्विव न प्रमाद्येत् विघ्नैर्न विहन्येत किञ्च निमील्य नेत्रे धाव-
न्नपि इह वर्त्मसु भागवतधर्मेषु न स्खलेत् निमीलनं नाम श्रुत्यज्ञानम्।
यथाहुः। "श्रुतिस्मृती उभे नेत्रे विप्राणां परिकीर्तिते।
एकेन विकलः काणो द्वाभ्यामन्धः प्रकीर्तितः" इति ज्ञात्वापि तद्यथोः।
यथावदनुष्ठानशक्तिराहित्यं धावनं तदङ्गानां किंचित्किंचिद-
तिक्रम्य अतिशीघ्रं अनुष्ठानं धावनं तथा अनुष्ठितस्यापि नस्खलनं
प्रत्यवायित्वं तथा नपतनं फलानुत्पत्तिः ॥ ३५ ॥ न केवलं
भागवतधर्माः नारायणार्पिताः सर्वकर्माण्यपीत्याह—काये
नेति॥ आत्मना चित्तेन अहंकारेण वा अनुसृतो यः स्वभावः तस्मात्।
अयमर्थः न केवलं विधितः कृतमेवेति नियमः स्वभावानुसारिलौकिक-
मपीति तथा च भगवद्गीतासु। "यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि

அறியாத புருஷர்களுக்கு ஸுகமாகத் தம்மை யடைய பகவானால் கூறப்பட்ட உபாயங்கள் எவையோ அவைகளை ஹிதமான பாகவத தர்மங்கள் என்று அறிந்துகொள்வாயாக. 34

ராஜனே! பாவத தர்மங்களை யநுஷ்டிக்கும் புருஷன் எப்பொழுதும் ‡ தவறுதலடையமாட்டான். கண்களை மூடிக்கொண்டு ஓடினாலும் தடங்கலையும் அடையான். விழவும் மாட்டான். 35

சரீரம், வாக்கு, மனஸ், இந்திரியங்கள், புத்தி, அஹங்காரம், அநுஸரித்த ஸ்வபாவம் இவைகளால் எந்த எந்தக் கர்மத்தைச் செய்கிறானே அவைகளைப் பரமேச்வரனாகிய நாராயணருக்கு அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். 36

---

‡ கண்களை மூடுவது - என்பது அஞ்ஞானம். கர்மங்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சம் அதிக்ரமித்துச் செய்வது ஓட்டம். அவ்விதஞ் செய்தாலும் கெடுதி யடையான். பலனின்றி நழுவவும் மாட்டான் என்பதாம்.

भयं द्वितीयाभिनिवेशतः स्या-
दीशादपेतस्य विपर्ययोऽस्मृतिः ।
तन्माययातो बुध आभजेत्तं
भक्त्यैकयेशं गुरुदेवतात्मा ॥ 37

अविद्यमानोऽप्यवभाति हि द्वयो-
र्ध्यातुर्धिया स्वप्नमनोरथौ यथा ।

[illegible]

ஈசனிடம் நோக்கமில்லாத புருஷனுக்கு அவ்வீசனுடைய மாயையால் (ஸ்வரூபத்தின்) மறதியும், (அதனால் தேஹமா யிருக்கிறேன் என்ற) மாறுதலும், இரண்டாவதாகிய இந்த மாறுதலால் பயமு முண்டாகிறது. ஆகையால் பண்டிதன் குருவைத் தேவதை என்றும், ஆத்மா என்றும் பாவனை செய்து முக்யமான பக்தியால் அந்த ஈசனை பஜிக்கவேண்டும். 37

த்யானம் செய்யும் புருஷனுடைய மனத்தால் ஸ்வப்னம், மனோரதம் இவை போல், த்வைத ப்ரபஞ்சமானது இல்லாத தாயினும் தோன்றுகிறது. ஆகையால்

𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌂 𑌮𑌨𑍋
𑌬𑍁𑌧𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌭𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 38
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌾𑌣𑍇𑌰𑍍
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 ।
𑌗𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌨𑌿
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌲𑌜𑍍𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌰𑍇𑌦𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥ 39
𑌏𑌵𑌂𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑌾𑌮𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 ।
𑌹𑌸𑌤𑍍𑌯𑌥𑍋 𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌰𑍌𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌯
𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌵𑌨𑍍𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃 ॥ 40

𑌬𑍁𑌧𑌃 𑌧𑌿𑌯𑌾𑌽𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌸𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌭𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௮ ॥ 𑌏𑌤𑌦𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌾𑌽𑌭𑌿𑌧𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌗𑌾𑌯𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 ॥ ௩௯ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌭𑌜𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌥𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌹𑌸𑌤𑌿 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌰𑍌𑌤𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌹𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌵𑌤𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌶𑌃 ॥ ௪௰ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌖𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷

பண்டிதன் கர்மங்களை ஸங்கற்பிப்பதும், விகற்பிப்பதுமான மனத்தை அடக்க வேண்டும். பிறகு. பயம் அகலும். 38

உலகில் ப்ரஸித்தியுள்ளவைகளும், மிகவும் மங்களமுமாகிய சக்ரபாணியின் ஜன்மங்களையும், கர்மங்களையும், இந்த ஜன்ம கர்மங்களை ப்ரயோஜனமாகக் கொண்ட நாமங்களையும் (பெயர்) ச்ரவணம் செய்து கானம் செய்து பற்றுதலற்றவனாகி வெட்கமின்றி ஸஞ்சரிக்க வேண்டும். 39

இந்த விதமான சரிதமுள்ளவனும், தனக்கு ப்ரியனாகிய பரமபுருஷனுடைய நாமகீர்த்தனத்தால் உண்டான அன்புடையவனும், இளகிய மனமுடையவனும், பரவசனுமாகிய புருஷன், மிகுதியாகச் சிரிக்கிறான், ரோதனம் செய்கிறான், கானம் செய்கிறான். பித்தன் போல் கூத்தாடுகிறான். (40

𑌖𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌚
  𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌂𑌷𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 ।
𑌸𑌰𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂
  𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍇𑌦𑌨𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥ 41

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿
  𑌰𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍈𑌷 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕 𑌏𑌕𑌕𑌾𑌲𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌨𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁
  𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑌪𑌾𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌘𑌾𑌸𑌮𑍍 ॥ 42

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
  𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌃 ।

𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌭𑍂𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௪௧ ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌃 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌪𑌰𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌃 𑌏𑌕𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌭𑌜𑌨𑌸𑌮𑌕𑌾𑌲 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌶𑍍𑌨𑌤𑍋 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌉𑌦𑌰𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑌪𑌾𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌉𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌮𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌜𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍇 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌸 𑌅𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌜𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌘𑌾𑌸𑌭𑍋𑌜𑌨𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥ ௪௨ ॥ 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨

ஆகாயம், வாயு, அக்னி, ஜலம், பூமி, ஜ்யோதிஸ்கள், பூதங்கள், திசைகள், வ்ருக்ஷங்கள், பர்வதங்கள், நதிகள், ஸமுத்ராங்கள், ஏதேனும் பூதமாத்ரமாயுள்ளது இவைகளை ஹரியின் சரீரமென்று, வேறுவித பாவனையின்றி நமஸ்கரிக்க வேண்டும். 41

"போஜனம் செய்பவனுக்கு ஒவ்வொரு கபளத்திலும் ஸுகமும், வயிறு நிறைவதும், பசி நிவ்ருத்தியும் ஏற்படுவது போல்" விஷ்ணுவை பஜிப்பவனுக்கு பக்தியும், பரமேச்வரனுடைய ஸ்பூர்த்தியும், மற்றவைகளில் வைராக்யமும், இந்த மூன்றும் ஒரே ஸமயத்தி ·லுண்டாகும். 42

ஒ ராஜனே! இவ்விதம் அனுஸரிப்பதால் அச்யுதருடைய பாதத்தைப் பஜிப்பவனுகிய பாகவதனுக்கு பக்தியும், விரக்தியும், பகவானுடைய ஸ்வரூ போ

𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌂
𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 ॥ 43

॥ 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇 𑌯𑍈𑌰𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 44

॥ 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 45

𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹-𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥௪௩॥ 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌽𑌭𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌷𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑍈𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿॥௪௪॥ 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨-𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌯𑍂𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾 “𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵 [illegible]”𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌏𑌕𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌨𑌿𑌭𑌾𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌥𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌨𑌜𑍍𑌯𑌵𑌸𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍃𑌣𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௪௫॥ 𑌅𑌰𑌂𑌸𑍍𑌵𑌰𑌇𑌤𑌿 ।

தயமும் உண்டாகின்றன. நிச்சயம் அதற்குமேல் ப்ரத்யக்ஷமாக ஒழிவை அடைகிறுன். 43

நிமிகேட்கிறுன்.

மானிடர்களுக்குள் பாகவதனைப்பற்றி இனிச்சொல்லுங்கள்? பாகவதன் எந்த தர்மத்தில் நிலைபெற்றவன்? எப்பேர்ப்பட்டவன்? எவ்விதம் புஜிப்பான்? எதைப் பேசுவான்? எந்த சின்ஹங்களால் பகவானுக்கு ப்ரியனுகிறுன். 44

ஹரி கூறுகிறுர்.

ஸர்வபூதங்களிடமும் பகவான் என்ற ப்ாவனையை யுடையவனுய் அதிஷ்டானமாகிய ஆத்மாவிடம் பூதங்களை எவன் பார்க்கிறுனே அவன் பாகவதோத்தமனுகிறுன். 45

𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌤𑌦𑌧𑍀𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌚 ।
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍃𑌪𑍋𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌃 ॥ 46

𑌅𑌰𑍍𑌚𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂𑌯𑌃𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇𑌹𑌤𑍇 ।
𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁𑌸 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 47

𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿 𑌯𑍈𑌰𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌨 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌸 𑌵𑍈 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 48

𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍋𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌭𑌯𑌤𑌰𑍍𑌷𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍈𑌃 ।

𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮 𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌕𑍃𑌪𑌾 𑌚 𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌚 𑌤𑌾𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌷𑍁 𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌃 [illegible] 𑌭𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪௬ ॥ 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌮𑍀𑌹𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌧𑍁𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௭ ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 — 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟 [illegible] 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 [illegible] 𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌇𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 ॥ ௪௮ ॥ [illegible] ॥ 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌃 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌭𑌯𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌃

ஈச்வரனிடம் அன்பையும், ஈசனுடைய அடியார்களிடம் ஸ்னேஹத்தையும், அஞ்ஞானிகளிடம் கருணையையும், சத்ருக்களிடம் உபேக்ஷையையும் எவன்செய்கிறனே அவன் பாகவதர்களுக்குள் மத்யமனுகிறான். 46

எவன் முதலிலேயே ச்ரத்தையுடன் விஷ்ணுவைப் பூஜிக்கிறனே விஷ்ணு பக்தர்களிடத்திலும், மற்றவர்களிடத்திலும் பூஜையைச் செய்யாமலிருக்கிறனே அவன் ப்ராக்ருதபாகவதனுகிறான். 47

இந்திரியங்களால் விஷயங்களை க்ரஹித்தும் எவன் இந்த உலகத்தை விஷ்ணுவின் மாயாமயம் என்று கண்டு த்வேஷிக்காமலும், ஸந்தோஷிக்காமலும் இருக்கிறனே அவன் பாகவதோத்தமனுகிறான். 48

ஸம்ஸார தர்மங்களான தேஹத்தின் பிறப்பு மரிப்புகள், இந்திரியங்களின் ச்ரமம், ப்ராணனுடைய பசி, மனத்தின் பயம், புத்தியின் ஆசை இவைகளால்

𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌰𑌵𑌿𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌃 ॥ 49

𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍈𑌕𑌨𑌿𑌲𑌯𑌃 𑌸 𑌵𑍈 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 50

𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌹𑌂𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌵𑍈 𑌸 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 51

𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌵𑌾 𑌭𑌿𑌦𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑌮𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌵𑍈 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 52

𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌖𑍇𑌦𑌃 ॥௪௯॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌏𑌕𑍋 𑌨𑌿𑌲𑌯𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥௫௦॥ 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍁𑌖𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌵𑌾𑌤𑍁𑌰𑌂 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑌾𑌣𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌪𑌰𑌾𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 … 𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 … 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌹𑌂𑌭𑌾𑌵𑌃 … 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥௫௧॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿॥ 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌕𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌇𑌤𑌿 ॥௫௨॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌵𑌿𑌭𑌵𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌲𑌾𑌭𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍋𑌨𑌵𑌮𑌤𑌿𑌸

உண்டாகும் மோஹத்தை எவன் விஷ்ணுவின் ஸ்மரணத்தினால் நீக்கிக்கொள்கின்றானோ அவன் பாகவத ச்ரேஷ்டனாகிறான். 49

எவனிடம் காமங்கள் கர்மங்கள் வாஸனைகள் இவைகளின் உற்பத்தி காணப்படவில்லையோ எவன் வாஸுதேவரை முக்யமான ஆச்ரயமாகக் கொண்டவனோ அவன் பாகவதோத்தமனாகிறான். 50

எவனுக்கு இந்த தேஹத்தில் ஜன்மத்தாலும், கர்மத்தாலும், வர்ணாச்ரமங்களாலும், ஜாதியாலும் நான் என்ற பாவனையுண்டாகாமலிருக்கிறதோ அவன் விஷ்ணுவுக்கு ப்ரியனாகிறான். 51

எவனுக்குப் பொருள்களிலும் ஆத்மாவிடத்திலும் தன்னைச் சார்ந்தவன், பிறரைச் சார்ந்தவன் என்று பேதமுண்டாகவில்லையோ ஸர்வ பூதங்களிடத்தும் ஸமபுத்தியும், சாந்தனுமாகிய அவன் பாகவதோத்தமனாகிறான். 52

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌵𑌿𑌭𑌵𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠-
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨 𑌚𑌲𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾-
𑌲𑍍𑌲𑌵𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌃 𑌸 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌉𑌰𑍁𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾-
𑌨𑌖𑌮𑌣𑌿𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑌾𑌪𑍇 ।
𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌕𑌥𑌮𑍁𑌪𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌕𑌤𑌾𑌪𑌃 ॥

𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌃 [illegible]
[illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌅𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 [illegible] 𑌅𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌾 𑌅𑌨𑌵𑌗𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌅𑌜𑌿𑌤𑌾-
𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌜𑌿𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 [illegible]
[illegible] 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 [illegible] 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚
[illegible] 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 [illegible]
[illegible] ॥௫௩॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । [illegible]
[illegible] 𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 ।
𑌉𑌰𑍁𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌯𑍋𑌰𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌨𑌖𑌾 𑌏𑌵
𑌮𑌣𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌯𑌾 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌃 [illegible]
[illegible] 𑌉𑌪𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌂 [illegible] 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌃 𑌤𑌾𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭-
𑌵𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌉𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌪 𑌇𑌵 । [illegible]
[illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 [illegible]
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌨𑌾𑌮 [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥௫௪॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌸𑌮𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣
𑌸𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌨
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 [illegible]

க்ருஷ்ணனிடம் மனம் செலுத்திய தேவர்கள் முதலியவர்களால் தேடத்தகுந்த பகவானுடைய பாதார விந்தத்தினின்று அறைலவமாவது அறைநிமிஷமாவது எவன் மூவுலகின் ஐச்வர்யத்தை யுத்தேசித்தும் ஸ்மரணத்தை விடாமலிருக்கிருனே அவன் விஷ்ணு பக்தர்களுக்குள் சிறந்தவனுகிருன். 53

பகவானுடைய எங்கும் வ்யாபித்த பாதங்களின் விரல்களில் உள்ள ரத்னம் போன்ற நகங்களின் சந்திரிகையால் தாபம் நீங்கிய பக்தர்களின் மனத்தில் "சந்திரன் உதயமான பின்பு ஸூர்யதாபம் அகலுவதுபோல்" தாபமானது மறுபடி உண்டாகாது. 54

𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾-
𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌰𑌵𑌶𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌘𑍌𑌘𑌨𑌾𑌶𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌰𑌶𑌨𑌯𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌃
𑌸 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥ 55

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌸𑌂𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌰𑌶𑌨𑌯𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௫௫॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

அவசமாகச் சொன்னாலும் பாபங்களைப் போக்கும் பகவான் அன்பாகிய கயிற்றால் (மனத்தில்) கட்டுண்ட பாதபத்ம முடையவராகி ப்ரத்யக்ஷமாக எவனுடைய மனத்தை விடாமலிருக்கிறாரோ அவன் பாகவத முக்யன் என்று வர்ணிக்கப் பட்டவனாகின்றான். 55

2 – வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌃 ॥ 1

𑌨𑌾𑌨𑍁𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑍇 𑌜𑍁𑌷𑌨𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌚𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌤𑌾𑌪𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌭𑍇𑌷𑌜𑌮𑍍 ॥ 2

॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌬𑍋𑌧𑌨𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌯𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 3

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑌰𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇 ।
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌭𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌨𑌨𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌤𑌾𑌪𑍇 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍇𑌷𑌜𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌚𑍋 𑌜𑍁𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌸𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌚𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌚𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹— 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪

3-வது அத்யாயம்

ராஜா கேட்கிறார்.

மஹிமை பொருந்திய முனிவர்களே! மாயையுடையவர்களை மோஹிக்கச் செய்யும் பரமேச்வரனாகிய விஷ்ணுவின் மாயையைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறோம். எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். 1

ஸம்ஸாரதாபத்தால் துன்பமடைந்தவனும், மானிடனுமாகிய நான் அந்தத் தாபத்திற்கு ஔஷதமாகிய உங்கள் சொல்லில் இருக்கும் விஷ்ணு கதை என்னும் அம்ருதத்தைப் பானம் செய்தும் த்ருப்தி யடையாதவனா யிருக்கின்றேன். 2

அந்தரிக்ஷர் கூறுகிறார்.

நிர்க்குணமும், முக்யமும், ப்ரத்யக்ஷமுமாகிய ப்ரும்ஹத்தினிடம் ஸ்வரூபத்திற்குண்டாகும் மாறுதலே பகவானுடைய மாயையாகிறது. ஈச்வரன் இந்த மாயையைக்கொண்டு இந்த ப்ரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டித்தார். 3

இந்த்ரியார்த்தப்ரமோ ஜாக்ரத்ஸ்வப்நாந்த:கரணப்ரம: ।
ஸார்த்தஞ்ச வாஸநாபீஜம் துர்யாத்மேதி ஸுநிஶ்சித: ॥ 4

விஶுத்தம் ஜ்ஞாநமேகைகம் மாயயா பாஸதே த்ரிதா ।
க்ராஹகக்ராஹ்யரூபேண ஸ்வப்நே யத்வத் ஸம்வித்க்ரியா [illegible] ॥ 5

யுய: கந்யாகம் ஸகுணகம் த்விதீயகஞ்ச தத்ஸஹாஸஞ்ச யத்ஸ்தாத்ராணா ஸ்ருவதி வைஷாஹவதொரோயா விஹார்ஸ்வர: யயாஜஷம் நிரூபே நிரூதவா நிதி ॥3॥ நநு ஹவ தர்ஹி ஸ்வப்நஸ்ய மித்யாத்வாந்நாயாஸிகம் ஸாக்ஷிஜாகரணயொஶ்ச ஸத்யத்வாத் கதம் தயா கார்யத்வமித்யாஶங்க்யாஹ — இந்த்ரியார்த்த இதி । இந்த்ரியைர்பாஹ்யைர்ஹ்யஶ்ருக்ஷணாதிபி: ஜநித: அர்த்தவிஷயப்ரம: ஜாக்ரத் ஜாகர: ப்ரத்யக்ஷத்வாத் கதம் ஸ்வப்நாவஸ்தாம் லக்ஷயதி । நந்வேவமபி லக்ஷணம் அந்தர்நாடீநாமபி ஜாகரத்வாத் தேஷாம் பஹிரிந்த்ரியஜத்வாபாவாத் தேஷாமபி பஹிரிந்த்ரியஜந்யத்வாபேக்ஷயா ந பரம்பரயா பஹிரிந்த்ரியஜத்வாத் ஸ்வப்நாந்த:கரணப்ரம இதி கேவலேநாந்த:கரணேந ஜநிதோ ப்ரம: ஸ்வப்ந: நஹ்யஸ்யாபி பரம்பரயா பஹிரிந்த்ரியஜத்வம் ஸ்வப்நஹேது ஸம்ஸ்காரஜநகஸ்ய பூர்வாநுபவஸ்ய அந்தர்பூதத்வாத் ஸார்த்தஞ்ச வாஸநாபீஜம் ஜாக்ரத்ஸ்வப்நயோ: வாஸநாபி: ஸம்ஸ்காரை: ஸஹிதம் ஸ்வஜ்ஞாநவிரோதிப்ரவேண பரிணதம் பீஜம் ததுபாதாநகாரணமேவ ஸார்த்தம் அதஸ்தத்ரயமபி தத்த்வம் பாஹ — அஸ்யத்ரய ஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வப்ந இதி. தஸ்யாத்யயமபி தத்ராபாகாபத்திகி த்ரயஸ்யாபி மித்யாத்வே அவஶிஷ்டோணஸ்யாஹாவாத் ; ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம தத்த்வமஸீத்யாதி ஶ்ருதிஸித்தமிதி ஆத்மாஶங்க்யாஹ துர்யாத்மேதி: தேஷாம் த்ரயாணாம் அவஶிஷ்டோணம் ஸ்வார்த்ததைவ ஸத்யமித்யர்த்த: ॥4॥ நநு ஹவ ததேதி தஸ்யஜாயமாந போபநாயாத் ஸ்வப்நஸ்ய மித்யாத்வம் ஸார்த்தஜாகரபோஸார்த்தபாயாஹாவாத் கதம் மித்யாத்வமித்யாஶங்க்யாஹ — விஶுத்தமிதி । க்ராஹகக்ராஹணக்ராஹ்யாணி ஸ்வப்நே: ஸ்வப்நாவஸ்தாஸம்வேத்ரீதி ஸம்வித்ஸம்வேத்ருக்ரியாஸம்வேதநம் ஸம்வேத்யம் ஸம்ஸ்தித தத்வாத் ॥ 5 ॥ வைதத்யாதிதி । வைதத்யம் வாஸ்தவத்வா

இந்திரியங்களால் உண்டாகும் அர்த்த விஷயமான ப்ரமம், ஜாகரணம், ஸ்வப்னம், அந்தக்கரண ப்ரமம் இவைகளும், ஜாகரணம் ஸ்வப்னம் இவைகளின் வாஸனைகளுடன் கூடிய உபாதான காரணமும் பொய்யாகின்றன. இவைகளில் அநுஸரித்திருக்கும் துரீயமூர்த்தியாகிய ஆத்மா ஸத்யமாகிறார். 4

பரிசுத்தமானஞானஸ்வரூபமொன்றே மாயையால்மூன்றுவிதமாகத்தோன்றுகிறது. ஸ்வப்னாவஸ்தையில் அறிகிறவன், அறிவு, அறியக்கூடியது என்னும் இவைகள் தோன்றுவதுபோலாம். க்ரஹிக்கக் கூடியவைகளால் எவ்விதமோ

𑌵𑍈𑌤𑌥𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌯𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 ॥ 6

𑌏𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌭𑍁𑌜𑌃 ।
𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ 7

[illegible] ॥𑍬॥ [illegible] 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑍋𑌗𑌾𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍌 “𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 । 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌞𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌞𑍍𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌽𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌯 𑌚𑍇”𑌤𑌿 ॥௭॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌜𑍀𑌵𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌾𑌯𑍈𑌂 𑌚

அவ்விதமே பரமார்த்த மடையாததாலும், ஸ்வப்னஜாகரணங்களில்லாமையாலும் மனோரதஸ்வப்னங்கள்போல் ஆத்மாவில் அறிகிறவன் என்பது முதலிய மூன்றும் பொய்யாகின்றன என்று விசாரித்தபின் இந்த ஸந்தேகம் நிவ்ருத்தியாகிறது. 5-6

பூதங்களுக்குக் காரணமாகியவரும், சிறந்த புஜமுடையவரும் ஆதியில் உண்டானவருமாகிய பரமபுருஷன் தம்மை உபாஸிக்கும் ஜீவனுக்கு உயர்வான ஸித்திபுண்டாகும்பொருட்டு இந்த மஹாபூதங்களைக்கொண்டு பலவித பூதங்களைப் படைத்தார். 7

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌏𑌕𑌧𑌾 𑌦𑌶𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑌨𑍍 𑌜𑍁𑌷𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥ 8

𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃
𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌹 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 ॥ 9

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍀𑌹 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ 10

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑌤𑍀𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌭𑌦𑍍𑌰𑌵𑌹𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌆𑌭𑍂𑌤𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑌾𑌵𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇𑌽𑌵𑌶𑌃 ॥ 11

𑌧𑌾𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌏𑌕𑌧𑌾 𑌮𑌨𑌸𑌾, 𑌦𑌶𑌧𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌜𑍁𑌷𑌤𑍇 𑌜𑍋𑌷𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, 𑌦𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌭𑌜𑌨𑍍 𑌜𑍁𑌷𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌇𑌹 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 ॥௯॥ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿। 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍 𑌸 𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌤𑍍 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌿 𑌇𑌹 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌮𑍂𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௰ ॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌅𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌹𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑍌 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌰𑌣𑍇॥௧௧॥ 𑌆𑌭𑍂𑌤𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇 𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌹𑌤𑌾𑌵𑌾𑌸𑌨𑍇𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌂

ஐந்து மஹாபூதங்களால் இவ்விதம் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட பூதங்களில் ப்ரவேசித்த பரம புருஷன் தம்மை ஒன்ருகவும் (மனம்) பத்தாகவும் (இந்திரியங்கள்) பிரித்து விஷயங்களை ஸேவிக்கிருர். 8

ப்ரபுவாகிய ஜீவன் அந்தர்யாமியால் ப்ரகாசம் பெற்ற இந்திரியங்களால் விஷயங்களைப் புசித்து ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட இந்த தேஹத்தை ஆத்மா என்று எண்ணிச் சரீரம் முதலியவற்றில் பற்றுதலடைகிருன். 9

தேஹமடைந்தவன் கர்மேந்திரியங்களால் வாஸனைகளுடைய கர்மங்களைச் செய்து ஸுகதுக்கமயமான அந்தக் கர்மபலன்களையும் க்ரஹித்து இந்த ஸம்ஸாரத்தில் ப்ரமிக்கிருன். 10

இவ்விதம் கர்மகதிகளை அடைந்தவனும், வெகு கெடுதிகளைச் சுமப்பவனுமாகிய ஜீவன் பரவசனுகிப் பூதப்ரளயம் வரையில் பிறப்பு இறப்புகளை அடைகிருன். 11

यात्यव्यक्तं स्थूलसूक्ष्मं व्यक्तं द्रव्यगुणात्मकम् ।
अनादिनिधनः कालो ह्यव्यक्तायापकर्षति ॥ 12
शतवर्षा ह्यनावृष्टिर्भविष्यत्युल्बणा भुवि ।
तत्कालोपचितोष्णार्को लोकांस्त्रीन् प्रतपिष्यति ॥ 13
पातालतलमारभ्य सङ्कर्षणमुखानलः ।
दहन्नूर्ध्वशिखो विष्वग्वर्धते वायुनेरितः ॥ 14
संवर्तको मेघगणो वर्षति स्म शतं समाः ।
धाराभिर्हस्तिहस्ताभिर्लीयते सलिले विराट् ॥ 15
ततो विराजमुत्सृज्य वैराजः पुरुषो नृप ।
अव्यक्तं विशते सूक्ष्मं निरिन्धन इवानलः ॥ 16

... स्थूलसूक्ष्मात्मकं व्यक्तं अव्यक्ताय अव्यक्तं प्रति अपकर्षतीति ॥१२॥ नाशहेतुमाह — शतवर्षेति। तस्मिन् काले उपचितः ... तेन कालेनोपचितं उष्णं यस्य सः ॥१३॥ पातालेति। ... दहन् ऊर्ध्वशिखः विष्वग्वर्धते ॥१४॥ संवर्तक इति ॥ संवर्तकः प्रलयकर्ता मेघगणः धाराभिः हस्तिहस्ताभिः ... ॥१५॥ तत इति। ततः ... वैराजः पुरुषः अव्यक्तं कारणं प्रविशति नृप। "ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्ते प्रतिसञ्चरे । परस्यान्ते कृतात्मानः प्रविशन्ति परं पदम्" इत्युक्तेः "यावदधिकारमवस्थितिराधिकारिकाणाम्" इति सूत्राच्च वैराजशब्दाभिधेयस्यैव ब्रह्मणः पर...

மஹாபூதங்களின் ப்ரளயம் நெருங்கியவுடன் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மஸ்வரூபமான கார்யத்தை ஆதியும், முடிவுமில்லாத காலமானது அவ்யக்தத்தினிடம் சேர்க்க இழுக்கிறது. 12

பூமியில் நூறுவருஷம் வரையில் அநாவ்ருஷ்டி (மழையில்லாமை) க்ரூரமாக உண்டாகப் போகிறது. அந்தக் காலத்தினால் வ்ருத்தியடைந்த உஷ்ணத்தையுடைய ஸூர்யன் மூவுலகையும் தபிக்கும்படி செய்யப்போகிறான். 13

ஸங்கர்ஷணருடைய முகத்தினின்றுண்டான அக்நியானது பாதாளம் முதற்கொண்டு தஹித்து உயரமான ஜ்வாலைகளுடன் வாயுவால் ப்ரேரணை யடைந்து நான்கு புறத்திலும் வ்ருத்தியடைகிறது. 14

ப்ரளயத்தைச் செய்யும் மேகக்கூட்டமானது யானையின் துதிக்கை போன்ற தாரைகளால் நூறு வருஷம் வரையில் மழை பொழியப்போகிறது. அப்பொழுது ஜலத்தில் விராட்புருஷன் மறையப்போகிறார் 15

ஓ ராஜனே! அதன் பிறகு வைராஜனாகிய புருஷன் விராட்டைவிட்டு "இந்தனமில்லாத அக்நிபோல்" ஸூக்ஷ்மமான அவ்யக்தத்தை (ப்ரும்ஹம்) அடைகிறார். 16

𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌹𑍃𑌤𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌭𑍂𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ।
𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌰𑌸𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌯𑍋𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ 17
𑌹𑍃𑌤𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌹𑍃𑌤𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋𑌽𑌵𑌕𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨𑌭𑌸𑌿 𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 18
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌹𑍃𑌤𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌨𑌭 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 19

[illegible]

வாயுவால் அபஹரிக்கப்பட்ட கந்த குணமுடைய பூமி ஜலமாகிறது. வாயுவால் கவரப்பட்ட ரஸகுணமுடைய ஜலம் அக்நியாகிறது. தமஸ்ஸால் (ப்ரளய காலத்திருள்) அபஹரிக்கப்பட்ட ரூபகுணமுடைய அக்நி வாயுவாகிறது. ஆகாயத்தால் கவரப்பட்ட ஸ்பர்சகுணமுடைய வாயு ஆகாயமாகிறது. காலஸ்வரூபியான ஈசனுல் அபஹரிக்கப்பட்ட குணமுடைய ஆகாயமானது தாமஸாஹங்காரத்தில் மறைகிறது. ஒ ராஜனே! இந்திரியங்களும், புத்தியும் ராஜஸாஹங்காரத்தில் லயமாகின்றன. மனம் தேவர்களுடன் ஸாத்விகாஹங்காரத்தில் லயமாகிறது. அஹங்காரமானது தன் கார்யங்களுடன் மஹத்தத்வத்தில் லயமாகிறது. (மஹத்தத்வம் ப்ரக்ருதியிலும், ப்ரக்ருதி, ப்ரும்ஹத்திலும் லயமாகிறது.) 17—19

ஏஷா மாயா பகவத: ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாரிணீ ।
த்ரிவர்ணா வர்ணிதாஸ்மாபி: கிம் பூய: ஶ்ரோதுமிச்சஸி ॥ 20

॥ ராஜா ॥

யதைதாமைஶ்வரீம் மாயாம் துஸ்தராமக்ருதாத்மபி: ।
தரந்த்யஞ்ஜ: ஸ்தூலதியோ மஹர்ஷ இதமுச்யதாம் ॥ 21

॥ ப்ரபுத்த: ॥

கர்மாண்யாரபமாணானாம் து:கஹத்யை ஸுகாய ச ।
பஶ்யேத்பாகவிபர்யாஸம் மிதுனீசாரிணாம் ந்ருணாம் ॥ 22

த்ரிவர்ணா த்ரிகுணா மாயாயா: ஶ்ரவணே த்ருப்தம் ராஜானம் நிவ்ருத்த்யுபாயஶ்ரவணாய ஸூசயதி । கிம் பூய இதி ॥ ௨௦ ॥ ஏவமநாதிகல்பிதஸ்ய நிவ்ருத்த்யுபாயமேவ ப்ருச்சதி । யதேதி । யத்யபி "தந்மாயாபாரோதாவஶ்ய கூஹஜேதத்" இதி । பக்திஸ்ஸ காரகத்வேனோக்தைவ ததாபி கிம் கேவலம் பக்திரேவ வா அன்யோ(அ)பி வா தத்ர உபாயோ(அ)ஸ்தீதி ஜ்ஞாதும் ப்ரஶ்ன: அஞ்ஜ: ஸுகேன அக்ருதாத்மபி: அவஶீக்ருதாந்த:கரணை: ஸ்தூலதிய: ஸ்தூலபுத்தய: அபி ஸம்யகேவ உச்யதாம் ॥ ௨௧ ॥ பக்திவ்யதிரேகேண நாஸ்த்யந்ய உபாய இத்யபிப்ரேத்ய பக்தியோகஸ்ய ஸாதனம் நிரூபயதி தத்ர ப்ரதமம் வைராக்யத்வாரா குரூபஸத்திமாஹ — சதுர்பி: । கர்மாணீதி । து:கஹத்யை து:கநிவ்ருத்திகாரணாய பாகவிபர்யாஸம் பலவைபரீத்யம் மிதுனீசாரிணாம் மிதுனீபூய சரதாம் நராணாம் ॥ ௨௨ ॥ கர்மபி: ஸாதிதா: பலவிபர்யாஸா: ஏவ ஹேதவ இதி ப்ரபஞ்சயித்வாஹ

இது பகவானுடைய மாயை ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் இவைகளைச் செய்யக் கூடியது; மூன்று வர்ணங்களுடையது; இதை நாங்கள் வர்ணித்தோம்: இன்னும் எதைக்கேட்க விரும்புகிறீர்? 20

ராஜா கேட்கிறார்.

ஓ மஹா முனிவரே! ஸ்வாதீனமாகாத மனமுடையவர்களால் தாண்ட முடியாத இந்த ஈச்வர மாயையை ஸ்தூலமான புத்தியுடையவர்கள் எவ்விதம் விரைவில் தாண்டுகிறார்கள்? இதைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டும். 21

ப்ரபுத்தர் கூறுகிறார்.

துக்கம் போவதற்கும், ஸுகத்தை யுத்தேசித்தும் கர்மங்களைச் செய்ய முயலுகிறவர்களும். த்வந்த்வமாக இருப்பவர்களுமான மானிடர்களுக்கு பலனில் வித்யாஸத்தைப் பார்க்கவேண்டும். 22

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 ।
𑌗𑍃𑌹𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌲𑍈𑌃 ॥ 23
𑌏𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 24
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌪𑌰𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌶𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ 25
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌤𑌃 ।
𑌅𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 26

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌚𑌲𑍈𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥௨௩॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 "𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑍇𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤" 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌸𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌂 𑌸𑌹 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑍇𑌨 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑍂𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇 𑌅𑌸𑍂𑌯𑌾 𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌅𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥௨௪॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌃 𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑍇 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌬𑍋𑌧𑌸𑌂𑌚𑌾𑌰𑌾𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌕𑌮𑌾𑌹 — 𑌉𑌪𑌶𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௨௫॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌦

வெகுநாள் தேடியடைபப்பட்டதும் தனக்கு ம்ருத்யுவாகியதும், துர்லபமுமான பொருளாலும், தேடியடைந்த அநித்யமான வீடு, பிள்ளை, பசுக்கள் இவைகளாலும் என்ன அன்பு ஏற்படும்? 23

உலகமானது இவ்விதம் கர்மத்தால் உண்டாகியது; நச்வரம்; ஸமமாகும் தன்மையையும், பெருமையையும், நாசத்தையும் உடையது. மண்டலாதிபர்களுக்குப் போல், அஸூயை முதலியனவுடையது என அறியவேண்டும். 24

ஆகையால் உயர்வான நன்மையை விரும்பியவன் சப்த ப்ரும்ஹமமாகிய வேதத்திலும், பரப்ருப்ஹத்தினிடத்திலும் தத்வமறிந்தவரும், ஒழிவை ஆச்ரயமாக அடைந்தவருமாகிய குருவைச் சரணமடையவேண்டும். 25

குருவை ஆத்மாவாகவும் தெய்வமாகவும் கொண்டு கபடமற்ற ஸேவையால், எந்த தர்மங்களால் ஆத்மாவும், ஆத்மாவைக் கொடுப்பவருமாகிய விஷ்ணு ஸந்தோஷிக்கிறாரோ அந்த பாகவத தர்மங்களைக் குருவிடம் அப்யாஸம் செய்யவேண்டும். 26

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌨𑌸𑍋𑌽𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌷𑍁 ।
𑌦𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ‖ 27

𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌃 ‖ 28

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌚𑍀𑌰𑌵𑌸𑌨𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 ‖ 29

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌮𑌦𑌮𑌾𑌵𑌪𑌿 ‖ 30

𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 ‖௨௬‖ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍀𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑌨𑍁𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ‖௨௭‖ 𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌜𑍍𑌜𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌆𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 । 𑌤𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌂 𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌥𑌾𑌲𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌆𑌰𑍍𑌜𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌦𑌾𑌰𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 ‖௨௮‖ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌚 । 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍀𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌚𑍀𑌰𑌵𑌸𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌨𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌯𑌾𑌨𑌂 ‖௨௯‖ 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌬𑍋𑌧𑌕𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌯𑌾 𑌅𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍈𑌃 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌮𑍌𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌅𑌨𑍀𑌹𑌯𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌭𑌾𑌷𑌣𑌂 𑌶𑌮𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ‖௩௦‖ 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿

ஆதியில் மனத்துக்கு எங்கும் பற்றுதல் இல்லாமை, ஸாதுக்களிடம் சகவாஸம், பூதங்களிடம் உசிதம்போல் தயை (ஹீனர்களிடம்) ஸ்நேஹஞ்செய்யாமை, (ஸமமாக உள்ளவர்களிடம்) வணக்கம், (பெரியோர்களிடம்) சௌசம், தபஸ், திதிக்ஷை, மௌநம், அத்யயனம், உண்மையுடைமை, ப்ரும்ஹசர்யம், (ருது காலத்தில் ஸ்திரீயிடம் ஸம்பாஷணை) அஹிம்ஸை, த்வந்த்வம் என்ற பெயருடையவைகளில் (ஸுக துக்கம் முதலியவை) ஸமமாக இருப்பது, எங்கும் ஆத்மா ஈச்வரன் என்ற நோக்கம், ஏகாந்தமாக இருப்பது, அபிமானமில்லாமை, ஜனமில்லாதவிடத்தில் விழுந்து கிடக்கும் வஸ்திரத்துண்டுகளை யுடுத்தல், எதனுலாவது ஸந்தோஷமடைவது, பாகவத சாஸ்திரத்தில் ச்ரத்தை, மற்றவைகளை நிந்தியாமலிருப்பது (ப்ராணுயாமங்களால்) மனத்தைச் சிக்ஷித்தல், (மௌநத்தால்) வாக்கைச் சிக்ஷித்தல், (நிவ்ருத்தியால்) கர்மத்தைச் சிக்ஷித்தல், ஸத்யம், சமம், (உள் இந்திரிய நிக்ரஹம்) தமம் (வெளி இந்திரிய நிக்ரஹம்) அற்புதமான கர்மங்

𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 31

𑌇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌪𑍋 𑌜𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌦𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑌮𑍍 । 32

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑍋𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌨𑍃𑌷𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌷𑍁 ॥ 33

𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁𑌕𑌥𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌯𑌶𑌃 ।
𑌮𑌿𑌥𑍋 𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌥𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌥 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 34

𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇𑌯𑌦𑍁𑌪𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍 ॥௩௧॥ 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌪𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌦𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂𑌚 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍 ॥௩௨॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌏𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌥𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑍋𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑍇 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌨𑍃𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍁𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇𑌷𑍁 ॥௩௩॥ 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑌾𑌂𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌯𑌶𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁𑌕𑌥𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍 । 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌿𑌥𑍋𑌰𑌤𑌿𑌃 𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௪ ॥ 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 ॥

களையுடைய ஹரியின் ஜன்மங்களையும், கர்மங்களையும், குணங்களையும் ச்ரவணம் செய்தல், கீர்த்தனம், த்யானம், விஷ்ணுவை யுத்தேசித்து (யாகம் முதலிய) கர்மங்கள் இவைகளை அப்யாஸம் செய்யவேண்டும். 27—31

யாகம், தானம், தபஸ், ஜபம், ஸதாசாரம், தனக்கு ப்ரியமான வஸ்துக்கள், மனைவி, மைந்தன், வீடு, ப்ராணன்கள் இவைகளைப் பரமாத்மாவுக்கு அர்ப்பணம் செய்வதென்பதை அப்யாஸம் செய்யவேண்டும். 32

க்ருஷ்ணனையே ஆத்மாவாகவும், நாதனாகவும் அடைந்த மானிடர்களிடம் ஸ்னேஹம், ஸ்தாவர ஜங்கமங்களிலும், மஹான்களும், ஸாதுக்களுமாகிய மானிடர்களிடத்திலும் சிச்ருஷை இவைகளைச் செய்யவேண்டும். 33

பரிசுத்தமான பகவானுடைய யசஸ்ஸை ஒருவருக்கொருவர் கீர்த்தனம் செய்வது, ஒருவருக்கொருவர் ரமிப்பது, ஒருவருக்கொருவர் ஸந்தோஷமாக இருப்பது, ஒருவருக்கொருவர் ஆனந்தமாக இருப்பது இவைகளையும் அப்யாஸம் செய்யவேண்டும். 34

ஸ்மரந்த: ஸ்மாரயந்தஶ்ச மிதோऽகௌகஹரம் ஹரிம் ।
பக்த்யா ஸஞ்ஜாதயா பக்த்யா பிப்ரத்யுத்புலகாம் தநும் ॥ 35

க்வசித்ருதந்த்யச்யுதசிந்தயா க்வசி-
த்தஸந்தி நந்தந்தி வதந்த்யலௌகிகா: ।
ந்ருத்யந்தி காயந்த்யநுஶீலயந்த்யஜம்
பவந்தி தூஷ்ணீம் பரமேத்ய நிர்வ்ருதா: ॥ 36

இதி பாகவதாந் தர்மாந் ஶிக்ஷந் பக்த்யா ததுத்தயா ।
நாராயணபரோ மாயாமஞ்ஜஸ்தரதி துஸ்தராம் ॥ 37

॥ ராஜா ॥

நாராயணாபிதாநஸ்ய ப்ரஹ்மண: பரமாத்மந: ।
நிஷ்டாமர்ஹத நோ வக்தும் யூயம் ஹி ப்ரஹ்மவித்தமா: ॥ 38

ஸ்மரந்த இதி । பக்த்யா ஸாதநபக்த்யா ஸஞ்ஜாதயா ப்ரேமலக்ஷணயா பக்த்யா ॥ ௩௫ ॥ க்வசிதிதி । அஜம் ஹரிம் அநுஶீலயந்தி தச்சேஷ்டா அபிநயந்தி பதம் பரம் ஸமேத்ய ப்ராப்ய நிர்வ்ருதாஸ்ஸந்த: தூஷ்ணீம்பவந்தி ॥ ௩௬ ॥ உபஸம்ஹரதி । இதீதி । பாகவததர்மோத்தயா பக்த்யா ॥ ௩௭ ॥ நாராயணபரோ மாயாம் தரதீத்யுக்தம் தத்ர ப்ருச்சதி । நாராயணேதி । நிஷ்டாம் ஸ்வரூபம் அயம் பாவ: ப்ரஹ்மைவ தாவந்நாராயண இதி । பகவாநிதி பரமாத்மேதி சோச்யதே தத்ரோக்தம் ப்ராக்ச । "வதந்தி தத்தத்த்வவிதஸ்தத்த்வம் யஜ்ஜ்ஞாநமத்வயம் ப்ரஹ்மேதி பரமாத்மேதி பகவாநிதி ஶப்த்யதே" இதி । ததா "நாராயணே பகவதி தஸ்மிந் விஶ்வமாஹிதம் । க்ருஹீதமாயோருகுணஸ்ஸர்காதாவகுண: ஸ்வத:" இத்யாதிஷு தத்ர தத்ர கிமேபி: ஶப்தை: நிர்விஶேஷஸ்ஸவிஶேஷஶ்சைவ ஸம்பத்யதே அஸ்தி வா கோऽபி விஶேஷ இதி ப்ரஶ்ந: ॥

மானிடர்கள் தமக்கு உண்டான பக்தியால் பாபக்குவியலைப் போக்கும் ஹரியை ஒருவருக்கொருவர் ஸ்மரிப்பவர்களும், ஸ்மரிக்கும்படி செய்பவர்களுமாகி ரோமாஞ்சமுடைய தேஹமுடையவர்களாகிறார்கள். 35

உலகப் பற்றுதலில்லாத ஸாதுக்கள் அச்யுதருடைய த்யானத்தால் சில ஸமயம் ரோதனம் செய்கிறார்கள். சில ஸமயம் ஹாஸ்யம் செய்கிறார்கள்; ஸந்தோஷிக்கிறார்கள். நமஸ்கரிக்கிறார்கள். நர்த்தனம் செய்கிறார்கள். கானம் செய்கிறார்கள், பகவானைப்பற்றி அபிநயிக்கிறார்கள். பரத்தை அடைந்து ஆனந்தமுடையவர்களாகி மௌனமாகிறார்கள். 36

இவ்வாறு பாகவத தர்மங்களை அப்யாஸம் செய்யவேண்டும். இதனால் உண்டான பக்தியால் நாராயணரை கதியாக அடைந்து தாண்ட முடியாத மாயையை விரைவில் தாண்டுகிறான். 37

ராஜா கேட்கிறார்.

நாராயணர் என்ற பெயருடைய பரமாத்மாவான ப்ரும்ஹத்தின் ஸ்வரூபத்தை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். நீங்கள் ப்ரும்ஹஸ்வரூபமறிந்தவர்களுக்குள் சிறந்தவர்களல்லவா? 38

॥ 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌜𑌾𑌗𑌰𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 ।
𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨
𑌸𑌞𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌦𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 ॥ 39

𑌨𑍈𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌗𑍁𑌤 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌨𑌲𑌮𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌃 ।

௩௮॥ 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌅𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌜𑌾𑌗𑌰𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 । 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌚 "𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌮𑍍"𑌇𑌤𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚𑌸𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑌿𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 ॥௩௯॥ 𑌅𑌵𑍇𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌯𑌤𑌿 । 𑌨𑍈𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌨 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌗𑍁𑌤𑌵𑌾𑌗𑌪𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌨𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌃𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌡𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 '𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍁𑌤𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍁𑌤𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌨𑌸𑍋𑌯𑍇𑌮𑌨𑍋𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌿'𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 '𑌯𑌤𑍋𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌾𑌸𑌹 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿

பிப்பலாயனர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! எது ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் இவைகளுக்குக் காரணமாகியதோ காரணமுமாகாததோ, ஸ்வப்னம், ஜாக்ரம், ஸுஷுப்தி, இவைகளிலும், (ஸமாதி முதலிய) வெளி நோக்கத்திலும் எது வ்யாபித்திருக்கிறதோ தேஹம், இந்திரியம், ப்ராணன், ஹ்ருதயம் இவைகள் எதனால் சேஷ்டிக்கின்றனவோ அதுவே பரதத்வமென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 39

"அக்நி ஜ்வாலைகள் அக்நியைப்போல்" மனம், வாக்கு, சக்ஷுஸ், ஆத்மா, ப்ராணன்கள், இந்திரியங்கள் இவைகள் இந்தப்பரதத்வத்தை அடையா. வேதமும் தன்னிடம் ப்ரமாணமாகக்கொண்டு அர்த்தத்தால் சொல்லப்படுவதாக இருந்து

ஶப்தோ(அ)பி போதகநிஷேததயாத்மமூலம்
　அர்தோக்தமாஹ யத்ருதே ந நிஷேதஸித்தி: ॥ 40
ஸத்த்வம் ரஜஸ்தம இதி த்ரிவ்ருதேகமாதௌ
　ஸூத்ரம் மஹாநஹமிதி ப்ரவதந்தி ஜீவம் ।
ஜ்ஞாநக்ரியார்தபலரூபதயோருஶக்தி
　ப்ரஹ்மைவ பாதி ஸதஸச்ச தயோ: பரம் யத் ॥ 41

குதஶ்சநேதீ'த்யாதி ஶ்ருதே:. நநு 'தம் த்வௌபநிஷதம் புருஷம் ப்ருச்சாமீ'தி ஶ்ருதே: ஶப்தகோசரத்வம் ப்ரதீயதே தத்ராஹ — ஶப்தோ(அ)பீதி । ஶப்தோ(அ)பி ஶ்ருதிரபி ஆத்மமூலம் ஆத்மநிஷ்டைவ மூலம் ப்ரமாணஸ்ய அர்தோக்தம் அர்தோக்தம் யதா பவதி ததா ஆஹ ந து ஸாக்ஷாத். அத: போதகநிஷேததயா ஸ்வஸ்ய போதகஸ்ய நிஷேதரூபத்வாத் 'யதோ வாசோ நிவர்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ' 'யேநாவாநப்யுதிதம் யேந வாகப்யுத்யதே ததேவ ப்ரஹ்மத்வம் வித்தி நேதம் யதிதமுபாஸதே' 'நசக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம்' இத்யாதி ஶ்ருதே:. நநு தர்ஹி ப்ரநேயாஹ — கிமபிதீயதே அர்தோக்தமாஹேதி தத்ராஹ — யத்ருத இதி । யதா 'ஆதேஶோ நேதி நேதி' 'அஸ்தூலமநணு' 'யதோ வாசோ நிவர்தந்தே அப்ராப்ய' இத்யாதி நிஷேதஸ்யாப்யவதிபூதம் ப்ரஹ்ம । ஏதேந விநா நிஷேதஸ்யாவதிரஹிதஸ்ய நிஷேதஸ்ய ஸாவதிகத்வாத் ॥ 40 ॥ நநு தர்ஹி ப்ரமாணாவிஷயஸ்யாப்யஸ்தித்வம் ப்ரஹ்மேதி ப்ரஸஜ்யேத அத ஆஹ ॥ ஸத்த்வமிதி । ஸத்த்வாதிமயம் கார்யம் அஸத்ஸூக்ஷ்மம் காரணம் தத்த்வயம் ப்ரஹ்மைவ பாதி அத: யத்யபி ஸதஸதீ தாப்யாம் பரம் காரணம் தத: கார்யம் காரணாத் பிந்நம் ந பவதி ॥ 'வாசாரம்பணம்' இதி ஶ்ருதே:. நநு கதமேகம் பஹுவிதஸ்ய காரணம் தத்ராஹ — உருஶக்தி அநேகஶக்திகம் । உருர்மஹதீ மாயாலக்ஷணா ஶக்திர்யஸ்ய தத் தாத்ருஶம் பஹுதா பாநமேவ ப்ரகாஶயதி । ஆத்யமேகம் ப்ரஹ்ம ததேவ ஸத்த்வம் ரஜஸ்தம இதி த்ரிவ்ருத் ப்ரதாநம் ப்ரவதந்தி தத: க்ரியாஶக்த்யா ஸூத்ரம் ஜ்ஞாநஶக்த்யா மஹாநிதி ததைவ ப்ரவதந்தி தத: அஹமிதி ஜீவம் ஜீவோபாதிமஹங்காரம் ததைவ ப்ரவதந்தி தச்ச ஜ்ஞாநக்ரியார்தபலரூபதயா ஜ்ஞாநஶப்தேந தத்தேவதா: । க்ரியா இந்த்ரியாணி அர்தா: விஷயா: பலம் தத்ப்ரகாஶ: ஸுகாதிர்வா

அறிவிக்கக் கூடியதான நிஷேதரூபமாக 'இருப்பதால் கூறுகிறது. ப்ரும்ஹமில்லாவிடில் நிஷேதம் ஸித்தியாது. 40

ஆதியில் ஒன்ருகிய ப்ரும்ஹத்தை ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்றும் ப்ரதானம், ஸூத்ரம், மஹான், ஜீவோபாதியாகிய அஹங்காரம் என்றும் சொல்லுகிருர்கள். வெகு சக்திகளுடையதும், ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மமும், இவைகளுக்குப் பரமான கார்யமுமாகிய ப்ரும்ஹமானது ஞானம், க்ரியை, அர்த்தம், பலன் இவைகளின் ரூபமாக ப்ரகாசிக்கிறது. 41

𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌜𑌾𑌨 𑌨 𑌮𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌧𑌤𑍇𑌽𑌸𑍌
𑌨 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌵𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑌨𑌪𑌾𑌯𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌯𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍 ॥ 42
𑌅𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍇𑌶𑌿𑌷𑍁 𑌤𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌮𑍁𑌪𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 ।

𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌤𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌤𑍋 𑌹𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌃 ॥௪௧॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤 𑌆𑌹 — 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨 𑌜𑌜𑌾𑌨 𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍈𑌧𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌃 । 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌵𑌨𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 । 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 — 𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌤𑌂 । 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌅𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿 𑌅𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌨𑌨𑍁 𑌨𑍀𑌲𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍇𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌮𑌤 𑌆𑌹 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌬𑌲𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥௪௨॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍇𑌶𑌿𑌷𑍁 𑌜𑌰𑌾𑌯𑍁𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌰𑍁𑌷𑍁 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌿𑌜𑍍𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌉𑌪𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰 𑌇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑌣𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌵𑌾𑌨𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑌣𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌲𑍀𑌨𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌲𑍀𑌨𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾

ஆத்மா உண்டாகவுமில்லை, மரிக்கவுமில்லை. வ்ருத்தியடைவது மில்லை. குறைவது மில்லை, (பால்யம், யௌவனம் முதலிய) அவஸ்தைகளை அந்த அந்தக் காலத்தில் பார்க்கக்கூடியது. இந்திரிய பலத்தால் பலவாறு கற்பிக்கப்பட்ட ஞானமானது "ப்ராணன்போல்" எங்கும் எப்பொழுதும் அநுஸரித்திருப்பது, உபலப்திமாத்ரமாகியது. 42

அண்டஜம், ஜராயுஜம், உத்பிஜ்ஜம், ஸ்வேதஜம் இவைகளில் அங்கங்கு ப்ராணன் ஜீவனை அநுஸரிக்கிறது. இந்திரியங்கள் லீனமாய் அஹங்காரமும்

𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌯𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑌣𑍇𑌽𑌹𑌮𑌿 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑍇
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥 𑌆𑌶𑌯𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌃 ॥ 43

𑌯𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌬𑍍𑌜𑌨𑌾𑌭𑌚𑌰𑌣𑍈𑌷𑌣𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌚𑍇𑌤𑍋𑌮𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌮𑍇𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑌿
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌮𑌲𑌦𑍃𑌶𑍋𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 ॥ 44

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌵𑌦𑌤 𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯𑍇𑌹𑌾𑌶𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 45

𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰 𑌏𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌭𑌾𑌵𑌯𑍋𑌰
𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌽𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇
𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌹𑌮𑍍
𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾
𑌨𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌵𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾
𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 । "𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌹𑌿
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌲𑍋𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 ॥௪௩॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍇 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 — 𑌯𑌰𑍍𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌬𑍍𑌜𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌣𑍈
𑌷𑌣𑌯𑌾 𑌉𑌰𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌚𑍇𑌤𑍋𑌮𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌮𑍇𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋 𑌮𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇
𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌵𑌦𑌮𑌲𑌯𑍋
𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑍋𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍋𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶
𑌇𑌤𑌿 ॥௪௪॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕
𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 ॥௪௫॥ 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌹—𑌣𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥

குறைந்த பின்பு லிங்கசரீரமின்றிக் கூடஸ்தன் நிர்விகாரனாகிறான். அந்தக் கூடஸ்தனுடைய ஸ்மரணமானது நமக்கு உண்டாகிறது. 43

பத்மநாபருடைய பாதஸேவையால் உண்டாகிய மிகுந்த பக்தியால், குணங்களாலும் கர்மங்களாலும் உண்டான மனத்தின் மலங்களைப் போக்கவேண்டும். "நிர்மலமான நேத்ரங்களில் ஸூர்ய ப்ரகாசம்போல்" மனம் பரிசுத்தமானவுடன் ஆத்மதத்வமானது ப்ரகாசிக்கிறது. 44

ராஜா கேட்கிறார்.

முனிவர்களே! எங்களுக்குக் கர்மயோகத்தைச் சொல்லவேண்டும். இந்தக் கர்மத்தால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட புருஷன் விரைவில் கர்மங்களை விட்டுக் கர்மநிவ்ருத்தியாலுண்டாகும் ஞானத்தை யடைகிறான். 45

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌮𑍃𑌷𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 ।
𑌨𑌾𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 46

॥ 𑌆𑌵𑌿𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌨 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃 ॥ 47

𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌗𑌦𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ 48

𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥௪௬॥ 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌕𑌗𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌚𑍇𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍇𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌲𑍋𑌚𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥௪௭॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌦 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿 "𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌇𑌵 𑌹𑌿

இந்தக் கேள்வியை முன் நான் பிதாவின் அருகில் (ஸநகாதிகளைக்) கேட்டேன். ப்ரும்ஹாவின் புத்ரர்களாகிய ஸநகாதி முனிவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. இவ்விஷயத்தில் காரணத்தைச் சொல்லவேண்டும். 46

ஆவிர்ஹோத்ரர் கூறுகிறார்.

கர்மம், அகர்மம், (விபரீத கர்மம்) விகர்மம் (நிஷேத கர்மம்) இம்மூன்றும் வேதத்தால் அறியக்கூடியவை. சாஸ்திரங்களால் அறியக்கூடியவையல்ல. வேதம் ஈச்வரஸ்வரூபமாகையால் கர்மாவில் பண்டிதர்கள் மோஹமடைகிறார்கள். 47

இந்த வேதமானது சிறுவர்களுக்குக் கட்டளையிடுவதை யுத்தேசித்து (1) பரோக்ஷவாதமாகிறது. (2) ஔஷதம்போல் கர்மங்கள் போவதற்காகக் கர்மங்களைக் குறிப்பிடுகிறது. 48

---

(1) வேறுவிதமாக உள்ள அர்த்தத்தைக் காப்பாற்ற அதனை வேறுபடுத்திச் சொல்லுவது பரோக்ஷவாதமாம்.

(2) சிறுவனுக்கு ஔஷதத்தை யூட்டத் தகப்பன் மோதகம் கொடுப்பதுபோல் வேதம் கர்மங்களைப்பற்றி யுரைத்தலாம்.)

नाचरेद्यस्तु वेदोक्तं स्वयमज्ञोऽजितेन्द्रियः ।
विकर्मणा ह्यधर्मेण मृत्योर्मृत्युमुपैति सः ॥ 49

वेदोक्तमेव कुर्वाणो निःसङ्गोऽर्पितमीश्वरे ।
नैष्कर्म्यां लभते सिद्धिं रोचनार्था फलश्रुतिः ॥ 50

देवाः" इति । परोक्षवादत्वमेवाह — कर्ममोक्षायेति । ननु स्वर्गाद्यर्थं कर्माणि विधत्ते न कर्ममोक्षायेत्यत आह बालानामनुशासनं यथा भवति तथा । अत्र दृष्टान्तः अगदमौषधं यथा पिता बालाय अगदं पाययन् खण्डलड्डुकादिभिः प्रलोभयन् पाययति ददाति तानि न तावता खण्डादिदानस्य तात्पर्यं प्रयोजनम् अपि त्वारोग्यं तथा वेदोऽप्यवान्तरफलैः प्रलोभयन् कर्ममोक्षायैव कर्माणि विधत्ते ॥४४॥ ननु कर्ममोक्षश्चेत्तात्पर्यं तर्हि प्रथममेव कर्मत्याग उचित इत्यत आह — नेति ॥ अजितेन्द्रियत्वादज्ञः स्वयं यदि नाचरेत्तर्हि विकर्मणा कर्मानाचरणलक्षणेन अधर्मेण । मृत्योरनन्तरं मृत्युमेव प्राप्नोति तथा च । "[illegible] स्वकर्मभिः" इति ॥४५॥ तस्मात् । वेदोक्तमिति । वेदोक्तमेव कुर्वाणो न तु निषिद्धं न तु फलश्रुत्युक्तकाम्यं कर्म क्रियमाणे तदीश्वरे सक्तिः तत्सङ्गस्यान्तरे नैष्कर्म्यरूपां सिद्धिं लभते — निःसङ्गः अनभिनिवेशवान् ईश्वरे अर्पितं । ननु फलोद्देशेन न फलस्य श्रुतत्वात् कर्माणि क्रियन्ते फलायैवेति तत्राह — रोचनार्था कर्मणि रुच्युत्पादनार्था अगदपाने खण्डलड्डुकादिदानवत् तथा च कर्महि रुच्युत्पादनार्थं ह्युपचारयति तथा च "पितावा तत्र दक्षः [illegible] अगदपाने कामयते" इति अनाद्यजस्य प्रवृत्तिः । "तदेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति ब्रह्मचर्येण तपसा श्रद्धया यज्ञेनानाशकेन च" इति । यज्ञादीनां ज्ञानशेषतां वा वदयाय । शिक्षाशेष कर्मस्वरूपतया तत्त्व । "सर्वकर्माणि परिजहे" इत्यादिभिः कादिभिः सर्वकर्मणः फलकामानां स्वकादिना साधनभवतीति नैष्कर्म्यसिद्धिर्भवतीति भावः ॥४६॥ वैदिकं कर्मयोगमुक्त्वा तान्त्रिकं —

இந்திரியங்களை ஜயிக்காதவனும், அறிவில்லாதவனுமாகிய மானிடன் வேதத்தில் கூறிய கர்மத்தைச் செய்யாவிடில் தான் கர்மத்தைச் செய்யாத அதர்மத்தால் மரணமடைந்து பிறகும் மரணமடைகிறான். 49

வேதத்தில் கூறிய தர்மத்தையே செய்து பற்றுதலில்லாமல் ஈச்வரனிடம் அர்ப்பணம் செய்தால் கர்ம நிவ்ருத்தியால் உண்டாகும் ஸித்தியை அடைகிறான். பலனைப்பற்றி (வேதத்தில்) உள்ள கேள்வியானது (கர்மத்தில்) ருசியை யுண்டாக்குவதையே பலனாகவுடையதாம். 50

यदा स्वहृदयग्रन्थिं निर्जिहीर्षुः परात्मनः ।
विधिनोपचरेद्देवं तन्त्रोक्तेन च केशवम् ॥ 51
लब्धानुग्रह आचार्यात्तेन सन्दर्शितागमः ।
महापुरुषमभ्यर्चेन्मूर्त्याभिमतयात्मनः ॥ 52
शुचिः सम्मुखमासीनः प्राणसंयमनादिभिः ।
पिण्डं विशोध्य सन्न्यासकृतरक्षोऽर्चयेद्धरिम् ॥ 53
अर्चादौ हृदये चापि यथालब्धोपचारकैः ।
द्रव्यक्षित्यात्मलिङ्गानि निष्पाद्य प्रोक्ष्य चासनम् ॥ 54
पाद्यादीनुपकल्प्याथ सन्निधाप्य समाहितः ।
हृदादिभिः कृतन्यासो मूलमन्त्रेण चार्चयेत् ॥ 55

त्रिभिराह—यदेति । परात्मनः परमेश्वरस्य सम्बन्धिनो जीवस्य हृदयग्रन्थिमहङ्कारबन्धं निहर्तुमिच्छुः सः तन्त्रोक्तेन विधिना प्रकारेण यजेत्। तन्त्रमार्गः पाञ्चरात्रादिवेदिकेन सह सर्वसाधारणः ॥ ५१ ॥ तदेवविधिमाह—लब्धानुग्रह इति । तेन सन्दर्शितः आगमः आगमोक्तार्चनप्रकारो यस्य सः ॥५२॥ शुचिरिति । मूर्तेः सम्मुखमासीनः । प्राणसंयमादिभिः पिण्डं देहं विशोध्य। षडङ्गन्यासैः कृतरक्षारचनः ॥ ५३ ॥ अर्चादाविति । अर्चादौ द्रव्याणि पुष्पादीनि प्रोक्षणेन क्षितिं सम्मार्जनादिना आत्मानं ध्यानेन लिङ्गं प्रतिमां मार्जनादिना निष्पाद्य योग्यानि कृत्वा ॥५४॥ पाद्यादीनीति । पाद्यादीनि पात्राण्युपकल्प्य सन्निधाप्य हृदि सम्भावितं श्रीमूर्तौ स्थापयित्वा हृदादिभिः हृदयशिरःशिखाकवचनेत्रास्त्रैः मन्त्रैः मूलमन्त्रेण च षडङ्गकृतन्यासो मूलमन्त्रेणार्चयेत् ॥ ५५ ॥ साङ्गेति । अङ्गानि हृदयादीनि; उपाङ्गानि

விரைவில் எவன் பரனுகிய ஜீவனுடைய அஹங்காரத்தைப் போக்க விரும்பியவனே அவன் தந்திரத்தில் கூறிய விதிப்படி தேவனுகிய கேசவரைப் பூஜிக்க வேண்டும். 51

ஆசிரியரிடம் அநுக்ரஹம் பெற்று அவரால் காண்பிக்கப்பட்ட ஆகமங்களுடையவனுகித் தனக்கு ஸம்மதமான மூர்த்தியால் மஹாபுருஷரைப் பூஜிக்க வேண்டும். 52

பரிசுத்தனுகி மூர்த்திக்கு எதிரில் இருந்து ப்ராணுயாமம் முதலியவைகளால் தேஹத்தைச் சோதித்து ஆறு ந்யாஸங்களால் ரக்ஷையை ஏற்படுத்தி ஹரியைப் பூஜிக்கவேண்டும். 53

பூஜிப்பதற்கு ஆதியில் மனத்தில் உபசார வஸ்துக்களை அடைந்து த்ரவ்யம், பூமி, தன்தேஹம், மூர்த்தி இவைகளை உசிதங்களாகக் கற்பித்து ஆஸனத்தை ப்ரோக்ஷித்து பாத்யம் முதலியவைகளைக் கற்பித்து ஸாவதானனுகி (மூர்த்தியில் பகவானை) ஸன்னிதானமாகும்படி த்யானம் செய்து ஹ்ருதயம் முதலியவைகளால் ந்யாஸம் செய்துகொண்டு மூலமந்த்ரத்தால் பூஜிக்கவேண்டும். 54—55

साङ्गोपाङ्गां सपार्षदां तां तां मूर्तिं स्वमन्त्रतः ।
पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैः स्नानवासोविभूषणैः ॥ 56

गन्धमाल्याक्षतस्रग्भिर्धूपदीपोपहारकैः ।
साङ्गं सम्पूज्य विधिवत् स्तवैः स्तुत्वा नमेद्धरिम् ॥ 57

आत्मानं तन्मयं ध्यायन् मूर्तिं सम्पूजयेद्धरेः ।
शेषामाधाय शिरसि स्वधाम्न्युद्वास्य सत्कृतम् ॥ 58

एवमग्न्यर्कतोयादावतिथौ हृदये च यः ।
यजतीश्वरमात्मानमचिरान्मुच्यते हि सः ॥ 59

इति श्रीभागवते एकादशस्कन्धे
तृतीयोऽध्यायः.

साङ्गोपाङ्गानीति तत्सहितां सपार्षदां सपरिवारां स्वमन्त्रेण षोडशोपचारैः पूजयेदित्याह — पाद्येति । स्नानवासोविभूषणेषु ॥ ५३ ॥ गन्धेति । अक्षतास्त्विह कर्मणा न तत्पूजायां तु नाक्षतैरर्चयेद्विष्णुं न केतक्या महेश्वरम्'' इति निषेधात् उपहारैर्नैवेद्यं ॥ ५४ ॥ आत्मानमिति ॥ शेषं निर्माल्यं स्वधाम्नि स्वस्थाने हृदि मूर्तिं करसम्पुटेन उद्वास्य स्थापयित्वा पूजाविधिं समापयेदिति शेषः ॥ ५५ ॥ तान्त्रिकं कर्मयोगमुपसंहरति ॥ एवमिति ॥ ५६ ॥

इति भावार्थदीपिकायां तृतीयाध्यायव्याख्या.

அங்கங்களுடனும் (ஹ்ருதயம் முதலியவை) உபாங்கங்களுடனும் (சக்ரம் முதலியவை) கூடியதும், பார்ஷதர்களுடன் கூடியதும், சாந்தமுமான மூர்த்தியைத் தன்னுடைய மந்திரத்தைக்கொண்டு பாத்யம், அர்க்யம், ஆசமனீயம், ஸ்நானம், வஸ்திரம், ஆபரணம், சந்தனம், புஷ்பம், திலகம், பூமாலை, தூபம், தீபம், நைவேத்யம், இவைகளால் ஸாங்கமாக விதிப்படி பூஜித்து ஸ்துதிகளால் ஸ்தோத்ரம் செய்து விஷ்ணுவை நமஸ்கரிக்க வேண்டும். 56—57

ஆத்மாவைத் தன்மயமாக த்யானம் செய்து ஹரியின் மூர்த்தியை நன்ருய்ப் பூஜிக்கவேண்டும். நிர்மால்யத்தை சிரஸின்மீது தரித்து பூஜையைப் பெற்ற புருஷோத்தமரைத் தன் ஸ்தானமாகிய ஹ்ருதயத்தில் நிலைபெறச் செய்து பூஜையை முடிக்கவேண்டும். 58

இவ்வாறு எவன் அக்நி, ஸூர்யன், ஜலம் முதலியவற்றிலும், அதிதியிடத்திலும், ஹ்ருதயத்திலும் ஆத்மாவாகிய ஈச்வரனைப் பூஜிக்கிருனே அவன் விரைவில் விடுபடுகிருன். 59

3-வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍀𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌃 ॥ 1

॥ 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌿𑌲𑌃 ॥

𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾-
𑌨𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌸 𑌤𑍁 𑌬𑌾𑌲𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ।
𑌰𑌜𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍍𑌗𑌣𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿-
𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌖𑌿𑌲𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 ॥ 2

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇𑌹𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌿𑌲𑍋 𑌨𑌵 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌕𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌕𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥ 𑌭𑍂𑌪𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 । 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌗𑌣𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍁𑌃 𑌸 𑌤𑍁 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌾 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌰𑌜𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌗𑌣𑌯𑍇𑌦𑌪𑌿 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍈𑌵 𑌗𑌣𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌚 "𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌨𑍁 𑌕𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌮𑌮𑍇 𑌰𑌜𑌾𑌂𑌸𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥ ௨ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 - 𑌭𑍂𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑌾

4-வது அத்தியாயம்.

ராஜா கேட்கிறூர்.

விஷ்ணு தமக்கிஷ்டமான எந்தெந்த ஜன்மங்களால் எந்தெந்தக் கார்யங்களைச்செய்தார்? செய்கிறூர்?செய்யப்போகிறூர்? அவைகளை எங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும். 1

த்ரமீளர் கூறுகிறூர்.

எவன் அநந்தருடைய முடிவற்ற குணங்களைக் கணக்கிடுகிறூனே அவன் மந்தபுத்தியாகிறூன். பூமியிலுள்ள தூளிகளை வெகுகாலத்தில் ப்ரயாஸையுடன் எண்ணக்கூடும். சக்திகளெல்லாவற்றுக்கும் இருப்பிடமான ஈசனுடைய குணங்களைக் கணக்கிட முடியாது. 2

𑌭𑍂𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌃
𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌯𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨
𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌆𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌃 ॥ 3

𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌯 𑌏𑌷 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍋
𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑍁𑌭𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑌤𑍋 𑌬𑌲𑌮𑍋𑌜 𑌈𑌹𑌾
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌲𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 ॥ 4

𑌆𑌦𑌾𑌵𑌭𑍂𑌚𑍍𑌛𑌤𑌧𑍃𑌤𑍀 𑌰𑌜𑌸𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍇𑌤𑍁𑌃 ।

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌨 [illegible] 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] ॥ 3 ॥ [illegible] 𑌆𑌹 — 𑌆𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌕𑌾𑌯𑌃 𑌏𑌷𑌃 𑌕𑌾𑌯𑍇 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌉𑌭𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌲𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌓𑌜𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌈𑌹𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌲𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 ॥ 4 ॥ 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 [illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 [illegible] 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰 [illegible] 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 — 𑌆𑌦𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌰𑌜𑌸𑌾 [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌶𑌤𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌭𑍂𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃

ஆதிதேவராகிய நாராயணர் தம்மால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட பூதங்களால் ப்ருஹ்மாண்டத்தை நகரமாகக் கற்பித்து அதில் தம்முடைய அம்சத்தால் ப்ரவேசித்து புருஷர் என்ற பெயரை அடைந்தார். 3

இந்த மூவுலகின் அமைப்பானது எவருடைய தேஹத்தில் ஏற்பட்டதோ தேஹமடைந்தவர்களுக்கு (ஞானகர்ம ரூபமான) இருவகை இந்திரியங்களும் எவருடைய இந்திரியங்களால் உண்டாயினவோ, தேஹமுடையவர்களுக்கு ஞானமானது எவருடைய ஸ்வரூபத்தினின்றுண்டாயிற்றோ, வன்மை, இந்திரிய ஸாமர்த்தியம், க்ரியை இவைகள் எவருடைய ப்ராணனிலிருந்துண்டாயினவோ ஸத்வம் முதலியவைகளால் பரிபாலனம், ப்ரளயம், ஸ்ருஷ்டி இவைகளில் எவர் ஆதிகர்த்தாவாகியவரோ அவர் புருஷர் எனப்படுகிறார் 4

ஆதியில் இவ்வுலகை ஸ்ருஷ்டிப்பதில் எவருடைய ரஜோகுணத்தால் ப்ருஹ்மா உண்டானரோ, பரிபாலிப்பதில் யாகங்களுக்குப் பதியும், ப்ராஹ்மணர்களுக்கும் தர்மத்திற்கும் பாலனம் செய்பவருமான விஷ்ணு எவருடைய

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸 𑌆𑌦𑍍𑌯
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌲𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍁 ॥ 5
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑍍𑌯𑌜𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌨𑌰 𑌋𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 ।
𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌮
𑌯𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌋𑌷𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌃 ॥ 6
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌧𑌾𑌮 𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍀𑌤𑌿
𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤 𑌸𑌗𑌣𑌂 𑌸 𑌬𑌦𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌗𑌣𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌦𑌵𑌾𑌤𑍈𑌃
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌷𑍁𑌭𑌿𑌰𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌦𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃 ॥ 7

𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌯𑌾𑌯 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍁 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥5॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌨𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌅𑌜𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌰𑌾𑌮 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌚 𑌯𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌲𑌾𑌪𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌋𑌷𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌵𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥6॥ [illegible] ॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌧𑌾𑌮 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 । 𑌤𑌪𑍋𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 । 𑌸 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌬𑌦𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌗𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌇𑌷𑌵𑍋 𑌬𑌾𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿

ஸத்வகுணத்தால் உண்டானரோ, ப்ரளயகாலத்தை யுத்தேசித்து எவருடைய தமோகுணத்தால் ருத்ரர் உண்டாயினரோ இவ்விதம் ப்ரஜைகளிடம் பிறப்பு, பரிபாலனம், ப்ரளயம் இவைகள் எப்பொழுதும் எவரிடம் உண்டாகின்றனவோ அவரே ஆதியில் ஏற்பட்ட புருஷனாகிறார். 5

தர்மருக்குத் தக்ஷன் குமாரியாகிய மூர்த்தியிடம் பகவான் நாராயணர் என்றும், நரர் என்றும் இரண்டு வடிவத்துடன் பிறந்தார்; தம்மிடமுள்ள தபஸ்ஸால் மிகவும் சாந்தராகி ஆத்மஸ்வரூபத்தை விளக்கும் கர்மத்தைப்பற்றிக் கூறினார்; சிறந்த ரிஷிகளால் ஸேவிக்கப்படும் பாதங்களுடையவராய் இன்னும் விளங்குகிறார். 6

இந்திரன், என்னுடைய ஸ்தானத்தை க்ரகிக்க இவர் விரும்புவாரோ என்று ஸந்தேஹமடைந்து பரிவாரங்களுடன் மன்மதனைப் பதரிகாச்ரமத்திற்கு அனுப்பினான். அந்தக் காமனும் ஈசனுடைய மஹிமையை அறியாமல் அப்ஸர ஸ்திரீகள் வஸந்தருது, அழகிய மந்தமாருதம் இவைகளுடன் சென்று ஸ்திரீகளின் பார்வைகளாகிய பாணங்களால் அடித்தான். 7

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌮𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯 𑌏𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 ।
𑌮𑌾 𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟 𑌭𑍋 𑌮𑌦𑌨 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌧𑍍𑌵𑍋
𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌤 𑌨𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌧𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ 8

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍍𑌯𑌭𑌯𑌦𑍇 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃
𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌮𑍍𑌰𑌶𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌸𑌘𑍃𑌣𑌂 𑌤𑌮𑍂𑌚𑍁𑌃 ।
𑌨𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌪𑌰𑍇𑌽𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌮𑌧𑍀𑌰𑌨𑌿𑌕𑌰𑌾𑌨𑌤𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇 ॥ 9

𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌬𑌹𑌵𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃
𑌸𑍍𑌵𑍌𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌲𑌙𑍍𑌘𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌤𑍇 ।

[illegible]

ஆதிதேவராகிய பகவான் இந்திரன் செய்த பிழையை யறிந்து கர்வமற்றவராகிச் சிரித்துச் சொல்லுகிறுர். வ்யாபகனுகிய ஓ மன்மத! ஓ வாயுவே! அப்ஸரஸ்திரீகளே! எங்களிடம் ஆதித்யத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். இந்த ஆச்ரமத்தைச் சூன்யமாகச் செய்யாதீர்கள். 8

ஓ ராஜனே! அபயம் கொடுக்கும் நாராயணர் இவ்வாறு பேசும்பொழுது தேவர்கள் வெட்கமுடையவர்களாய் வணங்கிய சிரசுடன் கருணையுடைய நாராயணரிடம் சொல்லுகிறுர்கள். ஓ ப்ரபுவே! தம்மிடம் ரமிப்பவர்களான வெகு தீரர்கள் வணங்கும் பாதபத்மங்களுடையவரும், விகார மடையாதவரும், மாயைக்குப் பாருமாகிய உம்மிடம் இவை (கலக்கமடையாதன முதலியவை) ஆச்சர்யமல்ல. 9

உம்மை ஸேவிப்பவர்களும், எங்களுடைய ஸ்தானமாகிய ஸ்வர்க்கத்தைத் தாண்டிச் சிறந்ததான உம்முடைய ஸ்தானத்தை அடைகிறவர்களுமாகிய பக்தர்களுக்கு தேவர்களால் செய்யப்படும் வெகு விக்நங்கள் உண்டாகின்றன. உம்மை

नान्यस्य बर्हिषि बलीन् ददतः स्वभागान्
धत्ते पदं त्वमविता यदि विघ्नमूर्ध्नि ॥ 10

क्षुत्तृट्त्रिकालगुणमारुतजैह्वशैश्न्यान्
अस्मानपारजलधीनतितीर्य केचित् ।
क्रोधस्य यान्ति विफलस्य वशं पदे गोर्
मज्जन्ति दुश्चरतपश्च वृथोत्सृजन्ति ॥ 11

इति प्रगृणतां तेषां स्त्रियो योगविनिर्मिताः ।
दर्शयामास शुश्रूषां स्वर्चिताः कुर्वतीर्विभुः ॥ 12

विघ्नाः भवन्ति कस्मादित्यत आह — स्वभाग इति । स्वभागः स्वस्थानं [illegible] नान्यस्य [illegible] ददतः बर्हिषि यज्ञे स्वभागान् [illegible] बलीन् करान् कृषीवला इव राज्ञे इन्द्रादिदेवेभ्यो ददतः [illegible] किं [illegible] यत इति । यदीति [illegible] अविता रक्षकः [illegible] विघ्नानां [illegible] पदं धत्ते [illegible] विघ्नशिरसि पादं [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] क्षुत्तृडिति । क्षुच्च तृट् च त्रिकालगुणाः शीतोष्णवर्षाणि मारुतश्च [illegible] जैह्वाः जिह्वाभोग्याः शैश्न्याः शिश्नोपभोग्याः [illegible] तान् अपारजलधीन् इति तीर्त्वा [illegible] केचित् यतः क्रोधस्य विफलस्य वशं यान्ति [illegible] गोष्पदे [illegible] मज्जन्ति [illegible] दुश्चरं तपः उत्सृजन्ति ॥ ११ ॥ इतीति । स्त्रियः योगविनिर्मिताः स्त्रीः शुश्रूषां कुर्वतीः स्वर्चिताः [illegible]

ஸேவிப்பவனும், யாகத்தில் ஹவிஸ்களைக் கொடுப்பவனும் எவனோ அவனுக்கு விக்நங்களுண்டாவதில்லை. ரக்ஷிப்பவராகிய நீர் (பக்தர்களின்) விக்நங்களின் தலையில் பாதத்தை வைக்கிறீர். 10

கரையில்லாத கடல்போன்ற பசி, தாகம், சீதளம், உஷ்ணம், மழை, வாயு, நாவுக்கு ருசியானவை, விஷய ஸுகம் இவைகளையும் எங்களையும் கடந்து பசுவின் கால் அளவுள்ள ஜலத்தில் முழுகுகிறார்கள். பயனற்ற கோபத்தின் வசமாகிறார்கள். கடுமையாகச் செய்த தபஸ்ஸையும் வீணில் விடுகிறார்கள். 11

இவ்வாறு தேவர்கள் ஸ்துதி செய்யும்பொழுது பகவானாகிய நாராயணர் யோகத்தால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவர்களும், பணிவிடை செய்பவர்களும், நன்றாய் அலங்காரம் செய்துகொண்டவர்களுமாகிய ஸ்திரீகளை அவர்களுக்குக் காட்டினார்.

𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌿𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀𑌃
𑌗𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌰𑍂𑌪𑍌𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌹𑌤𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 13

𑌤𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ।
𑌆𑌸𑌾𑌮𑍇𑌕𑌤𑌮𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌙𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 14

𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌶𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌉𑌰𑍍𑌵𑌶𑍀𑌮𑌪𑍍𑌸𑌰𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ 15

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌊𑌚𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌬𑌲𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 ॥ 16

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥ ௧௨ ॥ 𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀𑌃 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍀𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌿𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌰𑍂𑌪𑍌𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌹𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥ ௧௩ ॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑍃𑌙𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌰𑌾𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌰𑍂𑌪𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥ 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍁𑌰𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ௧௫ ॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌬𑌲𑌮𑍂𑌚𑍁𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌬𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௧௬ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿𑌵 𑌆𑌹 — 𑌹𑌂𑌸𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍀𑌤𑌿 । 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌨𑌃𑌪𑌿𑌤𑌾𑌋𑌷𑌭𑌃

தேவர்களைச் சார்ந்த காமன் முதலியவர்கள் உருவந்தரித்த ஸ்ரீதேவிகள் போன்ற அந்த ஸ்திரீகளைப் பார்த்து அவர்களின் ரூபத்தாலும், உதாரத்தன்மையாலும் சோபையிழந்தவர்களாகி அவர்களின் வாசனையால் மோஹமடைந்தார்கள். 13

தேவதேவர்களுக்கும் ஈசனாகிய நாராயணன் வணங்கும் தேவர்களை நோக்கி ஹாஸ்யம் செய்து கூறுகிறார். ஸமானரூபமுடையவளும் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் பூஷணமாகியவளுமான ஒரு ஸ்திரீயை இந்த ஸ்திரீகளுக்குள் க்ரஹித்துக்கொள்ளுங்கள் என்றார். 14

தேவப்ருத்யர்கள், ஓம் என்று ஆஜ்ஞையை க்ரஹித்து அவரை வணங்கி அப்ஸரஸ்திரீகளுக்குள் சிறந்த ஊர்வசியை அழைத்துக்கொண்டு ஸ்வர்க்கம் சென்றார்கள். 15

ஸபையில் இந்திரனுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து தேவர்கள் கேட்க நாராயணருடைய வன்மையைப்பற்றிக் கூறினார்கள். இந்திரன் ஆச்சர்யமடைந்து நடுங்கினான். 16

𑌹𑌂𑌸𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌵𑌦𑌦𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌂
𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰 𑌋𑌷𑌭𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌲𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃
𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌭𑌿𑌦𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑍋 𑌹𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 ॥ 17

𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌿𑌳𑍌𑌷𑌧𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇
𑌕𑍍𑌰𑍌𑌡𑍇 𑌹𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌜 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌂 ।
𑌕𑍌𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌧𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌰𑌿𑌰𑌮𑍃𑌤𑍋𑌨𑍍𑌮𑌥𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌭𑌰𑌾𑌜𑌮𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌦𑌾𑌰𑍍𑌤𑌂 ॥ 18

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍍𑌵𑌤𑍋𑌬𑍍𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾𑌨𑍃𑌷𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚
𑌶𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌵𑌧𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 ।

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌕𑌲𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌵𑌧𑌕𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌹𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌯𑍋𑌽𑌹𑌿𑌵𑌾𑌸𑌤𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑌃 𑌆𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥௧௭॥ 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌇𑌳𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 । 𑌓𑌷𑌧𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌡𑍇 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚𑍋𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌳 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌲𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯𑌂 ॥ 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍍𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌋𑌷𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑍌 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌵𑌧𑍌 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 𑌪𑍋𑌤𑍇𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌧𑍀𑌤𑍍 𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌚

அச்யுதர் ஹம்ஸஸ்வரூபியாக இருந்து ஆத்ம யோகத்தை யுரைத்தார். விஷ்ணு, உலகங்களின் நன்மைக்காக அம்சத்துடன் அவதாரமாகிறார். தத்தாத்ரேயர், ஸநத்குமாராதிகள், பகவானும் எங்களுக்குப் பிதாவுமான வ்ருஷபர் இவர்கள் விஷ்ணுவின் அம்சமாகியவர்கள். ஹயக்ரீவாவதாரத்தில் மதுவென்ற அஸுரனை வதைத்துப் பகவான் வேதங்களை க்ரஹித்தார். 17

மத்ஸ்யாவதாரத்தில் மாதவன் ப்ரளயகாலத்தில் பூமியையும், ஓஷதிகளையும், மநுவையும் ரக்ஷித்தார். வராஹாவதாரத்தில் ஜகத்தினின்று பூமியை உயரெடுக்கும்பொழுது ஹிரண்யாக்ஷனை வதஞ்செய்தார். அம்ருதமதனகாலத்தில் கூர்மா (ஆமை) வதாரத்தில் தம் முதுகில் மலையைத் தாங்கினார். விஷ்ணு அம்சத்துடன் அவதாரம் செய்து, சரணம் புகுந்தவனும், தீனனுமாகிய கஜராஜனை முதலையினின்று விடுவித்தார். 18

ஸமுத்ரத்தில் விழுந்தவர்களும், ஸ்துதி செய்பவர்களுமாகிய துறவிகளான ரிஷிகளை பகவான் காப்பாற்றினார். வ்ருத்ராஸுரவதத்தினால் ப்ருஹ்மஹத்தி தோஷமடைந்த தேவராஜனையும் ரக்ஷித்தார். நரஸிம்மாவதாரராகிய நாராயணர்

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌗𑍃𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌥𑌾
𑌜𑌘𑍍𑌨𑍇𑌽𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌭𑌯𑌾𑌯 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 ॥ 19

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇 𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌚 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇
𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌧𑌾𑌤𑍍𑌕𑌲𑌾𑌭𑌿𑌃 ।
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌵𑌾𑌮𑌨 𑌇𑌮𑌾𑌮𑌹𑌰𑌦𑍍𑌬𑌲𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂
𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾𑌚𑍍𑌛𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌦𑌾𑌦𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍁𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 ॥ 20

𑌨𑌿𑌃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤 𑌗𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑍈𑌹𑌯𑌕𑍁𑌲𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 ।
𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌬𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌦𑌶𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑌨𑍍 𑌸𑌲𑌙𑍍𑌕𑌂
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌲𑌘𑍍𑌨𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥ 21

𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍍𑌭𑌰𑌾𑌵𑌤𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌯𑌦𑍁𑌷𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾
𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌾𑌣𑌿 ।

𑌅𑌸𑍁𑌰𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍋𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨𑍇 𑌪𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑍋𑌚𑌯𑌤𑍍 ॥ ௧௯ ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌵𑌨𑍇𑌕𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌲𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌂𑌶𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌪𑌾𑌲𑌯𑌤𑍍 𑌇𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌦𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௰ ॥ 𑌨𑌿𑌃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍈𑌹𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌃 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌲𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣

ஹிரண்யகசிபுவின் க்ருஹத்தில் தகையப்பட்டவர்களும், அநாதைகளுமான தேவஸ்திரீகளேயும் விடுவித்தார். ஸாதுக்களின் பயத்தை யொழிப்பதற்காக ஹிரண்யகசிபுவை வதஞ்செய்தார். 19

தேவாஸுர யுத்தத்தில் தேவர்களுக்காக அஸுரச்ரேஷ்டர்களே வதைத்து இவ்விதம் மந்வந்தரங்களில் தம் அம்சங்களால் உலகங்களேப் பரிபாலித்தார். வாமனராகி யாசிப்பது என்ற வ்யாஜத்தால் பலியிடம் இந்த பூமியை யபஹரித்து அதிதியின் குமாரர்களான தேவர்களிடம் கொடுத்தார். 20

பரசுராமர் ஹேஹய வம்சத்தை நாசஞ் செய்வதன்பொருட்டுண்டான ப்ருகு குமாரராகிய அக்நியாகி பூமியை இருபத்தோருதடவை க்ஷத்ரியர்களற்ற தாகச் செய்தார்; அந்த பகவான் ஸீதைக்குப் பதியாக இருந்து ஸமுத்ர பந்தனம் செய்தார். லங்கையை யழித்து தசக்ரீவனே வதஞ்செய்தார். கணக்கற்ற கீர்த்தியுடைய ஸீதாகாந்தன் உலகத்தில் ஜயமடைகிறார். 21

ஜன்மமில்லாத ஈச்வரன் பூபாரத்தைப் போக்குவதற்காக யதுவம்சத்தில் பிறந்து தேவர்களாலும் செய்ய முடியாத கார்யங்களேச் செய்யப் போகிறார். யாகம் செய்யத் தகாதவர்களும், யாகம் செய்பவர்களுமான அஸுரர்களே வாதம்

𑌵𑌾𑌦𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹𑌾𑌨𑍍
𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌲𑍌 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌭𑍁𑌜𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ 22

𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌭𑍂𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌯𑌶𑌸𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍁𑌜 ॥ 23

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌵𑌾𑌦𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌰𑍍𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹-𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௨௨ ॥ ௨௩ ॥

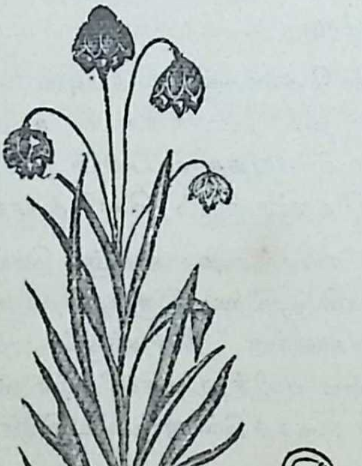
𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

களால் மோஹிக்கச் செய்யப்போகிறுர். கலியுகத்தில் பூமியை யாளும் சூத்ரர்களைக் கடைசியில் வதைக்கப்போகிறுர். 22

ஓ மஹா பலம் பொருந்திய ராஜனே! மிகுந்த யசஸ் உள்ளவரும், லோக நாதருமாகிய பகவானுடைய இம்மாதிரியான வெகு கர்மங்களைப்பற்றியும், ஜன்மங்களைப்பற்றியும் வர்ணித்தேன். 23

4-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

பஞ்சமாத்⁴யாய ப்ராரம்ப⁴:.

॥ நிமி: ।

ப⁴க³வந்தம் ஹரிம் யே வை ந ப⁴ஜந்த்யாத்மவித்தமா: ।
தேஷாமஶாந்தகாமாநாம் கா நிஷ்டா²விஜிதாத்மநாம் ॥ 1

॥ சமஸ: ॥

முக²பா³ஹூருபாதே³ப்⁴ய: புருஷஸ்யாஶ்ரமை: ஸஹ ।
சத்வாரோ ஜஜ்ஞிரே வர்ணா கு³ணைர்விப்ராத³ய: ப்ருத²க் ॥ 2
ய ஏஷாம் புருஷம் ஸாக்ஷாதா³த்மப்ரப⁴வமீஶ்வரம் ।
ந ப⁴ஜந்த்யவஜாநந்தி ஸ்தா²நாத்³ ப்⁴ரஷ்டா: பதந்த்யத⁴: ॥ 3

பஞ்சமே ப⁴க்திஹீநாநாம் கா நிஷ்டா² கோ யுகே³ யுகே³ ।
விஷ்ணோ: பூஜாவிதி⁴: ப்ரோக்தஸ்தத³த்ர வர்ண்யதே ॥

“த்வாம் ஸேவதாம் ஸுரக்ருதா ப³ஹவோऽந்தராயா:” இத்யநேந ஶ்ரீஹரிப⁴க்தா விக்⁴நைரபி⁴பூ⁴யமாநா அபி பராம் க³திம் யாந்தி அப⁴க்தாநாம் து விக்⁴நாபா⁴வேऽபி தேஷாம் கா க³திர்ப⁴வதீதி ப்ருச்ச²தி। ப⁴க³வந்தமிதி । ஹே ஆத்மவித்தமா: அவிஜிதாத்மநாம் அத ஏவ அஶாந்தகாமாநாம் கா நிஷ்டா² கிம் ப்ராப்யமித்யர்த²: ॥ 1 ॥ ஸ்வஜநகஸ்ய ப⁴க³வதோऽநாத³ராத் ப்³ராஹ்மணா அபி அதோ⁴க³திம் யாந்தீதி வக்தும் ப⁴க³வத: ஸகாஶாத் வர்ணாஶ்ரமாணாமுத்பத்திமாஹ — முகே²தி॥ கு³ணை: ஸத்வேந விப்ர: ஸத்வரஜோப்⁴யாம் க்ஷத்ரிய: ரஜஸ்தமோப்⁴யாம் வைஶ்ய: கேவலம் தமஸா ஶூத்³ர இதி ॥ 2 ॥ ய இதி॥ ஏஷாம் மத்⁴யே யே அஜ்ஞாநாத³ப⁴ஜந்தி யே ஜ்ஞாத்வாப்யவஜாநந்தி தே ஆத்மந: ப்ரப⁴வோ ஜந்ம யஸ்மாத்தம் தத³ப⁴ஜநே க்ருதக்⁴நதாதோ³ஷாத் — பரம் ஶ்ரேய இதி । ஸ்தா²நாத்³ வர்ணாஶ்ரமாத் ப்⁴ரஷ்டா:॥

5-வது அத்தியாயம்.

நிமி கேட்கிறார்.

ஆத்ம ஸ்வரூபமறிந்தவர்களுக்குள் சிறந்த முனிவர்களே! பகவானாகிய ஹரியை எவர்கள் பஜிக்கவில்லையோ மனதை ஜயிக்காதவர்களும், அடங்காத காமத்தை யுடையவர்களுமான அவர்களுக்கு அடையத் தக்கது எது? 1

சமஸர் கூறுகிறார்.

பகவானாகிய புருஷருடைய முகம், கை, தொடை, பாதம் இவைகளினின்று (1) குணங்களால் ப்ராஹ்மணன் முதலிய நான்கு வர்ணத்தவர்களும் ஆச்ரமங்களுடன் வெவ்வேறாக உண்டாயினர். 2

தாம் உண்டாகக் காரணமாகியவரும், ஈச்வரருமான புருஷரை வேதியன் முதலியவர்களுக்குள் எவர்கள் பஜிக்காமல் அவமதிக்கிறார்களோ அவர்கள் தம் ஸ்தானத்தினின்று நழுவி நரகத்தில் விழுகிறார்கள். 3

(1) (ஸத்வகுணத்தால் வேதியன், ஸத்வகுண ரஜோகுணங்களால் க்ஷத்ரியன், ரஜோகுண தமோகுணங்களால் வைச்யன், தமோகுணத்தால் சூத்ரன் என்றறிக.

दूरे हरिकथाः केचिद्दूरे चाच्युतकीर्तनाः ।
स्त्रियः शूद्रादयश्चैव तेऽनुकम्प्या भवादृशाम् ॥ 4

विप्रो राजन्यवैश्यौ वा हरेः प्राप्ताः पदान्तिकम् ।
श्रौतेन जन्मनाथापि मुह्यन्त्याम्नायवादिनः ॥ 5

कर्मण्यकोविदाः स्तब्धा मूर्खाः पण्डितमानिनः ।
वदन्ति चाटुकान्मूढा यया माध्व्या गिरोत्सुकाः ॥ 6

न ॥ तत्र ये अज्ञास्ते भवद्विधानामनुग्राह्या इत्याह — दूर इति। दूरे हरिकथाः तच्छ्रवणं येषां ते अत एव दूरे अच्युतकीर्तनं येषां ते दूरे अच्युतः कीर्तनो वेति वा ॥ ४ ॥ ज्ञानवतोऽप्यदृष्टार्थानविरक्तान् अवेक्ष्याह — विप्र इति। श्रौतेन उपनयनाद्येन उपलक्षणमेतत् अध्ययनादिनापि हरेः पदान्तिकं तज्जन्मोत्तराधिकारं प्राप्ता अपि आम्नायवादिनः भवन्ति अतः कृत्रिमेषु वेदार्थवादाः तेषां मोहकतया विदुष्यन्ते येषां तत्रैवं श्रुतासु "यामिमां पुष्पितां वाचं प्रवदन्त्यविपश्चितः । वेदवादरताः पार्थ नान्यदस्तीतिवादिन" इत्यादिना ॥ ५ ॥ भक्तिमार्गाद्बाह्यान् तेषां मोहं प्रपञ्चयति — कर्मणीति । अकोविदाः यथावत्कर्म न भवति तथा कर्तुमज्ञाः नवाभिज्ञास्तु प्रत्यक्षस्यान्ये स्तब्धाः अनम्राः स्तब्धेष्वेव हेतुः यतो मूर्खाः अपि पण्डितमानिनः अतः चाटुकान् "अपाम सोमममृता अभूम" "अक्षय्यं ह वै चातुर्मास्ययाजिनः सुकृतं भवति" "यत्र नोष्णं न शीतं स्यान्न ग्लानिर्नाप्यरातयः" इत्यादिरूपया माध्व्या गिरा उत्साहमापन्नाः हृष्टाः तथा चाटुकान् अप्सरोभिः सह विहरिष्याम इत्यादि प्रियान् शब्दान् वदन्ति ॥ ६ ॥ किंच

வெகுதூரத்தில் ஹரியின் ச்ரவணமுடையவர்களும், வெகுதூரத்தில் ஹரியின் கீர்த்தனமுடையவர்களுமான ஸ்திரீகளும், சூத்ரன் முதலியவர்களும் யாவரும் உன்னைப்போன்றவர்களுக்குக் கருணை செய்வதற்குரியவர்கள். 4

ப்ராஹ்மணன், க்ஷத்ரியன், வைச்யன் இவர்கள் ச்ரௌதத்தாலும், (உபனயனம், அத்யயனம் முதலியவை) வித்யையாலும், ஹரியின் பாதங்களினருகே வந்தவர்களாயினும் வேதங்களில் உள்ள அர்த்தவாதங்களை யுடையவர்களாகி மோக மடைகிறார்கள். 5

கர்மத்தைச் செய்வதில் திறமையில்லாதவர்களும், வணக்கமில்லாதவர்களும், மூடர்களும், தங்களைப் பண்டிதர்களென்றெண்ணியவர்களுமாகிய மூடர்கள் (1) தேன் போன்ற சொல்லால் உற்சாகமடைந்து (2) ப்ரியமான சொற்களைச் சொல்லுகிறார்கள். 6

---

(1) யாகம் செய்தவனுக்கு அழிவற்ற புண்யமுண்டாகும் என்பது போன்றதாம்.
(2) அப்ஸரா ஸ்திரீகளுடன், விளையாடப்போகிறோம் என்பது முதலியவைகளாம்.

ரஜஸா கோ⁴ரஸங்கல்பா: காமுகா அஹிமந்யவ: ।
தா³ம்பி⁴கா மாநிந: பாபா விஹஸந்த்யச்யுதப்ரியாந் ॥ 7

வத³ந்தி தே(அ)ந்யோந்யமுபாஸிதஸ்த்ரியோ
க்³ருஹேஷு மைது²ந்யபரேஷு சாஶிஷ: ।
யஜந்த்யஸ்ருஷ்டாந்நவிதா⁴நத³க்ஷிணம்
வ்ருத்த்யை பரம் க்⁴நந்தி பஶூநதத்³வித³: ॥ 8

ஶ்ரியா விபூ⁴த்யாபி⁴ஜநேந வித்³யயா
த்யாகே³ந ரூபேண ப³லேந கர்மணா ।
ஜாதஸ்மயேநாந்த⁴தி⁴ய: ஸஹேஶ்வராந்
ஸதோ(அ)வமந்யந்தி ஹரிப்ரியாந் க²லா: ॥ 9

தேஷாம் காமாதி³விஶேஷாய கர்மண்யயோக்³யத்வமாஹ இத்யாஹ த்ரயேண ரஜஸேதி । கோ⁴ரா: க்ரூரா ஹிம்ஸாதி³ஸங்கல்பா யேஷாம் தே அஹிவந்மந்யுர்யேஷாம் தே ॥ ௭ ॥ காமுகத்வம் ப்ரபஞ்சயதி । வத³ந்தீதி உபாஸிதா: ஸ்த்ரியோ யை: ந து வ்ருத்³தா⁴: தே(அ)ந்யோந்யம் மிது²நமேவ பரம் ப்ராதா⁴ந்யம் யேஷு க்³ருஹேஷு ஆஶிஷோ வத³ந்தி “இத³மத்³ய மயா லப்³த⁴மித³ம் ப்ராப்ஸ்யே மநோரத²ம் । இத³மஸ்தீத³மபி மே ப⁴விஷ்யதி புநர்த⁴நம்” இத்யாத்³யா: । தா³ம்பி⁴கத்வம் ப்ரபஞ்சயதி யஜந்தீதி அஸ்ருஷ்டாந்நவிதா⁴நத³க்ஷிணம் அஸ்ருஷ்டா: அந்நஸம்பாதி³தா: த³க்ஷிணா: யதா² ததா² யஜந்தி ததா² வ்ருத்த்யை ஜீவிகார்த²ம் பரம் கேவலம் பஶூந் க்⁴நந்தி அதத்³வித³: ஹிம்ஸாதோ³ஷாநபி⁴ஜ்ஞா: ॥ ௮ ॥ மாநித்வம் ப்ரபஞ்சயதி । ஶ்ரியேதி । ஶ்ரியா தநாதி³ஸம்பதா³ விபூ⁴த்யா போ⁴க்³யரூபேண ஶ்ரீவிபூ⁴த்யாதி³நா ஜாதஸ்மய: ஸ்மய: க³ர்வ: தேந அந்தா⁴ தீ⁴ர்யேஷாம் தே க²லா: ஸர்வேஶ்வரஸஹிதாந் ஸத: அவமந்யந்தே ॥ ௯ ॥ கிஞ்ச ஸர்வம் பத்³மநாபே⁴ வேத³தத்த்வார்த²ம்

ரஜோ குணத்தால் மூடர்கள் பயங்கரமான ஸங்கற்பமுள்ளவர்களும், காம விகாரமுடையவர்களும், ஸர்ப்பம்போல் கோபமுள்ளவர்களும், டாம்பீகர்களும், மனத்தின் உயர்வை யடைந்தவர்களும், பாவிகளுமாகி விஷ்ணு பக்தர்களை ஹிம்ஸிக்கிறார்கள். 7

அந்த மூடர்கள் ஸ்திரீகளை ஸேவித்துக்கொண்டு ஸ்திரீபுமான்களின் சேர்க்கையை முக்யமாகக்கொண்ட க்ருஹங்களில் நன்மைகளைப்பற்றி ஒருவருக்கொருவர் பேசுகிறார்கள். அன்னமளித்தல், தக்ஷிணைகொடுத்தல் தானம் செய்தல் இவற்றைச் செய்யாமல் யாகம் செய்கிறார்கள். ஹிம்ஸையின் தோஷம் தெரியாமல் பிழைப்புக்காகப் பசுக்களை மிகவும் ஹிம்ஸிக்கிறார்கள். 8

ஸ்ரீ, ஐச்வர்யம், குலம், வித்யை, கொடை, ரூபம், பலம், கர்மம் இவைகளாலுண்டான கர்வத்தினால் அறிவிலிகளாகிய துஷ்டர்கள், விஷ்ணுபக்தர்களான ஸாதுக்களையும், ஈச்வரர்களையும் அவமதிக்கிறார்கள். 9

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂
𑌯𑌥𑌾 𑌖𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌦𑍋𑌪𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌨 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍇𑌽𑌬𑍁𑌧𑌾
𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥ 10

𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌷𑌮𑌦𑍍𑌯𑌸𑍇𑌵𑌾
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌰𑍍𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍋𑌦𑌨𑌾 ।

𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌲𑍇𑌪𑍇𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌏𑌵𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌥𑌾 𑌖𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌅𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌪𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌬𑍁𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌷𑌮𑌦𑍍𑌯𑌸𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿॥10॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌪𑌿 “𑌋𑌤𑍌 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌹𑍁𑌤𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌤 𑌆𑌹 𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌤 𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌚𑍋𑌦𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍁 “𑌋𑌤𑍌 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌯𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌗𑌿𑌣𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍁𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌸𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 “𑌸𑍁𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑍀”𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌨𑍁 𑌚 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌽𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌅𑌤 𑌆𑌹 𑌆𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌆𑌸𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌷𑌮𑌦𑍍𑌯𑌸𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌬𑌾𑌧𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍋𑌷𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯

தேஹம் படைத்த எல்லோரிடத்திலும் எப்பொழுதும் இருப்பவரும், ஆகாயம்போல், பற்றுதலற்றவரும் ஆத்மாவும், ஈச்வரரும், வேதங்களால் கூறப் படுகிறவருமாகிய பரமாத்மாவைப்பற்றி அபண்டிதர்கள் கேட்பதில்லை (அறிவதில்லை) மனோரதங்களின் (க்ரீடை முதலியவை) பேச்சினால் வ்யவஹாரம் செய்கிறார்கள். 10

உலகத்தில் க்ரீடை மாம்ஸம், மது இவைகள் ப்ராணிகளுக்கு நித்யமாயினும், இவைகளில் விதியில்லை. இவைகளில் விவாஹம், யாகம், ஸௌத்ர

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌯𑌜𑍍𑌞
𑌸𑍁𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌰𑌾𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 ॥ 11

𑌧𑌨𑌂 𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌕𑌫𑌲𑌂 𑌯𑌤𑍋 𑌵𑍈
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 ।
𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 12

[illegible]

ஹணம் இவைகளால் மட்டிலும் நியமம் ஏற்படுகிறது. இவைகளில் நிவ்ருத்தி என்பதே முக்யமானது. 11

பொருளானது தர்மத்தையே முக்ய பலனாகக் கொண்டது. இந்த தர்மத்தால் ஒழிவை யுண்டாக்கக்கூடியதும், அபரோக்ஷஞ்ஞானமுடையதுமான ஞானமானது மானிடனுக்கு முண்டாகிறது. இந்தப் பொருளை தேஹத்திற்காக க்ருஹங்களில் உபயோகிக்கிறார்கள். கணக்கற்ற வீர்யமுடைய ம்ருத்யுவைப் பார்ப்பதில்லை. 12

यद्घ्राणभक्षो विहितः सुरायास्
तथा पशोरालभनं न हिंसा ।
एवं व्यवायः प्रजया न रत्या
इमं विशुद्धं न विदुः स्वधर्मम् ॥ 13

ये त्वनेवंविदोऽसन्तः स्तब्धाः सदभिमानिनः ।
पशून्द्रुह्यन्ति विस्रब्धाः प्रेत्य खादन्ति ते च तान् ॥
द्विषन्तः परकायेषु स्वात्मानं हरिमीश्वरम् ।
मृतके सानुबन्धेऽस्मिन्बद्धस्नेहाः पतन्त्यधः ॥ 15

किञ्च न्यायेनैवेत्याह यदिति । यद्यस्मात्सुरायाः घ्राणभक्षः अवघ्राणं स एव विहितः न तु पानं तथा पशोरालम्भनमेव विहितं न तु हिंसा अयमर्थः देवतोद्देशेन यथाशास्त्रहननं तदालम्भनम् ॥ "वायव्यं श्वेतमालभेत" इत्यादिश्रुतेः न तु हिंसा "या वेदविहिता हिंसा न सा हिंसेति कीर्त्यते" इति वचनात् भक्षणोद्देशेन क्रियमाणं लौकिकहननं तु हिंसैव अतश्चालम्भनमेव विहितं न तु हिंसा अतो नायं भक्षणाद्यनुज्ञात्यर्थः व्यवायोऽपि प्रजार्थमिष्टस्तया न तु रत्यै अतोऽमी रागवादिनः इमं विशुद्धं स्वधर्मं न विदुरिति ॥ १३ ॥ एवं भगवद्धर्मानादृतानां बहुदोषतां प्रपञ्च्य तन्निष्ठां प्रपञ्चयति पञ्चभिः । ये त्विति । अनेवंविदः न एवं यथावत् विदन्ति ये ते विस्रब्धाः निश्शङ्काः अनेन मनोरथो भविष्यतीति विश्वस्ताः तथा बीजपोषणेन वा तैः पशुभिः विश्वस्ताः तेषु पशवः प्रेत्य अमुत्र तान् खादन्ति "मां स भक्षयितामुत्र यस्य मांसमिहाद्म्यहम् । एतन्मांसस्य मांसत्वं प्रवदन्ति मनीषिणः" इति वचनात् ॥ १४ ॥ द्विषन्त इति । अभिचारादिना द्विषन्तः । मृतके देहे सानुबन्धे पुत्रादिसहिते ॥ १५ ॥ अज्ञानां स्वकर्मज्ञाना-

---

மதுவை (யாகத்தில்) முகர்ந்து பார்ப்பதே புசித்ததாகும். (யாகத்தில்) பசுவை ஹிம்ஸிப்பது ஹிம்ஸையாகாது. இந்த க்ரீடையானது புத்ரனை யுண்டு பண்ணுவதற்கே யொழிய அன்பை யுத்தேசித்தில்லையாம். பரிசுத்தமான இந்த ஸ்வதர்மத்தை எவரும் அறிவதில்லை. 13

இவ்விதம் தர்மங்களை அறியாதவர்களும், வணக்கமில்லாதவர்களும், ஸாதுக்கள் என்ற அபிமான முடையவர்களுமாகிய அஸாதுக்கள் நம்பிக்கை கொண்டு பசுக்களை யுத்தேசித்து த்ரோகம் செய்கிறுர்கள். அந்தப் பசுக்கள் பரலோகத்தில் இந்த அஸாதுக்களைப் புசிக்கின்றன. 14

பிறருடைய தேஹங்களுக்கு ஆத்மாவும், ஈச்வரருமாகிய ஹரியை த்வேஷிக்கிறுர்கள்; பரிவாரங்களுடன் கூடிய தேஹத்தில் ஸ்னேஹம் கொண்டு நரகமடைகிறுர்கள். 15

𑌯𑍇 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌤𑍀𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍂𑌢𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌘𑌾𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 ॥ 16

𑌏𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌹𑌨𑍋𑌽𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 ।
𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍈 𑌕𑌾𑌲𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌾𑌃 ॥ 17

𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌸𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌹𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌤𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 ॥ 18

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌨𑍃𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌿𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 19

𑌸𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌨 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌯𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌤𑍀𑌤𑌮𑍂𑌢𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌉𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌸𑍂𑌜𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌘𑌾𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௧௬ ॥ 𑌤𑌥𑌾𑌹—𑌏𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌹𑌨𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌚 ॥ "𑌅𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌤𑌮𑌸𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌕𑍇 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌹𑌨𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌃" 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௭ ॥ 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌹𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌃 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥ ௧௮ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌵𑌾 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌗𑌾𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 ॥ ௧௯ ॥ 𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥

எவர்கள் தத்வஞ்ஞான மடையாதவர்களோ மூடத்தன்மையை அடைந்தவர்களோ தர்மம், அர்த்தம், காமம் இவைகளே முக்யமாக அடைந்தவர்களும், ஒழிவில்லாதவர்களுமான அவர்கள் ஆத்மஹத்தி செய்தவர்களாகின்றார்கள். 16

இவர்கள் ஆத்மஹத்தி செய்தவர்கள்; ஒழிவில்லாதவர்கள்; கர்மங்களில் ஞானமென்றெண்ணிபவர்கள், க்ருதக்ருத்யர்களாகாதவர்கள், காலத்தால் வீணான மனோரத முடையவர்கள். இவ்வாறு இவர்கள் ச்ரமமடைகிறார்கள். 17

வாஸுதேவரிடம் நோக்கமில்லாத மூடர்கள். ப்ரயாஸையால் தேடிய வீடு, பிள்ளை, ஸுஹ்ருத் ஸ்ரீ இவைகளைவிட்டு மூச்சுவிட முடியாத நரகத்தை அடைகிறார்கள். 18

ராஜா கேட்கிறார்.

முனிவர்களே! அந்த பகவான் எந்த வர்ணமுடையவர்? எந்த ஆக்ருதியுள்ளவர்? எந்த ஸமயத்தில் எந்தப் பெயரால் எந்த விதிப்படி மானிடர்கள் அவரைப் பூஜிக்கவேண்டும்? அதை இப்பொழுது சொல்லவேண்டும். 19

॥ 𑌕𑌰𑌭𑌾𑌜𑌨𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌂 𑌚 𑌕𑌲𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑍇𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 20

𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌜𑌟𑌿𑌲𑍋 𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍂 ॥ 21

𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌦𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌃 ।
𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌶𑌮𑍇𑌨 𑌚 𑌦𑌮𑍇𑌨 𑌚 ॥ 22

𑌹𑌂𑌸𑌃 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌮𑌲𑌃 ।
𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 23

𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍇𑌖𑌲𑌃 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑍇𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ 24

𑌏𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌨𑌾𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 ॥ ௨௦ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑌾𑌹—𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌵𑍇𑌷𑍋 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 ॥ ௨௨ ॥ ௨௩ ॥ 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌙𑍍𑌗𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑍇𑌶𑌃

கரபாஜனர் கூறுகிறார்.

க்ருதம், த்ரேதை, த்வாபரம், கலி இந்த யுகங்களில் பலவித வர்ணங்களையும், பெயர்களையும், ஆக்ருதிகளையும் உடைய கேசவர் பலவித விதிகளால் பூஜை பெறுகிறார். 20

க்ருதயுகத்தில் பகவான் வெண்மைநிறமும், நான்கு பாகுக்களுமுடையவராய் ஜடைகளணிந்து, மரவுரியை யுடுத்து, மான்தோல், யஞ்ஞோபவீதம் அக்ஷமாலை, தண்டம், கமண்டலு இவைகளைத் தரித்தவராயிருந்தார். 21

அப்பொழுது மானிடர்கள் சாந்தம், வைரமின்மை, ஸமமான நோக்கமுடைமை, தபஸ்ஸாலும், மனத்தின் ஒழிவாலும், இந்திரிய நிக்ரஹத்தாலும் பகவானைப் பூஜித்தல் இக்குணங்களையுடையவராயிருந்தனர். 22

ஹம்ஸர், ஸுபர்ணர், வைகுண்டர், தர்மர், யோகீச்வரர், நிர்மலர், ஈச்வரர், புருஷர், அவ்யக்தர், பரமாத்மா என்று பகவானைக் கூறுகிறார்கள். 23

த்ரேதாயுகத்தில் இந்த ஈச்வரன் சிவந்த வர்ணமும் நான்கு புஜங்களுமுடையவராயும், மூன்று சுற்றுள்ள மேகலை(இடையில் கட்டிக்கொள்ளும் கயிறு) யணிந்தவராயும் ஸ்வர்ணம் போன்ற கேசமுடையவராயுமிருந்தார்; வேதஸ்வரூபர்; ஸ்ருக், ஸ்ருவம் முதலியவைகளை அடைந்தவர். 24

𑌤𑌦𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ।
𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥ 25

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍃𑌶𑍍𑌨𑌿𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌵𑍃𑌷𑌾𑌕𑌪𑌿𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌰𑍁𑌗𑌾𑌯 𑌇𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 26

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌙𑍍𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌰𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 27

𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌵𑍋 𑌨𑍃𑌪 ॥ 28

𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑍇𑌶𑌃 ॥ ௨௪ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌵𑍇𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ ௨௫ ॥
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍃𑌶𑍍𑌨𑌿𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥
௨௬ ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌅𑌤𑌸𑍀𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌧
𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌰𑍋𑌮𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌆𑌦𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌕𑍈𑌃 𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑍈𑌃
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௨௭ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌛𑌤𑍍𑌰𑌚𑌾𑌮𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍇𑌣 𑌚 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣
𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌵𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 । 𑌨𑌾

அப்பொழுது வேதங்கற்றவர்களும், தர்மிஷ்டர்களுமாகிய மானிடர்கள் ஸர்வதேவ ஸ்வரூபியும், தேவருமாகிய ஹரியை வேத வித்யையால் பூஜித்தார்கள். 25

விஷ்ணு, யஞ்ஞர், ப்ருச்னி, கர்ப்பர், ஸர்வதேவர், உருக்ரமர், வ்ருஷாகபி, ஜயந்தர், உருகாயர் என்று பகவானைப்பற்றிக் கூறுகிறார்கள். 26

த்வாபர யுகத்தில் பகவான் ச்யாமளவர்ணமுடையவரா*ய்* விருந்தார். பீதாம்பர மணிந்திருந்தனர். அவரைச் சார்ந்த ஆயுதங்களையுடையவராய் ஸ்ரீ வத்ஸம் முதலிய அடையாளங்களாலும். (கௌஸ்துபம் முதலிய) அடையாளங்களாலும் காணப்பட்டனர். 27

ஓ ராஜனே! அப்பொழுது ஈச்வரனைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பிய மானிடர்கள் மஹாராஜர்களின் அடையாளங்களுடைய புருஷரை வேதம், ஆகமம் இவைகளால் பூஜிக்கிறார்கள். 28

நமஸ்தே வாஸுதேவாய நம: ஸங்கர்ஷணாய ச ।
ப்ரத்யும்நாயாநிருத்தாய துப்யம் பகவதே நம: ॥ 29
நாராயணாய ருஷயே புருஷாய மஹாத்மநே ।
விஶ்வேஶ்வராய விஶ்வாய ஸர்வபூதாத்மநே நம: ॥ 30
இதி த்வாபர உர்வீஶ ஸ்துவந்தி ஜகதீஶ்வரம் ।
நாநாதந்த்ரவிதாநேந கலாவபி யதா ஶ்ருணு ॥ 31
க்ருஷ்ணவர்ணம் த்விஷாக்ருஷ்ணம் ஸாங்கோபாங்காஸ்த்ரபார்ஷதம் ।
யஜ்ஞை: ஸங்கீர்தநப்ராயைர்யஜந்தி ஹி ஸுமேதஸ: ॥ 32

த்யேயம் ஸதா பரிபவக்நமபீஷ்டதோஹம்
தீர்தாஸ்பதம் ஶிவவிரிஞ்சிநுதம் ஶரண்யம் ।

இதி ॥உர்வீஶ॥ இதி । நாநாதந்த்ரவிதாநேநேதி கலௌ தந்த்ரமார்கஸ்ய ப்ராதாந்யம் தர்ஶயதி ॥ ௩௧ ॥ கலாவிதி । ரூக்ஷதாம் வ்யாவர்தயதி த்விஷா காந்த்யா க்ருஷ்ணம் இந்த்ரநீலமணிவதுஜ்ஜ்வலம் யத்வா த்விஷாக்ருஷ்ணம் க்ருஷ்ணாவதாரம் அநேந கலௌ ஶ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரஸ்ய ப்ராதாந்யம் தர்ஶயதி அங்காநி ஹ்ருதயாதீநி உபாங்காநி கௌஸ்துபாதீநி அஸ்த்ராணி ஸுதர்ஶநாதீநி பார்ஷதா: ஸுநந்தாதய: தத்ஸஹிதம் யஜ்ஞைரர்சநை: ஸங்கீர்தநம் நாமோச்சாரணம் ஸ்துதிஶ்ச தத்ப்ராயை: ஸுமேதஸோ விவேகிந:॥ ௩௨ ॥ ஸ்துதிமாஹ—த்யேயமிதி॥ ஹே ப்ரணதபால ஹே மஹாபுருஷ தே சரணாரவிந்தம் வந்தே கதம்பூதம் த்யேயம் த்யாதும் யோக்யம் ஸதேதி ஸர்வத்ர ஸம்பத்யதே த்யேய கேவ ஹேதவ: இந்த்ரியகுடும்பாதிபி: பரிபவ: திரஸ்கார: தம் ஹந்தீதி ததா கிஞ்ச அபீஷ்டதோஹம் மநோரதவர்ஷகம் கிஞ்ச தீர்தாஸ்பதம் கங்காத்யா

வாஸுதேவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம், ஸங்கர்ஷணராகிய உமக்கு நமஸ்காரம், ப்ரத்யும்னரும், அனிருத்தரும், பகவானுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 29

நாராயணரும், ரிஷியும், புருஷரும், மஹாத்மாவும், விச்வேச்வரரும், விச்வஸ்வரூபியும், ஸர்வபூத ஸ்வரூபியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம் 30

ஓ ராஜனே! இவ்வாறு லோகநாதரை த்வாபரயுகத்தில் ஸ்துதி செய்கிறுர்கள். கலியில் பலவித ஆகமவிதிப்படி பூஜிக்கிறுர்கள்-கேட்பாயாக. 31

கலியுகத்தில் சிறந்த புத்தியுடைய மானிடர்கள், காந்தியால் க்ருஷ்ணவர்ணமுடையவரும், அங்கங்கள் (ஹ்ருதயம் முதலியவை) உபாங்கங்கள் (கௌஸ்துபம் முதலியவை) அஸ்திரங்கள், (சக்ரம் முதலியவை) இவைகளுடன் பார்ஷதர்களுடனும், (ஸுனந்தன் முதலியவர்கள்) கூடிய க்ருஷ்ணபகவானைக்கீர்த்தனம் செய்வதென்ற யாகத்தால் பூஜிக்கிறுர்கள். 32

நமஸ்காரம் செய்தவர்களைப் பரிபாலிக்கும் மஹாபுருஷ! உம்முடைய சரணாரவிந்தத்திற்கு நமஸ்காரஞ் செய்கின்றேன். உம்முடைய பாதாரவிந்தமானது எப்பொழுதும் த்யானம் செய்யத்தக்கது. அவமதிப்புகளைப் போக்கக்கூடியது.

𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌪𑌾𑌲 𑌭𑌵𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌪𑍋𑌤𑌂
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌤𑍇 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑍍 ॥ 33

𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌸𑍁𑌰𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌂
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌯𑌦𑌗𑌾𑌦𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍃𑌗𑌂 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌯𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑌨𑍍𑌵𑌧𑌾𑌵𑌦𑍍
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌤𑍇 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑍍 ॥ 34

𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌨𑍁
𑌤𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌨𑌾𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰-
𑌯𑌣𑍀𑌯𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂
[illegible] 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤 𑌆𑌹 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌪𑍋𑌤𑌂 𑌸𑌂-
𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ 33 ॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 [illegible]
[illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥
[illegible] 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible]
[illegible] 𑌕𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯 [illegible] 𑌕𑍁𑌤𑌃
[illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 [illegible]
[illegible] 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌈𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍃𑌗𑌂 [illegible]
[illegible] 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑍋-
𑌧𑌨𑌂 [illegible] 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 । [illegible]
𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 [illegible] 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ 34 ॥ [illegible]
[illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — [illegible] ॥
[illegible] 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible]

கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றக்கூடியது, தீர்த்தங்களுக்கு ஆச்ரயமானது, சிவனாலும், ப்ருஹ்மாவாலும் ஸ்துதிக்கப்பெற்றது, ஆச்ரயிக்கத்தக்கது. தாயர்களாலாகும் துன்பத்தைப் போக்கக்கூடியது. ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்திற்குத் தெப்பமானது. 33

தர்மிஷ்டராகிய தசரத குமாரன் விட முடியாததும், தேவர்களால் விரும்பத்தக்கதுமான ராஜ்ய ஸ்ரீயைவிட்டுப் பிதாவின் சொல்லால் அரண்யம் சென்றான். இஷ்டையான ஸீதை விரும்பிய மாயாம்ருகத்தைத் தொடர்ந்தான். மஹாபுருஷ! உம்முடைய பாதாரவிந்தத்திற்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். 34

𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌗𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌗𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌮𑌨𑍁𑌜𑍈𑌰𑌿𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 35

𑌕𑌲𑌿𑌂 𑌸𑌭𑌾𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋'𑌭𑌿𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌲𑌾𑌭𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌹 ।
𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 37

𑌕𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌕𑌲𑌾𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌕𑌲𑍌 𑌖𑌲𑍁 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ॥ 38

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌶𑌃 ।
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌪𑌰𑍍𑌣𑍀 𑌨𑌦𑍀 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌪𑌯𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀 ॥ 39

𑌸𑌭𑌾𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 — 𑌸𑌾𑌰𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑌃 𑌕𑍋'𑌸𑍌 𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌂 । “𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌯𑌜𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇'𑌰𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍 ॥ 𑌯𑌦𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍌 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿” ॥ ௩௬ ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿- 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍌 𑌅𑌤𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑍋𑌲𑌾𑌭𑍋𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩௭ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ ௩௮ ॥ ॥ ௩௯ ॥ 𑌕𑌾𑌵𑍇𑌰𑍀𑌤𑌿 । 𑌆𑌰𑍍𑌷𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃

ஓ ராஜனே! மங்களங்களுக்கு ஈச்வரரும், ஹரியுமாகிய பகவான் யுகத்திற்குத் தகுதியான பெயராலும், ரூபத்தாலும் அந்த அந்த யுகத்திலுள்ள மானிடர்களால் பூஜிக்கப்படுகிறார். 35

குணங்களை யறிந்தவர்களும், ஸாராம்சத்தை க்ரஹிப்பவர்களும், ச்ரேஷ்டர்களுமான பெரியோர்கள் கலியுகத்தை ஸ்துதிக்கிறார்கள். இந்தக் கலியில் கீர்த்தனம் செய்வதாலேயே யாவரும் தங்களுக்குரிய ப்ரயோஜனத்தை அடைகிறார்கள். 36

இந்த ஸம்ஸாரத்தில் ப்ரமிக்கும் மானிடர்களுக்குக் கீர்த்தனம் செய்வதை விட முக்ய லாபம் வேறில்லை. கீர்த்தனம் செய்வதால் மானிடன் முக்யமான ஒழிவை அடைகிறான். ஸம்ஸாரமானது நாசமடைகிறது. 37

ஓ ராஜனே! க்ருதயுகம் முதலியவைகளில் உள்ள ப்ரஜைகள் கலியில் பிறக்க விரும்புகிறார்கள். ஏனெனில் கலியில், யாவரும் விஷ்ணுவை முக்ய கதியாக அடைந்தவர்களாகிறார்கள். 38

ப்ரஜைகளுக்கு ப்ரபுவான ஓ மஹாராஜ! பெரும்பாலும் தமிழ் நாட்டினர் தாம்ரபர்ணீநதி, க்ருதமாலை, பயஸ்வினீ, (பாலாறு) மேற்றிசையி லுள்ளதும் மிகுந்த புண்யமுடையதுமான காவேரி என்ற மஹாநதி இவைகளின் நீரைப்

காவேரீ ச மஹாபுண்யா ப்ரதீசீ ச மஹாநதீ |
யே பிபந்தி ஜலம் தாஸாம் மநுஜா மநுஜேஶ்வர ||
ப்ராயோ பக்தா பகவதி வாஸுதேவேऽமலாஶயா: || 40

தேவர்ஷிபூதாப்தந்ருணாம் பித்ரூணாம்
ந கிங்கரோ நாயம்ருணீ ச ராஜந் |
ஸர்வாத்மநா ய: ஶரணம் ஶரண்யம்
கதோ முகுந்தம் பரிஹ்ருத்ய கர்தம் || 41

ஸ்வபாதமூலம் பஜத: ப்ரியஸ்ய
த்யக்தாந்யபாவஸ்ய ஹரி: பரேஶ: |
விகர்ம யச்சோத்பதிதம் கதஞ்சித்
துநோதி ஸர்வம் ஹ்ருதி ஸந்நிவிஷ்ட: || 42

பக்தா பவந்தி || ३९ || பக்தஸ்ய விதிநிஷேதநிவ்ருத்தே: க்ருதக்ருத்யதாமாஹ—தேவர்ஷீதி || ஆப்தா: போஷ்யா: குடும்பிந: உபரி தேவாதய: பஞ்ச யஜ்ஞதேவதா: அந்யேஷாம் ய: அபக்த: ஸ ருணீ அதஏவ தேஷாம் கிங்கர: ததர்தம் நித்யம் பஞ்சயஜ்ஞாதிகர்தா ததாசஸ்ம்ருதி: "ஹீநஜாதிம் பரிக்ஷீணம் ருணார்தம் கர்ம காரயேத்" இதி । அயந்து ந ததா கிந்து ய: ஸர்வாத்மநா ஶ்ரீமுகுந்தம் ஶரணம் கத: கர்தம் க்ருத்யம் பரிஹ்ருத்ய யத்வா, கர்தம் பேதம் பரிஹ்ருத்ய க்ருதீ பேதேந உத்பத்யமாநோ: வாஸுதேவ ஸர்வமிதி பாவயந் || ४१ || விஹித கர்ம நிவ்ருத்திமுக்த்வா நிஷேத நிமித்த ப்ராயஶ்சித்தநிவ்ருத்திமாஹ—ஸ்வபாதமூலமிதி || த்யக்த: அந்யஸ்மிந் தேஹாதௌ தேவதாந்தரே வா பாவோ யேந அதஏவ தஸ்ய விகர்மணி ப்ரவ்ருத்திர்ந ஸம்பவதி யத்யபி கதஞ்சித் ப்ரமாதாத் உத்பதிதம் பவேத் ததபி ஹ்ருதி ஸந்நிவிஷ்ட: துநோதி । நநு யதேஷ்டம் நாவஶ்யம் ததத்ராஹ—பரேஶ: பரேஷாம் ப்ரஹ்மாதீநாமீஶ: ததாபி நநு "ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ மமைவாஜ்ஞே" இதி பகவத்வசநாத் ஸ்வாஜ்ஞாபங்கம் கதம் ஸஹேத ததாஹ—ப்ரியஸ்ய நநு நாயம் பாபக்ஷயாய பஜேத

பானம் செய்பவர்களாகிறார்கள். அதனால் நிர்மலமான மனமுடையவர்களாகிப் பகவானாகிய வாஸுதேவரிடம் பக்தர்களாகிறார்கள். 39—40

ஓ ராஜனே! எவன் பேதத்தைவிட்டு சரண்யனாகிய முகுந்தனைச் சரணம் என்று அடைகிறானோ அவன் தேவர்களுக்கும், ரிஷிகள், பூதங்கள், ஆப்தர்கள், மானிடர்கள், பிதிர்க்கள் இவர்களுக்கும் கிங்கரனுமல்லன்; கடனாளியுமல்லன். 41

பரமேச்வரனாகிய விஷ்ணு தம்முடைய பாதமூலத்தை பஜிப்பவனும், ப்ரியனும், மற்றவைகளில் கருத்தை யொழித்தவனுமாகிய பக்தனுடைய மனத்திலிருந்து அவனுக்குண்டான விரோதகர்மத்தையும், யாவற்றையும் போக்குகிறார். 42

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌹𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑍍 ॥ 13

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑌧𑌿𑌰𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌪 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 44

𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 45

𑌯𑍁𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌦𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑌗𑌮𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 46

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌨𑌹𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍃𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௪௨॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍॥௪௩॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌉𑌪𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍 ॥௪௪॥ 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥௪௫॥ 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑌂𑌗𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌯𑍁𑌵𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌵𑌯𑍋𑌃 ॥௪௬॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌯𑍁𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌸𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌵𑌾𑌦𑌨𑍀𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌦𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌃 𑌵𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌶𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍋𑌧𑌿𑌤𑌃॥

நாரதர் கூறுகிறார்.

மிதிலைக்கு ஈசனாகிய நிமிராஜன் பாகவத தர்மங்களை இவ்வாறு கேட்டு ப்ரீதியுடன் ஜயந்தியின் மைந்தர்களாகிய முனிவர்களை உபாத்யாயர்களுடன் பூஜித்தான். 43

பிறகு அந்த ஸித்தர்கள் ஜனங்கள் யாவரும் பார்க்க அந்தர்த்தான மடைந்தார்கள். நிமிராஜனும் தர்மங்களை யனுஷ்டித்து உத்தமகதியை அடைந்தான். 44

மஹாபாக்யம் செய்த ஓ வஸுதேவ! நீயும் இப்பொழுது கேட்ட இந்த பாகவத தர்மங்களை ச்ரத்தையுடன் அனுஷ்டித்துப் பற்றுதலற்றவனாகி உயர்வான பதத்தை யடைவாயாக. 45

தம்பதிகளாகிய உங்களுடைய யசஸ்ஸால் உலகம் நிறைந்திருக்கிறது. ஈச்வரனும், பகவானுமாகிய ஹரியானவர் உங்களுக்குப் புத்ரனாகிய தன்மையை அடைந்தார். 46

𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌲𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑍈𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌃 ॥

𑌵𑍈𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌕𑍃𑌤𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑍁𑌰𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍍 ॥ 48

𑌮𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌕𑍃𑌥𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌗𑍂𑌢𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌰𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑍇 ॥ 49

𑌭𑍂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌹𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌸𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌯𑌶𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 50

[illegible]

க்ருஷ்ணனிடம் புத்ரன் என்று ஸ்னேஹம் பாராட்டும் உங்களுடைய மனமானது தர்சனம், ஆலிங்கனம், ஸம்பாஷணை, சயனம், ஆஸனம், போஜனம், இவைகளால் பரிசுத்தமாயிற்று. 47

சிசுபாலன், பௌண்ட்ரன், ஸால்வன் முதலிய அரசர்கள் படுப்பது உட்காருவது முதலியவற்றில் வைராக்யத்தால் க்ருஷ்ணனை நினைந்து கதி, விலாஸம் பார்வை முதலியவைகளால் அந்த அந்த ஆக்ருதியடைந்த புத்தியுடையவர்களாகி அந்த பகவானுக்கு ஸமமான தன்மையை அடைந்தார்கள். அன்பு கூர்ந்த புத்தியுடையவர்களைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டுமா? 48

ஸர்வ ஸ்வரூபியும், ஈச்வரரும், மாயா மானிடபாவனையால் மறைந்த ஈச்வரத்தன்மையுடையவரும், அழிவற்றவரும், பரருமாகிய க்ருஷ்ணனிடம் புத்ரன் என்ற புத்தியை வைக்காதே. 49

பூமிக்குப் பாரமான அஸுரர்களையும், க்ஷத்ரியர்களையும் வதஞ் செய்வதற்காகவும், ஸாதுக்களை ரக்ஷிப்பதற்காகவும், அவர்கள் மோக்ஷமடைவதற்காகவும், அவதாரம் செய்த பகவானுடைய யசஸ்ஸானது உலகில் விரிகிறது. 50

॥ ஸ்ரீசுக: ॥

தச்ச்ருத்வா மஹாபாகோ வஸுதேவோऽதிவிஸ்மித: ।
தேவகீ ச மஹாபாகா ஜஹதுர்மோஹமாத்மந: ॥ 51

இதிஹாஸமிமம் புண்யம் தாரயேத்ய: ஸமாஹித: ।
ஸ விதூயேஹ சமலம் ப்ரஹ்மபூயாய கல்பதே ॥ 52

இதி ஸ்ரீபாகவதே தசமஸ்கந்தே
பஞ்சமோऽத்யாய:.

ரு० ॥ ருக ॥ இதீதி । இஹ ஜந்மந்யேவ தேஹே சமலம் மோஹம் விதூய ப்ரஹ்மத்வாய கல்பதே ॥ ருஉ ॥

இதி ஸாரார்த்ததர்சிந்யாம் பஞ்சமாத்யாயவ்யாக்யா.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

மஹாபாக்யம் செய்த வஸுதேவரும், மஹாபாக்யம் செய்த தேவகியும் இதைக்கேட்டு மிகவும் ஆச்சர்யமடைந்து மனத்தின் மோஹத்தை விட்டார்கள்.

எவன் ஸாவதானனுகிப் புண்யமான இந்த இதிஹாஸத்தை (க்ரஹித்துத்) தரிக்கிருனே அவன் இதே ஜன்மத்தில் மோஹத்தைவிட்டு ப்ருஹ்மஸ்வரூபமடையத் தகுதியாகிருன். 52

5-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஷஷ்டா²த்⁴யாயப்ராரம்ப⁴꞉.

॥ ஶ்ரீஶுக꞉ ॥

அத² ப்³ரஹ்மாத்மஜைர்தே³வை꞉ ப்ரஜேஶைராவ்ருதோ(அ)ப்⁴யகா³த் ।
ப⁴வஶ்ச பூ⁴தப⁴வ்யேஶோ யயௌ பூ⁴தக³ணைர்வ்ருத꞉ ॥ 1
இந்த்³ரோ மருத்³பி⁴ர்ப⁴க³வாநாதி³த்யா வஸவோ(அ)ஶ்விநௌ ।
ருப⁴வோ(அ)ங்கி³ரஸோ ருத்³ரா விஶ்வே ஸாத்⁴யாஶ்ச தே³வதா꞉ ॥ 2
க³ந்த⁴ர்வாப்ஸரஸோ நாகா³꞉ ஸித்³த⁴சாரணகு³ஹ்யகா꞉ ।
ருஷய꞉ பிதரஶ்சைவ ஸவித்³யாத⁴ரகிந்நரா꞉ ॥
த்³வாரகாமுபஸஞ்ஜக்³மு꞉ ஸர்வே க்ருஷ்ணதி³த்³ருக்ஷவ꞉ ॥ 3
வபுஷா யேந ப⁴க³வாந்நரலோகமநோரம꞉ ।
யஶோ விதேநே லோகேஷு ஸர்வலோகமலாபஹம் ॥ 4

ஷஷ்டே² ப்³ரஹ்மாதி³பி⁴ஸ்ஸ்துத்வா க³ந்தும் விஜ்ஞாபிதம் ஹரிம் ।
உத்³த⁴வ꞉ ப்ரார்த²யாமாஸ ஸ்வயா ஸஹ நயேதி ஹி ॥
அத² பூர்வோக்தம் விஸ்தரேணாத்⁴யாயம் நிரூபயிஷ்யம்ஸ்தத்ப்ரஸங்க³மாஹ—அதே²தி । ஆத்மஜை꞉ ஸநகாதி³பி⁴꞉ ப்³ரஹ்மாகா³த் ஆரகாதி³தி பத³ச்சே²தோ³ யதா²ந்வய꞉॥ ॥ 1 ॥ நநு தேஷாம் பூ⁴தக³ணாதீ³நாம் ஸர்வேஷாம் ப⁴க³வந்தம் நித்யம் பஶ்யதாம் கேயமிதி³த்³ருக்ஷா அத ஆஹ—வபுஷேதி ॥ யேந வபுஷா நரலோகமநோரமஸ்ஸந் ஸர்வலோகேஷு யஶோவிதேநே தத³திஸுந்த³ரம் வபு꞉ தி³த்³ருக்ஷவ꞉ ॥ 4 ॥ தஸ்யாஸீதி । வ்யவஹித ஸம்ப³ந்த⁴꞉ ॥ 5 ॥ ஸ்வர்கே³தி । ஸ்வர்கே³

6-வது அத்யாயம்

ஶ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

பிறகு ப்ருஹ்மதேவர் புத்ரர்களும், தேவர்களும், ப்ரஜாபதிகளும் சூழ த்வாரகை வந்தார். நடந்தகாலத்திற்கும், நடக்கப்போகிற காலத்திற்கும் ஈசனாகிய ருத்ரர் பூதகணங்கள் சூழ அங்கு வந்தார். 1

மஹிமை பொருந்திய இந்திரன் மருத்துக்களுடன் (ஏழு வாயுகணங்கள்) த்வாரகை வந்தான். ஆதித்யர்கள், வஸுக்கள், அச்வினீதேவர்கள், ரிபுக்கள், அங்கிரஸ்கள், ருத்ரர்கள், விச்வேதேவர்கள், ஸாத்யர்கள், தேவதைகள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸர ஸ்திரீகள், நாகர்கள், ஸித்தர்கள், சாரணர்கள், குஹ்யகர்கள், ரிஷிகள், பிதிர்க்கள், வித்யாதரர்கள், கின்னரர்கள் இவர்கள் யாவரும் க்ருஷ்ணனைப் பார்க்க விரும்பி த்வாரகை வந்தார்கள். 2—3

மானிடவுலகில் உள்ளவர்களின் மனதை ரமிக்கச் செய்யும் பகவான் இந்த மானிடதேஹத்தால் எல்லோரையும் ஸந்தோஷமடையும்படி செய்து எல்லா ஜனங்களின் மலத்தைப்போக்கும் கீர்த்தியை உலகங்களில் விஸ்தாரப்படுத்தினர்.

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ 5

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋𑌪𑌗𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌛𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌦𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌗𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 6

॥ 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃 ॥

𑌨𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌥 𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍋𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈-
𑌰𑍍𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑍋𑌰𑍁𑌪𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 ॥ 7

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 ॥௬॥ 𑌨𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌚 [illegible] 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌹𑍁𑌃 '𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌦𑍃𑌶𑌾। 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌈𑌰𑌿𑌤𑌃'𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑌾𑌦𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌤𑌾𑌃 [illegible] ॥ ௭ ॥ 𑌨𑌨𑍁 [illegible] 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾 [illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 [illegible] 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃—𑌸𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌅𑌜𑌿𑌤 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌹𑌰𑌸𑌿 𑌚 [illegible] 𑌨

மிகுந்த ஐச்வர்யங்கள் நிறைந்ததும், விசேஷமாக விளங்குவதுமான த்வாரகையில் அத்புதமான தர்சனமுடைய க்ருஷ்ணனை த்ருப்தியடையாத நேத்ரங்களுடன் பார்த்தார்கள். 5

ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள உத்யானத்திலுண்டான புஷ்பங்களால் யதுச்ரேஷ்டனுகிய க்ருஷ்ணனை மறைத்து விசித்ரமான பதங்களையும் அர்த்தங்களையும் உடைய சொற்களால் லோகநாதரை ஸ்துதி செய்தார்கள். 6

தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ நாத! கர்மமயமானவலுவுள்ள பாசத்தினின்று விடுபட விரும்பியவர்களும், பாவனை யுடையவர்களுமான மஹான்கள் ஹ்ருதயத்திற்குள் எந்தப் பாதாரவிந்தத்தை த்யானம் செய்கிருர்களோ அந்த உம்முடைய பாதாரவிந்தத்தை புத்தி, இந்திரியங்கள், ப்ராணன், மனம், வாக்கு இவைகளால் நமஸ்காரம் செய்கிறேம். 7

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂
𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌸𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿 𑌲𑍁𑌮𑍍𑌪𑌸𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌥𑌃 ।
𑌨𑍈𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑌜𑌿𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑍈
𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌰𑌤𑍋𑌽𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌃 ॥ 8

𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌥𑍇𑌡𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌦𑌾𑌨𑌤𑌪𑌃𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑌭 𑌤𑍇 𑌯𑌶𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧
𑌸𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 9

𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑌯𑌧𑍂𑌮𑌕𑍇𑌤𑍁𑌃
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌹𑍃𑌦𑍋𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 ।

𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌨𑍈𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌤𑌃 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌸𑍁𑌖𑍇 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌅𑌭𑌿𑌰𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ 8 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 । 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌋𑌷𑌭 𑌹𑍇 𑌈𑌡𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌗𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌯𑌶𑌸𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌸𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌪𑌾𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑍋𑌭𑌿𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌤𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌚𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ 9 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯𑌶𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧 𑌸𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌵𑌾

நீர் மாயையின் குணங்களி லிருந்துகொண்டு மூன்று குணங்களுடைய மாயையால், ஊஹிக்கமுடியாத ப்ரபஞ்சத்தை உம்மிடம் ஸ்ருஷ்டி செய்கிறீர்; ரக்ஷிக்கிறீர், ஸம்ஹரிக்கிறீர், ஓ அஜித! நீர் இந்த கர்மங்களால் பற்றுதலடைகிற தில்லை. நீர் ஆவரணமில்லாத ஸ்வரூப ஸுகத்தில் பற்றுதலுடையவர், ராகம் முதலியவைகளில்லாதவர். 8

ஸ்துதிக்கத்தக்கவரும், ச்ரேஷ்டருமாகிய ஓ நாத! ஸத்வஸ்வரூபியான உம்மிடம் மனமுள்ள ஸாதுக்களுக்கு உம்முடைய யசஸ்ஸில் ச்ரவணம் செய்வதால் புஷ்டியுடையதும், வ்ருத்தியுள்ளதுமாகிய சிறந்த ச்ரத்தையால் சுத்தியுண்டாவதுபோல் தோஷமுள்ள மனமுடைய மானிடர்களுக்கு வித்யை, சாஸ்திர ச்ரவணம், அத்யயனம், தானம், தபஸ், கர்மம் இவைகளால் சுத்தி ஏற்படாது. 9

உம்முடைய பாதமானது எங்களுடைய விஷயவாஸனைகளுக்குத் தூமகேது (தஹிக்கக் கூடியது) வாகட்டும். முனிவர்கள் மோக்ஷமடைய விரும்பிக் கருணை

𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍
𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑍇𑌽𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌵𑌨𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯 ॥ 10

𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌰𑌧𑍍𑌵𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑍇𑌶 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 ।
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗 𑌉𑌤 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍀𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥ 11

𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 𑌤𑌵 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌯𑍇𑌯𑌂
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌿𑌨𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌨𑌿𑌵𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌃 ।

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌟𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌧𑍂𑌮𑌕𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌦𑌾𑌹𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌉𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑍈𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌧𑍀𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌸𑌵𑌨𑌶𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥௰॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 ॥ 𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌆𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑌾𑌵𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 “𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑍈 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍”𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌉𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌚 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍀𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 𑌨𑌃 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑌯 𑌧𑍂𑌮𑌕𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌿𑌤𑌿

யுள்ள மனதால் இந்தப் பாதத்தை த்யானிக்கிறுர்கள். ஆத்மஸ்வரூபமறிந்தவர்களும் பக்தர்களுமான மானிடர்கள் ஸமமான ஐச்வர்யமடைவதற்காக வ்யூஹத்தில் பூஜிக்கிறுர்கள். சிலர் வைகுண்டமடைய மூன்று காலத்திலும் பூஜிக்கிறுர்கள்.

ஓ ஈச! அடங்கிய புஜங்களுடைய சிலர் வேதத்தில் கூறப்பட்ட விதிப்படி ஹவிஸ்ஸை க்ரஹித்து யாகம் செய்யும் அக்னியில் உம்முடைய பாதத்தை த்யானம் செய்கிறுர்கள். உம்முடைய மாயையை அறிய விரும்பிய யோகிகள் அத்யாத்ம யோகத்திலும் த்யானிக்கிறுர்கள். சிறந்த பாகவதர்கள் எப்பொழுதும் பூஜிக்கிறுர்கள். 11

ஓ ப்ரபுவே! மஹிமை பொருந்திய ஸ்ரீதேவி பழைய இந்த வனமாலையிடம் சக்களத்திபோல் பொருமை யடைகிறுள். ஆயினும் இந்த வனமாலையால் நன்ருய்

[illegible] 12

𑌕𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑌾𑌕𑍋
𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌯𑌾𑌭𑌯𑌕𑌰𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌦𑍇𑌵𑌚𑌮𑍍𑌵𑍋𑌃 ।

[illegible]

அனுஷ்டித்ததாகும்படி பூஜையை க்ரஹிக்கிறீர். அந்த உம்முடைய பாதமானது எப்பொழுதும் எங்களுடைய விஷயவாஸனைகளுக்குத் தூமகேதுவாகட்டும். 12

வ்யாபகராகிய ஈச! உம்முடைய பாதமானது (1) மூன்று அடிகளுடையது; த்வஜம்போன்றது, மூவுலகிலும் விழும் பதாகை போன்ற கங்கையுடையது, அஸுர ஸேனைக்கு பயத்தையும், தேவஸேனைக்கு அபயத்தையும் செய்வது,

(1) மஹாபலியின் நிக்ரஹ காலத்தில் பகவான் மூன்று அடிகளுடன் விளங்கியதைக் குறிக்கின்றது.

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌷𑍁 𑌖𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌰𑌾𑌯 𑌭𑍂𑌮𑌨𑍍
𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌮𑌘𑌂 𑌨𑌃 ॥ 13

𑌨𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑌗𑌾𑌵 𑌇𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑍋 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌰𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 ।
𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌶𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑍋𑌤𑍁 𑌚𑌰𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 ॥ 14

𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍁𑌦𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾
𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌜𑍀𑌵𑌮𑌹𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 ।

𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌭𑌜𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 "𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌤𑌸𑍍𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌤𑌾 𑌅𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌰𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍇𑌮 । 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌚𑌿𑌮𑌤𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍 । 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌦𑍋𑌹𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌨𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑍁𑌧𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌧𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿" ॥ ௧௩ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌤𑌃 — 𑌨𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌃 𑌮𑌿𑌥𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌵𑌶𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌜𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌜𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 । 𑌕 𑌇𑌵 𑌨𑌸𑌿 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌓𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌬𑌲𑍀𑌵𑌰𑍍𑌦𑌾 𑌇𑌵 । 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌯𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌨𑌃 𑌶𑌂 𑌤𑌨𑍋𑌤𑍁 ॥ ௧௪ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 — 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌉𑌦𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌸𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 "𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌃" "𑌮𑌹𑌤𑌃

ஸாதுக்கள் விஷயத்தில் ஸ்வர்க்கத்திற்காகவும், துஷ்டர்கள் விஷயத்தில் நரகத்திற்காகவும் ஏற்பட்டது. ஓ பகவானே! இந்தப் பாதமானது பஜிக்கும் எங்களுடைய பாபத்தைச் சேதிக்கட்டும். 13

ஒருவருக்கொருவர் ஹிம்ஸையடையும் ப்ருஹ்மா முதலிய தேஹமுடையோர்கள். "மூக்குக்கயிற்றினுல் கட்டுண்ட வ்ருஷபங்கள்போல்" ப்ருக்ருதிக்கும் புருஷருக்கும் பரரும், காலரூபியுமாகிய உம்முடைய வசத்திலிருக்கிறுர்கள். புருஷோத்தமராகிய அந்த உம்முடைய பாதமானது எங்களுக்கு மங்களத்தைச் செய்யட்டும். 14

இந்த ப்ரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி, பரிபாலனம், ப்ரளயம் இவைகளுக்கு நீர் ஹேதுவாகிறீர். உம்மை ப்ரக்ருதி, ஜீவன், மஹத்தத்வம் இவைகளுக்குக் கால

𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌭𑌿𑌰𑌖𑌿𑌲𑌾𑌪𑌚𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃
𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌗𑌭𑍀𑌰𑌰𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ 15

𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌯𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂
𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌮𑍋𑌘𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌃 ।
𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌤𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌶𑌂
𑌹𑍈𑌮𑌂 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌵𑌰𑌣𑍈𑌰𑍁𑌪𑍇𑌤𑌮𑍍 ॥ 16

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌗𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌧𑍀𑌶𑍋
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑍋𑌪𑌨𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍 ।

𑌪𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌃" "𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌾 𑌪𑌰𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌿'𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌅𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌭𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 ॥ "𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌤𑍀𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 । 𑌅𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃" 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௫ ॥ 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹—𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌯𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌿𑌵 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌿𑌵 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌶𑌂 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌽𑌨𑍁𑌗𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 ॥ ௧௬ ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌵𑌗𑌤𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌧𑍀𑌶𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾 𑌉𑌜𑍍𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌨𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍁𑌷𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌜𑍁𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿

மென்று கூறுகிறார்கள். மூன்று (1) நாபிகளுடையதும், எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹரிப்பதில் முயற்சியுடையதும், மிகுந்த வேகமுள்ளதுமாகிய காலஸ்ரூபமாகவும் ஆகிறீர். (ஆகையால்) நீர் உத்தம புருஷராகிறீர். 15

புருஷன் உம்மிடம் சக்தியை அடைந்து அமோகமான வீர்யமுடையவனாகி, இந்த ப்ரபஞ்சத்தின் கர்ப்பத்தைப்போல், மாயையால் மஹத்தத்வத்தைத் தரிக்கிறான். அந்த மஹத்தத்வமானது மாயையால் அனுஸரிக்கப்பட்டுத் தன்னிடமிருந்து வெளி ஆவரணங்களுடையதும், ஸ்வர்ணமயமுமான அண்டகோசத்தை உண்டுபண்ணிற்று. 16

ஆகையால் ஸ்தாவரத்திற்கும் ஜங்கமத்திற்கும் நீர் ஈசராகிறீர். இந்திரியங்களுக்குப் பதியாகிய ஓ ஈச! மாயையால் உண்டான இந்திரிய வ்யாபாரத்தால்

---

(1) மூன்று நாபிகள் - மூன்று சாதுர்மாஸ்யம். அதாவது 12 மாஸம், ஒருவருடமாம்

அர்தா²ன் ஜுஷன்னபி ஹ்ருஷீகபதே ந லிப்தோ
யேऽந்யே ஸ்வத: பரிஹ்ருதாதபி பிப்யதி ஸ்ம ॥ 17

ஸ்மேராவலோகலவதர்ஶிதபாவஹாரி
ப்ரூமண்டலப்ரஹிதஸௌரதமந்த்ரஶௌண்டை: ।
பத்ந்யஸ்து ஷோடஶஸஹஸ்ரமநங்கபாணை:
யஸ்யேந்த்ரியம் விமதிதும் கரணைர்ந விப்வ்ய: ॥ 18

விப்வ்யஸ்தவாம்ருதகதோதவஹாஸ்த்ரிலோக்யா:
பாதாவநேஜஸரித: ஶமலாநி ஹந்தும் ।

ஹே ஹ்ருஷீகபதே ந லிப்தஸ்த்வம் யேऽந்யே ஜீவா யோகிநோ வா ஸ்வத: பரிஹ்ருதாதபி அவித்யாரோநாத் த்ருஷ்ணாவிஷயஜோஷணாத் பிப்யதி பாவநாரஹேத்ருண பத்யந்த இத்யர்த: ॥ 17 ॥ அபித்வகஞோஹ: ॥ ஸ்மேரேதி । ஸ்மேராவலோக: ஈஷத்ஸ்மிதவிலஸிதாவலோக: தஸ்ய லவ: கடாக்ஷ: தேந தர்ஶிதோ யோ பாவ: அபிப்ராய: தேந மநோஹாரியத் ப்ரூமண்டலம் தேந ப்ரஹிதாயே ஸௌரதமந்த்ரா: தை: ஶௌண்டை: ப்ரகல்பை: அநங்கபாணை: காமஸ்ய பாணைஸ்ஸம்மோஹநை: கரணை: காமகலாபி: ஷோடஶஸஹஸ்ரம் பத்ந்ய: யஸ்யேந்த்ரியம் மந: விமதிதும் க்ஷோபயிதும் ந விப்வ்ய: ந ஸமர்தா: ஸ: பவாந் ச்ரித்த இதி பரேணாந்வய: ॥ 18 ॥ தஸ்மாத் ॥ விப்வ்ய இதி ॥ தவாம்ருதரூபா கதா தவைவ உதம் உதகம் தத்வஹந்தீதி அம்ருதகதோதவஹா: அதவா வஹந்தீதி வஹா: உதகஸ்ய வஹா: உதவஹா நத்ய: உதகஸ்யோத ஸம்ஜ்ஞாயாமிதி உதாதேஶ: அம்ருதகதா உதவஹா: கீர்த்திநத்ய: ததா பாதாவநேஜஸரித: கங்காத்யாஸ் த்ரிலோக்யா: ஶமலாநி ஹந்தும் விப்வ்ய: தேந

ஏற்படும் விஷயஸுகங்களை அடைந்தும் நீர் பற்றுதலற்றவராகிறீர். மற்றஜீவன்கள் ஸ்வபாவமாக இல்லாத விஷயஸேவையினின்று பயமடைகிறார்கள். 17

மந்தஹாஸத்துடன் கூடிய பார்வையின் கடாக்ஷத்தால் வெளிவிடப்பட்ட அபிப்ராயத்தால் (மனதைக்) கவரும் புருவத்தால் ஏவப்பட்ட ஸுரத க்ரீடையைச் சார்ந்த ஆலோசனைகளால் திறமையுள்ளனவும், மன்மதனுக்குப் பாணமாகிய வைகளுமான கருவிகளால் பதினாறாயிரம் பத்தினிகளும் உம்முடைய இந்திரியத்தைக் கலக்கத் திறமையை அடையவில்லை. 18

அம்ருதரூபமான உம்முடைய சரிதமாகிய ஜலத்தை வஹித்த (1) நதிகளும், பாதங்களை ப்ரக்ஷாளனம் செய்த நதி ஜலங்களுமே மூவுலகின் பாபங்களைப் போக்குவதற்குத் திறமையுள்ளவைகள். வேதத்திலுண்டான கீர்த்திரூபமான

(1) நதிகள்-கீர்த்திகளாகிய நதிகள், பாதப்ராக்ஷாளனம் செய்த நதி கங்கை என்பதாம்.

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌦𑍍𑌰𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌜𑌮𑌙𑍍𑌘𑌸𑌙𑍍𑌘𑌘𑍍𑌨𑌂
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌷𑌦𑌸𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 19

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍂𑌯 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍈𑌸𑍍𑌸𑍇𑌶𑌶𑍍𑌶𑌤𑌧𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ 20

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥

𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 21

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑌲𑌾𑌪𑌹𑌾 ॥ 22

𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍋𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌦𑌾𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌜𑌗𑌤𑍋ऽ𑌕𑍃𑌥𑌾𑌃 ॥ 23

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌦𑍍𑌰𑌵𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑌕𑌧𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌦𑍍𑌰𑌵𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌦𑍍𑌰𑌵𑍋
𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌤𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌜
𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌘𑌸𑌙𑍍𑌘𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌷𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂
𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௯ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 𑌸𑌹 ॥ ௨௦ ॥ ௨௧ ॥
𑌸𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 ॥ ௨௨ ॥ 𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿

தீர்த்தத்தைச் செவிகளாலும், பாதத்திலுண்டான கங்காதீர்த்தத்தைச் சரீரஸம்பந்தங்களாலும் உம்முடைய இரண்டு தீர்த்தங்களையும் வர்ணுச்ரம தர்மத்தில் நிலைபெற்றவர்கள் ஸேவிக்கிருர்கள். 19

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிருர்.

சிவனுடன் கூடிய ப்ருஹ்மதேவர் தேவர்களுடன் ஹரியை இவ்வாறு ஸ்துதிசெய்து நமஸ்கரித்து ஆகாயத்திலிருந்து கோவிந்தரிடம் சொல்லுகிருர். 20

ப்ர்ஹ்மா கூறுகிருர்.

ஸர்வஸ்வரூபியாகிய ப்ரபுவே! பூமியின் பாரத்தைப் போக்குவதற்கு நாங்கள் உம்மிடம் முன் தெரிவித்துக்கொண்டோம். அவ்விதமே அந்தக் கார்யத்தை முடித்தீர்கள். 21

ஸத்யத்தில் நன்ருய் நிலைபெற்ற ஸாதுக்களிடம் நீர் தர்மத்தை நிலை நாட்டினீர். ஸர்வ ஜனங்களின் கல்மஷங்களைப் போக்கும் கீர்த்தியைத் திசைகளில் விஸ்தாரப்படுத்தினீர். 22

உலகத்தின் நன்மைக்காக யதுவின் வம்சத்தில் அவதாரம் செய்து சிறந்த ரூபத்தைத் தரித்து ச்ரேஷ்டமான சரிதங்களுடைய கர்மங்களைச் செய்தீர். 23

𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍀𑌶 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌕𑌲𑍌 ।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌤𑌮𑌃 ॥ 24
𑌯𑌦𑍁𑌵𑌂𑌶𑍇𑌽𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌶𑌰𑌚𑍍𑌛𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌯𑌾𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 25
𑌨𑌾𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌤𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌾𑌧𑌾𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑌭𑍂𑌦𑌿𑌦𑌮𑍍 ॥ 26
𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌸𑍍𑌵 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 ।
𑌸𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥ 27

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯𑌾𑌽𑌨𑌨𑍍𑌜 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌵𑌃 ॥ 28

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌅𑌵𑌧𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑍋𑌽𑌵𑌤𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ 29

𑌵𑌿. 𑌕𑍃. 𑌆𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 '௨௪' '௨௫' 𑌇𑌤𑌿 । [illegible]

ஓ ஈச! கலியுகத்தில் ஸாதுக்களாகிய மானிடர்கள் உம்முடைய சரிதங்களை ச்ரவணம் செய்து கீர்த்தனம் செய்து விரைவில் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். 24

ஓ புருஷோத்தம! ஓ ப்ரபுவே! யதுவம்சத்தில் அவதாரம் செய்த உமக்கு நூற்று இருபத்தைந்து வருடங்கள் சென்றன. 25

எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமாகிய அச்யுத! உமக்குத் தேவகார்யத்தில் இப்பொழுது மீதியாக உள்ளது ஒன்றுமில்லை. இந்தக் குலமும் ப்ராஹ்மண சாபத்தால் பெரும்பாலும் நஷ்டமாயிற்று. 26

ஓ வைகுண்ட! இனிமேல் விரும்பினால் சிறந்ததான உம்முடைய ஸ்தானம் செல்லுங்கள். ஜனங்களுடன் கூடியவர்களும் உலகங்களைப் பரிபாலிப்பவர்களும், கிங்கரர்களுமாகிய எங்களைக் காப்பாற்றவேண்டும். 27

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜாவே! மாயையால் மானிடனாகிய ஈச்வரன் ப்ருஹ்மா முதலிய தேவர்களால் இவ்வாறு ஸ்துதிக்கப்பெற்று அவர்களைக் கொண்டாடிச் சொல்லுகிறார். 28

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் கூறுகிறார்.

தேவப்ரபுவாகிய ஓ ப்ருஹ்மாவே! நீங்கள் கூறியவிதம் விஷயத்தை நான் நிர்ணயித்துக்கொண்டேன். பூபாரம் குறைக்கப்பட்டது. உங்களுடைய கார்யங்களையெல்லாம் பூர்த்தி செய்தேன். 29

𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌤𑌮𑍍 ।
𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑍇𑌲𑌯𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌃 ॥ 30

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌗𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 31

𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌨𑌾𑌶 𑌆𑌰𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑌾𑌪𑌜𑌃 ।
𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌵𑌾𑌨𑌘 ॥ 32

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌥𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍂𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮 𑌸𑌮𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 ॥ 33

𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍁𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 34

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌏𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌸𑍁𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍀𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌶𑌾𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ 35

𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ॥ ௩௰ ॥ 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌉𑌦𑍍𑌵𑍇𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 ॥ ௩௧ ॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑌿𑌤𑌿 ।
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌤𑌵 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ ௩௨ ॥ ௩௩ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂

இந்த யாதவ வம்சமானது வீர்யம், சூரத்தனம் இவைகளுடன் கூடிய ஸ்ரீயால் கர்வமடைந்திருக்கிறது. "பெரும் ஸமுத்ரமானது காலத்தாற்போல்" விபரீத தர்மங்களால் உலகத்தை இந்த வம்சம் விழுங்கிவிடும். 30

கர்வங்கொண்ட யதுக்களின் விரிவான வம்சத்தை ஸம்ஹாரம் செய்யாமல் நான் செல்வேனுயின் மரியாதைமீறிய இந்த யதுவம்சத்தால் இவ்வுலகம் நாசமடையும். 31

தோஷமில்லாத ஓ ப்ருஹ்மாவே ப்ராஹ்மண சாபத்தால் இந்த வம்சத்தை நாசம் செய்ய இப்பொழுது யத்தனித்திருக்கிறேன். இதன் கடைசியில் (1) உம்முடைய க்ருஹம் வருகிறேன். 32

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறுர்.

லோகநாதனுகிய க்ருஷ்ணன் இவ்வாறு சொல்லும்பொழுது ப்ருஹ்மதேவர் க்ருஷ்ணபகவானை நமஸ்கரித்துத் தேவர்களுடன் தம்மிருப்பிடம் சென்றுர். 33

பிறகு பகவான் அந்த த்வாரகையில் உண்டான பெரும் உத்பாதங்களைப் பார்த்து சேர்ந்திருக்கும் யதுவ்ருத்தர்களைக் குறித்துச் சொல்லுகிறுர். 34

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் கூறுகிறுர்.

இந்தப் பெரும் உத்பாதங்கள் எங்கும் உண்டாகின்றன. நம்முடைய குலத்திற்கு ப்ராஹ்மணர்களிடம் கடுஞ்சாபமுண்டாயிற்று. 35

---

(1) வைகுண்டம் செல்லும்பொழுது உம்முடைய உலகம் வந்து போகிறேன் என்பதாம்.

𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍁𑌭𑌿𑌰𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌾 𑌚𑌿𑌰𑌮𑍍 ॥ 36
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌶𑌾𑌪𑌾𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋𑌡𑍁𑌰𑌾𑌟𑍍 ।
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍇𑌜𑍇 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌕𑌲𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ॥ 37
𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌭𑍋𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑍋𑌶𑌿𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍𑌧𑌸𑌾 ॥ 38
𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈 ।
𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌦𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑍌𑌭𑌿𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍 ॥ 39

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌧𑌿𑌯𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌯𑍂𑌯𑍁𑌜𑌨𑍍 ॥ 40

𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌯𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌏𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌶𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥ ௩௬ ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌶𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤 𑌉𑌡𑍁𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌨𑍍 𑌕𑌲𑌾𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌭𑍇𑌜𑍇 ॥ ௩௭ ॥ 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌉𑌶𑌿𑌜𑌃 𑌕𑌮𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌸𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 ॥ ௩௮ ॥ 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌬𑍀𑌜𑌮𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰

ஏ பெரியோர்களே! ஜீவித்திருக்க விருப்பமுள்ள நாம் இங்கிருக்கக்கூடாது; மிகுந்த புண்யத்தைக் கொடுக்கும் * ப்ரபாஸம் என்ற தீர்த்தத்திற்குத் தாமதமின்றி இப்பொழுதே செல்லுவோம். 36

தக்ஷனுடைய சாபத்தால் யக்ஷ்மரோகம் அடைந்த சந்திரன் ப்ரபாஸ தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்து துக்கத்தினின்று உடனே விடுபட்டு மறுபடி கலைகளின் வ்ருத்தியை அடைந்தான். 37

நாமும் அந்த ப்ரபாஸ தீர்த்தம் சென்று ஸ்னானம் செய்து பிதிர்க்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் தர்ப்பணம் செய்து சிறந்த ப்ராஹ்மணர்களுக்குப் பலவித ருசிகளுடைய போஜனம் செய்வித்துப் பாத்ரர்களாகிய அந்த வேதியர்களிடம் ச்ரத்தையுடன் உயர்ந்த தானங்களைக் கொடுத்து ஓடங்களால் கடலைப்போல் தானங்களால் பாபங்களைப் போக்கிக் கொள்ளுவோம். 38—39

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

குருநந்தனனாகிய பரீக்ஷித்தே! இவ்விதம் பகவானால் கட்டளையிடப்பட்ட யாதவர்கள் ப்ரபாஸ தீர்த்தம் போக மனங்கொண்டு ரதங்களைத் தயாரித்தார்கள். 40

---

* க்ருஷ்ணனுடைய கருத்து—இந்த யாதவர்கள் தேவர்களின் அம்ச முடையவர்கள்; அவர்களின் அதிகாரங்களுக்கே அவர்கள் தகுதியுள்ளவர்கள். உடனே மோக்ஷமடையக் கூடாதவர்கள்; த்வாரகையில் மரிப்பார்களானால் உடனே மோக்ஷமடைவார்கள். ஆகையால் நன்மைகளைப் பலனாகக் கொடுக்கும் ப்ரபாஸதீர்த்தம் அழைத்துச் சொல்லுவோம் என்பது கருத்தாம்.

𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ 41

𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 |
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ 42

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨 |
𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 43
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌪𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌨𑍍𑌨 𑌯𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 44

𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑌮𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌪𑌿 𑌕𑍇𑌶𑌵 |
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇 𑌨𑌾𑌥 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮 𑌨𑌯 𑌮𑌾𑌮𑌪𑌿 ॥ 45

𑌤𑌵 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌨𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 |
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ 46

𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌾𑌟𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 |
𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌮 𑌹𑌿 ॥ 47

𑌉𑌦𑌿𑌤𑌂 [illegible] ॥ ௪௧ ॥ ௪௨ ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍇𑌤𑌿 । 𑌲𑍋𑌕𑌂 [illegible] 𑌲𑍋𑌕𑌂 ॥ ௪௩ ॥
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌨𑍍 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௪௪ ॥ ௪௫ ॥ 𑌶𑌯𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥
𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 [illegible] 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌮 ॥ ௪௭ ॥

ஓ ராஜனே! எப்பொழுதும் க்ருஷ்ணபகவானைச் சார்ந்த உத்தவர், க்ருஷ்ணன் கூறியதைக் கேட்டு (யாதவர்களின் முயற்சியையும்) பயங்கரமான அரிஷ்டங்களையும் பார்த்து உலகங்களுக்கு ஈச்வரேச்வரனாகிய க்ருஷ்ணனிடம் தனியே வந்து சிரஸால் பாதங்களில் நமஸ்கரித்து அஞ்ஜலி செய்து அவரிடம் சொல்லுகிறார். 41—42

உத்தவர் கூறுகிறார்.

ஓ தேவ! ஓ தேவேச! ஓ யோகேச! ஓ புண்யச்ரவண கீர்த்தன! நீர் இந்த யதுகுலத்தை ஸம்ஹரித்து இவ்வுலகத்தை விடப்போகிறீர். நிச்சயம்! ஸமர்த்தராயினும் ஈச்வரராகிய நீர் ப்ராஹ்மண சாபத்தைப் போக்கவில்லை. 43—44

ஓ கேசவ! நான் உம்முடைய பாதகமலத்தை அரைக்ஷணப்பொழுதும் விடச் சக்திபெறமாட்டேன். ஓ நாத! என்னையும் உம்முடைய ஸ்தானமழைத்துச் செல்லவேண்டும். 45

ஓ க்ருஷ்ண! உம்முடைய விளையாட்டானது மானிடர்களுக்கு மிகவும் மங்களமானது. செவிகளுக்கு அமுதமாகிய அந்த விளையாட்டை ஜனங்கள் பானம் செய்து (கேட்டு) மற்றவைகளில் ஆவலை விடுகிறார்கள். 46

சயனம், ஆஸனம், ஸஞ்சாரம், இருப்பு, ஸ்னானம், க்ரீடை, போஜனம் முதலியவைகளில் ப்ரியரும், ஆத்மாவுமாகிய உம்மை பக்தர்களாகிய நாங்கள் ஸேவித்தவர்கள்; நாங்கள் உம்மை எவ்விதம் விடுவோம்? 47

त्वयोपभुक्तस्रग्गन्धवासोऽलङ्कारचर्चिताः ।
उच्छिष्टभोजिनो दासास्तव मायां जयेम हि ॥ 48
वातरशना य ऋषयः श्रमणा ऊर्ध्वमन्थिनः ।
ब्रह्माख्यं धाम ते यान्ति शान्ताः सन्न्यासिनोऽमलाः ॥ 49
वयं त्विह महायोगिन् भ्रमन्तः कर्मवर्त्मसु ।
त्वद्वार्तया तरिष्यामस्तावकैर्दुस्तरं तमः ॥
स्मरन्तः कीर्तयन्तस्ते कृतानि गदितानि च ।
गत्युत्स्मितेक्षणक्ष्वेलि यन्नृलोकविडम्बनम् ॥ 51
एवं विज्ञापितो राजन् भगवान्देवकीसुतः ।
एकान्तिनं प्रियं भृत्यमुद्धवं समभाषत ॥ 52

इति श्रीमद्भागवते एकादशस्कन्धे षष्ठोऽध्यायः

त्यक्तुमशक्नुवन्तु न्यायोऽपि न शय्यासनादीत्याह — त्वयेति । उपभुक्ताः अलङ्कृताः । उच्छिष्टमिश्रितं जयेम ॥ ४८ ॥ संन्यासिनो हि ब्रह्मयान्ति ब्रह्मक्लेशैः कथं वितरन्ति वयं तु नायासेनैव तरिष्याम इत्याह वातरशना इति । ऊर्ध्वमन्थिनः ऊर्ध्वरेतसः ॥ ४९ ॥ वयमिति । तावकैः सह तैस्सह वार्तया ॥ ५० ॥ स्मरन्त इति । क्ष्वेलः परिहासः संश्लेषकम् ॥ ५१ ॥ एवमिति । एकान्तिनमित्यादि साधिव्यायावबोधने हेतवः ॥ ५२ ॥

इति भावार्थदीपिकायां षष्ठाध्यायव्याख्या.

உம்மால் புஜிக்கப்பட்ட புஷ்பம், சந்தனம், வஸ்திரம், அலங்காரம் இவைகளால் நாங்கள் அலங்காரம் பெற்று (நீர் புஜித்த) மீதியைப் புசித்து உமக்குத் தாஸர்களாயிருந்து உம்முடைய மாயையை ஜயிப்போம். 48

திகம்பரரும் ச்ரமணரும், ஜிதேந்திரியரும், சாந்தரும், நிர்மலரும், ஸன்யாஸிகளுமாகிய ரிஷிகள் ப்ருஹ்மம் என்ற பெயருடைய உமது ஸ்தானம் செல்லுகிறார்கள். 49

மஹாயோகியாகிய ஓ மாதவ! கர்ம மார்க்கங்களில் ப்ரமிக்கும் நாங்கள் உம்முடைய பக்தர்களுடன் உம்முடைய வார்த்தையால் கடுமையான அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுவோம். 50

மானிட வுலகத்தை அநுஸரித்த நடை, மந்தஹாஸம், பார்வை, பரிஹாஸம் இவைகளையும், உம்முடைய செய்கைகளையும், சொற்களையும் ஸ்மரணம் செய்து கீர்த்தனம் செய்து விடுபடுவோம். 51

ஓ ராஜனே! இவ்வாறு விஞ்ஞாபனம் செய்தவுடன் தேவகீ தனயனுகிய க்ருஷ்ணபகவான் முக்யரும், ப்ரியரும், ப்ருத்யருமாகிய உத்தவரிடம் சொல்லுகிறுர். 52

௬-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌮𑍇 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌵𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌮𑍇𑌭𑌿𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥ 1

𑌮𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌹𑌮𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 2

𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌵𑍈 𑌶𑌾𑌪𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 3

𑌯𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂𑌗𑌲𑌃 ।
𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑍋 𑌕𑌲𑌿𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ 4

𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵𑍇𑌹 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇 ।
𑌜𑌨𑍋𑌽𑌭𑌦𑍍𑌰𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌦𑍍𑌰 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍌 𑌯𑍁𑌗𑍇 ॥ 5

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌤𑍂𑌦𑍍𑌧𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 𑌪𑍍𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌅𑌵𑌧𑍂𑌤𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥ ௨ ॥ 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 ॥ 𑌕𑍁𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥ 𑌯𑌰𑍍𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂𑌗𑌲𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯

7-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ மஹா பாக்யசாலியாகிய உத்தவ! நீ என்னிடம் சொல்லுகிறவிதம் என்னுடைய அபிப்ராயமுள்ளது; ப்ருஹ்மதேவர், சிவன், லோகபாலகர்கள் யாவரும் என்னை ஸ்வர்க்கலோகத்தில் வாஸம் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். 1

ப்ருஹ்மாவின் ப்ரார்த்தனைப்படி அம்சத்தால் நான் எதற்காக அவதாரம் செய்தேனோ அந்தத் தேவகார்யம் யாவற்றையும் நான் முடித்தேன். 2

சாபத்தால் பொசுங்கிய இந்தக் குலமானது ஒருவருக்கொருவர் செய்து கொள்ளும் கலஹத்தால் நாசமடையப்போகிறது. ஏழாவது நாளில் ஸமுத்ரமானது இந்த நகரத்தை வ்யாபிக்கப் போகிறது. 3

ஓ ஸாதுவே! நான் இவ்வுலகத்தை விட்டவுடன் விரைவில் நன்மையானது நாசமடையும்; கலியால் இவ்வுலகம் வஞ்சனைக்குள்ளாகவும் போகிறது. 4

நான் விட்ட பூமியில் நீ இருக்கவே கூடாது. ஓ உத்தவ! கலியுகத்தில் ஜனங்கள் அதர்மத்தில் ஆவலுடையவர்களாகப் போகிறார்கள். 5

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌷𑍁 ।
𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑌮𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑌿𑌚𑌰𑌸𑍍𑌵 𑌗𑌾𑌮𑍍 ॥ 6

𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥ 7

𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋𑌽𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌸 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌭𑌾𑌕𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌭𑌿𑌦𑌾 ॥ 8

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ॥ 9

𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌵𑌧𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑌥𑌾 ॥௫॥௬॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤 𑌆𑌹—𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌨𑌆𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌮𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 ॥௭॥ 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃॥ 𑌪𑍁𑌂𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌭𑍇𑌦𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌭𑌾𑌕𑍍 𑌨𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌨 𑌭𑍍𑌰𑌮 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌂𑌭𑌿𑌤 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯 𑌏𑌵𑌭𑍇𑌦 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌽𑌹 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌯𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌤𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵 ॥௯॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾

நீ எல்லாவற்றையும் விட்டு உன்னைச் சார்ந்த ஜனங்களிடத்திலும் பந்துக்களிடத்திலும் ஸ்னேஹத்தை விட்டு என்னிடம் மனத்தைச் செலுத்தி ஸமமான த்ருஷ்டிடன் பூமியில் ஸஞ்சரிப்பாயாக. 6

மனம், வாக்கு, நேத்ரங்கள், செவி முதலியவை, இவைகளால் க்ரஹிக்கப் படுவதும், மனோமயமுமான இந்த ப்ரபஞ்சத்தை மாயை என்றும், நசிக்கக்கூடியதென்றும் தெரிந்துகொள்வாயாக. 7

அயுக்தனுகிய புருஷனுக்கு பேதவிஷயமானது ப்ரமமாகிறது. இந்த ப்ரமம் குணதோஷங்களை யடைவதாகிறது குணதோஷங்களில் புத்திபுடையபுருஷனுக்குக் கர்மம், அகர்மம், (கர்மலோபம்) விகர்மம், (நிஷேதகர்மம்) என்று பேதமுண்டாகிறது. 8

ஆகையால் நீர் உசிதமான இந்திரியங்களுடனும், உசிதமான மனதுடனும், இருந்து ஈச்வரனும், ஆத்மாவுமாகிய என்னிடம் வ்யாபித்த இந்த உலகத்தையும் ஆத்மாவையும் பார்ப்பீராக. 9

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌶𑍍𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 ॥ 10

𑌦𑍋𑌷𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌭𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌗𑍁𑌣𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌃 ॥ 11

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑍁𑌹𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ 12

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌃 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌚𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌚 "𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌨𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌈𑌶𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸 𑌭𑌵𑌤𑍀"𑌤𑌿 ॥௧௦॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌦𑍋𑌷𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌸 𑌚 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌨𑌗𑍁𑌣𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௧௧॥ 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤

ஞானம், விஞ்ஞானம் இவைகளுடன் கூடிய தேஹமுடையோர்களுக்கு ஆத்மாவாக இருந்து ஆத்மாநுபவத்தால் ஸந்தோஷ மடைந்த மனத்துடன் விக்நங்களால் கெடுதி யடையமாட்டாய். 10

தோஷம், குணம் என்ற புத்தி மீறியவன் தோஷம் என்ற புத்தியால் * "சிறுவன்போல்" நிஷேதமான கார்யத்தினின்று திரும்பமாட்டான். குணம் என்ற புத்தியால் விஹிதமான கார்யத்தைச் செய்யமாட்டான். 11

ப்ராணிகளெல்லோருக்கும் ஸுஹ்ருத்தாகவும், சாந்தனாகவும், ஞானத்திலும், விஞ்ஞானத்திலும் நிச்சய முள்ளவனாகவு மிருந்து ப்ரபஞ்சத்தை என் ஸ்வரூபமாகப் பார்ப்பவன் மறுபடி ஜனன மரணமடைய மாட்டான். 12

* (சிறுவன் ஸங்கற்ப மில்லாமலும் விகற்பமில்லாமலும் சிறிது கார்யத்தைச் செய்கிறான்; செய்யாமலு மிருக்கிறான். அதுபோல் முன்னேற்பட்ட ஸம்ஸ்காரத்தால் நிஷேத கார்யத்தைச் செய்யாமலும் விஹித கார்யத்தைச் செய்யாமலும் விஹித கார்யத்தைச் செய்பவனுமாகிறான்).

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌰𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 13

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶 𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌭𑌵 ।
𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌯 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ 14
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍋 𑌭𑍂𑌮𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥ 15

𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌗𑌾𑌢𑌸𑍍
𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 ।

[illegible] ॥ 12 ॥ 13 ॥ [illegible]
[illegible] 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶 𑌯𑍋𑌗𑌫𑌲𑌦𑌾-
𑌯𑌿𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌮 [illegible] 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃
𑌯𑌥𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑍇 [illegible]
[illegible] 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍
[illegible]
[illegible] 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿
[illegible]
[illegible] ॥ 14 ॥ 15 ॥ [illegible]
𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 [illegible] 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿-
𑌸𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌗𑌾𑌢𑍋 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍-

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜாவே! பகவான் இவ்வாறு கட்டளையிட்ட வுடனே மஹா பாகவதராகிய உத்தவர் தத்வத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பி அச்யுதரை நமஸ்கரித்துச் சொல்லுகிறார். 13

உத்தவர் வினவுகிறார்

யோகேச்வரரும், யோகமறிந்தவர்களுக்கு நிதிபோன்றவரும், யோக ஸ்வரூபியும், யோகத்திற்கு உற்பத்தி காரணருமாகிய ஓ பகவானே! என்னுடைய நன்மைக்காக ஸன்யாஸ லக்ஷணமான த்யாகத்தை யுரைத்தீர்கள். 14

வ்யாபகராகிய ஓ ஈச! விஷயங்களில் மனம் செலுத்தியவர்களால் காமங்களை விடமுடியாது; ஓ ஸர்வ ஸ்வரூபியே! உம்மிடம் பக்தியுள்ளவர்கள் காமங்களை விடுவது மிகவும் ஸுலபம் என்பது என்னுடைய நிச்சயம். 15

ஓ பகவானே! நான், என்னுடையது என்னும் மூடத்தனமுள்ள புத்தி யுடைய நான் உம்முடைய மாயையால் ஏற்பட்டதும், பரிவாரங்களுடையது

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌗𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌂
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌧𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌨𑍁𑌶𑌾𑌧𑌿 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 16
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌶 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌂
𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍀𑌶 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌚𑌕𑍍𑌷𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌧𑌿𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌯𑍇𑌮𑍇
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 ॥ 17
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌵𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌧𑍀𑌰𑌹𑌮𑍁 𑌹𑍇 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌾𑌭𑌿𑌤𑌪𑍍𑌤𑍋
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌨𑌰𑌸𑌖𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥ 18

𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌗𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌧𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌧𑌿
𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯 ॥16॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯
𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 — 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌨𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌦𑍀 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃
𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 ॥17॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌤𑌾
𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌨𑌹𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌤𑌃 𑌦𑍇𑌶𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂
𑌵𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌉 𑌹𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇
𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑍈𑌰𑌭𑌿𑌤𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌹𑌕𑌾𑌰 𑌗𑍌𑌰𑌵𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾
𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌦𑌂 𑌨𑍀𑌪𑌃 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌨𑌰𑌸𑌖𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌰𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌖𑌾𑌯𑌂 𑌨𑍀𑌪𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥18॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂

மாகிய இந்த தேஹத்தில் ஈடுபட்டவன். ஆகையால் உம்மால் உபதேசிக்கப்பட்டதை நான் எவ்விதம் விரைவில் ஸாதகம் செய்துகொள்ளுவேனே அவ்விதம் ப்ருத்யனாகிய எனக்கு அப்யாஸம் செய்துவைக்க வேண்டும். 16

ஓ ஈச! ஸ்வப்ரகாசமும், ஸத்யமுமான ஸ்வரூபத்தை எனக்கு உம்மைத் தவிர உபதேசிக்கத்தக்க வேறொருவரை தேவர்களிலும் நான் பார்க்கவில்லை. ப்ருஹ்மா முதலிய தேஹமுள்ள இந்த யாவரும் உம்முடைய மாயையால் மோஹங்கொண்ட புத்தியுடையவர்களாகி விஷயங்களில் அர்த்தம் என்ற பாவனையுடையவர்கள். 17

ஆகையால், துக்கங்களால் தாபமுடையவனும், வருத்தமடைந்த புத்தியுடையவனுமாகிய நான் பூஜ்யரும், (காலத்தாலுந் தேசத்தாலும்) முடிவில்லாதவரும், ஸர்வஜ்ஞரும், ஈச்வரரும், தடைபடாத வைகுண்டத்தை வாஸஸ்தானமாக உடையவரும், ஜீவர்களுக்கு மித்ரரும், நாராயணருமாகிய உம்மைச் சரணமடைகிறேன். 18

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 ।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵𑌾𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 19

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌨𑍁𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 ॥ 20

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌃 ।
𑌆𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 21

𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌦𑌃 ।
𑌬𑌹𑍍𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌮𑍇 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ॥ 22

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌪𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹—𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌲𑍋𑌕𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌃 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑌃 ॥௧௯॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌹𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥ ௨௰ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌤𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌚 ‘𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦 𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌲𑍋𑌕𑍌 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌥𑍇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌮𑌶𑌨𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌏𑌵𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍’’𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨௧ ॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌏𑌕𑍇𑌤𑌿 ॥ ௨௨ ॥ 𑌅𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹—𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌿

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபகவான் கூறுகிறார்.

உலகத்தின் தத்வத்தைப் பரீக்ஷை செய்பவர்களான முனிவர்கள் பெரும்பாலும் உலகத்தில் தாங்களே விஷயவாஸனையினின்று ஆத்மாவை ஈடேறும்படி செய்துகொள்ளுகிறார்கள். 19

புருஷனுகிய ஆத்மாவுக்கு ஆத்மாவே விசேஷித்து குருவாகிறான். ஏனெனில் இந்த ஆத்மா ப்ரத்யக்ஷத்தாலும், அனுமானத்தாலும் நன்மையை அடைகிறான். 20

ஸாங்க்யயோகத்தில் பண்டிதர்களாகிய தீரர்கள் புருஷனுக இருக்கும் தன்மையிலும் சக்திகளனைவற்ருலும் ப்ரகாசிக்கும் என்னை ஸூக்ஷ்மமாகப் பார்க்கிறார்கள். 21

ஒரு பாதங்களுடையவைகளும் இரண்டு, மூன்று, நான்கு பாதங்களுடையவைகளும், வெகு பாதங்களுடையவைகளும், பாதங்களில்லாதவைகளுமாகிய வெகு தேகங்கள் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. அவைகளுக்குள் புருஷ தேஹமானது எனக்குப் பிரியமானது. 22

अत्र मां मृगयन्त्यद्धा युक्ता हेतुभिरीश्वरम् ।
गृह्यमाणैर्गुणैर्लिङ्गैरग्राह्यमनुमानतः ॥ 23

अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् ।
अवधूतस्य संवादं यदोरमिततेजसः ॥ 24

अवधूतं द्विजं कञ्चिच्चरन्तमकुतोभयम् ।
कविं निरीक्ष्य तरुणं यदुः पप्रच्छ धर्मवित् ॥ 25

॥ यदुः ॥

कुतो बुद्धिरियं ब्रह्मन्नकर्तुः सुविशारदा ।
यामासाद्य भवांल्लोकं विद्वांश्चरति बालवत् ॥ 26

युक्ताः अवहिताः अग्राह्यं ग्राह्येभ्योऽहङ्कारादिभ्यो व्यतिरिक्तं मां अनुमानतो मृगयन्ति । मार्गणे प्रकारमाह गृह्यमाणैर्बुद्ध्यादिभिर्गुणैर्हेतुभिः जडानां प्रकाशः स्वप्रकाशेनैकेन विना न घटत इत्यर्थापत्त्यैव लक्षणैस्तथा चेष्टाव्यापाराः प्रवर्तकेनानुमानतः परं स्वं प्रवर्तकं मृगयन्ति बुद्ध्यादिकरणानि कर्तृप्रयोज्यानि करणत्वात् वास्यादिवदिति तदर्थम् । "भगवान् सर्वभूतेषु लक्षितः स्वात्मना हरिः । दृश्यैर्बुद्ध्यादिभिर्द्रष्टा लक्षणैरनुमापकैः" इति नैवेतावता आत्मा आनुमानिक इति मन्तव्यं देहादिव्यतिरिक्तत्वं साधयितुं शास्त्रस्यैवानुमानेन विवक्षितत्वात् ॥ २३ ॥ सम्प्रत्यनुभवव्यतिरेकाद्युपसंहरन्नवधूतेतिहासमाह — अत्रेति ॥ २४ ॥ २५ ॥ कुत इति । सुविशारदा अतिनिपुणा ॥ २६ ॥ सर्वलोकविलक्षण्यमाह —

சிலர் ஸாவதானத்துடன் இந்தப் புருஷதேஹத்தில் (எல்லாவற்றுக்கும்) வேறுபட்ட ஈச்வரனுகிய என்னை, க்ரஹிக்கப்படும் (புத்தி முதலிய) குணங்களாகிய ஹேதுக்களாலும், அனுமானத்தாலும் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தேடுகிருர்கள். 23

இவ் விஷயத்தில் முன்னேற்பட்ட இந்த இதிஹாஸத்தைக் கூறுகிருர்கள். அவதூதருக்கும், மிகுந்த தேஜஸ் உள்ள யதுவுக்கும் இந்த இதிஹாஸம் ஸம்வாதரூபமாக ஏற்பட்டது. 24

தர்மங்களை யறிந்த யது அவதூதரும், (திகம்பரர்) ஸஞ்சரிப்பவரும், எங்கும் பயமில்லாதவரும், யௌவனப் பருவமுடையவரும், பண்டிதருமாகிய ஒரு ப்ராஹ்மணரைப் பார்த்துக் கேட்கிருர். 25

யது வினவுகிருர்.

ஒ ப்ருஹ்மர்ஷியே! எதையும் செய்யாத உமக்குப் புத்தியானது மிகவும் திறமையுடையதாக எப்படியாயிற்று? வித்வானுகிய நீர் இந்த புத்தியை அடைந்து உலகத்தில் அறியாதவர்போல் ஸஞ்சரிக்கிறீர். 26

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ।
𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌯𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑌸𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 27

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑍁𑌭𑌗𑍋𑌮𑍃𑌤𑌭𑌾𑌷𑌣𑌃 ।
𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌨𑍇𑌹𑌸𑍇 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌡𑍋𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌵𑌤𑍍 ॥ 28

𑌜𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌲𑍋𑌭𑌦𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 ।
𑌨 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌸𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌮𑍍𑌭𑌃𑌸𑍍𑌥 𑌇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌃 ॥ 29

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌃 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 30

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌯𑌦𑍁𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌮𑍇𑌧𑌸𑌾 ।
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑌨𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥ 31

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍀𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌆𑌯𑍁𑌰𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌨𑌯𑍈𑌵 ॥௨௭॥ 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌸𑌿 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍀𑌹𑌸𑍇 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌜𑌡𑍋𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌸𑌿 𑌨𑌤𑍁 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌵𑌾 𑌅𑌦𑍌𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑍇𑌣𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌔𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦 𑌤𑌵𑍈𑌵 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௨௮॥ 𑌦𑌾𑌹𑌾𑌨𑌾𑌨𑌦𑍃𑌶𑍍𑌚𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌜𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿॥௨௯॥ 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑍋𑌗𑌰𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௩௰॥ ॥௩௧॥ 𑌸𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇

தர்மம், அர்த்தம், காமம், இவைகளிலும், ஆத்மவிசாரத்திலும், ஆயுஸ், யசஸ், ஸ்ரீ இவைகளின் விருப்பத்தாலும் மானிடர்கள் பெரும்பாலும் இவ்வுலகில் ப்ரவ்ருத்திக்கிறார்கள். 27

நீர் ஸமர்த்தர், வித்வான், நிபுணர், ஸுந்தரர், மிதமாகப் பேசுகிறவர். ஆயினும் ஜடன்போலும், பித்தன்போலும், பிசாசம்போலும் எதையும் செய்யவில்லை; விரும்பவுமில்லை. 28

காமத்தாலும், லோபத்தாலும் உண்டான அக்நியால் ஜனங்கள் தாபமடையும்பொழுது நீர் அந்த அக்நியினின்று விடுபட்டுக் கங்காஜலத்திலிருக்கும் யானைபோல், தாபமடையாமலிருக்கிறீர். 29

ஓ ப்ருஹ்மர்ஷியே! விஷயஸங்க மில்லாதவரும், பெண் முதலியவை இல்லாதவருமாகிய உமக்கு மனத்தில் ஆனந்தமுண்டாகக் காரணத்தைக் கேட்கும் எங்களுக்கு நீர் சொல்லவேண்டும். 30

ஸ்ரீக்ருஷ்ண பகவான் கூறுகிறார்.

ப்ராஹ்மணபக்தனும், சிறந்தபுத்தியுடையவனுமாகிய யதுஇவ்விதம் கேட்க மஹா பாக்யசாலியும், யதுவால் ஸ்துதிக்கப் பெற்றவருமாகிய ப்ராஹ்மணர் வினயத்தால் வணங்கிய யதுவைக் குறித்துச் சொல்லுகிறார். 31

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥

𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌯𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌟𑌾𑌮𑍀𑌹 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ 32

𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌪𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌰𑌵𑌿𑌃 ।
𑌕𑌪𑍋𑌤𑍋𑌽𑌜𑌗𑌰𑌸𑍍𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌕𑍃𑌦𑍍𑌗𑌜𑌃 ॥ 33

𑌮𑌧𑍁𑌹𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌮𑍀𑌨𑌃 𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾 𑌕𑍁𑌰𑌰𑍋𑌽𑌰𑍍𑌭𑌕𑌃 ।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍀 𑌶𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪 𑌊𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑍇𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 34

𑌏𑌤𑍇 𑌮𑍇 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 35

𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌹𑍁𑌷𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 ॥ 36

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌅𑌟𑌾𑌮𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌾𑌮𑌿 ॥௩௨॥௩௩॥ 𑌮𑌧𑍁𑌹𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑍀𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌪𑍇𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥௩௪॥ 𑌏𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑍇 𑌮𑌯𑌾 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌹𑍇𑌯𑍋𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥௩௫॥ 𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌹𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌯𑌾𑌤𑌿𑌃 ॥௩௬॥ 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌭𑍂𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵

ப்ராஹ்மணர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! புத்தியைச் சார்ந்த வெகு குருக்கள் எனக்கு இருக்கிறார்கள். அவர்களிட மிருந்து புத்தியை க்ரஹித்துக்கொண்டு நான் முக்தனாக ஸஞ்சரிக்கிறேன். அவர்களைப் பற்றிக் கேட்கவேண்டும். 32

பூமி, வாயு, ஆகாயம், ஜலம், அக்னி, சந்திரன், ஸூர்யன், கபோதம், (மாடாப்புறா) மலைப்பாம்பு, ஸமுத்ரம், விளக்கு வெட்டுப்பூச்சி, ப்ரமரம், யானை, தேனெடுப்பவன், மான், மீன், பிங்களை, குரரம், சிறுவன், குமாரி, பாணம் விடுகிறவன், ஸர்ப்பம், சிலந்திப்பூச்சி, கொளவி இந்த இருபத்து நான்கு பேரும் எனக்காச்ரயமான குருக்கள். ஓ ராஜனே! இவைகளின் வ்ருத்திகளால் சிக்ஷித்துக்கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களை நான் அப்யாஸம் செய்து கொண்டேன்.

நகுஷன் குமாரனாகிய யயாதிக்குப் புத்ரனும், புருஷ ச்ரேஷ்டனுமாகிய ஓ யதுவே! எவர்களிடம் எதை எவ்விதம் நான் அப்யாஸம் செய்துகொண்டேனோ அதை அவ்விதம் உனக்குச் சொல்லுகிறேன். கேட்க வேண்டும். 36

भूतैराक्रम्यमाणोऽपि धीरो दैववशानुगैः ।
तद्विद्वान्न चलेन्मार्गादन्वशिक्षं क्षितेर्व्रतम् ॥ 37

शश्वत्परार्थसर्वेहः परार्थैकान्तसम्भवः ।
साधुः शिक्षेत भूभृत्तो नगशिष्यः परात्मताम् ॥ 38

प्राणवृत्त्यैव सन्तुष्येन्मुनिर्नैवेन्द्रियप्रियैः ।
ज्ञानं यथा न नश्येत नावकीर्येत वाङ्मनः ॥ 39

द्वान् भूतानां दैववशवर्तित्वं विद्वान् व्रतं नियमम् ॥३७॥ पर्वतरूपा वृक्षरूपा च या पृथिवी तस्याः शिक्षितमाह—शश्वदिति। सर्वेहाः परार्थाः परोपकारार्थाः सर्वा ईहा यस्य सः परार्थ एवैकान्ततः सम्भवो यस्य सः भूभृत्तः पर्वतात् तस्यैव वृक्षरूपं च तादृशेन निसर्गप्रसवपर्णादि क्रियाः परार्था एव यथा तच्च तथा नगशिष्यः वृक्षशिष्यस्तु परात्मतां पराधीनात्मतां वृक्षो यथा परैरवपाट्याद्यपि नयनं प्रविन्यस्यते तद्वत् ॥३८॥ वायुरपि द्विविधः प्राणो बाह्यश्च तत्र प्राणस्य शिक्षितमाह—प्राणवृत्त्येति। प्राणो ह्याहारादिमात्रेण तुष्यते रूपादींस्तु इन्द्रियविषयांस्तु नापेक्षते तथा मुनिरपि सन्तुष्येदित्यर्थः प्राणवृत्तेरकरणेनापेक्षेण ज्ञाननाशः स्याच्च अतो देहनिर्वाहः कर्तव्यः प्राणविप्लायापाते वाङ्मनश्च विक्षिप्येत अतो नाधिकं लिप्सेतेत्याह—ज्ञानमिति। नावकीर्येत न विक्षिप्येत ॥३९॥ विषयांस्तु सेवमानोऽपि तेषु नासक्तिं बाह्यवायोः

தைவவசத்தை அடைந்த பூதங்களால் உபத்ரவ மடைபவனுயினும் தீரனுகி, தைவத்திற்கு ஸ்வாதீனமாக இருக்கும் தன்மையை அறிந்து வழிதவறுமலிருக்கவேண்டும். இந்த நியமத்தை பூமியிடமிருந்து உபதேசம் பெற்றேன். 37

பர்வதமானது பிறருக்கே ப்ரயோஜனமாகிய செய்கைகள் எல்லாவற்றையுமுடையது (1) பிறருக்காகவே முக்யமாக உண்டாகியது, வ்ருக்ஷங்களை சிஷ்யர்களாக உடையது, ஸாதுவாகிய புருஷன் ஆத்மா பராதீனம் என்பதைப் பர்வதத்திடமிருந்து அப்யாஸம் செய்துகொள்ள வேண்டும். 38

முனியாகியவன் ஞானம் நாசமடையாமலும், வாக்கும் மனஸும் கெடுதியடையாமலும் ப்ராணவாயுவின் வ்ருத்தியால் மட்டிலும் ஸந்தோஷ மடையவேண்டும். இந்த்ரியங்களுக்கு ப்ரியமான விஷயங்களால் ஸந்தோஷிக்கக்கூடாது. 39

(1) இந்த 38-வது ச்லோகத்தால் பர்வதரூபமும், வ்ருக்ஷரூபமுமான பூமியைப்பற்றிச் சொன்னதாகக் கொள்ளவும்.

𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌷𑌜𑍍𑌜𑍇𑌤 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌵𑌤𑍍 ॥ 40

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌗𑌨𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍃𑌕𑍍 ॥ 41

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇𑌷𑍁
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑌭𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 42

𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹 — 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌹𑌿 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌵𑌨𑍍𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥ ௪௰ ॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍀 𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 ॥ ௪௧ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌯𑌾𑌹 — 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌨 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌭𑌾𑌵𑌨𑌯𑌾 ‘𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍀’𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑌭𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌭𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍋 𑌵𑌾 । 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௪௨ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌨𑌭𑌸𑌾

பலவித தர்மங்களுடைய விஷயங்களில் ப்ரவேசித்த யோகி குணதோஷங்கள் நீங்கிய மனமுடையவனுகி எல்லாவற்றிலும் வாயுபோல் பற்றுதலடையக் கூடாது. 40

ஆத்ம ஸ்வரூபமறிந்த யோகியாகியவன் இங்கு (1) பூமியைச் சார்ந்த தேஹங்களில் ப்ரவேசித்து அந்த தேஹத்தின் (பால்யம் முதலிய) குணங்களைச் சார்ந்திருந்து ‘ கந்தங்களால் வாயுபோல்" குணங்களால் பற்றுத லடைகிறதில்லை.

(தேஹம் முதலிய வற்றில்) மறைந் திருந்தாலும் முனியாகியவனுக்கு ஸ்தாவரஜங்கமங்களில் சேர்ந்து வ்யாபித்திருப்பதால் எங்கும் நிறைந்த ஆத்மாவுக்கு ப்ருஹ்ம ஸ்வரூப பாவனையால் வ்யவச்சேத மில்லாமையும், பற்றுத லில்லாமையும் உண்டாகின்றன. இவ்விஷயத்தில் ஆகாயத்திற்குச் சமமாகிய தன்மையைப் பார்க்கவேண்டும். 42

(1). (39—40—41. இந்த மூன்று ச்லோகமும் - வாயு-என்ற குருவைக் கூறுகின்றன.

𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌬𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑍇𑌘𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑍇𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌭𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍॥ 43

𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍋 𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌭𑍂𑌰𑍍𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍।
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑍈𑌃॥ 44

𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑍋𑌦𑌰𑌭𑌾𑌜𑌨𑌃।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌲𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍॥ 45

𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌤𑍇𑌜 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌬𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑍈𑌃 𑌤𑍇𑌜𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌚 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌭𑍋𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿॥௪௩॥ 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌜𑌲𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌃 𑌜𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌭𑌾𑌷𑍀 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌭𑍂𑌃 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 𑌉𑌦𑌕𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌜𑌲𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 ॥ ௪௪ ॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀𑌤𑌿॥ 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌉𑌦𑌰𑌭𑌾𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌪𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௪௫ ॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍇𑌵 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌹𑌵𑌿

தேஜஸ், ஜலம், பூமி, இவை விகாரமானவைகளும், காலத்தால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவைகளுமான (தேஹம் முதலிய)குணங்களால் புருஷன் 'வாயுவால் ப்ரேரணை யடைந்த தேகம் முதலியவைகளால் ஆகாயம் போல்'' பற்றுத லடைகிறதில்லே. 43

மானிடர்களுக்குள் முனிவன் நிர்மலன்; ஸ்வபாவமாக (ஜனங்களிடம்) அன்புள்ளவன், இனிமையாகப் பேசுகிறவன், பரிசுத்த வஸ்துக்களுக்கு இருப்பிடமானவன், ஜலங்களுக்குச் சமமாகியவன்; தர்சனத்தாலும், ஸ்பர்சன (தொடுவது) த்தாலும், கீர்த்தனத்தாலும் பரிசுத்தம் செய்கிருன். 44

தேஜஸ் உடையவனும் தபஸ்ஸால் ப்ரகாசிப்பவனும், கலங்காதவனும், வயிற்றைப் பாத்ரமாக அடைந்தவனும் ஸாவதானமுள்ள மனமுடையவனுமாகிய முனிவன், எல்லாவற்றையும் புசிப்பவனுயினும் "அக்நியானது மலத்தைப்போல்" க்ரஹிக்க மாட்டான். 45

---

1 42—43—இவ்விரண்டு ச்லோகமும் ஆகாயம் என்ற குருவைக் கூறுவன.
2 (இந்த • 44 - வது ச்லோகம் ஜலம் என்ற குருவைக் கூறுகிறது.

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌹𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ॥ 46

𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌈𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵𑍈𑌧𑌸𑌿 ॥ 47

𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥ 48

𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌿 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌂
𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌪𑌂 ॥46॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕 𑌏𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋
𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 — 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌕𑌾-
𑌰𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌾 ॥47॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨
𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌃
[illegible]

முனியாகியவன், சில ஸமயம் மறைந்தும் சில ஸமயம் ஸ்பர்சிக்கப்பட்டும் நன்மையை விரும்பியவர்களுக்கு உபாஸிக்கத் தகுதியுள்ளவனாக இருந்து கொடுப்பவர்களின் முன்னுள்ளதும், பின்னேற்படுவதுமான பாபங்களைப் பொசுக்கி எங்கும் (அக்னிபோல்) புஜிக்கிறான். 46

ப்ரபுவாகிய பகவான் தம் மாயையால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதும், ஸத், (தேவன்) அஸத், (திர்யக்) இந்த லக்ஷணமுள்ளதுமாகிய இந்த ப்ரபஞ்சத்தில் ப்ரவேசித்து "கட்டையில் அக்னிபோல்" ப்ரபஞ்சத்தில் அதற்கு ஸமமான ரூபமுடையவராகக் காணப்படுகிறார். 47

வ்யக்தமாகாத மார்க்கமுடைய காலத்தால் சந்திரனுடைய கலைகளுக்குப் போல் பிறப்புமுதலானவைகளும், நாசம்வரையுள்ளவைகளுமான விகாரங்கள் தேஹத்திற்கே யொழிய ஆத்மாவுக்கில்லை. 48

இந்த 46 வது ச்லோகத்தில் கூறிய விசேஷங்களை அக்னியிடமும் உபயோகித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

45-46-47 இந்த மூன்று ச்லோகமும் அக்னி என்ற குருவைக் கூறுவன.

48-வது ச்லோகம் சந்திரன் என்ற குருவைக் கூறுகிறது.

𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍋𑌘𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑍌 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌾𑌂 ॥ 49
𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 ।
𑌨 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌗𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌇𑌵 𑌗𑍋𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 50
𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌨 𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥 𑌇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌃 ।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌮𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌚𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌕𑌵𑌤𑍍 ॥ 51

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌤𑌿𑌥𑌿𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌂𑌬𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌂𑌬𑍇𑌨 𑌷𑍋𑌡𑌶 𑌕𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌚𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 49 ॥ 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑌙𑍍𑌗𑍁𑌰𑌤𑌯𑌾 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌨𑍍𑌮 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 ॥ 50 ॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌅𑌪𑍇𑌨—𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌆𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌨𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍋𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌯𑌥𑌾 ॥ 51 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌵𑌶𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌭𑌜𑌤𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃

ப்ரவாஹம்போல் வேகமுடைய காலத்தால் ஆத்மாவைச் சார்ந்த தேஹம் முதலியவைகளுக்கு ஏற்படும் பிறப்பு இறப்புகள் நித்யமாயினும் "அக்நியின் ஜ்வாலைகள் உண்டாவதும் அடங்குவதும்போல்" காணப்படுவதில்லை. 49

"ஸூர்யன் கிரணங்களால் ஜலங்களைப்போல்" யோகி இந்திரியங்களால் விஷயங்களை க்ரஹிக்கிறான். காலந்தவறாமல் விடுகிறான். அவைகளில் பற்றுதலடைகிறதில்லை. 50

ஸ்வரூபத்தில் நிலைபெற்ற ஆத்மா தன்னிடமுள்ள பேதத்தால் வேறாக அறியப்படுகிறது. உபாதியில் ப்ரதிபிம்பமடைந்த அந்த ஆத்மா உபாதியில் ப்ரவேசித்ததுபோல் "ஸ்தூலமான புத்தியுடையவர்களால் ஜலத்திலிருக்கும் ஸூர்யன் போல்" காணப்படுகிறது. 51

இந்த 49-வது ச்லோகமும் முன்கூறிய அக்நி என்ற குருவைப் பற்றியே கூறுகிறது.

50 - 51 -இவ்விரண்டு ச்லோகமும் ஸூர்யன் என்ற குருவைப்பற்றிக் கூறுவன.

𑌨𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌕𑌪𑍋𑌤 𑌇𑌵 𑌦𑍀𑌨𑌧𑍀𑌃 ॥ 52

𑌕𑌪𑍋𑌤𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌨𑍀𑌡𑍋 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍌 ।
𑌕𑌪𑍋𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍁𑌵𑌾𑌸 𑌕𑌤𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌃 ॥ 53

𑌕𑌪𑍋𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑍌 𑌗𑍃𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑍌 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌬𑌨𑍍𑌧𑌤𑍁𑌃 ॥ 54

𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌾𑌟𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑍀𑌭𑍂𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌬𑍍𑌧𑍌 𑌚𑍇𑌰𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑌰𑌾𑌜𑌿𑌷𑍁 ॥ 55

𑌯𑌂 𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 ।
𑌤𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌯𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 56

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌷𑍇𑌨 𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌧𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌵 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌵 𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌲𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥𑍫𑍧॥ 𑌕𑌪𑍋𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹 ॥ 𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌉𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥ 𑍫𑍨 ॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 । 𑌕𑌪𑍋𑌤 𑌇𑌤𑌿॥𑍫𑍩॥ 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 [illegible] 𑌕𑌪𑍋𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌 ॥ 𑍫𑍪 ॥ 𑌶𑌯𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌬𑍍𑌧𑍌 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑌙𑍍𑌕𑍌 ॥ 𑍫𑍫 ॥ 𑌯𑌂𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌾 𑌕𑌪𑍋𑌤𑍀 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑌹𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌅𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾

எவனுடனும் எப்பொழுதும் மிகுதியான ப்ரீதியையும், பற்றுதலேயும் செய்யக்கூடாது. செய்தால் "கபோதம்போல்" தீனமான புத்தியுடன் அதிக மான தாபமடைகிருன். 52

ஒரு கபோதமானது அரண்யத்தில் வ்ருக்ஷத்தில் கூடு கட்டிக்கொண்டு மனே வியாகிய பெண்கபோதத்துடன், வெகுவருஷம் வரையில் வாஸம் செய்தது. 53

அந்த இரண்டு கபோதங்களும் ஸ்னேகத்தால் கட்டுண்ட மனமுடையவை களும், க்ருஹஸ்த தர்மமுள்ளவைகளுமாக இருந்து நேத்ரத்தால் நேத்ரத்திலும் தேஹத்தால் தேஹத்திலும், புத்தியால் புத்தியிலும் ஒற்றுமையுடையன வாயின. 54

சயனம், ஆஸனம், ஸஞ்சாரம், ஸ்தானம், வார்த்தை, விலாஸம், போஜனம் முதலியவற்றை அவ்விரண்டு கபோதமும் சேர்ந்து ஸந்தேகமின்றி வனமார்க்கங் களில் செய்தன. 55

ஓ ராஜனே! பெண் கபோதமானது, புருஷனைத் திருப்தி செய்வித்துக் கருணைசெய்யத் தகுதியுள்ளதாகி எதெதை விரும்புகிறதோ அந்த அந்த மனோ ரதத்தை இந்திரிய ஜயமில்லாத புருஷ கபோதமானது ப்ரயாஸப் பட்டாவது கொண்டுவந்து கொடுத்தது. 56

கபோதீ ப்ரதமம் கர்ப்பம் க்ருஹ்ணந்தீ கால ஆகதே |
அண்டாநி ஸுஷுவே நீடே ஸ்வபத்யு: ஸந்நிதௌ ஸதீ || 57

தேஷு காலே வ்யஜாயந்த ரசிதாவயவா ஹரே: |
சக்திபிர்துர்விபாவ்யாபி: கோமலாங்கதநூருஹா: || 58

ப்ரஜா: புபுஷது: ப்ரீதௌ தம்பதீ புத்ரவத்ஸலௌ |
ச்ருண்வந்தௌ கூஜிதம் தாஸாம் நிர்வ்ருதௌ கலபாஷிதை: || 59

தாஸாம் பதத்ரை: ஸுஸ்பர்சை: கூஜிதைர்முக்தசேஷ்டிதை: |
ப்ரத்யுத்கமைரதீநாநாம் பிதரௌ முதமாபது: || 60

ஸ்நேஹாநுபத்தஹ்ருதயாவந்யோந்யம் விஷ்ணுமாயயா |
விமோஹிதௌ தீநதியௌ சிசூந் புபுஷது: ப்ரஜா: || 61

ஸதீ யம் யம் வாஞ்சதி தம் தம் காமம் ஸம்பாதயந் ஸமாதபயாமாஸ ராஜந்நிதி க்ஷும் யத்யேதி ஸம்பந்த: || 56 || 57 || தேஷ்விதி | தேஷு ஜடரஸ்திதேஷ்வண்டேஷு ஹரே: சக்திபி: காமகதுர்விபாவாபி: ரசிதாவயவா: பக்ஷிண: கோமலாந்யங்காநி தநூருஹாஸ்ச யேஷாம் தே || 57 || 58 || தாஸாமிதி | பதத்ரை: பக்ஷை: சுபாநாம் ஹ்ருஷ்டாநாம் || 59 || ஸ்நேஹேதி | சிசூந் பாலாந்

பெண் கபோதமானது முதலாவது கர்ப்பந்தரித்தது. ஸாதுவான பெண்கபோதம் காலம் வந்தவுடன் கூட்டில் கணவனருகில் முட்டைகளை யிட்டது. 57

விஷ்ணுவின் ஊகிக்கமுடியாத சக்திகளால் அவயவங்களையும் மனோஜ்ஞமான தேஹத்தையும், ரோமங்களையும் யடைந்தவைகளான பக்ஷிகள் காலத்தில் அந்த முட்டைகளில் உண்டாயின. 58

குஞ்சுகளிடம் வாத்ஸல்யமுள்ள இரண்டு கபோதங்களும் அவற்றின் சப்தத்தைக் கேட்டு இனிமையான சொற்களால் ஆனந்தமடைந்து ப்ரீதியுடன் குழந்தைகளை வளர்த்தன. 59

ஸந்தோஷமடைந்த குஞ்சுகளின் ஸுகமான ஸ்பர்சமடையப்பெற்ற இறக்கைகளுடைய அந்தக் கபோதங்கள், அவற்றின் சத்தத்தாலும், ஸுந்தரமான செய்கைகளாலும், எதிர்த்து வருவதாலும், ஸந்தோஷமடைந்தன. 60

ஒன்றுக்கொன்று விஷ்ணு மாயையால் மோஹமடைந்து, ஸ்னேகத்தால் கட்டுண்ட மனத்துடன், தீனமான புத்தியுடையனவாகி சிசுக்களாகிய தம் குஞ்சுகளை வளர்த்தன. 61

ஏகதா ஜக்மதுஸ்தாஸாமந்நார்தௌ தௌ குடும்பிநௌ ।
பரித: காநநே தஸ்மிந்நர்திநௌ சேரது: சிரம் ॥ 62
த்ருஷ்ட்வா தாந் லுப்தக: கஸ்சித்யத்ருச்சாதோ வநேசர: ।
ஜக்ருஹே ஜாலமாதத்ய சரத: ஸ்வாலயாந்திகே ॥ 63
கபோதஸ்ச கபோதீ ச ப்ரஜாபோஷே ஸதோத்ஸுகௌ ।
கதௌ போஷணமாதாய ஸ்வநீடமுபஜக்மது: ॥ 64
கபோதீ ஸ்வாத்மஜாந் வீக்ஷ்ய பாலகாந் ஜாலஸம்வ்ருதாந் ।
தாநப்யதாவத் க்ரோஸந்தீ க்ரோஸதோ ப்ருஸது:கிதா ॥ 65
ஸாஸக்ருத்ஸ்நேஹகுணிதா தீநசித்தாஜமாயயா ।
ஸ்வயம் சாபத்யத ஸிசா பத்தாந் பஸ்யந்த்யபஸ்ம்ருதி: ॥ 66
கபோதஸ்சாத்மஜாந் பத்தாநாத்மநோऽப்யதிகாந் ப்ரியாந் ।
பார்யாம் சாத்மஸமாம் தீநோ விலலாப ஸுது:கித: ॥ 67

ப்ரஜா: பத்ராந் ॥௬௧॥௬௨॥ த்ருஷ்ட்வேதி । ஸ்வாலயாந்திகே சரத: க்ரீடத: ।
தாந் கபோதபத்ராந் ஸுதத்ய ப்ரஸார்ய ॥௬௩॥ கபோதேதி । உத்ஸுக
ஆஸக்தௌ தத்போஷணாயோக்யம் கதௌ । போஷணம் பக்ஷ்யம் ॥௬௪॥௬௫॥
ஸேதி ஸ்வயம் சாபத்யத ॥௬௬॥ கபோதேதி । ப்ரத்யகாந்தாம் பார்யாஞ்ச
விலலாப ஸம்ஸ்பர்சோபஹ ॥௬௭॥ பத்த்வா விலாபமாஹ த்ரயேண கஷ்டேதி ।

ஒருஸமயம் குடும்பிகளாகிய கபோதங்கள் குஞ்சுகளின் தீனிக்காக வெளியே சென்று வனத்தில் நான்கு புறத்திலும் வெகுநேரம் ஸஞ்சரித்தன. 62

வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் ஒரு வேடன் தன் க்ருஹத்திற்கு அருகில் ஸஞ்சரிக்கும் இந்தச் சிறு கபோதங்களைத் தற்செயலாகப் பார்த்து வலையை விரித்துப் பிடித்தான். 63

ஆண் கபோதமும், பெண் கபோதமும் குழந்தைகளை வளர்ப்பதில் உற்சாகமுடையனவாய்த் தீனியை க்ரஹித்துக்கொண்டு தம் கூட்டிற்கருகில் சென்றன.

தன் குஞ்சுகள் வலையிலகப்பட்டு மிகவும் துக்கப்பட்டுக் கத்துவதைக் கண்ட பெண் கபோதம் அவற்றினிடம் கதறிக்கொண்டோடிற்று. 65

விஷ்ணு மாயையால் அடிக்கடி ஸ்னேகத்தில் கட்டுண்டதும், தீனமுமான மனமுடைய பெண் கபோதமானது வலையில் கட்டுண்ட குஞ்சுகளைப் பார்த்து நினைவை இழந்து அதுவும் வலையில் கட்டுண்டது. 66

ஆண் கபோதமானது தனக்கு மிக ப்ரியமுள்ள குஞ்சுகளையும் பார்த்துத் தனக்குச் சமமான மனைவியையும் பார்த்துத் தீனமாகி மிகுந்த துக்கத்துடன் கதறிற்று. 67

𑌅𑌹𑍋 𑌮𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌪𑌾𑌯𑌮𑌲𑍍𑌪𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍇𑌃 ।
𑌅𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑍋 𑌹𑌤𑌃 ॥ 68

𑌅𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌾 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 ।
𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌦𑍀𑌨𑍋 𑌮𑍃𑌤𑌦𑌾𑌰𑍋 𑌮𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑌃 ।
𑌜𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍁𑌰𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ 70

𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌯𑌬𑍁𑌧𑍋𑌽𑌪𑌤𑌤𑍍 ॥ 71

𑌤𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃 𑌕𑌪𑍋𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑌪𑍋𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌪𑍋𑌤𑍀𑌂 𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ॥ 72

𑌅𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑍇 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌃 ॥ ௬௮ ॥ ௬௯ ॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 ॥ ௭௧ ॥ ௭௨ ॥

கஷ்டம்! நான் அற்பமான புண்யம் செய்தவன்! புத்தியில்லாதவன், த்ருப்தி யடையாதவன், க்ருதார்த்தனுகாதவன், என்னுடைய கெடுதியைப் பாருங்கள். தர்மம், அர்த்தம், காமம் இந்த மூன்று வகையைச் சார்ந்த க்ருஹஸ்த தர்மம் மிகவும் கெட்டது. 68

என் மனைவியோ எனக்குத் தகுதியானவள், அனுகூலமாக உள்ளவள், பதியாகிய என்னைத் தெய்வமாகக் கொண்டவள், என்னை இவள் சூன்யமான க்ருஹத்தில் விட்டுவிட்டு ஸாதுக்களாகிய குஞ்சுகளுடன் ஸ்வர்க்கம் போகிறாள். 69

இந்த நான் பெண்டையும், மக்களையும் இழந்து விதுரனுகி (பெண்டில்லாதவன்) கஷ்டமான ஜீவனத்துடன் சூன்யமும், தீனமுமான க்ருஹத்தில் எதற்காக ஜீவித்திருக்க வேண்டும்? 70

அறிவில்லாத இந்த ஆண் கபோதமானது இவ்வாறெண்ணி வலைகளில் சிக்கிக்கொண்டவைகளும் ம்ருத்யுவால் விழுங்கப்பட்டவைகளும், மனத்தை இழந்தவைகளுமாகிய குஞ்சுகளைப் பார்த்துத் தானும் க்ருபணத் தன்மையை அடைந்து வலையில் விழுந்தது. 71

குரூரனுகிய வேடன் க்ருஹஸ்த தர்மமுள்ள அந்த ஆண்கபோதத்தையும் அதன் குஞ்சுகளையும் பெண் கபோதத்தையும் அடைந்து கார்யஸித்தி பெற்றுக் க்ருஹஞ் சென்றுன். 72

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬𑍍𑌯𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌤𑍍 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌣𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌵𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 ॥ 73
𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌖𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ 74

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌦𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌯𑍋𑌜𑌯𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௭௩ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑍇𑌵
𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌹𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑍈𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑌃 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௭௪ ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

இவ்விதம் குடும்பியானவன் பக்ஷிபோல் ஒழிவில்லாத மனமுடையவனாக வும் (ஸுகதுக்கம் முதலிய) த்வந்த்வங்களில் ஈடுபட்டவனாகவும், க்ருபணனாகவு மிருந்து குடும்பத்தைப் போஷித்துப் பரிவாரங்களுடன் நாசமடைகிறான். 73

முக்திக்கு த்வாரமும் ஆவரணமில்லாததுமான மானிடவுலகத்தை எவன் அடைந்து பக்ஷிபோல் (1) க்ருஹங்களில் பற்றுதலடைந்தவனோ அவனை உயர் வான பதத்தினின்று நழுவியவனென்று சொல்லுகிறார்கள். 74

7-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

---

(1) 52-முதல் 74 வரை கபோதம் என்ற குருவைக் கூறுகிறது.

अष्टमाध्यायप्रारम्भः

॥ ब्राह्मणः ॥

सुखमैन्द्रियकं राजन् स्वर्गे नरक एव च ।
देहिनो यद्यथा दुःखं तस्मान्नेच्छेत तद्बुधः ॥ 1

ग्रासं सुमृष्टं विरसं महान्तं स्तोकमेव वा ।
यदृच्छयैवापतितं ग्रसेदाजगरोऽक्रियः ॥ 2

शयीताहानि भूरीणि निराहारोऽनुपक्रमः ।
यदि नोपनमेद्ग्रासो महाहिरिव दिष्टभुक् ॥ 3

अष्टमेऽजगरादिभ्यो नवभ्यश्शिक्षितं हरिः ।
अपि पिङ्गलगीतां प्राह विवेकायोद्धवं प्रति ॥

प्रारब्धकर्मभोगस्यावश्यम्भावित्वात्तदर्थे प्रयत्नो व्यर्थ इत्याशयेना नाप्युपायः कर्तव्य इति अजगराच्छिक्षितमाह — सुखमिति । ऐन्द्रियकं सुखं तच्च स्वर्गे नरक एव भवत्येव यथा दुःखं तस्माद्बुधः तन्नेच्छेत् ॥ १ ॥ शरीरनिर्वाहमात्रं तु यथा लब्धेन कर्तव्यमेवेत्याह — ग्रासमिति । आजगरः अजगरवृत्तिः अक्रियः तावन्मात्रेऽपि उदासीनः ॥ २ ॥ यदा नापतेत् तदा किं कर्तव्यं तत्राह — शयीतेति ॥ अनुपक्रमः निरुद्यमः दिष्टभुक् दैवमेव प्रापकमिति ध्येयपूर्वार्थः ॥ ३ ॥ ननु सर्वथापि शयीतैव किं ? इत्याह — ओज इति । ओजः इन्द्रिय बलं सहः मनो बलं बलं शरीरबलं तद्युक्तोऽपि देहचेष्टा

8-வது அத்தியாயம்.

ப்ராஹ்மணர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! தேஹமுள்ளவனுக்கு 'துக்கம்போல்' இந்திரியங்களைச் சார்ந்த ஸுகமானது ஸ்வர்க்கத்திலும் நரகத்திலு முண்டாகிறது. ஆகையால் பண்டிதன் ஸுகத்தை விரும்பக்கூடாது. 1

போஜனமானது மிகுந்த ருசியுள்ளதாயினும், ரஸமில்லாததாயினும் அதிகமாயினும் குறைவாயினும் தற்செயலாகக் கிடைத்ததை "மலைப்பாம்பின் வ்ருத்தி" யுள்ளவனும் க்ரியை இல்லாதவனுமாகியவன் புஜிக்கவேண்டும். 2

போஜனம் தற்செயலாகக் கிடைக்காவிட்டால் தெய்வத்தையே முக்யமாக எண்ணி ஆகாரமில்லாமலும் சஞ்சாரமில்லாமலும் " பெரும் மலைப்பாம்புபோல்" வெகுநாள்வரையிலும் சயனித்திருக்கவேண்டும். 3

𑌓𑌜𑌸𑍍𑌸𑌹𑍋𑌬𑌲𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍।
𑌶𑌯𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍀𑌤𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍇𑌹𑍇𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 ॥ 4

𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌗𑌂𑌭𑍀𑌰𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌗𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑍋𑌦 𑌇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌃 ॥ 5

𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑍇𑌤 𑌨 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑌰𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌃 ॥ 6

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌨 𑌏𑌵 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌵𑍀𑌤𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌃 [illegible] 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌨𑌚𑌾𑌨𑍀𑌹𑍇𑌤 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌨𑌪𑍀𑌤𑌿 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 ॥௪॥
[illegible] । 𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌂𑌭𑍀𑌰𑌶𑍍𑌚
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌗𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 [illegible]
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌅𑌨𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌤𑍋
𑌦𑍇𑌶𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃
𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑍋𑌦𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑍋𑌦𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌣𑌵𑍋 𑌯𑌥𑌾 [illegible]
[illegible] 𑌅𑌰𑍍𑌣𑌵 𑌇𑌵 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௫॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚। 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌸𑍁
𑌸𑌰𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌗𑌰𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑌿 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿
𑌨 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌮𑌃 [illegible] 𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌵𑌾 𑌨 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌨 𑌚 𑌶𑍋𑌚𑍇𑌦𑌿
𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌪𑌰 𑌇𑌤𑌿 ॥௬॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]

இந்திரியவன்மை, மனத்தின்வன்மை, சரீரவன்மை இவைகளுடையதாயினும் * தேஹத்தைத் தொழில் செய்யாமலே தரித்துச் சயனித்து நித்திரையின்றி இந்திரியங்களுடையவனாயினும் சேஷ்டிக்கக் கூடாது. 4

முனிவன் "அசைவற்ற ஜலமுடைய ஸமுத்ரம்போல்" ப்ரஸன்னனாகவும், கம்பீரனாகவும், பிறரால் கண்டுபிடிக்க முடியாத அபிப்ராய முடையவனாகவும் அதிக்ரமிக்க முடியாதவனாகவும் கரைகாணமுடியாதவனாகவும் கலக்கமுடியாதவனாகவும் இருக்கவேண்டும். 5

விஷ்ணுவை முக்யகதியாகக்கொண்ட முனிவன் மனோரதம் நிறைவேறப் பெற்றவனாயினும் குறைவுள்ளவனாயினும் † நதிகளால் ஸமுத்ரம்போல் ஸந்தோஷிக்கவும் கூடாது. வருத்தமடையவும் கூடாது. 6

---

* 1-முதல் 4-வரை மலைப்பாம்பு என்ற குருவைக் கூறுகிறது.

† மழைகாலத்தில் நதிகளால் கடல் வ்ருத்தியாவதுமில்லை. க்ரீஷ்மகாலத்தில் நதிகளின்றி வற்றுவதுமில்லை என்பதாம். 5-6 இந்த இரண்டு ச்லோகமும் ஸமுத்ரம் என்ற குருவைக் கூறுகிறது.

दृष्ट्वा स्त्रियं देवमायां तद्भावैरजितेन्द्रियः।
प्रलोभितः पतत्यन्धे तमस्यग्नौ पतङ्गवत्॥ 7

योषिद्धिरण्याभरणाम्बरादि
द्रव्येषु मायारचितेषु मूढः।
प्रलोभितात्मा ह्युपभोगबुद्ध्या
पतङ्गवन्नश्यति नष्टदृष्टिः॥ 8

स्तोकं स्तोकं ग्रसेद्ग्रासं देहो वर्तेत यावता।
गृहानहिंसन्नातिष्ठेद्वृत्तिं माधुकरीं मुनिः॥ 9

अणुभ्यश्च महद्भ्यश्च शास्त्रेभ्यः कुशलो नरः।
सर्वतः सारमादद्यात्पुष्पेभ्य इव षट्पदः॥ 10

“पतङ्गमातङ्गकुरङ्गभृङ्गमीना हताः पञ्चभिरेव पञ्च। एकः प्रमादी स कथं न हन्यते यः सेवते पञ्चभिरेव पञ्च” इति तत्र रूपविमोहितो नश्यतीति पतङ्गाद्गृहीतमाह — दृष्ट्वेति। तस्याः भावैः प्रलोभितः॥७॥ स्त्रियमुपलक्षणीकृत्यैव तत्प्रपञ्चयति॥ योषिदिति॥८॥ मधुकराद्गृहीतमाह — स्तोकमिति। गृहान् गृहस्थान् अहिंसन् अपीडयन्नयं भावः यथा मधुकरो विशिष्टगन्धलोभेन एकस्मिन्नेव पुष्पे निवसन् अस्तसमये तस्मिन् संकुचिते सति बध्यते एवं मुनिरपि स्वादलोभेन एकस्मिन्नेव गृहासक्तः तत्स्नेहेन बध्यत इति॥९॥ किञ्च। अणुभ्य इति। विविधेभ्यो मधुकृच्च मधुकृदिति षट्पदाद्गृह्णातीति मधुकृद्भ्रमरः मधुकरोति कुसुमेभ्यः सारमेवेति मधुकृच्च मधुमक्षिकावदत्र प्रायशो गृहीतम्॥१०॥ द्वितीयाद्गृहीतमाह — सायन्तनमिति। सायन्तनं श्वस्तनं वा...

இந்திரியங்களை ஜயிக்காதவன் தேவமாயையாகிய ஸ்திரீயைப்பார்த்து அவளுடைய சேஷ்டைகளால் வஞ்சனையடைந்து “விளக்கில் விட்டில்போல்” மிகுதியான இருளில் விழுகிருன். 7

மாயையால் ஏற்பட்ட ஸ்திரீ, ஸ்வர்ணம், ஆபரணம், வஸ்திரம் முதலியவைகளினுல் வஞ்சனையடைந்த மனமுள்ள மூடன் புஜிக்கக்கூடியது என்ற நோக்கத்தால் பார்வைஇழந்து “விளக்கில் விட்டில்போல்” நாசமடைகிருன். 8

முனியாகியவன் எவ்வளவால் தேஹம் நிலைபெறுமோ அவ்வளவு அற்பம் அற்பமாக ஆஹாரம் செய்யவேண்டும். க்ருஹஸ்தர்களை ஹிம்ஸியாமல் மதுகர (வண்டு) வ்ருத்தியை ஆச்ரயிக்கவேண்டும். 9

பண்டிதனுகிய மானிடன் சிறிதும் பெரிதுமான சாஸ்திரங்களின் மூலமாக “ப்ரமரம் புஷ்பங்களிலிருந்து மதுவைக் கிரஹிப்பதுபோல்” எல்லாவிடத்திலும் ஸாரத்தை க்ரஹிக்கவேண்டும். 10

7-8] இந்த ச்லோகங்களும் விட்டிற் பூச்சி என்ற குருவைக் கூறுகின்றன.

ஸாயந்தனம் ஶ்வஸ்தனம் வா ந ஸங்க்ருஹ்ணீத பிக்ஷிதம் ।
பாணிபாத்ரோதராமத்ரோ மக்ஷிகேவ ந ஸங்க்ரஹீ ॥ 11

ஸாயந்தனம் ஶ்வஸ்தனம் வா ந ஸங்க்ருஹ்ணீத பிக்ஷிதம் ।
மக்ஷிகா இவ ஸங்க்ருஹ்ணன் ஸஹ தேன வினஶ்யதி ॥ 12

பதாபி யுவதீம் பிக்ஷுர் ந ஸ்ப்ருஶேத்தாரவீமபி ।
ஸ்ப்ருஶன் கரீவ பத்யேத கரிண்யா அங்கஸங்கத: ॥ 13

நாதிகச்சேத் ஸ்த்ரியம் ப்ராஜ்ஞ: கர்ஹிசின்ம்ருத்யுமாத்மன: ।
பலாதிகை: ஸ ஹன்யேத கஜைரன்யைர்கஜோ யதா ॥ 14

இதி பிக்ஷிதமன்னாதி ந ஸங்க்ருஹ்ணீத கிந்து பாணிபாத்ர: தன்மாத்ரக்ராஹீ யதா உதரமேவாமத்ரம் பாத்ரம் யஸ்ய ஸ: மக்ஷிகாயாம் து உதரபாத்ரக்ராஹீ பவேத் ஸங்க்ருஹீதம் ந பவேத் ஸங்க்ருஹீதம் மக்ஷிகேவ ந பவதி ந ஜீவதீத்யர்த்த: ॥ 11 ॥ ஏதத்வ்யனக்தி பஞ்சபி: ॥ ஸாயந்தனமிதி ॥ 12 ॥ ஸ்ப்ருஶன் ஸக்தனாஸ்பர்ஶேன த்வாமிதி ராஜா பிக்ஷுக்ஷதித்யாஹ — பதேதி । பாதேனாபி தாரவீம் தாருமயீமபி ராஜஹஸ்திகரிணீம் ஸ்ப்ருஶன் நிபாதத்ருணவிஹித ராஜன் நிபாத்ய பத்யதே ॥ 13 ॥ கிஞ்ச ॥ நேதி । நாதிகச்சேத் நோபகச்சேத் ॥ 14 ॥ ப்ராமகோமத விஹீநேனாயனஸங்க: ந காயனு: யதி க்ரியதே ஸ து

கையையே பாத்ரமாக உடையவனும் வயிற்றையே பாத்ரமாகவுடையவனுமாகிய யோகி பிக்ஷை எடுத்ததை இரவுக்காகவென்றும் நாளைக்காகவென்றும் க்ரஹிக்கக்கூடாது. அவ்விதம் க்ரஹிப்பவன் மதுவை உண்ணும் வண்டுபோல் ஜீவித்திருக்கமாட்டான். 11

இரவுக்காகவென்றும் நாளைக்காகவென்றும் பிக்ஷை எடுத்ததை ஸங்கிரஹம் செய்யக்கூடாது. * அவ்விதம் க்ரஹிப்பவன் மதுவை உண்ணும் வண்டு போல் அந்த அன்னத்துடன் நாசமடைகிறான். 12

துறவி தாரு (மரம்) வால் அமைந்த ஸ்திரீயைப் பாதத்தாலும் தொடக்கூடாது. † பெண் யானையின் சரீரஸம்பந்தத்தால் புருஷயானைபோல் ஸ்திரீயை ஸ்பர்ஸிப்பவன் கட்டுப்படுகிறான். 13

தனக்கு மிருத்யுவாகிய ஸ்திரீயினருகே ப்ராஞ்ஞன் எப்பொழுதும் செல்லக்கூடாது. செல்லுகிறவன் வன்மை மிகுந்த மற்ற கஜங்களால் கஜம் போல் ஹிம்ஸையடைகிறான். 14

9-முதல் 12 ச்லோகம் வரையில் மதுவை ஆஹாரம் செய்யும் இருவகையான ப்ரமரம் என்ற குருவைக்கூறுகிறது. புஷ்பத்தினின்று வேண்டுவதை க்ரஹிப்பதும் புஷ்பத்தில் விழுந்தே மதுவுடன் நாசமடைவதுமாகிய இருவகை ப்ரமராம்.

† யானை பிடிப்பவன் பெண் கஜத்தைக்காட்டி ஆண்யானையைப் பள்ளத்தில் தள்ளிக் கட்டுகிறான்; அதுபோல் என்பதாம்.

13-14 இவ்விரண்டு ச்லோகமும் கஜம் என்ற குருவைக்கூறுவன.

न देयं नोपभोग्यं च लुब्धैर्यद्दुःखसञ्चितम् ।
भुङ्क्ते तदपि तच्चान्यो मधुहेवार्थविन्मधु ॥ 15

सुदुःखोपार्जितैर्वित्तैराशासानां गृहाशिषः ।
मधुहेवाग्रतो भुङ्क्ते यतिर्वै गृहमेधिनाम् ॥ 16

ग्राम्यगीतं न शृणुयाद्यतिर्वनचरः क्वचित् ।
शिक्षेत हरिणाद्बद्धान्मृगयोर्गीतमोहितात् ॥ 17

नृत्यवादित्रगीतानि जुषन्ग्राम्याणि योषिताम् ।
आसां क्रीडनको वश्य ऋष्यशृङ्गो मृगीसुतः ॥ 18

परभोजी भवतीत्यत्र मधुहारदृष्टान्तमाह — नेति । तदन्यो लुब्धवान् भुङ्क्ते तदप्यन्यः तच्चान्यः मधुहा मधुमक्षिकाभिः संचितं मधु यथा भुङ्क्ते तद्वत् ननु सामर्थ्यं धनं कथमन्यो ज्ञास्यति हरिष्यति वेति तत्राह — अर्थविदिति । अर्थविद् गृहमेधिनोऽर्थं तद्ग्रहणोपायज्ञ इत्यर्थः । यथा मधुहा तत्कोटराधिगतं मधु वेत्ति हरति च ॥१५॥ स्वोपार्जितं विनापि भोगः संभवतीत्यत्रापि स एव मधुहारीत्याह सुदुःखेति । आशासानानामिति वक्तव्ये आर्षः प्रयोगः । "यतिश्च ब्रह्मचारी च पक्वान्नस्वामिनावुभौ । तयोरन्नमदत्वा तु भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत्" इति गृहिणामवश्यकर्तव्यदानविधानात् ॥१६॥ हरिणाद्विशेषतः आह — ग्राम्येति । गीतं तु शृणुयादेव ऋष्यशृङ्गोपाख्यानात् ॥१७॥ हरिणीपुत्रस्य ऋष्यशृङ्गस्यापि ग्राम्यासक्तस्य दृष्टान्तमाह — नृत्येति । वशो भावस्तत्र हेतुविशेषः ॥ १८ ॥

லுப்தர்களால் ப்ரயாஸையுடன் தேடப்பட்டதும் கொடுக்கப்படாததும் புஜிக்கத் தகாததுமான பொருளை மற்றொருவன் புஜிக்கிறான். அதையும் பொருளைவாங்கும் உபாயமறிந்த மற்றவன் "மதுவை க்ரஹிப்பவன் மதுவைப்போல்" க்ரஹிக்கிறான். 15

குடும்பத்தின் நன்மைகளை விரும்பும் க்ருஹஸ்தர்கள் மிகுந்த ப்ரயாஸையால் தேடியபொருள்களைத் துறவி "மது வெடுப்பவன்போல்" முந்திபுஜிக்கிறான். 16

வனத்தில் ஸஞ்சரிப்பவனாகிய துறவி எப்பொழுதும் † க்ராம்யமான கானத்தைக் கேட்கக்கூடாது. இதை வேடனுடைய கானத்தால் மோஹமடைந்ததும், (அதனால்) அடிபட்டதுமான மானிடமிருந்து அப்யாஸம் செய்துகொள்ளவேண்டும். 17

பெண்ம்ருகத்திற்குப் புத்ரனாகிய ரிச்யச்ருங்க முனிவர் ஸ்திரீகளின் க்ராம்யங்களான நர்த்தனம், நான்குவித வாத்யம், கானம் இவைகளை அடைந்து அந்த ஸ்திரீகளுக்கு ஸ்வாதீனரும் விளையாட்டுக் கருவியும் ஆயினர். 18

15 - 16 இந்த ச்லோகங்கள் தேனெடுப்பவன் என்ற குருவைக் கூறுவன.

† இதனால் பகவானைப்பற்றிய கானத்தைக் கேட்கலாம் என்பது வெளியாயிற்று.

17 - 18. ச்லோகங்கள் மான் என்ற குருவையும், மானின்மைந்தனாகிய ரிச்யச்ருங்க முனிவராகிய குருவையும் கூறுகின்றன.

𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌥𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌨𑍋 𑌰𑌸𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌯𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑍀𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌡𑌿𑌶𑍈𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ 19

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌰𑌸𑌨𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 ॥ 20

𑌤𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨 𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌰𑌸𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌸𑍇 ॥ 21

𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌨𑌗𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌨𑍃𑌪𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ 22

𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇𑌕𑌦𑌾 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍇𑌤 𑌉𑌪𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀 ।
𑌅𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍀 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ 23

𑌰𑌸𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌶𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍀𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹-𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌥𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌕𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑌯𑌾 𑌋𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌬𑌡𑌿𑌶𑍈𑌃 𑌆𑌮𑌿𑌷𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑍍𑌲𑍋𑌹𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑍈𑌃॥௧௯॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍-𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌜𑌯𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌰𑌸𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍁 𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑌸𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌤𑍋 𑌰𑌸𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌔𑌷𑌧𑌵𑌦𑍍𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌰𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃॥௨௰॥௨௧॥ 𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌨𑍈𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹-𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑍇𑌤𑌿। 𑌮𑍇 𑌮𑌯𑌾 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍॥௨௨॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍇𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇॥௨௩॥ 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌤𑌃

கெட்டபுத்தி யுடையவனும், ரஸத்தில் மிகுதியான மோஹங்கொண்டவனுமாகிய மானிடன் ஜயிக்கமுடியாத நாவினல் "மீனனது வலைகளிற்போல்" ம்ருத்யுவை அடைகிருன். 19

ஆஹாரத்தைவிட்ட புத்திசாலிகள் நாவு என்ற இந்திரியத்தைத் தவிர மற்ற இந்திரியங்களை விரைவில் ஜயிக்கிறார்கள். ஆஹாரமில்லாதவனுக்கு ரஸனேந்திரியமானது (நாவு) வ்ருத்தியடைகிறது. 20

மற்ற இந்திரியங்களை ஜயித்த புருஷன் ரஸனேந்திரியத்தை ஜயிக்காத வரையில் ஜிதேந்திரியனுகமாட்டான். ரஸனேந்திரியத்தை ஜயித்தால் எல்லாவற்றையும் ஜயித்ததாகும். 21

ஓ ராஜகுமாரா! விதேஹராஜனுடைய நகரத்தில் முன் பிங்களை என்னும் ஒரு வேசி இருந்தாள். அவளிடமிருந்து நான் சிறிது அப்யாஸம் செய்ததைத் தெரிந்துகொள்ளுவாயாக. 22

வேசியாகிய பிங்களை ஒரு ஸமயம் ஆசிக்கும் புருஷனை ஸங்கேதஸ்தலம் சேர்க்க எண்ணி உயர்வானரூபத்தைத்தரித்துக் காலத்தில் வெளிவாயிலில் இருந்தாள். 23

19 - 20 - 21. இந்த மூன்று ச்லோகமும் மீன் என்ற குருவைக் கூறுகின்றன.

𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗 𑌆𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍇𑌨𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑍁𑌕𑍀 ॥ 24

𑌆𑌗𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌯𑌾𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍇𑌤𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑍀 ।
𑌅𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑍈𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌦𑌃 ॥ 25

𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌶𑌯𑌾 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌤𑍀 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑍀 𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥𑌂 𑌸𑌮𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 ॥ 26

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑌯𑌾 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍀𑌨𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌃 ॥ 27

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌮 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌆𑌶𑌾𑌪𑌾𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌸𑌿𑌃 ।
𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌾𑌜𑌾𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌜𑌿𑌹𑌾𑌸𑌤𑌿 ॥ 28

𑌧𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌭𑍋𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥௨௪॥ 𑌆𑌗𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌉𑌪𑍈𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௨௫॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑍀 𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 ॥௨௬॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 [illegible] 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍈𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥௨௭॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌇𑌦𑌂 𑌇𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾 𑌗𑍀𑌤𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌶𑌾𑌪𑌾𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌸𑌿𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌨 𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌗 𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 ॥ ௨௮ ॥

ஓ புருஷச்ரேஷ்ட ! பொருளில் ஆவலுடைய பிங்களை வழியில் செல்லும் புருஷர்களைப்பார்த்து பொருளுடையவர்களும் த்ரவ்யம் கொடுப்பவர்களுமான அந்தப்புருஷர்களை நாயகர்களாக நினைத்தாள். 24

வந்தவர்கள் சென்றபின்பு ஸங்கேதத்தால் பிழைக்கும் பிங்களை மிகுதியாகக் கொடுப்பவனாகிய மற்றொருபொருளுடையவன் எவனேனும் என்னை அடைவான் என்ற கெட்ட எண்ணங்கொண்டு நித்திரையின்றி வாயிற்படியிலிருந்து வெளிவருவதும் உள்ளேபோவதுமாகப் பாதிராத்ரி வரையிலிருந்தாள். 25-26

பொருளாசையால் வாடிய முகமுடையவளும், தீனமான மனமுள்ளவளுமாகிய பிங்களைக்குக் கவலையைக் காரணமாகக்கொண்டதும், ஸுகத்திற்குக் காரணமுமாகிய போதுமென்ற புத்தியுண்டாயிற்று. 27

வெறுப்புள்ள மனமுடைய பிங்களையின் கானத்தை என்முகமாகக்கேட்க வேண்டும். புருஷனுடைய ஆசாபாசங்களுக்குப் போதும் என்ற புத்தியானது கத்திபோன்றது. ஓ ராஜனே ! போதுமென்ற புத்தியுண்டாகாத புருஷன் தேஹபந்தத்தை விடமாட்டான். 28

॥ பிங்கலா ॥

அஹோ மே மோஹவிததிம் பஶ்யதாவிஜிதாத்மந: ।
யா காந்தாத³ஸத: காமம் காமயே யேந பா³லிஶா ॥ 29

ஸந்தம் ஸமீபே ரமணம் ரதிப்ரத³ம்
வித்தப்ரத³ம் நித்யமிமம் விஹாய ।
அகாமத³ம் து:³க²ப⁴யாதி⁴ஶோக
மோஹப்ரத³ம் துச்ச²மஹம் ப⁴ஜே(அ)ஜ்ஞா ॥ 30

அஹோ மயாத்மா பரிதாபிதோ வ்ருதா²
ஸாங்கேத்யவ்ருத்த்யாதிவிக³ர்ஹ்யவார்தயா ।
ஸ்த்ரைணாந்நராத்³யார்த²த்ருஷோ(அ)நுஶோச்யாத்
க்ரீதேந வித்தம் ரதிமாத்மநேச்ச²தீ ॥ 31

அஹோ இதி । அவிஜிதாத்மநோ மோஹததீ: யாஹம் பா³லிஶா விவேகஶூந்யா
ஸத்யா: காந்தாத் யேந காமேந அஸத: துச்சா²ந் நராத் காமம் காமயே ॥௨௯॥
பா³லிஶத்வம் ப்ரபஞ்சயதி வ்ருத்தாப்⁴யாம் ॥ ஸந்தமிதி । ஸமீபே ஸந்தம் அந்தர்யாமி
ணாம் தமேவ மோக்ஷேஶ்வரம் ॥௩௰॥ அஹோ இதி । அதிக³ர்ஹ்யா அதிநிந்த்³யா யா
வார்த்தா ஜீவிகா தயா அத: ஸாங்கேத்யேந யா வ்ருத்திஸ்தயா பஹுவ்ரீஹிணா
விஶேஷணம் வா பரிதாபம் ப்ரபஞ்சயதி ஸ்த்ரைணாதிதி ஸ்த்ரைணாத்
ஸ்த்ரீலம்படாத் அபி ச அர்த்ததிருஷ: லுப்³தா⁴த் அதஏவாநுஶோச்யாந்நராத்
யாஹம் வித்தம் ரதிம் சேச்ச²ந்தீ தயா வ்ருதா² ஆத்மா பரிதாபித: கேந வித்தமிச்ச²தீ
தேந நரேண க்ரீதேநாத்மநா தேஹேந ॥௩௧॥ அஹோ மயாத்மா இதி ஸ்லிஷ்டம்

பிங்கலை கூறுகிருள்.

மனத்தை ஜயிக்காத என்னுடைய மிகுந்த மோஹத்தைப்பாருங்கள். ஆச்சர்யம்! ஏனெனில் அறிவில்லாத நான் துச்சனுகிய புருஷரிடமிருந்து காமசுகத்தை விரும்புகிறேனல்லவா? 29

அறிவில்லாத நான் ஸமீபத்திலிருப்பவரும், ரமிக்கச்செய்பவரும், நிகரற்ற ஆனந்தங்கொடுப்பவரும், பொருள்கொடுப்பவரும் நித்யருமாகிய ஈசனைவிட்டு வேண்டியதைக்கொடாதவனும் துக்கம், பயம், துன்பம், சோகம், மோஹம் இவைகளைக்கொடுப்பனும் துச்சனுமாகிய புருஷனை அடைகிறேன். 30

ஸங்கேதவ்ருத்தியால் மிகவும் இகழத்தக்க பிழைப்புடைய நான் மனத்தை வீணுகத் தாபப்படுத்திக்கொண்டேன். கஷ்டம்! ஸ்திரீகளிடம் அடிமையாகியவனும் பொருளில் லோபமுள்ளவனும் துக்கிக்கத்தக்கவனுமாகிய புருஷனிடமிருந்து க்ரயப்படுத்திய தேஹத்தால் பொருளையும் ஸுகத்தையும் விரும்பினேனல்லவா? 31

𑌯𑌦𑌸𑍍𑌥𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌵𑌂𑌶𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌥𑍂𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾 𑌰𑍋𑌮𑌨𑌖𑍈𑌃 𑌪𑌿𑌨𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌗𑌾𑌰𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍
𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌮𑌦𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 ॥ 32
𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌹𑌮𑍇𑌕𑍈𑌵 𑌮𑍂𑌢𑌧𑍀𑌃 ।
𑌯𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥ 33
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌤𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌥 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌰𑌮𑍇𑌽𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌮𑌾 ॥ 34
𑌕𑌿𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌜𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌦𑌾 𑌨𑌰𑌾𑌃 ।
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥ 35

𑌹𑌜𑌾𑌜𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌂𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌣𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍂𑌪𑌰𑌿 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌵𑍇𑌣𑌵𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿 𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌣𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑌾𑌦𑌾𑌸𑍍𑌥𑍀𑌨𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾𑌰𑍋𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌖𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌨𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌗𑌾𑌰𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨𑌰𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌤𑍇 ॥௩௨॥ 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍌𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨𑌾𑌹—𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌾𑌽𑌹𑌮𑌸𑌤𑍀 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑌾 ॥ ௩௩ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌯𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌹 𑌰𑌮𑍇 𑌰𑌮𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥௩௪॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿। 𑌕𑌿𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌦𑌾 𑌨𑌰𑌾 𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌵𑌲𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌤𑍋 𑌨𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯

எலும்புகளால் அமைந்த குறுக்குமூங்கில்களையும் பக்கமூங்கில்களையும் தூண்களையுமுடையதும் த்வக்கினாலும் ரோமங்களாலும் நகங்களாலும் மூடப்பட்டதும் சிதறும் ஒன்பது த்வாரங்களுடையதும் மலமூத்ரங்கள் நிறைந்ததுமான இந்த (தேஹரூபமான) க்ருஹத்தை என்னைத்தவிர மற்ற எவள் அடைவாள்? 32

இந்த விதேஹநகரத்தில் நான் ஒருத்தியே மூடபுத்தியுள்ளவள். கெட்டவளாகிய நான் ஆத்மஸ்வரூபம் கொடுக்கும் அச்சுதனைத்தவிர வேறு ஒரு கணவனை விரும்பினேனே! 33

இந்த அச்யுதர் ஸுஹ்ருத்தாகியவர். மிகவும் ப்ரியமுள்ள நாதர்; தேஹமுடையோர்களுக்கு ஆத்மாவாகியவர். அவரிடம் இந்த தேஹத்தையே க்ரயப்படுத்தி அவருடன் "லக்ஷ்மீதேவிபோல்" நான் ஸந்தோஷிக்கிறேன். 34

காலத்தால் கட்டுப்பட்டவர்களும் ஆதியந்தமுள்ளவர்களுமாகிய தேவமானிடர்களாலும் காமங்களைக் கொடுக்கும் விஷயங்களாலும் மனைவிக்கு என்ன ப்ரியத்தைச் செய்ய முடியும்? 35

நூநம் மே பகவாந் ப்ரீதோ விஷ்ணு: கேநாபி கர்மணா ।
நிர்வேதோऽயம் துராஶாயா யந்மே ஜாத: ஸுகாவஹ: ॥ 36

மைவம் ஸ்யுர்மந்தபாக்யாயா: க்லேஶா நிர்வேதஹேதவ: ।
யேநாநுபந்தம் நிர்ஹ்ருத்ய புருஷ: ஶமம்ருச்சதி ॥ 37

தேநோபக்ருதமாதாய ஶிரஸா க்ராம்யஸங்கதா: ।
த்யக்த்வா துராஶா: ஶரணம் வ்ரஜாமி தமதீஶ்வரம் ॥ 38

ஸந்துஷ்டா ஶ்ரத்ததத்யேதத் யதாலாபேந ஜீவதீ ।
விஹராம்யமுநைவாஹமாத்மநா ரமணேந வை ॥ 39

ஸம்ஸாரகூபே பதிதம் விஷயைர்முஷிதேக்ஷணம் ।
க்ரஸ்தம் காலாஹிநாத்மாநம் கோऽந்யஸ்த்ராதுமதீஶ்வர: ॥ 40

ப்ரீத்யுபாயம் நிஶ்சித்ய ஸஹாஸ்யமாஹ நூநமிதி । துஷ்டா துராஶா
யஸ்யாஸ்தஸ்யா மே ॥ 36 ॥ நநு யத்யப்யக்லிஷ்டாஸி கதம் விஷ்ணு: ப்ரீத இத்
யத்ராஹ மைவமிதி । மந்தபாக்யாயா மம ஏவம் நிர்வேதஹேதவ:
க்லேஶா: ந ஸ்யுரித்யர்த: யேந நிர்வேதேந அநுபந்தம் க்ருஹாதிகம்
நிர்ஹ்ருத்ய த்யக்த்வா ॥ 37 ॥ தத: கிமத ஆஹ தேந ஶ்ரீவிஷ்ணுநா உபக்ருதம் க்ருத
உபகாரம் நிர்வேதலக்ஷணம் க்ராம்யேஷு நரேஷு விஷயேஷு வா ஸங்கதா ॥
38 ॥ கதம் வ்ரஜஸி தத்ராஹ ஸந்துஷ்டேதி ॥ 39 ॥ நநு ப்ரஹ்மாதீந் விஹாய கதம்
ஏநமேவேதி கோபம் நிபத்ய தத்ராஹ ஸம்ஸார இதி । விஷயைர்முஷிதேக்ஷணம் அபஹ்ருத
விவேகம் ॥ 40 ॥ தர்ஹி கிம் த்வம் ஆத்மாநம் ரக்ஷிஷ்யஸி தத்ர ஸத்யம்

பகவானாகிய விஷ்ணு எனக்கு எந்தச்செய்கையாலோ ப்ரீதியுடையவரானார். நிச்சயம்! ஏனெனில் கெட்ட எண்ணமுள்ள எனக்குப் போதுமென்ற இந்தப் புத்தியானது ஸுககாரணமாக ஆயிற்றல்லவா? 36

நான் அற்பபாக்யமுள்ளவளானதால் வெறுப்படையக் காரணமான க்லேசங்கள் ஏற்படுகின்றன. புருஷன் இந்த வெறுப்பான எண்ணத்தால் தேஹம் முதலியவைகளை விட்டு ஒழிவடைகிறான். 37

விஷயங்களில் பற்றுதலடைந்த நான் அந்த பகவான் செய்த உபகாரத்தைச் சிரஸால் க்ரஹித்துக் கெட்ட ஆசையை விட்டு அந்த ஈச்வரனைச் சரணமடைகிறேன். 38

கிடைத்ததைக்கொண்டு ஜீவித்து, ஸந்தோஷித்து ஈசனிடம் ச்ரத்தையை அடைந்து ஆத்மாவும் காந்தனுமாகிய இந்த பகவானுடன் விலாஸமாக இருக்கிறேன்; நிச்சயம். 39

ஸம்ஸாரமாகிய கிணற்றில் விழுந்தவனும் விஷயங்களால் விவேகமிழந்தவனும் காலமாகிய ஸர்ப்பத்தால் விழுங்கப்பட்டவனுமாகிய ஜீவனை ரக்ஷிப்பதற்கு மற்ற எவன் திறமையடைவான்? 40

𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌯𑌦𑌾𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌦𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌹𑌿𑌨𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥ 41

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌾𑌶𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌰𑍍𑌷𑌜𑌾𑌮𑍍 ।
𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌶𑌮𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌸𑌾 ॥ 42

𑌆𑌶𑌾 𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌨𑍈𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸𑍁𑌷𑍍𑌵𑌾𑌪 𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾 ॥ 43

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑌨𑍍 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌇𑌹 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌦𑌾𑌹𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃॥४१॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌂॥४२॥ 𑌸𑍁𑌖𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹 — 𑌆𑌶𑍇𑌤𑌿॥४३॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

இந்த ப்ரபஞ்சமானது காலமாகிய ஸர்ப்பத்தால் வியாபித்திருக்கிறதென்று எப்பொழுது பார்க்கிருனே அதனுல் ஸாவதானனுகி எல்லாவற்றினின்று எப்பொழுது விரக்தியடைகிருனே அப்பொழுது ஆத்மாவுக்கு ஆத்மாவே ரக்ஷிப்பதாகிறது. 41

ப்ராஹ்மணர் கூறுகிறர்.

பிங்களை இவ்வாறு நிச்சயங்கொண்ட புத்தியுடையவளாகிக் கணவனைப்பற்றிய விருப்பத்தாலுண்டான கெட்ட ஆசையைத் தொலேத்து ஒழிவையடைந்து சயனமடைந்தாள். 42

ஆசை என்பது மிகுந்த துக்கமாகும். நிராசை ‡ மிகுந்த ஸுகமாகும். பிங்களை கணவனசையை வெறுத்து ஸுகமாக நித்ரை செய்தாள். 43

௮-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

---

‡ 22- முதல் 43 ச்லோகம் வரை பிங்களை என்ற குருவைக் கூறுவன.

𑌨𑌵𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥

𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌹𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌃 ॥ 1
𑌸𑌾𑌮𑌿𑌷𑌂 𑌕𑍁𑌰𑌰𑌂 𑌜𑌘𑍍𑌨𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌿𑌷𑌾𑌃 ।
𑌤𑌦𑌾𑌮𑌿𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌸 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸𑌮𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤 ॥ 2
𑌨 𑌮𑍇 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍇𑌹𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌰𑌾𑌮𑍀𑌹 𑌬𑌾𑌲𑌵𑌤𑍍 ॥ 3
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌆𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍌 ।
𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑍋 𑌜𑌡𑍋 𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ 4

𑌨𑌵𑌮𑍇 𑌕𑍁𑌰𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌵𑌸𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌕𑍁𑌰𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌇𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌃॥௧॥ 𑌤𑌦𑌾𑌹—𑌸𑌾𑌮𑌿𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௨॥ 𑌅𑌰𑍍𑌭𑌕𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑍇𑌹𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥௩॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌨𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍁𑌖𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌜𑌡𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 𑌸𑌮𑌂𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍋𑌬𑌾𑌲𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌾𑌰𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃

9-வது அத்யாயம்.

ப்ராஹ்மணர் கூறுகிறார்.

மானிடர்களுக்கு எதெது மிகவும் ப்ரியமானதோ அதுவே துன்பத்தின்பொருட்டாகிறது. இவ்விஷயமறிந்தவனும் க்ரஹிப்பதை விட்டவனுமாகிய புருஷன் மிகுந்த ஸுகமடைகிறான். 1

மாம்ஸமில்லாதவர்களும் வலிமையுடையவர்களுமாகிய மற்றவர்கள் † மாம்ஸத்துடன்கூடிய குரர பக்ஷியைக் கொன்றார்கள். அந்த மாம்ஸத்தை இழந்து குரரபக்ஷியானது ஸுகமடைந்தது. 2

எனக்கு மானம், அவமானம் இவைகளில்லை. வீடும் புத்திரனுமுடையவர்களுக்குள்ள விசாரமில்லை, நான் விளையாடிக்கொண்டு ஆத்மாவிலேயே நிகரற்ற ஆனந்தமடைந்து சிறுவனைப்போல் இங்கு ஸஞ்சரிக்கிறேன். 3

அறியாதவனும் முயற்சியில்லாதவனுமாகிய சிறுவன் ப்ரக்ருதிக்குப் ‡ பரனாகிய ஈசனை அடைந்தவன் ஆகிய இவ்விருவரும் விசாரமில்லாதவர்கள்; பரமானந்தத்தில் மூழ்கியவர்கள். 4

† 1-2 இந்த ச்லோகங்கள் குரரம் என்ற குருவைக் கூறுவன.

‡ 3-4 இவ்விரு ச்லோகமும் சிறுவன் என்ற குருவைக் கூறுகின்றன.

க்வசித் குமாரீ த்வாத்மாநம் வ்ருணாநாந் க்ருஹமாகதாந் ।
ஸ்வயம் தாநர்ஹயாமாஸ க்வாபி யாதேஷு பந்துஷு ॥ 5
தேஷாமப்யவஹாரார்த்தம் ஶாலீந் ரஹஸி பார்த்திவ ।
அவக்நந்த்யா: ப்ரகோஷ்ட்டஸ்தாஶ்சக்ரு: ஶங்கா: ஸ்வநம் மஹத் ॥ 6
ஸா தஜ்ஜுகுப்ஸிதம் மத்வா மஹதீ வ்ரீடிதா தத: ।
பபஞ்ஜைகைகஶ: ஶங்காந் த்வௌ த்வௌ பாண்யோரஶேஷயத் ॥ 7
உபயோரப்யபூத்கோஷோ ஹ்யவக்நந்த்யா: ஸ்ம ஶங்கயோ: ।
தத்ராப்யேகம் நிரபிததேகஸ்மாந்நாபவத்த்வநி: ॥ 8
அந்வஶிக்ஷமிமம் தஸ்யா உபதேஶமரிந்தம ।
லோகாநநுசரந்நேதாந் லோகதத்த்வவிவித்ஸயா ॥ 9

பாரீஶ்வரம் ப்ராப்த: தௌ த்வௌ ॥௪॥ கந்யாயா: ஶிக்ஷிதம் வக்தும் ததாக்யாயிகாமாஹ — க்வசிதிதி ॥ வ்ருணாநாந் ஸ்வவரணாயாகதாந் பந்துஷு பித்ராதிஷு ॥௫॥ தேஷாமிதி । ஶங்கா: ஶங்கவலயா: அவஹந்த்யா ஹநதி தயா ஸ்வநம் சக்ரு: ॥௬॥ ஸேதி । ஸா மஹதீ ப்ராஜ்ஞீ ஸ்வயம் ஶால்யவஹநநம் ஜுகுப்ஸிதம் தரித்ரதாத்யோதகம் ஏகைகஶ: க்ரமேணைகைகம் பபஞ்ஜ கரா த்வவஶாரிதவதீ ॥௭॥ உபயோரிதி । நிரபிநத் வ்யயுக்தவதீ ॥௮॥ அந்வஶிக்ஷமிதி ॥ நநு கந்யாயாஸ்தவ கதம் ஸங்கதிஸ்தத்ராஹ லோகாநிதி ॥௯॥

ஓரிடத்தில் ஒருபெண் (எட்டுவயதுள்ள கன்னிகை) தன்னை (விவாஹத்திற்காக) வரிக்க க்ருஹம் வந்தவர்களை (தாய் தந்தை முதலிய)பந்து ஜனங்களில்லாத ஸமயத்தில் பூஜித்தாள். 5

ஓ ராஜனே! வந்தவர்களுக்கு போஜனம் செய்விக்க உத்தேசித்துத் தனியே இந்தப்பெண் சம்பாநெல்லைக் குத்தும்பொழுது மணிக்கட்டுக்குமேல் முழங்கை வரையிலுமுள்ள வளைகள் பெரும் சத்தம் செய்தன. 6

சிறந்தவளாகிய அந்தப்பெண் அந்தச் சத்தத்தை $ இழிவானதென நினைத்து வெட்கமடைந்து வளைகளை ஒவ்வொன்றாகக் கழற்றினாள். இருகைகளிலும் இரண்டிரண்டு வளைகளை மட்டிலும் மீதி வைத்துக்கொண்டாள். 7

பிறகு நெல்லுக்குத்தும்பொழுதும் அந்த இரண்டு வளைகளிலும் சத்தமுண்டாயிற்று. அவ்விரண்டு வளைகளிலும் ஒன்றைக் கழற்றினாள். பின் ஒரு வளையிலிருந்து சத்தமுண்டாகவில்லை. 8

ஓ ராஜனே! உலகங்களின் தத்துவமறியவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் உலகங்களில் ஸஞ்சரிக்கும்பொழுது அந்தப் பெண்ணிடம் இந்த உபதேசத்தை நான் அப்யாஸம் செய்தேன். 9

$ தானே நெல்லைக் குத்துவது ஏழைத்தனத்தைக் காட்டுமென்று நினைத்தாள் என்பதாம்

𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌲𑌹𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 ।
𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌵 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑌃 ॥ 10

𑌮𑌨 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑌨𑌃 ।
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ 11

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌤-
𑌚𑍍𑌛𑌨𑍈𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌰𑍇𑌣𑍂𑌨𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚
𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ 12

𑌵𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌕𑌲𑌹𑌃 𑌕𑌲𑌹𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௰ ॥ 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍃𑌤𑍋𑌸𑍍𑌹 — 𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌜𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌸𑌨𑌜𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌜𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑌾𑌂𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑌶𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑍇𑌤 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌲𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 ॥ ௧௧ ॥ 𑌮𑌨 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌦𑌾𑌹 — 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌮𑌨 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌰𑍋𑌽𑌵𑌧𑍂𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌰𑍇𑌣𑍂𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌚𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍀 𑌚 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯 𑌅𑌪𑌹𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌤𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௨ ॥

வெகு பேர்களுடன் வஸிப்பது கலஹமுண்டாக்குகிறது. இருவருடன் பேசுவதும் கூட்டத்திற்குக் காரணமாகும். ஆகையால் ‡ பெண்ணின் கைக்கங்கணம்போல், ஒருவனுக ஸஞ்சரிக்க வேண்டும். 10

யோகி ஆஸனத்தையும் ச்வாஸத்தையும் ஜயித்து, வைராக்யம், அப்யாஸம் இவைகளின் உபாயத்தால் ஸ்திரமாகிய மனதை ஸாவதானத்துடன் ஒரேவிடத்தில் சேர்க்கவேண்டும். 11

பகவானிடம் ஆச்ரயமடைந்த மனம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கர்மவாஸனைகளை விடுகிறது. மிகுந்த ஸத்வகுணத்தால் ரஜோகுணத்தையும், தமோகுணத்தையும் விலக்கிக் குணசூன்யமான ஒழிவை அடைகிறது. 12

---

‡ 5 முதல் 10 ச்லோகம் வரையில் பெண் என்ற குருவைக் கூறுகிறது.

𑌤𑌦𑍈𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋
𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾 ।
𑌯𑌥𑍇𑌷𑍁𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤-
𑌮𑌿𑌷𑍌 𑌗𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 ॥ 13

𑌏𑌕𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌶𑌯𑌃 ।
𑌅𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍇𑌕𑍋𑌽𑌲𑍍𑌪𑌭𑌾𑌷𑌣𑌃 ॥ 14

𑌗𑍃𑌹𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌹𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌫𑌲𑌶𑍍𑌚𑌾𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌪𑌃 𑌪𑌰𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍇𑌧𑌤𑍇 ॥ 15

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹. 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿। 𑌬𑌹𑌿𑌃𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌰𑌂 𑌸𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌮𑌿𑌷𑍌 𑌬𑌾𑌣𑍇 𑌗𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑍀𑌷𑍁𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥ ௧௩ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌏𑌕𑌚𑌾𑌰𑍀𑌤𑌿 । 𑌬𑍋𑌧𑌿𑌸𑌦𑍃𑌶𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌜𑌨𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌵𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌏𑌕𑌾𑌕𑍀𑌵𑌾𑌸𑍀 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌃 𑌬𑌹𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑍀 𑌚 𑌆𑌚𑌾𑌰𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑌸𑌹𑌾𑌯𑌸𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌤𑌭𑌾𑌷𑍀 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚। 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ ௧௫ ॥ 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌵𑌮𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾

---

* பாணம் விடுகிறவன் பாணத்தில் சென்ற மனமுடையவனுகிப் பக்கத்தில் செல்லும் அரசனை எவ்விதம் பார்ப்பதில்லேயோ அவ்விதமே ஸ்வரூபத்தில் நிலே பெற்ற மனமுடையவன் உள்ளும், வெளியிலும் எதையும் அறியான். 13

முனிவன் ஒருவனுக ஸஞ்சரிப்பவனுகவும், ஆச்ரயமில்லாதவனுகவும், ஸாவதானனுகவும், குஹையில் வஸிப்பவனுகவும், ஆசாரங்களால் கண்டு பிடிக்க முடியாதவனுகவும், மெதுவாகப் பேசுகிறவனுகவும், ஸஹாயமில்லாதவனுகவும் இருக்கவேண்டும். 14

அநித்யமான தேஹமுடைய † மானிடனுக்கு, க்ருஹத்திற்கு யத்னம் செய்வது துக்கத்தின் பொருட்டாகிறது; வீணுமாகிறது. ஸர்ப்பமானது பிறரால் ஏற்பட்ட க்ருஹம் சென்று ஸுகமாக வ்ருத்தி யடைகிறது. 15

---

* 11, 12, 13 இந்த மூன்று ச்லோகமும் பாணம் விடுகிறவன் என்ற குருவைக் கூறுவன.

† 14, 15 இந்த இரண்டு ச்லோகமும் ஸர்ப்பம் என்ற குருவைப்பற்றிக் கூறுவன.

𑌏𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌦𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 16

𑌏𑌕 𑌏𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌧𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 ॥
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 17

𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌃 ॥ 18

𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮 ॥ 19

𑌊𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌭𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰 [illegible] 𑌏𑌕 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 ॥ ௧௬ ॥ 𑌏𑌕 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌕 𑌏𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌸𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯 𑌭𑍇𑌦𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌤𑍀𑌷𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌤𑌦𑍈𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௧௭ ॥ 𑌪𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 [illegible] 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌃 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌭𑌿𑌧𑍇𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌃 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦 [illegible] 𑌅𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌃 ॥ ௧௮ ॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 । 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 [illegible] 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 [illegible] 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 [illegible] 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮 𑌅𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌦𑌮𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 [illegible] ॥ ௧௯ ॥ [illegible]

நாராயணரும், ஈச்வரரும், தேவனுமாகிய பகவான் ஒருவரே, முன் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட இந்த ப்ரபஞ்சத்தை ப்ரளய காலத்தில் கால சக்தியாகிய தம் மாயையால் ஸம்ஹரித்து ஆத்மாவின் அனுபாவமுடைய காலத்தால் ஸத்வம் முதலிய சக்திகள் ஸமமாக ஆனபின்பு ஒருவரும், இரண்டற்றவரும், ஆத்மாவுக்கு ஆதாரரும், ஆச்ரயமில்லாதவரும், ஆதிபுருஷரும், ப்ரக்ருதி புருஷர்களுக்கு ஈச்வரரும், ப்ரும்ஹாதிகளுக்கும் முக்தர்களுக்கும் மேலாகியவரும், மோக்ஷம் என்ற பெயரை அடைந்தவரும், பரமானந்த ஸ்வரூபரும் உபாதியற்றவருமாய் விளங்குகிறார். 16—18

சத்ருக்களை (காமம் முதலிய) யடக்கும் ராஜனே! பகவான் ஆதியில் முக்குண ஸ்வரூபமான மாயையை முக்யமான ஆத்பானுபவமுடைய காலத்தால் கலங்கும்படி செய்து அந்த மாயையால் மஹத்தத்வத்தை யுண்டாக்குகிறார். 19

तामाहुस्त्रिगुणव्यक्तिं सृजन्तीं विश्वतोमुखम् ।
यस्मिन् प्रोतमिदं विश्वं येन संसरते पुमान् ॥ 20
यथोर्णनाभिर्हृदयादूर्णां सन्तत्य वक्त्रतः ।
तया विहृत्य भूयस्तां ग्रसत्येवं महेश्वरः ॥ 21
यत्र यत्र मनो देही धारयेत् सकलं धिया ।
स्नेहाद्द्वेषाद्भयाद्वापि याति तत्तत्स्वरूपताम् ॥ 22
कीटः पेशस्कृतं ध्यायन् कुड्यां तेन प्रवेशितः ।
याति तत्सात्मतां राजन् पूर्वरूपमसन्त्यजन् ॥ 23

तामिति सूत्रेण पारमेश्वर्यः त्रिगुणव्यक्तिं गुणत्रयस्य कार्यभूतां अत एव विश्वतोमुखं नानाविधं त्रिगुणात्मकं विश्वमहङ्कारद्वारेण सृजन्तीं त्रिगुणकार्यभूतस्य सूत्रसंज्ञायाः कारणत्वात् यस्मिन्निति कारणभूते सूत्रे एव यस्मिन्निदं विश्वं प्रोतं ग्रथितं । पुमान् पौरुष तत्तत्सूत्रं पायना पौरुषतत्सूत्रेणायं भोगः परस्परभोक्तृस्वरूपाणि च स्थितानि संसृज्यानीति सूत्रैः येनायात्वा स्वरूपेण तु जीवः संसरति ॥ २० ॥ तदेवं शिक्षितमूर्णनाभिदृष्टान्तेनाह यथेति । हृदयादूर्णां वक्त्रतः वक्त्रेण सन्तत्य प्रसार्य विहृत्य क्रीडित्वा ॥ २१ ॥ भगवद्ध्यानपरायणानां तत्सारूप्यं न विचित्रमिति पेशस्कृतो दृष्टविशेषाच्च ज्ञातमित्याह यत्रेति सकलमेकाग्रं ॥ २२ ॥ कीट इति । कुड्यां प्रवेशितः निरुद्धः भयेन ध्यायन् तत्सात्मतां तत्सारूप्यं सायुज्यमिति वा । पश्चात्तां पूर्वरूपमसंत्यजन्नित्यस्यायमभिप्रायः यदा तेनैव देहेन कस्य सारूप्यं दृश्यते तदा किं वक्तव्यं देहान्तरेण सारूप्यमिति

அந்த மஹத்தத்வத்தைப் பலவிதமும், மூன்று குணங்களின் கார்யமுமாகிய ப்ரபஞ்சத்தைப் படைப்பதென்று கூறுகிருர்கள். அந்த மஹத்தத்வத்தில் இந்த ப்ரபஞ்சமானது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனுல் ஜீவன் ஜனனமரண மடைகிருன். 20

சிலந்திப் பூச்சியானது ஹ்ருதயத்தினின் றுண்டான நூலை வாயினுல் விஸ்தாரப்படுத்தி அத்துடன் விளையாடி மறுபடி அதை விழுங்குகிறது. இவ்விதமே ஸர்வேச்வரன் செய்கிருர். 21

தேஹமுடையவன் எந்த எந்த வஸ்துவில் மனதை ஏகாக்ரமாக புத்தியால் ஸ்னேகத்தாலோ, பயத்தாலோ, த்வேஷத்தாலோ தாரணையடைகிருனே அந்த அந்த வஸ்துக்களின் ஸமமான ரூபத்தை அடைகிருன். 22

ஓ ராஜனே! பூச்சியானது கொளவியை யெண்ணிக் கூட்டினுட் ப்ரவேசமடைந்து முன்ரூபத்தை விடாமல் கொளவியின் ஸமான ரூபத்தை அடைகிறது.

---

16 முதல் 21 வரை சிலந்திப்பூச்சி என்ற குருவைக் கூறுகின்றது.
22 ,23 இவ்விரண்டு ச்லோகமும் கொளவி என்ற குருவைக் கூறுவன.

𑌏𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯 𑌏𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌏𑌷𑌾 𑌮𑍇 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍋𑌪𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌵𑌦𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 24

𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌮𑌮 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍
𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌤𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌰𑍍𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿
𑌪𑌾𑌰𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥ 25

𑌜𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑌶𑍁𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌧𑌨𑌃 𑌸 𑌦𑍇𑌹𑌃
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍀𑌜𑌮𑌵𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 ॥ 26

𑌮𑌤𑌿 ॥ ௨௩ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹—𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 ॥௨௪॥ 𑌦𑍇𑌹 𑌇𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌯𑍋𑌹𑍇𑌤𑍂𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍌 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌂 𑌆𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌰𑍍𑌕𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍇𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌫𑌲𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌤𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌰𑍍𑌕𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌗𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௨௫॥ 𑌸𑌤𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌰𑍍𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂—𑌜𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌭𑍋𑌗𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌕𑌦𑌂𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌸 𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌵𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌨𑌾𑌶𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌦𑍁𑌃𑌖

இவ்விதம் இந்த குருக்களிடமிருந்து இந்த புத்தியை நான் அப்யாஸம் செய்தேன். ஓ ப்ரபுவே! என் தேஹத்தினின்று அப்யாஸம் செய்துகொண்ட புத்தியை என்னிடம் கேட்கலாம். 24

இந்த தேஹமானது வைராக்யத்திற்கும் விவேகத்திற்கும் காரணமாகை யால் எனக்குக் குருவாகிறது. பிறப்புமரிப்புகளைத் தரிப்பது எப்பொழுதும் துன் பத்தையே முன் பலனாக உடையது. இந்த தேஹத்தால் தத்வங்களை ஆலோ சிக்கிறேன். ஆயினும் இது பிறரைச் (நாய்நரி முதலியவை) சார்ந்ததென்று நிச்சயங்கொண்டு பற்றுதலற்றவனாக ஸஞ்சரிக்கிறேன். 25

ப்ரயாஸையுடன் தேடிய பொருளுடைய புருஷன் தேஹத்திற்கு ப்ரியத் தைச் செய்யவேண்டிய விருப்பத்தால் ஸ்திரீகள், பிள்ளைகள், பொருள், பசுக் கள், ப்ருத்யர்கள், க்ருஹங்கள், ஆப்தர்கள் இவைகளைத் தேடி வளர்க்கிறான். தன் கடைசிக் காலத்தில் * வ்ருக்ஷங்களின் தர்மமுடைய இந்த தேஹமானது இந்தப் புருஷனுக்கு விதையை உண்டாக்கி விட்டு நாசமடைகிறது. 26

* (வ்ருக்ஷங்களின் வேர் வ்ருக்ஷமுண்டாகக் காரணமாவதுபோல் தேஹம், புருஷனு க்கு வேறு தேஹம் உண்டாகக் காரணமான கர்மத்தை யுண்டாக்குகிறதென்பதாம்.)

𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑍈𑌕𑌤𑍋𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌽𑌵𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾
𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍁𑌦𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍।
𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚𑌪𑌲𑌦𑍃𑌕𑍍𑌕𑍍𑌵 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍
𑌬𑌹𑍍𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌗𑍇𑌹𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌲𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿॥ 27

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌜𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍀𑌸𑍃𑌪𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍 𑌖𑌗𑌦𑌂𑌶𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍।

𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇॥ ௨௬॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚। 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌏𑌕𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌮𑌾 𑌅𑌨𑌕𑌤𑌃 𑌰𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌉𑌦𑌰𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌚𑌪𑌲𑌦𑍃𑌗𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌲𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿॥ ௨௭॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌹𑌮𑌾𑌸𑌾𑌸𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 “𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌮𑍇 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾”𑌇𑌤𑌿 “𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾”𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍋 𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌹𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌯𑍋𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌤𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋𑌮𑍋 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍋 𑌨𑍀𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾

இந்தப் புருஷனை நாவு ஓரிடத்தில் (ரஸத்தைக்கருதி) இழுக்கிறது. தாகமானது ஓரிடத்தில் (ஜலத்தைக்கருதி) இழுக்கிறது. சிச்னமானது மற்றோரிடத்தில் (க்ரீடையைக்கருதி) இழுக்கிறது. த்வக்கானது (ஸ்பர்சத்தைக் கருதி) இழுக்கிறது. வயிறானது (அன்னத்தைக்கருதி) இழுக்கிறது. செவியானது ஓரிடத்தில் (சப்தத்தைக்கருதி) இழுக்கிறது. க்ராணேந்திரியமானது (சரீரத்தைக் கருதி) ஓரிடத்தில் இழுக்கிறது. சபலமான நேத்ரமானது. ஓரிடத்தில் (ரூபத்தைக்கருதி) இழுக்கிறது. கர்மேந்திரியங்கள் (அவைகளின் விஷயங்களைக் கருதி) இழுக்கின்றன. “வெகு சக்களத்திகளினிடையே அகப்பட்ட யஜமானனைப்போல்” துன்பப்படுகின்றான். 27

தேவனாகிய பகவான் ஜன்மமில்லாத தம் மாயையால் பலவித தேஹங்களையும், வ்ருக்ஷங்கள், ஸர்ப்பங்கள், பசுக்கள், பக்ஷிகள், காட்டீக்கள், மீன்கள் இவைகளையும் ஸ்ருஷ்டித்து அவற்றால் ஸந்தோஷமடையாத மனமுடையவ

𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌧𑌿𑌷𑌣𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌮𑌾𑌪 𑌦𑍇𑌵𑌃 ॥ 28

𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇
𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌦𑌮𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌪𑍀𑌹 𑌧𑍀𑌰𑌃 ।
𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌯𑌤𑍇𑌤 𑌨 𑌪𑌤𑍇𑌦𑌨𑍁𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁 𑌯𑌾𑌵
𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 29

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌲𑍋𑌕 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌵𑌿𑌚𑌰𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌨𑌹𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 30

[illegible] ॥௨௮॥ 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌦𑌂 [illegible] 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁 [illegible] 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌤𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌯 𑌯𑌤𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍁𑌖𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵 ॥௨௯॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍇𑌯𑍋𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 [illegible] 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 — 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌾 [illegible] 𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌾𑌮𑌿 ॥௩௦॥ [illegible]

ராகி ப்ருஹ்ம ஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரத்திற் குபயோகப்படும் புத்தியுடைய புருஷ தேஹத்தைப் படைத்து ஸந்தோஷமடைந்தார். 28

தீரனுகிய புருஷன், வெகு ஜன்மங்களுக்கப்பால் மிகவும் துர்லபமும், அனித்யமாயினும் புருஷார்த்தங்களைக் கொடுப்பதுமான இந்த மானிடஜன்மத்தையடைந்து, தொடரும் ம்ருத்யுவுடைய இந்த தேஹம் அழியாமலிருப்பதற்கு முன் நன்மையை யுத்தேசித்து முயற்சிக்கவேண்டும். எந்த (பசுமுதலிய) ஜன்மத்திலும் விஷயஸுக முண்டாகக்கூடும். 29

ஒ யதுவே! இவ்விதம் வைராக்யமடைந்து சிறந்த ஞானத்தின் ப்ரகாசம் பெற்று பற்றுதலைவிட்டு, அஹங்காரமின்றி ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் நிலைபெற்று இந்த பூமியில் ஸஞ்சரிக்கிறேன். 30

ந ஹ்யேகஸ்மாத் குரோர்ஜ்ஞானம் ஸுஸ்திரம் ஸ்யாத் ஸுபுஷ்கலம் ।
ப்ரஹ்மைததத்விதீயம் வை கீயதே பஹுதர்ஷிபி: ॥ 31

॥ ஶ்ரீபகவானுவாச ॥

இத்யுக்த்வா ஸ யதும் விப்ரஸ்தமாமந்த்ர்ய கபீரதீ: ।
வந்திதோ(அ)ப்யர்சிதோ ராஜ்ஞா யயௌ ப்ரீதோ யதாகதம் ॥ 32

அவதூதவச: ஶ்ருத்வா பூர்வேஷாம் ந: ஸ பூர்வஜ: ।
ஸர்வஸங்கவிநிர்முக்த: ஸமசித்தோ பபூவ ஹ ॥ 33

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே மஹாபுராணே ஏகாதஶஸ்கந்தே
நவமோ(அ)த்யாய:

ஸ்திரஞ்ச நிஷ்கலஞ்ச பேதாதிபி: அயம்பாவ: ஏகைகே பரோக்ஷா
பதேஶகார்யவ: கிஞ்சிந்ந்யூநாதிரேகாப்யாமேகத்ர ந்யஸ்யாவதாரிதா த்ருஷ்டிமதப்ரகா:
தேஷாஞ்ச பஹுத்வம் யத்ருஷ்டமேவேதி ஜ்ஞானஸ்யாத்வைதம் ஸர்வமேகமேவ வக்ஷ்யதி
'ஏகமிஜ்ஞம் ப்ரஹ்மாம்ஶோ ஜநபாவதீதே'தி உக்தஞ்ச 'தஸ்மாத்குரும் ப்ரபத்யேத
ஜிஜ்ஞாஸு: ஶ்ரேய உத்தம'மிதி ॥ 31 ॥ இதீதி । விப்ரோ தத்தாத்ரேய: 'யோகஸிம்
ஹாஸநாஸீநம் யதும் ப்ரோஹஹபாத்ய' இத்யுக்த்வாஸ யதாகதஞ்ஜகாமேவ யத்ர
ஸ்வயாயயாவித்யர்த்த: ॥ 32 ॥ அவதூதேதி । பகவாந் ஸ்வயம் ப்ராஹ்மணகீர்த்திமிதி
ஶ்ராவயதே ந: பூர்வேஷாம் பூர்வஜ இதி அத்ர ஸங்க்ரஹஶ்லோகா: ஶ்ரீ
தரீயா: " அவோ ததீநஹரிணகாரோரீபஜவஞ்சகா: ॥ பதங்க: அர்ஸர்ப்பாஷ்ட
ஹேபாதேய பாரவோ மதா: ॥ யோக்யாநுமஹது: ச விஜ்ஞஜாலசபோ
த்ரய: ॥ உபாதேயாய விஜ்ஞாநே ஶேஷா: ப்ருஷ்ட்யாதயோ மதா: ॥ ததஸ்வா
ஸ்வதேஹஶ்ச தத்ர தத்ர ஸ்வீக்ருதா: ॥ அத்யாயத்ரிதயே சாஷ்ட நவாஷ்டா
விம்ஶதி: க்ரமாத்" ॥ 33 ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் நவமோ(அ)த்யாயவ்யாக்யா.

ஒரு குருவிடமிருந்து மிகுதியான ஞானமுண்டாகாது. இரண்டற்றதான ப்ருஹ்மமானது ரிஷிகளால் பலவிதம் உபதேசிக்கப் படுகிறது. 31

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஓ உத்தவ தீரமான புத்தியுடைய அந்த அவதூதரான ப்ராஹ்மணர். (தத்தாத்ரேயர்) இவ்விதம் யதுவுக்கு உபதேசித்து அவரிடம் சொல்லிக்கொண்டு நமஸ்காரம் செய்து அரசனிடம் பூஜை பெற்று ப்ரீதியுடன் வந்த ப்ரகாரம் சென்றார்.

எங்களுடைய முன்னோருக்கும் முன்னுண்டானயதுவானவர் அவதூதருடைய சொல்லைக்கேட்டு பற்றுதல் யாவும்விட்டு ஸமமான மனமுடையவராயினர். 32-33

9-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌦𑌶𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌮𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌕𑍁𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 1

𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ 2

𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌫𑌲𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌧𑍀𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ॥ 3

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 ।
𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 । 𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵
𑌦𑌿𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌦𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥
௧॥ 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹–𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧–
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌆𑌰𑌮𑍍–
𑌭𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌵𑍈𑌪𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌫𑌲𑌵𑍈𑌪𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇–
𑌤𑍍 ॥௨॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹–𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ।
𑌵𑌿𑌫𑌲𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾–
𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸 𑌵𑌿𑌫𑌲𑍋 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍌𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌨𑍋𑌜𑌨𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍
𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥ 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌃

10-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

என்னைச் சார்ந்த பக்தன் என்னால் கூறப்பட்ட ஸ்வதர்மங்களில் தவறுதவின்றி விருப்பமில்லாத மனத்துடனிருந்து வர்ணம், ஆச்ரமம், குலம் இவைகளின் ஆசாரத்தை அனுஷ்டானம் செய்யவேண்டும். 1

பரிசுத்தமான மனமுள்ளவனாகி, விஷயங்களில் மனமுள்ள மானிடர்களின் குணங்களில் (விஷயங்களில்) ஸத்யம் என்ற எண்ணத்தால் ஏற்படும் முயற்சிகளனைவற்றுக்கும் விபரீத பலனைப் பார்க்கவேண்டும். 2

நித்ரை செய்பவனுக்கு விஷய ப்ரகாசமும் த்யானிப்பவனுக்கு மனோரதமும், எவ்விதம் வீணாகின்றனவோ அவ்விதம் இந்திரியங்களால் வெளியில் பலவித அர்த்தங்களென்ற புத்தியானது பல ஸ்வரூபமுள்ள தாகையால் வீணாகியதாம். 3

𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌚𑍋𑌦𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 4

𑌯𑌮𑌾𑌨𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌮𑌦𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ॥ 5

𑌅𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑍋 𑌦𑍃𑌢𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌃 ।
𑌅𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌰𑌨𑌸𑍂𑌯𑍁𑌰𑌮𑍋𑌘𑌵𑌾𑌕𑍍 ॥ 6

‘𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌜𑌿𑌹𑌾𑌸𑌯𑌾’’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌚𑍋𑌦𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤 ॥ ௪ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚। 𑌯𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌦𑍀𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌶𑍌𑌚𑌾𑌦𑍀𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌯𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌆𑌦𑌶𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌦𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵 ॥ ௫ ॥ 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑍇𑌵𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹—𑌅𑌮𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿। 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌅𑌨𑌲𑌸𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌃 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌮𑌮𑌤𑌾𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌦𑍃𑌢𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌃 𑌅𑌮𑍋𑌘𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌲𑌾𑌪𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 ॥ ௬ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌜𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌔𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌦𑍃𑌶𑌮𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌸𑌮𑌿𑌵𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌮-

என்னைச் சார்ந்த பக்தன் நிவ்ருத்தி கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும். ப்ரவ்ருத்தி கர்மத்தை விடவேண்டும். ஆத்ம விசாரத்தில் முயன்றவன் கர்மப்ரேரணையைக் கவனித்தல் கூடாது. 4

என்னை யடுத்தவனாகி (அஹிம்ஸை முதலிய) நியமங்களை அடிக்கடி அனுஷ்டிக்கவேண்டும். * நியமங்களைச் சக்திக்குத்தக்கபடி அனுஷ்டிக்கவேண்டும். என்னை யறிந்தவனும் சாந்தனுமாகிய குருவை என் ஸ்வரூபமுள்ளவனாக உபாஸிக்கவேண்டும். 5

குருவை உபாஸிப்பவன் கர்வமில்லாதவனாகவும், மாத்ஸர்ய மில்லாதவனாகவும் ஸமர்த்தனாகவும், என்னுடையது என்ற தன்மை யில்லாதவனாகவும், (குருவிடம்) ஆழ்ந்த அன்புள்ளவனாகவும், ஸாவதானனாகவும், அர்த்தங்களை அறிய விருப்பமுள்ளவனாகவும், அஸூயை இல்லாதவனாகவும், வீண் பேச்சுப்

* நியமங்கள்—சௌசம் முதலியவை—இவை 19 வது அத்தியாயத்தில் கூறப்படுகின்றன.

𑌜𑌾𑌯𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 7

𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌦𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌾𑌹𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌃 ॥ 8

𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌣𑍁𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌆𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌃 ॥ 9

𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 [illegible] 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌹 [illegible] 𑌦𑍇𑌹𑌕𑍃𑌤 [illegible]
[illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 [illegible] 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥௭॥ [illegible] 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤-
[illegible] 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲-
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌦𑍇𑌹 [illegible] 𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 [illegible] 𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌂
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌗𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌹𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚
𑌜𑌡𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌦𑌾𑌹𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌶𑍍𑌚
𑌦𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥௮॥ 𑌅𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾-
[illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍋-
𑌧𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 [illegible]
[illegible] 𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍋
[illegible] ॥ ௯ ॥ [illegible]

பேசாதவனுகவும் ஸ்திரீ, புத்ரன், க்ருஹம், க்ஷேத்ரம், தன்னேச் சார்ந்த ஜனங்கள், பொருள் இவைகளில் உதாஸீனனுகவுமிருக்கவேண்டும். தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்தை எல்லோரிடத்திலும் ஸமமாகப் பார்க்கவேண்டும். “தஹிக்கப்படும் தாருவை (கட்டை)விட தஹிப்பதும், ப்ரகாசமுள்ளதுமாகிய அக்னி வேருவதுபோல்” ஸ்தூலமும், ஸூக்ஷ்மமுமான தேஹத்தை விட த்ரஷ்டாவும், ஸ்வப்ரகாசருமாகிய ஆத்மா விலக்ஷணமாகியது. 6—8

தாருவில் ப்ரவேசித்த அக்னியானது நாசம், உற்பத்தி, சிறிது, பெரிது, பலவிதத்தன்மை என்ற தாருவால் ஏற்பட்ட குணங்களே அடைகிறது. இவ்விதமே ஆத்மாவானது தேஹத்திற்கு வேறுபட்டதாயினும் தேஹகுணங்களேயடைகிறது. 9

யோ'ஸௌ குணைர்விரசிதோ தேஹோ'யம் புருஷஸ்ய ஹி ।
ஸம்ஸாரஸ்தந்நிபந்தோ'யம் பும்ஸோ வித்யாச்சிதாத்மந: ॥ 10

தஸ்மாஜ்ஜிஜ்ஞாஸயாத்மாநமாத்மஸ்தம் கேவலம் பரம் ।
ஸங்கம்ய நிரஸேதேதத்வஸ்துபுத்திம் யதாக்ரமம் ॥ 11

ஆசார்யோ'ரணிராத்யஸ்ஸ்யாதந்தேவாஸ்யுத்தராரணி: ।
தத்ஸந்தாநம் ப்ரவசநம் வித்யா ஸந்திஸ்ஸுகாவஹ: ॥ 12

வைஶாரதீ ஸா'திவிஶுத்தபுத்தி-
ர்துநோதி மாயாம் குணஸம்ப்ரஸூதாம் ।

மாயாகுணை: யோ'ஸௌ ஸூக்ஷ்ம: ஸ்தூலஶ்ச தேஹோ விரசித: பும்ஸோ ஜீவஸ்யாயம் ஸம்ஸார: தந்நிபந்த: தததத்யாஸக்ருத: ஹி யஸ்மாதேவம் தஸ்மாதாத்மவித்யா தந்நிவர்த்திகேத்யாஹ — ஆத்மநோ வித்யாவிஜ்ஞாநம் சித் தஸ்ய சேத்த்ரீ ஆச்சிதிதி வா பாட: ॥ ௰ ॥ யஸ்மாதேவம் தஸ்மாதிதி । தஸ்மாஜ் ஜிஜ்ஞாஸயா விசாரேண ஆத்மஸ்தம் ஆத்மநிகாயகாரண ஸங்காதவதவஸ்திதம் ஸத்குருஸகாஶாஜ்ஜ்ஞாத்வா ஏதஸ்மிந் தேஹாதௌ வஸ்துபுத்திம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மக்ரமேண நிரஸேதித்யந்வய: ॥௧௧॥ குரோருபலப்தா வித்யா ஸா அவித்யாதத்கார்யநிரஸநக்ஷமேதி ஸத்ருஷ்டாந்தம் வித்யாதத்த்ரிதயத்வேந நிரூபயதி। ஆசார்ய இதி। ஆத்ய: பூர்வ: தத்ஸந்தாநம் தயோர்மத்யஸ்தம் நகாஷ்டம் ப்ரவசநம் உபதேஶ: வித்யாஸந்தி: வித்யா தத்ஸந்தி: ஸந்தௌ உத்பந்நவஹ்நிரிவ ததாச "ஆசார்ய: பூர்வரூபம் அந்தேவாஸ்யுத்தரரூபம் வித்யாஸந்தி: ப்ரவசநம் ஸந்தாநமி”தி ॥ ௧௨ ॥ அக்நிஸாத்ருஶ்யமேவாஹ — வைஶாரதீதி। விஶாரதோ'தி நிபுண: தேந ஶிஷ்யேண ப்ராப்தா தேந குருணோபதிஷ்டா வா அதி விஶுத்தா புத்தி: குணகார்யபூதாம் மாயாம் துநோதி நிவர்த்தயதி யதாத்க

இந்த ஸூக்ஷ்ம தேஹமும், ஸ்தூலதேஹமும் ஈச்வரனுடைய (மாயா) குணங்களால் ஏற்பட்டன. ஜீவனுக்கு ஜனனமரணமானது தேகஸம்பந்தத்தாலேயாம். ஆத்மவித்யையானது ஜனனமரணத்தைப் போக்கக்கூடியது. 10

ஆகையால் ஆத்மவிசாரத்தால், சுத்தனும், பரனுமாகிய ஆத்மா தன்னிடமிருப்பதாக நன்கறிந்து இந்த தேஹம் முதலியவற்றில் வஸ்து என்ற புத்தியை க்ரமம் தவறாமல் தள்ளவேண்டும். 11

ஆசார்யர் அதராரணியாகவும், சிஷ்யன் உத்தராரணியாகவும், ப்ரவசனம், மத்திம ப்ரதேசமாகவும் வித்யையானது ஸுகத்தைக் கொடுக்கும் ஸந்தியாகவும் ஆகும். 12

ஸமர்த்தனாகிய சிஷ்யனால் அடையப்பட்டதும், மிகவும் பரிசுத்தமுமான புத்தியானது குணங்களின் கார்யமாகிய மாயையைப் போக்குகிறது. இந்த

குணாம்ஶ்ச ஸந்த³ஹ்ய யதா³த்மமேதத்
ஸ்வயம் ச ஶாம்யத்யஸமித்³யதா²க்³நி: ॥ 13

அதை²ஷாம் கர்மகர்த்ரூணாம் போ⁴க்த்ரூணாம் ஸுக²து³:க²யோ: ।
நாநாத்வமத² நித்யத்வம் லோககாலாக³மாத்மநாம் ॥ 14

ஏவஞ்ச வித்³வாம்ஸ்தாவ ஜீவஸம்ஸ்ருதி நிவ்ருத்தாவ் குணாம்ஶ்ச உத்³பா⁴வகஸமித் நிரிந்த⁴ந: தஸ்மாத்காயேண காரணேநாவித்³யயா ச வ்யயாநாஹாத்மா ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபாநந்த³ ரூபோ ப⁴வதீதி ॥ ௧௩ ॥ ஏவம் தாவத்ஸ்வப்ரகாஶஜ்ஞாநஸ்வரூபோ நித்ய ஏகஶ்சாத்மா தஸ்ய கர்த்ருத்வாத்³யபி⁴ஶ்ச ஸ்வரூபாத்³யோபாதி⁴கா: தத்³வ்ருத்திகம் ச ஸர்வமநித்யம் உபாயஶ்ச தஸ்ஸர்வதோ விரக்தஸ்ய ஶுத்³த⁴ஜ்ஞாநேந முக்தி இத்யுக்தம் விலக்ஷணஸ்ய மதஸ்ய பக்ஷாதி³த்யாதி³நா தத்ரைவம் ஶ்ருதிஸந்நயேந நிர்ணீதேऽப்யர்தே² ப்ரதாரகவிரோதே⁴ந ஸந்தே³ஹோத்³க⁴டிதி தந்மதம் நிராகர்துமுபந்யஸ்யதி । அதே²தி । அதா²ந்யமதே ஏஷாம் ஜீவாத்மநாம் கர்மகர்த்ரூணாம் ஸுக²து³:க²யோ: போ⁴க்த்ரூணாம் ச நாநாத்வமிதி ஏவம் ஹி ஜைமிநீயா மந்யந்தே அஹம் கர்த்தேத்யநுப⁴வாத் ஸ ச ப்ரதிஶரீரம் பி⁴ந்ந: கர்த்ருபோ⁴க்த்ரூபஸ்ய ந தஸ்யாத்ர ஸம்ப³ந்தோ⁴ நிர்விகார ஏக: பரமாத்மாஸ்தீதி ததா²ஹு: “அஹம் ப்ரத்யயவிஜ்ஞேயோ ஜ்ஞாதவ்யஶ்சைவ” ஹீதி ததா² வைராக்³யம் ந ஸம்ப⁴வதி ததா² ஹி போ⁴க³ஸ்ய நாநாத்வநித்யத்வா வைராக்³யம்ஸ்வர்கா³தி³ போ⁴க³காலஸ்ய வா தத்ஸாத⁴கப்ரயோகாலஸ்ய வா போ⁴க்த்ருரூபாத்மநோ வா ஸக்ஷதஸ்தத்³ இத்யாஹ அத² நித்யத்வம் லோககாலாக³மாத்மநாம் மந்யஸ இதி ॥ ௧௪ ॥ நவ போ⁴க்³யாநாம் விஷயாத்³யநித்யத்வாத்³வைராக்³யம் ஸ்யாதி³த்யாஹ — மந்யஸ இதி । ஸதா³நாம் ஸ்வர்க³நாதீ³நாம் ஸம்ஸ்தா²ஸ்தி²தி: உத்பத்திகீ ப்ரவாஹரூபேண நித்யா ததா² ச வத³ந்தி ந கதா³சித³நீத்³ருஶம் ஜக³தி³தி அதஸ்தத்கர்த்ருகஸ்ய சிதீஶ்வரோऽபி நாஸ்தீதிமாவ: கிஞ்ச யதா² யதா²வச ந தத் உபாதே³யமித்யர்த²: ந ச ஶுத்³த⁴ஸ்வரூபேணைக்யம் நித்யைகம் ஜ்ஞாநமஸ்தீத்யாஹ — தத்ததி³தி க⁴டபடாத்³யாகாரபே⁴தே³ந உத்பத்³யதே அதோ நித்யா பி⁴த்³யதே ச அயம் ப்ரபோ³தோ⁴ வ்யவஹாய: நஹி நித்யஜ்ஞாநரூபஸ்த்வாத்மா அபி தத் ஜ்ஞாநவபி⁴ந்நஸ்வரூபோ ந ச விகாரித்வேநாநித்யத்வப்ரஸங்க³: யதா²ஹு:

ப்ரபஞ்சம் எவைகளின் ஸ்வரூபமுள்ளதாயிற்றோ அந்த குணங்களை “இந்தன மில்லாத அக்நிபோல்” அந்த புத்தியானது, தஹித்துத் தானும் சமனமடைகிறது (ஆனந்த பூர்ணமாகிறது). 13

கர்மங்களைச் செய்பவர்களும், ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பவர்களுமாகிய ஜீவன்களுக்கும், லோகம், காலம், ஆகமம், ஆத்மா இவைகளுக்கும் பலவிதமாக இருப்பதையும், நித்யமாக இருப்பதையும் நினைக்கிறாயா? வஸ்துக்களின் இருப்

मन्यसे सर्वभावानां संस्था ह्यौत्पत्तिकी यथा ।
तत्तदाकृतिभेदेन जायते भिद्यते च धीः ॥ 15

एवमप्यङ्ग सर्वेषां देहिनां देहयोगतः ।
कालावयवतः सन्ति भावा जन्मादयोऽसकृत् ॥ 16

अत्रापि कर्मणां कर्तुरस्वातन्त्र्यं च लक्ष्यते ।
भोक्तुश्च दुःखसुखयोः को न्वर्थो विवशं भजेत् ॥ 17

न देहिनां सुखं किञ्चिद्विद्यते विदुषामपि ।
तथा च दुःखं मूढानां वृथाहङ्करणं परम् ॥ 18

“विक्रियाज्ञानरूपस्य नित्यत्वेन विरोधस्य” इत्युक्तदोषाद्विक्रियादिरहितस्य परिणामासंभवाज्जगतो न तत्प्राप्त्यपवर्गसाधनाय कर्मणः प्रवृत्तिरेव श्रेयसी न निवृत्तिरिति ॥ १५ ॥ तत्र तावद्दूषणीकृत्य वैराग्योत्पादनाय प्रवृत्तिमार्गस्यानर्थहेतुत्वं प्रपञ्चयति एवमपीत्यादिना लोकानां लोकवासिनामित्यर्थः प्राकृतेनैव स्वेन भवतीति। अङ्ग हे उद्धव कालावयवतः संवत्सरादिरूपात् ॥ १६ ॥ तत्रेति। तत्रापि स्वातन्त्र्यं स्वेच्छावि दुःखसुखयोः दुःख भोक्तव्य वा सुखं वाधित्यर्थः ॥ १७ ॥ ननु ये सूक्ष्मं कर्तुं जानन्ति ते सुखिनः ये तु न जानन्ति ते दुःखिन इति चेत्तत्राह—नेति। विदुषामपि किञ्चित्सुखं न विद्यते तथा च मूढानामपि दुःखं न विद्यते अतोऽपि कर्तृकर्मभोक्तृत्वाभिमानिनां तेषां केवलं वृथैवाहं कार इत्यर्थः ॥ १८ ॥ अहङ्कृत्यावृथाहङ्करणमिति। तद्योगाभावाय न विदुः

பானது நித்யமானதென்றும், மாயாமயமானதல்லவென்றும் புத்தியானது அந்த அந்த ஆக்ருதிபேதத்தால் அந்த அந்தவிதம் உண்டாகிறதென்றும் பேதமடைகிற தென்றும் எண்ணுகிருயா? 14—15

ஓ உத்தவ! இவ்விதமே தேஹமுடையவர் யாவருக்கும் தேஹஸம்பந்தத்தால் காலத்திற்கு அங்கமான ஸம்வத்ஸரம் முதலியவற்றினின்று ஜன்மம் முதலியன அடிக்கடி உண்டாகின்றன. 16

இவ்விதமிருந்தாலும் கர்மங்களைச் செய்பவனுக்கும், ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பவனுக்கும் ஸ்வாதீனமின்மை காணப்படுகிறது. பராதீனனை எந்தப்ரயோஜன மடையும்? 17

அறிவுள்ள மானிடர்களுக்கு ஸுகம் சிறிதுமில்லாமலிருக்கிறது. மூடர்களுக்குத் துக்கம் இல்லாமலுமிருக்கிறது. ஆகையால் (நாம் பண்டிதர்கள் அதனால் ஸுகமாகவிருக்கிருேம் என்பது) வீண் அஹங்காரமேயாம். 18

𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑌂 𑌚 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌃 ।
𑌤𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ 19

𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 ।
𑌆𑌘𑌾𑌤𑌂 𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑌃 ॥ 20

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌚 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌦𑍍𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌾𑌸𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯𑍈𑌃 ।
𑌬𑌹𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌕𑌾𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑌿𑌵𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥ 21

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑍈𑌰𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁 ॥ 22

𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥௧௯॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌨 𑌸𑍁𑌖𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌆𑌘𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥௨௦॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍇𑌰𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌦𑍍𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑌨𑌂 𑌅𑌸𑍂𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌃 𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌬𑌹𑌵𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌵𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌚 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥௨௧॥ 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௨௨॥

ஸுகமடைவதையும், துக்கமடையாததையும் இவர்க ளறிவார்களானால் மரணமுண்டாகாத உபாயத்தை ப்ரத்யக்ஷமாக இவர்களறிவார்கள். 19

வதைக்குரியவனும், கொலைசெய்யுமிடம் கொண்டுபோகப் படுகிறவனு மாகிய புருஷனுக்குப் பொருளும், காமமும், ஸந்தோஷத்தைக் கொடாவாறு எந்தப் பொருளும் எந்தக் காமமும் இவனை ஸுகப்படுத்தா. ஏனெனில் அருகில் இருக்கும் ம்ருத்யு ஸந்தோஷத்தைக் கொடான். 20

கேட்கப்பட்டதும், பார்க்கப்பட்டதுமான ஸ்வர்க்கம் முதலியனவும் பொறாமை, அஸூயை, நாசம், குறைவு இவைகளால் கெடுதியுடையன. அவை வெகு விக்நமுடைய ஸுகமுள்ள தாகையால், க்ருஷி (பயிர்)போல் பயனற்ற தாகின்றன. 21

விக்நங்களால் கெடுதியடையாத தர்மத்தை நன்றாய் அனுஷ்டித்து, அதனால் தேடிய ஸ்தானத்தை எவ்விதம் அடைகிறானோ அதைக் கேட்கலாம். 22

𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌕𑌃 ।
𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌜𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 23
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍋𑌪𑌚𑌿𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨 𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌵𑍇𑌷𑌧𑍃𑌕𑍍 ॥ 24
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌗𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌿𑌣𑍀𑌜𑌾𑌲𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾 ।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍 𑌨 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ 25
𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌮𑍋𑌦𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌕𑌾𑌲𑌚𑌾𑌲𑌿𑌤𑌃 ॥ 26
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌗𑌾𑌦𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌣𑍋 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌣𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌕𑌃 ॥ 27

𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 ॥ ௨௩ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍋𑌪𑌚𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍋𑌗𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍁𑌪𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௪ ॥ 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌿𑌣𑍀𑌜𑌾𑌲𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌘𑌣𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌶𑍋𑌭𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌹 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑌾𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌦 ॥ ௨௫ ॥ 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌲𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௬ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍁𑌲𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌅𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌭𑍋𑌗𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌕𑍁𑌲𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌲𑌮𑍍𑌪𑌟𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌕𑌃 ॥ ௨௭ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌿𑌤𑌿 …

இங்கு யாகங்களால் தேவர்களைப் பூஜித்து ஸ்வர்க்கம் செல்லுகிறார்கள். யாகம் செய்தவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தில் உள்ளவைகளும், தாம் தேடியவைகளு மாகிய ஸுகங்களை "தேவர்கள்போல" அநுபவிக்கிறார்கள். 23

மனோஜ்ஞமான வேஷத்தை யடைந்து தன் புண்யங்களால் யடைந்த வெண்மையான விமானத்தில் தேவஸ்திரீகளின் மத்தியில் விளையாடிக்கொண் டிருக்கும்பொழுது கந்தர்வர்கள் இவனுக்கருகில் கானம் செய்கிறார்கள். 24

இவன் மணி மாலைகளுடையதும், இஷ்டம்போல் செல்லுவதுமான விமா னத்தின்மீது ஸ்திரீகளுடன் தேவோத்யானங்களில் ஸுகமாக விளையாடுகிறான். தன்னுடைய குறைவை அறிவதில்லை. 25

புண்யம் முடிவாகும் வரையில் ஸ்வர்க்கத்தில் மிகுந்த ஸந்தோஷமடைகி றான். புண்யங்குறைந்தபின்பு விருப்பமில்லாவிட்டாலும் காலத்தால் தள்ளப்பட் டுக் கீழே விழுகிறான். 26

மானிடன், துஷ்டர்களின் சேர்க்கையால் அதர்மத்தில் பற்றுதலுடையவ னாயினும், இந்திரியங்களை ஜயிக்காதவனும், காமத்தில் கருத்துள்ளவனும், க்ருப ணனும், பேராசையுள்ளவனும், ஸ்திரீகளிடம் கருத்துள்ளவனும், ப்ராணிகளை

पशूनविधिनालभ्य प्रेतभूतगणान् यजन् ।
नरकानवशो जन्तुर्गत्वा यात्युल्बणं तमः ॥ 28
कर्माणि दुःखोदर्काणि कुर्वन् देहेन तैः पुनः ।
देहमाभजते तत्र किं सुखं मर्त्यधर्मिणः ॥ 29
लोकानां लोकपालानां मद्भयं कल्पजीविनाम् ।
ब्रह्मणोऽपि भयं मत्तो द्विपरार्धपरायुषः ॥ 30
गुणाः सृजन्ति कर्माणि गुणोऽनुसृजते गुणान् ।
जीवस्तु गुणसंयुक्तो भुङ्क्ते कर्मफलान्यसौ ॥ 31

यन्नादृत्य च पशूनविधिनालभ्य ततः स्थावरतां याति ॥२८॥ एवं कर्मसम्बद्धस्य न सुखं न च निवृत्तिरित्युपसंहरति कर्माणीति ॥२९॥ तथापि लोकानां नित्यत्वादेतत्कर्मणां लोकपालानां सुखमस्तीति चेत्तत्राह लोकानामिति । अल्पपरायुषां परमायुर्यस्य तस्य ब्रह्मणोऽपि तथा च द्विपरार्धात्परतः पतति । द्विपरार्धेति सम्बन्धः । द्विपरार्धादिभिर्मत्कृतैर्मृत्युर्भवति । एतत्कर्तृत्वं भोक्तृत्वं च कर्मणां तत्कर्मस्वाभाविकमिति दर्शयन्नहङ्कारं विरक्त्यर्थं तत्रोन्निवृत्तिरेवपरमेति तात्पर्यार्थः ॥३०॥ एतदेव स्पष्टयन् शास्त्रीयार्थविषयेण संसाराहङ्कारः परित्यक्तः कर्तृत्वादि भ्रान्त्या कृतं निराकरोति पञ्चभिः । तत्र प्रथमं कर्तृत्वहोत्रं प्रवर्तनं विधत्ते इति निराकरोति । गुणा इति । गुणाः इन्द्रियाणि कर्माणि सृजन्ति कुर्वन्ति तत्र इन्द्रियाणि प्रवर्तयन्ति कर्माणि करोतीति चेत्तत्राह गुण इति गुणसहकारिभिः गुणास्तु इन्द्रियाणि अनुसृजते प्रवर्तयति ततश्च कर्तृत्वं भोक्तृत्वं चास्य जीवस्याविद्याकृतमित्याह जीवस्त्विति गुणसंयुक्तः इन्द्रियादिसंयुक्तः कर्मफलान्यसौ

ஹிம்ஸிப்பவனுமாயினும், விதியன்றிப் பசுக்களை ஹிம்ஸித்து ப்ரேதங்களையும் பூதங்களையும் பூஜித்து ஸ்வாதீனமின்றி நரகங்களை யடைந்து மிகுந்த ஸ்தாவரத் தன்மையை அடைகிருன். 27—28

தேஹத்தால் பின்னிட்டுத் துக்கங்களைக்கொடுக்கும் கர்மங்களைச்செய்து அந்தக்கர்மங்களால் மறுபடி தேஹத்தை அடைகிருன். இதில் மரிக்கக்கூடிய தர்மங்களையுடையவனுக்கு என்ன ஸுகம் ஏற்படும்? 29

உலகப்ரளயம் வரையில் ஜீவிப்பவர்களான லோகபாலர்களுக்கும் இரண்டு பரார்த்தம்வரை ஆயுளுடைய ப்ருஹ்மாவுக்கும் என்னிடம் பயமுண்டாகிறது. 30

இந்திரியங்கள் கர்மங்களைச் செய்கின்றன (ஸத்வம் முதலிய) குணம் இந்திரியங்களை ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்கிறது. இந்திரியங்களுடன்கூடிய ஜீவன் கர்ம பலன்களை அநுபவிக்கிருன். 31

यावत्स्याद्गुणवैषम्यं तावन्नानात्वमात्मनः ।
नानात्वमात्मनो यावत्पारतन्त्र्यं तदैव हि ॥ 32
यावदस्यास्वतन्त्रत्वं तावदीश्वरतो भयम् ।
य एतत्समुपासीरंस्ते मुह्यन्ति शुचार्पिताः ॥ 33
काल आत्मागमो लोकः स्वभावो धर्म एव च ।
इति मां बहुधा प्राहुर्गुणव्यतिकरे सति ॥ 34

॥ उद्धवः ॥

गुणेषु वर्तमानोऽपि देहजेष्वनपावृतः ।
गुणैर्न बध्यते देही बध्यते वा कथं विभो ॥ 35

तेषां सुखज्ञानवानित्यर्थः ॥ ३१ ॥ यद्वा आत्मनो नानात्वमव्यय
वाचिकमित्याह — यावदिति । गुणानां वैषम्यं महदादि कार्यरूपं
नानात्वमनेकदेहकत्वं पारतन्त्र्यदुःखं कथं वा लोकवादीनां दुःखवि
दुःखयतीत्युक्तं तत्राह नानात्वमिति ॥ ३२ ॥ यावदिति । पूर्वोक्तं दैहिकं
प्रवृत्तिरेव श्रेयसीति तत्राह य एतदिति एतत् गुणवैषम्यं
तत्कृतं कर्म कर्तव्यमित्यर्थः उपासीरन् सेवेरन् ते लोकानां
नित्यत्वाद् शुचार्पिताः शोकार्पिताः सन्तो मुह्यन्ति ॥ ३३ ॥ ननु केवलं नित्यता
तत्र किं तर्हि परात्पराणीत्याह — काल इति । स्वभावो धर्मश्चादि
वर्णनात् देहसम्बन्धादिकारणं गुणव्यतिकरे माया क्षोभे
सति मामेव प्राहुः न तु तच्छ्रुतिसिद्धास्ति कर्मनिवृत्तिरेव मुक्ति
हेतुत्वात् श्रेयसीति भावः ॥ ३४ ॥ एवं तावदेक एवात्मा तस्य च
गुणकार्यदेहसम्बन्धकृतः संसारः शुद्धज्ञानात्मुक्तिरित्युक्तम्
विलक्षणः सुपर्णावेतावित्यादिना तथैव च देहाभिमानेन बद्धो
कृतं कर्मैषामित्यादिना तत्र पृच्छति गुणेष्विति । कथयेद्धः
गुणेष्ववस्थितः शुद्धस्वभावो बुध्यज्ञानस्यानावृत्तः शुद्धिः

குணங்களின் விரோதபாவனையுள்ளவரை ஆத்மா பலவிதம் என்ற தன்மை யுண்டாகிறது. ஆத்மா பலவிதமென்ற தன்மையுள்ளவரையில் ஸ்வதந்திரமின்மை யுண்டாகிறது. 32

ஸ்வாதீனத்தன்மை யில்லாதவரை ஈச்வரனிடம் பயமுண்டாகிறது. குணங்களின் விரோதபாவனையை ஸேவிப்பவர்கள் துக்கமடைந்து மோஹிக்கிறார்கள். 33

மாயைக்கு க்ஷோபமுண்டானவுடன் என்னைக் காலம், ஆத்மா, ஆகமம், லோகம், ஸ்வபாவம், தர்மம் என்று பலவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள். 34

உத்தவர் கேட்கிறார்.

ஒ ப்ரபுவே! தேஹமுடையவன் குணங்களில் இருப்பவனாயினும் தேஹத்தாலேற்படும் கர்மங்களில் எவ்விதம் கட்டுப்படாமலிருப்பான்? (ஆகாயம்போல்) ஆவரணமில்லாதவனானால் குணங்களால் எவ்விதம் கட்டுப்படுவான்? 35

𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍𑌕𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍇𑌤 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌭𑍁𑌂𑌜𑍀𑌤𑍋𑌤 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑍀𑌤𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥ 36

𑌏𑌤𑌦𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌏𑌕 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥ 37

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌚 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌚 𑌕𑌥𑌂 𑌨 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌕𑌾𑌶𑌵𑌦𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩௫ ॥ 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌦𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 । 𑌕𑌿𑌂 𑌭𑍁𑌂𑌜𑍀𑌤 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑍁𑌂𑌜𑍀𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௬ ॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌬𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

பத்தனோ (கட்டுண்டவன்) முக்தனோ (கட்டுப்படாதவன்) அவன் எவ்விதம் இருப்பான்? விளையாடுவான்? எந்த லக்ஷணங்களால் அவனை அறியலாம்? எவ்விதம் அவன் புஜிப்பான்? புஜிக்காமலிருப்பான்? எவ்விதம் சயனிப்பான்? உட்காருவான்? செல்வான்? 36

நித்யபத்தனும், நித்யமுக்தனும் ஒருவனேன்பதே என்னுடைய ப்ரமம். கேள்வியை அறிந்தவர்களுக்குள் சிறந்த ஓ அச்யுத! இந்தக் கேள்வியைப்பற்றி எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 37

10-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍂𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌮𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌨 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ 1

𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑍌 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑍀 ॥ 2

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍀𑌰𑌯𑌤𑍍 ॥

"𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌏𑌕𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋" 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍-𑌬𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌤𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌤𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌪𑌾𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍂𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌇𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑍁𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌉𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌮𑌗𑍁𑌣𑌤𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌗𑍁𑌣𑌵𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌹 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌨 𑌮𑍇 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌃 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍂𑌲𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 । 𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌨𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍇𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥ 2 ॥ 𑌕𑌿𑌂𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹-𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌬𑌨𑍍𑌧

11-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

என் குணங்களால் பத்தனும் முக்தனுமாகிறான். உண்மையில் பத்தனுமில்லை முக்தனுமில்லை. குணங்களும் மாயாமூலமாகையால் மோக்ஷமுமில்லை பந்தமுமில்லை என்பது என்னுடைய நிர்ணயம். 1

சோகம், மோஹம், ஸுகம், துக்கம், தேஹமடையும் மற்றவை ஆகிய இவை யெல்லாம் மாயையால் ஏற்படுகின்றன. "ஸ்வப்னமானது புத்தியின் ப்ரமம் போல்" ஸம்ஸாரமானது உண்மையானதல்ல. 2

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌮 𑌤𑌨𑍂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌕𑌰𑍀 𑌆𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 ॥ 3
𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌮𑌾𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍇 ।
𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌚 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌰𑌃 ॥ 4
𑌅𑌥 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 ।
𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑍋𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌿 ॥ 5

[illegible]

ஓ உத்தவ! வித்யை அவித்யை இவ்விரண்டும் என் சக்திகள் என்றறிய வேண்டும். இவை என் மாயையால் ஏற்பட்டவை; அநாதியாக உள்ளவை. சரீரமுடையவர்களுக்கு பந்தத்தையும் மோக்ஷத்தையும் செய்யக்கூடியவை. 3

மஹாபுத்திசாலியே! என்னுடைய அம்சமாகிய இந்த ஜீவனொருவனுக்கே அவித்யையால் அநாதியான பந்தமும் வித்யையால் மோக்ஷமும் ஏற்படுகின்றன.

பிறகு பத்தனுடையவும் முக்தனுடையவும் விலக்ஷணமான தன்மையுடைய உமக்குச் சொல்லுகிறேன். ஓ உத்தவ! ஜீவேச்வரர்கள் சரீரத்தில் † விரோதமான தர்மமுடையவர்களாக இருப்பவர்கள். 5

† ஜீவன் சோகமுள்ளவன், ஈச்வரன் ஆனந்தமுள்ளவன்.

ஸுபர்ணாவேதௌ ஸத்ருஶௌ ஸகாயௌ
யத்ருச்சயைதௌ க்ருதநீடௌ ச வ்ருக்ஷே ।
ஏகஸ்தயோ: காததி பிப்பலாந்ந-
மந்யோ நிரந்நோऽபி பலேந பூயாந் ॥ 6

ஆத்மாநமந்யம் ச ஸ வேத வித்வா-
நபிப்பலாதோ ந து பிப்பலாத: ।
யோऽவித்யயா யுக்ஸ து நித்யபத்தோ
வித்யாமயோ ய: ஸ து நித்யமுக்த: ॥ 8

ஶ்வரயோரேவ வைலக்ஷண்யமாஹ விருத்ததர்மிணோரிதி ஸாமாந்யேऽபி ஶோகா-
நந்தகம்பயோ: ஏகஸ்மிந் ததிர்ணிஶரீரே நியம்யநியந்த்ருபேதேந ஸ்தித-
யோ: ॥ ஸுபர்ணாவிதி । ஸுபர்ணௌ வ்ருக்ஷாத்வ க்ஷீணாதிதர்மவதோ தேஹாத் த்³வய
ரூபேண ஸத்ருஶௌ சித்ரூபத்வாத் ஸகாயௌ அவியோகாதேகஸ்தாநத்வாச்ச
யத்ருச்சயா அநிர்வாச்யயா மாயயா வ்ருத்த்யநுவ்ருத்தைதி வ்ருக்ஷே தேஹே "த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா
ஸகாயா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே" இதி ஶ்ருதே:। "த்வா ஸுபர்ணா ஶாவ
ஶ்வத்யம் ப்ராஹுரவ்யயம்" இதி ஸ்ம்ருதேஸ்ச தஸ்மிந் க்ருதம் நீடம் நிகேதநம் ஹ்ருதய
ரூபம் யாப்யாம் தௌ தயோரப்யேகோ ஜீவ: பிப்பலாந்நம் பிப்பலோத்த:
தேஹஸ்தஸ்யேந்த்ரநீடம் கர்மபலமித்யர்த: காததி பக்ஷயதி அந்ய: பரமேஶ்வர:
நிரந்ந: அபோக்தாபி நிஜாநந்தத்ருப்த்யா பலேந ஜ்ஞாநாதிஶக்த்யா பூயாநதி-
க: ததா ச "த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரி
ஷஸ்வஜாதே. தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்யநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி" இதி॥
௬॥ பந்தமோக்ஷவ்யவஸ்தாமாஹ—ஆத்மாநமிதி। யத: ய: அவித்யயா யுக் யுக்த: ஸ
து நித்யபத்த: அநாதிபத்த: யஸ்து வித்யாமய: வித்யாப்ரதாந: ஸ து நித்யமுக்த: அபரா
அநாதிமுக்த: அபரோக்ஷப்ரகாஶத்வாத் ॥ ௭ ॥ இதாநீம் பத்தமுக்தஜீவாநா

இந்த ஜீவேச்வரர்கள் ‡ பக்ஷிபோன்றவர்கள், சேர்ந்தவர்கள், மித்ரர்கள் மாயையால் தேஹத்தில் ஏற்படுத்திய வாஸஸ்தானமாகிய ஹ்ருதயமுள்ளவர்கள். அவர்களில் ஒருவனாகிய ஜீவன் தேஹத்தில் புசிக்கவேண்டிய கர்மபலனைப் புசிக்கிறான். ஈச்வரன் புசிக்காதவனாயினும் (ஞானம் சக்தி முதலிய) வன்மையில் மேற்பட்டவன். 6

கர்மபலனைப் புசிக்காத ஈச்வரன் ஆத்மாவையும் மற்றவனையும் அறிவான். கர்மபலனைப் புசிக்கும் ஜீவன் அறியான். எவன் அவித்தையுடன் கூடியவனோ அவன் நித்யபந்தன். எவன் வித்யாமயனோ அவன் நித்யமுக்தனாகிறான். 7

‡ பக்ஷிகள் வ்ருக்ஷத்திற்கு வேறுபட்டவைகள்போல், ஜீவேச்வரர்கள் தேஹத்திற்கு வேறுபட்டிருப்பவர்கள். இதனால் தேஹம் வ்ருக்ஷமென்றும், ஜீவேச்வரர்கள் பக்ஷிகளென்றும் கூறப்படுகின்றனர்.

𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌗𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ 8

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌹𑌂𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 9

𑌦𑍈𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑍇 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌬𑍁𑌧𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 10

𑌜𑍀𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃— 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌶𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌶𑌰𑍀𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍁𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌗𑌿𑌤𑌿 ॥8॥ 𑌕𑍁𑌤 𑌏𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂— 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 ॥ “𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌯𑍋𑌃। 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇” 𑌇𑌤𑌿 ॥9॥ 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌥 𑌅𑌬𑍁𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍌 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵। “𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥ 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇” 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌽𑌽𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥10॥ 𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌿𑌂 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰

வித்வான் "ஸ்வப்னத்தினின்று எழுந்தவன்போல்" தேஹத்திலிருப்பவனுயினும் தேஹத்திலில்லாதவனுகிருன். கெட்டபுத்தியுள்ளவன் "ஸ்வப்னத்தில் நோக்கமுள்ளவன்போல்" தேஹத்திலில்லாதவனுயினும் தேஹத்திலிருப்பவனுகிருன். 8

குணங்களால் குணங்கள் க்ரஹிக்கப்பட்டாலும் இந்திரியங்களால் விஷயங்கள் க்ரஹிக்கப்பட்டாலும் விகாரமடையாத வித்வான் அஹங்காரத்தை வகிப்பதில்லை. 9

அறியாதவன் கர்மங்களுக்கு ஸ்வாதீனமான இந்தச் சரீரத்திலிருந்து இந்திரியங்களால் ஏற்படும் கர்மத்தால் தேஹம் முதலியவற்றில் நான் கர்த்தா(செய்கிறவன்) என்று பந்தப்படுகிருன். 10

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌯𑌨 𑌆𑌸𑌨𑌾𑌟𑌨𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍇 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌭𑍋𑌜𑌨𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ॥
𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥ 11

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌖𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾𑌽𑌨𑌿𑌲𑌃 ।
𑌵𑍈𑌶𑌾𑌰𑌦𑍍𑌯𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌽𑌸𑌙𑍍𑌗𑌶𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ 12

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋𑌧𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌸 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ॥ 13

𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌮𑌤𑌮𑍇𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌵 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌨 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌆𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥ ௧௧ ॥ 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌖𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌜𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌂𑌬𑌿𑌤𑍋𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌨𑌿𑌲𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௨ ॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌰𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 — 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌕𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍇𑌤 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 — 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑍈𑌰𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍀𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌸 𑌵𑌾-

---

இவ்விதம் வைராக்யமடைந்த வித்வான் சயனம், ஆஸனம், ஸஞ்சாரம், ஸ்னானம், தர்சனம், ஸ்பர்சம், க்ராணம், போஜனம், ச்ரவணம் முதலியவைகளில் இந்திரியங்களை அந்த அந்த விஷயங்களில் புசிக்கும்படி செய்து "அறியாதவன் பந்தமடைவதுபோல்" பந்தமடையான். 11

ப்ரக்ருதியிருந்தாலும் புருஷன் ஆகாயம்போலும், ஸூர்யன்போலும், வாயுபோலும், பற்றுதலடையாமல் வைராக்யத்தால் தீக்ஷ்ணமான பண்டிதர்களுக்குரிய நோக்கத்தால் "ஸ்வப்னத்தினின்று விழித்துக்கொண்டவன்போல்" பலவாறுக உள்ள தேஹம் முதலியவற்றினின்று நிவ்ருத்தியடைகிறுன். 12

ப்ராணன், இந்திரியங்கள், மனம், புத்தி இவைகளின் வ்ருத்திகள் எவனுக்கு வீண்ஸங்கற்பமுள்ளவைகளாகின்றனவோ அவன் தேஹத்திலிருப்பவனுயினும் அதன் குணங்களால் விடுபட்டவனுகிறுன். 13

यस्यात्मा हिंस्यते हिंस्रैर्येन किञ्चिद्यदृच्छया ।
अर्च्यते वा क्वचित्तत्र न व्यतिक्रियते बुधः ॥ 14

न स्तुवीत न निन्देत कुर्वतः साध्वसाधु वा ।
वदतो गुणदोषाभ्यां वर्जितः समदृङ्मुनिः ॥ 15

न कुर्यान्न वदेत्किञ्चिन्न ध्यायेत्साध्वसाधु वा ।
आत्मारामोऽनया वृत्त्या विचरेज्जडवन्मुनिः ॥ 16

शब्दब्रह्मणि निष्णातो न निष्णायात्परे यदि ।
श्रमस्तस्य श्रमफलो ह्यधेनुमिव रक्षतः ॥ 17

[illegible] न व्यतिक्रियते नातिविक्रियत इत्यर्थः तदुक्तं याज्ञवल्क्येन॥
"यः कण्टकैर्वितुदति चन्दनैर्यश्च लिम्पति। अक्रुद्धोऽपरितुष्टश्च
समस्तस्य च तस्य च" इति॥१४॥ किञ्च नेति। साध्वसाधु वा कुर्वतो
वदतो वा जनान् न स्तुवीत न च निन्देत यो लौकिकव्यवहारे [illegible]
[illegible] इत्यर्थः॥१५॥ किं च नेति। [illegible]
[illegible] इत्यर्थः॥१६॥ [illegible] सर्वाणि [illegible]
[illegible] ज्ञातव्यानि [illegible] शब्दब्रह्मण्यभिज्ञः [illegible]
[illegible] निष्ठाहमेव [illegible] शब्दब्रह्म
णि। शब्दब्रह्मणि निष्णातः पारङ्गतोऽपि परे ब्रह्मणि न निष्णा
यात् [illegible] न कुर्याच्चेत् तस्य श्रमः श्रमैक
फलः न तु [illegible]॥१७॥
[illegible]
[illegible]

துஷ்டர்கள் தேஹத்தை ஹிம்ஸித்தாலும் தற்செயலாக எவனாவது சிறிது பூஜித்தாலும் பண்டிதன் விகாரமடையான். 14

நல்லதையோ கெடுதியையோ சொல்லுகிறவர்களேயும் செய்பவர்களேயும் ஸ்தோத்திரமும் செய்யக்கூடாது; நிந்திக்கவும் கூடாது; குணதோஷங்களில்லாதவனும் ஸமமான நோக்கமுடையவனும் முனியுமாக இருக்கவேண்டும். 15

முனிவன் நல்லதையோ கெடுதியையோ சிறிதும் செய்யக்கூடாது, நினேக்கவும் கூடாது. ஆத்மாராமனுக இருந்து இந்த வ்ருத்தியுடன் ஜடன்போல ஸஞ்சரிக்கவேண்டும். 16

சப்த ப்ருஹ்மமாகிய வேதத்தில் கரைகண்டவன் பரப்ருஹ்மத்தில் நிலே பெருவிட்டால் அவனுடைய ச்ரமமானது ‘ கன்னே ஈன்று நாளாகிய கோவைக் காப்பவனுடைய ச்ரமம்போல்’ ச்ரமத்தையே ப்ரயோஜனமாகவுடையதாகும். 17

गां दुग्धदोहामसतीं च भार्यां
देहं पराधीनमसत्प्रजां च ।
वित्तं त्वतीर्थीकृतमङ्ग वाचं
हीनां मया रक्षति दुःखदुःखी ॥ 18

यस्यां न मे पावनमङ्ग कर्म
स्थित्युद्भवप्राणनिरोधमस्य ।
लीलावतारेप्सितजन्म वा स्याद्
वन्ध्यां गिरं तां बिभृयान्न धीरः ॥ 19

एवं जिज्ञासयापोह्य नानात्वभ्रममात्मनि ।
उपारमेत विरजं मनो मय्यर्प्य सर्वगे ॥ 20

शून्यां असतीं कामशून्यां भार्यां देहं पराधीनं प्रतिक्षणं
दुःखहेतुं असत्प्रजां दृष्टादृष्टसाधनशून्यं पुत्रं
अतीर्थीकृतं सत्पात्रे अदत्तं वित्तं दुःखीति [illegible] अङ्ग
हे उद्धव दुःखानन्तरं दुःखमेव [illegible] ॥१८॥ रक्षति मया हीनां
वाचं [illegible] तदेव विवृणोति—यस्यामिति ॥ यस्यां मे जगतः शो-
धकं पावनं चरित्रं नास्ति किञ्च अस्य विश्वस्य स्थित्यादि रूप-
चेष्टितं नास्तीत्यर्थः लीलावतारेषु ईप्सितं जगतः प्रोत्सवं श्री-
रामकृष्णादिजन्म वा नास्ति तां वन्ध्यां निष्फलां गिरं धीरो
न पालयेत् ॥१९॥ उक्तं ज्ञानं सोपायमुपसंहरति । एवमिति । एवं निश्चित्य
विचारेणात्मनि नानात्वभ्रमं देहाद्यध्यासं निरस्य निर्मलं मनो
मयि सर्वगे परिपूर्णे समर्प्य उपारमेत उपरमेत्
न किञ्चिद्ध्यायेत् [illegible] ॥ २० ॥ यदीति ।

ஓ உத்தவ ! கறவை நின்ற பசு, கெட்ட (காமமில்லாத) மனைவி, பராதீனமாகிய தேஹம், துஷ்டனான புத்ரன், ஸத்பாத்ரத்தி லுபயோகிக்கப்படாத பொருள், நானில்லாத (பகவானுடைய ஸம்பந்தமில்லாத) வாக்கு இவைகளை எவன் காப்பாற்றுகிறானோ அவன் மேன்மேலும் துக்கமுடையவனாகிறான். 18

ஓ உத்தவ! இந்த ப்ரபஞ்சத்தின் ஸ்ருஷ்டி, பரிபாலனம், ப்ரளயம் இவைகளுக்கு ஹேதுவானதும் பரிசுத்தமுமாகிய என்செய்கை, எந்தச் சொல்லில் இல்லையோ லீலைக்காக எடுத்த அவதாரங்களில் விரும்பத்தக்க (ஈசனுடைய) அவதாரமானது எதில் இல்லையோ வீணாகிய அந்தச்சொல்லை தீரபுருஷன் தாரணை செய்ய மாட்டான். 19

இவ்வாறு விசாரித்ததால் ஆத்மவிஷயத்தில் ஏற்பட்ட பலவிதமாகிய ப்ரமத்தைத்தள்ளி எங்கும் நிறைந்த என்னிடம் நிர்மலமான மனத்தைக்கொடுத்து ஒழிவடையவேண்டும். 20

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑍀𑌶𑍋 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌮𑍍 ।
𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰 ॥ 21

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌲𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀𑌃 ।
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥ 22

𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌮𑌦𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑍇 ॥ 23

𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌲𑌬𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌯𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌸 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾 ।
𑌸 𑌵𑍈 𑌮𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ 24

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑍍𑌤𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕 𑌮𑌤𑌃 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑍁𑌪𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾 ॥ 25

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑍀𑌶𑌃 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 [illegible] 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌮𑌯𑍀𑌤𑌿 ॥ ௨௧ ॥ [illegible] — 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌲𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌯𑌨𑍍𑌨𑌨𑍁𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 ॥ ௨௨ ॥ 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 । [illegible] ॥ ௨௩ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 [illegible] 𑌸 𑌵𑍈 [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 [illegible] 𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥ ௨௪ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌲𑌬𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌮𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌬𑌹𑌵𑌃 𑌤𑌵 𑌤𑍁 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌸𑍍𑌸𑌂𑌮𑌤𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑍁𑌪𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾 ॥ ௨௫ ॥ 𑌮𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌤[illegible]

ப்ருஹ்மமாகிய என்னிடம் மனத்தைச் சஞ்சலமின்றித் தாரணைசெய்யத் திறமையற்றவனுயின் அபேக்ஷையின்றி கர்மங்களையெல்லாம் செய்யவேண்டும். 21

மிகவும் மங்களமும் உலகங்களைப் பரிசுத்தம் செய்வனவுமாகிய என் சரிதங்களையும் ஜன்மத்தையும் கர்மத்தையும் கேட்டும் அடிக்கடி கானம்செய்தும் நினைந்தும் அநுஸரித்தும் இருத்தல்வேண்டும். 22

ஓ உத்தவ! என்னைச்சார்ந்து எனக்காகவே தர்மம், அதர்மம், காமம் இவைகளை அநுஷ்டிப்பவன் நித்யனுகிய என்னிடம் அசைவற்றபக்தியை அடைகிருன்.

என்னிடம் ஸாதுக்களின் சேர்க்கையாலுண்டான பக்தியால் என்னை எவன் உபாஸிக்கிருனே அவன் ஸாதுக்களால் காட்டப்பட்டதும் நிச்சயமுள்ளதுமான என் ஸ்வரூபத்தை ஸுகமாகவே அடைகிருன். 24

உத்தவர் கேட்கிருர்.

உத்தமச்லோகராகிய ப்ரபுவே! எவ்விதமான ஸாது உமக்கு ஸம்மதனுகிய வன்? ஸாதுக்களால் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட எந்த பக்தியானது உம்மிடம் உபயோக

एतन्मे पुरुषाध्यक्ष प्रपन्नाय च कथ्यताम् ॥ 26

त्वं ब्रह्म परमं व्योम पुरुषः प्रकृतेः परः ।
अवतीर्णोऽसि भगवन् स्वेच्छोपात्तपृथग्वपुः ॥ 27

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

कृपालुरकृतद्रोहस्तितिक्षुः सर्वदेहिनाम् ।
सत्यसारोऽनवद्यात्मा समः सर्वोपकारकः ॥ 28

कामैरहतधीर्दान्तो मृदुः शुचिरकिञ्चनः ।
अनीहो मितभुक् शान्तः स्थिरो मच्छरणो मुनिः ॥ 29

तां भक्तिं चातिमाहात्म्यं चैव वक्तव्यमिति दैन्यपूर्वमाविष्करोति हे पुरुषाध्यक्षेत्यादिना हे ब्रह्मादिनियन्तः ॥ २६ ॥ त्वं ब्रह्मेति। व्योमवदसङ्गः यतः प्रकृतेः परः स्वेच्छया उपात्तं पृथक्सिद्धं वपुर्येन सः ॥ २७ ॥ तत्र त्रिंशल्लक्षणैः साधुं निरूपयति सप्तभिः कृपालुरिति। कृपालुः परदुःखासहिष्णुः सर्वदेहिनां केषाञ्चिदपि अकृतद्रोहः तितिक्षुः क्षमावान् सत्यं सारः स्थैर्यं बलं वा यस्य सः अनवद्यात्मा असूयादिरहितः सुखदुःखयोः समः यथाशक्ति सर्वोपकारकः ॥ २८ ॥ कामैरिति कामैरक्षुभितधीः दान्तः संयतबाह्येन्द्रियः मृदुः अकठिनचित्तः शुचिः सदाचारः अकिञ्चनः अपरिग्रहः अनीहः दृष्टादृष्टक्रियाशून्यः मितभुक् लघ्वाहारः शान्तः नियतान्तःकरणः स्थिरः स्वधर्मे मच्छरणः मदेकशरणः मुनिः मननशीलः ॥ २९ ॥ अप्रमत्त इति। अप्रमत्तः सावधानः गम्भीरात्मा निर्विकारः धृतिमान् विपद्यप्यकृपणः जितषड्गुणः

மாகும்? ஓ புருஷப்ரபுவே! சரணமடைந்த எனக்கு இவற்றைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். 25–26

நீர் பரப்ருஹ்மம், ஆகாயம்போன்றவர்; ப்ரக்ருதிக்குப் பாராகியபுருஷர். ஓ பகவானே! உம்மைச் சார்ந்தவர்களின் விருப்பப்படி தனிமையான தேஹமெடுத்து அவதாரம் செய்தீர். 27

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

பிறர் துக்கத்தைப் பொறுக்காதவன், ப்ராணிகளுக்கெல்லாம் த்ரோகம் செய்யாதவன், பொறுமையுள்ளவன், ஸத்வகுணத்தை ப்ரதானமாகக்கொண்டவன், சிறந்த மனமுள்ளவன், (ஸுகதுக்கங்களில்) ஸமமாக உள்ளவன். எல்லோருக்கும் உபகாரம் செய்தவன், காமங்களால் கெடுதியடையாத புத்தியுள்ளவன், வெளி இந்திரியங்களை அடக்கியவன், கடினமில்லாத மனமுடையவன், நல்ல ஆசாரமுடையவன், ப்ரதிக்ரஹமில்லாதவன், க்ரியையில்லாதவன், மிதமாகப் புஜிப்

𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌗𑌭𑍀𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌞𑍍 𑌜𑌿𑌤𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑌃 ।
𑌅𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌮𑌾𑌨𑌦𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌃 ॥ 30
𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌤 𑌸 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 31
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌯𑍇 𑌵𑍈 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃 ।
𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌮𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌤𑌮𑌾 𑌮𑌤𑌾𑌃 ॥ 32
𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌜𑌨𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥ 33

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑍌 𑌜𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍂 𑌷𑌡𑍂𑌰𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌏𑌤𑍇 𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌅𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌨𑌦𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌬𑍋𑌧𑌨𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌅𑌵𑌞𑍍𑌚𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌲𑍋𑌭𑍇𑌨 𑌕𑌵𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 ॥30॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌆𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌤𑌦𑌾𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌢𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑍇𑌤𑌨 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌧𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌯𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥31॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌾𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌅𑌥 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌯𑍇 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥32॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇𑌤𑌿 । 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌃 ॥ 33 ॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌽𑌵𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯

பவன், சாந்தன், ஸ்திரன், என்னைச் சார்ந்திருப்பவன், முனி, ஸாவதானன், கம்பீரமான மனமுடையவன், தைர்யமுள்ளவன், ஆறுகுணங்களையும் ஜயித்தவன் கௌரவத்தை விரும்பாதவன், (பிறருக்கு) கௌரவம் கொடுப்பவன், ஸமர்த்தன் ஸ்நேஹமுள்ளவன், கருணையுள்ளவன்,ஞானமுள்ளவன்,என்னும் இந்த * குணங்களையும் தோஷங்களையும் தெரிந்து என்னால் குறிப்பிடப்பட்ட ஸ்வதர்மங்களை விட்டுஎன்னை பஜிக்கிறவர்கள், தேசகாலங்களால் பகுக்கமுடியாதவனும் ஸர்வஸ்வரூபியும் ஸச்சிதானந்தரூபியுமாகிய என்னை அறிந்தோ அறியாமலோ வேறுபாவனையின்றி பஜிப்பவர்கள் இவர்கள் சிறந்த பக்தர்களென்று நிச்சயிக்கப்பட்டவர்கள்.

ஓ உத்தவ! என்னுடைய ப்ரதிமைகள் என் பக்தர்களாகிய ஜனங்கள் இவர்களைத் தர்சனம் செய்தல், ஸ்பர்சித்தல், பூஜித்தல், ஊழியஞ்செய்தல், ஸ்துதிப்

* குணங்கள்—தர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதில் சித்தசுத்தி முதலியவைகளாம். சித்தசுத்தியில்லாவிடில் தோஷமாம்.

𑌮𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌾𑌭𑍋𑌪𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥ 34

𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌥𑌨𑌂 𑌮𑌮 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌗𑍀𑌤𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 ॥ 35

𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁 ।
𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍀 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍀 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ 36

𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 ।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋𑌪𑌵𑌨𑌾𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌪𑍁𑌰𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ॥ 37

𑌸𑌂𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍋𑌪𑌲𑍇𑌪𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍈𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌸𑌵𑌦𑍍𑌯𑌦𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 38

𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 ॥௩௪॥ 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌨𑌂 ॥௩௫॥ 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌬𑌲𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥௩௬॥ 𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿। 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌸𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌹𑌤𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃। 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌉𑌪𑌵𑌨𑌂 𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌆𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 ॥௩௭॥ 𑌸𑌂𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑌂𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌰𑌜𑍋𑌪𑌾𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌉𑌪𑌲𑍇𑌪𑌃 𑌗𑍋𑌮𑌯𑍋𑌦𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌲𑍇𑌪𑌨𑌂 𑌸𑍇𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌮 ॥௩௮॥ 𑌅𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 [illegible] 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌗𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌵𑌾 [illegible]

பது, வணக்கத்துடன் குணங்களேயும் செய்கைகளேயும் கூறுதல், என்கதையை ச்ரவணம் செய்வதில் ச்ரத்தை, என்னுடைய த்யானம், கிடைத்தவற்றைக் கொடுத்தல், பணிவிடை செய்வதால் தேஹத்தைக் கொடுப்பது என் அவதாரங்களேயும் செய்கைகளேயும் கூறுதல், என்னுடைய (ஜன்மாஷ்டமீ முதலிய) பர்வங்களேக் கொண்டாடுதல், கானம், நர்த்தனம், வாத்யம் ஸபை இவைகளால் என் க்ருஹத்திற்கு உத்ஸவம் செய்வது, யாத்ரை வர்ஷாகாலத்தைச் சார்ந்த வ்ரதம் ஏகாதசி முதலியவைகளில் (புஷ்பம் முதலிய) பலிகொடுத்தல், வேதத்தைச் சார்ந்ததும், தந்த்ரத்தைச் சார்ந்ததுமான தீக்ஷை, என்னேச்சார்ந்த வ்ரதங்களேத் தரித்தல், என் ப்ரதிமைகளே ஸ்தாபிப்பதில் ச்ரத்தை உத்யானம் (புஷ்பத்தை முக்யமாகக்கொண்டது) விலாஸஸ்தானம், நகரம், ஆலயம் இவைகளே அமைப்பதில் (சக்தியுள்ளவனுகில்) தானும் (சக்தியில்லாவிடில்) பிறருடன் சேர்ந்து முயற்சித்தல், என் க்ருஹத்தில் தாஸன்போல் கபடமின்றிப்பெருக்குவது, மெழுகுவது ஜலத்தை ப்ரோக்ஷணம் செய்வது, மண்டலங்களே அமைப்பது, கர்வமற்றவனுக

अमानित्वमदम्भित्वं कृतस्यापरिकीर्तनम् ।
अपि दीपावलोकं मे नोपयुञ्ज्यान्निवेदितम् ॥ 39

यद्यदिष्टतमं लोके यच्चातिप्रियमात्मनः ।
तत्तन्निवेदयेन्मह्यं तदानन्त्याय कल्पते ॥ 40

सूर्योऽग्निर्ब्राह्मणो गावो वैष्णवः खं मरुज्जलम् ।
भूरात्मा सर्वभूतानि भद्र पूजापदानि मे ॥ 41

सूर्ये तु विद्यया त्रय्या हविषाग्नौ यजेत माम् ।
आतिथ्येन तु विप्राग्र्ये गोष्वङ्ग यवसादिना ॥ 42

परिकीर्तनम् । विष्णोरनिवेद्यस्य [illegible] ।
[illegible] पादोदकञ्च निर्माल्यं
[illegible]" इत्यादिवचनेभ्यः यथा अन्यत्रैव निवे-
दितं मे नोपभुञ्ज्यात् [illegible] न निवेदयेदित्यर्थः ॥ "विष्णोर्नि-
वेदितान्नेन यष्टव्यं देवतान्तरम् । पितृभ्यश्चापि तद्देयं तदानन्त्याय
कल्पते ॥ पितृशेषं तु यो दद्याद्धरये परमात्मने । रेतोभाः
पितरस्तस्य भवन्ति क्लेशभागिनः ॥ [illegible]
[illegible] ॥ यजेत
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]"
इत्यादिवचनेभ्यः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ [illegible]
[illegible] । हे भद्र ॥ ४१ ॥ [illegible]
[illegible] त्रय्या विद्यया [illegible]
[illegible] ॥ ४२ ॥ वैष्णव इति । [illegible]

இருப்பது, டம்பம் இல்லாதிருத்தல், செய்ததைக் கூறுதிருத்தல் ஆகிய இவை பக்தியின் லக்ஷணமாகின்றன. எனக்குத் தெரிவித்த தீபப்ரகாசத்தையும் உபயோகிக்கக்கூடாது. உலகத்தில் எதெது இஷ்டமானதோ எது தனக்கு ப்ரியமானதோ அதை எனக்கு நிவேதனம் செய்யவேண்டும். அது மிகுந்த பலனின் பொருட்டாகிறது. 33-40

கல்யாணஸ்வபாவராகிய ஓ உத்தவ! ஸூர்யன், அக்நி, ப்ராஹ்மணன், கோக்கள், விஷ்ணுபக்தன், ஆகாயம், வாயு, ஜலம், பூமி, ஆத்மா, ஸர்வபூதங்கள் இவை எனக்கு பூஜாஸ்தானங்களாம். 41

உத்தவ! ஸூர்யனிடம் என்னை வேதவித்தையால் பூஜிக்கவேண்டும். அக்நியில் ஹவிஸ்ஸாலும் ப்ராஹ்மண ச்ரேஷ்டர்களிடம் ஆதித்யம் செய்வதாலும், கோக்களிடம் புல் முதலியவற்றாலும், விஷ்ணுபக்தனிடம் பந்து என்ற வெகு

𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌖𑍇 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾 ।
𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌤𑍋𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍋𑌯𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 ॥ 43

𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑍃𑌦𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑍋𑌗𑍈𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍇𑌤 𑌮𑌾𑌂 ॥ 44

𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍈𑌃 ।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌰𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ 45

𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌯𑍋 𑌯𑌜𑍇𑌤 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ॥ 46

𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌖𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍋𑌯𑍇 𑌤𑍋𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥௪௩॥ 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑍃𑌦𑌯𑍈𑌃 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍈𑌃 ॥௪௪॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 ॥௪௫॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌫𑌲𑌮𑌾𑌹 — 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌮𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௪௬॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌵𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾

மானத்தாலும் ஹ்ருதயாகாசத்தில் த்யானத்தின் நிலையாலும், வாயுவிடம் முக்ய மான (ப்ராணன் என்ற) எண்ணத்தாலும், ஜலத்தில் ஜலத்தை முன்னிட்ட த்ரவ யங்களாலும் பூமியில் ரஹஸ்ய மந்திரங்களாலும், ஆத்மாவில் ஸுகங்களாலும் ஸர்வபூதங்களிடம் ஸமமாகிய தன்மையாலும், க்ஷேத்ரஜ்ஞனும், ஆத்மாவுமா கிய என்னைப் பூஜிக்கவேண்டும். 42—44

சங்கு, சக்ரம், கதை, பத்மம் இவைகளுடன் கூடியதும், நான்கு புஜங்க ளுடையதும், சாந்தமுமாகிய என் ரூபத்தை இந்த ஸ்தானங்களில் த்யானம் செய்து ஸாவதானனுகிப் பூஜிக்கவேண்டும். 45

எவன் ஸாவதானனுகி † இஷ்டா பூர்த்தத்தால் என்னையே பூஜிக்கிறுனே அவன் என்னிடம் சிறந்த பக்தியை அடைகிறுன். ஸாதுக்களின் ஸேவையால் என்னுடைய ஸ்மரணம் உண்டாகிறது. 46

---

† யாகம் முதலியவை இஷ்டங்களாம்! அன்னதானம் முதலியவை பூர்த்த தர்மமாம்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵 ।
𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌧𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥ 47

𑌅𑌥𑍈𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌯𑌦𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌸𑍁𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌖𑌾 ॥ 48

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌉𑌪𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌤𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹—𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌯𑌨𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௭ ॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 [illegible] 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌥 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஓ உத்தவ! ஸாதுக்களின் சேர்க்கையாலுண்டான பக்தியோகமின்றிப் பெரும்பான்மையும் (கரையேற) உபாயமில்லை. நான் ஸாதுக்களுக்கு ஆச்ரயமாகியவன். 47

யதுநந்தனராகிய உத்தவ்! நீர் எனக்கு ப்ருத்யர்; ஸுஹ்ருத ஸ்னேகிதர் ஆகையால் மிகவும் ரஹஸ்யமாயினும் சொல்லுகிறேன். இனிப் பின் கூறப்படும் பரமாஹஸ்யத்தைக் கேட்கவேண்டும். 48

11-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌨 𑌰𑍋𑌧𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵 ।
𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 ॥ 1
𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾 𑌯𑌮𑌾𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾𑌵𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌪𑌹𑍋 𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 2
𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌤𑍁𑌧𑌾𑌨𑌾 𑌮𑍃𑌗𑌾 𑌖𑌗𑌾𑌃 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑌾𑌃 ॥ 3
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌃 ।
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 ॥ 4

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌚 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌰𑍋𑌧𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌶𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌆𑌸𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌜𑌪𑌃 𑌤𑌪𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍂𑌪𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧ ॥ 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌵𑌶𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌾𑌤𑍁𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 ॥ ௩ ॥ ௪ ॥ 𑌬𑌹𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌸

12-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிருர்.

ஓ உத்தவ ! யோகமானது என்னை வசப்படுத்தாது. ஸாங்க்யமும் தர்மமும் வசப்படுத்தா. வேதஜபம், தபஸ், த்யாகம் இவைகளும் வசப்படுத்தா. இஷ்டங்கள் (அக்னி ஹோத்ரம் முதலியவை) பூர்த்தங்கள் (கிணறு வெட்டுவது முதலியவை) வசப்படுத்தா தக்ஷிணை கொடுப்பதும் வசப்படுத்தாது. 1

எல்லாப்பற்றுதலையும் போக்கும் ஸாதுக்களின் சேர்க்கையானது என்னை வசப்படுத்துவதுபோல், வ்ரதங்கள், யாகம், சந்தஸ்கள், தீர்த்தங்கள், நியமங்கள், யமங்கள் இவைகளும் வசப்படுத்தா. 2

அஸுரர்கள், ராக்ஷஸர்கள், பக்ஷிகள், ம்ருகங்கள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்திரீகள், நாகர்கள், ஸித்தர்கள், சாரணர்கள், குஹ்யகர்கள், வித்யாதரர்கள், மானிடர்களில் ரஜோகுண தமோகுணங்களை ஸ்வபாவமாகக் கொண்ட வைச்யர்கள், சூத்ரர்கள், ஸ்திரீகள், புலையர்கள், வ்ருத்ராஸுரன், ப்ரஹ்லாதன், வ்ருஷ

𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌕𑌾𑌯𑌾𑌧𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌵𑍃𑌷𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌬𑌾𑌣𑍋 𑌮𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌥 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌃 ॥ 5

𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍃𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌗𑌜𑍋 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌣𑌿𑌕𑍍𑌪𑌥𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌃 𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑍇 ॥ 6

𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌧𑍀𑌤𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌗𑌣𑌾 𑌨𑍋𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌅𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌤𑌪𑍍𑌤𑌤𑌪𑌸𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ 7

𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌨𑌗𑌾 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌃 ।
𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍂𑌢𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌾𑌮𑍀𑌯𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 ॥ 8

𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌋𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌟𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌵𑌣𑌿𑌕𑍍𑌪𑌥𑌃 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌧𑌾𑌰𑌃
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥ ௬ ॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗
𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌹 — 𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨 𑌅𑌧𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌗𑌣𑌾𑌃
𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌅𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾
𑌅𑌤𑌪𑍍𑌤𑌤𑌪𑌸𑌃 𑌨 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌪𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑍇 𑌚
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌙𑍍𑌗 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾
𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨 𑌤𑌦𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥
𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌗𑌾𑌃 𑌯𑌮𑌲𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾
𑌦𑌯𑌃 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌗𑍂𑌢𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿
𑌮𑌮 𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌮𑍈𑌵 ॥ "𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌕𑍀𑌯𑌂
[illegible] 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 [illegible] । 𑌨𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯
[illegible]" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾
[illegible] ॥ ௮ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍈𑌃 [illegible] —

பர்வா, பலி, பாணன், மயன், விபீஷணன், ஸுக்ரீவன், ஹனுமான், கரடி, (ஜாம்பவான்) கஜம், (யானை) கழுகு, (ஜடாயு) வணிக்பதன், (தராசுபிடிப்பவன்) தர்மவ்யாதன், குப்ஜை, கோகுலத்தில் உள்ள கோப ஸ்திரீகள், தீக்ஷித பத்னிகள் இந்த வெகு பேர்கள் அந்த அந்த யுகத்தில் ஸாதுக்களின் சேர்க்கையால் என் ஸ்தானமடைந்தார்கள். 3—6

இவர்கள் வேதங்களை அத்யயனம் செய்தவர்களல்லர்; பெரியோர்களை உபாஸித்தவர்களல்லர்; வ்ரதங்களை அனுஷ்டித்தவர்களல்லர்; தவம் செய்தவர்களல்லர்; ஸாதுக்களின் சேர்க்கை மாத்திரத்தினலே என்னை அடைந்தவர்கள். 7

கோபஸ்திரீகள், கோக்கள், வ்ருக்ஷங்கள், ம்ருகங்கள், ஸர்ப்பங்கள், மூடபுத்தியுள்ள மற்றுமுள்ளவர்கள், ஸித்தர்கள் யாவரும் முக்யமான ப்ரீதியால் மட்டிலும் விரைவில் என்னை அடைந்தார்கள். 8

𑌯𑌂 𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍍𑌰𑌤𑌤𑌪𑍋𑌽𑌧𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 ॥ 9

𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑍇
𑌶𑍍𑌵𑌾𑌫𑌲𑍍𑌕𑌿𑌨𑌾 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌗𑌾𑌢𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌨 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗
𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌾𑌧𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌯 ॥ 10

𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌤𑌾
𑌮𑌯𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌗𑍋𑌚𑌰𑍇𑌣 ।
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌙𑍍𑌗 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂
𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌮𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃 ॥ 11

𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌮𑍀𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇 𑌯𑌾𑌗𑍋𑌽𑌧𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 ॥ ௯ ॥ 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 । 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌫𑌲𑍍𑌕𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌯𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌯 𑌨 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑌹𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌯𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌤 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌿𑌗𑌾𑌢𑍇𑌨 𑌅𑌤𑌿𑌦𑍃𑌢𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 ॥ ௰ ॥ 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑌨𑍍𑌨𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌪𑍁𑌨𑌮𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌮𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍇𑌹𑌿𑌷𑍇𑌣𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌯𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌬𑌧𑌾𑌯𑌿𑌯𑍋𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂

யோகம், ஸாங்க்யம், தானம், வ்ரதம், தபஸ், யாகம், வ்யாக்யானம், அத்ய யனம், ஸந்யாஸம் இவைகளால் முயற்சியுடையவனும் என்னை அடையமுடி யாது. 9

அக்ரூரர் பலராமரையும் என்னையும் மதுரைக்கு அழைத்துச் சென்ற பின்பு என்னிடம் அழுத்தமான அன்பால் ப்ரீதியடைந்த மனமுடைய கோபஸ்திரீ கள் என் விரஹத்தால் ஸஹிக்கமுடியாத துன்பமுள்ளவர்களாகி என்னைத் தவிர மற்றதை ஸுகத்தின் பொருட்டுப் பார்க்கவில்லை. 10

ப்ருந்தாவனத்தில் ஸஞ்சரிப்பவனும், மிகவும் ப்ரியமுள்ளவனுமாகிய என் னுடன் எந்த இரவு கோபஸ்திரீகளுக்கு அரைக்ஷணம் போல் சென்றனவோ அவ்விரவு நானின்றிக் கற்பத்திற்குச் சமமாயின. 11

𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌮𑌯𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌬𑌦𑍍𑌧
𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌦𑌸𑍍𑌤𑌥𑍇𑌦𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍌 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌽𑌬𑍍𑌧𑌿𑌤𑍋𑌯𑍇
𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌇𑌵 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 ॥ 12

𑌮𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌜𑌾𑌰𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌦𑍋𑌽𑌬𑌲𑌾𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌚𑍍𑌛𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ॥ 13

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑍋𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌚𑍋𑌦𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑍋𑌦𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ 14

𑌮𑌾𑌮𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌃 ॥ 15

𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌅𑌦𑌃 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌿
𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌅𑌦𑌃𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌇𑌦𑌂 𑌇𑌹
𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍌 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌚𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿
𑌤𑍋𑌯𑍇 𑌨𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌮𑌯𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌃
𑌅𑌬𑌲𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌅𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌜𑌾𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵
𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௧௩॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍋𑌦𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑍋𑌦𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌂 𑌚 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 ॥ ௧௪ ॥ 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌯𑍈𑌵𑌾𑌕𑍁
𑌤𑍋𑌭𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌭𑌵𑍇𑌃॥௧௫॥ 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂

ஸமுத்ரத்தில் ப்ரவேசித்த நதிகள்போல், என்னிடம் பற்றுதலால் கட்டுண்ட புத்தியுடைய அந்த கோபஸ்திரீகள் "ஸமாதியில் நிலைபெற்ற முனிவர்கள் நாமரூபங்களை எவ்விதம் அறியார்களோ" அதுபோலத் தம் தேஹத்தையும் இவ்வுலகையும் பரலோகத்தையும் அறியார்கள். 12

அநேக ஸ்திரீகள் என்னிடம் விருப்பமுள்ளவர்கள்; என் ஸ்வரூபமறியாதவர்கள்; ஜாரனும், கணவனும், பரப்ருஹ்மமுமாகிய என்னை சேர்க்கையால் அடைந்தார்கள். 13

ஓ உத்தவ! ஆகையால் ச்ருதி, ஸ்ம்ருதி, ப்ரவ்ருத்தி, நிவ்ருத்தி, கேட்கத்தக்கது, கேட்பது இவைகளை நீ விட்டு ப்ராணிக ளனைவருக்கும் ஆத்மாவாகிய என்னொருவனையே ஸர்வஸ்வரூபி என்ற பாவனையால் சரணமடைவாயாக. என்னாலேயே நீ எங்கும் பயமற்றவனுவாய். 14—15

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌸𑌂𑌶𑌯𑌶𑍍𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌤𑌵 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌨𑌃 ॥ 16

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌸 𑌏𑌷 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 ।
𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌂
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 ॥ 17

𑌯𑌾𑌦𑍃𑌗𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾। 𑌸𑌂𑌶𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃। 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌯𑌾𑌸𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌚 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌵𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌾𑌬𑍍𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑍀𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌹𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌹𑍃𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿॥ ௧௬ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑍀𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌹𑌾𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿। 𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑍈𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌆𑌧𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿। “𑌆𑌧𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌣𑌿𑌪𑍂𑌰𑌕𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌂। 𑌅𑌨𑌾𑌹𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌷𑌟𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍” 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌰𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍌 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋𑌽𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹— 𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑌣𑌿𑌪𑍂𑌰𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌚 𑌉𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌕𑍇𑌤𑍍𑌰

உத்தவர் வினவுகிறார்.

யோகேச்வரேச்வராகிய ஓ க்ருஷ்ணா! உம்முடைய சொல்லைக்கேட்கும் எனக்கு மனத்திலிருக்கும் ஸந்தேஹமானது நீங்கவில்லை. இதனால் என் மனம் ப்ரமிக்கிறது. 16

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கூறுகிறார்.

† விவரங்களில் ப்ரகாசமுடைய இந்தப்பரமேச்வரன் நாதமுடைய ப்ராணனுடன் ‡ குஹையில் பிரவேசித்து மனோமயமான ஸூக்ஷ்மரூபத்தை அடைந்து மாத்ரைகள், ஸ்வரங்கள், வர்ணங்கள் என ஸ்தூலரூபமாகிறார். 17

† விவரங்களாவன - ஆதாரம், மணிபந்தம், மணிபூரம், அநாஹதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை இந்த ஆறுசக்ரங்களாம். ‡ குஹை - ஆதாரசக்ரமாம்.

𑌯𑌥𑌾𑌽𑌨𑌲𑌃 𑌖𑍇𑌽𑌨𑌿𑌲𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍂𑌷𑍍𑌮𑌾
𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌧𑌿𑌮𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 ।
𑌅𑌣𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌹𑌵𑌿𑌷𑌾 𑌸𑌮𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑌾𑌣𑍀 ॥ 18

𑌏𑌵𑌂 𑌗𑌦𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋
𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌰𑌸𑍋 𑌦𑍃𑌕𑍍𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 ।
𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌥𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌵𑌤𑌮𑍋𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥ 19

𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰 𑌉𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌖𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌚 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥ "𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 । 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 । 𑌗𑍁𑌹𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌨𑍇𑌙𑍍𑌗𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀"𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌶𑍍𑌚 । "𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌕𑌾𑌰𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍇 । 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍃𑌕𑌰𑌣𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌖𑌰𑍀𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌦𑌨𑍍" 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌖𑍇 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌉𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌮𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌲𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌲𑌸𑌹𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌣𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌹𑌵𑌿𑌷𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌣𑍀 𑌮𑌮𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 18 ॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌵𑌤𑌿𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌗𑌦𑌿𑌃 𑌗𑌦𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌷𑌣𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑌾𑌯𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌰𑌸𑍋 𑌰𑌸𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯

அக்நியானது (கட்டையின்) விவாத்தில் உஷ்ணரூபமாக இருந்து தாருவில் வலுவாகக் கடையும்பொழுது வாயுவை ஸஹாயமாகக்கொண்டு அணுரூபமாகிப் பிறகு நன்ருய் விருத்தியாகிறது. அந்த அக்நியானது ஹவிஸ்ஸால் எவ்விதம் வ்ருத்தியாகிறதோ அவ்விதமே இந்த வேதவாக்கானது என் வ்யக்தியாகிறது. 18

இவ்விதம் பேசுவது என் வ்யக்தியாகிறது. செய்கை, (கைகளின் வ்ருத்தி) கமனம் (பாதங்களின்) விஸர்ஜனம் (பாயூபஸ்தங்களின்) க்ராணம், (நாஸிகை) ரஸம், (ஜிஹ்வை) தர்சனம், (நேத்ரம்) ஸ்பர்சனம், (த்வக்) ச்ரவணம், (செவி) ஸங்கல்பம் (மனதின்) விஞ்ஞானம் (புத்திசித்தங்களின்) அபிமானம் (அஹங்காரத்தின்) ஸூத்ரம், (ப்ரதானத்தின்) ரஜஸ், ஸத்வம், தமஸ் இவைகளின் விகாரமான ப்ரபஞ்சம் இவைகளும் என் வ்யக்தியாகின்றன. 19

𑌅𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑌬𑍍𑌜𑌯𑍋𑌨𑌿
𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤 𑌏𑌕𑍋 𑌵𑌯𑌸𑌾 𑌸 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌧𑍇𑌵 𑌭𑌾𑌤𑌿
𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥ 20

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑌶𑍇𑌷𑌮𑍋𑌤𑌂
𑌪𑌟𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌃 ।
𑌯 𑌏𑌷 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌤𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌃
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌫𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍇 ॥ 21

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௧௯॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌆𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌵𑌯𑌸𑌾 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌜𑌵𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌅𑌬𑍍𑌜𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌭𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥௨௰॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 — 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌪𑌟𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌓𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌪𑌟 𑌇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌵𑌿𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 — 𑌯 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍇𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌫𑌲𑍇 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍌 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌯𑌤𑌿 ॥௨௧॥ 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍀𑌜𑍇 𑌶𑌤𑌶𑌃𑌮𑍂𑌲𑌃 𑌶𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃

இந்த ஈச்வரன் ஆதியில் இருப்பவர், அவ்யக்தர், ஏகர், முக்குணங்களுக்கு ஆச்ரயமாகியவர், லோகபத்மத்திற்குக் காரணமானவர், காலத்தால் மாயாஸம்பந்தமடைந்து "விதைகள் பூமியை அடைந்து வெகுவாவதுபோல்" வெகுவிதமாகத்தோன்றுகிறார். 20

நூல்களின் ஸமூகத்தில் நிலைபெற்ற வஸ்திரம்போல் ஈச்வரனிடம் இந்த ப்ரபஞ்சமானது கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸம்ஸார ரூபமான இந்த வ்ருக்ஷமானது ப்ராசீனம்; கர்மஸ்வரூபம்; போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் உண்டாக்குகிறது. 21

த்3வே அஸ்ய பீ3ஜே ஶதமூலஸ்த்ரிநால:
பஞ்சஸ்கந்த4: பஞ்சரஸப்ரஸூதி: ।
த3ஶைகஶாகோ2 த்3விஸுபர்ணநீட3-
ஸ்த்ரிவல்கலோ த்3விப2லோ(அ)ர்கம் ப்ரவிஷ்ட: ॥ 22

அத3ந்தி சைகம் ப2லமஸ்ய க்3ருத்4ரா
க்3ராமேசரா ஏகமரண்யவாஸா: ।
ஹம்ஸா ய ஏகம் ப3ஹுரூபமிஜ்யை-
ர்மாயாமயம் வேத3 ஸ வேத3 வேத3ம் ॥ 23

வாஸநா: ஶதமூலாநி யஸ்ய ஸ: த்ரயோ கு3ணா: நாலாநி ப்ரகாண்டா3: யஸ்ய பஞ்சபூ4தாநி ஸ்கந்தா4: யஸ்ய பஞ்சரஸா: ஶப்3தா3தி3விஷயா: தேஷாம் ப்ரஸூதிர்யஸ்மாத் த3ஶ ச ஏகஶ்ச ஶாகா2 இந்த்3ரியாணி யஸ்ய த்3வௌ ஸுபர்ணௌ ஜீவபரமாத்மாநௌ நீட3ம் யஸ்மிந் த்ரீணி வல்கலாநி தா4தவோ வாதபித்தஶ்லேஷ்மாணோ யஸ்ய த்3வே ஸுக2து3:கே2 ப2லே யஸ்ய ஸ: அர்கம் ப்ரவிஷ்ட: ஸூர்யமண்ட3லபர்யந்தம் வ்யாப்த: தந்நிர்பி4த்3ய க3தஸ்ய ஸம்ஸாராபா4வாத் ॥ 22 ॥ தத்ப2லபோ4க்த்ரூநாஹ — அத3ந்தீதி । க்3ருத்4ரா: காமிந: க்3ராமேசரா: க்3ருஹஸ்தா2: அஸ்ய வ்ருக்ஷஸ்யைகம் ப2லம் து3:க2மத3ந்தி விபரிணாமத: ஸ்வர்கா3தே3ரபி து3:க2பர்யவஸாநாத் ஹம்ஸா: விவேகிநோ(அ)ரண்யவாஸா: ஸந்ந்யாஸிந: ஏகம் ஸுக2மத3ந்தி ஏகம் பரமாத்மாநம் ஏவம் ப3ஹுரூபம் இஜ்யை: பூஜ்யை: கு3ருபி4: க்ருத்வா யோ வேத3 ஸ: வேத3தத்த்வார்த2ம் வேத3 ॥ 23 ॥ ததே3வம் ஜ்ஞாத்வா க்ருதக்ருத்யஸ்து ஸர்வஸாத4நம் த்யஜேதி3த்யாஹ

இந்த ஸம்ஸார வ்ருக்ஷத்திற்கு இரண்டு (புண்ய பாபங்கள்) விதைகள். இது வெகு வேர்களை (வாஸனைகள்) உடையது; மூன்று கொடிகளை (முக்குணம்) உடையது; ஐந்து பிரிவுகள் (ஐந்து பூதங்கள்) உள்ளது; ஐந்து ரஸங்களுக்கு (சப்தம் முதலியவை) உற்பத்தி காரணமானது; பதினொரு கிளை (பதினொரு இந்திரியம்) யுடையது; இரண்டு பக்ஷிகளின் (ஜீவேச்வரர்கள்) வாஸஸ்தானமானது; மூன்று த்வக்குகள் (வாதம், பித்தம், ஸ்லேஷ்மம்) உள்ளது; இரண்டு (ஸுக துக்கம்) பலன்களுடையது; ஸூர்யனை வ்யாபித்திருப்பது. 22

க்ராமங்களில் ஸஞ்சரிக்கும் க்ருத்ர பக்ஷிகள் (க்ருஹஸ்தர்களாகிய காமிகள்) இந்த வ்ருக்ஷத்தின் ஒருபலனைப் புசிக்கின்றன. ஆரண்யத்தில் வஸிக்கும் ஹம்ஸங்கள் (விவேகிகளான ஸன்யாஸிகள்) ஒரு பலனைப் புசிக்கின்றன. இவ்விதம் வெகு ரூபமுடையவரும், மாயாமயருமாகிய பரமாத்மாவைப் பெரியோர்களைக் கொண்டு எவன் தெரிந்துகொண்டவனோ அவன் வேதத்தை யறிந்தவனாவன். 23

𑌏𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌸𑌨𑌯𑍈𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌠𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌧𑍀𑌰𑌃 ।
𑌵𑌿𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌶𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃
𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌥 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥ 24

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍁𑌠𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌾𑌧𑌕𑍋𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌜𑍀𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌅𑌥 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍॥௨௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஓ உத்தவ! இவ்விதம் குருவின் உபாஸனையாலும், முக்யபக்தியாலும் தீக்ஷ்ணமான ஞானமாகிய குடாரத்தால் ஜீவனுக்கு உபாதியாகிய லிங்கசரீரத்தைச் சேதித்துத் தீரனும், ஸாவதானனுமாகிப் பரமாத்மாவை அடைந்து பிறகு ஸாதனங்களைவிட வேண்டும். 24

12-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌨 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍌 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿 ॥ 1

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍋𑌪𑌾𑌸𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ 2

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌹𑌂𑌸𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌶𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌜𑌾𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 [illegible] 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑌰𑍍𑌹𑌾 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍇𑌵 𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍌 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀 𑌜𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 [illegible] 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 1 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍋𑌪𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । [illegible] 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌯𑌾 𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 2 ॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 । [illegible]

13-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பகவான் கூறுகிறார்.

ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற இம்மூன்றும் புத்தியின் குணங்கள்; ஆத்மாவின் குணங்களல்ல. ஸத்வ குணத்தால் ரஜோகுண தமோகுணங்களைப் போக்க வேண்டும். ஸத்வகுணத்தை ஸத்வகுணத்தாலேயே போக்க வேண்டும். 1

புருஷனுக்கு சுத்தமான ஸத்வ குணத்தால் என்னிடம் பக்தி ரூபமான தர்மம் உண்டாகிறது. ஸாத்விகர்களின் ஸேவையால் ஸத்வகுணமும் ஸத்வகுணத்தால் தர்மமும் வ்ருத்தியடைகின்றன. 2

𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌆𑌶𑍁 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌉𑌭𑌯𑍇 𑌹𑌤𑍇 ॥ 3
𑌆𑌗𑌮𑍋𑌽𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌚 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌥𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌦𑌶𑍈𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 ॥ 4
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ।
𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 5
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌪𑍋𑌹𑌨𑌮𑍍 ॥ 6

𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌹𑌤𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌤𑍋 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍀𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌶𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌆𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥ 3 ॥ 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌹𑍇𑌤𑍂𑌨𑍍 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌹𑍇𑌤𑍂𑌨𑌾𑌹—𑌆𑌗𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌆𑌗𑌮𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌪𑌃 𑌆𑌪𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑌃 ॥ 4 ॥ 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍂𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌂 𑌨 𑌚 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 ॥ 5 ॥ 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍋𑌦𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌨 𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑌕𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌨 𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂

ஸத்வ குணத்தின் வ்ருத்தியுடையதும், ச்ரேஷ்டமுமான தர்மமானது ரஜோகுணத்தையும் தமோகுணத்தையும் போக்குகிறது. இவ்விரண்டும் நாசமான பின்பு இவைகளை மூலமாகக்கொண்ட அதர்மமானது நாசமடைகிறது. 3

சாஸ்த்ரம், ஜலங்கள், ப்ரஜைகள், தேசம், காலம், கர்மம், ஜன்மம், த்யானம், மந்திரம், ஸம்ஸ்காரம் இந்தப் பத்தும் குணங்களுக்குக் காரணங்களாகின்றன. 4

இவைகளுக்குள் பெரியோர்கள் புகழ்வதே ஸாத்விகமாகிறது. எதை நிந்திக்கிறார்களோ அது தாமஸமாகிறது. எதை உபேக்ஷித்திருக்கிறார்களோ அது ராஜஸமாகிறது. 5

புருஷன், ஸத்வகுணத்தின் வ்ருத்தியை யுத்தேசித்து இந்த குணங்களில் † ஸாத்விகங்களையே ஸேவிக்க வேண்டும். பிறகு தர்மமும் அதனால் ஆத்மா பரோக்ஷமும் குண நிவிருத்தியுண்டாகும் வரையில் ஞானமுமுண்டாகின்றன.

† முற்கூறிய பத்து குணங்களில் ஸாத்விகங்களாவன - நிவ்ருத்தி சாஸ்திரங்கள், பரிசுத்த ஜலங்கள், நிவ்ருத்தியடைந்த ஜனங்கள், பரிசுத்தமான தேசம், விடியற்காலம் முதலியவை, நித்யகர்மம், வைஷ்ணவ சைவங்களின் ஜன்மம், ஸ்ரீவிஷ்ணு த்யானம், ப்ரணவம் முதலிய மந்திரம், மனதின் ஸம்ஸ்காரம் இவைகளாம். ராஜஸங்களாவன—ப்ரவ்ருத்தி சாஸ்திரங்கள், வாஸனை ஜலங்கள், வீதிகள், ப்ரதோஷ காலம், காம்யகர்மம், சாக்த ஜன்மம், ஸ்திரீகளின் த்யானம், காம்ய மந்திரம், தேஹ ஸம்ஸ்காரம் இவைகளாம். தாமஸங்களாவன—பாஷண்ட சாஸ்திரங்கள், மத்யம், துர்நடத்தையுள்ள ஜனங்கள், சூதாடும் தேசம், பாதி ராத்ரி காலம், அபிசாரகர்மம், க்ஷுத்ர தீக்ஷை என்ற ஜன்மம், சத்ருத்யானம், க்ஷுத்ர மந்திரம், க்ருஹ ஸம்ஸ்காரம் இவைகளாம்.

𑌵𑍇𑌣𑍁𑌸𑌙𑍍𑌘𑌰𑍍𑌷𑌜𑍋 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑌜𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 7

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌦𑌮𑌾𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌖𑌰𑌾𑌜𑌵𑌤𑍍 ॥ 8

[illegible]

"மூங்கில்கள் ஒன்றுக்கொன்று உராய்வதால் உண்டான அக்நியானது அந்த வனத்தைப் பொசுக்கித் தணிவதுபோல குணங்களின் மாறுதலால் உண்டானதும் அக்நியின் செய்கை யுடையதுமான தேஹமானது சமனமடைகிறது. 7

உத்தவர் வினவுகிறார்.

மானிடர்கள் விஷயங்களை ஆபத்துக்களுக்கு ஸ்தானமென்று அறிகிறார்கள். ஆயினும் ஓ கிருஷ்ண! * நாய் கழுதை ஆடு இவைகள்போல விஷயங்களை ஏன் புசிக்கிறார்கள்? 8

* நாயை விரட்டினாலும், பெண்ணாயைத் தொடர்கிறது; கழுதை உதை பட்டாலும் பெண்கழுதையையே குறித்து ஓடுகிறது, ஆட்டைக் கொல்ல முயன்றாலும் வெட்கமில்லாம லிருக்கின்றது. இவையே உவமையின் பொருளாம்.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑌿 𑌰𑌜𑍋 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌮𑌨𑌃 ॥ 9

𑌰𑌜𑍋𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌸𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌃 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍇𑌃 ॥ 10

𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌵𑌶𑌗𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌦𑍁𑌃𑌖𑍋𑌦𑌰𑍍𑌕𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌰𑌜𑍋𑌵𑍇𑌗𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ 11

𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌧𑍀𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌅𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍 𑌦𑍋𑌷𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 ॥ 12

𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍌 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌘𑍋𑌰𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌂 𑌰𑌜𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌰𑌜𑌇𑌤𑌿 । 𑌇𑌦𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌹𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌹𑍋 𑌹𑌾𑌵𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑍋𑌗𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ॥ ௧௧ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌧𑍀𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍀 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 ॥ ௧௨ ॥ 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌦𑍋𑌷𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

விவேகமில்லாதவனுடைய மனதில் நான் என்ற பொய்யான புத்தியானது வ்யாபிக்கிறது., அவனுடைய மனம் ஸத்வகுண முடையதாயினும் பிறகு பயங்கரமான ரஜோகுணம் உண்டாகிறது. 9

ரஜோகுணத்துடன் கூடிய மனத்துக்கு பிறகு ஸங்கற்ப விகற்பங்களுண்டாகின்றன. பிறகு குணங்களை த்யானிப்பதால் புத்திகெட்ட புருஷனுக்கு அடங்காத காமமுண்டாகிறது. 10

கர்மவசமடைந்தவனும், இந்திரியங்களை ஜயிக்காதவனும், ரஜோகுண வேகத்தால் மோஹமடைந்தவனுமாகிப் பின் துக்கத்தைக் கொடுக்கும் கர்மங்களைப் பார்த்தும் செய்கிறான். 11

ரஜோகுண தமோகுணங்களால் வ்யாபித்த புத்தியுடையவனாயினும் விவேகியாகியவன் ஸாவதானமாக மனத்தை அடக்கித் தோஷம் என்ற நோக்கத்துடன் பற்றுதலடையாமலிருக்கிறான். 12

𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌯𑌞𑍍𑌛𑌨𑍈𑌃 ।
𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑌨𑌃 ॥ 13

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗 𑌆𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌨 𑌆𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 ॥ 14

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌕𑍇𑌶𑌵 ।
𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥ 15

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌃 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 16

𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌮𑌾𑌹 — 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌵𑌣𑌂 𑌮𑌯𑌿 [illegible] ॥ 13 ॥ 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌃 [illegible] । 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌤 [illegible] ॥ 14 ॥ [illegible] 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ 15 ॥ 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌂 𑌐𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍀𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 ॥ 16 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹

தவறுதலில்லாதவனும், சோம்பலில்லாதவனுமாகிக்காலந் தவருமல் ச்வாஸத்தையும் ஆஸனத்தையும் ஜயித்து என்னிடம் மெதுவாக மனத்தைக் கொடுத்து நிலை பெறவேண்டும். 13

எல்லாவற்றினின்றும் மனத்தை இழுந்து என்னிடம் ப்ரத்யக்ஷமாக நிலை பெறச் செய்வதென்பதையே என் சிஷ்யர்களாகிய ஸநகாதிகள் யோகமாகக் குறிப்பிட் டிருக்கிருர்கள். 14

உத்தவர் வினவுகிருர்.

ஏ கேசவ! நீர் ஸநகாதிகளுக்கு எந்தக் காலத்தில், எந்த ரூபத்துடன் யோகத்தைக் கூறினீர்? அந்தக் காலத்தையும், ரூபத்தையும் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். 15

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் கூறுகிருர்.

ப்ருஹ்மாவின் மானஸ புத்ரர்களாகிய ஸநகாதிகள் பிதாவைப்பார்த்து யோகத்தின் ஸூக்ஷ்மமும் உயர்வான நிலைபுள்ளதுமான கதியைக்கேட்டார்கள்.

॥ 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥

𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍇 𑌚𑍇𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌸𑌿 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌕𑌥𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌷𑍋𑌃 ॥ 17

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌧𑍀𑌃 ॥ 18

𑌸 𑌮𑌾𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌪𑌾𑌰𑌤𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌮𑌗𑌮𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥ 19

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌤 𑌉𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍁𑌃 𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 20

𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌵𑌶𑌾𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌿𑌤𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌷𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍋𑌃 ॥ ௧௭ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑍋𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍂𑌰𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌯𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌧𑍀𑌃 ॥ ௧௮ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌯𑌾 𑌹𑌂𑌸𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌂𑌸𑍋 𑌨𑍀𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌏𑌵𑌮𑌹𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌆𑌗𑌤𑍋𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥ ௧௯ ॥ ௨௰ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍍

ஸநகாதிகள் விணவுகிறு்கள்.

ப்ரபுவாகிய ப்ருஹ்மாவே! விஷயங்களில் மனம் ப்ரவேசிக்கிறது. மனத்தில் விஷயங்கள் ப்ரவேசிக்கின்றன. விஷயங்களே அதிக்ரமிக்க விருப்பமுள்ளவனும், மோக்ஷமடைய விருப்பமுள்ளவனுமாகிய புருஷனுக்கு எவ்விதம் ஒன்றுக் கொன்று பிரிவு ஏற்படும்? 17

இவ்வாறு கேட்கப்பட்டவரும், ப்ராணிகளே ஸ்ருஷ்டிப்பவரும், ஸ்வயம்புவும் கர்மங்களில் புத்தியுடையவரும், மஹானுமாகிய ப்ருஹ்மதேவர் கேள்வியின் காரணத்தைப்பற்றி யோசித்தும் தெரிந்து கொள்ளவில்லே. 18

ப்ரச்னத்தின் முடிவைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பி ப்ருஹ்மா, தேவனுகிய என்னே நினேத்தார். அப்பொழுது நான் அவாருகில் † ஹம்ஸ ரூபத்துடன் சென்றேன். 19

ஸநகாதிகள் ப்ருஹ்மாவை முன்னிட்டு என் ஸமீபம் வந்து பாதங்களில் பணிந்து நீயார் என்று கேட்டார்கள். 20

† ஹம்ஸ பக்ஷியானது நீரையும், ஜலத்தையும் பிரிக்கச்சக்தியுள்ளது. இவ்விதமே குணங்களேயும் மனத்தையும் பிரிக்கச் சக்தியுள்ளவ னென்பதை வெளியிட ஹம்ஸரூப மெடுத்த விவரமாம்.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌯𑌦𑌵𑍋𑌚𑌮𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌮𑍇 ॥ 21

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌃 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌘𑌟𑍇𑌤 𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍇 𑌕 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 22

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 ।
𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑌃 ॥ 23

𑌯𑌦𑌵𑍋𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌕𑌾𑌨𑍁𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌦𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 ॥௨௧॥ 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌽𑌸𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌦𑍇𑌷𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿- 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌵𑌃 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌘𑌟𑍇𑌤 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌮𑍇 𑌕𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌕𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௨॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌤𑌸𑌙𑍍𑌘𑌵𑌿𑌷𑌯𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌯𑌂 𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌷𑍁 । '𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯"𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ॥௨௩॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌏𑌵𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 । 𑌮𑌨𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌨𑌸𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇

தத்வம் தெரிந்துகொள்ள விருப்பமுடைய அந்த ஸநகாதிமுனிவர் அப்பொழுது என்னை இவ்விதம் கேட்டார்கள். ஓ உத்தவ! நான் அவர்களுக்கு எதை உபதேசித்தேனே அதை என் முகமாகத் தெரிந்துகொள்வீராக. 21

ஓ ப்ராஹ்மணர்களே! ஆத்மவஸ்துவானது பலவாருக இல்லாமலிருக்குமாணல், உங்களுடைய இந்தக் கேள்வியானது எவ்விதம் தகும்? கேட்பவனுக்கும், பதில் சொல்லும் எனக்கும் ஆச்ரயனாகியவன் ஒருவனே. 22

ப்ராணிகள் ஐந்து பூதஸ்வரூபங்களாகவும், உண்மையில் பேதமில்லாமலுமிருக்க நீயார் என்ற இந்தக் கேள்வியானது வாக்கினல் மட்டிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஏனெனில் ப்ரயோஜன மில்லாதது. 23

मनसा वचसा दृष्ट्या गृह्यतेऽन्यैरपीन्द्रियैः ।
अहमेव न मत्तोऽन्यदिति बुध्यध्वमञ्जसा ॥ 24

गुणेष्वाविशते चेतो गुणाश्चेतसि च प्रजाः ।
जीवस्य देह उभयं गुणाश्चेतो मदात्मनः ॥ 25

गुणेषु चाविशच्चित्तमभीक्ष्णं गुणसेवया ।
गुणाश्च चित्तप्रभवा मद्रूप उभयं त्यजेत् ॥ 26

तत्तदहमेवेत्यर्थः अञ्जसा तत्त्वविचारेण एतेनैव सर्वात्मको-
ऽहमित्यञ्जसोपलब्धुं द्रष्टुं भवति॥२४॥ एवं प्रपञ्चनिषेधेनात्म-
स्वरूपं समन्यतो निरूप्य ब्रह्मणादिभिः पृष्टविहाराय तत्त्वं
तदेतत्त्वात्मनो याथार्थ्याय सोक्तिः। गुणेष्विति। अयमभिप्रायः यदि
सत्यत्वेनात्मत्वेनापि तथा विषयेषु संगृहीतं चित्तं बुद्ध्यादि-
शब्दवाच्यमेव जीवस्य स्वरूपं भवेत् तत्सिद्धियोगो न घटेत
तस्य तु स्वरूपं बुद्धेरेव विद्याभ्यासेन तु तत्स्वभावतया
विषयसङ्गमनं अतः स्वस्य ब्रह्मस्वभावतया विषयाणां च मिथ्या-
त्वानुसन्धानेन सर्वतो निवृत्त्युपरमं भगवन्तं भजतो भवत्येव परि-
पूर्णस्वरूपावस्थानमिति हे प्रजाः पुत्राः सनकादयः गुणेषु
चेतः प्रविशति गुणाश्चेतसि एवं गुणाश्चेतश्चोभयं संश्लिष्टं
मदात्मनो ब्रह्मस्वरूपस्य जीवस्य देहः उपाधिः न तु
स्वरूपम्॥२५॥ तस्मात्। गुणेष्विति अभीक्ष्णं पुनः पुनः गुणसेवया
तत्संस्कारेण गुणेष्वाविष्टं चित्तं ते च पुनर्वासनारूपेण
चित्तप्रभवा भवन्तीति तथापि ते गुणाश्चित्तञ्च एवं यदुभयं तत्
मद्रूपस्सन् त्यजेत् ॥ २६ ॥ ननु जाग्रदाद्यवस्थावतः कथं कैवल्य-
मित्याह—जाग्रदिति। जाग्रच्च जागरः स्वप्नः सुषुप्तिश्च

மனம், வாக்கு, த்ருஷ்டி, மற்ற இந்திரியங்கள் இவைகளால் க்ரஹிக்கப் படுவது நான் தான். என்னைத் தவிர வேறில்லை என்று தத்வ விசாரத்தால் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். 24

ஓ ப்ருஹ்மாதிகளே! குணங்களில் சித்தம் ப்ரவேசிக்கிறது. சித்தத்தில் குணங்கள் ப்ரவேசிக்கின்றன. இந்த குணங்களும் சித்தமும் இரண்டும் என்ஸ்வ ரூபனுகிய ஜீவனுக்கு தேஹமாகிறது. 25

அடிக்கடி விஷயங்களை ஸேவிப்பதால் குணங்களில் சித்தமானது ப்ரவேசிக்கிறது. குணங்களும் சித்தத்தி லுண்டானவைகள். இந்த இரண்டையும் என்ரூபனுகி விடவேண்டும். 26

𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍍𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 ।
𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ 27

𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑌃 ।
𑌮𑌯𑌿 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ 28

𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 29

𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌧𑍀𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌜𑌾𑌗𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌨𑍍𑌨𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ 30

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍇𑌤𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 ‘𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌗𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍
𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍। 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤
𑌮𑍍’’ 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌗𑍁𑌣𑌤𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌰𑌹𑌿𑌤
𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 ॥ ௨௭ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌥𑌮𑌹𑌂 𑌜𑌾
𑌗𑌰𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌯𑌰𑍍𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌧𑌿𑌯𑌃
𑌸𑌰𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀
𑌰𑍍𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌿 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍
𑌗𑍁𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௨௮ ॥ 𑌕𑌥𑌂
𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣
𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇𑌨𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋
𑌽𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௯ ॥ 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌂
𑌨𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌜𑌾𑌗𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍍𑌥𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍀 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌜𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯

ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி இந்த மூன்றும் (ஸத்வம் முதலிய) குணங்களால் புத்தியின் வ்ருத்திகளாகின்றன. இந்த வ்ருத்திகளுக்கு விலக்ஷணனாகிய ஜீவன் ஸாக்ஷியாக நிச்சயிக்கப்பட்டவன். 27

இந்த ஜாக்ரத முதலியன புத்தியால் ஏற்படும் பந்தம். ஆத்மாவுக்கு குணவ்ருத்திகளைக் கொடுப்பது. துரீயனாகிய என்னிடம் நிலைபெற்று இந்த புத்தி பந்தத்தை விடவேண்டும். அப்பொழுது குணங்களுக்கும் சித்தத்திற்க்கும் விடுதலையுண்டாகிறது. 28

அஹங்காரத்தால் ஏற்படும் பந்தத்தை ஆத்மாவுக்கு அனர்த்த ஹேது என்றும் துக்கமென்றும் தெரிந்து துரீயத்திலிருந்து புத்தியில் உள்ள அபிமானத்தை விடவேண்டும். 29

புத்திகளால் புருஷனுக்குப் பலவித விஷயங்களில் புத்தி நிவ்ருத்தியடையாவிட்டால் நன்றாய் அறியாத இவன் விழித்திருந்தாலும் ஸ்வப்னத்தில் விழிப்புப் போல், நித்ரையுள்ளவனாகிறான், 30

𑌅𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌭𑌿𑌦𑌾 ।
𑌗𑌤𑌯𑍋 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌷𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ 31

𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌗𑌰𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍁𑌕𑍍𑌷𑌣𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍
𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑍇 𑌸 𑌏𑌕𑌃
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑍃𑌗𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌶𑌃 ॥ 32

[illegible]

மற்ற தேஹம் முதலியவைகளுக்கு அவைகளா லுண்டாகும் பேதம், ஸ்வர்க்கம் முதலியவைகள், கர்மங்கள், பொய்பாகையால் இந்த ஆத்மாவுக்கு ஸ்வப்னம் கண்டவனுக்குப் போல், பொய்யாகின்றன. 31

ஜாக்ரத்தில் வெளி இந்திரியங்க ளெல்லாவற்ருலும் க்ஷணிக தர்மமுடைய (பால்யம் முதலிய) அர்த்தங்களை (ஸ்தூல தேஹம் முதலியவை) எவன் அனுபவிக்கிருனே ஸ்வப்னத்தில் ஹ்ருதயத்தில் ஜாக்ரத்திற் கண்டவைகளுக்கு ஸமமானவைகளை எவன் அனுபவிப்பவனே ஸுஷுப்தியில் இவைகளைஎவன் போக்குகிருனே அவன் ஒருவனே ஸ்மரண ஸம்பந்தத்தால் மூன்று அவஸ்தைகளைப் பார்ப்பவனும் இந்திரியங்களுக்கு ஈசனுமாகிருன். 32

ஏவம் விம்ருஶ்ய குணதோ மநஸஸ்த்ர்யவஸ்தா
மந்மாயயா மயி க்ருதா இதி நிஶ்சிதார்தா: ।
ஸஞ்சித்ய ஹார்தமநுமாநஸதுக்திதீக்ஷ்ண
ஜ்ஞாநாஸிநா பஜத மாऽகிலஸம்ஶயாதிம் ॥ 33

ஈக்ஷேத விப்ரமமிதம் மநஸோ விலாஸம்
த்ருஷ்டம் விநஷ்டமதிலோலமலாதசக்ரம் ।
விஜ்ஞாநமேகமுருதேவ விபாதி மாயா
ஸ்வப்நஸ்த்ரிதா குணவிஸர்க்கக்ருதோ விகல்ப: ॥ 34

த்ருஷ்டிம் தத: ப்ரதிநிவர்த்ய நிவ்ருத்தத்ருஷ்ண
ஸ்தூஷ்ணீம் பவேந்நிஜஸுகாநுபவோ நிரீஹ: ।

அகிலஸம்ஶயாநாமாதிம் ஆஶ்ரயபூதம் அஹங்காரம் ஸஞ்சித்ய
ஹார்தம் ஹ்ருதிஸ்திதம் மாம் பஜத கேந ஹித்வா இத்யத ஆஹ அநுமாநேந ஸதுக்திபி:
ஸதாமுபதேஶை: ஶ்ருதிபிஶ்ச தீக்ஷ்ணேந ஜ்ஞாநகட்கேந ॥ 33 ॥ அநுமா
நாதிப்ரகாரமாஹ ஈக்ஷேதேதி । இதம் ஜகத் விப்ரமமீக்ஷேத அத்ர ஹேதவ:
மநோவிஜ்ரும்பிதத்வாத் த்ருஷ்டத்வாத் விநாஶித்வாத் ஸ்வப்நவத் அதிசஞ்சலத்வாச்
அலாதசக்ரவத் நநு ப்ரமோऽபி நிர்விஷய: கதம் ஸ்யாத் தத்ராஹ விஜ்ஞாநமிதி
நிர்விஶேஷஸ்யாத்ரிதாயம் குணபரிணாமக்ருதோ விகல்போ மாயைவ ஸ்வப்ந:
ஸ்வப்நவந்மிதாபூதேதி ॥ 34 ॥ தஸ்மாத் த்ருஷ்டிமிதி । தத: த்ருஶ்யாத் த்ருஷ்டிம்
ப்ரதிநிவர்த்ய நிஜஸுகாநுபவோ பவேத் ததைஶ்வர்யாதிஷு ச நிவ்ருத்த
த்ருஷ்ண: தூஷ்ணீம் நிரீஹஶ்ச பவேத் । மநோவாக்காயவ்யாபாரரஹித இத்யர்த்த:
நந்வேவம் ஸதி ஸர்வதா த்ருஷ்டிப்ரதிநிவர்த்தநாயோகாத் நசம்ஸார

இவ்விதம் குணங்களால் மனத்துக்கு ஏற்பட்ட அவஸ்தைகள் என் மாயையால் என்னிடம் ஏற்பட்டவை என்று விசாரித்து (ஆத்மரூபமான) அர்த்தத்தை நிச்சயித்து ஸந்தேஹங்களனைவற்றுக்கும் ஆதாரமாகிய அஹங்காரத்தை அனுமானம், ச்ருதிகள் திக்ஷ்ணமான ஞானமாகிய கத்தி இவைகளால் சேதித்து ஹ்ருதயத்தி லிருக்கும் என்னை பஜியுங்கள். 33

இந்த ஜகத்தானது மனத்துக்கு விலாஸமானது, பார்க்கப்பட்டது, நாசமடைவது, கொள்ளிக்கட்டை மண்டலம் போன்றது, மிகவும் சஞ்சலமானது, மிகவும் ப்ரமமுள்ளது என்று பார்க்கவேண்டும். விஞ்ஞான மொன்றே வெகுவாக விளங்குகிறது. மூன்று விதமாக குணபரிணமத்தால் ஏற்பட்ட விகற்பமே 'ஸ்வப்னம் போல்' பொய்யாகிறது, அது மாயையாம். 34

த்ருச்யமானதினின்று த்ருஷ்டியைத் திருப்பி ஆசையை ஒழித்து நிஜஸுகாநுபவத்தை யடைந்து சேஷ்டையில்லாமலும் மௌனமாகவும் இருத்தல்வேண்

𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵 𑌚 𑌯𑌦𑍀𑌦𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯 𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌾𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 ‖ 35

𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌚 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌗𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ।
𑌦𑍈𑌵𑌾𑌦𑌪𑍇𑌤𑌮𑌥 𑌦𑍈𑌵𑌵𑌶𑌾𑌦𑍁𑌪𑍇𑌤𑌂
𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌦𑌿𑌰𑌾𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑌃 ‖ 36

𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌵𑌶𑌗𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌾𑌸𑍁𑌃 ।

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍀𑌦𑌂
𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑍋𑌹𑌾𑌯
𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌹𑌪𑌾𑌤𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌵
𑌭𑌾𑌸𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ‖௩௫‖ 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿। 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌸𑌨𑌾
𑌦𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈
𑌵𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌮𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨
𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌗𑌤𑌂 𑌵𑌾
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ‖௩௬‖ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿
𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌪𑌤𑍇𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌦𑍇𑌹 𑌇𑌤𑌿।
𑌦𑍈𑌵𑌵𑌶𑍇𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤
𑌏𑌵 𑌸𑌾𑌸𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌾𑌸𑌜𑍍𑌜𑍇
𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌰𑍂𑌢𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿

டும். இந்த தேஹமானது மறுபடி காணப்படுகிறது. ஆயினும் வஸ்து வென்ற புத்தியால் விடப்பட்டது. மறுபடி ப்ரமத்தின் பொருட்டாகாது நாசமாகும் வரையில் ஸ்மரண மேற்படும். 35

ஸித்தன் ஆஸனத்தினின்று எழுந்ததும், உட்கார்ந்ததும், வெளியிற் சென்றதும், தற்செயலாக அங்குச் சேர்ந்ததும், நசிக்கக் கூடியதுமான தேஹத்தை "மதுவின் மதத்தினால் குருடனான புருஷன் உடுத்த வஸ்திரத்தைப்போல்" பார்ப்பதில்லை. இந்த தேஹத்தால் ஸ்வரூபத்தை யறிந்தான். 36

தைவ வசத்தால் செல்லுவதும், ப்ராணன்களை யுடையதுமான தேஹமும் ப்ராரப்த கர்மம் உள்ள வரையில் காணப்படுகிறது. ஸமாதி வரையில் யோக

𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌧𑌿𑌰𑍂𑌢𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌃 ॥ 37

𑌮𑌯𑍈𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌃 ।
𑌜𑌾𑌨𑍀𑌤 𑌮𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ 38

𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃 ।
𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 39

𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 ॥ 40

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌕𑍋 𑌭𑍋𑌗𑍋𑌽𑌪𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌚 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌽𑌥 𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ॥ 37 ॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌯𑍈𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 𑌯𑍋𑌗𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌤𑌏𑌵 '𑌯𑌜𑍍𑌞𑌨𑍍𑌹𑌂𑌸𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍋𑌽𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 38 ॥ 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌋𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌭𑌾𑌷𑌣𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ॥ 39 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌅𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

மடைந்தவனும், வஸ்துவை யறிந்தவனுமாகிய புருஷன் ஸ்வப்னத்திற்குச் சமமும் ப்ரபஞ்சத்துடன் கூடியதுமான தேஹத்தில் பற்றுதலடைய மாட்டான். 37

ஓ ஸநகாதிகளே! ஸாங்க்யம், யோகம் இவைகளின், ரஹஸ்யத்தை நான் உங்களுக்குக் கூறினேன். என்னை உங்களுக்குத் தர்மங்களைச் சொல்ல விருப்பத்தால் வந்த விஷ்ணு என்று தெரிந்துகொள்ளுங்கள். 38

ஓ ப்ராஹ்மண ச்ரேஷ்டர்களே! ஸாங்க்யம், யோகம், ஸத்யம், ருதம், தேஜஸ், ஸ்ரீ, கீர்த்தி, தமம் இவைகளுக்கு மிகவும் ஆச்ரயமாகியவன் நான். 39

ஸமமாகிய தன்மை, பற்றுதலில்லாமை முதலிய நித்யமான குணங்கள் யாவும் நிர்குணனும், அபேக்ஷையில்லாதவனும், ஸுஹ்ருத்தும், ப்ரியனும், ஆத்மாவுமாகிய என்னை அடைகின்றன. 40

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌸𑌭𑌾𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍃𑌣𑌤 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌃 ॥ 41
𑌤𑍈𑌰𑌹𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌃 ॥ 42

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

௪௰॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌮𑍇 𑌮𑌯𑌾 𑌅𑌗𑍃𑌣𑌤 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥ ௪௧ ॥ 𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿॥௪௨॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

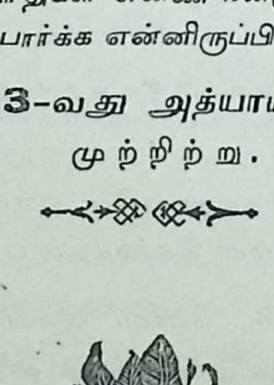
ஸ்ரீக்ருஷ்ண பகவான் கூறுகிறார்

ஸநகாதி முனிவர்கள் என்னிடம் இவ்வாறு ஸந்தேஹந் தெளிந்தவர்களாகி என்னைக்கொண்டாடி, மிகுந்த பக்தியுடன் ஸ்துதிகளால் பேசினார்கள். 41

பரமரிஷிகளாகிய ஸநகாதிகள் என்னை நன்றாய் ஸ்துதி செய்து பூஜித்தார்கள், நான் ப்ருஹ்ம தேவர் பார்க்க என்னிருப்பிடம் வந்தேன். 42

13-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

அத² சதுர்த³ஶாத்⁴யாயப்ராரம்ப⁴:.

॥ உத்³த⁴வ: ॥

வத³ந்தி க்ருஷ்ண ஶ்ரேயாம்ஸி ப³ஹூநி ப்³ரஹ்மவாதி³ந: ।
தேஷாம் விகல்பப்ராதா⁴ந்யமுதாஹோ ஏகமுக்²யதா ॥ 1
ப⁴வதோதா³ஹ்ருத: ஸ்வாமிந் ப⁴க்தியோகோ³ऽநபேக்ஷித: ।
நிரஸ்ய ஸர்வத: ஸங்க³ம் யேந த்வய்யாவிஶேந்மந: ॥ 2

॥ ஸ்ரீ ப⁴க³வாந் ॥

காலேந நஷ்டா ப்ரலயே வாணீயம் வேத³ஸம்ஜ்ஞிதா ।
மயாதௌ³ ப்³ரஹ்மணே ப்ரோக்தா த⁴ர்மோ யஸ்யாம் மதா³த்மக: ॥ 3

அத² சதுர்த³ஶே வர்ண்ய ஶ்ரேயோ ப⁴க்திரேவ நசேதரத் ।
உக்த்வா தத³ங்க³ம் த்⁴யாநயோக³ஞ்ச ஸஹ ஸாத⁴நை: ॥

ஏவம் தாவத்³ப⁴க³வதா ப⁴க்த்யுத்கர்ஷத³ர்ஶநார்த²ம் அந்யாந்யபி ஸாத⁴நாநி வத³ந்தி தத்தத்³விஶேஷநிரூபணாய ப்ருச்ச²தி । வத³ந்தீதி । ஶ்ரேயாம்ஸி ஶ்ரேய:ஸாத⁴நாநி கிம் விகல்பேந ப்ராதா⁴ந்யம் உதாஹோ கிம்வா ஏகஸ்யைவ முக்²யதா ॥ 1 ॥ ஏகமுக்²யதாபக்ஷே தாவத³நேககாரணம் । ப⁴வதேதி - அநபேக்ஷித: அநபேக்ஷிதம் அநபேக்ஷாயஸ்மிந் ஸ: அஹேதுக: அபவர்க³: ப⁴வதா ப⁴க்தியோக³ உக்த: அந்யாந்யபி ஶ்ரேய:ஸாத⁴நாநி வத³ந்தி தேஷாம் கிம் ஸாக்ஷாத் ஸாத⁴நத்வேந ப்ராதா⁴ந்யமேவ ஸர்வேஷாம் உதாஹோ அங்கா³ங்கி³பா⁴வம் ப்ராதா⁴ந்யம் விகல்பேந ஸர்வேஷாம் தா⁴ர்யதை²கஸ்யைவ யதா² கஸ்யசிதே³வ விஶேஷ இதி ॥ 2 ॥ தத்ர ப⁴க்திரேவ உத்தமா ஸர்வேஷாம் ஶ்ரேயஸாமிதி வக்தும் ஸர்வப்ரக்ருத்யநுஸாரேண வர்ணாஶ்ரமாதி³த⁴ர்மவைசித்ர்யாதி³பி⁴: ப்ராணிபி⁴: ப்ராதா⁴ந்யேந வர்ணிதாநி தாநி ஶ்ரேயாம்ஸீதி விவேக்தும் ப்ரக்ருத்யநுஸாரேண ப⁴க்தேர்வேதா³யப்ரவ்ருத்திவைசித்ர்யாஹ ஸார்த்³தை⁴: - காலேநேதி । மதா³த்மக: மய்யேவாத்மா

---

14 - வது அத்யாயம்.

உத்தவர் வினவுகிறார்.

ஓ க்ருஷ்ண ! ப்ருஹ்மஸ்வரூபவாதிகள் நன்மைக்கு ஸாதனங்கள் பல எனச் சொல்லுகிறார்கள். அவைகளுக்கு விகற்பத்தால் முக்யமா அல்லது ஒன்றுக் கொன்று முக்கியமா? ஓ ஸ்வாமி! அபேக்ஷையில்லாதபக்தியோகத்தை நீர் கூறினீர். அதனால் எல்லாவற்றிலும் பற்றுதலைவிட்டு உம்மிடம் மனம் ப்ரவேசிக்கிறது. 1-2

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ப்ரளயகாலத்தால் இந்த வேத வாக்கானது நஷ்டமாயிற்று. ஆதியில் ப்ருஹ்மாவுக்கு அதை நான் உபதேசித்தேன். அதில் என்னிடமே மனமுள்ள தர்மமானது கூறப்படுகிறது. 3

तेन प्रोक्ता स्वपुत्राय मनवे पूर्वजाय सा ।
ततो भृग्वादयोऽगृह्णन् सप्त ब्रह्ममहर्षयः ॥ 4
तेभ्यः पितृभ्यस्तत्पुत्रा देवदानवगुह्यकाः ।
मनुष्याः सिद्धगन्धर्वाः सविद्याधरचारणाः ॥ 5
किंदेवाः किन्नरा नागा यक्षकिंपुरुषादयः ।
बह्व्यस्तेषां प्रकृतयो रजःसत्त्वतमोभुवः ॥ 6
याभिर्भूतानि भिद्यन्ते भूतानां पतयस्तथा ।
यथाप्रकृति सर्वेषां चित्रा वाचः स्रवन्ति हि ॥ 7

वित्तं येन सः ॥ ३ ॥ तेनेति । भृग्वादयः भृगुश्च "मरीचिरत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः" इत्येते च सप्त ब्रह्माणः प्रजापतयः ते च ते महर्षयश्च ॥ ४ ॥ ५ ॥ किंदेवा इति । किं देवाः श्रमस्वेददौर्गन्ध्यादिराहित्येन भूस्पर्शादिना च किं देवा मनुष्या वेति संदेहास्पदद्वीपान्तरमनुष्याः एवं किन्नराः किंचिन्नरा इवाकारतः शरीरतो वा किंपुरुषाः किंचित्पुरुषा इव वानरादयः प्रकृतयः वासनाः बह्व्यः कुतः रजःसत्त्वतमोभ्यो भवः जन्म यासां ताः ॥ ६ ॥ याभिरिति । भूतानि देवासुरमनुष्यादीनि यथा प्रकृति प्रकृतिमनतिक्रम्य चित्रा वाचः वेदार्थव्याख्यानविषयाः ॥ ७ ॥ एवमिति । एवं प्रकृतिवै

ப்ருஹ்மதேவர் அந்த வேதத்தை மூத்தகுமாரனுகிய மனுவுக்கு உபதேசித்தார். மனுவிடம் * ப்ருகு முதலிய ஏழு ப்ருஹ்மரிஷிகள் உபதேசம் பெற்றுர்கள்.

இவர்களின் புத்ரர்கள், தேவர்கள், தானவர்கள், குஹ்யகர்கள், மனுஷ்யர்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், வித்யாதர்கள், சாரணர்கள், † கின்னரர்கள், ‡ கிந்தேவர்கள், நாகர்கள், யக்ஷர்கள், $ கிம்புருஷர்கள் இவர்கள் யாவரும் அந்த முனிவர்களிடம் உபதேசம் பெற்றுர்கள். இவர்களின் ப்ரக்ருதிகள் வெகுவானவை; அவை ரஜோகுணம், ஸத்வகுணம் தமோகுணம் இவைகளை ஸ்தானமாக உடையவைகள். 5-6

அந்த ப்ரக்ருதிகளால் பூதங்கள் பேதமடைகின்றன. அவைகளின் மதிகளும் பேதமடைகின்றன. ப்ரக்ருதியை அநுஸரித்து ¶ விசித்ர வாக்குகள் ஏற்படுகின்றன. 7

* ப்ருகு, மரீசி, அத்ரி, அங்கிரஸ், புலஸ்தியர், புலகர், க்ரது இவர்கள் ஏழு ப்ருமாக்கள்; ப்ரஜாபதிகளும் ஆகிறுர்கள்,

† (கிந்தேவர்கள் - ச்ரமம், வேர்வை, துர்க்கந்தம் முதலியவை இல்லாததாலும், பூமியைத் தொடாததாலும் தேவர்களோ மானிடர்களோ என்று ஸந்தேஹிக்கும் நிலையுள்ள த்வீபாந்தர மனுஷ்யர்கள்.)

‡ (கின்னரர்கள்-முகத்தாலோ சரீரத்தாலோ மானிடன் போன்றவர்கள்.)

$ கிம்புருஷர்கள்-சிறிது புருஷர்கள் போன்ற வானரம் முதலியவை)

¶ (விசித்ர வாக்குகள் - வேதத்திற்கு வ்யாக்யானத்தையும் அர்த்தத்தையும் விசித்ரமாகச் செய்வதாம்.)

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌤𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌰𑌂𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌮𑌤𑌯𑍋𑌽𑌪𑌰𑍇 ॥ 8

𑌮𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍁𑌚𑌿 ॥ 9

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍇𑌕𑍇 𑌯𑌶𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌮𑌂 𑌶𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍈 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌤𑌪𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ 10

𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌵𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌦𑍁𑌃𑌖𑍋𑌦𑌰𑍍𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 11

𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌂𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌂𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌮𑌤𑌯𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌤𑌯𑌃 ॥ 8 ॥ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ॥ 9 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌏𑌕𑍇 𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌕𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 । "𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌜𑌿𑌹𑌾𑌸𑌯𑌾" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 । 𑌯𑌶𑌃 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌹𑍁𑌃 "𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌮𑌂 𑌶𑌮𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌃 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌨𑍀𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌾 𑌏𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑌪𑍋𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 ॥ 10 ॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌹 — 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌮𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌮𑍋𑌹

இவ்விதம் ப்ரக்ருதிகள் விசித்ரமாகையால் சில மானிடர்களின் மதிகள் பரம்பரையாக பேதமடைகின்றன. சிலர் பாஷண்ட புத்தியுடையவர்கள். 8

ஓ புருஷ ச்ரேஷ்டனாகிய உத்தவ! புருஷர்கள் என் மாயையால் மோஹமடைந்த புத்தியுடையவர்களாகி தர்மத்தை யநுஸரித்தும் ருசியை அநுஸரித்தும் ச்ரேயஸ்ஸைப் பலவிதமாகக் கூறுகிறார்கள். 9

சிலர் தர்மத்தையும் மற்றவர் யசஸ்ஸையும் காமத்தையும், ஸத்யத்தையும், தமத்தையும், சமத்தையும், மற்றவர் ஐச்வர்யத்தையும் த்யாகத்தையும் போஜனத்தையும், சிலர் யாகத்தையும், தபஸ்ஸையும், தானத்தையும், வ்ரதங்களையும் நியமங்களையும் யமங்களையும் புருஷார்த்தமாகச் சொல்லுகிறார்கள். 10

இவர்களுக்குள்ள உலகங்கள் ஆதியும் அந்தமும் உடையவைகள். கர்மங்களால் ஏற்பட்டவைகள்; துக்கங்களைப் பின்னிட்ட பலனைக்கொண்டவைகள்; மோஹமுள்ளவைகள்; அற்பமான ஆனந்தமுடையவைகள்; துக்கத்தால் வ்யாபித்தவைகள். 11

𑌮𑌯𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌭𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 12

𑌅𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃
𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌮𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌃 ॥ 13

𑌨 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂
𑌨 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌂 𑌨 𑌰𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍀𑌰𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌵𑌾
𑌮𑌯𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 ॥ 14

𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ।
𑌨 𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 15

𑌕𑌾𑌮𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌯𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌬𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿 । 𑌮𑌯𑍀𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌸𑌭𑍍𑌯 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑌾 ॥ ௧௨ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌅𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌅𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ ௧௩ ॥ 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌅𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌕𑌲𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌹𑌮𑍍 — 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ ௧௫ ॥ [illegible]

ஸபைக்குரிய உத்தவ! எங்கும் அபேக்ஷை யில்லாதவனும் என்னிடம் மனத்தைக் கொடுத்தவனுமாகிய புருஷனுக்குப் பரமானந்த ரூபனாகிய நான் ஸ்வரூபமாக ப்ரகாசிப்பதால் உண்டாகும் ஸுகமானது விஷயங்களில் மனம் செலுத்தியவர்களுக்கு எவ்விதம் ஏற்படும்? 12

தீனனும், தாந்தனும், சாந்தனும், ஸமமான மனமுள்ளவனும் ஸந்தோஷ மனமுடையவனுமாகிய புருஷனுக்கு என் ஸ்வரூப ஸுகத்தால் திசைகளெல்லாம் சுகமயமாகின்றன. 13

என்னிடம் மனத்தைக்கொடுத்த புருஷன் நானன்றி ப்ருஹ்மபதத்தையும் விரும்பான். இந்திர ஸ்தானத்தையும் விரும்பான். பூமிமுழுதுக்கும் பதியாகும் தன்மையையும் விரும்பான். பாதாளத்திற்குப் பதியாகும் தன்மையையும் விரும்பான். யோகஸித்திகளையும் விரும்பான். மோக்ஷத்தையும் விரும்பான். மற்ற எதையும் விரும்பான். 11

“நீர் எனக்கு ப்ரியராகியவர்போல்” ப்ருஹ்மாவும் ப்ரியமுள்ளவரல்லர். ஸங்கரரும் பிரியமுள்ளவரல்லர்; ஸங்கர்ஷணரும் ப்ரியமுள்ளவரல்லர்; ஸ்ரீதேவியும் ப்ரியமுள்ளவளல்லள்; என் மூர்த்தியும் ப்ரியமுள்ளதல்ல. 15

𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌯𑍇𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ 16

𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌜𑍀𑌵𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑌨𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌜𑍁𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯
𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑍈𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌮𑌮 ॥ 17

𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍈𑌰𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌗𑌲𑍍𑌭𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌭𑍂𑌯𑌤𑍇 ॥ 18

𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌯𑍇𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௬ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌜𑍁𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌮𑌸𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌤𑌃 𑌨𑍈𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨𑍈𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌤𑌦𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌮 𑌮𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌜𑍁𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌯𑌨𑍈𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌨𑍁𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௭ ॥ 𑌅𑌪𑌿 𑌚 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌤𑌾𑌵𑌿𑌹𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌆𑌹𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍈𑌰𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌗𑌲𑍍𑌭𑌯𑌾𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾 ॥ ௧௮ ॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌾𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌵

அபேக்ஷையில்லாதவனும், சாந்தனும், வைரமில்லாதவனும், ஸமமான நோக்கமுள்ளவனும், முனியுமாகிய புருஷனை அவனுடைய பாத தூளிகளால் (ப்ருஹ்மாண்டங்களை) ப்ரிசுத்தம் செய்கிறேனென்று நான் எப்பொழுதும் அனுஸரிக்கிறேன். 16

தீனர்களும், என்னிடம் அன்புள்ள மனமுடையவர்களும், சாந்தர்களும், ஜீவன்களெல்லாவற்றிலும் வாத்ஸல்யமுள்ளவர்களும், காமங்களனுகாத புத்தியுடையவர்களுமாகிய என்னைச்சார்ந்த மஹான்கள் ஸுகமடைகிறார்கள். அபேக்ஷையில்லாதவர்களால் அடையக்கூடிய ஸுகத்தை அவர்கள் அறிவார்கள். மற்றவர்கள் அறியார்கள். 17

என்னுடைய பக்தன் இந்திரியங்களை ஜயிக்காதவனாயினும், விஷயங்களால் துன்பமடைந்தவனாயினும், திறமையுள்ள பக்தி யிருப்பதனால் பெரும்பான்மையும் விஷயங்களால் அவமதிப்படையான். 18

யதா²க்³நி: ஸுஸம்ருத்³தா⁴ர்சி: கரோத்யேதா⁴ம்ஸி ப⁴ஸ்மஸாத் ।
ததா² மத்³விஷயா ப⁴க்திருத்³த⁴வைநாம்ஸி க்ருத்ஸ்நஶ: ॥ 19

ந ஸாத⁴யதி மாம் யோகோ³ ந ஸாங்க்²யம் த⁴ர்ம உத்³த⁴வ ।
ந ஸ்வாத்⁴யாயஸ்தபஸ்த்யாகோ³ யதா² ப⁴க்திர்மமோர்ஜிதா ॥ 20

ப⁴க்த்யாஹமேகயா க்³ராஹ்ய: ஶ்ரத்³த⁴யாத்மா ப்ரிய: ஸதாம் ।
ப⁴க்தி: புநாதி மந்நிஷ்டா² ஶ்வபாகாநபி ஸம்ப⁴வாத் ॥ 21

த⁴ர்ம: ஸத்யத³யோபேதோ வித்³யா வா தபஸாந்விதா ।
மத்³ப⁴க்த்யாபேதமாத்மாநம் ந ஸம்யக் ப்ரபுநாதி ஹி ॥ 22

கத²ம் விநா ரோமஹர்ஷம் த்³ரவதா சேதஸா விநா ।
விநாநந்தா³ஶ்ருகலயா ஶுத்⁴யேத்³ப⁴க்த்யா விநாஶய: ॥ 23

ஏதா⁴ம்ஸி யதா² காஷ்டா²நி ப⁴ஸ்மீகரோதி ததா² பாபாந்யபி கத²ம் மத்³விஷயா ஸதீ ப⁴க்தி: ஸத்த்வபாவநீதி ப⁴வாநபி ஸ்வப⁴க்திர்ஹி ராஜஸ்யேப்யணஸம்பாத³யதி கரோதி உத்³த⁴வ வித்⁴வம்ஸயதீதி ॥ ௧௯ ॥ அத: ஸர்வம் ஸாத⁴நம் ஶ்ரேயோ நாநுஷ்டே²யமித்யாஹ ஸாத⁴யதீதி ॥ ௨௦ ॥ ப⁴க்த்யேதி । ஶ்ரத்³த⁴யா ப⁴க்த்யா ஆத்மநிஷ்டா² மத்³விஷயா ஶ்வபாகாநபி ஸம்ப⁴வாத் ஜாதிதோ³ஷாத³பி ஶோத⁴யதி ॥ ௨௧ ॥ ப⁴க்த்யாபேதம் ரஹிதமாத்மாநம் விஶுத்³த⁴ம் ந கரோதீத்யாஹ — த⁴ர்ம இதி ॥ ௨௨ ॥ தர்ஹி ததா² ப⁴க்திரஸ்தீதி கத²ம் ஜ்ஞாயேதேத்யாஶங்க்ய ப⁴க்திலக்ஷணமாஹ — கத²மிதி । ரோமஹர்ஷாதி³கம் விநா கத²ம் ப⁴க்திர்க³ம்யதே ப⁴க்த்யா விநா கத²மாஶய: ஶுத்⁴யேதி³தி ॥ ௨௩ ॥ கிஞ்ச । ப⁴க்தியுக்தஸ்ய ஶோத⁴யதீதி கிமு வக்தவ்யம் யதா² மத்³ப⁴க்தா...

ஓ உத்தவ! மிகவும் வ்ருத்தியடைந்த ஜ்வாலைகளுடைய அக்நியானது இந்தனங்களைச் சாம்பலாகச் செய்வதுபோல் என் விஷயமான பக்தியானது பாபங்களெல்லாவற்றையும் போக்கும். 19

ஓ உத்தவ! என்னுடைய மிகுந்த பக்தியானது என்னை அடையும்படி செய்வதுபோலத் தர்மமும் செய்யாது; ஸாங்கியமும் செய்யாது; யோகமும் செய்யாது; வேதாத்யயனமும் செய்யாது; தபஸ்ஸும் செய்யாது; த்யாகமும் செய்யாது. 20

நான் ச்ரத்தையாலுண்டான பக்தியொன்றால் க்ரஹிக்கத் தக்கவன்; ஸாதுக்களுக்கு ப்ரியனும் ஆத்மாவுமாகியவன்; என்னிடம் நிலையுள்ள பக்தியானது ச்வபாகர்களையும் (நாய் மாம்ஸம் புஜிப்பவர்கள்) பிறப்புக் குற்றத்தினின்று பரிசுத்தம் செய்கிறது. 21

ஸத்யம், தயை, இவைகளுடைய தர்மமும், தமஸ்ஸுடன் கூடிய வித்யையும் என்னிடம் பக்தியில்லாத ஆத்மாவை நன்ருய்ப் பரிசுத்தம் செய்யா. 22

ரோமாஞ்ச மில்லாமலும் த்ரவிக்கும் சித்தமில்லாமலும் ஆனந்த பாஷ்ப தாரை யில்லாமலும் எவ்வாறு பக்தி ஏற்படும்? பக்தியின்றி மனம் எவ்விதம் பரிசுத்தமாகும்? 23

வாக்கத்கதா த்ரவதே யஸ்ய சித்தம்
ருதத்யபீக்ஷ்ணம் ஹஸதி க்வசிச்ச ।
விலஜ்ஜ உத்காயதி ந்ருத்யதே ச
மத்பக்தியுக்தோ புவநம் புநாதி ॥ 24

யதாக்நிநா ஹேம மலம் ஜஹாதி
த்மாதம் புநஃ ஸ்வம் பஜதே ச ரூபம் ।
ஆத்மா ச கர்மாநுஶயம் விதூய
மத்பக்தியோகேந பஜத்யதோ மாம் ॥ 25

யதா யதாத்மா பரிம்ருஜ்யதேஸௌ
மத்புண்யகாதாஶ்ரவணாபிதாநைஃ ।
ததா ததா பஶ்யதி வஸ்து ஸூக்ஷ்மம்
சக்ஷுர்யதைவாஞ்ஜநஸம்ப்ரயுக்தம் ॥ 26

லக்ஷணோ மத்பக்தியுக்தஸ்து லோகம் புநாதீத்யாஹ — வாகிதி ॥ ௨௪ ॥ கேவல பக்த்யைவாத்மஶுத்திநிஷ்பத்திரிதி ஸத்ருஷ்டாந்தமாஹ — யதேதி । யதாக்நிநா த்மாதம் தாபிதமேவ ஹேமஸுவர்ணம் க்ஷேத்ரஜம் மலம் ஜஹாதி ந க்ஷாலநாதிபிஃ ஸ்வம் நிஜரூபம் பஜதே ஏவம் கர்மாநுஶயம் கர்மவாஸநாம் மாம் பஜதே மத்ரூபமேவாபத்யதே ॥ ௨௫ ॥ நநு "ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம்" "தமேவ விதித்வாதிம்ருத்யுமேதி" இத்யாதிஶ்ருதிபிஃ ஜ்ஞாநாதேவாவித்யாநிவ்ருத்த்யா ஸ்வஸ்வ ரூபாவாப்திரவகம்யதே கதம் பக்தியோகேநேத்யுச்யதே தத்ராஹ — யதேதி ॥ ஆத்மா சித்தம் பரிம்ருஜ்யதே ஶோத்யதே மத்புண்யகாதாநாம் ஶ்ரவணேநாபி தாநேந ச பக்தேரேவாவாந்தரவ்யாபாரோ ஜ்ஞாநம் ந ப்ருதகித்யர்தஃ ॥ ௨௬ ॥

என் பக்தனுடைய வாக்கானது தயங்கும். அவனுடைய மனம் இளகும். என்னிடம் பக்தியுள்ளவன் அடிக்கடி நகைப்பான். சில ஸமயம் ரோதனம் செய்வான். வெட்கமில்லாமல் மிகுதியாக கானம் செய்வான்; நர்த்தனம் செய்வான். உலகத்தைப் பரிசுத்தம் செய்வான். 24

அக்நியில் எரிக்கப்பட்ட ஸ்வர்ணமானது மலத்தை விடுகிறது. மறுபடி ஸ்வரூபத்தை அடைகிறது. இவ்விதம் ஆத்மாவானது என்னிடம் பக்தி யோகத்தால் கர்மவாஸனையை விட்டுப் பிறகு என் ஸ்வரூபமடைகிறது. 25

என் புண்ய சரிதங்களை ச்ரவணம் செய்வதாலும், கீர்த்தனம் செய்வதாலும் இந்த ஆத்மா எவ்வளவு பரிசுத்தமாகிறதோ அதற்குத் தக்கபடி மையால் உபயோகிக்கப்படும் நேத்ரம்போல் தத்வ ஸூக்ஷ்மத்தைப் பார்க்கிறான். 26

विषयान् ध्यायतश्चित्तं विषयेषु विषज्जते ।
मामनुस्मरतश्चित्तं मय्येव प्रविलीयते ॥ 27

तस्मादसदभिध्यानं यथा स्वप्नमनोरथम् ।
हित्वा मयि समाधत्स्व मनो मद्भावभावितम् ॥ 28

स्त्रीणां तत्सङ्गिनां सङ्गं त्यक्त्वा दूरत आत्मवान् ।
क्षेमे विविक्त आसीनश्चिन्तयेन्मामतन्द्रितः ॥ 29

न तथाऽस्य भवेत्क्लेशो बन्धश्चान्यप्रसङ्गतः ।
योषित्सङ्गाद्यथा पुंसो यथा तत्सङ्गिसङ्गतः ॥ 30

किञ्च ध्यानं नाम चित्तस्य ध्येयाकारपरिणामः सचाभ्यासजः स्वाभाविकश्च भवति न तु यत्नापेक्ष इति सदृष्टान्तमाह — विषयानिति ॥२७॥ यस्मादन्यद्ध्यानं तद्दुःखं स्वप्नमनोरथवदसदभिध्यानमतः तस्मात्त्विहाय मय्येव मनः समाहितं कुर्विति प्रकरणार्थमुपसंहरति — तस्मादिति । मद्भावभावितं मद्भावेन भजनेनैव शोधितम् ॥२८॥ विशेषतो ध्यानप्रत्यूहान् कामादीन् परित्याज्यानाह — स्त्रीणामिति । आत्मवान् धीरस्सन् क्षेमे निर्भये एकान्ते विविक्ते विजने ॥२९॥ तत्र हेतुमाह — नेति । अस्य पुंसः यथा तत्सङ्गिसङ्गतः क्लेशो भवेच्च यथा च बन्धो योषित्सङ्गतः तथा अन्यप्रसङ्गतो न भवेदिति ॥३०॥ शान्तिं ध्यायेदित्युक्तं तत्प्रकारं पृच्छति । यथेति । यथेति ध्यानाङ्गप्रश्नः यादृशमिति ध्येयविशेषणप्रश्नः यदा त्वमिति । यदैतानि विशेषणानि तत्स्वरूपप्रश्नः यत्तदिति ध्यानं चेत्कथं मुमुक्षवः वा

விஷயங்களை த்யானிக்கும் புருஷனுடைய மனம் விஷயங்களில் பற்றுதலடைகிறது. என்னை ஸ்மரிப்பவனுடைய மனம் என்னிடமே லயமாகிறது. 27

ஆகையால் ஸ்வர்ண மனோரதம் போன்ற அஸத்தாகிய எண்ணத்தை விட்டு என்னை பஜிப்பதனுல் பரிசுத்தமான மனதை என்னிடம் நிலைபெறச் செய்வீராக. 28

தீரனும், ஸாவதானனுமாக இருந்து ஸ்திரீகளுடைய சேர்க்கையையும், ஸ்திரீகளின் சேர்க்கையுள்ளவர்களின் சேர்க்கையையும் வெகு தூரத்தில் விட்டு பயமில்லாத தனியிடத்திலிருந்து என்னை த்யானம் செய்யவேண்டும். 29

புருஷனுக்கு ஸ்திரீகளின் சேர்க்கையாலும், ஸ்திரீகளின் சேர்க்கையுள்ளவர்களின் சேர்க்கையாலும் துன்பமும் பந்தமுமுண்டாவதுபோல மற்றவைகளின் சேர்க்கையால் துன்பமும் பந்தமுமுண்டாகா. 30

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ 31

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌸𑌮 𑌆𑌸𑌨 𑌆𑌸𑍀𑌨𑌸𑍍𑌸𑌮𑌕𑌾𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍁𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗 𑌆𑌧𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ 32
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌰𑍇𑌚𑌕𑍈𑌃 ।
𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌨𑍈𑌰𑌭𑍍𑌯𑌸𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 33

[illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍋𑌃 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍀𑌤𑌿
𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍋𑌃 𑌕𑌥𑌨𑌾𑌯𑌮𑍇𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑌨𑌰𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌷𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌨
𑌤𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 । “𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌪𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌸𑍋-
𑌽𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌚𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑍋𑌜𑌿𑌨𑍋𑌦𑌾𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌯𑍇𑌮𑌹𑌿” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 ॥௩௧॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌸𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌸𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌨𑍀𑌚𑍇 𑌆𑌸𑌨𑍇
𑌕𑌮𑍍𑌬𑌲𑌾𑌦𑍌 𑌸𑌮𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇
𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 । “[illegible]
[illegible]” 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 ॥௩௨॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ।
𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇𑌣 𑌰𑍇𑌚𑌕𑌪𑍂𑌰𑌕𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌰𑌿-
𑌤𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌯𑌾𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯-
𑌯𑍇𑌣 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍇 । “𑌇𑌡𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥
𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌿𑌡𑌯𑌾 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌇𑌤𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥ ௩௩ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌸𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌅𑌗𑌰𑍍𑌭𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿
𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂-𑌹𑍃𑌦𑍀𑌤𑌿 । [illegible]
𑌅𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌂 𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌦𑌵𑌦𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑍍 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨

உத்தவர் வினவுகிறார்.

ஓ அரவிந்தாக்ஷ! மோக்ஷத்தை விரும்பியவன் உம்மை எவ்விதம் எந்த ஸ்வரூபமாக த்யானம் செய்யவேண்டும். இந்த த்யானத்தைப்பற்றி நீர் எனக்குச் சொல்ல வேண்டும். 31

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஸமமான ஆஸனத்திலிருந்து ருஜுவான சரீரத்துடன் ஸுகந்தவறாமல் கைகளை மடியின்மீது வைத்து தன் மூக்கு நுனியில் கண்களைச் செலுத்தி, பூரகம் கும்பகம், ரேசகம் இவைகளால் ப்ராணனுடைய மார்க்கத்தைச் சோதிக்கவேண்டும். அல்லது ரேசகம், கும்பகம், பூரகம் என்ற இந்த க்ரமமாகவும் மெதுவாக அப்யாஸம் செய்யவெண்டும். இந்திரியங்களை ஜயித்தவனாக இருக்க வேண்டும்.

𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌬𑌿𑌸𑍋𑌰𑍍𑌣𑌵𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍋𑌦𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌥 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 34
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌭𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌵𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿𑌲𑌃 ॥ 35
𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌨𑌾𑌲𑌮𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍁𑌖𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌮𑌷𑍍𑌟𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍋𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ 36
𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑌮𑍈𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌚𑌾𑌰𑍁𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌮𑍍 ॥ 37

𑌉𑌦𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌆𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌬𑌿𑌸𑍋𑌰𑍍𑌣𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌂 [illegible] 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌥 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌚 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌧𑌾𑌰𑌾𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 [illegible]𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌿𑌸𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 [illegible] 𑌅𑌥 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌦𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌉𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥௩௪॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿𑌲𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௩௫॥ [illegible] 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible] 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௩௬॥ 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 [illegible] ॥௩௭॥ 𑌸𑍁𑌚𑌾𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । [illegible]

(மூலாதாரம் முதல்) வ்யாபித்ததும், மணியின் ஓசையுள்ளதும், தாமரைத் தண்டு நூல்போன்றதுமாகிய ஹ்ருதயத்திலிருக்கும் ஓங்காரத்தை ப்ராணனல் உயர (த்வாத சாந்தத்தில்)ச் சேர்த்து பிறகு மறுபடியும் அங்கு ஸ்வரத்தை அமைக்கவேண்டும். 34

இவ்விதம் ப்ரணவத்துடன் ப்ராணுயாமத்தை மூன்று காலத்திலும் பத்துத் தடவை அப்யாஸம் செய்வானுயின், ஒரு மாஸத்திற்குள் வாயுவை ஜயித்தவனுகிருன். 35

தேஹத்திற்குள்ளிருப்பதும் உயரத்தில் கொடியை யுடையதும் கீழே முன்பாக முடையதும் முகிழாய் எட்டு இதழுடையதும் கர்ணிகை(காய்) யுள்ளதுமாகிய ஹ்ருதய புண்டரீகத்தை த்யானித்து அந்தக் கர்ணிகையில் சந்திரன், ஸூர்யன், அக்நி இவர்களே மேன்மேலும் த்யானம் செய்யவேண்டும். 36

அக்நியின் மத்தியில் என்னுடைய இந்த ரூபத்தை ஸ்மரிக்க வேண்டும். இந்த ரூபமானது த்யானத்திற்கு மங்களமாகியது; ஸமமானது; மிகவும் சாந்தமானது; சிறந்த முகமுடையது; நீண்டனவும் மனேஞ்ஞமுமான நான்கு புஜங்

𑌸𑍁𑌚𑌾𑌰𑍁 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌕𑌪𑍋𑌲𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥ 38

𑌹𑍇𑌮𑌾𑌂𑌬𑌰𑌂 𑌘𑌨𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 39

𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌲𑌸𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌤𑍍𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑌟𑌕𑌕𑌟𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 40

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌸𑍁𑌮𑍁𑌖𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌮𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍋 𑌦𑌧𑌤𑍍 ॥ 41

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌨𑌾 𑌧𑍀𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ 42

𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌮𑌕𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௮ ॥ 𑌹𑍇𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌨𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌵𑌾𑌮𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 [illegible] ॥ ௩௯ ॥ 𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 [illegible] 𑌯𑍁𑌤𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௦ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 𑌸𑍁𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌮𑌤𑌿𑌕𑍋𑌮𑌲𑌮𑍍 ॥ ௪௧ ॥ 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 ॥ ௪௨ ॥ [illegible] 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 [illegible]-

---

ளுடையது; மிகவும் மனோஜ்ஞமானது; சுந்தரமான கழுத்துடையது; அழகிய கன்னங்களுடையது; பரிசுத்தமான புன்முறுவலுடையது; ஸமமான செவிகளில் அமைந்தனவும், ப்ரகாசமுள்ளவைகளுமான மகாகுண்டலங்களுடையது; ஸ்வர்ண மயமான வஸ்திரமுடையது; மேகம்போல ச்யாமளவர்ணமானது; ஸ்ரீ வத்ஸம் ஸ்ரீதேவி இவைகளுக்கு இருப்பிடமானது; சங்கு சக்ரம், கதை, பத்மம், வன மாலை இவைகளால் அலங்காரமுள்ளது; தண்டைகளால் விளங்கும் பாதகங்களு டையது; கௌஸ்துபத்தின் காந்தியுடையது; ப்ரகாசமுள்ள க்ரீடம், கடகம், மேக லை, தோள்வளை இவைகளுடையது; எல்லா அவயவங்களிலும் ஸௌந்தர்யமுடை யது; மனோஜ்ஞமானது; அநுக்ரஹத்தால் அழகிய முகத்தையும், நேத்ரங்களையும் உடையது; மிகவும் மனோஜ்ஞமானது; இந்த ரூபத்தை என்னுடைய எல்லா அவயவங்களிலும் மனத்தைச் செலுத்தி த்யானம் செய்யவேண்டும். 37—41

தீரனாகிய புருஷன் இந்திரியங்களை விஷயங்களினின்று மனத்தால் இழுத்து புத்தியை ஸஹாயமாகக் கொண்டு அந்த மனத்தை அவயவங்களெல்லாவற்றுடன் கூடிய என்னிடம் சேர்க்க வேண்டும். 42

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑍈𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥ 43
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑌦𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌦𑌾𑌰𑍋𑌹𑍋 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 44
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌵𑌿𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 45
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍁𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑌂𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥ 46

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌉𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௪௩॥ 𑌤𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌦𑌾𑌰𑍋𑌹𑌃 𑌮𑌯𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌰𑍂𑌢𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍃𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌮𑌪𑌿 𑌨 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௪௪॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௪௫॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌫𑌲𑌿𑌤𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌮𑌾𑌹—𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌧𑌤𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌵𑌾 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌂𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௪௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

எங்கும் வ்யாபகமான அந்த சித்தத்தை இழுத்து ஒரே அவயவத்தில் தாரணை செய்யவேண்டும். மறுபடி மற்ற அவயவங்களை நினைக்கக்கூடாது. அழகிய புன்முறுவலுடைய முகத்தை த்யானம் செய்யவேண்டும். 43

முகத்தில் நிலைபெற்ற சித்தத்தை இழுத்து ஆகாயத்தில் தாரணை செய்ய வேண்டும். என்னிடம் நிலைபெற்று ஆகாயத்தையும் விட்டு எதையும் த்யானம் செய்யக்கூடாது. 44

இவ்விதம் நிலைபெற்ற புத்தியுடைய புருஷன் ஆத்மாவில் என்னையும், ஸர்வ ஸ்வரூபியான என்னிடம் ஆத்மாவையும், "ஜ்யோதிஸ்ஸில் சேர்ந்த ஜ்யோதிஸ்ஸைப்போல்" பார்க்கிறான். 45

இவ்விதம் மிகவும் தீவிரமான த்யானத்தால் மனத்தைச் சேர்க்கும்யோகிக்கு த்ரவ்யம், (ஆதி பௌதிகம்) ஞானம் (ஆதி தைவிகம்) க்ரியை (ஆத்யாத்மிகம்) இவைகளின் ப்ரமமானது விரைவில் ஒழிகின்றது. 46

14-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

पञ्चदशोऽध्यायः प्रारम्भः.

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

जितेन्द्रियस्य युक्तस्य जितश्वासस्य योगिनः।
मयि धारयतश्चेत उपतिष्ठन्ति सिद्धयः॥ 1

॥ उद्धव उवाच ॥

कया धारणया का स्वित्कथं वा सिद्धिरच्युत।
कति वा सिद्धयो ब्रूहि योगिनां सिद्धिदो भवान्॥ 2

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

सिद्धयोऽष्टादश प्रोक्ता धारणा योगपारगैः।
तासामष्टौ मत्प्रधाना दशैव गुणहेतवः॥ 3

ततः पञ्चदशे प्रोक्ताः सिद्धयो धारणानुगाः।
श्रीविष्णुपदसंप्राप्त्यन्तरायतया मताः॥

एवं मद्भक्तियुक्तस्य योगिनो ह्याविर्भवन्त्यः सिद्धयोऽप्यन्तरायाय प्रायेणेति कथाः परिहृत्य परमेश्वरपरो भवेदिति वक्तुं सिद्धीराह — जितेन्द्रियस्येति। युक्तस्य स्थिरचित्तस्य ॥ १ ॥ कयेति। स्विदिति वितर्के। का स्वित् किंनामकं वा कीदृशी वा धारणास्वरूपमिति प्रश्नान्तरे वा शब्दः स्वमेव तज्ज्ञानासि नान्यस्त्वमेवाह — योगिनामिति ॥ २ ॥ सिद्धय इति। धारणाश्च अष्टादशेत्यनुषङ्गः योगपारगैरिति। तत्राष्टौ मत्प्रधाना मत्स्वरूपविशेषेऽपि जाता सती भवन्ति सदैव प्रधानं भवतः प्रत्ययसाधनाः श्रोतव्यं प्राप्तिविषया इत्यादिभावात् गुणहेतवः सत्त्वादिगुणहेतुकाः ॥ ३ ॥

15-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஜிதேந்திரியனும், உசிதனும், ச்வாஸத்தை ஜயித்தவனும், என்னிடம் மனதை தாரணை செய்தவனுமாகிய யோகிக்கு ஸித்திகள் உண்டாகின்றன. 1

உத்தவர் வினவுகிறார்.

ஓ அச்யுத! தாரணை என்ன பெயருடையது. அது எவ்வளவு? எந்த தாரணையால் என்ன ஸித்தி யுண்டாகும்? ஸித்திகள் எவ்வளவு? நீர் யோகிகளுக்கு ஸித்தியைக் கொடுப்பவர். 2

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

யோகத்தின் கரை கண்டவர்கள் ஸித்திகள் பதினெட்டு என்றும், தாரணைகள் பதினெட்டென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவைகளில் எட்டு என்னை முக்யமாகக் கொண்டவைகள், பத்து குணங்களுக்குக் காரணமானவை. 3

𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌲𑌘𑌿𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌣𑌮𑍀𑌶𑌿𑌤𑌾 ‖ 4
𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌶𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑌵𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌏𑌤𑌾 𑌮𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌸𑍍𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑍌𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾 𑌮𑌤𑌾𑌃 ‖ 5
𑌅𑌨𑍂𑌰𑍍𑌮𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍂𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑍋𑌜𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌰𑌕𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍 ‖ 6

𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃—𑌅𑌣𑌿𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌲𑌘𑌿𑌮𑌾𑌚 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । “𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌰𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌵𑌿𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿” 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌦𑌂𑌶𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌦𑌂𑌶𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌣𑌮𑍀𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ‖ ௪ ‖ 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑍋𑌗𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌵𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌔𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ‖ ௫ ‖ 𑌗𑍁𑌣𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍀𑌰𑌾𑌹— 𑌅𑌨𑍂𑌰𑍍𑌮𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍂𑌰𑍍𑌮𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍂𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌜𑌵𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌤𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌕𑌾𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌃 ‖ ௬ ‖ 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹

அணிமா, மஹிமா, லகிமா இந்த மூன்று சித்திகளும் தேஹத்தைச் சார்ந்தவைகள், ப்ராப்தி என்ற ஸித்தியானது இந்திரியங்களுடன் கூடியது, ப்ராகாம்யம் என்ற ஸித்தியானது கேட்கப்பட்டவைகளும், பார்க்கப்பட்டவைகளுமாகியவைகளில் இருப்பது, ஈசித்வம் என்ற ஸித்தியானது மாயையை ப்ரேரணை செய்யக்கூடியது, வசித்வ மென்ற ஸித்தியானது குணங்களில் பற்றுதலடையாமலிருப்பது, எவன் எதை விரும்புகிறானோ அவன் அதை அடைகிறான் என்பது ஒரு ஸித்தி ஓ உத்தவ! இந்த எட்டு சித்திகளும் ஸ்வபாவமாகவே ஏற்பட்டவைகள். 4—5

இந்த தேஹத்தில் பசி தாக மில்லாம லிருப்பது, வெகு தூரத்தில் சொல்லுவதைக் கேட்பது, வெகு தூரத்தில் இருப்பதைப் பார்ப்பது, மனோ வேகத்தால் தேஹத்தின் கதி, வேண்டிய ரூபமடைவது, பிறர் தேஹத்தில் ப்ரவேசித்தல்,

𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌨𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌽𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥ 7

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌮𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌭𑍋𑌽𑌪𑌰𑌾𑌜𑌯𑌃 ॥ 8

𑌏𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍋𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌧𑌾𑌰𑌣𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 ।
𑌯𑌯𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌯𑌾 𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌮𑍇 ॥ 9

𑌭𑍂𑌤𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌾𑌸𑌕𑍋 𑌮𑌮 ॥ 10

𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌦𑌧𑌤𑍍 ।
𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥ 11

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌨𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌾 [illegible] 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾 [illegible] ॥ ௭ ॥ [illegible] 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌭𑌿𑌭𑌵𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌨𑌂 ॥ ௮ ॥ 𑌏𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌯𑍇𑌤𑌿 [illegible] ॥ ௯ ॥ 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍋𑌪𑌾𑌧𑍌 𑌮𑌯𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌾𑌸𑌕𑌃 𑌮𑌮𑍀𑌯𑌮𑌣𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 ॥ ௰ ॥ 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑍌 𑌮𑌯𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌭𑍂𑌤𑍋𑌪𑌾𑌧𑍌 𑌚 𑌮𑌯𑌿 𑌮𑌨𑍋 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌮𑌯𑍀𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍇

தன்னிஷ்டம் போல் மரணமடைவது, அப்ஸரஸ்திரீகளுடன் தேவர்களின் விலாஸங்களைப் பார்ப்பது, ஸங்கற்பித்ததை அடைவது, தடையில்லாத கதியுடைய ஆஞ்ஞை, எனப் பத்தும் சித்திகளாம். 6—7

மூன்று காலத்தை யறியுந்தன்மை, (சீதோஷ்ணம் முதலிய) த்வந்த்வங்களில்லாமை, பிறரின் மன முதலியவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளுந்தன்மை, அக்நி, ஸூர்யன், ஜலம், விஷம் முதலியவற்றின் ஸ்தம்பம், அவமதிப்பில்லாமை இவைகளும் சித்திகளாம். 8

இந்த யோகதாரணைகளையும், சித்திகளையும் உத்தேசமாகக் கூறினேன். எந்த தாரணையால் எவ்விதம் எதை அடைகிறனோ அதை என் முகமாகத் தெரிந்து கொள்வீராக. 9

பூதஸூக்ஷ்மத்திற்கு உபாதியாகிய என்னிடம் பூதஸூக்ஷ்ம மாத்ரமான மனதை தாரணை செய்து பூதஸூக்ஷ்மத்தை உபாஸித்தவன் என்னைச் சார்ந்த அணிமாவை அடைகிறன். 10

மஹத்தத்வோபாதியும், பூதங்களுக்கு உபாதியுமாகிய என்னிடம் அததற்குத் தக்கவிதம் மனதை தாரணை செய்து வெவ்வேறாக பூதங்களின் மஹிமையை அடைகிறன். 11

परमाणुमये चित्तं भूतानां मयि रञ्जयन् ।
कालसूक्ष्मार्थतां योगी लघिमानमवाप्नुयात् ॥ 12
धारयन्मय्यहंतत्त्वे मनो वैकारिकेऽखिलम् ।
सर्वेन्द्रियाणामात्मत्वं प्राप्तिं प्राप्नोति मन्मनाः ॥ 13
महत्यात्मनि यः सूत्रे धारयेन्मयि मानसम् ।
प्राकाम्यं पारमेष्ठ्यं मे विन्दतेऽव्यक्तजन्मनः ॥ 14
विष्णौ त्र्यधीश्वरे चित्तं धारयेत्कालविग्रहे ।
स ईशित्वमवाप्नोति क्षेत्रज्ञक्षेत्रचोदनाम् ॥ 15

परमाणवस्तन्मये तदुपाधौ मयि चित्तं रञ्जयन् धारयन् योगी काल-
सूक्ष्मार्थतां कालपरमाणुरूपायिरूपतामिति लघिमविवरणम्
तदर्थम् । "सकालः परमाणुर्वै यो भुङ्क्ते परमाणुता"मिति ॥
१२ ॥ धारयन्निति । वैकारिकाहंकारोपाधौ मयि अखिलं सर्वाग्र्यं
स्रष्टृत्वं अधिष्ठातृत्वं अत एव तत्र मन्मनाः मयि मनोधारणात्प्राप्ति
र्भवति नात्रातीतवेदान्तराङ्गसम्बन्धिभावः सिद्धम् । "मनोधारणा
नाहंकारेण मध्यमो योगवशा"दित्यादिषु द्रष्टव्यम् ॥ १३ ॥ महतीति ।
क्रियाशक्तिप्रधानं महत्तत्त्वसूत्रं तदुपाधौ मयि यः पारमे-
ष्ठ्यं सर्वोत्कृष्टं प्राकाम्यं विन्दते अव्यक्तं तस्य अव्यक्तं जन्म
यस्य तस्य सूत्रस्य उपाधेः ममेत्यर्थः ॥ १४ ॥ विष्णाविति । त्र्य-
धीश्वरे त्रिगुणमायानियन्तरि तथा कालविग्रहे कालरूपिणि तत्र मूल
अन्तर्यामिणि ईशित्वं विन्दति क्षेत्रज्ञानां क्षेत्राणां
तदुपाधीनां च चोदनां प्रेरणं न तु विश्वस्य सृष्ट्यादिकर्तृत्वलक्षण
मित्यर्थः ॥ १५ ॥ नारायण इति । तुरीयाख्ये विराड्रूपस्य पुरुष

பூதங்களின் பரமாணுக்களுக்கு உபாதியாகிய என்னிடம் மனதை தாரணை செய்த யோகி காலத்தின் பரமாணுவின் உபாதியாகிய லகிமாவை அடைகிறான்.

என்னிடம் மனதைச் செலுத்தி, வைகாரிக அஹங்காரோபாதியாகிய என்னிடம் ஏகாக்ரமாக மனதை தாரணை செய்து இந்திரியங்களுக்கெல்லாம் ஆத்மாவாகிய ப்ராப்தியை அடைகிறான். 13

மஹத்தத்வஸூத்ரோபாதியாகிய என்னிடம் மனதை தாரணை செய்து ப்ரகாசமில்லாத ஜன்மமுடைய ஸூத்ரோபாதியான என்னுடைய சிறந்த ப்ராகாம்யத்தை அடைகிறான். 14

மூன்று குணங்களுடைய மாயைக்கு ஈசனும், காலரூபியுமான என்னிடம் மனதை தாரணை செய்து அவன் ஜீவர்களுக்கும் ஜீவோபாதிகளுக்கும் ப்ரேரணையான ஈசித்வம் என்ற சித்தியை அடைகிறான். 15

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌶𑌬𑍍𑌦𑌿𑌤𑍇 ।
𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌦𑌧𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌶𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 16

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑌦𑌂 𑌮𑌨𑌃 ।
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌵𑌸𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 17

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌪𑌤𑍌 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑍇 𑌮𑌯𑌿 ।
𑌧𑌾𑌰𑌯𑌞𑍍𑌛𑍍𑌵𑍇𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌷𑌡𑍂𑌰𑍍𑌮𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌰𑌃 ॥ 18

𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌘𑍋𑌷𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌂𑌸𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 ॥ 19

[illegible]

பகவான் என்ற சொல்லுடையவரும், துரீயம் என்ற பெயருடையவரும், நாராயணருமாகிய என்னிடம் மனதை தாரணை செய்து அந்த யோகி, என் தர்ம முடையவனுகி வசித்வம் என்ற சித்தியை அடைகிருன். 16

நிர்க்குண ப்ருஹ்மமாகிய என்னிடம் நிர்மலமான மனதை தாரணைசெய்து பரமானந்த மடைகிருன். பரமானந்த ரூபத்தில் காமமானது முடிவாகிறது. 17

ச்வேத த்வீபத்திற்குப் பதியும், சுத்தனும், தர்மஸ்வரூபியுமாகிய என்னிடம் மனதை தாரணை செய்த புருஷன் (பசி தாகம் முதலிய) ஆறு குணங்களை இழந்து சுத்தஸ்வரூபத்தை அடைகிருன். 18

ஆகாயரூபமான ப்ராணனின் ஸ்வரூபமுள்ள என்னிடம் மனதால் த்வனியை த்யானித்து இந்த ஜீவன் ஆகாயத்தில் அறிவுள்ளவனுகிச் சொற்களைக் கேட்கிருன். 19

𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌰𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌿 ।
𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌦𑍃𑌕𑍍 ॥ 20
𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 ।
𑌮𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 𑌮𑌨𑌃 ॥ 21
𑌯𑌦𑌾 𑌮𑌨 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌬𑍁𑌭𑍂𑌷𑌤𑌿 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌬𑌲𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 22
𑌪𑌰𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑍂𑌤𑌷𑍍𑌷𑌡𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌵𑌤𑍍 ॥ 23

𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌿𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌮𑌾𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂𑌦𑍂𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௨௰ ॥ 𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌂𑌚 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾𑌸𑌹𑌮𑌯𑌿 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌯𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍋𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌹𑍋𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌹 𑌦𑍇𑌹𑌂𑌚 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌨𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌹𑍋𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௨௧॥ 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌨𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌬𑌲𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌯𑌿𑌮𑌨𑌸𑍋𑌯𑍋𑌗𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑍈𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 ॥ ௨௨ ॥ 𑌪𑌰𑌕𑌾𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌃𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍॥௨௩॥ 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌹𑌿-

---

ஸூர்யனிடம் சக்ஷுஸ்ஸையும், சக்ஷுஸ்ஸில் ஸூர்யனையும் சேர்த்து அங்கு மனதால் என்னை த்யானிப்பவனும், ஸூக்ஷ்மத்ருஷ்டி யுடையவனுமாகிய புருஷன் எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறான். 20

மனதையும், தேஹத்தையும் இவைகளை அனுஸரித்த வாயுவுடன் என்னிடம் சேர்த்து என்னை தாரணை செய்த மஹிமையால் மனம் செல்லுமிடம் தேஹமும் சொல்லுகிறது. 21

யோகி மனதைக் காரணமாகக் கொண்டு எந்த எந்த ரூபமாக விரும்புகிறானோ மனதுக் கேற்ற அந்த அந்த ரூபமாகிறான். இதற்கு என்னிடம் ஏற்படும் தாரணையின் வலிமை காரணமாகிறது. 22

பிறருடைய தேஹத்தில் ப்ரவேசிக்க வேண்டிய சித்தன் அந்த தேஹத்தில் ஆத்மாவை பாவனை செய்யவேண்டும். பிறகு ப்ராணன் தன் தேஹத்தை விட்டு (வெளி) வாயுவில் ப்ரவேசித்து ப்ரமரம் போல் பிறருடைய தேஹத்தில் ப்ரவேசிக்கிறது. 23

பார்ஷ்ண்யாபீட்3ய கு3த3ம் ப்ராணம் ஹ்ருது3ர:கண்ட2மூர்த4ஸு ।
ஆரோப்ய ப்3ரஹ்மரந்த்4ரேண ப்3ரஹ்ம நீத்வோத்ஸ்ருஜேத்தநும் ॥ 24

விஹரிஷ்யந் ஸுராக்ரீடே3 மத்ஸ்த2ம் ஸத்த்வம் விபா4வயேத் ।
விமாநேநோபதிஷ்ட2ந்தி ஸத்த்வவ்ருத்தீ: ஸுரஸ்த்ரிய: ॥ 25

யதா2 ஸங்கல்பயேத்3பு3த்3த்4யா யதா3 வா மத்பர: புமாந் ।
மயி ஸத்யே மநோ யுஞ்ஜம்ஸ்ததா2 தத்ஸமுபாஶ்நுதே ॥ 26

யோ வை மத்3பா4வமாபந்ந ஈஶிதுர்வஶிது: புமாந் ।
ந குதஶ்சித்3விஹந்யேத தஸ்ய சாஜ்ஞா யதா2 மம ॥ 27

தே3ஹத்யாக3ம் தத்ப்ரகாரம் சாஹ — பார்ஷ்ண்யேதி । பா-
ர்ஷ்ண்யா பார்ஷ்ணிநா கு3த3ம் நிருத்4ய ப்ராணம் ப்ராணோபாதி4மாத்மாநம்
ப்3ரஹ்மரந்த்4ரேண மூர்த்4நி த்3வாரேண ப்3ரஹ்ம [illegible] ப்3ரஹ்ம [illegible]
[illegible] ஸ்தா2நம் நீத்வா ப்ராபயித்வா ॥ 24 ॥ விஹரிஷ்யந்நிதி । மத்ஸ்த2ம்
மந்நிஷ்ட2ம் ஶுத்3த4ம் ஸத்த்வம் விபா4வயேத் ததா3 ஸத்த்வவ்ருத்தய: ஸத்த்வாம்ஶ
ஸம்பூ4தா: ॥ 25 ॥ யதே2தி ॥ யதா3 வா ஸ்வகாலே யதா2வேதி வா யதா2வா
[illegible] நாவி ப்ரகாரேண பு3த்3த்4யா ஸங்கல்பயேத் தத்ததா2 யதா2வத் ப்ராப்நோதீ-
த்யர்த2: யதா3 ஸங்கல்பயேத் யதா2வா மத்பரோ மயி விஶ்வாஸவாந் ப4வதி ததா2
ததா3 [illegible] ஸர்வம் ப்ராப்நோதீத்யர்த2: கிம் குர்வந் ஸத்யஸத்ய
ஸங்கல்பே மயி மநோ யுஞ்ஜந் ॥ 26 ॥ யோவைதி ॥ ஈஶிதி [illegible] ஈஶேத்யர்த2:
[illegible] ஸர்வநியந்து: வஶிது: ஸ்வதந்த்ரஸ்ய மம பா4வம் ஸ்வபா4வம்
ப்ராப்த: [illegible] ॥ 27 ॥ [illegible] ॥ [illegible]

குதிகாலால் பாயுவைத் தகைந்து ப்ராணனுக்கு உபாதியான ஆத்மாவை ஹ்ருதயம், கழுத்து, மார்பு, சிரஸ் இவைகளில் ஏற்றி ப்ருஹ்மரந்த்ரத்தின் வழியால் ப்ருஹ்மஸ்தானத்தில் சேர்த்து தேஹத்தை விடவேண்டும். 24

தேவோத்யானத்தில் விளையாட விரும்பியவன் என்னிடமுள்ள சுத்த ஸத்வத்தை த்யானம் செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது ஸத்வகுணத்தின் அம்சமுள்ள தேவஸ்திரீகள் விமானத்துடன் ஸேவிக்கிறார்கள். 25

என்னிடம் விசுவாஸமுள்ள யோகி ஸத்யஸ்வரூபியான என்னிடம் மனதைச் செலுத்தி புத்தியால் எந்த ஸமயத்தில் எந்த விதத்தால் ஸங்கற்பிக்கிறானோ அதை அவ்விதமே அடைகிறான். 26

ஈசனும், ஸர்வநியாமகனுமாகிய என்னுடைய ஸ்வபாவத்தை எவன் அடைந்தவனோ அவனுடைய ஆஞ்ஞையானது என் ஆஞ்ஞை போல எங்கும் வீணாகாது. 27

𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑍀 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍂𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾 ॥ 28

𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌃 ।
𑌮𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌮𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ 29

𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌰𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌸 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ 30

𑌉𑌪𑌾𑌸𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌧𑌾𑌰𑌣𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌉𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ 31

𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌿𑌤𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 ।
𑌮𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌾 𑌸𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾 ॥ 32

𑌵𑌿𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 ॥௨௮॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌬𑌾𑌧𑌶𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌯𑌂 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍇𑌤𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌮𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌮𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑌾𑌧𑌕𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌤𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 ॥ ௨௯ ॥ 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌃 𑌮𑌦𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑌹 ॥ ௩௰ ॥ 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 । 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌭𑌿𑌃 ॥௩௧॥ 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌏𑌕𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾 𑌕𑌾 𑌨 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௨ ॥

என்னுடைய பக்தியால் பரிசுத்தமான மனமுடையவனும், தாரணைகளை யறிந்தவனுமாகிய அந்த யோகிக்கு ஜன்ம மரணங்களுடன் கூடியதும் மூன்று காலத்தைச் சார்ந்ததுமாகிய சித்தியானது உண்டாகிறது. 28

என்னைச் சார்ந்த யோகத்தால் ச்ரமமடைந்த மனமுடைய முனிக்கு யோகமயமான தேஹமானது "ஜல ஜந்துக்களுக்கு ஜலம்போல்" அக்நி முதலிய வைகளால் கெடுதி யடையாது. 29

ஸ்ரீவத்ஸம் முதலியவைகளால் அலங்காரம் பெற்ற என்னவதாரங்களை த்வஜம், குடை, வாலவ்யஜனம் இவைகளுடன் த்யானஞ்செய்த யோகி அபஜயமடையான். 30

இவ்விதம் யோகதாரணையால் என்னை உபாஸிக்கும் முனிக்கு முன் கூறிய ஸித்திகள் யாவும் கிட்டுகின்றன. 31

ஜிதேந்திரியனும், தாந்தனும், ச்வாஸத்தையும் மனதையும் ஜயித்தவனும், என் தாரணையைத் தரிப்பவனுமாகிய † முனிக்கு எந்த ஸித்திதான் துர்லபமாகும்? 32

† எல்லா தாரணைகளாலும் அடையவேண்டிய ஸித்திகள் துரீயமான நாராயணதாரணை ஒன்றை மட்டிலும் அநுஷ்டிப்பவனுக்கு உண்டாகின்றன என்பது பொருள்.

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌪𑌣𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 ॥ 33
𑌜𑌨𑍍𑌮𑍌𑌷𑌧𑌿𑌤𑌪𑍋𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑌿𑌹 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 34
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 35
𑌅𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ 36

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌭𑍂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ; 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ ௩௩ ॥ 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌮𑍁𑌦𑌕𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌹𑌾𑌯𑌸𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 । “𑌜𑌨𑍍𑌮𑍌𑌷𑌧𑌿𑌤𑌪𑍋𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾” 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑌾𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩௪ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩௫ ॥ 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 । 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀 । “𑌏𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤” 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌹 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௬ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

உத்தமமான யோகத்தை அனுஷ்டிப்பவனும், என்னை அடைய விரும்பியவனுமாகிய யோகிக்கு இவைகளை இடையூறுகளாகப் பேசுகிறார்கள். இவை காலம் போகக் காரணமானவையாம். 33

ஜன்மம், ஒஷதி, தபஸ் மந்திரம் இவைகளால் எவ்வளவு ஸித்திகளோ அவ்வளவு ஸித்திகளை யோகத்தால் அடைகிறான். மற்றவைகளால் அடையமாட்டான். ஆகையால் யோக கதியை விடவேண்டும். 34

நான் ஸித்திகளனைவற்றுக்கும் ஹேதுவாகியவன், பதி, ப்ரபுவுமாகியவன், நான் தர்மத்திற்கும், மோக்ஷத்திற்கும், ஞானத்திற்கும், ப்ருஹ்மஸ்வரூபம் பேசுகிறவர்களுக்கும் ஹேதுவும், பதியும், ப்ரபுவுமாகியவன். 35

நான் தேஹமுடைய ஜீவன்களுக்கு ஆத்மா, அந்தர்யாமி, ஆவரணமில்லாதவன், வ்யாபகன், "நான்குவித பூதங்களில் மஹாபூதங்கள் உள்ளும் வெளியுமாக இருப்பது போல்" நானும் அந்தர்யாமியும் வ்யாபகனுமாகிறேன். 36

15-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

‖ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ‖

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ‖ 1

𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑍋𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑍋𑌗𑌤𑌾𑌪𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍇𑌦𑌿𑌵 𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇 ॥
𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌦𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍇 ।
𑌆𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ॥
𑌹𑌂𑌸𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑍇 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍇 ॥
𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍇 ।
𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌤𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑍋𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑍇 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑍇 ॥
𑌯𑍋𑌗𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌚 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌚 𑌪𑍁𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌵𑍇𑌚𑌨𑍇 ॥
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌸𑌹𑌨𑍇 𑌚 𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍈𑌃 ॥
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌚𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌂𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 ।
“𑌅𑌭𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍” ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌥𑍇”𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑍋𑌦𑍍𑌭𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌷𑍍𑌵𑌪𑍀𑌤𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌯

16 - வது அத்யாயம்.

உத்தவர் வினவுகிறார்.

நீர் ப்ரத்யக்ஷ ப்ருஹ்மமாகிறீர். ஆதியந்தமில்லாதவர். ஆவரணமில்லாதவர் வஸ்துக்க ளெல்லாவற்றுக்கும் ஜீவனம், ரக்ஷணம், நாசம், உற்பத்தி இவை உம்மிடம் உண்டாகின்றன. 1

𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑌥𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 ॥ 2

𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌸𑍍𑌵 𑌮𑍇 ॥ 3

𑌗𑍂𑌢𑌶𑍍𑌚𑌰𑌸𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨 ।
𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇 ॥ 4

𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌵𑌾 𑌰𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍇 ।
𑌤𑌾 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌦𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑍍 ॥ 5

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌤𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌿 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 [illegible] । 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌵𑌰𑌣𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿
𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌕𑌾-
𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧॥ [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 । 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌥𑌾-
𑌤𑌥𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯-
𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌃
𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 ॥௩॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 ।
𑌗𑍂𑌢 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍂𑌢𑌃 [illegible] 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 [illegible]
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 [illegible] 𑌹𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍇
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 ॥௪॥ 𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌸𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌃
𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃 𑌰𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃
[illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌚 ॥௫॥ [illegible]

ஓ பகவானே! வேதமறிந்தவர்கள் மனவடக்க மில்லாதவர்களால் அறிய முடியாத உம்மைப் பலவித பூதங்களில் யதார்த்தமாக உபாஸிக்கிறார்கள். 2

சிறந்த ரிஷிகள் எந்தெந்த பூதங்களில் எதனால் உம்மை உபாஸித்து நல்ல ஸித்தியை யடைகிறார்கள்? அதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 3

ஓ பூதபாவன! நீர் பூதங்களுக்கு அந்தர்யாமியாக இருந்து பூதங்களுக்குள் ப்ரகாசமின்றி ஸஞ்சரிக்கிறீர். உம்முடைய மாயையால் மோஹமடைந்த பூதங்கள் பார்க்கிற உம்மைப் பார்க்கிறதில்லை. 4

உயர்வான ஐச்வர்யங்களுடைய அச்யுத! பூமியிலோ, ஸ்வர்க்கத்திலோ, பாதாளத்திலோ, திசைகளிலோ, உம்மால் சேர்க்கப்பட்ட ஐச்வர்யங்கள் எவ்வளவோ அவைகளை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். பரிசுத்த வஸ்துக்களுக்கு ஸ்தானமாகிய உம்முடைய பாதபத்மத்தை நமஸ்கரிக்கிறேன். 5

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑌹𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂𑌵𑌰 ।
𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌶𑌨𑍇 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍈𑌰𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍈 ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌵𑌧𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌽𑌹𑌂 𑌹𑌤𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌃 ॥ 7

𑌸 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌣𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 ॥ 8

𑌅𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌮𑍀𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ 9

𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌶𑌨𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 ॥ ௬ ॥ 𑌯𑌾𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇 𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 ॥ ௭ ॥ 𑌸𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌵𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌹 𑌭𑌾𑌷𑌸𑍇 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌿 । 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible]

ஸ்ரீக்ருஷ்ண பகவான் கூறுகிருர்.

கேள்வி யறிந்தவர்களுக்குள் சிறந்த உத்தவ! குரு க்ஷேத்ரத்தில் சத்ருக்களுடன் யுத்தம் செய்ய விரும்பிய அர்ஜுனன் என்னை இந்தக் கேள்வி கேட்டான்.

ஞாதிகளை வதை செய்வது நிந்திக்கத்தக்கது, அதர்மமுள்ளது, ராஜ்யத்திற்கு ஹேதுவானது என்று அறிந்து இவர்களை வதைசெய்யும் நான் கெடுவேன் என்று ப்ராக்ருத புத்தியுள்ளவனுகி ஞாதி வதையினின்று நிவ்ருத்தி யடைந்தான். 7

புருஷச்ரேஷ்டனுகிய அர்ஜுனனுக்கு நான் அப்பொழுது யுக்தியால் அறிவை யுண்டாக்கினேன். நீர் கேட்பதுபோல் யுத்த முனையில் என்னை இவ்விதம் அர்ஜுனன் கேட்டான். 8

உத்தவ! நான் இந்த பூதங்களுக்கு ஆத்மா, ஸுஹ்ருத், ஈச்வரன், நான் ஸர்வ பூதங்களின் ஸ்வரூபமுள்ளவன். பூதங்களின் இருப்பு, பிறப்பு, இறப்பு இவைகளுக்குக் காரணமாகிறேன். 9

अहं गतिर्गतिमतां कालः कलयतामहम् ।
गुणानां चाप्यहं साम्यं गुणिन्यौत्पत्तिको गुणः ॥ 10

गुणिनामप्यहं सूत्रं महतां च महानहम् ।
सूक्ष्माणामप्यहं जीवो दुर्जयानामहं मनः ॥ 11

हिरण्यगर्भो वेदानां मन्त्राणां प्रणवस्त्रिवृत् ।
अक्षराणामकारोऽस्मि पदानि छन्दसामहम् ॥ 12

इन्द्रोऽहं सर्वदेवानां वसूनामस्मि हव्यवाट् ।
आदित्यानामहं विष्णू रुद्राणां नीललोहितः ॥ 13

ब्रह्मर्षीणां भृगुरहं राजर्षीणामहं मनुः ।
देवर्षीणां नारदोऽहं हविर्धान्यस्मि धेनुषु ॥ 14

वशीकर्तॄणां मध्ये गुणानां मध्ये साम्यं सत्त्वसत्त्वं सत्त्वा-
दीनां साम्यमव्याकृतं वा गुणिनि यद्गुणिन्यौत्पत्तिकः स्वाभाविको यो गुणः
सोऽहम् ॥ १० ॥ गुणिनामिति । सूत्रं प्रधानकार्यं महानहं महत्तत्त्वं
सूक्ष्मत्वापादकत्वात् दुर्ज्ञेयत्वाच्च जीवस्य सूक्ष्मत्वम् । "बुद्धेर्गु-
णेनात्मगुणेन चैव ह्याराग्रमात्रो ह्यवरोऽपि दृष्टः" इति
श्रुतेः ॥ ११ ॥ हिरण्यगर्भ इति । वेदानां सम्बन्धी तेषामध्यापकः
पदानि त्रीणि त्रिपदा गायत्री छन्दसाम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ ब्रह्मर्षीणामिति । हवि-

---

நான் கதி (நடை) யுடையோர்களுக்கு கதியாகிறேன். நான் வசப்படுத்து கிறவர்களுக்குள் காலனாகிறேன். நான் குணங்களுக்குள் ஸமகுணமாகிறேன். குணமுள்ளவைகளில் நான் ஸ்வபாவ குணமாகிறேன். 10

குணங்களுக்குள் நான் ஸூத்ரமாகிறேன். மஹத்துக்களுக்குள் நான் மஹத்தத்வமாகிறேன். நான் ஸூக்ஷ்மங்களுக்குள் ஜீவனாகிறேன். ஜயிக்க முடியாதவைகளுக்குள் நான் மனமாகிறேன். 11

வேதங்களுக்கு நான் ஹிரண்யகர்ப்பனாகிறேன். மந்த்ரங்களுக்குள் மூன்று வர்ணமுள்ள ப்ரணவமாகிறேன். அக்ஷரங்களுக்குள் அகாரமாகிறேன். சந்தஸ் களுக்குள் காயத்ரியாகிறேன். 12

தேவர்களுக்குள் நான் இந்திரனாகிறேன். வஸுக்களுக்குள் நான் அக்நி யாகிறேன். நான் ஆதித்யர்களுக்குள் விஷ்ணுவாகிறேன். ருத்ரர்களுக்குள் நீலலோகிதராகிறேன். 13

நான் ப்ருஹ்மர்ஷிகளுக்குள் ப்ருகுவாகிறேன். நான் ராஜர்ஷிகளுக்குள் மனுவாகிறேன். நான் தேவர்ஷிக்ளுக்குள் நாரதராகிறேன். கோக்களுக்குள் காமதேநுவாகிறேன். 14

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌹𑌮𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 ॥ 15

𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌮𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍌𑌷𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌨𑍇𑌶𑌂 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ 16

𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌂 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍 ।
𑌤𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑍂𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 17

𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌤𑍂𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑌮𑌸𑍍𑌸𑌂𑌯𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑌿𑌃 ॥ 18

𑌨𑌾𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌿𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌨𑌘 ॥ 19

𑌯𑌥𑌾 𑌨𑍀𑌕𑌾𑌽𑌯𑍇𑌨𑍂𑌃 ॥௧௪॥௧௫॥ 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍌𑌷𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌂 𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌂 ॥௧௬॥ 𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌤𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 ॥ ௧௭ ॥ 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௮ ॥ 𑌨𑌾𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥௧௯॥ 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚

நான் ஸித்தேச்வரர்களுக்குள் கபிலர், பக்ஷிகளுக்குள் கருடன், பிரஜாபதி களுக்குள் தக்ஷன், நான் பிதிர்க்களுக்குள் அர்யமாவாகிறேன். 15

ஓ உத்தவ! தைத்யர்களுக்குள் அஸுரேச்வரனாகிய ப்ரஹ்லாதனாக என்னைத் தெரிந்துகொள்ளும். நான் நக்ஷத்ரங்களுக்கும் ஓஷதிகளுக்கும் ப்ரபுவாகிய சந்திரன். யக்ஷர்களுக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்கும் ப்ரபுவாகிய குபேரன் நான். 16

கஜச்ரேஷ்டங்களுக்குள் நான் ஐராவதமாகிறேன். நான் ஜலஜந்துக்களுக்கு ப்ரபுவாகிய வருணன். தாபமுடையவர்களுக்குள்ளும், காந்தியுள்ளவர்களுக்குள்ளும், நான் ஸூர்யன். மனுஷ்யர்களுக்குள் நான் ராஜாவாகிறேன். 17

நான் குதிரைகளுக்குள் உச்சைச்ரவஸ்; தாதுக்களுக்குள் ஸ்வர்ணமாகிறேன். நான் தண்டிப்பவர்களுக்குள் யமனாகிறேன். நான் ஸர்ப்பங்களுக்குள் வாஸுகியாகிறேன். 18

தோஷமில்லாத உத்தவ! நான் நாகேந்திரங்களுக்குள் அனந்தன். கொம்புகளுடையவைகளும் தெற்றிப்பல்லுடைய வைகளுமாகிய ஜந்துக்களுக்குள் நான் ஸிம்ஹம். நான் ஆச்ரமங்களுக்குள் நான்காவதான ஸந்யாஸாச்ரமமாகிறேன். வர்ணங்களுக்குள் முதல் வர்ணமான ப்ராஹ்மணனாகிறேன். 19

𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌾𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃𑌸𑌰𑌸𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌆𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌘𑍍𑌨𑍋 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 20

𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌰𑍍𑌗𑌹𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌮𑌾𑌲𑌯𑌃 ।
𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥 𑌓𑌷𑌧𑍀𑌨𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌯𑌵𑌃 ॥ 21

𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍋𑌽𑌹𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌜𑌃 ॥ 22

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌵𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 ॥ 23

𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍀 𑌕𑍌𑌶𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 24

𑌸𑌰𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍋𑌦𑌕𑌾𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨௰ ॥ 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌹𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 ॥௨௧॥ 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌜𑌃𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥௨௨॥ 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌧𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌶𑍋𑌧𑌕𑍋𑌹𑌂 ॥௨௩॥ 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌆𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍀𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑍀𑌯𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌂𑌸𑌦𑌸𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍋

பரிசுத்தமான ப்ரவாஹங்களுக்குள் நான் கங்கை. ஸரஸ்களுக்குள் ஸமுத்ரமாகிறேன். ஆயுதங்களுக்குள் தநுஸ்ஸாகிறேன். நான் வில்லாளிகளுக்குள் பரமசிவன். 20

வாஸஸ்தானங்களுக்குள் நான் மேரு, செல்லமுடியாதவைகளுக்குள் நான் ஹிமவத்பர்வதம், வ்ருக்ஷங்களுக்குள் நான் அச்வத்த வ்ருக்ஷம், ஓஷதிகளுக்குள் யவை என்னும் ஒருதானியமாகிறேன். 21

நான் புரோஹிதர்களுக்குள் வஸிஷ்டர், வேதாந்திகளுக்குள் ப்ரகஸ்பதியாகிறேன், ஸைந்யங்களுக்குள் ஸ்கந்தனாகிறேன், நல்ல மார்க்கத்தை ப்ரவ்ருத்திக்கச் செய்பவர்களுக்குள் பகவானாகிய ப்ரஹ்மாவாகிறேன். 22

யஞ்ஞங்களுக்குள் நான் ப்ராஹ்மயஜ்ஞமாகிறேன், வ்ரதங்களுக்குள் அஹிம்ஸையாகிறேன், பரிசுத்தர்களுக்குள் வாயு, அக்நி, ஸூர்யன் ஜலம், வாக் இந்த ரூபனாகிய பரிசுத்தனாகிறேன். 23

யோகங்களுக்குள் மனதின் அடக்கமாகிறேன், ஜயிக்க விரும்பியவைகளுக்குள் மந்திரமாகிறேன், கௌசலங்களுக்குள் வித்யை யாகிறேன். க்யாதி வாதிகளுக்குள் விகற்பமாகிறேன். 24

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌃 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 25

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌣𑌾𑌮𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃 ।
𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥ 26

𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾𑌮𑍃𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌮𑌾𑌧𑌵𑍌 ।
𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌭𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍 ॥ 27

𑌅𑌹𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌽𑌸𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 28

𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 ॥௨௪॥ 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 ॥௨௫॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌣𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑍂𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌮𑍌𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌭𑌾𑌷𑌣𑍇 𑌮𑍌𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌂 “𑌸 𑌇𑌮𑌮𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌧𑌾𑌪𑌾𑌤𑌯𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ॥ ௨௬ ॥ 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌮𑌾𑌧𑌵𑍌 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌤𑍁𑌯𑍁𑌗𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑌾𑌢𑌾𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌚 “𑌅𑌭𑌿𑌜𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌷𑌾𑌢𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌣𑌾𑌯𑌾” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿॥ ௨௭॥ 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃 𑌅𑌸𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿।

ஸ்திரீகளுக்குள் சதரூபையாகிறேன், புமான்களுக்குள் ஸ்வாயம்பு மநுவாகிறேன், முனிவர்களுக்குள் நாராயணர், ப்ருஹ்மசாரிகளுக்குள் ஸநத்குமாரராகிறேன். 25

தர்மங்களுக்குள் ஸந்யாஸமாகிறேன், க்ஷேமங்களுக்குள் உள் நோக்கமாகிறேன், ரஹஸ்யங்களுக்குள் ப்ரியபாஷணமும் மௌநமுமாகிறேன். மிதுனங்களுக்குள் அஜராகிறேன். 26

காலங்களுக்குள் ஸம்வத்ஸரமாகிறேன், ருதுக்களுக்குள் மதுமாதவ (வஸந்த ருது) மாஸமாகிறேன், மாஸங்களுங்களுக்குள் மார்க்கசீர்ஷ மாஸமாகிறேன், நக்ஷத்ரங்களுக்குள் அபிஜித் நக்ஷத்ரமாகிறேன். 27

யுகங்களுக்குள் நான் க்ருதயுகமாகிறேன், தீரர்களுக்குள் தேவல முனிவரும், அஸித முனிவருமாகிறேன், வ்யாஸர்களுக்குள் த்வைபாயன முனிவராகிறேன், வித்வான்களுக்குள் சுக்ரராகிறேன். 28

𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ॥

𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍇𑌶𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌃𑌷𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥ 30

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃 𑌕𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌛𑌲𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥ 31

𑌓𑌜𑌸𑍍𑌸𑌹𑍋 𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌾 ॥ 32

𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾𑌂 "𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑌂𑌚𑍈𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂𑌚 𑌸 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿" 𑌏𑌵𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨௯ ॥ 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍇𑌶𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌃𑌷𑍁 𑌚𑌰𑍁𑌪𑍁𑌰𑍋𑌡𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌆𑌜𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௩௰ ॥ 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃 𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍 ॥ ௩௧ ॥ 𑌓𑌜 𑌇𑌤𑌿 । 𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌓𑌜𑌸𑍍𑌸𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌵𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵 𑌵𑌰𑌾𑌹 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾 𑌨𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 ॥ ௩௨ ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ।

பகவான்களுக்குள் வாஸுதேவராகிறேன், ஓ உத்தவ! நான் பாகவதர்களுக்குள் நீராகிறேன், கிம்புருஷர்களுக்குள் ஹநுமானாகிறேன், வித்யாதரர்களுக்குள் ஸுதர்சனனாகிறேன். 29

ரத்னங்களுக்குள் பத்மராகமாகிறேன், ஸுந்தர வஸ்துக்களுக்குள் பத்மகோசமாகிறேன், தர்ப்பஜாதிகளுக்குள் குசமாகிறேன். ஹவிஸ்களுக்குள் கோவின் ஆஜ்யமாகிறேன். 30

முயற்சியுடையோர்களுக்கு நான் இலக்ஷ்மியாக இருக்கிறேன், வஞ்சகர்களுக்குள் கபடத்தை க்ரஹிப்பவனாகிறேன், திதிக்ஷுக்களுக்குள் (த்யாகம் செய்ய விரும்புவோர்கள்) திதிக்ஷை (த்யாகம் செய்ய விருப்பம்) யாகிறேன். ஸத்வ முடையோர்களின் ஸத்வமாகிறேன். 31

நான் வன்மையுடையோர்களின் ஓஜஸ்ஸும் (புஷ்டி) வன்மையுமாகிறேன், நான் பாகவதர்களின் செய்கையாகிறேன், அந்த பாகவதர்கள் பூஜிப்பதற்குரிய † ஒன்பது மூர்த்திகளில் ஆதியும் சிறந்ததுமான வாஸுதேவ மூர்த்தியாகிறேன். 32

---

† வாஸுதேவர், ஸங்கர்ஷணர், ப்ரத்யும்நர், அநிருத்தர், நாராயணர், ஹயக்ரீவர், வராஹர், நரஸிம்ஹர், வாமனர் என ஒன்பது மூர்த்திகளாம்.

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍁𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌭𑍂𑌧𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 ॥ 33

𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌰𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍁𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌤𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌨𑌭𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌃 ॥ 34

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌹𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃 ।
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥ 35

𑌗𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌆𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌵𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌹𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ 36

𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌆𑌪𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌜𑌃𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 37

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍁𑌃𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍॥ ௩௩॥ 𑌅𑌪𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑌃 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿।𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌃॥ ௩௫ ॥ 𑌗𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌹𑌮𑍍॥௩௬॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨। 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌤𑌿। 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌹𑌂 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌏𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤

நான் கந்தர்வர்களுக்குள் விச்வாவஸு, அப்ஸரஸ்திரீகளுக்குள் பூர்வசித்தி, நான் மலைகளின் ஸ்திரமான அம்சமாகிறேன், பூமியின் கந்தமாத்ரமாகிறேன். 33

நான் ஜலங்களின் மதுர ரஸமாகிறேன், தேஜஸ் உள்ளவைகளுக்குள் அக்நியாகிறேன், ஸூர்யன், சந்திரன், நக்ஷத்ரங்கள் இவைகளின் ப்ரபையாகிறேன், நான் ஆகாயத்தின் பரம் என்ற சப்தமாகியவன். 34

நான் ப்ராஹ்மண பக்தர்களுக்குள் பலியாகிறேன், நான் வீரர்களுக்குள் அர்ஜுனன், நான் பூதங்களின் இருப்பு, பிறப்பு ப்ரளயமாகிறேன். 35

க்ரஹணம், விஸர்ஜனம், வசனம், க்ரஹணம், ஆனந்தம் † ஸ்பர்சனம், தர்சனம், ஆஸ்வாதனம், ச்ரவணம், ஆக்ராணம் இவைகளாகிறேன்; நான் இந்திரியங்களெல்லாவற்றுக்கும் இந்திரியமாகியவன். 36

பூமி, வாயு, ஆகாசம், ஜலம் அக்நி, அகங்காரம், மஹத்தத்வம், ‡ விகாரம், ஜீவன், ப்ராக்ருதி, ரஜஸ், தமஸ், ஸத்வம், பரப்ரஹ்மம் இவைகளின் கணனம் (எண்ணிக்கை) இவைகளின் ஞானம், தத்வ நிச்சயம் இவைகளாகிறேன்.

---

† க்ரஹணம் என்பது முதல் ஆக்ராணம் வரையில் கூறிய பத்தும் கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரிய வ்யாபாரங்களாம்.

‡ மஹாபூதங்கள் ஐந்து, இந்திரியங்கள் பதினொன்று ஆகப் பதினாறு விகாரமாம்.

𑌅𑌹𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ॥ 38

𑌮𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌨 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 39

𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍋𑌽𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑌃 ॥ 40

𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌸𑍌𑌭𑌗𑌂 𑌭𑌗𑌃 ।
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸 𑌮𑍇𑌽𑌂𑌶𑌕𑌃 ॥ 41

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 "𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌯𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤 । 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌵𑌤𑌮𑌾𑌂𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 ॥௩௭॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑌣𑌨𑌂 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵 ॥௩௮॥ 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌗𑍁𑌣𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥௩௯॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌯𑌸𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍋𑌽𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍁𑌤𑌃 ॥௪௦॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤 𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌵 𑌉𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌤𑍇𑌜

ஜீவனும், ஈச்வரனும், குணியும், குணமும், ஸர்வஸ்வரூபியும் ஸர்வனுமாகிய நானன்றி எந்த வஸ்துவுமில்லை. 39

பரமாணுக்களின் கணக்கை வெகு காலத்தில் நான் செய்வேன். கோடிக் கணக்காக அண்டங்களை ஸ்ருஷ்டி செய்யும் என்னுடைய விபூதிகளை அவ்விதம் கணக்கிட முடியாது. 40

தேஜஸ், ஸ்ரீ, கீர்த்தி, ஐச்வர்யம், லஜ்ஜை, த்யாகம், மனதுக்கும் நேத்ரங்களுக்கும் ஆஹ்லாதத்தை உண்டாக்குவன, பாக்யம், வன்மை, திதிக்ஷை, விக்ஞானம் இவை எங்கெங்கு இருக்கின்றனவோ, அவை என் விபூதிகளாகின்றன. 41

𑌏𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃 ।
𑌮𑌨𑍋𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌏𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 42

𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌨 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍇𑌽𑌧𑍍𑌵𑌨𑍇 ॥ 43

𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑍀 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌸𑌂𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌯𑌤𑌿𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌤𑌪𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌘𑌟𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌵𑌤𑍍 ॥ 44

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌚𑍋 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ।
𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 45

𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌨𑌯𑌨𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌃 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌲𑌂𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌂𑌶𑌕𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 ॥ ௪௧ ॥ 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌤𑍀𑌵 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌏𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌮𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥ ௪௨ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍। 𑌵𑌾𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌨𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯 ॥ ௪௩ ॥ 𑌅𑌸𑌂𑌯𑌮𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌮𑌾𑌹 । 𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌸𑌂𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌨 𑌸𑌂𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ ௪௪ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௫ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

இந்த விபூதிகளைப்பற்றி உனக்குச் சுருக்கமாகக் கூறினேன். "வாக்கினல் சொல்லப்படுவது போல" இவை மனதின் விகாரங்களாகவே உள்ளவை. 42

ஓ உத்தவ! வாக்கை, மனதை, ப்ராணனை, இந்திரியங்களை, புத்தியால் புத்தியை ஆகிய இவைகளை யடக்கும்; மறுபடி ஸம்ஸாரமார்க்கத்தின் பொருட்டாகமாட்டீர். 43

எந்தத் துறவி விபுத்தியால் வாக்கையும், மனதையும் அடக்கவில்லையோ அவனுடைய வ்ரதம், தவம், ஞானம் இவை வேகாத மண்குடத்து நீர் போல் நழுவுகின்றன. 44

ஆகையால் என்னை முக்ய கதியாகக் கொண்டவன் என்னிடம் பக்தியுடைய புத்தியால் வாக்கையும், மனத்தையும், ப்ராணன்களையும் அடக்க வேண்டும்; அதனுல் க்ருதார்த்தனுகிருன். 45

16-வது அத்யாயம்.

முற்றிற்று.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ।

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾𑌮𑌪𑌿 ॥ 1

𑌯𑌥𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ 2

𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌕𑌿𑌲 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌂𑌸𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌮𑌾𑌧𑌵 ॥ 3

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ।
𑌹𑌂𑌸𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌯𑍋𑌃 ॥

“𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌕𑌤𑌾𑌦𑌿” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 “𑌮𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌵𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌹𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 ॥ 1 ॥ 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌹 ॥ 2 ॥ 𑌪𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 “𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍇” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

17-வது அத்யாயம்.

உத்தவர் வினவுகின்றார்.

ஓ கிருஷ்ண! உம்மிடம் பக்தியின் லக்ஷணமுடைய தர்மத்தை வர்ணாச்ரமம் ஆசாரம் இவைகளுடையவர்களுக்கும் இரண்டு பாதம் உள்ள ப்ராணிகளனைவருக்கும் முன் நீர் கூறினீர். 1

ஓ அரவிந்தாக்ஷ! தனக்குரிய தர்மம் எதைச் செய்ததால் மானிடர்களுக்கு உம்மிடம் பக்தியுண்டாகும் அதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 2

மாதவரும், மஹாபாகுவும், ப்ரபுவுமாகிய கிருஷ்ண! முன் அந்த ஹம்ஸ ரூபத்துடன் பரமஸுக ரூபமான தர்மத்தை ப்ருஹ்மாவுக்கு உபதேசித்தீர். 3

𑌸 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌶𑌨 ।
𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 ॥ 4

𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌤𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌿 ।
𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌧𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌃 ॥ 5

𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨 ।
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 6

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 7

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯 𑌏𑌷 𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋 𑌨𑍈𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌰𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌮𑍇 ॥ 8

4॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 5॥ 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌿 । 𑌵𑍈𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 [illegible] 𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ 6-7॥ 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌨𑍈𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌰𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌜𑌨𑌕𑌃 𑌅𑌤𑌃 [illegible] 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 ॥ 8 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 [illegible]

சத்ருக்களை நாசம் செய்யும் உத்தவ! அந்த தர்மத்தை முன் உபதேசித்திருந்தாலும் வெகுகாலஞ் சென்ற பின்பு இப்பொழுது மானிட வுலகத்தில் பெரும்பான்மையும் அது உண்டாகப்போகிறதில்லை. 4

பிரபுவாகிய அச்யுத! எங்கு வித்யைகள் ஸ்வரூபத்தைத் தரித்திருக்கின்றனவோ அந்த ப்ருஹ்ம ஸபையிலும் தர்மத்தைச் சொல்லுகிறவன் செய்கிறவன் பரிபாலிக்கிறவன் உம்மைத் தவிர யாருமில்லை. 5

ஓ தேவ! ஓ மதுஸூதன! கர்த்தாவும் ரக்ஷகரும், சொல்லுகிறவருமாகிய நீர் பூமியைவிட்டபின்பு நஷ்டமான தர்மத்தை எவன் சொல்லப்போகிறான். 6

ப்ரபுவே! ஸர்வதர்மங்களையுமறிந்த கிருஷ்ண! உம்மிடம் பக்தியின் லக்ஷணமுடைய தர்மமானது எங்களுக்குள் யாருக்கு எவ்விதம் விதிக்கப்படுகிறது? அதை நீர் எனக்கு வர்ணிக்கவேண்டும். 7

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறுகிறான்.

உத்தவ! உம்முடைய இந்தக் கேள்வியானது வர்ணம், ஆச்ரமம், ஆசாரம் இவைகளுடைய மானிடர்களுக்கு பக்தியை உண்டாக்கக்கூடியது; தர்மமுள்ளது; அதை என் முகமாகத் தெரிந்துகொள்ளும். 8

𑌆𑌦𑍌 𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌂𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ 9

𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵 𑌏𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕𑍍 ।
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌹𑌂𑌸𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌃 ॥ 10

𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌹𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌨𑍍𑌮𑌖𑌃 ॥ 11

𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌿𑌟𑍍𑌛𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌮𑍁𑌖𑌬𑌾𑌹𑍂𑌰𑍁𑌪𑌾𑌦𑌜𑌾𑌃 ।
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 ॥ 12

[illegible]

கற்பத்தின் ஆதியில் க்ருதயுகத்தில் மானிடர்களுக்கு வர்ணமானது ஹம்ஸம் என்று கூறப்படுகிறது அந்த யுகத்தில் ப்ரஜைகள் பிறப்பால் ஈடேறுகிறார்கள். அதனால் அதை க்ருதயுகம் என்று அறிகிறார்கள். 9

ஆதியில் ப்ரணவமே வேதமாயிற்று. நான் வ்ருஷபரூபந்தரித்த தர்மமாயிருந்தேன். கல்மஷமற்றவர்களான தபஸ்விகள் ஹம்ஸரூபியான என்னை உபாஸிக்கிறார்கள். 10

மஹாபாக்கியசாலியே! த்ரேதாயுகத்தின் ஆதியில் என்னுடைய ப்ராண ஹேதுவால் ஹ்ருதயத்தினின்று வேதவித்யை உண்டாயிற்று. அதிலிருந்து நான் † மூன்றுரூபமுள்ள யஜ்ஞரூபியானேன். 11

வைராஜபுருஷனிடம், முகம் தோள் தொடை பாதம் இவைகளினின்று ப்ராஹமணர்கள், க்ஷத்ரியர்கள், வைச்யர்கள், சூத்ரர்கள் உண்டானார்கள். அவர்கள் தம் அனுஷ்டானத்தை லக்ஷணமாகக் கொண்டவர்கள். 12

† (ஹௌத்ரம் ஆத்வரம், ஔத்காத்ரம் என்ற மூன்று ரூபமாம்.

𑌗𑍃𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌜𑌘𑌨𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍋 𑌮𑌮 ।
𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑌨𑍇𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 13

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌃 ।
𑌆𑌸𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑍋 𑌨𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌨𑍀𑌚𑍈𑌰𑍍𑌨𑍀𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ 14

𑌶𑌮𑍋 𑌦𑌮𑌸𑍍𑌤𑌪𑌃 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍 ।
𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌃 ॥ 15

𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌬𑌲𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍌𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌃 ॥ 16

𑌆𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚 𑌅𑌦𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍇𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑍋𑌪𑌚𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌃 ॥ 17

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 ॥ ௧௨ ॥ 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌮
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿𑌤𑌟𑌾𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 ॥ ௧௩ ॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌨𑍀𑌚𑍈𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌥𑌃
𑌮𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑍂𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥
௧௪ ॥ 𑌶𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌚𑌰𑌣𑌂 ॥ ௧௫ ॥ 𑌤𑍇𑌜 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌃 ॥ ௧௬ ॥

என்னுடைய ஜகனப்ரதேசத்தில் க்ருஹஸ்தாச்ரமும், ஹ்ருதயத்தில் ப்ரஹ்மசர்யமும், மார்பு ப்ரதேசத்தில் வானப்ரஸ்தாச்ரமமும் சிரஸில் ஸந்யாஸாச்ரமும் இருக்கின்றன. 13

மானிடர்களுக்கு வர்ணுச்ரமங்களின் ப்ரக்ருதிகள் பிறந்த ஸ்தானத்தை அநுஸரித்து உத்தமம், மத்யமம், அதமம் இவைகளாகச் சிறிதுண்டாகின்றன. 14

சமம், தமம், தபஸ், பரிசுத்தம, ஸந்தோஷம், பொறுமை, ருஜுபாவனே, என்னிடம் பக்தி, தயை, ஸத்யம், இவை ப்ராம்ஹணனுடைய ப்ரக்ருதிகளாகின்றன. 15

தேஜஸ், (ப்ரதாபம்) வன்மை தைர்யம், சூரத்தனம், திதிக்ஷை, உதாரத்வம், முயற்சி, ஸ்திரம், ப்ராம்ஹணபக்தி, ஐச்வர்யம் இவை க்ஷத்ரியனுடைய ப்ரக்ருதிகளாகின்றன. 16

ஆஸ்திகபாவனே, தானத்தில் நிலை பெறுவது, டம்பமில்லாமை, ப்ராஹ்மண ஸேவை, பொருள் மிகுதியால் ஸந்தோஷமில்லாமை இவை வைச்யனுடைய ப்ருக்ருதிகளாகின்றன. 17

ஶுஶ்ரூஷணம் த்விஜகவாம் தேவானாம் சாப்யமாயயா ।
தத்ர லப்தேன ஸந்தோஷ: ஶூத்ரப்ரக்ருதயஸ்த்விமா: ॥ 18

அஶௌசமன்ருதம் ஸ்தேயம் நாஸ்திக்யம் ஶுஷ்கவிக்ரஹ: ।
காம: க்ரோதஶ்ச தர்ஷஶ்ச ஸ பாவோऽந்த்யாவஸாயினாம் ॥ 19

அஹிம்ஸா ஸத்யமஸ்தேயமகாமக்ரோதலோபதா ।
பூதப்ரியஹிதேஹா ச தர்மோऽயம் ஸார்வவர்ணிக: ॥ 20

த்விதீயம் ப்ராப்யானுபூர்வ்யாஜ்ஜன்மோபனயனம் த்விஜ: ।
வஸன் குருகுலே தாந்தோ ப்ரஹ்மாதீயீத சாஹூத: ॥ 21

௧௭ ॥ ௧௮ ॥ ஶூத்ரேதரவர்ணஶுஶ்ரூஷாஸ்வபாவா அவிஜ்ஞாதா: தத்பாஹ்யானாம் ஸ்வபாவமாஹ — அஶௌசமிதி ஶுஷ்கவிக்ரஹ: நிஷ்ப்ரயோஜனகலஹ: தர்ஷ: த்ருஷ்ணா ॥ ௧௯ ॥ தத்ர தாவத்ஸர்வஸாதாரணம் தர்மமாஹ । அஹிம்ஸேதி பஞ்சக்ரஹணமுபலக்ஷணார்தம் ॥ பஞ்சபிஸ்து க்ருஹஸ்தப்ரகரணே வக்ஷ்யதி ப்ரதமம் தாவதாஶ்ரமேஷு ப்ரஹ்மசாரிணோ தர்மா வர்ண்யந்தே ஸ ச த்விவித: உபகுர்வாணோ நைஷ்டிகஶ்சேதி தத்ராத்யஸ்ய தர்மானாஹ நவபி: । த்விதீயமிதி த்விஜ: த்ரைவர்ணிக: ஆனுபூர்வ்யாத் கர்பாதானாதி ஸம்ஸ்காரக்ரமேண த்விதீயம் உபநயநாக்யம் ஜன்ம ப்ராப்ய ஆசார்யேணாஹூத: ப்ரஹ்ம வேதமதீயீத அர்தாம்ஶ்ச விசாரயேத் ॥ ௨௧ ॥ கிஞ்ச । மேகலேதி மேகலாதீனி காஷாயம் ஸ்வாபயேத் தத்ராக்ஷஸூத்ராக்ஷமாலா கமண்டலு: ஜடில: அநிர்ணிக்த

மூன்று வர்ணத்தவர்களுக்கும் கோக்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் கபடமின்றிச் சிச்ருஷைசெய்தல் அதில் கிடைத்ததால் ஸந்தோஷமடைவது இவை சூத்ரனுடைய ப்ரக்ருதிகளாகின்றன. 18

சுத்தமின்மை, அஸத்யம், திருட்டு, நாஸ்திகத்தன்மை, காரணமில்லாத கலஹம், காமம், க்ரோதம், ஆசை இவை நான்கு வர்ணத்திற்கு வேறுபட்டவர்களின் ப்ரக்ருதிகளாகின்றன. 19

அஹிம்ஸை, ஸத்யம், திருட்டில்லாமை, காமம், கோபம், லோபம் இவைகளில்லாமை, பூதங்களிடம் ப்ரியம், ஹிதத்தில் விருப்பம் இந்த தர்மங்கள் எல்லாவர்ணத்தையும் சார்ந்தவைகளாம். 20

† இருபிறப்புடையவன் ‡ க்ரமமாக இரண்டாவதான உபநயனம் என்ற ஜன்மத்தை அடைந்து குருகுலத்தில் வாஸஞ்செய்து இந்த்ரியநிக்ரஹமடைந்து வாக்கையும் அடக்கி வேதத்தை அத்யயனம் செய்யவேண்டும். 21

† ப்ராஹ்மண, க்ஷத்ரிய, வைச்யவர்ணம் மூன்றும் இருபிறப்புடையவை. ‡ (கர்ப்பாதானம் முதலிய ஸம்ஸ்காரம் க்ரமமாம்).

மேக2லாஜிநத3ண்டா3க்ஷ ப்3ரஹ்மஸூத்ர கமண்ட3லூந் ।
ஜடிலோऽதௌ4தத3ந்தவாஸோऽரக்தபீட2: குஶாந் தா4ரயேத் ॥ 22

ஸ்நாநபோ4ஜநஹோமேஷு ஜபோச்சாரே ச வாக்3யத: ।
ந சி2ந்த்3யாந்நக2ரோமாணி கக்ஷோபஸ்த2க3தாந்யபி ॥ 23

ரேதோ நாவகிரேஜ்ஜாது ப்3ரஹ்மவ்ரதத4ர: ஸ்வயம் ।
அவகீர்ணேऽவகா3ஹ்யாப்ஸு யதாஸுஸ்த்ரிபதீ3ம் ஜபேத் ॥ 24

அக்3ந்யர்காசார்யகோ3விப்ரவ்ருத்3த4ஸுராம்ஸ்து ஶுசி: ।
ஸமாஹித உபாஸீத ஸந்த்4யே ச யதவாக்3ஜபந் ॥ 25

ஜிநாஜாதஜட: ததா2 அதௌ4தத3ந்தவாஸா: த3ந்தாஶ்ச வாஸாம்ஸி ச தௌ4தாநி யஸ்ய ஸ: அதௌ4தத3ந்தவாஸா: ஸ்வாஸநாரக்தபீட2ஸ்ஸந் க்ஷதமகாஷிநாரக்தபீட2: க்ருஶநம்ஸ்யஸ: ॥ 22 ॥ ஸ்நாநேதி। ஜபஶ்ச உச்சாரோ மூத்ரபுரீஷோத்ஸர்க3ஶ்ச ஜபோச்சாரம் தஸ்மிந் வாக்3யத: மௌநீ ப4வேத் ॥ 23 ॥ ரேத இதி। ரேதோऽவகிரேந்நாவகிரேத் ஜாது கதா3சித3பி ப்3ரஹ்மவ்ரதத4ர: ஸ்வயம் ஸ்வயமேவ கதா3சித3வகீர்ணே ஜலமவகா3ஹ்ய ஸ்நாத்வா யதாஸு: க்ருதப்ராணாயாம: த்ரிபதீ3ம் கா3யத்ரீம் ஜபேத் ॥ 24 ॥ அக்3நீதி। ஸந்த்4யே உபே யதவாக் ஜபந்நுபாஸீத அக்3ந்யாதீ3ந் ஸுராந்தாந் ப்ரத்யாஸந்நோ பூ4த்வா ஸந்த்4யாயாமபி யதா ஸந்த்4யா

மேகலை, அஜினம், (மான்தோல்) தண்டம், அக்ஷமாலை, யஜ்ஞோபவீதம், கமண்டலு, தர்ப்பைகள் இவைகளைத் தரிக்கவேண்டும் சடைகளை (எண்ணெயில்லாததால்) அடைந்து பற்களையும் வஸ்திரத்தையும் சுத்திசெய்யாமல் ஆஸனத்தில் ஆசைகொள்ளாமல் இருக்கவேண்டும். 22

ஸ்நானம், போஜனம், ஹோமம் இவைகள் செய்யும்போதும் ஜபகாலத்திலும் மலமூத்ரவிஸர்ஜனகாலத்திலும் மௌனமாக இருக்கவேண்டும். நகங்களையும் கமுக்கட்டு (கைகளின் மூலம்) களிலும் ரஹஸ்ய ஸ்தானத்திலுமுள்ள ரோமங்களையும் சேதிக்கக்கூடாது. 23

எப்பொழுதும் ரேதஸ்ஸ்கலனம் செய்யக்கூடாது. ப்ரும்ஹசாரி வ்ரதத்தைத் தரிக்கவேண்டும். பரிசுத்தமான இடங்களில் ஸ்னானஞ்செய்து ப்ராணாயாமத்தையும் செய்து காயத்ரீஜபம் செய்தல்வேண்டும். 24

அக்நி, ஸூர்யன் ஆசாரியன், கோ பிராமணன், பெரியோர்கள், தேவர்கள் இவர்களை ஸமாதானத்துடன் பரிசுத்தனாயிருந்து இரண்டு ஸந்த்யைகளிலும் மௌனமாக ஜபம் செய்து உபாஸிக்கவேண்டும். 25

𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌨 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍂𑌯𑍇𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥ 26
𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍁𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤 𑌉𑌪𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌃 ॥ 27
𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌮𑌾𑌣 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑍋𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌨𑍀𑌚𑌵𑌤𑍍 ।
𑌯𑌾𑌨𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 ॥ 28
𑌏𑌵𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌵𑌸𑍇𑌦𑍍𑌭𑍋𑌗𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 29
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌮𑍍 ।
𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ 30

𑌦𑍇𑌹𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌂 ॥ ௨௫ ॥ ௨௬ ॥ 𑌸𑌾𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑌿
𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌉𑌪
𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௭ ॥ 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌮𑌾𑌣 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌾𑌨𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍈𑌃
𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑌾𑌸𑍀𑌵𑌶𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌆
𑌸𑌂𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍀𑌵𑌾𑌸𑌨𑍇𑌨 𑌆𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿
𑌦𑍂𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌏𑌵𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௨௯ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌪𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨—𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌯𑌦𑌿 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂
𑌮𑌹𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌆𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌆𑌰𑍋𑌢𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 ‘𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌿𑌪𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌃’
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃

ஆசார்யனை நான் என்று அறியவேண்டும். எப்பொழுதும் அவமதிக்கக் கூடாது. மானிடனென்ற புத்தியால் அஸூயையை அடையக்கூடாது. குருவானவன் ஸர்வதேவஸ்வரூபியாகிறான். 26

பகலிலும் இரவிலும் பிக்ஷை எடுத்து அதையும், மற்றதையும் குருவிடம் தெரிவிக்கவேண்டும். அவரிட முத்தரவுபெற்று நியமத்துடன் போஜனம் செய்ய வேண்டும். 27

வெகுதூரத்தில் செல்லுவது, சயனிப்பது, உட்காருவது, இருப்பது இவைகளால், கைகூப்பிக்கொண்டு ஆசார்யரை சுச்ரூஷித்து எப்பொழுதும் நீசன்போல இருந்து உபாஸிக்கவேண்டும். 28

வித்யை முடிவாகும் வரையில் பூர்ணமா வ்ரதத்தைத்தரித்து முன்சொன்ன விருத்தியுடையவனாகி போகங்களின்றி குருகுலத்தில் வாஸம் செய்யவேண்டும்.

இந்த ப்ருஹ்மசாரி சந்தஸ்களுக்கு ஸ்தானமாகிய ப்ருஹ்மலோக மடைய விரும்புவானாகில் நைஷ்டிக வ்ரதமுடையவனாகி, வேதாத்யயனத்தை யுத்தேசித்து தேஹத்தை குருவிடம் கொடுக்கவேண்டும். 30

𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌗𑍁𑌰𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌧𑍀𑌰𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌃 ॥ 31

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌸𑌂𑌲𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌲𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑍋 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑍀𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 32

𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌚𑌮𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌜𑌪𑍋𑌽𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ 33

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌸𑌂𑌯𑌮𑌃 ॥ 34

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌧𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍 ।
𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑌯𑍋𑌽𑌮𑌲𑌃 ॥ 35

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌵𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌆𑌦𑍇𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 ॥30॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌜𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 ॥31॥ 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌹—𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌗𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌲𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌃 𑌏𑌵𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑍀𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑍇𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥32॥ 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂—𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿॥33॥34॥ 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌫𑌲𑌂 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌫𑌲𑌮𑌾𑌹—𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿॥35॥ 𑌉𑌪𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾

அக்நி, குரு, ஆத்மா ஸர்வபூதங்கள் இவைளிடம் வேறு புத்தி யின்றி ப்ருஹ்ம தேஜஸ் உள்ளவனும், கல்மஷ மில்லாதவனும் பரனுமாகிய என்னை உபாஸிக்கவேண்டும். 31

க்ருஹஸ்தனுகாத அந்த ப்ரும்ஹசாரி ஸ்திரிகளைப்பார்ப்பது, ஸ்பர்சிப்பது, பேசுவது, பரிஹாஸஞ்செய்வது முதலியவற்றை விடவேண்டும். ஸ்திரீ புருஷர்களோடிருக்கும் ப்ராணிகளைப் பார்க்கவேகூடாது. 32

ஒ உத்தவ! பரிசுத்தம், ஆசமனம், ஸ்நானம், ஸந்த்யா தேவதையை உபாஸிப்பது என்னைப்பூஜிப்பது, தீர்த்தஸேவை, ஜபம், ஸ்பர்சிக்கத்தகாததையும், புசிக்கத்தகாததையும், பேசத்தகாதவர்களையும் வர்ஜித்திருப்பது, மனம் வாக்கு, தேஹம் இவைகளை யடக்குவது, ஸர்வபூதங்களிலும் நான் என்ற பாவனே, இந்த நியமமானது எல்லா ஆச்ரமங்களுக்கும் ஏற்பட்டது. 33-34

இவ்விதம் ப்ருஹ்மசாரி வ்ரதத்தைத் தரித்தவனும், அக்நிபோல் ஜ்வலிப்பவனும் உக்ரமான தபஸ்ஸால் அந்தக்கரண மடங்கியவனும், நிர்மலனும், என் பக்தனுமாகிய ப்ராஹ்மணன், பிறகு அடுத்த க்ருஹஸ்தாச்ரமம் செல்ல

𑌅𑌥𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌗𑌮𑌃 ।
𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ 36

𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 37

𑌗𑍃𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑍇𑌦𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌵𑍀𑌯𑌸𑍀𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌯𑌸𑌾 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ 38

[illegible]

விரும்பினுல் உண்மையாக வேதத்தின் அர்த்தத்தைத் தெரிந்து குருவுக்குத் தக்ஷிணை கொடுத்து குருமகிழ்ச்சியடைந்தபின் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். 35—36

ப்ராம்ஹண ச்ரேஷ்டன் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தையோ, வானப்ரஸ்தாச்ரமத்தையோ, அடையவேண்டும். ஸந்யாஸத்தையாவது அடையவேண்டும். என்னிடம் பக்தியுள்ளவன் ஆச்ரமத்தினின்று மற்ருெரு ஆச்ரமம் அடையவேண்டும். வேறு விதமாக அனுஷ்டிக்கக்கூடாது. 37

க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தை யபேக்ஷித்தவன் தனக்கு ஸமமாகியவளும், ஸமமானவர்ணமுடையவளும், (ஜாதி) வயதிற் சிறியவளும் க்ரமப்படி இகழ்ச்சியில்லாதவளுமாகிய மனைவியை விவாஹம் செய்துகொள்ள வேண்டும். 38

யஜநாத்⁴யயநே தா³நம் ஸர்வேஷாம் ச த்³விஜந்மநாம் ।
ப்ரதிக்³ரஹோ(அ)த்⁴யாபநம் ச ப்³ராஹ்மணஸ்யைவ யாஜநம் ॥ 39

ப்ரதிக்³ரஹம் மந்யமாநஸ்தபஸ்தேஜோயஶோநுத³ம் ।
அந்யாப்⁴யாமேவ ஜீவேத ஶிலைர்வா தோ³ஷத்³ருக்தயோ: ॥ 40

ப்³ராஹ்மணஸ்ய ஹி தே³ஹோ(அ)யம் க்ஷுத்³ரகாமாய நேஷ்யதே ।
க்ருச்ச்²ராய தபஸே சேஹ ப்ரேத்யாநந்தஸுகா²ய ச ॥ 41

ஶிலோஞ்ச²வ்ருத்த்யா பரிதுஷ்டசித்தோ
த⁴ர்மம் மஹாந்தம் விரஜம் ஜுஷாண: ।
மய்யர்பிதாத்மா க்³ருஹ ஏவ திஷ்ட²ந்
நாதிப்ரஸக்த: ஸமுபைதி ஶாந்திம் ॥ 42

யஷ்டு: ப்ரதிக்³ரஹாதி³ த்ரயம் து வ்ருத்தி: ஸா ச ப்³ராஹ்மணஸ்யைவ ॥ ३९ ॥ தத்ராபி ஶுத்³த்⁴யா ஶுத்³த⁴தரோ வாந்யாப்⁴யாம் வ்ருத்திப்⁴யாமப்ரதிக்³ரஹீதி ॥ தயோ: யாஜநாத்⁴யாபநயோரபி தை³ந்யாதி³ தோ³ஷம் பஶ்யந் ஶிலைர்வா ஸ்வாமி பரித்யக்தை: க்ஷேத்ரபதிதை: கணிஶை: ॥ ४० ॥ ஏவம் ச வ்ருத்திகார்பண்யம் ப்³ராஹ்மணேந ஸோட⁴வ்யமித்யாஹ — ப்³ராஹ்மணஸ்யேதி ॥ ४१ ॥ உஞ்ச²வ்ருத்திராபணாதி³பதிதகணோபாதா³நம் தாப்⁴யாம் பரிதுஷ்டம் சித்தம் யஸ்ய ஸ ததா² தஸ்ய லோபம் ஹித்வா ஸந்தோஷம் ஹத்வேதி ॥ மஹாந்தம் ஶ்ருத்யாதி³லக்ஷணம் விரஜம் நிஷ்காமம் ஸேவமாந: ॥ ४२ ॥ ஸர்வதே³ஹஸ்ய கே³ஹத்³வாரோத்க்ராஸநாத்

இரண்டு ஜன்மமுடைய யாவருக்கும் (மூன்று வர்ணத்தார்) யாகம், அத்யயனம், தானம் இவை வ்ருத்திகளாம். ப்ரதிக்ரஹம் அத்யயனம் செய்வித்தல் யாகம் செய்வித்தல் இவை ப்ராஹ்மணனுக்கே ஏற்பட்ட வ்ருத்திகளாம்.

தவம், தேஜஸ், யசஸ் இவைகளை ப்ரதிக்ஹமானது போக்கக்கூடியது என்றெண்ணியவன் அத்யயனம் செய்வித்தலாலும் யாகம் செய்வித்தலாலும்ஜீவிக்க வேண்டும். அவ்விரண்டிலும் தோஷம் என்ற நோக்கமுள்ளவன் † சில வ்ருத்தியாலாவது ஜீவிக்கவேண்டும். 40

ப்ராம்ஹணனுடைய இந்த தேஹமானது அற்பமான காமத்தை யுத்தேசித்துச் செல்லாது. இவ்வுலகில் ப்ரயாஸையுள்ள தவத்தையும் பரலோகத்தில் அனந்த ஸுகத்தையும் கருதிச் செல்லும். 41

சில வ்ருத்தியாலும், ‡ உஞ்ச வ்ருத்தியாலும் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்த மனமுடையவனும், இச்சையில்லாமல் உயர்ந்த தர்மத்தை ஸேவிப்பவனும், என்னிடம் தேஹத்தைக் (மனதை) கொடுத்தவனும் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலேயே மிகவும் பற்றுதலடையாதவனுமாகிய புருஷன் ஒழிவை அடைகிறான்.

---

† சில வ்ருத்தியாவது யஜமானன் விட்டதும் நிலத்தில் விழுந்ததுமான தான்யம்.

‡ உஞ்ச வ்ருத்தியாவது கடைத்தெரு முதலியவற்றில் விழுந்த தான்யங்களைக் க்ரஹித்தல்.

𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌨 𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑌾𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑍌𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ 43

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌧𑍀𑌰𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌜𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑌜𑌾𑌨𑍍 ॥ 44

𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌨𑌰𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌕𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌾 ।
𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯𑍇𑌹𑌾𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌹 𑌮𑍋𑌦𑌤𑍇 ॥ 45

𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌣𑌿𑌗𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌣𑍍𑌯𑍈𑌰𑍇𑌵𑌾𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌖𑌡𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌪𑌦𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌶𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨 ॥ 46

𑌅𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌆𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰-
[illegible] ॥ ४३ ॥ 𑌰𑌾𑌜𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 [illegible]
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 — 𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ।
𑌪𑌣𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑍈𑌃 𑌨 𑌤𑍁 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑌦𑌾-
𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌖𑌡𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 [illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌵𑌣𑌿𑌗𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 [illegible] 𑌨 𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌵-
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍀𑌚𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ॥ ४६ ॥ 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑌦𑌿 [illegible]

என்னை முக்யமான கதியாகக் கொண்டவனும், வருத்தமடைந்தவனுமாகிய ப்ராம்ஹணனை எவர்கள் காப்பாற்றுகிறார்களோ அவர்களை நான் "கப்பலானது கடலிலிருந்து காப்பதுபோல' ஆபத்துக்களிலிருந்து விரைவில் கரையேற்றுகிறேன். 43

ராஜாவாகியவன் ப்ரஜைகள் யாவரையும், தகப்பன்போல், விபத்தினின்று கரையேற்றவேண்டும். தீரனாகிய புருஷன் யானைகளை யானைகளின் பதிபோல் மனதைத் தானே கரை ஏற்றிக்கொள்ளவேண்டும். 44

இம்மாதிரி குணமுள்ள அரசன் இங்கு தீமைகளிலிருந்து விடுபட்டு ஸூர்யன் போன்ற காந்தியுடைய விமானத்தில் இந்திரனுடன் ஸந்தோஷிக்கிறான். 45

சிரமமடையும் ப்ராம்ஹணன் க்ரயம் செய்வதற்குத் தகுதியான வஸ்துக்களாலேயே வர்த்தக வ்ருத்தியால் ஆபத்தைத் தாண்டவேண்டும். ஆபத்துடைய வேதியன் க்ஷத்ரிய வ்ருத்தியாலாவது ஜீவிக்கவேண்டும். எவ்விதத்திலும் நீசஸேவையால் ஜீவிக்கக் கூடாது. 46

𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑍃𑌗𑌯𑌯𑌾𑌪𑌦𑌿 ।
𑌚𑌰𑍇𑌤 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌨 𑌶𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨 ॥ 47

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌦𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌕𑌟𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌗𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌸𑍇𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ॥ 48

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌬𑌲𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑌥𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 49

𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾 ।
𑌧𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑍀𑌡𑌯𑌨𑍍 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍂𑌨𑍍 ॥ 50

𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌯𑌾𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾 ॥௪௭॥ 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌰𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌜𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌟𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌰𑍍𑌹𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥௪௮॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌹—𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌋𑌷𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌿𑌹𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌤𑌿𑌥𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 ॥௪௯॥ 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌾𑌹—𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 ॥௫௰॥ 𑌗𑍃𑌹

க்ஷத்ரியன் ஆபத்துக் காலத்தில் வைச்ய வ்ருத்தியால் அல்லது வேட்டையால் அல்லது ப்ராம்ஹணனுக் குரிய வ்ருத்தியால் ஜீவிக்கவேண்டும். எந்த விதத்திலும் நீசஸேவையால் ஜீவிக்கக் கூடாது. 47

வைச்யன் (ஆபத்தில்) சூத்ர வ்ருத்தியை அடையவேண்டும். சூத்ரன் கீழ் ஜாதிகளுக்குரியவைகளாகிய பாய்முடைவது முதலிய வ்ருத்தியை அடைய வேண்டும். ஆபத்தினின்று விடுபட்டவன் இழிவான தொழிலால் வ்ருத்தியை விரும்பக் கூடாது. 48

வேதாத்யயனம் ஸ்வதாகாரம், ஸ்வாஹாகாரம், பலி, அன்னம் முதலியவைகளால் என் ரூபமுடைய தேவர்களையும், ரிஷிகளையும், பிதிர்க்களையும், பூதங்களையும் விபவத்திற்குத் தகுதியாகத் தினந்தோறும் பூஜிக்க வேண்டும். 49

முயற்சியின்றிக் கிடைத்ததும் சுத்தமுமான பொருளாலாவது, தேடிய பொருளாலாவது, ப்ருத்யர்களைத் தொந்தரவு செய்யாமல் யாகங்களைச் செய்து என்னைப் பூஜிக்கவேண்டும். 50

𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬𑍇𑌷𑍁 𑌨 𑌸𑌜𑍍𑌜𑍇𑌤 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬𑍍𑌯𑌪𑌿।
𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍍 ॥ 51

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌦𑌾𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃 𑌪𑌾𑌨𑍍𑌥𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃 ।
𑌅𑌨𑍁𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ 52

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍃𑌶𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌤𑌿𑌥𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍 ।
𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍈𑌰𑌨𑍁𑌬𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ 53

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑍀𑌯𑍈𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌦𑍍𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 54

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾𑌤𑍁𑌰𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌣𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌧𑍀𑌰𑍍𑌮𑍂𑌢𑍋 𑌮𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 55

𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃-𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌨𑌨𑍁 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑍋𑌰𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿॥51॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿। 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃 𑌪𑌾𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮 𑌇𑌵। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌏𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑌾𑌯𑍇 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿॥52॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑌿𑌥𑌿𑌵𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃॥53॥ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍॥54॥ 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌷𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃॥55॥ 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌿

குடும்பியாகிய க்ருஹஸ்தனும், குடும்பங்களில் பற்றுதலடையக் கூடாது. தவறுதலடையக் கூடாது. பண்டிதன் பார்க்கப்படாததையும் "பார்க்கப்பட்டதுபோல்" நசிக்கக் கூடியதாகவே கவனிக்கவேண்டும். 51

புத்ரர்கள், தாரங்கள், ஆப்தர்கள், பந்து ஜனங்கள் இவர்களின் சேர்க்கையானது வழிப்போக்கர்களின் சேர்க்கைக்குச் சமானமாம். நித்ரை வந்தவுடன் அநுஸரித்த ஸ்வப்னம் நித்ரை நீங்கினவுடன் நசிப்பதுபோல புத்ரன் முதலியவர்கள் நசிக்கிறார்கள் 52

இவ்விதம் யுக்தியால் விசாரித்து க்ருஹத்தில் அதிதிபோல், வஸித்து அஹங்கார மில்லாதவனும், என்னுடையது என்ற தன்மையில்லாதவனுமாகி க்ருஹங்களால் பந்தமடையக்கூடாது. 53

க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திற் குரிய கர்மங்களால் பக்தியுடைய புருஷன் என்னையே பூஜிக்கவேண்டும் வனமாவது செல்லவேண்டும். ஸந்ததியுடையவனயின் ஸந்யாஸம் செய்துகொள்ளவேண்டும். 54

எவன் புத்ரனிடம் விருப்பம் பொருளிடம் விருப்பம் இவைகளால் துன்பமுடையவனும் க்ருஹத்தில் பற்றுதலடைந்த புத்தியுடையவனும், ஸ்திரீகளுக்கு அடிமையும், க்ருபணபுத்தியுள்ளவனும் மூடனுமாகிறானே அவன் நான் என்னுடையது என்ற கட்டுக்குட்பட்டவனாகிறான். 55

அஹோ மே பிதரௌ வ்ருத்தௌ பார்யா பாலாத்மஜாத்மஜா: ।
அநாதா மாம்ருதே தீநா: கதம் ஜீவந்தி து:கிதா: ॥ 56

ஏவம் க்ருஹாஶயாக்ஷிப்தஹ்ருதயோ மூடதீரயம் ।
அத்ருப்தஸ்தாநநுத்யாயந் ம்ருதோऽந்தம் விஶதே தம: ॥ 57

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே ஏகாதசஸ்கந்தே
ஸப்ததசோऽத்யாய:.

ததைவ தஶாமாஹ। அஹோ இதி। பாலா: ஆத்மஜா யஸ்யா: ஸா ஆத்மஜாஶ்ச மாம் விநா அநாதா: ஸந்த: கதம் ஜீவிஷ்யந்தீதி ॥ 56 ॥ ஏவமிதி க்ருஹே ச ஆஶயோ வாஸநா தேந ஆக்ஷிப்த: க்ஷிப்தம் ஹ்ருதயம் யஸ்ய ஸ: அந்தம் தம: அதிதாமஸீம் யோநிம் ॥ 57 ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் ஸப்ததசாத்யாயவ்யாக்யா.

ஆ! கஷ்டம், என் தாய் தந்தையர் மூப்புள்ளவர்கள். மனைவியோ இளங் குழந்தைகளுடையவள், ப்ரஜைகளோ நாதனற்றவர்கள். இவர்கள் தீனர்களும், துக்கமுள்ளவர்களுமாகி நானின்றி எவ்விதம் ஜீவிப்பார்கள்? 56

இவ்விதம் க்ருஹஸ்தாச்ரம வாஸனையால் எங்கும் தடுமாறின மனமுள்ளவனும், மூடபுத்தியுமாகிய இவன் த்ருப்தி யடையாமல் அவர்களை நினைந்து மரணமடைந்து தாழ்ந்தபிறப்பை அடைகிறான். 57

17-வது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

அஷ்டாதஶாத்யாயப்ராரம்ப:.

॥ ஶ்ரீ க்ருஷ்ண: ॥

வநம் விவிக்ஷு: புத்ரேஷு பார்யாம் ந்யஸ்ய ஸஹைவ வா ।
வந ஏவ வஸேச்சாந்தஸ்த்ருதீயம் பாகமாயுஷ: ॥ 1

கந்தமூலபலைர்மேத்யைர்வந்யைர்வ்ருத்திம் ப்ரகல்பயேத் ।
வஸீத வல்கலம் வாஸஸ்த்ருணபர்ணாஜிநாநி வா ॥ 2

கேஶரோமநகஶ்மஶ்ரூந் மலாநி பிப்ருயாத்தத: ।
ந தாவயேத்தந்தாந் மஜ்ஜேத த்ரிகாலம் ஸ்தண்டிலேஶய: ॥ 3

அஷ்டாதஶே [illegible] வநஸ்தபதிதர்மக: ।
அதிகாரவிஶேஷேண விஶேஷம் சாபி தத்ததா ॥

க்ருஹஸ்தாஶ்ரமாநந்தரம் வநஸ்தாஶ்ரமமாஹ — வநமிதி । ஆயுஷ: த்ருதீயம் பாகம் பஞ்சஸப்ததிவர்ஷபர்யந்தம் [illegible] ॥1॥ கந்தேதி । வஸீத பரிதத்யாத் ॥2॥ கேஶேதி । தத: தந்தாந் ந தாவயேத் ந ஶோதயேத் த்ரிகாலம் [illegible] ஸ்தண்டிலேஶய: பூமிஶாயீ ॥3॥ [illegible]

18-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறுகிறார்.

வனத்தில் ப்ரவேசிக்க விரும்பிய புருஷன் புத்ரர்களிடம் பத்னியை இருக்கச்செய்தோ, அல்லது கூட அழைத்துச் சென்றோ ஆயுளில் மூன்றாவது பாகம் வரையில் (75 - வது) சாந்தனாக வனத்தில் வஸிக்கவேண்டும். 1

வனத்திலுண்டானவைகளும், பரிசுத்தமுமான காய் கிழங்கு பலன்களால் வ்ருத்தியைக் கற்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். மரவுரி, த்ருணம், இலை, தோல் இவைகளை வஸ்திரமாக உடுக்கவேண்டும். 2

கேசங்கள் (தலையில் உள்ளவை) ரோமங்கள், (தேஹத்தில் உள்ளவை) நகங்கள், மீசை, மலம் இவைகளைத் தரிக்கவேண்டும். பற்களைச் சுத்தி செய்யக் கூடாது மூன்று காலமும் ஜலத்தில் ஸ்னானம் செய்ய வேண்டும். பூமியிலே படுக்கவேண்டும். 3

𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇 𑌤𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌰𑌷𑌾𑌜𑍍𑌜𑌲𑍇 ।
𑌆𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑌗𑍍𑌨𑌃 𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰 𑌏𑌵𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 4

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑌕𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌪𑌕𑍍𑌵𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑌾𑌶𑍍𑌮𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌾 𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋𑌲𑍂𑌖𑌲 𑌏𑌵 𑌵𑌾 ॥ 5

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌬𑌲𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑌾𑌦𑌦𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 6

𑌵𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑍁𑌪𑍁𑌰𑍋𑌡𑌾𑌶𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌪𑍇𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨 𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌶𑍁𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌤 𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍀 ॥ 7

𑌆𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌾𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑌷𑌾𑌟𑍍 𑌜𑌲𑍇 𑌆𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑌗𑍍𑌨𑌃 𑌏𑌵𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 ॥ 4 ॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑌕𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌶𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌿𑌤𑌨𑍀𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵𑍋𑌲𑍂𑌖𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌤𑌥𑌾 ॥ 5 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌦𑍀𑌤 '𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌦𑌦𑍀𑌤 𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍀' 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 ॥ 6 ॥ 𑌵𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌲𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌗𑍍𑌰𑌯𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 ॥ 7 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 ।

க்ரீஷ்ம காலத்தில் (1) ஐந்து அக்நிகளின் மத்தியிலிருந்து தவம் செய்ய வேண்டும். வர்ஷா காலத்தில் மழை பொழிவதை ஸஹிக்க வேண்டும். சிசிர காலத்தில் ஜலத்தில் கழுத்து வரையில் முழுகியிருக்க வேண்டும். இவ்வாறு தவம் செய்யவேண்டும். 4

அக்நியால் பக்வமானதைப் புசிக்க வேண்டும். அல்லது காலத்தால் பக்வமானதைப் புசிக்கவேண்டும். உரலாலாவது கல்லாலாவது தான்யங்களைக் கண்டிக்க வேண்டும். அல்லது பற்களையே உரலாக உபயோகித்துக் கொள்ள வேண்டும். 5

தேசம், காலம் வன்மை இவைகளை யறிந்த வானப்ரஸ்தன் தன் வ்ருத்திக்குக் காரணமான யாவற்றையும் தேடவேண்டும். மற்ற ஸமயத்தில் தேடியதை க்ரஹிக்கக் கூடாது. 6

வானப்ரஸ்தாச்ரமமுடையவன் காலத்தால் ப்ரேரணை யடைந்த சரு, புரோடாசம் முதலியவைகளை வனத்தில் உண்டானவைகளால் கொடுக்கவேண்டும். வேதத்தைச் சார்ந்த பசுவால் என்னைப் பூஜிக்கலாகாது. 7

---

(1) நான்கு திசைகளிலும் அக்நிகள் 4, ஆகாயத்தில் ஸூர்யன் 1 ஆக ஐந்து அக்நிகளாம்.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ।
𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌨𑍈𑌗𑌮𑍈𑌃 ॥ 8

𑌏𑌵𑌂 𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌮𑌨𑌿𑌸𑌂𑌤𑌤𑌃 ।
𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌮𑌯𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌋𑌷𑌿𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 9

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌤𑌶𑍍𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌪𑍋 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ।
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌲𑍍𑌪𑍀𑌯𑌸𑍇 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 10

𑌯𑌦𑌾𑌸𑍌 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌽𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌜𑌰𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍𑌸𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥ 11

𑌯𑌦𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 ।
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 12

𑌟𑍀॥ 𑌅॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌮𑌾𑌹-𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌧𑌮𑌨𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌿𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌤𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌮𑌾𑌂𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌋𑌷𑌿𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌅𑌯𑌂𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌪𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥௯॥ 𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿। 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌫𑌲𑌂 𑌅𑌲𑍍𑌪𑍀𑌯𑌸𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 ॥௰॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌭𑌾𑌗𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹-𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌃 𑌕𑌂𑌪𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥௧௧॥ 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾

அக்நிஹோத்ரம், தர்சம், பூர்ணமாஸம் இவைகளையும் முன்போலவே அநுஷ்டானம் செய்யவேண்டும். முனிவனுக்கு வேதங் கூறுவோர்கள் சாதுர்மாஸ்யங்களையும் விதிக்கிறார்கள். 8

நரம்புகள் நிறைந்த ரிஷி இவ்விதம் அநுஷ்டித்த தபஸ்ஸால் தபோமயனாகிய என்னைப் பூஜித்து மஹர்லோகத்தினின்று என்னை அடைகிறான். 9

ப்ரயாஸையால் அநுஷ்டிக்கக்கூடியதும், மிகுந்த நன்மையை (மோக்ஷத்தை)க் கொடுப்பதுமான இந்தத் தபஸ்ஸை அற்பமான விருப்பத்தை யுத்தேசித்து உபயோகிப்பானாயின் அவனைவிட மூடனில்லை. 10

இவன் எப்பொழுது மூப்பினால் நடுக்கமடைந்து நியமத்தில் திறமையற்றவனாகிறானோ அப்பொழுது அக்னிகளைத் தன்னிடம் ஆரோபணம் செய்து என்னிடம் மனதைச் செலுத்தி அக்நியில் ப்ரவேசிக்கவேண்டும். 11

கர்ம பரிபாகமானவைகளும், நரகஸ்வரூபங்களுமான (ப்ருஹ்மபதம் வரையிலுமுள்ள) லோகங்களில் எப்பொழுது தீர்க்க வைராக்யம் உண்டாகிறதோ அப்பொழுது அக்நிகார்யத்தை நிறுத்தி ஸன்யாஸியாக வேண்டும். 12

𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌆𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 13
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 14
𑌬𑌿𑌭𑍃𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌕𑍌𑌪𑍀𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌨𑌾𑌪𑌦𑌿 ॥ 15
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍂𑌤𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌜𑍍𑌜𑌲𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌦𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌮𑌨𑌃𑌪𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 16

𑌶𑍍𑌰𑍀॰ 𑌅॥ ௧௨॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹—𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌥𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌪𑌶𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌯𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿॥ ௧௩॥ 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌤𑌾𑌨𑌵𑌿𑌗𑌣𑌯𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹—𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮॥ ௧௪॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍇𑌰𑌾𑌹—𑌬𑌿𑌭𑍃𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍌𑌪𑍀𑌨𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑍌𑌪𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍈𑌷𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌬𑌿𑌭𑍃𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌯𑌕𑌜𑌲𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌰𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂॥ ௧௫॥ 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌮𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌹𑍁𑌦𑌕𑌾𑌦𑌿𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑌾𑌹—𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍂𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍂𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௬ ॥ 𑌮𑍌𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃

வேதத்தில் கூறியவிதம் என்னைப் பூஜித்து ரித்விக்குகளிடம் பொருள் யாவற்றையும் கொடுத்து ப்ராணனில் அக்நிகளை அமைத்து அபேக்ஷயன்றி ஸன்யாஸம் செய்து கொள்ளவேண்டும். 13

ஸந்யாஸம் செய்து கொள்ளும் வேதியனுக்கு தேவர்கள் தாரம் முதலிய ரூபங்கொண்டு "இவ்வேதியன் நம்மை ஆக்ரமித்து பரப்ரும்ஹத்தை அடைகிறான்." என்றெண்ணி விக்நம் செய்கிறார்கள். 14

முனிவனாகிய துறவி (கௌபீனத்தைத் தவிர) வேறு வஸ்திரம் தரிக்க விரும்புவானாயின் கௌபீனத்தை மறைக்கும் வஸ்திரத்தை யுடுக்கவேண்டும். தண்டம் பாத்ரம் இவைகளைத் தவிர, நீக்கியவைகளில் வேறெதையும் ஆபத்தில்லாத ஸமயத்தில் தரிக்கக்கூடாது. 15

பார்வையால் பரிசுத்தமான பாதத்தை வைக்கவேண்டும். வஸ்திரத்தால் பரிசுத்தமான ஜலத்தைப் பானம் செய்யவேண்டும் ஸத்யத்தால் பரிசுத்தமான வார்த்தையைச் சொல்லவேண்டும். மனதால் பரிசுத்தமானதை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். 16

𑌮𑍌𑌨𑌾𑌨𑍀𑌹𑌾𑌨𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍇𑌹𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌤𑌿𑌃 ॥ 17

𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌂𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌗𑌾𑌰𑌾𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌲𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 ॥ 18

𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 19

𑌏𑌕𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌰𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ॥ 20

𑌅𑌨𑍀𑌹𑌾 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌏𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌅𑌙𑍍𑌗 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵 𑌸 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌵𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௧௭ ॥ 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍 𑌅𑌸𑌙𑍍𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌗𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௮ ॥ 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍋𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 [illegible] ॥ ௧௯ ॥ 𑌏𑌕 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌕𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌰𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌧𑍀𑌰𑌃 ॥ ௨௦ ॥ 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌨𑌂

வாக்கு, தேஹம், மனம் இவைகளுக்கு மௌனம், காம்ய கர்மத்யாகம், ப்ராணாயாமம் இவை தண்டங்களாகின்றன. எவனுக்கு இவைகள் இல்லையோ ஓ உத்தவ! அவன் மூங்கில் தண்டங்களால் துறவியாக மாட்டான். 17

நான்கு விதமான ப்ராஹ்மண வர்ணங்களில் இழிவானவர்களைத் தள்ளி நிச்சயிக்காத ஏழு க்ருஹங்களில் பிக்ஷை எடுக்கவேண்டும். கிடைத்ததைக் கொண்டு ஸந்தோஷமடையவேண்டும். 18

(க்ராமத்திற்கு) வெளியிலுள்ள தடாகம் சென்று அங்கு ஆசமனம் செய்து பரிசுத்தமான அன்னத்தைப் 1 பிரித்துக்கொடுத்து மௌநமாக மீதியை போஜனம் செய்யவேண்டும். 19

ஒருவனாகவும், பற்றுதல் அற்று இந்திரிய நிக்ரஹத்துடன் தன்னிடமே விலாஸமாக இருந்து தன்னிடமே ஸந்தோஷித்து தீரனாகவும் ஸமத்ருஷ்டியுள்ளவனாகவும் இந்த பூமியில் ஸஞ்சரிக்கவேண்டும். 20

1 விஷ்ணு ப்ரும்ஹா, ஸூர்யன், பூதங்கள் இவர்களுக்குப் பிரித்துக்கொடுப்பதாம்.

𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌶𑌰𑌣𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌮𑌲𑌾𑌶𑌯𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌦𑍇𑌕𑌮𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌮𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ 21

𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾 ।
𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌃 ॥ 22

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌚𑌰𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ॥ 23

𑌪𑍁𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌂𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌸𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍈𑌲𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ॥ 24

𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌂𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍𑌧𑌸𑌾 ॥ 25

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌃 𑌆𑌶𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹— 𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨௨ ॥ ௨௩ ॥ 𑌪𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌟𑍍𑌟𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌨𑌸𑌮𑍂𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௪ ॥ 𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌲𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௫ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹—

ஜனசஞ்சாரமில்லாததும், பயமற்றதுமான இருப்பிட முடையவனும் என்னிடம் பக்தியால் நிர்மலமான மனமுள்ளவனுமாகிய முனிவன் என்னுடன் பேதமின்றி ஒன்ருகிய ஆத்மாவை த்யானிக்கவேண்டும் 21

தன்னுடைய பந்தத்தையும், ஞானநிலையால் மோக்ஷத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். இந்திரியங்களின் வ்ருத்தியே பந்தமாம். இந்திரியங்களின் அடக்கமே மோக்ஷமாம். 22

ஆகையால் முனிவன் (காமம் முதலிய) அறுபகையை யடக்கி காமிக்கத் தக்க வஸ்துக்களிலெல்லாம் வைராக்ய மடைந்து தன்னிடம் மிகுந்த ஸுகத்தை யடைந்து என்னிடம் பக்தியுடன் ஸஞ்சரிக்கவேண்டும். 23

நகரம், க்ராமம், கோசாலை, புண்ய ப்ரதேசம், நதி, மலை, வனம், ஆச்ரமம் இவ்விடங்களிலும் யாத்ரை செல்லும் ஜனங்களிடத்திலும் பிக்ஷையை யுத்தேசித்துச் சென்று ஸஞ்சரிக்க வேண்டும். 24

வானப்ரஸ்தர்களின் ஆச்ரமஸ்தானங்களில் அடிக்கடி பிக்ஷையை எடுக்க வேண்டும். சில வ்ருத்தியால் கிடைத்த அன்னத்தால், பரிசுத்தமான ஸத்வகுண மடைந்து மோஹம் நீங்கி ஸித்தி யடைகிருன். 25

𑌨𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌮𑍇𑌦𑌿𑌹𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥ 26

𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌹𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌕𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 27

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 ।
𑌸𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑍇𑌦𑌵𑌿𑌧𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃 ॥ 28

𑌨𑍈𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌯𑌾 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌇𑌹𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌵𑌿𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍 ॥௨௬॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌂 [illegible] 𑌆𑌹 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌜𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍 [illegible] 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌂 [illegible] 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 [illegible] 𑌤𑌰𑍍𑌕𑍇𑌣 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌃 [illegible] 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥௨௭॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍂𑌦𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 । 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌃 [illegible] 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 [illegible] 𑌸𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌅𑌵𑌿𑌧𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃 [illegible] ॥௨௮॥ [illegible]

காணப்படும் இந்தப் பதார்த்தம் யாவற்றையும் வஸ்துவாகப் பார்க்கக் கூடாது. ஏனெனில் அவை நாசமடைகின்றன. இவ்வுலகத்திலும் பரலோகத்திலும் பற்றுதலடையாத மனமுள்ளவனாகி விரும்பியவைகளிலிருந்து ஒழிவை யடைய வேண்டும். 26

இந்த ப்ரபஞ்சத்தையும், மனம், வாக்கு, ப்ராணன் இவைகளுள் யாவற்றையும், ஆத்மாவில் மாயாமாத்ரமாகியவை என்ற ஊஹத்தினால் ஒழித்துவிட்டு ஆத்ம நிஷ்டனாக இருந்து அவற்றை ஸ்மரிக்கக் கூடாது. 27

வைராக்ய மடைந்து ஞானத்தில் நிலை பெற்றவனும் அபேக்ஷை யில்லாதவனுமாகிய என் பக்தன் (த்ரிதண்டம் முதலிய) அடையாளமுள்ள ஆச்ரமங்களை விட்டு விதிக்கு விஷயமாகாமல் ஸஞ்சரிக்கவேண்டும். 28

𑌬𑍁𑌧𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍇𑌤𑍍𑌕𑍁𑌶𑌲𑍋 𑌜𑌡𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌦𑍇𑌦𑍁𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌗𑌮𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ‖ 29

𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌰𑌤𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑍀 𑌨 𑌹𑍈𑌤𑍁𑌕𑌃 ।
𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌵𑌾𑌦𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌨 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ‖ 30

𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌤 𑌜𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑍀𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌂 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌵𑍇𑌜𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍁 ।
𑌅𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤 𑌨𑌾𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌨 ‖ 31

𑌦𑍇𑌹𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍁𑌵𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌪𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ‖
𑌯𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍁𑌦𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌚 ‖ 32

𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌡𑌵𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌵𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑍈𑌗𑌮𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑍋𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ‖ ௨௯ ‖ 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌰𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌾 𑌹𑍈𑌤𑍁𑌕𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌤𑌰𑍍𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ‖ ௩௦ ‖ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 ‖ ௩௧ ‖ 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌏𑌕 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍀𑌵 𑌦𑍇𑌹𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑌿 ‖ ௩௨ ‖ 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑍇𑌹𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤

விவேகமுள்ளவனுயினும் சிறுவன்போல் விளையாடவேண்டும். ஸமர்த்தனு யினும் ஜடன் போல் ஸஞ்சரிக்க வேண்டும். பண்டிதனுயினும் பித்தன்போல் பேசவேண்டும். வேதத்தில் நிலைபெற்றவனுயினும் பசுவின் ஆசாரத்தை அனுஷ் டிக்க வேண்டும். 29

† வேதங்களைப் பேசுவதில் மிகுந்த ஆவலடையக் கூடாது. பாஷண்ட னுகவும் இருக்கக்கூடாது. தர்க்கத்தை மட்டிலும் ஆசரிக்கக் கூடாது. ப்ரயோ ஜன மில்லாத வ்யவஹாரத்தில் ஒரு பக்ஷத்தையும் ஆச்ரயிக்கக் கூடாது. 30

தீரனுகிய புருஷன் ஜனங்களிடம் பயமடையக் கூடாது. ஜனங்களையும் பய மடையச் செய்யக் கூடாது. கெட்ட சொற்களை விட்டுவிட வேண்டும். எவனையும் அவமதிக்கக் கூடாது. 31

தேஹத்தை யுத்தேசித்து பசுவைப்போல்எவனுடனும் விரோதம்செய்து கொள்ளக்கூடாது. பூதங்களிலும் ஆத்மாவிடத்திலும் நிலைபெற்ற பரமாத்மா ஜல பாத்ரத்தில் உள்ள சந்திரன்போல், ஒருவனேயாகிறுன். தேஹங்களும் ஒன்றே யாகின்றன. 32

---

† கர்மகாண்டங்களின் வ்யாக்யானம் கூடாதென்பதாம்.

𑌅𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌷𑍀𑌦𑍇𑌤 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌶𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌯𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 33

𑌆𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌹𑍇𑌤 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 34

𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍁𑌤𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ 35

𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌚𑌮𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌚𑍋𑌦𑌨𑌯𑌾 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌞𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌂 𑌲𑍀𑌲𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 36

𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌾 𑌚 𑌮𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌹𑌤𑌾 ।
𑌆𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌾 ॥ 37

𑌦𑍈𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌂 𑌯𑌤𑌃 ॥ ௩௩ ॥ 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹— 𑌆𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍀𑌹𑍇𑌤𑍈𑌵 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌧𑌾𑌰𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌕𑌯𑌮𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌧𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ ௩௪ ॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹— 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ ௩௫ ॥ 𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾𑌚𑌰𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩௬ ॥ 𑌚𑍋𑌦𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹— 𑌨𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌹𑌤𑌾 𑌨𑌨𑍁 𑌹𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌆𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍

தைர்யமுள்ளவன் காலந்தோறும் ஆஹாரம் கிடைக்காவிடின் வருத்த மடையக் கூடாது; கிடைத்தாலும் ஸந்தோஷமடையக்கூடாது. இரண்டும் தைவாதீனமாம். 33

ஆஹாரத்தைக் கருதி முயற்சிக்க வேண்டும். ஏனெனில் ப்ராணனை நிலை பெறச் செய்வது தகுதியாகிறது. அதனுல் தத்வம் விசாரிக்கப்படுகிறது. அதை யறிந்து விடுபடுகிருன். 34

முனிவன் தற்செயலாகக் கிடைத்த அன்னத்தை அது சிறந்ததாயினும் தாழ்ந்ததாயினும் புசிக்கவேண்டும். அவ்விதமே வஸ்திரத்தையும், அவ்விதமே சயனத்தையும் கிடைக்கக் கிடைக்க அடையவேண்டும். 35

"ஈச்வரனுகிய நான் லீலையால் ஸஞ்சரிப்பதுபோல்" ஞானியாகியவன் சௌசம், ஆசமனம், ஸ்னனம் மற்றும் நியமங்கள் இவைகளை சாஸ்திர ப்ரேரணைப் படி செய்யக் கூடாது. 36

ஞானிக்கு பேதத்தோற்றமானது இல்லை; அது என்னுடைய ஞானத்தால் அழிகிறது. தேஹத்தின் முடிவுக்குள் அந்தத் தோற்றமானது சில ஸமயம் ப்ரகாசமாகும். பிறகு என்னுடன் கூடுகிறுன். 37

து:கோதர்கேஷு காமேஷு ஜாதநிர்வேத ஆத்மவாந் ।
அஜிஜ்ஞாஸிதமத்தர்மோ முநிம் குருமுபவ்ரஜேத் ॥ 38

தாவத்பரிசரேத்பக்த: ஶ்ரத்தாவாநநஸூயக: ।
யாவத்ப்ரஹ்ம விஜாநீயாந்மாமேவ குருமாத்ருத: ॥ 39

யஸ்த்வஸம்யதஷட்வர்க: ப்ரசண்டேந்த்ரியஸாரதி: ।
ஜ்ஞாநவைராக்யரஹிதஸ்த்ரிதண்டமுபஜீவதி ॥ 40

ஸுராநாத்மாநமாத்மஸ்தம் நிஹ்நுதே மாம் ச தர்மஹா ।
அவிபக்வகஷாயோ(அ)ஸ்மாதமுஷ்மாச்ச விஹீயதே ॥ 41

பிக்ஷோர்தர்ம: ஶமோ(அ)ஹிம்ஸா தப ஈக்ஷா வநௌகஸ: ।
க்ருஹிணோ பூதரக்ஷேஜ்யா த்விஜஸ்யாசார்யஸேவநம் ॥ 42

பாஹ்யைரேவ வ்யாப்திர்பவதி ॥37॥ ததேவம் விரக்தஸ்ய பரோக்ஷஜ்ஞாநவத: ஸந்ந்யாஸதர்மாநுக்த்வா கேவலம் வைராக்யவதோ விவிதிஷாஸந்ந்யாஸமாஹ து:கோதர்கேஷ்விதி — அஜிஜ்ஞாஸிதோ மத்தர்மோ மத்ப்ராப்திஸாதநம் யேந ஸ: ॥ 38 ॥ தாவதிதி । மாமேவ ப்ரஹ்மத்ருஷ்ட்யா குரும் பரிசரேத் தத: பரம் "ஜ்ஞாநநிஷ்டோ விரக்தோ வா" இத்யாதி யதோக்தமேவேதி பாவ: ॥39॥ அநதிகாரிண: ஸந்ந்யாஸம் நிந்ததி த்வாப்யாம் யஸ்த்விதி । ப்ரசண்டா இந்த்ரியஸாரதயோ புத்திவ்ருத்தயோ யஸ்ய ஸ: ॥40॥ ஸுராநிதி । ஸுராந் யஷ்டவ்யாந் தேவாந் ஆத்மாநம் ஆத்மஸ்தம் மாம் ச நிஹ்நுதே ப்ரதாரயதி நிஹ்நவஹேதுமாஹ — அவிபக்வகஷாய இதி ॥41॥ வர்ணாநாம் ஆஶ்ரமிணாம் ப்ரதாநதர்மாநாஹ — பிக்ஷோரிதி ॥

துக்கங்களைப்பின் பலனுகக் கொண்ட காமங்களில் வெறுப்பை அடைந்தவனும் தைர்யமுள்ளவனும், என் தர்மங்களை அறியாதவனுமாகிய முனிவன் குருவிடம் செல்லவேண்டும். 38

ச்ரத்தையுள்ளவனும், அஸூயை இல்லாதவனும் அறிவுள்ளவனுமாகிய ரிஷி ப்ரும்ஹஸ்வரூபந் தெரிந்து கொள்ளும் வரையில் குருவை என் ஸ்வரூபமாகவே ஆதரவுடன் சுச்ருஷை செய்யவேண்டும். 39

அறுவகைச் சத்ருக்களை யடக்காதவனும், மிகவும் பற்றுதலுள்ள புத்தியுடையவனும், ஞான வைராக்ய மில்லாதவனுமாகியவன் ஸந்யாஸத்தை ஆச்ரயிப்பானுயின் தர்மத்தைக் கெடுத்த அவன் தேவர்களையும், தன்னையும், ஆத்மாவில் இருக்கும் என்னையும் வஞ்சிப்பவனுகிறுன். கல்மஷங்கள் நீங்காத அவன் இவ்வுலகி னின்றும் பரலோகத்தி னின்றும் நழுவுகிறுன். 40-41

ஸந்யாஸிக்கு, சமம் (மனதின் ஒழிவு) அஹிம்ஸை இவை தர்மமாகின்றன. வானப்ரஸ்தனுக்குத்தபஸ்ஸில் நோக்கமேதர்மமாகிறது. கிருஹஸ்தனுக்கு பூதங்களை ரக்ஷிப்பது, யாகம் இவை தர்மமாகின்றன. ப்ரும்ஹசாரிக்கு ஆசிரியனை ஸேவிப்பது தருமமாகிறது. 42

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌮𑍍 ।
𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍃𑌤𑍌 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥ 43

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌕𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌦𑍃𑌢𑌾𑌮𑍍 ॥ 44

𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌮𑍋𑌪𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌃 ॥ 45

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 46

௪௩॥ [illegible] 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 — 𑌋𑌤𑍌 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ ௪௩ ॥ [illegible] — 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌦𑍃𑌢𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿॥ ௪௪॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌯𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 [illegible] 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑍀𑌪𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿॥ ௪௫॥ [illegible] — 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍋𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌰𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌨॥ ௪௬॥ [illegible]

ருது காலத்தில் (தன் தாரத்திடம்) செல்லும் க்ருஹஸ்தனுக்கு † ப்ரும்ஹசர்யம்; தபஸ்; சௌசம், ஸந்தோஷம், பூதங்களிடம் கருணை இவை தர்மமாகின்றன. எல்லோருக்கும் என்னை உபாஸிப்பது தர்மமாகிறது. 43

இவ்விதம் தனக்குரிய தர்மத்தால் ‡ மற்றவைகளை அடையாமல் என்னை எப்பொழுதும் பஜிப்பவனும் ஸர்வபூதங்களிடம் நான் என்ற பாவனையுள்ளவனுமாகியவன் விரைவில் என்னிடம் பக்தியை அடைகிறான்.

ஓ உத்தவ! பக்தியை அடைந்தவன் கெடுதியடையாத பக்தியால் எல்லாவுலகுக்கு ஈச்வரனும், எல்லாவற்றின் பிறப்பிறப்புகளுக்கு ஹேதுவும் வேத காரணனுமாகிய என்னை அடைகிறான். 45

இவ்விதம் தனக்குரிய தர்மத்தால் சுத்தமான மனமுடையவனும், என் ஸ்வரூபமறிந்தவனும், ஞானம், விஞ்ஞானங்கள் நிறைந்தவனும், வைராக்யமுள்ளவனுமாகிய அந்த பக்தன் என்னை அடைகிறான். 46

---

† ப்ரும்ஹசர்யம்—ஸ்திரீகளின் ருதுகாலமான 16 நாட்களில் சாஸ்திர விரோதமில்லாத நாளில் ஸ்திரீயிடம் காமஸங்கமடைவதாம்.

‡ மற்ற தேவதைகளை.

வணாுாஶு உவதாம் யஉு வஷ ஞுவாஶஶுக்ஷணஃ ।
ஸ வவ உ஥க்தியஃதொ நிஶ்ரேயஸகஶஃ வஶஃ ॥ 47

வதத்தெஉஹிஹிதம் ஸாயொ ஹவாநு வுவூதி யவு உாழ ।
யஶா ஸ்வயஉுஸம்யஃக்தொ ஹக்தொ உாம் ஸஃயாதுஶு ॥ 48

ஊதிஶ்ரீ உ஥ா ஶவதெ வஙகாஶஶஸ்வஸெ
ஙஷ்டாஶஶொஉஸூாயஃ.

ஞுவாஶஶுக்ஷணஃ விதுஷொகவுாவிஹஃ உஅகிபாதஃ உலவுணெ நு கூதஃ ॥ ௪எ ॥ வுகஶணாயுூஷவஸஹாஶதி । வதவிதி । வதவுதெஹிஹிதம் யஶா ஹக்தொஹஅுகவாஶஶம்வஶஸஸவுாவுபாஶதி ॥ ௪அ ॥

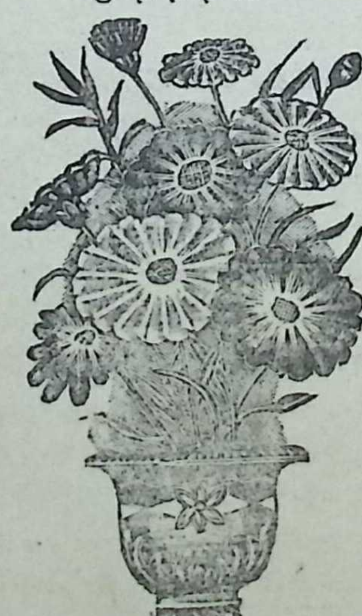
ஊதி ஹாவாயூூவிகாயாம் ஙஷ்டாஶஶாயூாயவுாவுா.

வர்ணுச்ரமங்களுடையவர்களின் ஆசார லக்ஷணமான இந்த தர்மத்தைக் கூறினேன். இந்த தர்மமே என்னிடம் பக்தியுடன் கூடியதாயின் மிகவும் நன்மையைச் செய்யக் கூடியது. 47

ஓ ஸாதுவே! நீர் என்னைக் கேட்ட விதம் தனக்குரிய தர்மமுடைய பக்தன், பரனுகிய என்னை அடையும் இந்த வரலாற்றை உமக்குக் கூறினேன். 48

18-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

ஏகோநவிம்ஶாத்⁴யாய ப்ராரம்ப⁴꞉.

॥ ஶ்ரீப⁴க³வாநுவாச ॥

யோ வித்³யாஶ்ருதஸம்பந்ந꞉ ஆத்மவாந்நாநுமாநிக꞉ ।
மாயாமாத்ரமித³ம் ஜ்ஞாத்வா ஜ்ஞாநம் ச மயி ஸந்ந்யஸேத் ॥ 1

ஜ்ஞாநிநஸ்த்வஹமேவேஷ்ட꞉ ஸ்வார்தோ² ஹேதுஶ்ச ஸம்மத꞉ ।
ஸ்வர்க³ஶ்சைவாபவர்க³ஶ்ச நாந்யோ(அ)ர்தோ² மத்³ருதே ப்ரிய꞉ ॥ 2

ஜ்ஞாநாதி³நிர்ணய꞉ பஶ்சாத் க்ருதோ ஹ்யாஶ்ரமோசித꞉ ।
ஏகோநவிம்ஶதிதமே ஜ்ஞாநாதே³ஸ்த்யாக³ உச்யதே ॥
ஜ்ஞாநிநோ வர்ண்யதே ஶ்ரைஷ்ட்²யம் ஏகோநவிம்ஶகே ।
யமாதி³கஸ்வரூபம் ச நஷ்டஜ்ஞாநஸ்ய ஸம்பதா³ ॥

ததே³வம் தர்கதோ பா³தி⁴தோ(அ)பி தே³ஹாதி³ப்ரபஞ்சோ யாவத³பரோக்ஷாநுப⁴வேந நிவர்ததே தாவஜ்ஜ்ஞாநாப்⁴யாஸ꞉ கர்தவ்ய இத்யுக்தம். "ஜ்ஞாநேநாத்மாநம் ஸ்வவித்³யாத் வ்யாப்திஸ்து ஸம்பத்³யதே மயி" இத்யாதி³நா யத³பரோக்ஷாநுப⁴வேந ப்ரபஞ்சோபஶமப்ரகார꞉ தஸ்ய ந கிஞ்சித்க்ருத்யமஸ்தீத்யாஹ பஞ்சபி⁴꞉. வித்³யாஶ்ருதஸம்பந்ந꞉ தத்த்வயுக்தேந ஶ்ருதேந ஸம்பந்ந꞉ ஆத்மவாந் ப்ராப்தாத்மக꞉ நாநுமாநிக꞉ கேவலபரோக்ஷஜ்ஞாநவாந் ந ப⁴வதி அநேந வைராக்³யஶ்ரத்³தா⁴ப்⁴யாஸக்ருதோ நிர்ணீதா꞉ ஸ இத³ம் த்³வைதம் தந்நிவ்ருத்திஸாத⁴நம் ச மயி மாயாமாத்ரமிதி ஜ்ஞாநஸாத⁴நம் ச ந்யஸேத் அயமேவ வித்³வத்ஸந்ந்யாஸோ நாம ॥ 1 ॥ அத்ர ஹேதுமாஹ ஜ்ஞாநிந இதி. யஸ்மாத³ஹமேவ தஸ்யேஷ்ட꞉ அபீ⁴ஷ்ட꞉ ஸ்வார்த²꞉ ப²லம் ஹேது꞉ தத்ஸாத⁴நம் ச ஸம்மத꞉ ஸ்வர்கா³பவர்கௌ³ ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திஶ்ச அதஸ்தஸ்ய ப்ராப்யம் க்ருத்யம் வா கிஞ்சிந்நாஸ்தீத்யர்த²꞉ ॥ 2 ॥ அத்ர வித்³வத³நுப⁴வம் ப்ரமாண

19-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

அநுபவம் வரையிலுமுள்ள சாஸ்திரப் பயிற்சி நிறைந்தவனும் ஆத்ம தத்வ மடைந்தவனுமாகிய புருஷன் பரோக்ஷஞ் ஞானமடையா விடில் த்வைத மாகிய இதை மாயா மாத்ரமென்று அறிந்து அந்த ஞானத்தையும் என்னிடம் சேர்க்க வேண்டும். 1

ஞானிக்கு நான் மட்டிலும் இஷ்டமான பலனென்றும், பலனுக்கு ஸாதன மென்றும் நிச்சயிக்கப்பட்டவன். என்னைத் தவிர ஸ்வர்க்கமும் மோக்ஷமும் மற்ற எந்த பலனும் ப்ரிய முள்ளதல்ல. 2

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌮 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 3

𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌜𑌪𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 ।
𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾 ॥ 4

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌜 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ 5

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌽𑌗𑌮𑌨𑍍 ॥ 6

𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍 ।

𑌪𑌤𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋𑌽𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 — 𑌤𑌪 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌲𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍇𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 ॥ ௪ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 — 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥ ௬ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤 𑌉𑌪𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌆𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑌃 । 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌯𑍋𑌃 𑌨𑌸𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 । 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌯𑌦𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌤𑌦𑌾

ஞானமும் விஞ்ஞானமும் நிறைந்தவர்கள் என்னுடைய சிறந்த ஸ்வரூபத்தை அறிவார்கள். இவன் என்னை ஞானத்தால் தரிப்பதால் அந்த ஞானியே எனக்கு மிகவும் ப்ரியமானவன். 3

ஞானத்தின் அம்சத்தால் ஏற்படும் பரிசுத்தம் தபஸ், தீர்த்தம், ஜபம், தானம் இவைகளாலும் பரிசுத்தமான மற்றவைகளாலும் ஏற்படா. நிச்சயம். 4

உத்தவ! உன் ஆத்மா ஞானத்துடன் சேரும் வரையில் அறிந்து பக்தியால் பரிசுத்தனாகி ஞானம், விஞ்ஞானம் இவை நிறைந்து என்னை அடைவாயாக. 5

முனிவர்கள் ஞானம், விஞ்ஞானம் இவைகளாகிய யாகத்தால் ஆத்மாவாகிய என்னைத் தம்மிடமே பூஜித்து யாகங்களனைவற்றுக்கும் பதியாகிய என்னையே உயர்ந்த ஸித்தியாக அடைந்தார்கள். 6

உத்தவ! உம்மிடம் † மூன்றுவிதமான எந்த விகாரம் சார்ந்திருக்கிறதோ அது மாயை; ஏனெனில் மத்தியில் வருகிறது ஆதியிலும் முடிவிலும் இல்லை. எப்பொழுது இந்த விகாரத்திற்கு ஜன்மம் முதலியவை உண்டாகின்றனவோ

---

† ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் என மூன்றும்.

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌮𑍀 𑌤𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌦𑌸𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 ॥ 7

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌂 𑌯𑌥𑍈𑌤
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑍍 ।
𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 8
𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌘𑍋𑌰𑍇
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑍀𑌶 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿
𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌮𑍃𑌤𑌾𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 ॥ 9

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌸𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑌸𑌤𑍍 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌃 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍇𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌥𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥ 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 — 𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 ॥ ௯ ॥ 𑌇𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 —

அப்பொழுது அதன் அதிஷ்டானமாகிய உமக்கு எதுவுமில்லை அஸத்திற்கு (ஸர்ப்பம் முதலியவற்றுக்கு) ஆதியிலும் முடிவிலும் எதுவோ அதுவே மத்தியிலு மிருக்கிறது. 7

உத்தவர் வினவுகின்றார்.

ஸர்வஸ்வரூபியும் லோக நாதருமாகிய ஓ ஈச! பரிசுத்தமும் வைராக்யமும், விஞ்ஞானமும் கூடியதும், அநாதியும், மஹான்களால் தேடத் தக்கதுமான ஞானத்தையும் உம்முடைய பக்தி யோகத்தையும் சொல்ல வேண்டும். 8

ஓ ஈச! மூன்று தாபத்தாலே துன்பமடைந்தவனும் பயங்கரமான ஸார மார்க்கத்தில் மிகுந்த தாபமடைந்தவனுமாகிய என்னை, அமுதத்தை நான்கு பக்கத்திலும் பொழியும் உம்முடைய இருபாதமாகிய குடையைத் தவிர மற்றவை காப்பாற்று மென்பதாக நான்பார்க்கவில்லை. 9

𑌦𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌿𑌲𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌹𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍁𑌖𑍋𑌰𑍁𑌤𑌰𑍍𑌷𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍈𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍
𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌰𑌾𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵 ॥ 10

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍋𑌽𑌨𑍁𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 11

𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤 ॥ 12

𑌤𑌾𑌨𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍁𑌖𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 13

𑌦𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑌿𑌲𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌕𑍂𑌪𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌹𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍁𑌖𑍇𑌷𑍍𑌵𑍁𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌨𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌤 𑌆𑌹 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌪𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑌾𑌸𑌿𑌂𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ ௧௦ ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌯𑍈𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௧௧॥௧௨॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௩॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌿—𑌨𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷

ஓ மஹாநுபாவ! இந்த ஸம்ஸாரமாகிய பிலத்தில் விழுந்தவனும், காலமாகிய ஸர்ப்பத்தினால் தீண்டப்பட்டவனும் அற்ப ஸுகங்களில் மிகுந்த ஆவலுடையவனுமாகிய இந்த என்னைக் கருணையால் கரையேற்றவேண்டும். மோக்ஷத்தைச்சார்ந்த சொற்களை நான்கு புறத்திலும் தெளிக்கவேண்டும். 10

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

அஜாதசத்ருவாகிய தர்மபுத்ர மஹாராஜன் முன், நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது தர்மமறிந்தவர்களுக்குள் சிறந்த பீஷ்மரை நோக்கி இந்தக் கேள்வியை இவ்விதமே கேட்டார். 11

பாரத யுத்தம் முடிவான பின்பு ஸுஹ்ருத்துக்களின் நாசத்தால் தளர்ச்சியடைந்த யுதிஷ்டிரர் வெகு தர்மங்களைக் கேட்டுப் பின்பு மோக்ஷதர்மங்களைக் கேட்டார். 12

உத்தவ! ஞானம், விஞ்ஞானம், வைராக்யம், ச்ரத்தை, பக்தி இவைகளையுடையவைகளும், பீஷ்மர் முகமாகக் கேட்டவைகளுமான அந்த தர்மங்களை நான் உமக்குக் கூறுகிறேன். 13

நவைகாதச பஞ்ச த்ரீந் பாவாந் பூதேஷு யேந வை ।
ஈக்ஷேதாதைகமப்யேஷு தஜ்ஜ்ஞாநம் மம நிச்சிதம் ॥ 14
ஏததேவ ஹி விஜ்ஞாநம் ந ததைகேந யேந யத் ॥ 15
ஸ்தித்யுத்பத்த்யப்யயாந் பச்யேத் பாவாநாம் த்ரிகுணாத்மநாம் ।
ஆதாவந்தே ச மத்யே ச ஸ்ருஜ்யாத் ஸ்ருஜ்யம் யதந்வியாத் ॥

மஹதஹங்காரபஞ்சதந்மாத்ராணி ஏகாதசேந்த்ரியாணி பஞ்சமஹாபூதாநி த்ரயோ குணா: ஏதாந் பாவாநஷ்டாவிம்சதி தத்வாநி பூதேஷு ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவராந்தேஷு கார்யேஷு அநுகதாநி யேந ஜ்ஞாநேநேக்ஷேத அத ஏஷ்வபி பாவேஷு ஏகம் பராத்மதத்வம் அநுகதம் யேநேக்ஷேத கார்யகாரணாத்மகம் ஜகத்பச்யந் பரகாரணாத்மகமேகமேவேக்ஷேத ந து தத: ப்ருதகிதி யேந பச்யேத் தஜ்ஜ்ஞாநமிதி த்ருட: ॥ 14 ॥ விஜ்ஞாநமாஹ ச்லோகார்த்தேந ஏததிதி । யத் யதா யேநைகேந அநுகதாந் அநேகாத்மகாந் பாவாந் ப்ருதக்ப்ருதகீக்ஷேத தாந் ததா ப்ருதக்ப்ருதகேவேக்ஷேத கிந்து ததேகம் பரகாரணம் ப்ரஹ்மைவ ததா ஏததேவ விஜ்ஞாநமுச்யதே ஏதது க்தம் பவதி பரோக்ஷஜ்ஞாநேநாபரோக்ஷம் ஹ்யஸ்ய ப்ரஹ்மாதிஷ்வபி ப்ருதக்பாவாத் ததா ஜகத் ஸ்ருஷ்டவ்யாத்மந: ப்ருதக் ஸ்திதிரந்யத அபரோக்ஷஜ்ஞாநே பாதித ஏவ ஜீவந்முக்த: ஸம்ஸ்காரசேஷம் பச்யதி தத: பரம் ந பச்யதி ச அத: பரோக்ஷாபரோக்ஷஜ்ஞாநே ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநசப்தாப்யாமுச்யேதே இதி ॥ 15 ॥ ஏதேந ஸர்வகார்யாணாமநுகதிம் கார்யாணாம் காரணாத் வ்யப்ருதக்த்வம் சாவபோதயதி ஸார்த்தேந தத்ர யதி ந கதாசித் நித்யசம்ஜகதித்யாதி ஏதே தேஷாம் பாவாநாமுத்பத்த்யாத்யவஸ்தா: தத்ப்ருகாரணமேவைகஸ்யாபாவா தேகாத்மதாதிப்ராக்ஸா ச நஸ்யாத் அதஸ்தேஷாமுத்பத்த்யாதீந் ஸாயபதி—

பூதங்களிடம் (1) ஒன்பது (2) பதினொன்று (3) ஐந்து (4) மூன்று இந்தத் தத்வங்களை எதனால் பார்க்கிறானோ பிறகு இந்தத் தத்வங்களில் (5) ஒரு தத்வத்தைப் பார்க்கிறானோ அது என்னுடைய ஞானமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 14

ஒரு தத்வத்தால் வெகு தத்வங்களைப் பார்த்ததுபோலப் பாராமல் ஒன்றையே பார்ப்பதென்பதே விஞ்ஞானமெனப்படுகிறது. 15

மூன்று குணங்களை அவயவமாகக்கொண்ட தத்வங்களுக்கு ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ப்ரளயம் இவைகளைப் பார்க்கவேண்டும். ஆதியிலும் முடிவிலும் மத்தியிலும் கார்யத்தினின்று மற்றொரு கார்யத்தைக் குறித்து எது அநுஸரிக்கிற

---

1 ப்ரக்ருதி, புருஷன், மஹத், அஹங்காரம், ஐந்து தன் மாத்ரைகள் இவைகளாம்.
2 பதினொரு இந்திரியங்கள்.
3 ஐந்து மஹா பூதங்கள்.
4 மூன்று குணங்கள்.
5 பரமாத்மதத்வம்.

𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍 ॥ 16

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑍈𑌤𑌿𑌹𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 17

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍍 ॥ 18

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍈𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌤𑍇𑌽𑌨𑌘 ।
𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 19

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌟𑌾𑌦𑌿𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌵𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௬ ॥ 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 — 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 "𑌨𑍇𑌹 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍈𑌤𑌿𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌤𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌜𑌤𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌕𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௭॥ 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍁𑌖𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍇𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 — 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑍀𑌨𑌂 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௮ ॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹 — 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗 𑌇𑌤𑌿 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿॥௧௯॥ 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑌿।

தோ மறுபடி இவைகளின் ப்ரளயத்தில் எது மீதியாகிறதோ அதை ஸத் என்று அறியவேண்டும். 16

சுருதி, ப்ரத்யக்ஷம், ஐதிஹ்யம், அனுமானம் என நான்கு ப்ரமாணங்களாம். இவைகளில் நிலையில்லாததால் விகற்பத்தினின்று ஞானி வைராக்யமடைகிறான். 17

கர்மம் முடிவுடையதாகையால் ப்ரும்ஹலோகம் வரையுள்ள அத்ருஷ்ட ஸுகமும் பார்க்கப்படுவதுபோல், அமங்களமும், நாசமுடையதுமாக பண்டிதன் அதனைப் பார்க்கவேண்டும். 18

ஓ உத்தவ! பக்தி யோகத்தை முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். ப்ரீதியுள்ள உமக்கு என்பக்திக்கு முக்ய காரணமானதை மறுபடி சொல்லுகிறேன் 19

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑍃𑌤𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍇 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌦𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌨𑌂 𑌮𑌮 ॥ 20

𑌆𑌦𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌪𑍂𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥ 21

𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌚 𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌮𑌯𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌚 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ 22

𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌭𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌜𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌃 ॥ 23

𑌏𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 24

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑍌 । 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌷𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௦ ॥ 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍀 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌥𑌨𑌂 ॥ ௨௨ ॥ 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌨𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌭𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌃 । 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌵𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌏𑌵 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௪ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌪𑌰𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾

என்னுடைய அமுதம் போன்ற கதையில் அடிக்கடி ச்ரத்தை அடிக்கடி என்னைக் கீர்த்தனம் செய்தல் என் பூஜையில் நிலை பெற்றிருப்பது ஸ்துதிகளால் என்னை ஸ்தோத்ரம் செய்வது சுச்ரூஷை செய்வதில் ஆதரவு எல்லா அவயவங்களாலும் நமஸ்கரித்தல் மிகுதியான என் பக்தர்களின் பூஜை ஸர்வபூதங்களிடமும் நான் (ஈசன்) என்ற புத்தி என் விஷயத்தில் சரீரத்தின் செய்கை சொல்லால் என் குணங்களைக் கூறுதல் மனதை என்னிடம் கொடுத்தல் காமவஸ்துக்களெல்லாவற்றையும் விடுதல் என்னை பஜிப்பதற்காகப் பொருளை த்யாகம் செய்தல் போகங்களையும் ஸுகங்களையும் விடுதல் என்னை யுத்தேசித்து யாகம் தானம் ஹோமம் போஜனம், வ்ரதம், தபஸ் இவ்வித தர்மங்களால் ஆத்மாவை அர்ப்பணம் செய்தல் ஆகிய இவைகளால் மானிடர்களுக்கு என்னிடம் பக்தியுண்டாகிறது. இந்த பக்தனுக்கு மற்றும் எந்த ப்ரயோஜனம் மீதியாகிறது? 20—24

𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 25

𑌯𑌦𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 ।
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ 26

𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ 27

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌯𑌮𑌃 𑌕𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣 ।
𑌕𑌶𑍍𑌶𑌮𑌃 𑌕𑍋 𑌦𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑌾 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 28

𑌕𑌿𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌧𑌨𑌂 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌾 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 ॥ 29

𑌨𑌨𑍁 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌆𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 ॥ ௨௫ ॥ 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 — 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌮𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 ॥ ௨௬ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 — 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌯𑌤𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 ॥ ௨௭ ॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 — 𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌾𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 — 𑌯𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨௮ ॥ 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌮𑍍 ॥ ௨௯ ॥

எவன் ஸத்வகுணம் மிகுந்ததும், சாந்தமுமான மனதை எப்பொழுது ஆத்மாவாகிய என்னிடம் கொடுக்கிறானோ அவன் அப்பொழுதே தர்மம், ஞானம் வைராக்யம், ஐச்வர்யம் இவைகளை யடைகிறான். 25

அந்த மனம் விகற்பத்தில் (தேஹம் முதலியவை) கொடுபட்டு இந்திரியங்களுடன் ஓடும்பொழுது தோஷமுள்ளதும் அஸத்தான வஸ்துவி லிருப்பதாகவும் ஆகிறது. அதனால் † மாறுதலுண்டாகிறது. 26

தர்மம் என்பது என் பக்தியைச் செய்யக் கூடிய தென்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரே ஆத்ம ஸ்வரூபமாகப் பார்ப்பது ஞானமாம். குணங்களில் பற்றுதலடையாதிருத்தல் வைராக்யமாகிறது. அணிமை முதலியவை ஐச்வர்யங்களாகின்றன. 27

உத்தவர் வினவுகிறார்.

சத்ருக்களை நாசம் செய்யும் ப்ரபுவே! யமம் என்பது எவ்வளவு விதமாகக் கூறப்பட்டது? நியமமாவது என்ன? க்ருஷ்ண! சமம் எது தர்ம எதீ திதிக்ஷை எது த்ருதி எது தானம் எது தவம் எது சூரத்தனம் எது ஸத்யம் எது

---

† அதர்மம் அஞ்ஞானம் முதலியனவாம்

பும்ஸ: கிம் ஸ்வித்³ப³லம் ஸ்ரீமந் ப⁴கோ³ லாப⁴ஶ்ச கேஶவ ।
கா வித்³யா ஹ்ரீ: பரா கா ஸ்ரீ: கிம் ஸுக²ம் து³:க²மேவ ச ॥ 30

க: பண்டி³த: கஶ்ச மூர்க²: க: பந்தா² உத்பத²ஶ்ச க: ।
க: ஸ்வர்கோ³ நரக: க: ஸ்வித் கோ ப³ந்து⁴ருத கிம் க்³ருஹம் ॥ 31

க ஆட்⁴ய: கோ த³ரித்³ரோ வா க்ருபண: க: க ஈஶ்வர: ।
ஏதாந் ப்ரஶ்நாந் மம ப்³ரூஹி விபரீதாம்ஶ்ச ஸத்பதே ॥ 32

॥ ஸ்ரீ ப⁴க³வாநுவாச ॥

அஹிம்ஸா ஸத்யமஸ்தேயமஸங்கோ³ ஹ்ரீரஸஞ்சய: ।
ஆஸ்திக்யம் ப்³ரஹ்மசர்யம் ச மௌநம் ஸ்தை²ர்யம் க்ஷமாப⁴யம் ॥ 33

ஶௌசம் ஜபஸ்தபோ ஹோம: ஶ்ரத்³தா⁴திதே²யம் மத³ர்சநம் ।
தீர்தா²டநம் பரார்தே²ஹா துஷ்டிராசார்யஸேவநம் ॥ 34

பும்ஸ இதி। பரேதி வித்³யாதீ³நாம் விஶேஷணம் ஸ்ரீ இத்யுக்தம்॥29॥30॥31॥ க இதி। ப்ரஶ்நாந் ப்ருஷ்டாந் விபரீதாந் அஶமாதீ³ந்॥32॥ யமநியமாநாஹ த்ரிபி⁴: அஹிம்ஸேதி। அஸ்தேயமநபஹார: பரஸ்வாக்³ரஹணம் ஆஸ்திக்யம் த⁴ர்மே விஶ்வாஸ:॥33॥ ஶௌசமிதி। ஶௌசம் பா³ஹ்யாப்⁴யந்தரபே⁴தே³ந த்³விவிதம்। அத: ஸந்தோஷ: நியமா: ஶ்ரத்³தா⁴யாமாத்³யா:॥34॥ ஏத இதி। உப⁴யோ: ஶ்லோகயோ: ப்ரத்யேகம் த்³வாத³ஶ யமா: நியமாஶ்ச யதா² உப⁴யோ: ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தயோ:। காமகாமோக்ஷாயபூ⁴தா

ருதம் எது சௌசம் எது த்யாகம் எது பெருமை பெற்ற பொருள் எது, யாகம் எது, தக்ஷிணை எது, ஓ கேசவ! புருஷனுக்குப் பெருமையுள்ள வன்மை எது, பாக்யம் எது, லாபம் எது, சிறந்த வித்யை எது, லஜ்ஜை எது, ஸ்ரீ எது, ஸுகமெது, துக்கமெது, எவன் பண்டிதன், மூர்க்கன் எவன், மார்க்கம் எது, எது அமார்க்கம், ஸ்வர்க்கம் எது, நரகம் எது, எவன் பந்து, எது க்ருஹம், எவன் ப்ரபு, எவன் தரித்ரன், எவன் க்ருபணன், எவன் ஈச்ரவன், ஸாதுக்களுக்குப் பதியாகிய க்ருஷ்ண! இந்தக் கேள்விகளையும், (1) விபரீதங்களையும் எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 28—32

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

உத்தவ! அஹிம்ஸை, ஸத்யம், திருடாமை, பற்றுதலில்லாதிருத்தல், வெட்கம், பொருள் தேடாதிருத்தல், ஆஸ்திகத்தன்மை, ப்ரும்ஹசர்யம், மௌனம், ஸ்திரனாக இருக்கும் தன்மை, பொறுமை, பயம், (மனதின்) சௌசம், (வெளி) சௌசம், ஜபம், தபஸ் ஹோமம், ச்ரத்தை, ஆதித்யம், என்னைப் பூஜித்தல், தீர்த்தங்களுக்கு செல்லுவது, பிறருக்காக உழைத்தல், ஸந்தோஷம்,

1 விபரீதங்களாவன - சமமில்லாமை - தமமில்லாமை முதலியனவாம்.

𑌏𑌤𑍇 𑌯𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌦𑍁𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ‖ 35

𑌶𑌮𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌦𑌮 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌂𑌯𑌮𑌃 ।
𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌮𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌜𑌯𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 ‖ 36

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌜𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ‖ 37

𑌋𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑍂𑌨𑍃𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌣𑍀 𑌕𑌵𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖ 38

𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 [illegible] 𑌹𑍇 𑌤𑌾𑌤 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌂 𑌚 𑌦𑍁𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ‖ ௩௫ ‖ 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑍁𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌹𑍇𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌶𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 — 𑌶𑌮 𑌇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌮 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌂𑌯𑌮𑌃 𑌨 𑌚𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌮𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌹𑌨𑌂 𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌵𑍇𑌗𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ‖ ௩௬ ‖ 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌧𑌨𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌭𑍋𑌗𑍋𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌤𑌪𑌃 𑌨 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌃 [illegible] 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 [illegible] 𑌨 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌭𑌾𑌷𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ‖ ௩௭ ‖ 𑌋𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 [illegible] ‖ ௩௮ ‖ [illegible] । 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 [illegible]

ஆசார்யஸேவை இவை யமங்களும், நியமங்களுமாம். இரண்டு ச்லோகங்களில் பன்னிரண்டு பன்னிரண்டாகக் கூறப்பட்டவைகள். இவைகளை உபாஸித்தால் புமான்களுக்கு வேண்டிய காமங்களை இவை உண்டாக்குகின்றன. 33–35

என்னிடம் நிலைபெறும் புத்தியானது சமம், இந்திரியங்களை யடக்குவது தமம், துக்கங்களைப் பொறுப்பது திதிக்ஷை, ஜிஹ்வை உபஸ்தம் இவைகளை ஜயிப்பது த்ருதி, பூதத்ரோஹத்தை விடுவது சிறந்த தானம், காமத்தை விடுவது தபஸ், வாஸனையை ஜயிப்பது சூரத்தனம், ப்ரும்ஹத்தை யாலோசித்தல் ஸத்யம், ஸத்யமும், ப்ரியமுமான வாக்கானது ருதம் என்று கவிகளால் சொல்லப்படுகின்றன. கர்மங்களில் ஸம்பந்தமில்லாமை சௌசம், ஸன்யாஸம். த்யாக

𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌧𑌨𑌂 𑌨𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑌲𑌮𑍍 ॥ 39
𑌭𑌗𑍋 𑌮 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌲𑌾𑌭𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌭𑌿𑌦𑌾𑌬𑌾𑌧𑍋 𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌾 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 ॥ 40
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌨𑍈𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍁𑌖𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ 41
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌹𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌥𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑍋𑌦𑌯𑌃 ॥ 42

[illegible]

மாகும், மானிடர்களுக்குப் பெருமை பெற்றபொருள் தர்மம், பரமேச்வரனுகிய நான் யாகம், ஞானேபதேசம் தக்ஷிணை, பெருமையுள்ள வலிமை ப்ராணயாமம், என்னைச்சார்ந்த ஐச்வர்யம் பாக்யம், என்னிடம் பக்தியானது உத்தம லாபம், ஆத்மாவில் பேதத்தைப் பாதித்தல் வித்யை; கெட்டசெய்கைகளில் ஜுகுப்ஸையானது லஜ்ஜை, அபேக்ஷையில்லாததூ முதலிய குணங்கள் ஸ்ரீ துக்கத்தையும் ஸுகத்தையும் மீறி இருப்பது ஸுகம், விஷய ஸுகத்தை விரும்புவது துக்கம். பந்தத்தினின்று மோக்ஷத்தை யறிந்தவன் பண்டிதன். தேஹம் முதலியவைகளில் நான் என்ற புத்தியுள்ளவன் மூர்க்கன். நிவ்ருத்தியானது மார்க்கம், ப்ரவ்ருத்தியானது அமார்க்கம், ஸத்வகுணத்தின் மிகுதியானது ஸ்வர்

𑌨𑌰𑌕𑌸𑍍𑌤𑌮𑌉𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌹𑌂 𑌸𑌖𑍇 ।
𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌢𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌢𑍍𑌯 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 43
𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑌕𑍍𑌤𑌧𑍀𑌰𑍀𑌶𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ 44
𑌏𑌤 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 45
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌯𑍋𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌦𑍃𑌶𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌤𑍂𑌭𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ 46

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌤𑌾𑌮𑌿𑌸𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 [illegible] 𑌸𑌖𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵 [illegible] [illegible] [illegible] 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍇𑌵 [illegible] ॥ 43 ॥ 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌸 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌯𑌃 𑌅𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌸 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌃 [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍀𑌶𑌃 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵 [illegible] 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ 44 ॥ 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 । 𑌏𑌤 𑌇𑌤𑌿 [illegible] ॥ 45 ॥ 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨 [illegible] 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌯𑍋𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕 𑌇𑌤𑌿 ॥ 46 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

கம், தமோகுணத்தின் மிகுதியே நரகம், நண்பனாகிய உத்தவ! குருவே பந்து, அந்த பந்துவும் நான்தான், மானிட சரீரமானது க்ருஹம், குணங்கள் நிறைந்தவன் ப்ரபு, ஸந்தோஷ மில்லாதவன் தரித்திரன், இந்திரியங்களை ஜயிக்காதவன் க்ருபணன், குணங்களில் பற்றுதலில்லாத புத்தியுடையவன் ஈச்வரன், குணங்களில் பற்றுதலடைந்தவன் ஈசத்தன்மை யில்லாதவன் - ஓ உத்தவ! இந்தக் கேள்விகள் யாவற்றையும் உமக்கு நன்றாய் நிரூபணம் செய்தேன். 36—45

ஓ உத்தவ! வெகுவாக வர்ணிப்பதில் என்ன பயன்? குணதோஷங்களைப் பார்ப்பது தோஷம், குணதோஷங்களைப் பாராமலிருப்பது குணம்; இது தான் குணதோஷங்களின் லக்ஷணம். 46

19-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

விம்ஶாத்யாயஸங்க்ரஹ:

॥ உத்தவ: ॥

விதிஶ்ச ப்ரதிஷேதஶ்ச நிகமோ ஹீஶ்வரஸ்ய தே ।
அவேக்ஷதேऽரவிந்தாக்ஷ குணம் தோஷம் ச கர்மணாம் ॥ 1

வர்ணாஶ்ரமவிகல்பம் ச ப்ரதிலோமாநுலோமஜம் ।
த்ரவ்யதேஶவய:காலாந் ஸ்வர்கம் நரகமேவ ச ॥ 2

விம்ஶே யோகத்ரயம் ப்ரோக்தம் பக்திஜ்ஞாநக்ரியாத்மகம் ।
குணதோஷவ்யவஸ்தாயா அதிகாரிவிபாகத: ॥

'குணதோஷத்ருஶிர்தோஷோ குணஸ்தூபயவர்ஜித' இத்யுக்தம் ததாக்ஷிபதி விதிஶ்சேதி சதுர்பி: । விதிஶ்ச ப்ரதிஷேதஶ்ச ஈஶ்வரஸ்ய தே நிகம: ஆஜ்ஞாரூபோ வேத: ஸ ச விதேயாநாம் ப்ரதிஷேத்யாநாம் ச கர்மணாம் குணம் தோஷம் ச வாச்யவாசகஸம்பந்தேநாவேக்ஷதே ॥ 1 ॥ கிஞ்சி । உத்தமாதமபேதேந தததிகாரிணாம் வர்ணாஶ்ரமாணாம் விகல்பம் பேதம் ச குணதோஷரூபேணைவாவேக்ஷதே ப்ரதிலோமாநுலோமஜம் குணம் தோஷம் தத்வ்யவஸ்தாமவேக்ஷதே ப்ரதிலோமஜா: உத்தமவர்ணாஸு ஸ்த்ரீஷு ஹீநவர்ணேப்ய: புருஷேப்யோ ஜாதா: ஸூதவைதேஹகாதய: அநுலோமஜாஸ்தூத்தமவர்ணேப்ய: புருஷேப்யோ ஹீநவர்ணாஸு ஸ்த்ரீஷு ஜாதா: மூர்தாவஸிக்தாம்பஷ்டாதய: தேஷாஞ்ச । 'அஸத்ஸந்தஸ்த்வவிஜ்ஞேயா: ப்ரதிலோமாநுலோமஜா' இதி । குணதோஷௌ த்ரவ்யாதீநு கர்மஹேதுதாநஹேதுதாப்யாம் ஸ்வர்கம் நரகஞ்ச தத்ர ததா குணதோஷரூபேணைவாவேக்ஷதே ஸ தத்ப்ரவ்ருத்த்யாயை ப்ரவர்த்தயிஷ்யதே ॥ 2 ॥ ததாபி ப்ருச்சதே கிமாயாதம் தத்ராஹ—

20-வது அத்தியாயம்.

உத்தவர் வினவுகிறார்.

ஓ அரவிந்தாக்ஷ! விதி நிஷேதம் இவ்விரண்டும் ஈச்வரனுகிய உம்முடைய ஆஞ்ஞையான வேதமேயாம். அதுவும் கர்மங்களின் குணத்தையும் தோஷத்தையும் அபேக்ஷிக்கிறது. 1

வர்ணுச்ரம விகற்பம் (1) ப்ரதிலோமமாக உண்டாவது (2) அநுலோமமாக உண்டாவன த்ரவ்யம், தேசம், வயது, காலம், ஸ்வர்கம், நரகம். இந்த ரூபமான குணதோஷங்களையும் அபேக்ஷிக்கிறது. 2

---

(1) உயர்ந்த வர்ணத்து ஸ்திரீகளிடம் தாழ்ந்தவர்ணத்துப் புருஷர்களுக் குண்டானவர்கள் ப்ரதிலோமர்கள்.

(2) தாழ்ந்தவர்ணத்து ஸ்திரீகளிடம் உயர்ந்த வர்ணத்துப் புருஷர்களுக் குண்டானவர்கள் அநுலோமர்கள்.

गुणदोषभिदादृष्टिमन्तरेण वचस्तव ।
निःश्रेयसं कथं नॄणां निषेधविधिलक्षणम् ॥ 3

पितृदेवमनुष्याणां वेदश्चक्षुस्तवेश्वर ।
श्रेयस्त्वनुपलब्धेऽर्थे साध्यसाधनयोरपि ॥ 4

गुणदोषभिदादृष्टिर्निगमात्ते न हि स्वतः ।
निगमेनापवादश्च भिदाया इति ह भ्रमः ॥ 5

गुणदोषेति । "गुणदोषदृशिर्दोषः" इति निराकृतमाक्ष गुणदोषभिदादृष्टिमन्तरेण तां विना निषेधविधिलक्षणं कर्मकाण्डरूपवचः कथं तच्च वचोऽन्तरेण नृणां निःश्रेयसं कथं स्यात् तथाऽपि "श्रोतव्यादेव्य" इत्यादिना साधनविधेः। "नानान्यपाद्सरोजभावनामोविज्ञानं हितमि" त्यादि निषेधस्य चापवादकत्वादिविरोधः । यथा गुणदोषभिदादृष्टिमन्तरेण निषेधविधिलक्षणं तव वचो विनेति साधनाधिकारप्रवेशात् यथा गुणदोषभिदादृष्टिमन्तरेण निषेधविधिलक्षणमपि तव वचः कथं न तत्त्वमस्यादिवाक्यवत् निःश्रेयसपरं स्यात् सर्वस्य वेदस्य तत्त्व तात्पर्याङ्गीकारादित्यर्थः ॥ ३ ॥ नन्वपि तरोदेवाश्च सर्वज्ञाः क्षरायिताः प्रत्यक्षेणा दृष्ट्वा मनुष्येभ्यः कथयिष्यन्ति नेत्याह — पितृदेवेति । पितॄणां देवानां मनुष्याणां तव वाक्यरूपो वेदः परं श्रेयः श्रेष्ठं चक्षुः प्रकाशकं क्व अनुपलब्धे अप्रत्यक्षेऽर्थे स्वर्गादौ मोक्षे च तयोः साध्यसाधनयोः इदमस्य साध्यम् इदमस्य साधनमित्यत्रापि तदेवं गुणदोषदृष्टिः स्यादेव निःश्रेयसं प्रदत्ते ॥ ४ ॥ किञ्च शास्त्रेणैव विहितां भेददृष्टिं तद्विज्ञेयविषये शास्त्रं कथं निवर्तयतीत्याह — गुणदोषेति । ते निगमात् भेदज्ञानमपोहतो वेदेन न हि स्वतः यस्मादयं प्राप्तस्तेन निवर्तते च स भ्रमः प्रभवति तं निवर्तयेति शेषः ॥

குணதோஷங்களின் பேத தர்சன மின்றி நிஷேத விதிகளின் லக்ஷணமுடைய உம்முடைய வேதமானது மானிடர்களுக்கு எவ்விதம் நன்மையாகும்? 3

ஓ ஈச்வர ! பிதிர்க்கள், தேவர்கள் மானிடர்கள் இவர்களுக்கு அறிய முடியாத விஷயத்திலும் ஸாதிக்கத் தக்கதிலும், ஸாதனத்திலும் உம்முடைய வேதமே சிறந்த நேத்ரமாகிறது. 4

குணதோஷங்களின் பேதஞானமானது உம்முடைய வேதத்தால் ஏற்படுகிறது. அந்த பேதத்திற்கு அபவாதமும் வேதத்தாலே தான். ஸ்வபாவமாக ஏற்படுவதல்ல. இவ்விதம் ப்ரமமானது வ்யக்தமாகிறது. அதைப் போக்க வேண்டும். 5

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌯𑍋𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑍍𑌸𑌯𑌾 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 6

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 ।
𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 7

𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌦𑍌 𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌸𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌃 ॥ 8

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌭𑍇𑌦𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌯𑍋𑌗𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑍋𑌗𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑍍𑌸𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥6॥ 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌭𑍇𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 — 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌇𑌹 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌃 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌃 ॥7॥ 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌦𑍌 𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌯𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥8॥ 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌹 𑌨𑌵𑌭𑌿𑌃 — 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ।

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

மானிடர்களுக்கு நன்மையை விரும்பி நான் மூன்று யோகங்களைக் கூறினேன். அவை ஞானம், கர்மம், பக்தி எனப் பெயருடையன. இதைவிட நன்மையை அடைய வேறு உபாயமில்லை. 6

கர்மங்களில் வைராக்யமடைந்தவர்களும், கர்மங்களை விட்டவர்களுமாகிய மானிடர்களுக்கு ஞானயோகம் கூறப்பட்டது. கர்மங்களில் வைராக்யமடையாத மனமுள்ள காமிகளுக்குக் கர்மயோகமானது கூறப்பட்டது. 7

என் கதை முதலியவற்றில் தெய்வ வசமாக ச்ரத்தையுண்டாகிய புருஷன் கர்மங்களிலே மிகவும் வைராக்யத்தையும் அடையமாட்டான். அவைகளின் பலன்களில் மிகப்பற்றுதலையும் அடையமாட்டான். இவனுக்கு பக்தியோகமானது ஸித்தியைக்கொடுப்பதாகிறது. 8

तावत् कर्माणि कुर्वीत न निर्विद्येत यावता ।
मत्कथाश्रवणादौ वा श्रद्धा यावन्न जायते ॥ 9

स्वधर्मस्थो यजन् यज्ञैरनाशीःकाम उद्धव ।
न याति स्वर्गनरकौ यद्यन्यन्न समाचरेत् ॥ 10

अस्मिँल्लोके वर्तमानः स्वधर्मस्थोऽनघः शुचिः ।
ज्ञानं विशुद्धमाप्नोति मद्भक्तिं वा यदृच्छया ॥ 11

स्वर्गिणोऽप्येतमिच्छन्ति लोकं निरयिणस्तथा ।
साधकं ज्ञानभक्तिभ्यामुभयं तदसाधकम् ॥ 12

[illegible]

எதுவரையில் வைராக்ய மடையவில்லையோ அல்லது எதுவரையில் என் சரிதத்தை ச்ரவணம் செய்வது முதலியவற்றில் ச்ரத்தை உண்டாகவில்லையோ அதுவரையில் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும். 9

ஓ உத்தவ! தனக்குரிய தர்மத்தில் நிலைபெற்றவனும் பலனை விரும்பாதவனுமாகிய புருஷன் நிஷித்தமான கர்மத்தைச் செய்யாமல் யாகங்களால் பூஜிப்பானாகில் ஸ்வர்க்கத்தையும் நரகத்தையும் அடையமாட்டான். 10

இந்த (மானிட) தேஹத்திலிருப்பவனும், ஸ்வதர்மத்தில் நிலைபெற்றவனும், தோஷமில்லாதவனும், பரிசுத்தனுமாகிய புருஷன் பரிசுத்தமான ஞானத்தை அடைகிறான். தெய்வவசத்தால் என்னிடம் பக்தியையாவது அடைகிறான்.

நரகத்திலுள்ளவர்கள்போல ஸ்வர்க்கத்திலிருப்பவர்களும் இந்த தேஹத்தை விரும்புகிறார்கள். இந்த தேஹமானது ஞானத்திற்கும் பக்திக்கும் ஸாதகமானது. ஸ்வர்க்கத்திலுள்ளவனுடைய தேஹமும், நரகத்திலுள்ளவனுடைய தேஹமும் ஞானபக்திகளுக்கு ஸாதகமாகா. 12

𑌨 𑌨𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌕𑍀𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌨𑍇𑌮𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌵𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 13
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌘𑌟𑍇𑌤 𑌸𑌃 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌦𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌮𑍍 ॥ 14
𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌮𑍈𑌰𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌖𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍇𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌲𑌮𑍍𑌪𑌟𑌃 ॥ 15
𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌭𑌯𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌃 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌹 𑌉𑌪𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 16

𑌨𑍃𑌦𑍇𑌹𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌲𑌭𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂
𑌪𑍍𑌲𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑌰𑍍𑌣𑌧𑌾𑌰𑌮𑍍 ।

[illegible]

பண்டிதனாகிய மானிடன் ஸ்வர்க கதியையும் நரக கதியையும் விரும்பக் கூடாது (மறுபடி) இந்த தேஹத்தையும் விரும்பக்கூடாது. தேஹத்தில் பற்றுதலால் தவறுதலடைகிறான். 13

இந்த தேஹத்தை ஸாதகமென்றறிந்த புருஷன் தேஹம் கார்யஸித்தியைக் கொடுப்பதாயினும் மரணமடையக்கூடியது என்று அறிந்து ஸாவதானனாகி மரணமடைவதற்கு முன் மோக்ஷமடைய முயற்சிக்கவேண்டும். 14

யமனைப்போன்ற இந்தப் புருஷர்களால் பேதிக்கப்படுவதும் இருக்குமிடமுள்ளதும், தனக்கு வாஸஸ்தானமுமாகிய இந்த வ்ருக்ஷத்தைப் பக்ஷியானது விட்டுப்பற்றுதலில்லாமல் க்ஷேமமடைகிறது. 15

பயத்தால் நடுங்கும் புருஷன் ஆயுள் பகலிரவுகளால் பேதிக்கப்படுவதென்பதையறிந்து பற்றுதலைவிட்டு பரப்ருஹ்மத்தையறிந்து சேஷ்டையின்றி ஒழிவடைகிறான். 16

ஸுலபமும், (1) ஆதியிலிருப்பதும், மிகவும் துர்லபமும், மிகவும் திறமையுள்ளதும், குருவாகிய ஓடமோட்டுகிறவனுடையதும், நானாகிய அனுகூல வாயு

---

(1) ஆதியிலிருப்பது—பலன் யாவற்றுக்கும் மூலம் என்பது பொருள்.

मयानुकूलेन नभस्वतेरितं
पुमान् भवाब्धिं न तरेत् स आत्महा ॥ 17

यदारम्भेषु निर्विण्णो विरक्तः संयतेन्द्रियः ।
अभ्यासेनात्मनो योगी धारयेदचलं मनः ॥ 18

धार्यमाणं मनो यर्हि भ्राम्यदाश्वनवस्थितम् ।
अतन्द्रितोऽनुरोधेन मार्गेणात्मवशं नयेत् ॥ 19

मनोगतिं न विसृजेज्जितप्राणो जितेन्द्रियः ।
सत्त्वसम्पन्नया बुद्ध्या मन आत्मवशं नयेत् ॥ 20

कर्मभिः सर्वप्राप्यैः किं साध्यमित्युत्पत्तिकोटिभिरपि प्राप्तुमशक्यं तथापि सुलभं पुष्प्याश्रयत्वात् तच्च सुकल्पं पटुतरं किञ्च गुरुः संसृतितरणे कर्णधारो यस्य तं मयानुकूलेन आत्मानुकूलवायुना प्रेरितम् ॥ १७ ॥ सर्वथा विरक्तस्य वैराग्यज्ञानाभ्यासकं कर्मयोगमुक्त्वा इदानीं सम्यक् विरक्तस्य ज्ञानयोगं तस्य च ज्ञानप्राप्तेः पूर्वं किं कृत्यं तदपि नीयं भवसागरोऽयमनुवर्णयति । यदा तु आरम्भेषु कर्मसु निर्विण्णः दुःखदर्शनेन निर्वेदवान् ततश्च विरक्तः तदा संयतेन्द्रियस्सन् आत्मनोऽभ्यासेन आत्मविषयबुद्धिसन्तत्या अचलं यथा भवति तथा मनो धारयेत् ॥ १८ ॥ तत्र प्रयत्नेऽपि कृते धारणासम्भवात् तत्साधनान्तरेण वशीकरणमाह — धार्यमाणमिति । यर्हि भ्राम्यत् आशु चलितं अनवस्थितं भवति तदा अतन्द्रितोऽनुरोधेन किञ्चिदुपेक्षावधारणमार्गेण ॥ १९ ॥ ननु तर्हि यथावदुपेक्षैवास्तु तत्राह — मनोगतिमिति । मनोगतिं न विसृजेत् नोपेक्षेत किन्तु सत्त्वसम्पन्नया बुद्ध्या आत्मवशं नयेदित्यर्थः ॥ २० ॥ अनुरोधमार्गं सदृष्टान्तं स्पष्टयति । यदेति ।

வால் ப்ரேரணையுள்ளதுமாகிய மானிடதேஹத்தைப்புருஷன் ஓடமாக அடைந்து ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டாமற்போவானாயின், அவன் ஆத்மஹத்தி செய்தவனாகிருன். 17

யோகியாகியவன் எப்பொழுது ஆரம்பகார்யங்களில் வருத்தமடைந்து வைராக்யமடைகிருனே அப்பொழுது இந்திரியங்களை யடக்கி ஆத்மாப்பாஸத்தால் சலனமில்லாத மனதை தாரணை செய்யவேண்டும். 18

தாரணையடையும் மனம் எந்த ஸமயம் வரையில் ப்ரமித்து நிலைபெருமலிருக்கிறதோ அந்த ஸமயம் அதை அநுஸரித்த மார்க்கமாகவே தவறுதலின்றித் தன் வசமாக்கவேண்டும். 19

ப்ராணனை ஜயித்தவனும், இந்திரியங்களை ஜயித்தவனுமாகிய யோகி மனதின் கதியை விடக்கூடாது, ஸத்வம் நிறைந்த புத்தியால் மனதைத் தன் வசத்திற்குக்கொண்டு வரவேண்டும். 20

𑌏𑌷 𑌵𑍈 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌦𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ 21

𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑍁𑌲𑍋𑌮𑌤𑌃 ।
𑌭𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌾𑌵𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 ॥ 22

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌦𑍌𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥ 23

𑌏𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌮𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌅𑌶𑍍𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌵𑌾𑌰𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 𑌤𑌤𑌃 𑌵𑌾𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌶𑌂 𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑍀𑌷𑌦𑍍𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌦𑍃𑌢𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋𑌪𑌾𑌯𑌮𑌾𑌹 — 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌲𑍋𑌮𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌚 𑌅𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௨௨ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌸𑌹𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌵𑌹𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑍇𑌦𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤 𑌏𑌵 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌃 𑌮𑌨𑌨𑌾𑌨𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍌𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 ॥ ௨௩ ॥ 𑌕𑌿𑌂 । 𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿

இவ்விதம் மனதை அடக்குவது முக்யமானதென்று கூறப்படுகிறது. இந்த யோகமானது * அடக்கமுடியாத குதிரையின் அபிப்ராயத்தை அறிந்த தன்மையை விரும்பிபது போலாகிறது. 21

மனம் அசைவற்றதாகும் வரையில் தத்வவிவேகத்தால் ஸர்வ வஸ்துக்களுக்கும் † அனுலோமமாகப் பிறப்பையும், ‡ ப்ரதிலோமமாக நாசத்தையும் த்யானிக்கவேண்டும். 22

வெறுத்தவனும், வைராக்யமடைந்தவனும், உபதேசமானதைக் கவனிப்பவனுமாகிய புருஷனுடைய மனது (அந்த உபதேசத்தின்) ஆலோசனையை அடிக்கடி ஆலோசிப்பதால் அபிமானத்தை விடுகிறது. 23

---

* குதிரையோட்டுகிறவன் அது அடங்காவிட்டால் முதலாவது அதன் நடையைச் சிறிது அனுஸரிப்பான். அப்பொழுது அதன் கடிவாளத்தைப் பிடித்துச் செல்லுவான், அதை உபேக்ஷிக்கமாட்டான். அதுபோல் மனதை அடக்கவேண்டுமென்பதாம்.

† அனுலோமமாகப் பிறப்பு என்பது ப்ராக்ருதி மஹத்தத்வம் இந்த க்ரமம்.

‡ ப்ரதிலோமமாக நாசம் என்பது—பூமி, ஜலம், அக்நி என்ற இந்தக்ரமம்.

𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌪𑌥𑍈𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌚𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 24
𑌯𑌦𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌦𑌹𑍇𑌦𑌂𑌹𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ॥ 25
𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌽𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸 𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍇𑌷 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ॥ 26
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ॥ 27

𑌯𑍋𑌗𑌪𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌆𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾 [illegible] [illegible] 𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌚𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 [illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௪ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌪𑌾𑌪𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿। 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨𑍈𑌵 [illegible] 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 [illegible] 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 [illegible] 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 [illegible] 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑍈𑌵 [illegible] 𑌦𑌹𑍇𑌤𑍍 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸 𑌏𑌵 𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌨𑍇𑌤𑌰𑌃 ॥ ௨௬ ॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 [illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। [illegible] 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍋𑌚𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 [illegible] 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 [illegible] 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 [illegible]

முனிவன் யமம் முதலிய யோகமார்க்கங்களாலும், ஜீவேச்வர விவேசன வித்யையாலும், என் பூஜை உபாஸ்தி முதலியவைகளாலாவது யோக்யனாகிய என்னை ஸ்மரிக்கவேண்டும். மற்றவைகளால் ஸ்மரிக்கமுடியாது. 24

யோகியானவன் தவறுதலால் இழிவான கார்யத்தைச்செய்வானாயின் அந்த தோஷத்தை யோகத்தாலேயே போக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் மற்ற எதையும் செய்யக்கூடாது. 25

அந்த அந்த அதிகாரத்தில் எது நிலையோ அது குணமெனப்படுகிறது. அதன் மாறுதல் தோஷமெனப்படுகிறது. குணதோஷங்களின் நிச்சயம் இது.()

பிறப்பாலேயே அசுத்தமான சேர்க்கைகளை விடவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் இந்த குணதோஷங்களின் விதியைக்கூறிக் கர்மங்களுக்கு நியமம் கூறப்பட்டது. 27

𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 ।
𑌵𑍇𑌦 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 28

𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌜𑍇𑌤 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌲𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌢𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ।
𑌜𑍁𑌷𑌮𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍋𑌦𑌰𑍍𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌰𑍍𑌹𑌯𑌨𑍍 ॥ 29

𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌭𑌜𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌽𑌸𑌕𑍃𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ॥ 30

𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 31

[illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌕𑍋𑌚𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 "[illegible]" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 ॥27॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑌾𑌹 — 𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌅𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥28॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌲𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌽𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌢𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌤 । 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌗𑌰𑍍𑌹𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥29॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌤 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 — 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । "𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑍃𑌤𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍇 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌦𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌮𑌸𑌕𑍃𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌃 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥30॥ 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾 𑌅𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍁𑌰𑌬𑍍𑌧𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥31॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾

என் சரிதங்களில் ச்ரத்தை யுடையவனும், மற்ற கர்மங்களில் வெறுப்புள்ளவனுமாகிய புருஷன் காமஸுகங்களை துக்க ஸ்வரூபமுள்ளனவென்று அவைகளை விடத்திறமையில்லாதவனுயினும் அறிவான். 28

பிறகு ச்ரத்தையுள்ளவன் பக்தியுடன் த்ருடமான நிச்சயங்கொண்டு காமஸுகங்களை யடைந்தும் அவைகளைப் பின்பு துக்கங்கொடுக்கக்கூடியவைகளென்று இகழ்ந்து என்னைப் பஜிக்கவேண்டும். 29

ஓ முனியாகிய உத்தவ! நான் கூறிய பக்தியோகத்தால் என்னைஎப்பொழுதும் பஜிக்கும் பக்தனுடைய மனத்தைச்சார்ந்த காமங்களெல்லாம் நான் ஹ்ருதயத்திலிருப்பதால் நாசமடைகின்றன. 30

ஸர்வஸ்வரூபியான என்னைப்பார்த்தவுடன் மனதிலுள்ள அஹங்காரமான அபேதிக்கிறது. ஸந்தேஹங்களெல்லாம் தொலைகின்றன. இவனுடைய கர்மங்களும் நசிக்கின்றன. 31

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌵𑍈 𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌚 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌹 ॥ 32

𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌨𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥ 33

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌲𑌭𑌤𑍇𑌽𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 34

𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌧𑍀𑌰𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑍋 𑌮𑌮 ।
𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ 35

𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌮𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 – 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌮𑌯𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 ॥ ௩௨ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿-𑌪𑌦𑍀𑌭𑌿𑌃। 𑌇𑌤𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑍈𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩௩ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌿𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௩௪ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 – 𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌧𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌮 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌤𑍋 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑍍॥ ௩௫ ॥ 𑌏𑌤𑌦𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑍈𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌅𑌨𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑌾𑌶𑌾𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑌾

ஆகையால் என்னிடம் பக்தியுடையவனும், என்னிடம் மனத்தைச் செலுத்தியவனுமாகிய யோகிக்குப் பெரும்பான்மையும் ஞானமும் ச்ரேயஸ்ஸாகாது. வைராக்யமும் ச்ரேயஸ்ஸாகாது. 32

கர்மங்களால் எந்த நன்மையோ, தபஸ்ஸால் எந்த ச்ரேயஸ்ஸோ, ஞானத்தாலும், வைராக்யத்தாலும் எந்த நன்மையோ, யோகத்தாலும், தானத்தாலும், தர்மத்தாலும், மற்றுமுள்ள சிறந்த கார்யங்களாலும் எந்த நன்மையோ அவை யாவற்றையும் என் பக்தன் என்னிடம் பக்தியோகத்தால் ச்ரமமின்றி அடைகிறான். விரும்பின் ஸ்வர்க்கத்தையும் மோக்ஷத்தையும், வைகுண்டத்தையும் அநாயாஸமாக அடைகிறான். 33-34

என்னிடமே பக்தியுள்ளவர்களும், ஸாதுக்களும், தீரர்களுமாகிய பக்தர்கள் மறுபிறப்பில்லாத கைவல்யத்தை நான் கொடுத்தாலும் க்ரஹிக்கமாட்டார்கள். 35

𑌨𑍈𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌮𑌨𑌲𑍍𑌪𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 36

𑌨 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 ।
𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑍁𑌷𑌾𑌮𑍍 ॥ 37

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌪𑌥𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ 38

𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌕𑌾𑌮𑌨𑌾𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥36॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌸𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 ॥37॥ 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌤𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌭𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿—𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌮𑍇 𑌪𑌥𑌃 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍇𑌽𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌮𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥38॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

அபேக்ஷயில்லாமலிருப்பதையே மிகுந்த நன்மை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் காமனையில்லாதவனும், அபேக்ஷயில்லாதவனுமாகிய புருஷனுக்கு என் பக்தியுண்டாகும். 36

என்னிடமே பக்தியுள்ளவர்களும், ஸமமான மனமுள்ளவர்களும், புத்திக்குப்பரனாகிய ஈசனை அடைந்தவர்களுமாகிய ஸாதுக்களுக்கு குணதோஷங்களாலுண்டாகும் குணங்கள் (புண்யபாபங்கள்) உண்டாகா. 37

இவ்விதம் நான் கூறிய என்னையடையும் மார்க்கங்களை யனுஸரித்தவர்கள் க்ஷேமமான என்னுலகமடைகிறார்கள். பரப்ரும்ஹ ஸ்வரூபமறிகிறார்கள். 38

20-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌯 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑌥𑍋 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌲𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 ॥
𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌽𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸 𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍇𑌷 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ॥ 2

𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌾𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍃𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌪𑌾𑌲𑌵𑌲𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍀 ॥
𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌵𑌨𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑍈 𑌯𑍋𑌗𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑍌 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌕𑌲𑌶𑍋𑌧𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌤𑌦𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍋𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌤𑌿𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 — 𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍 𑌚𑌲𑍈𑌃 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍁𑌷𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌜𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯𑍋𑌨𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌏𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌭𑌾𑌜𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍌 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑍌 𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀

21-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

பக்தி, ஞானம், க்ரியை இந்த ரூபங்களான நான் கூறிய இந்த உபாயங்களைவிட்டு எவர்கள் சலனமுள்ள ப்ராணன்களால் அற்பபோகங்களை அடைகிறார்களோ அவர்கள் ஜனனமரண மடைகிறார்கள். 1

அவரவர்களின் அதிகாரத்தில் எது நிலையோ அது குணமெனப்படுகிறது. அதன்மாறுதல் தோஷமெனப்படுகிறது. குணதோஷங்களின் நிச்சயம் இது. 2

𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ।
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑍌 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑍌 ॥ 3
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌨𑌘 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌧𑍁𑌰𑌮𑍍 ॥ 4
𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌨𑌿𑌲𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌧𑌾𑌤𑌵𑌃 ।
𑌆𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥ 5
𑌵𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ।
𑌧𑌾𑌤𑍁𑌷𑍂𑌦𑍍𑌧𑌵 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ 6

𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌮𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑌲𑌾𑌸𑍍𑌥𑌲𑌾𑌦𑌿𑌕𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌗𑍁𑌣
𑌦𑍋𑌷𑍌 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑍌 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾
𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌯𑍌 ॥ ௩ ॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌶𑍌𑌚𑍇𑌨
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌅𑌶𑍌𑌚𑍇𑌨𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑍌 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌅𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑍌
𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌕𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌶𑍀𑌰𑌮𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨
𑌵𑌾𑌵𑌂 𑌕𑌯𑌿𑌕𑍋𑌵𑌦𑌾𑌦𑌿𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂
𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍
𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌹𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌇𑌤𑌿 ‘𑌸𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍
𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃-𑌭𑍂𑌮𑍀𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌤𑌵 𑌇𑌤𑌿
𑌧𑌾𑌤𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌕𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌜𑍀𑌵𑌤𑌾
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௫ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌮
𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌹 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌾𑌯
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ ௬ ॥ 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿

த்ரவ்யத்தின் விவேசனத்தைக்கருதி ஸமமான வஸ்துக்களிலும் சுத்தி, அசுத்தி, குணம், தோஷம், சுபம், அசுபம் இவை விதிக்கப்படுகின்றன. 3

தோஷமற்ற உத்தவ! தர்மத்தைச்சார்ந்த பாரத்தை வகித்த நான் தர்மத்தை யுத்தேசித்தும், வ்யவஹாரத்தை யுத்தேசித்தும் யாத்ரையைக்கருதியும் ஆசாரத்தைக் காட்டியிருக்கிறேன். 4

ப்ருஹ்மம் வரையில் ஸ்தாவரம் முதலிய ப்ராணிகளுக்கு, பூமி, ஜலம், அக்னி, வாயு, ஆகாசம் இந்த ஐந்தும் காரணங்களாகின்றன. இவை சரீர ஸம்பந்தமுள்ளவை, ஆத்மாவுடன் கூடியவைகள். 5

ஓ உத்தவ! ஸமமான தேஹங்களிலும் இவைகளின் ப்ரயோஜனம் ஸித்திப்பதற்காக விஷமங்களான நாமங்களும், ரூபங்களும் வேதத்தால் கற்பிக்கப்படுகின்றன. 6

देशकालादिभावानां वस्तूनां मम सत्तम ।
गुणदोषौ विधीयेते नियमार्थं हि कर्मणाम् ॥ 7

अकृष्णसारो देशानामब्रह्मण्योऽशुचिर्भवेत् ।
कृष्णसारोऽप्यसौवीरकीकटासंस्कृतेरिणम् ॥ 8

कर्मण्यो गुणवान् कालो द्रव्यतः स्वत एव वा ।
यतो निवर्तते कर्म स दोषोऽकर्मकः स्मृतः ॥ 9

नापि शुद्ध्यशुद्ध्यन्वाधेयानां हेयत्वसिद्धस्थायिकामिनां द्रव्याणां वस्तूनाम् उपादेयानां व्रीह्यादीनामपि मम मया नियमार्थं कर्मसंकोचायेत्यर्थः ॥७॥ एवं गुणदोषविषयं परिहार्यतयोः शास्त्रशास्त्रिप्रमुक्तार्थं शास्त्रशास्त्री प्रपञ्चयति त्रिभिः — अकृष्णसार इति । देशानां मध्ये कृष्णहरिणसंचाररहितो देशः अशुचिः तत्रापि अब्रह्मण्यः ब्राह्मणभक्तिशून्यो देशः अत्यन्ताशुचिः कृष्णसारोऽपि कृष्णेन मृगेण सारः श्रेष्ठोऽपि सोऽपि असौवीरः कीकटः सौवीराः सौराष्ट्राः तथाच असौवीरः कीकटोऽपि अशुचिः तदुक्तं “[illegible]” इति तद्विवृतः असौवीरः यः कीकटः अङ्गवङ्गकलिङ्गादिः सः अशुचिः तत्रापि असंस्कृतः संमार्जनादिशून्यः [illegible] देशः तत्रापि इरिणं ऊषरं अपवित्रः तच्च अशुचितरः शुचिरित्यर्थात् सिद्धं भवति ॥८॥ कालस्य शुद्ध्यशुद्धी दर्शयति — कर्मण्य इति । द्रव्यतः द्रव्यसंपत्त्या स्वत एव वा पूर्वाह्णादिरूपः कर्मण्यः कर्माहः स कालस्तु कर्मणि गुणवान् यतः यस्मिन् द्रव्याभावेन राष्ट्रविप्लवादिना वा कर्म निवर्तते यश्च अशौचकालत्वेन कालः अहोरात्रादिलक्षणः अकर्मकः कर्मानर्हः स्मृतः स कालो दोषः अशुचिरित्यर्थः ॥९॥ वस्तू-

---

ச்ரேஷ்டனாகிய உத்தவ! கர்மங்களைநியமகப்படுத்துவதற்காக தேசம், காலம் முதலியவைகளுக்கும், வஸ்துக்களுக்கும் குணதோஷங்களை நான் கற்பித்திருக் கிறேன். 7

தேசங்களுக்குள் க்ருஷ்ணஸார ம்ருகமில்லாத தேசம் அசுத்தமானது. அதிலும் ப்ராஹ்மணபக்தியில்லாதது அசுத்தம், தேசமானது க்ருஷ்ண ம்ருகத் தால் ஸாரமுள்ளதாயினும் ஸத்புருஷர்களில்லாத கீகட (அங்கம், வங்கம் முத லியவை) தேசங்கள் அசுத்தமானவைகள். அதிலும் ஸம்ஸ்காரமில்லாததும் களர்ப்ரதேசமாயுள்ளதும் அசுத்தமாகிறது. 8

த்ரவ்யத்தாலோ ஸ்வபாவமாகவோ கர்மங்களுக்குத் தகுதியானகாலம் குணமுடையது. எந்த ஸமயத்தில் (ஆசௌசம் முதலியவை) கர்மம் நிவ்ருத்தி பெறுகுகிறதோ அந்தக்காலம் தர்மங்களுக்குத்தகாதது, தோஷமுள்ளது எனப் படுகிறது. 9

𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀 𑌚 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌥 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌲𑍍𑌪𑌤𑌯𑌾𑌥 𑌵𑌾 ॥ 10

𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌵𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌅𑌘𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌤𑌃 ॥ 11

𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌸𑌤𑍈𑌜𑌸𑌚𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 ।

[illegible]

த்ரவ்யம் (ஜலம் முதலியவை) வசனம், (ப்ராஹ்மணர்களின் சொல்லு) ஸம்ஸ்காரம் (ப்ரோக்ஷணம் முதலியவை) காலம், மிகுதியாகவிருப்பது, அற்பமாயிருப்பது, சக்தி, அசக்தி, புத்தி, ஐச்வர்யம் இவைகளால் த்ரவ்யத்திற்குச் சுத்தியும் அசுத்தியும் ஏற்படுகின்றன. இவைகள் அசுத்தியின் மூலமாக ஆத்மாவுக்குத் தோஷத்தை யுண்டாக்குகின்றன. தேசம், (பால்யம் முதலிய) அவஸ்தைகளை அநுஸரித்துக் குணத்தை யுண்டாக்குகின்றன. 10-11

தான்யம், தாரு, (மரம்) எலும்பு, நூல், ரஸம், (எண்ணெய் முதலியவை) தைஜஸம், (ஸ்வர்ணம் முதலியவை) சர்மம், இவைகளுக்குக்காலம், வாயு, அக்நி,

𑌕𑌾𑌲𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯𑍁𑌤𑍈𑌃 ॥ 12

𑌅𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌲𑍇𑌪𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑌤𑌿 ।
𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 13

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌦𑌾𑌨𑌤𑌪𑍋𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥ 14

𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌪𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌰𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌲𑍇𑌪𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌪𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌚 𑌨𑌵𑌤𑍍𑌵𑌨𑍈𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥१२॥ 𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑌾𑌹 — 𑌅𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍃𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌲𑍇𑌪𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂 𑌲𑍇𑌪𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑌂 𑌶𑍋𑌧𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍋𑌧𑌕𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥१३॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌹 — 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌏𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌹 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥१४॥ 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌹 — 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌯𑌦𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃

மண், ஜலம் இவைகளாலும் பூமியைச் சார்ந்தவைகளுக்குக் காலம் முதலியவற்றில் உசிதமானவைகளாலும் சுத்தமுண்டாகின்றன. 12

அசுத்தமான வஸ்துவில் எது சேர்ந்ததோ அதில் எதனல் வாடையும் சேர்க்கையும் போகிறதோ அந்த வஸ்து அதனல் ஸ்வபாவமடைகிறது. ஆகையால் அந்த வஸ்துவுக்கு வாடையையும் சேர்க்கையையும் போக்கும் வஸ்து சுத்தம் எனப்படுகிறது. 13

ஸ்நானம், தானம், தவம், அவஸ்தை, (பால்யம் முதலியவை) வீர்யம், ஸம்ஸ்காரம், சர்மம், என் ஸ்மரணம் இவைகளால் கர்த்தாவுக்குச் சுத்தியுண்டாகிறது. சுத்திபெற்ற புருஷன் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும். 14

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ 15
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌦𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌬𑌾𑌧𑌤𑍇 ॥ 16
𑌸𑌮𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌔𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌨 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌯𑌧𑌃 ॥ 17

𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌾𑌹 — 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌸𑌃 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 [illegible] ॥௧௫॥ [illegible] ॥௧௬॥ [illegible] ॥௧௭॥ [illegible]

விசேஷித்த ஞானம் மந்திரத்திற்குச் சுத்தியாகிறது. என்னிடம் கொடுப்பது கர்மத்திற்குச் சுத்தியாகிறது. இந்த † ஆறுவகையால் தர்மமுண்டாகிறது. இவைளின் மாறுதல் அதர்மமாகிறது. 15

சிலஸமயம் குணமும் தோஷமாகிறது. விதியால் தோஷமும் குணமாகிறது. குணதோஷங்களுக்காக ஏற்பட்ட நியமமானது அவைகளின் பேதத்தையே பாதிக்கிறது. 16

ஸமமான தர்மத்தை யநுஷ்டிப்பது பதிதர்களுக்குப் பாதகமல்ல. உற்பத்தியால் ஏற்பட்ட சேர்க்கையானது ‡ குணமாகிறது. படுத்தவன் விழ மாட்டானல்லவா? 17

† தேசம், காலம், த்ரவ்யம், கர்த்தா, மந்திரம், கர்மம் இவைகளாம்.

‡ இந்தப் பதினேழாவது ச்லோகத்தில் பதிதர்கள் பாபம் செய்வதால் தோஷமில்லை என்றும், சேர்க்கை என்பது ஸன்யாஸிக்குத் தோஷமாயினும், க்ருஹஸ்தனுக்குக் குணமாகிறதென்றும் இவ்விரண்டுக்கும் உவமையும் கூறப்பட்டன.

𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌏𑌷 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌶𑍍𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑌭𑌯𑌾𑌪𑌹𑌃 ॥ 18

𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌂𑌸𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌲𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 19

𑌕𑌲𑍇𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌹𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑍀 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 20

𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ।
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 21

𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌨𑌿𑌯𑌮𑌵𑌿𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌕𑍋𑌚𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿॥௧௮॥ 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃— 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑌤𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌙𑍍𑌗 𑌆𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌲𑌿𑌃 𑌕𑌲𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌃॥௧௯॥ 𑌕𑌲𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌹𑌸𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑌨𑍁 𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂॥௨௦॥ 𑌤𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌹𑌾𑌨𑌿𑌃 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯॥௨௧॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿-𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕

எதிலிருந்து நிவ்ருத்தியடைகிருனே அதிலிருந்து விடுபடுகிறுன். இது மானிடர்களின் தர்மம்; க்ஷேமமுள்ளது; சோகம், மோஹம், பயம் இவைகளைப் பார்க்கக்கூடியது. 18

விஷயங்களில் இனியது என்ற புத்தியால் புருஷனுக்குச் சேர்க்கையுண்டாகிறது. சேர்க்கையால் விஷயங்களில் காமமுண்டாகிறது. காமத்தாலேயே கலஹமுண்டாகிறது. கலஹத்தால் பொறுக்கமுடியாத கோபமுண்டாகிறது. கோபத்தைச்சார்ந்து மோஹமுண்டாகிறது. மோஹத்தால் வியாபித்த புருஷனுடைய அறிவானது விரைவில் வீணுகிறது. 19-20

ஸாதுவாகிய உத்தவ! அறிவில்லாதவன் அஸத்தாகிருன். பிறகு மூர்ச்சையடைந்தவனும் சவத்திற்குச் சமானனுமாகிய இந்த அஸத்துக்குப் புருஷார்த்தப்ரயோஜனமற்றதாகிறது. 21

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌯𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌵 𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍 ॥ 22

𑌫𑌲𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌨𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌰𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑍈𑌷𑌜𑍍𑌯𑌰𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥ 23

𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌆𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑌰𑍍𑌥𑌹𑍇𑌤𑍁𑌷𑍁 ॥ 24

𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌸 [illegible] 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌯𑍋 𑌭𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌸 [illegible] 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌾𑌶 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ೨೨ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌫𑌲𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌫𑌲𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌇𑌯𑌂 𑌫𑌲𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑌰𑌾 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌫𑌲𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑍈𑌷𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌔𑌷𑌧𑍇 𑌰𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌲𑌡𑍍𑌡𑍁𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌿 । "𑌪𑌿𑌬 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌖𑌲𑍁 𑌤𑍇 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌲𑌡𑍍𑌡𑍁𑌕𑌾𑌨𑍍 । 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌤𑌿 𑌨 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍" ॥ ೨೩ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌫𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌆𑌯𑍁𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌬𑌲𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌥𑌹𑍇𑌤𑍁𑌷𑍁 [illegible] ॥ ೨೪ ॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌃 [illegible]

விருக்ஷத்தின் ஜீவனத்தால் வீணே ஜீவிப்பவனும், துருத்திபோல் மூச்சு விடுகிறவனுமாகிய புருஷன் விஷயங்களில் அபிநிவேசத்தால் தன்னையும் அறியான்; மற்றதையும் அறியான். 22

மானிடர்களுக்கு நன்மையைச்சொல்லும் விருப்பத்தால் "ஔஷதத்தில் ருசியை உண்டாக்குவதுபோல்" இந்தப் பலனைப்பற்றி வேதம் கூறியது மிகுந்த ச்ரேயஸ்ஸுள்ளதல்ல; ருசியை உண்டாக்குவதாகிறது. 23

மானிடர்கள் தாங்கள் அநர்த்தமடையக் காரணமான காமங்களிலும், ப்ராணன்களிலும் தன்னைச் சார்ந்தவர்களிடத்திலும் ஸ்வபாவமாகவே பற்றுதலடைந்த மனமுடையவர்களாகின்றனர். 24

न तानविदुषः स्वार्थं भ्राम्यतो वृजिनाध्वनि ।
कथं युञ्ज्यात्पुनस्तेषु तांस्तमो विशतो बुधः ॥ 25

एवं व्यवसितं केचिदविज्ञाय कुबुद्धयः ।
फलश्रुतिं कुसुमितां न वेदज्ञा वदन्ति हि ॥ 26

कामिनः कृपणा लुब्धाः पुष्पेषु फलबुद्धयः ।
अग्निमुग्धा धूमतान्ताः स्वं लोकं न विदन्ति ते ॥ 27

अविद्यादिकामा इति वा अनर्थादिकामा इति वा कथं पुनस्तेष्वेव कामेषु स्वयं वेदो योजयेत् । भ्रमतश्च तथाह वृजिनाध्वनीति सा[illegible] ॥ कथं तर्हि कर्माणि फलपरतां वदति वेदस्तत्राह एवमिति । एवं व्यवसितं वेदस्याभिप्रायं कुसुमितां स्वर्गादिरूपापातरमणीयां फलश्रुतिं वदन्ति कुतर्ककुबुद्धयस्तत्राह हि यस्माद्वेदज्ञा व्यासादयस्तथा न वदन्तीति ॥ कुबुद्धितां प्रपञ्चयति—कामिन इति । कामिनः कृपणाः तथा लुब्धास्तृष्णाकुलाः अतः पुष्पेषु स्वर्गादिषु फलबुद्धयः अत एव अग्निमुग्धाः अग्निसाध्यकर्मादिभिर्विवेकशून्यमनसः ततश्च धूमतान्ताः धूममार्गेणैव गन्तारो धूमतान्ता इति वा स्वं लोकं तत्त्वं तथा [illegible] स्वात्मलोकात्प्रत्यक्तत्त्वं वेद [illegible] इति अग्निमुग्धा [illegible] धूमतान्ता इति ॥ कोऽसौ स्वलोकस्तत्राह [illegible] स्वलोकं न [illegible] ज्ञान[illegible] गन्तारं [illegible]

புருஷார்த்தமறியாதவர்களும் காமமார்க்கத்தில் ப்ரமிப்பவர்களும் மோஹமடைபவர்களும் வணங்கியவர்களுமாகிய அந்தப் புருஷர்களைக் காமம் முதலியவைகளில் வேதமானது எவ்விதம் சேர்க்கும்? 25

குற்சித புத்தியுள்ள சிலர் இந்த அபிப்ராயமறியாமல் மனோஜ்ஞமான பல ச்ருதியைக் கூறுகிறார்கள். வேதமறிந்த வ்யாஸர் முதலியவர்கள் இவ்விதம் சொல்லவில்லை. 26

காமிகளும், க்ருபணர்களும், லோபகுணமுடையவர்களும் புஷ்பங்களில் பலன் என்ற புத்தியுடையவர்களும் அக்நிகார்யத்தால் மூடர்களும் புகையால் வாடியவர்களுமாகிய (அல்லது தூமமார்க்கத்தை முடிவாகக்கொண்டவர்களும்) அந்தப் புத்தியில்லாதவர்கள் ஆத்மதத்வமறியார்கள். 27

न ते मामङ्ग जानन्ति हृदिस्थं य इदं यतः ।
उक्थशस्त्रा ह्यसुतृपो यथा नीहारचक्षुषः ॥ 28

ते मे मतमविज्ञाय परोक्षं विषयात्मकाः ।
वृथा पशून्निहिंसन्ति हिंस्यन्ते प्रेत्य तैस्तु ते ॥ 29

हिंसायां यदि रागः स्याद्यज्ञ एव न चोदना ।
इति वेदध्वनिं श्रुत्वा न प्रबुध्यन्ति कर्मसु ॥ 30

हिंसाविहारा ह्यालब्धैः पशुभिः स्वसुखेच्छया ।
यजन्ते देवता यज्ञैः पितृभूतपतीन् खलाः ॥ 31

मामङ्ग ते न जानन्ति हि यस्मात् उक्थशस्त्राः उक्थं कर्मैव शस्त्रं शंस्यं कथनीयं पशुहिंसासाधनं वा येषां ते अतः केवलमसुतृपः प्राणतर्पणपराः नीहारचक्षुषः ते न व्याप्तानि चक्षूंषि येषां ते यथा सन्निहितमपि न जानन्ति तद्वत् तथा च “न तं विदाथ य इमा जजानान्यद्युष्माकमन्तरं बभूव नीहारेण प्रावृता जल्प्या चासुतृप उक्थशासश्चरन्ति” ॥ २८ ॥ [illegible] इति । ते परोक्षवादं मे मतमविज्ञाय देवादीन् यजन्त इत्युत्तरेणान्वयः ॥ २९ ॥ [illegible] हिंसायामिति । हिंसायां मांसभक्षणे यदि रागः स्यात् तर्हि यज्ञ एव [illegible] ॥ ३० ॥ हिंसेति । [illegible]

உத்தவ! உக்தம் என்ற கர்மத்தையே சஸ்த்ரமாகக் கொண்டவர்களும் ப்ராணனைத்ருப்தி செய்பவர்களுமாகிய புத்தியற்றவர்கள் “இருள்மூடிய கண்ணுள்ளவர்கள்போல்” எந்தப் பரமாத்மாவே இந்த உலகமோ எவரிடமிருந்து உலகமுண்டாயிற்ரோ மனதிலிருக்கும் அந்த என்னை அறியார்கள். 28

விஷயத்தில் மனமுள்ள புத்தியற்றவர்கள் என்னபிப்ராயத்தை வ்யக்தமாக அறியாமல் பசுக்களை வீணாக ஹிம்ஸிக்கிறார்கள். மரணமடைந்தபின்பு அந்தப் பசுக்கள் இவர்களை ஹிம்ஸிக்கின்றன. 29

ஹிம்ஸையில் விருப்பமானல் யாகத்திலேதான் ப்ரேரணையல்ல என்ற வேதத்வனியைக் கேட்டுக் கர்மங்களில் நன்ருய் அறிவடைவதில்லை. 30

ஹிம்ஸையை விளையாட்டாகக்கொண்ட துஷ்டர்கள் ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட பசுக்களைக்கொண்டு யாகங்களால் தேவதைகளையும், பிதிர்க்களையும், பூதங்களையும் தங்களுடைய ஸுகத்தை விரும்பிப் பூஜிக்கிருர்கள். 31

स्वप्नोपममसुं लोकमसन्तं श्रवणप्रियम् ।
आशिषो हृदि संकल्प्य त्यजन्त्यर्थान्यथा वणिक् ॥ 32

रजःसत्त्वतमोनिष्ठा रजःसत्त्वतमोजुषः ।
उपासत इन्द्रमुख्यान्देवादीन्न यथैव माम् ॥ 33

इष्ट्वेह देवता यज्ञैर्गत्वा रंस्यामहे दिवि ।
तस्यान्त इह भूयास्म महाशाला महाकुलाः ॥ 34

एवं पुष्पितया वाचा व्याक्षिप्तमनसां नृणाम् ।
मानिनां चातिलुब्धानां मद्वार्तापि न रोचते ॥ 35

अतिबहिर्मुखत्वमाह—स्वप्नोपममिति। अमुं परलोकं आशिषश्चास्मिन् [illegible] लोके संकल्प्य [illegible] त्यजन्ति [illegible] यथा वणिक् [illegible] ॥ ३२ ॥ [illegible] रजःसत्त्वतमोनिष्ठाः [illegible] रजःसत्त्वतमोजुषः [illegible] इन्द्रादीन् देवान् [illegible] उपासते [illegible] ॥ ३३ ॥ [illegible] ॥ ३४ ॥ [illegible] ॥ ३५ ॥ [illegible]

ஸ்வப்னத்திற்குச் சமமும், பொய்யானதும் செவிகளுக்கு ப்ரியமுமான பரலோகத்தையும் (இவ்வுலகில்) க்ஷேமங்களையும் மனதில் ஸங்கற்பித்து † "வர்த்தகன்போல்" பொருள்களை (கர்மங்களில்) உபயோகிக்கிறார்கள். 32

ரஜஸ், ஸத்வம், தமஸ் இவைகளில் நிலைபெற்றவர்கள், ரஜஸ், ஸத்வம், தமஸ் இவைகளையடைந்த இந்திரன் முதலிய தேவர்களை உபாஸிக்கிறார்கள். என்னை விதிப்படி உபாஸிப்பதில்லை. 33

இவ்வுலகில் யாகங்களால் தேவதைகளைப் பூஜித்து ஸ்வர்க்கத்தில் சென்று ரமிக்கப்போகிறோம், அந்த ஸ்வர்க்க ஸுகத்தின் முடிவில் இவ்வுலகில் மஹாத் தானவைகள் நிறைந்த உயர்ந்த க்ருஹஸ்தர்களாவோம் என்று புஷ்பம் போல் ப்ரமிக்கச் செய்யும் வாக்கினால் கலங்கிய மனமுடையவர்களும், கர்வமுள்ளவர்களும், மிகுதியான மதமுள்ளவர்களுமான மானிடர்களுக்கு என் விஷயமான வரலாறும் விளங்காது. 34-35

† வர்த்தகன் கடல் முதலியவைகளைக்கடந்து வெகு பொருள்தேட விரும்பி முன்புள்ள பொருளைவிட்டுப் பிறகு கப்பல் தவறுதல் முதலியவற்றால் பொருள் நஷ்டமானால் இருவிதத்திலும் நஷ்டமடைபவனாகிறான் இது போல்வதாம்.

वेदा ब्रह्मात्मविषयास्त्रिकाण्डविषया इमे ।
परोक्षवादा ऋषयः परोक्षं मम च प्रियम् ॥ 36

शब्दब्रह्म सुदुर्बोधं प्राणेन्द्रियमनोमयम् ।
अनन्तपारं गम्भीरं दुर्विगाह्यं समुद्रवत् ॥ 37

प्रकृतं निवृत्तिपरत्वमेव उपसंहरति वेदा इति । कर्मब्रह्मदेवताकाण्डविषया इमे वेदाः ब्रह्मात्मविषयाः ब्रह्मैवात्मावसानास् [illegible]तत्पराः तत्र प्रवृत्तिस्तु "फलश्रुतिरियं नृणां न श्रेयो रोचनं परम् । श्रेयोविवक्षया प्रोक्तं यथा भैषज्यरोचनम्" [illegible] परोक्षेति परोक्षवादाः अतीन्द्रियार्थप्रतिपादनपराः ऋषयो मन्त्राः तद्द्रष्टारो वा तत्किमिति यस्मात् परोक्षमेव मम च प्रियम् अयं भावः [illegible] [illegible] तत्सर्वं [illegible] । शब्दब्रह्मेति । सर्वेषामपि [illegible] प्राणेन्द्रियमनोमयं प्राणमयं प्राणमयं [illegible] अनन्तपारं [illegible] गम्भीरं [illegible] समुद्रवत् [illegible] दुर्विगाह्यं [illegible] यथाह "चत्वारि वाक्परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः । गुहा त्रीणि निहिता नेङ्गयन्ति तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्ति" [illegible] शब्दब्रह्मणः परिमितानि गणितानि पदानि [illegible] [illegible] त्रीणि निहितानि नेङ्गयन्ति [illegible]

மூன்று காண்டங்களுக்கு விஷயமான இந்த வேதங்கள் ப்ரும்ஹமே ஆத்மா என்ற விஷயத்தைக் குறிப்பிடுகிறவைகள். மந்திரங்கள் (1) பரோக்ஷத்தைப் பற்றியவைகள். அந்தப் பரோக்ஷமோ எனக்கு ப்ரியமானது. 36

சப்த ப்ருஹ்மமான வேதமானது மிகவும் அறிய முடியாதது. ப்ராணன், இந்திரியங்கள், மனம் இவைகளின் ஸ்வரூபமானது, ஸமுத்ரம்போல், கரையில்லாதது, கம்பீரமானது, எவர்களாலும் ப்ரவேசிக்க முடியாதது. 37

(1) (பரோக்ஷம்—இந்திரியங்களை மீறிய வஸ்து.)

𑌮𑌯𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 ।
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌘𑍋𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌬𑌿𑌸𑍇𑌷𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 38

𑌯𑌥𑍋𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌮𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍 ।
𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌘𑍋𑌷𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌾 ॥
𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ 39

𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌚𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿। 𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌮𑌯𑌾 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌉𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌦𑌮𑌹 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌷𑍁 𑌘𑍋𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌦𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌬𑌿𑌸𑍇𑌷𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿॥௩௮॥ 𑌤𑌤𑍇𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌚𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍। 𑌊𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌊𑌰𑍍𑌣𑌤𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑍍 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌮𑌤𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌯𑌃 𑌘𑍋𑌷𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌦𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍂𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀𑌮𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌮𑍍। 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹

அநந்த சக்தியுள்ளவனும், வ்யாபகனும், ப்ருஹ்மமுமாகிய என்னால் அதிஷ்டானமடைந்த ஸூக்ஷ்மரூபமானது, தாமரைக்கொடிகளில் நூல்போல் பூதங்களில் நாதரூபத்தால் காணப்படுகிறது. 38

சிலந்தியானது ஹ்ருதயத்தினின்று வாயின் வழியாக நூலை வெளிப்படுத்துவதுபோல, ப்ரபுவும் அம்ருதமயமும், வேதமயமும், நாதரூபமுமான ப்ராணனானது, வர்ணங்களை ஸங்கல்பிக்கும் மனதால் (ஹ்ருதய) ஆகாசத்தினின்று வெகு மார்க்கங்களுடையதும், ஓங்காரத்தினின்று ப்ரகாசமான (1) ஸ்பர்சங்கள் (2) ஸ்வரங்கள், (3) ஊஷ்மாக்கள், (4) அந்தஸ்தங்கள் இவைக

---

(1) (ஸ்பர்சங்கள்-க-முதல் ம வரையில் உள்ள வர்ணங்கள்)
(2) (ஸ்வரங்கள்-அ-முதல் 16 வர்ணங்கள்.)
(3) ஊஷ்மாக்கள்-ச-ஷ-ஸ-ஹ-இந்த வர்ணங்கள்)
(4) அந்தஸ்தங்கள்-ய-ர-ல-வ- இந்த வர்ணங்கள்.)

ஓங்காராத்வ்யஞ்ஜிதஸ்பர்ஶஸ்வரோஷ்மாந்தஸ்தபூஷிதாம் ।
விசித்ரபாஷாவிததாம் ச²ந்தோபிஶ்சதுருத்தரை: ।
அநந்தபாராம் ப்ருஹதீம் ஸ்ருஜத்யாக்ஷிபதே ஸ்வயம் ॥ 40
காயத்ர்யுஷ்ணிகநுஷ்டுப் ச ப்ருஹதீ பங்க்திரேவ ச ।
த்ரிஷ்டுப் ஜகத்யதிச்ச²ந்தோ ஹ்யத்யஷ்ட்யதிஜகத்விராட் ॥ 41
கிம் விதத்தே கிமாசஷ்டே கிமநூத்ய விகல்பயேத் ।
இத்யஸ்யா ஹ்ருதயம் லோகே நாந்யோ மத்வேத கஶ்சந ॥ 42

ஓங்காராதிதி । ஓங்காராத் உர:கண்டா²திஸ்தா²நேஷு வ்யஞ்ஜிதை: ஸ்பர்ஶாதிபி: பூஷிதாம் ஓங்காரஸ்ய த்வவ்யக்த: ஸ ஏவ க்ஷோபிதோ வ்யக்த: அகாராதிவர்ணரூப: தஸ்யைவாம்ஶ்யகோடிபேதகாஸ் தத்ர ஸ்பர்ஶா: காதிபஞ்சவர்கா: ஸ்வரா: அகாராத்யா: ஷோடஶ ஊஷ்மாண: ஶஷஸஹா: அந்தஸ்தா²ஸ்ய யரலவா: விசித்ராபி: வைதிகலௌகிகபாஷாபி: விததாம் யதோத்தரம் சதுஶ்சதுரக்ஷராணி உத்தராணி அதிகாநி யேஷாம் தை: ச²ந்தோபிஶ்சதுரக்ஷராதிகைரநந்தபாராம் ஸ்ருஜதி ஸ்வயமேவாக்ஷிபதே உபஸம்ஹரதி ॥ ௪௦ ॥ தேஷ்வேகதிசிந்நாம்ஶ்சித்தர்ஶயதி காயத்ரீதி । தத்ர காயத்ரீ ஹ்யஷ்ட: ப்ராக் "உக்த த்ர்யக்ஷராதயோ ஷடக்ஷராவஸாநமிதி" இதி வசநாத் உக்தாதயஶ்சதுரக்ஷராணி நவநவகைத்ர்யக்ஷராஷ்டாக்ஷரீ । "அக்நிர்ஜ்யோதிர்ஜ்யோதிரக்நி:" இத்யாத்யஷ்டாக்ஷரீ । "அக்நிர்ஜ்யோதிர்ஜ்யோதிஷ்மான் ஜ்யோதிஷ்டோம ஜ்யோதி:" இதி ஷோடஶாக்ஷரீ "அக்நிர்வ ருத்ராவஸ்ஜ்யோதிஷ்மான்" இதி விம்ஶத்யக்ஷரா "அக்நிமீளே புரோஹிதம் யஜ்ஞஸ்ய தேவம்ருத்விஜம் ஹோதாரம் ரத்நதாதமம்" இதி சதுர்விம்ஶத்யக்ஷரா காயத்ரீ இதி ததஶ்சதுரக்ஷரவ்ருத்த்யா உஷ்ணிகநுஷ்டுப்ப்ருஹதீபங்க்தித்ரிஷ்டுப்ஜகத்யதிஜகத்யதிவிராட்வேதத்ர்யந்தா: ஹ்யத்யஷ்ட்யதிஜகத்விராடிதி ॥ ௪௧ ॥ ஏதாப்ருஹத்யாவிதஸ்ய ததர்ஜ்ஞமாக்ஷரஹ கிமிதி । தத்காண்டே விதிவாக்யை: கிம்

ளால் அலங்காரமுள்ளதும், விசித்ர பாஷைகளால் விரிவானதும், மென்மேலும் நான்கு அக்ஷரங்களை அதிகமாகக் கொண்ட சந்தஸ்களால் காணப்படுவதும் முடிவில்லாததுமாகிய ப்ருஹதியை யுண்டாக்குகிறது; தானே ஸம்ஹரிக்கிறது.

காயத்ரி, உஷ்ணிக், அநுஷ்டுப், ப்ருஹதி, பங்தி, த்ரிஷ்டுப், ஜகதி, அத்யஷ்டி, அதிஜகத், அதிவிராட் இவை சந்தஸ்களாம். 41

இந்த ப்ருஹதியானது எதைச் செய்கிறது? எதைப்பிரகாசப் படுத்துகிறது? எதை அநுவதித்து விகல்பிக்கிறது என்ற இவற்றின் அபிப்பிராயத்தை உலகத்தில் என்னைத் தவிர மற்ற எவனும் அறியான். 42

𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ 43

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌿𑌦𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍂𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌧𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 ॥ 44

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍂𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌯 𑌚 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌨 𑌵𑍇𑌦 ॥௪௨॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌕𑌥𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌿-𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌜𑌾𑌤𑌂 “𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌨 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌸𑍍𑌤𑌿 ॥௪௩॥ 𑌕𑍁𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌿-𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍂𑌦𑍍𑌯 ‘𑌨𑍇𑌹 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨’ 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌧𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍂𑌢𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌖𑌾𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿। “𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌕𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍। 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍” ॥௪௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

அது என்னையே சொல்லுகிறது; என்னையே (யஞ்ஞரூபனாகச்) செய்கிறது. விகற்பித்து அநுவதிக்கப் படுகிறதும் நான். வேதங்களனைவற்றின் அர்த்தமும் இவ்வளவே. வேதமானது என்னைச் சார்ந்து பேதத்தை மாயாமாத்ர மென்று அநுவதித்துக் கடைசியில் அதையும் நிஷேதித்துப் பிரஸன்னமாகிறது. 43-44

21-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

த்வாவிம்ஶாத்யாய ப்ராரம்ப:

॥ உத்தவ: ॥

கதி தத்த்வாநி விஶ்வேஶ ஸங்க்யாதாந்ய்ருஷிபி: ப்ரபோ |
யாந்யாகமேஷு பஹுதா தேஷு யுக்தாநி ச வத ॥ 1

நவைகாதஶ பஞ்ச த்ரீண்யாத்த த்வமிஹ ஶுஶ்ரும: |
கேசித் ஷட்விம்ஶதிம் ப்ராஹுரபரே பஞ்சவிம்ஶதிம் ॥ 2

ஸப்தைகே நவ ஷட்கேசிச்சத்வார்யேகாதஶாபரே |
கேசித் ஸப்ததஶ ப்ராஹு: ஷோடஶைகே த்ரயோதஶ ॥ 3

த்வாவிம்ஶே தத்த்வஸங்க்யாநாவிரோதோ நிரஸ்யதே |
பும்ப்ரக்ருத்யோர்விவேகஶ்ச ஜந்மம்ருத்யுவிதிஶ்ச ஹ ॥

ததேவம் வேதாநாம் ப்ரவ்ருத்திபரத்வம் நிராக்ருத்ய மோக்ஷபரத்வம் நிர்ணீதம் ஸத்யபி மோக்ஷபரத்வே தத்த்வவிவாதா: ததா ஹி கேசித் தத்த்வ ஸங்க்யாஸு விவதந்தே தத்ராபி ஸாங்க்யபாஹ்யாதய: ஸந்தேஹ்ய ஶ்ருத்த தத்த்வவ்யவஸ்தாநாநாத்வாதிஷு தத்ர கிம் ஸத்யமிதி ஜிஜ்ஞாஸயா ப்ருச்சதி | கதீதி | ருஷிபிராகமேஷு பஹுதா ஸங்க்யாதாநி தேஷு கதி யுக்தாநீத்யந்வய: ॥ ஸ்வபக்ஷாநுவாதபூர்வகம் பஹுதா ஸங்க்யாநம் ப்ரபஞ்சயதி த்ரிபி: நவேதி | நவைகாதஶ பஞ்ச த்ரீண்யாஹத்ய அஷ்டாவிம்ஶதி தத்த்வாந்யாத்த கதிதவாநஸி வயம் ஶுஶ்ரும: ஶ்ருதவந்த: ॥ 1 ॥ 2 ॥ ஸப்தைகேதி | ஸப்ததீநாம் பாவ:

22-வது அத்தியாயம்.

உத்தவர் கேட்கிறார்.

ஓ லோகநாதராகிய ப்ரபுவே! ரிஷிகள் ஆகமங்களில் தத்வங்களை வெகுவாகக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளில் எவ்வளவு தத்வங்கள் உசிதமானவைகள் என்று எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 1

ஒன்பது, பதினொன்று, ஐந்து, மூன்று, ஆகத் தத்வங்கள் இருபத்தெட்டு என்று நீர் கூறினீர்; இப்பொழுது கேட்டோம். சிலர் இருபத்தாறு என்றும் மற்றவர் இருபத்தைந்து என்றும் சொல்லுகிறார்கள். 2

சிலர் ஏழுதத்வங்களென்றும் சிலர் ஒன்பதென்றும் சிலர் ஆறென்றும் சிலர் நான்கென்றும் சிலர் பதினொன்னென்றும் சிலர் பதினேழென்றும் சிலர் பதினாறென்றும் சிலர் பதின்மூன்றென்றும் சொல்லுகிறார்கள். 3

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑌯𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌨𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ 4

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌾𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌘𑌟𑌮𑍍 ॥ 5

𑌨𑍈𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌹𑌂 𑌵𑌚𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌃 ॥ 6

𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌾𑌦𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌮𑌦𑌮𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 7

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible] 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 ॥௪॥ 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌚 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌭𑌾𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑍇 [illegible] ॥ ௫ ॥ [illegible] 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌃 [illegible] 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑍈𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌹𑍇𑌤𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௬॥ 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌵𑌾 [illegible] 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌶𑌮𑌦𑌮𑌯𑍋𑌃 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌨𑍁 𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥

தத்துவங்கள் எண்ணிக்கையில் பலவாறாக இருப்பதை ரிஷிகள் எதை உத்தேசித்து தனித்தனியாகக் கூறினார்கள். நித்யமூர்த்தியாகிய ஈச! இதை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். 4

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ப்ராஹ்மணர்கள் பேசுவது உசிதந்தான். தத்வங்கள் எங்குமிருக்கின்றன. என்னைச்சார்ந்த மாயையை ஒப்புக்கொண்டு பேசுகிறவர்களுக்கு எது தகாதது? 5

நீர் சொல்லுகிறவிதம் இந்தத் தத்வங்களுக்குக் கணக்கில்லை. நான் எவ்வாறு சொன்னேனோ அவ்வாறுதான் நீர் சொன்னபடி பேசுகிறவர்களுக்கு என்னுடைய மீறமுடியாத சக்திகள் ஹேதுவாகின்றன. 6

சக்திகளின் க்ஷோபத்தால் பேசுகிறவர்களுக்கு விஷயமான விகற்பமுண்டாகிறது. சமமும், தமமும், உண்டானபின்பு விகற்பமானது நாசமடைகிறது. அநுவாதமானது விகற்பத்தைப் போக்குகிறது. 7

𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌪𑍌𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 8

𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍀𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥ 9

𑌪𑍌𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌮𑌤𑍋𑌽𑌮𑍀𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌮𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ 10

𑌅𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍇𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 11

𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 — 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌲𑍍𑌪𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌣𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௮ ॥ 𑌅𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿। 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௯ ॥ 𑌅𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 — 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑌃 𑌅𑌮𑍀𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌅𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌯𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌮𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ௰ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌐𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌭𑍇𑌦𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌯𑌯𑌾 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾। 𑌅𑌤 𑌆𑌹 — 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍀𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷

பாகவதச்ரேஷ்டனாகிய உத்தவ! தத்வங்கள் ஒன்றுக்கொன்று ப்ரவேசித்திருப்பதால் சொல்லுகிறவனுடைய விருப்பம்போல் கார்யகாரணபாவத்தால் கணக்கேற்படுகிறது. 8

காரணபூதமான ஒரு தத்வத்தில் மற்றுமுள்ள தத்வங்கள் எல்லாமும் கார்யபூதமான ஒருதத்வத்தில் மற்றவையாவும் காணப்படுகின்றன. 9

ஆகையால் வ்யவஹாரிகளுக்குள் இந்தத் தத்வங்களின் கார்யகாரணபாவத்தைப்பற்றியும் எண்ணிக்கையைப்பற்றியும் எவனுடைய வாக்கு எவ்வாறு ப்ரவ்ருத்திக்கிறதோ அவ்விதம் யுக்திகளிருப்பதால் நாம் க்ரஹிக்கிறோம். 10

அநாதியான அவித்யையுடன்கூடிய ஜீவனுக்கு ஆத்மஸ்வரூபஜ்ஞானம் ஸ்வபாவமாக உண்டாகாது. ஜ்ஞானம் கொடுப்பவன் மற்றொரு ஸர்வஜ்ஞனாக வேண்டும். 11

परावरेशयोरत्र न वैलक्षण्यमस्ति वै ।
तदन्यकल्पनापार्था ज्ञानं च प्रकृतेर्गुणः ॥ 12

प्रकृतिर्गुणसाम्यं वै प्रकृतेर्नात्मनो गुणाः ।
सत्त्वं रजस्तम इति स्थित्युत्पत्त्यन्तहेतवः ॥ 13

सत्त्वं ज्ञानं रजः कर्म तमोऽज्ञानमिहोच्यते ।
गुणव्यतिकरः कालः स्वभावस्सूत्रमेव वा ॥ 14

तत्राह—परावरेशयोरिति । वैलक्षण्यं विसदृशत्वं नास्ति द्वयोरपि विरुद्धधर्मवत्त्वात् अतस्तयोः तदन्यकल्पना अपार्था व्यर्था एवं पञ्चविंशतिपक्षप्रवृत्तिरित्यर्थः । नन्वेवमपीश्वरप्रसादलभ्यज्ञानस्य पृथक्त्वात् तत्त्वाधिक्यमिति पक्षद्वयेऽपि न घटते अत आह ज्ञानञ्चेति सत्त्वगुणवृत्तित्वात् तदपि प्रकृतिरित्यर्थः । एतेन ज्ञानं जीवधर्मः कथं प्रकृतेर्गुणस्स्यादित्यत आह प्रकृतिरिति । गुणसाम्यं हि प्रकृतिः अतस्तद्विशेषा एव गुणास्तस्याः सम्बन्धिनो नात्मनो जीवस्य अत एव तस्याः स्थित्यादिहेतव इति गुणाश्रयत्वानुवादः ॥१३॥ सत्त्विति । अतः सत्त्वं सत्त्वरूपं ज्ञानं प्रकृतेर्गुण इति पूर्वेणैव सम्बन्धः नन्वेतदपि कथं कर्मवाज्ञानञ्च तत्कार्यत्वात् न रजः कर्म रजसो वृत्तिः अज्ञानं तमसः अतः कर्माज्ञानयोः रजस्तमोधर्मप्रकृतावेवान्तर्भाव इति भावः तथापि कालस्वभावयोस्तत्त्वान्तरत्वात् न गुणानां व्यतिकरो यस्मात् स संश्रवणकालो नाम स्वभावो नाम संस्कारस्तत्त्वे च तस्य सम्बन्धित्वात् तथैवं ज्ञानादीनां यथायथं प्रकृतावेवान्तर्भावः तत्त्वव्याप्तिः वस्तवक्षान्तरेष्वपि त्रयं स्वतन्त्रगुणानामगुणावायित्वात् प्रकृतेरेवोक्तो विवक्षितः ॥१४॥ अवराणि पञ्चविंशति तत्त्वानि

ஜீவனுக்கும் ஈச்வரனுக்கும் விலக்ஷணத்தன்மையில்லை. ஜீவேச்வரர்களின் பேதகற்பனையானது வீணாகியது. ஞானமும் ப்ரக்ருதியின் குணமாகிறது. 12

குணங்கள் ஸமமாக இருக்கும் தன்மையே ப்ரக்ருதியாகிறது. ஸ்திதி, உற்பத்தி, ப்ரளயம் இவைகளுக்கு ஹேதுக்களான ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ், இந்த குணங்கள் ப்ரக்ருதியின் குணங்களாம். ஜீவனுடைய குணங்களல்ல. 13

ஞானம் ஸத்வமயமானது. ரஜஸ் கர்ம்மாகிறது. தமஸ் அஞ்ஞானமெனப் படுகிறது. குணங்களின் க்ஷோபம் எவரிடமுண்டாகிறதோ அந்த ஈசனே காலன். ஸ்வபாவமே மஹத்தத்வமாகிறது. 14

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌭𑍋𑌽𑌨𑌿𑌲𑌃 ।
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌾𑌪𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍇 𑌨𑌵 ॥ 15

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 ।
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌪𑌾𑌯𑍍𑌵𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍋𑌭𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌃 ॥ 16

𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌰𑌸𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ।
𑌗𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌤𑌨𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 ॥ 17

𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 ।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥ 18

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌪𑌕𑍍𑌷𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍—𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷
𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌯𑌾॥௧௫॥ 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿। 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿
𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌯𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍇𑌤𑌿
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌉𑌭𑌯𑌂 𑌉𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚
𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶॥௧௬॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿। 𑌶𑌬𑍍𑌦 𑌇𑌤𑌿। 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣
𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌨𑍁 𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌗𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌤𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௭॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂
𑌮𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌂
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑌮𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃
𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 𑌸𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍌
𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑌤𑌯𑌾
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍀 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾
𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌇𑌤𑌿॥௧௮॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯

புருஷன், ப்ரக்ருதி, மஹத்தத்வம், அஹங்காரம், ஆகாயம், வாயு, அக்நி, ஜலம், பூமி என்று ஒன்பது தத்வங்களைக் கூறினேன். 15

ச்ரோத்ரம், த்வக், சக்ஷுஸ், க்ராணம், ஜிஹ்வை இவை ஞானேந்திரியங்கள். வாக், பாணி, உபஸ்தம், பாயு, பாதம் இவை கர்மேந்திரியங்கள். ஓ உத்தவ! மனம் ஞானகர்மேந்திரியரூபமானது. இவை பதினொரு தத்துவங்கள். 16

சப்தம், ஸ்பர்சம், ரஸம், கந்தம், ரூபம் இவ்வைந்தும் இந்திரியங்களின் அர்த்தஜாதிகள். இவை ஐந்து தத்வங்கள். நடை; சொல்லுவது, விடுவது, சிற்பம் இவை கர்மேந்திரியங்களின் பலன்களாகின்றன. 17

கார்யகாரணரூபமுள்ள ப்ராக்ருதியானது இந்த ப்ரபஞ்சத்தின் ஸ்ருஷ்டி முதலியவற்றில் ஸத்வம் முதலிய குணங்களால் (ஸ்ருஷ்டிப்பதற்குரியது முதலிய) அவஸ்தைகளைத் தரிக்கிறது. அவ்யக்தனாகிய புருஷன் த்ரஷ்டாவாகிறான்.

𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾 𑌧𑌾𑌤𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 ॥ 19

𑌸𑌪𑍍𑌤𑍈𑌵 𑌧𑌾𑌤𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌖𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍋𑌭𑌯𑌾𑌧𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌵𑌃 ॥
𑌨𑍈𑌕𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑍈𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ 20

𑌷𑌡𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥ 21

𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌜 𑌆𑌪𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌰𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌵𑌯𑌵𑌿𑌨𑌃 𑌖𑌲𑍁 ॥ 22

𑌤𑌦𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 — 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌯𑍇 𑌧𑌾𑌤𑌵𑌃 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑌮𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௯॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 — 𑌸𑌪𑍍𑌤𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑌾𑌧𑌾𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௨௰ ॥ 𑌷𑌡𑌿𑌤𑌿 । 𑌷𑌡𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨௧ ॥ 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌹 — 𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌯

விகாரமடைந்த மஹத்தத்வம் முதலிய தாதுக்கள் புருஷனுடைய பார்வையால் வீர்யமடைந்து ஒன்று சேர்ந்து ப்ரக்ருதியின் வன்மையால் அண்டத்தை யுண்டாக்குகின்றன. 19

ஏழுதாதுக்களே தத்வங்களென்பதில் ஆகாயம் முதலிய ஐந்து ஞானமும், த்ரஷ்டாவுக்கும் (பார்க்கிறவன்) த்ருச்யத்திற்கும் (பார்க்கத்தக்கது) ஆதாரமாகிய ஆத்மாவாகின்றன. இவ்வேழு தாதுக்களினின்று தேஹம், இந்திரியங்கள், ப்ராணன்கள் இவைகளுண்டாகின்றன. இவைகளில் ஒருதத்வத்தை விட்டாலும் தேஹம் முதலியவை உண்டாகா? 20

ஆறுதத்வங்களென்ற மதத்திலும் பூதங்கள்ஐந்து ஆறுவது பரமபுருஷன். இந்தப்பரமாத்மா தம்மிடம் உண்டானவைகளுடன் கூடியவராகி இந்த ப்ரபஞ்சத்தைப் படைத்து அதில் ப்ரவேசித்தார். 21

நான்கு தத்வங்களென்ற மதத்திலும் அக்னி, ஜலம், பூமி இவை ஆத்மாவிடம் உண்டாயின. இந்த நான்கால் கார்யத்தின் உற்பத்தி உண்டாயிற்று. 22

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌤𑍍𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 । 23

𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌕𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌕𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 24

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌮𑌨 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌃 ॥ 25

𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 ॥ 26

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚𑍋𑌭𑍌 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍌 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌭𑌿𑌦𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌃 ॥ 27

𑌵𑌿𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 ॥ ௨௨ ॥ ௨௩ ॥ 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌏𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌃 ॥ ௨௪ ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍇𑌕𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍃𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌮𑌨𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑌾𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶 𑌨𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 ॥ ௨௫ ॥ 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌭𑍇𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌨𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௬ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍌 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௭ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌵𑍍𑌯𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 ।

பதினொரு தத்வங்களென்ற மதத்திலும் இந்த ஆத்மா, 1 மஹாபூதங்கள் 5 இந்திரியங்கள் 5 இவ்விதமாம். பதினேழு தத்வங்களென்ற கணக்கில் பூதங்கள் 5 தன்மாத்திரை 5 இந்திரியங்கள் 5 மனம் 1 ஆத்மா 1 ஆகப்பதினேழாம்.

பதினாறு தத்வம் என்பதில் ஆத்மாவே மனமெனப் படுகிறது. பதின்மூன்று என்பதில் பூதங்கள் 5 இந்திரியங்கள் 5 மனம், 4 இரண்டுவித ஆத்மா 2 இவ்விதமாம். 25

இவ்விதம் ரிஷிகள் தத்வங்களைக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். யுக்தியுள்ளதாகையால் யாவும் நியாயமே. . வித்வான்களுக்கு எது விளங்காதது? 26

உத்தவர் வினவுகிறார்.

ஓ! க்ருஷ்ண! ப்ரக்ருதி, புருஷன் இருவரும் ஸ்வபாவத்தால் விலக்ஷணமானவர்கள். இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று ஆச்ரயமாக இருப்பதால் பேதம் காணப்படவில்லை. 27

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌤𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥
𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌯𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑍈𑌃 ॥ 28

𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌨 𑌚𑌾𑌪𑌰𑌃 ॥ 29

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌏𑌷 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ॥ 30

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌨𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍀𑌣𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌷𑌃 𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌷𑍇 𑌵𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌹 — 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ ௨௯ ॥ 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑍇𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 — 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌷 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌃 𑌸 𑌚 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ ௩௦ ॥ 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 — 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍇𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂

ஓ புண்டரீகாக்ஷ! ப்ரக்ருதியில் ஆத்மா காணப்படுகிறது. ஆத்மாவில் ப்ரக்ருதி காணப்படுகிறது. ஓ ஸர்வஞ்ஞ! யுக்தியில் திறமையுடைய சொற்களால் என்னுடைய மனதில் உள்ள இந்தப் பெரும் ஸந்தேகத்தைப் போக்க வேண்டும். 28

உம்முடைய அநுக்ரஹத்தால் ஜீவர்களுக்கு ஞானமும், உம்முடைய மாயையால் ஞானப்ரம்சமும் ஏற்படுகின்றன. நீரே உம்முடைய மாயையின் ஸ்வரூபத்தை அறிவீர். மற்றவன் அறியமாட்டான். 29

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

புருஷச்ரேஷ்டராகிய உத்தவ! ப்ரக்ருதி, புருஷன் இவை பேதமாகியவை. இந்த ஸ்ருஷ்டியானது விகாரமுடையது. குணங்களின் க்ஷோபத்தால் ஏற்பட்டது. 30

ममाङ्ग माया गुणमय्यनेकधा
विकल्पबुद्धीश्च गुणैर्विधत्ते ।
वैकारिकस्त्रिविधोऽध्यात्ममेक-
मथाधिदैवमधिभूतमन्यत् ॥ 31

दृग्रूपमार्कं वपुरत्र रन्ध्रे
परस्परं सिध्यति यः स्वतः खे ।
आत्मा यदेषामपरो य आद्यः
स्वयानुभूत्याखिलसिद्धसिद्धिः ॥ 32

[illegible]

உத்தவ! குணஸ்வரூபமான என் மாயை குணங்களால் விகற்பத்தையும் அதன் புத்திகளையும் பலவாருகச்செய்கிறது. வைகாரிகஸ்ருஷ்டியானது (ஸ்தூல மார்க்கமாக) மூன்றுவிதமாகிறது. ஒன்ருவது அத்யாத்மம், இரண்டாவது அதிதைவம் மூன்ருவது அதிபூதம். 31

நேத்ரம், (அத்யாத்மம்) ரூபம், (அதிபூதம்) இந்த நேத்ரத்வாரத்தில் ப்ரவேசித்த ஸூர்யனைச் சார்ந்த அம்சம், (அதிதைவம்) இவ்விதம் ஒன்றுக்கொன்று ஸித்திபெறுகிறது. ஆகாயத்தில் ஸூர்யன் ஸ்வபாவமாக ஸித்திபெறுகிறுன். இந்த அத்யாத்மம் முதலியவைகளுக்கு ஆத்மா காரணமாகியவன்; இவைகளைவிட வேறுபட்டவன்; ஸ்வப்ரகாசத்தால் ப்ரகாசமுள்ள யாவற்றுக்கும் ப்ரகாசமாகியவன். 32

एवं त्वगादि श्रवणादि चक्षुर्
जिह्वादि नासादि च चित्तयुक्तम् ॥ 33
योऽसौ गुणक्षोभकृतो विकारः
प्रधानसंभूतमहतः प्रसूतः ।
अहं त्रिरूपो मोहविकल्पहेतुर्
वैकारिकस्तामस ऐन्द्रियश्च ॥ 34

इतरेष्वप्यतिदिशति । एवमिति । यथा चक्षुः एवं त्वगाद्यपीत्यर्थः त्वक् स्पर्शो वायुरिति श्रवणं शब्दो दिश इति जिह्वा रसो वरुण इति नासा गन्धोऽश्विनाविति चित्तयुक्तमन्तःकरणजातमपि तत्र चित्तं चेतयितव्यं वासुदेव इति मनो मन्तव्यं चन्द्र इति बुद्धिर्बोद्धव्यं ब्रह्मेति अहंकारोऽहंकर्तव्यं रुद्र इति एवं त्रिविधमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ तत्त्वान्तरमपि वैलक्षण्यात् पृथगाह त्रिविधप्रपञ्चव्यक्ति निमित्तभूतविश्वाकारस्याहंकारस्य निवृत्तिं तत्प्रतिविधिविकल्पनिवृत्त्यैवेति द्योतयन्नाह — य इति । योऽसौ अहं अहंकारः स एव गुणक्षोभं करोतीति तथा ततः परमेश्वराज्ञया कालनिमित्तसमुत्थात् प्रधानं गुणसाम्यावस्था तस्य तस्मात् महतः प्रसूतो विकारः सत्त्वस्य त्रिविधः मोहरूपस्य विकल्पस्य हेतुः त्रिविधत्वमेवाह — वैकारिक इति ॥ ३४ ॥ सर्वतो निवर्तते ज्ञानविशेषः तस्मात् ज्ञानेनैव द्योतयन्नाह — ज्ञेति । नन्वयं मोहरूपकं विकल्पस्या

இவ்வாறு நேத்ரம்போல் 1 த்வக்கு முதலியவை, 2 ச்ரோத்ரம், (செவி) முதலியவை, 3 ஜிஹ்வை முதலியவை, 4 நாஸிகை முதலியவை. 5 சித்துடன் கூடிய அந்தக் கரணம். இவைகளும் (அத்யாத்மம் முதலிய) மூன்றுவிதமாகின்றன. 33

குணங்களின் க்ஷோபத்தைச் செய்யும் காலத்தை நிமித்தமாக உடையதும், ப்ரதானத்தை உபாதானமாக உடையதுமான மஹத் தத்வத்தினின்றுண்டான விகாரமானது அஹங்காரம். இது மூன்று விதமாயுள்ளது, மோஹ ரூபமான விகற்பத்திற்கு ஹேதுவாகியது, வைகாரிகம், தாமஸம், இந்திரியங்களைச் சார்ந்தது. 34

---

1. த்வக்கு-ஸ்பர்சம், வாயு அத்யாத்மம் அதிபூதம் அதிதைவம்.
2. ச்ரோத்ரம்-சப்தம் திசைகள் அத்யாத்மம் அதிபூதம் அதிதைவம்.
3. ஜிஹ்வை-ரஸம் வருணன் அத்யாத்மம் அதிபூதம் அதிதைவம்.
4. நாஸிகை-கந்தம் அச்வினிதேவர்கள் அத்யாத்மம் அதிபூதம் அதிதைவம்,
5. சித்தம்-சேதயிதவ்யம் வாஸுதேவர் அத்யாத்மம் அதிபூதம் அதிதைவம்.
6. மனம் புத்தி அஹங்காரம் இவைகளும் மூன்றும்.

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑍋
𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌿𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑍈𑌵𑍋𑌪𑌰𑌮𑍇𑌤 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍 ॥ 35

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ॥ 36

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 37

[illegible]

இருக்கிறது இல்லையென்ற பேதரூபமான அர்த்தத்தில் நிலைபெற்ற விவாதமும் பரிஞ்ஞான ரூபமாகிய விவாதமும் ஆத்மாவாகின்றன. அந்த அஹங்காரமானது ப்ரயோஜன மில்லாததாயினும் ஸ்வரூப பூதனாகிய என்னிடம் நோக்கமில்லாத புத்தியுடைய புருஷர்களுக்கு ஒழிவடையாது 35

உத்தவர் வினவுகிறார்.

ஓ ப்ரபுவே! உம்மிடம் நோக்கமில்லாத புத்தியுடைய புருஷர்கள் அவர்கள் செய்த கர்மங்களால் பலவித தேஹங்களை எவ்விதம் க்ரஹிக்கிறார்கள்? எவ்விதம் விடுகிறார்கள்? 36

ஓ கோவிந்த! தைர்யமில்லாதவர்களால் அறியமுடியாத அந்த விஷயத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். உலகில் (மாயையால்) மோஹமடைந்தவர்களாகிய பெரும்பான்மையர் இதை அறிந்தவர்களல்லர். 37

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑌂 𑌨𑍄𑌣𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ 38

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑌥 ।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍀𑌦𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 39

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 40

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿 [illegible] 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍁𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥ 38 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌮𑌨𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌯𑍋𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌗𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹—𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌶𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈𑌹𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑍀𑌦𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿॥ 39 ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌤 𑌆𑌹 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇- [illegible]

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

மானிடர்களின் ஐந்து இந்திரியங்களுடன் கூடிய கர்மமயமான மனமானது தேஹத்தினின்று வேறு தேஹத்தையடைகிறது. அந்த மனதை வேறு ஆத்மா அநுஸரிக்கிறது. 38

கர்மங்களுக்கு ஸ்வாதீனமான மனம் பார்க்கப்பட்டவைகளும், கேட்கப்பட்டவைகளுமான விஷயங்களை த்யானிக்கிறது. பிறகு உண்டாகிறது. பிறகு மறைகிறது, பிறகு நினைவு நசிக்கிறது. 39

ஏதோ ஒருகாரணத்தைக்கொண்டு † விஷயங்களில் அபிநிவேதத்தால் மனம் (முன்) தேஹத்தை நினையாமலிருப்பதே அஹங்கார நிவ்ருத்தியாகிறது. அது ஜீவனுக்கு ம்ருத்யுவெனப் படுகிறது. 40

† விஷயங்களாவன-கர்மத்தால் வந்த தேவசரீரம் முதலியவைகள்,

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌦 ।
𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌃 ॥ 41

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 42

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌨𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 ।
𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑌾𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑍋𑌽𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑍃𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ 43

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌶𑌯
𑌰𑌾𑌗𑍇𑌣 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑌾𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌗𑍇𑌣𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௧ ॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃
𑌣𑍋𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌮𑌿𑌵
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௨ ॥ 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌯𑌨𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌾
𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌪𑌾𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌭𑌾𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌂
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌭𑍇𑌦𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌨𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌇𑌦𑌂
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌅𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑍃𑌚𑍍𑌚 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌨𑌕𑌃
𑌜𑌨𑌕𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌤𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾
𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௩ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌤𑌿
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿

உத்தவ! "ஸ்வப்னம்போலும், மனோரதம்போலும்" அபேதத்தால் விஷயங்களைத் தன்னுடையதாகக் கொள்ளும் அபிமானத்தைப் புருஷனுக்கு ஜன்மம் என்று சொல்லுகிறார்கள். 41

இந்தப் புருஷன், ஸ்வப்னத்திலும், மனோரதத்திலும் முன்னுள்ளதை ஸ்மரிப்பதில்லை. அதில் தன்னை முந்தி இவ்விதம் போலும், உடனே உண்டானதுபோலும் பார்க்கிறான். 42

இந்திரியங்களுக்கு இருப்பிடமான மனதின் உற்பத்தியால் (அத்யாத்மம் முதலிய) இந்த மூன்றுவித ரூபமும் ஆத்மாவில் தோன்றுகிறது. இந்த ஆத்மா துஷ்டபுத்திரனைப்பெற்ற பிதா பேதகாரணமாவதுபோல் வெளி உள் பேதத்திற்கு ஹேதுவாகிறது. 43

நித்யதா ஹ்யங்க பூதாநி பவந்தி ந பவந்தி ச ।
காலேநாலக்ஷ்யவேகேந ஸூக்ஷ்மத்வாத்தந்ந த்ருஶ்யதே ॥ 44

யதார்சிஷாம் ஸ்ரோதஸாம் ச பலாநாம் வா வநஸ்பதே: ।
ததைவ ஸர்வபூதாநாம் வயோऽவஸ்தாதய: க்ருதா: ॥ 45

ஸோऽயம் தீபோऽர்சிஷாம் யத்வத் ஸ்ரோதஸாம் ததிதம் ஜலம் ।
ஸோऽயம் புமாநிதி ந்ருணாம் ம்ருஷா கீர்தீர்ம்ருஷாயுஷாம் ॥ 46

நாத்மஸ்வகர்மபீஜேந ஜாயதே ஸோऽப்யஜ: புமாந் ।

ச காலஸ்யாதிஸூக்ஷ்மத்வாத் தத்க்ருதம் பவநாபவநம் வா அவிவேகிபிர்ந லக்ஷ்யதே ॥
௪௪ ॥ ஸதோ ஜந்மமரணயோரஜ்ஞாநே காரணமுக்த்வேதாநீம் ஸத்வமேவ தயோ:
க்ஷணிகத்வாஶங்காநிராஸேந த்ரடயதி । யதேதி । அர்சிஷாம் வர்திநா
ஶிகாபி: ஸ்ரோதஸாம் ப்ரத்யாதிபி: பலாநாம் வ்ருத்த்யாதிபி: யதா அவஸ்தாவிஶேஷா:
க்ருதா: காலேநேதி ஸர்வபூதாநாமபீஷ்டு: ஸ்திமிதேந தேஜோபல
கண்ணாதீநாமவாதாநம் விநாஶம் ப்ரதிக்ஷணம் தத்த்வவிநாஶவத் அவஸ்தாபேதா
ஸஹஸ்ராத் தீர்க்ஜாயாதிவத் ப்ருதஸ்நாநம் ॥ ௪௫ ॥ கதம் தர்ஹி ப்ரத்யபிஜ்ஞா
தத்ராஹ ஸாத்ருஶ்யாவலம்பிநீத்யாஹ — ஸோऽயமிதி । ஸாத்ருஶ்யாத்யர்சிஷாமேவ
யதா ஸோऽயம் தீப இதி ப்ரத்யபிஜ்ஞா யதா ச ஸ்ரோதஸாம் ப்ரவாஹஜலாநா
மேவ ததிதம் ஜலமிதி ததா ஸோऽயம் புமாநிதி கீர்த்ருஷ்டிர்ம்ருஷா ந்ருணாம் ப்ரஹ்மணாம்
ஶரீரிணாம் ம்ருஷா வ்ருதைவ ஆயுர்யேஷாம் தேஷாமவிவேகிநாம் பவதி ॥
௪௬ ॥ நநு கதம் தேஹாத்யாஸக: புமாந் கர்மஜந்மரணாதிஸந்தாநாந்
வ்யதிவ்யவஸ்தாநம்வ்யபதே தஸ்ய பரமார்தேந ஸம்ஸாரஸம்ஸர்கணமிதி
ந சாத்மஸ்யாபி வஸ்துதஸ்ஸம்பவாதித்யாஹ — நேதி । நைவஸ்வஸ்யாத்ம:
கர்மபீஜபூதேநஸோऽபி சாஜ்ஞோऽபி புமாந் ஜாயதே ம்ரியதே வா

உத்தவ! காணமுடியாத வேகமுடைய காலத்தால் பூதங்கள் எப்பொழுதும் உண்டாகின்றன; நசிக்கின்றன. இது ஸூக்ஷ்மமாகையால் காணப்படவில்லை. 44

ஜ்வாலைகளுக்கும், ப்ரவாஹங்களுக்கும், வ்ருக்ஷத்தினுடைய பலன்களுக்கும் போல ஸர்வ பூதங்களுக்கும் வயது, அவஸ்தை முதலியவை ஏற்படா. 45

ஜ்வாலைகளுக்கு இது தீபம் என்பதுபோலும் ப்ரவாஹங்களுக்கு இது ஜலம் என்பதுபோலும் ஆயுள் வீணான புருஷர்களுக்கு இவன் புருஷன் என்ற சொல்லும் புத்தியும் வீணாகவே ஏற்படுகின்றன. 46

அஜ்ஞன் தன் கர்மத்தின் காரணத்தால் உண்டாகிறானா? மரணமடைகிறானா? இல்லை. 'தாருவில் சேர்ந்த அக்நிபோல்' ப்ரமத்தால் இவன் ஜன்மமில்லாத

𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌾𑌰𑍁𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ‖ 47
𑌨𑌿𑌷𑍇𑌕𑌗𑌰𑍍𑌭𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌯𑍌𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌯𑍋𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌰𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍋𑌰𑍍𑌨𑌵 ‖ 48
𑌏𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌮𑌯𑍀𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍂𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍁𑌪𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌚 ‖ 49
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁𑌮𑍇𑌯𑍌 𑌭𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑍌 ।
𑌨 𑌭𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ‖ 50

[illegible]

வனாயினும் பிறக்கிறவன்போலவும் மரணமில்லாதவனாயினும் மரிக்கிறவன் போலவு மாகிறான். 47

நிஷேகம், (கர்ப்பத்தில் ப்ரவேசித்தல்) கர்ப்பம், (அதன் மத்தியில் வ்ருத்தியடைவது) ஜன்மம், பால்யம், (ஐந்து வயதுவரை) கௌமாரம், (பதினாறுவயது வரை) யௌவனம், (நாற்பதுவயது வரை) வயதின் மத்தி, (அறுபது வயது வரை) மூப்பு, மரணம் இந்த ஒன்பதும் சரீரத்தின் அவஸ்தைகளாம். 48

தேஹத்தைச் சர்ந்தவைகளும் மனோரதங்களுமான இந்தப்பலவித அவஸ்தைகளைக் குணங்களின் சேர்க்கையால் ஒருவன் க்ரஹிக்கிறான். இவைகளை விடுகிறான்; நிச்சயம். 49

† பிதா, புத்ரன் இவர்களால் தேஹத்திற்கு உற்பத்தி மரணங்களை ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். பிறப்பு இறப்புள்ள தேஹங்களை அறிந்த ஆத்மா பிறப்பு இறப்புகளை அடையமாட்டான். 50

---

† புத்ரன் பிதாவுக்குப் பரலோகக்ரியை செய்யும்பொழுது நாசத்தைப் பார்க்கிறான். பிதா புத்ரனுக்கு ஜாதகர்மம் செய்யும்பொழுது பிறப்பைப் பார்க்கிறான்-என்பதாம்,

𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌬𑍀𑌜𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌂𑌯𑌮𑍌 ।
𑌤𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌤𑌨𑍋𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑌾𑌬𑍁𑌧𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 52

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍃𑌷𑍀𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌜𑌸𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ 53

𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌗𑌾𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌯𑌥𑍈𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌨𑍀𑌹𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 54

𑌪𑍃𑌥𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋𑌽𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௫௧॥ 𑌏𑌤𑌦𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍂𑌷𑌯𑌤𑌿 — 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌰𑍋𑌰𑌵𑌯𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌃 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌨𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌰𑍋𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌶𑍌 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௫௨॥ 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 — 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥௫௩॥ 𑌗𑍁𑌣𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌤𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 — 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௫௪॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌕𑌤𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌗𑌾𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌗𑌤𑌂 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌦𑌿𑌰𑌸𑌮𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌬𑌲𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 ॥ ௫௪ ॥ 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌮𑌾𑌹

வ்ருக்ஷத்தின் விதையாலும், பரிணமத்தாலும், அதன் பிறப்பையும் நாசத்தையும் அறிந்தவன் வ்ருக்ஷத்திற்கு வேறுபட்டவனுகக் காணப்படுவது போல் த்ருஷ்டாவாகிய ஆத்மா தேஹத்திற்கு வேறுபட்டவனுகிருன். 51

விஷயங்களில் மிகவும் மூடனுகியவனும் அவிவேகியுமான புருஷன் ப்ரக்ருதியினின்று ஆத்மாவைத் தவத்தால் பகுத்தறியாமல் ஸம்ஸாரபந்தமடைகிருன். 52

கர்மங்களால் ப்ரமமடைந்தவன் ஸத்வகுணத்தின் சேர்க்கையால் ரிஷிகளேயும, தேவர்களேயும், ரஜோகுணத்தால் அஸுரர்களேயும், மானிடர்களேயும், தமோகுணத்தால் பூதங்களேயும் திர்யக்ஜன்மத்தையும் அடைகிருன். 53

நர்த்தனம் செய்பவர்களேயும் கானம் செய்பவர்களேயும் பார்க்கிறவன் அவைகளே (மனதில்) அநுஸரிக்கிருன். இவ்விதம் புத்தியின் குணங்களேப் பார்க்கிற ஆத்மா சேஷ்டையில்லாதவனுயினும் குணங்களால் அநுஸரிக்கப்படுகிருன். 54

यथाम्भसा प्रचलता तरवोऽपि चला इव ।
चक्षुषा भ्राम्यमाणेन दृश्यते भ्रमतीव भूः ॥ 55
यथा मनोरथधियो विषयानुभवो मृषा ।
स्वप्नदृष्टाश्च दाशार्ह तथा संसार आत्मनः ॥ 56
अर्थे ह्यविद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते ।
ध्यायतो विषयानस्य स्वप्नेऽनर्थागमो यथा ॥ 57
तस्मादुद्धव मा भुङ्क्ष्व विषयानसदिन्द्रियैः ।
आत्माग्रहणनिर्भातं पश्य वैकल्पिकं भ्रमम् ॥ 58
क्षिप्तोऽवमानितोऽसद्भिः प्रलब्धोऽसूयितोऽथ वा ।
ताडितः सन्निरुद्धो वा वृत्त्या वा परिहापितः ॥ 59

सोपाधिके संसारे दृष्टान्तमाह — यथेति । तीरस्थाः तर
वो यावच्चल इव यथा दृश्यन्ते जले प्रतिबिम्बितावयवा इवेति
विषयग्राहकेण मनसा परिकल्पिताः तथा देहस्य लावण्यादयो गुणाः
मनसस्तत्सन्निधानेन निष्प्रपञ्चस्यापि आत्मनि [illegible]
गुणा ग्राह्यग्राहकत्वे दृष्टान्तमाह चक्षुषेति ॥ ५५ ॥
मनोरथस्य धियो बुद्धयः स्वप्नदृष्टाश्च यथा मृषा
मनोरथधियः स्वप्नदृष्टाश्च यथा मृषा एवमात्मनो विषयानु
भवः संसारोऽपि मृषा ॥ ५६ ॥ ननु यदि मृषा तर्हि कथं निवृत्तिर्न
[illegible] अनर्थागमः ॥ ५७ ॥ तदेवं [illegible]
[illegible] तस्मादिति ॥ ५८ ॥ दुःसहतीक्ष्णावमानादिष्वपि [illegible]
[illegible] सहेतेत्याह — अध्यायशेषेण — क्षिप्त इति । क्षिप्तः [illegible]
इति वा प्रलब्धः वञ्चितः ॥ ५९ ॥ निष्ठ्यूत इति । निष्ठ्यूतः निष्ठीवनविषयी

ஜலம் அசையும்பொழுது வ்ருக்ஷங்களும் அசைவதுபோல் ஆகின்றன. நேத்ரம் ப்ரமிக்கும்பொழுது பூமி ப்ரமிப்பதுபோல் காணப்படுகிறது. மனோரதபுத்திகளும் ஸ்வப்னத்தில் கண்டவைகளும் பொய்யாவதுபோல் ஓ உத்தவ! ஆத்மாவுக்கு விஷயங்களின் அநுபவமும் ஸம்ஸாரமும் பொய்யாகின்றன. 55-56

ஸ்வரூபமில்லாவிட்டாலும் விஷயங்களை த்யானிக்கும் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வப்னத்தில் கெடுவதுபோல் ஸம்ஸாரமானது நிவ்ருத்தியடையாது. 57

ஆகையால் ஓ உத்தவ! விகற்பத்தைச் சார்ந்த ப்ரமம் ஆத்மாவுக்கு ஸம்பந்தமில்லாமல் தோன்றுவது என்று பார்த்து, கெட்ட இந்திரியங்களால் விஷயங்களைப் புசிக்கவேண்டாம். 58

அஸ்ஜியையடைந்த் அஸத்துக்களால் அவமதிப்பையும் பரிஹாஸத்தையுமடைந்தும் அடிபட்டும் தளைப்பட்டும் வ்ருத்தியால் பரிஹாரமடைந்தும்

𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑍂𑌤𑍋 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌧𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌗𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 60

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌯𑌥𑍈𑌵𑌮𑌨𑍁𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌦 𑌨𑍋 𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰 ।
𑌸𑍁𑌦𑍁𑌸𑍍𑌸𑌹𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑌦𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ 61
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑍀 ।
𑌋𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌲𑌯𑌾𑌨𑍍 ॥ 62

𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌕𑍃𑌤𑌃 । 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌗𑌤𑌃 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 ॥ ६० ॥ 𑌯𑌥𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌬𑍋𑌧𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌦 ॥ ६१ ॥ 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌸𑍍𑌸𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑌾𑌨𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌸𑍍𑌸𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ६२ ॥ "𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍇𑌕𑍀𑌕𑍃𑌤𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍" ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

தெரியாதவர்களால் எச்சிலிடப்பட்டும் மூத்ரவிஸர்ஜனமடைந்தும் இவ்விதம் பலவாறாக (ஈச்வரபஜனையினின்று) சலனமடைந்தும் கஷ்டத்தை அடைந்தும் நன்மையை அடைய விரும்பியவனே ஆத்மாவை ஈடேற்றுவான். 59—60

உத்தவர் கேட்கிறார்.

உபதேசிப்பவர்களுக்குள் சிறந்த ஓ மாதவ! தாங்கள் கூறியதை எவ்விதம் தெரிந்து கொள்வேன்? எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். ஸர்வஸ்வரூபியான க்ருஷ்ண! தங்களைச் சார்ந்த தர்மத்தில் மிகப்பற்றுதலுடையவர்களும், அதைச் சார்ந்தவர்களும், உம்முடைய பாதங்களைச் சார்ந்தவர்களுமான ஸாதுக்களைத் தவிர வித்வான்களுக்கும் ஆத்மவிஷயத்தில் அஸத்துக்கள் செய்யும் அபராதமானது ஸஹிக்கமுடியாததென்று நினைக்கிறேன். ப்ரக்ருதியானது வன்மை யுள்ளதல்லவா? 61—62

22-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸 𑌏𑌵𑌮𑌾𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑍇𑌨
𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌃 ।
𑌸𑌭𑌾𑌜𑌯𑌨𑍍 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦
𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍀𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌃 ॥ 1

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌬𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌸 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌦𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌤𑍁𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 2

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌗𑍀𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 [illegible] ॥
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 [illegible] 𑌸𑌹𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌤𑌾 ।
𑌇𑌤𑌶𑍍𑌚 [illegible] ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 [illegible] 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌗𑍀𑌤𑌯𑌾 [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 1 ॥ [illegible]
[illegible] ॥ 2 ॥ [illegible]

23-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

பாகவதச்ரேஷ்டராகிய உத்தவரால் இவ்விதம் கொண்டாடப்பட்டவரும், யாதவச்ரேஷ்டரும் கேட்பதற்குரிய வீர்யமுடையவருமாகிய அந்த முகுந்தர் ப்ருத்யனுகிய உத்தவரின் சொல்லைப் புகழ்ந்து அவரிடம் சொல்லுகிறுர். 1

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறுர்.

ப்ருஹஸ்பதிக்குச் சிஷ்யனுகிய உத்தவ! இந்த உலகத்தில் துஷ்டர்கள் கூறும் கெட்ட சொற்களால் பேதமடைந்த மனதை ஸமாதானம் செய்து கொள்ள வல்லமைபெற்ற ஸாது இல்லை. 2

न तथा तप्यते विद्धः पुमान् बाणैस्तु मर्मगैः ।
यथा तुदन्ति मर्मस्था ह्यसतां परुषेषवः ॥ 3

कथयन्ति महत्पुण्यमितिहासमिहोद्धव ।
तमहं वर्णयिष्यामि निबोध सुसमाहितः ॥ 4

केनचिद्भिक्षुणा गीतं परिभूतेन दुर्जनैः ।
स्मरता धृतियुक्तेन विपाकं निजकर्मणाम् ॥ 5

अवन्तिषु द्विजः कश्चिदासीदाढ्यतमः श्रिया ।
वार्तावृत्तिः कदर्यस्तु कामी लुब्धोऽतिकोपनः ॥ 6

मर्मस्वेव नितरां स्थिताः परुषोक्तिरूपा इषवः तुदन्ति व्यथयन्ति तथा
इतरे बाणाः न तुदन्ति मर्मगा अपि न तथा तुदन्तीत्यर्थः ॥३॥ तथापि
धीरैः परवाक्यैः सह सोढुं दुःशक्यमित्यतस्तितिक्षायै
नेतिहासं प्रस्तौति कथयन्तीति । महत्त्वमाह तथा वर्णयिती-
हासज्ञा यां कथयन्ति ॥४॥५॥ स तु भिक्षुः पूर्वं धनाढ्यः कृष्यादि-
तस्य यज्ञस्यापि न सञ्चयेन निर्विण्णस्य प्रव्रज्य भिक्षाटने
दुर्जनैरवज्ञातः प्रहस्तोऽपि धीरतया गीतवान् वक्तुं
तस्य वृत्तान्तमाह अवन्तिष्विति । अवन्तिषु देशेषु वार्ता कृषिवाणि-
ज्यादिरूपा वृत्तिर्यस्य सः कदर्यस्तल्लक्षणमुक्तम् "आत्मानं धर्म-
कृत्यं च पुत्रदारांश्च पीडयन् । देवतातिथिभृत्यांश्च स कदर्य इति
स्मृत" इति ॥६॥ ज्ञातय इति । तस्य ज्ञातयो बान्धवाः अतिथयो

துஷ்டர்களின் கொடிய சொல் ரூபமான பாணங்கள் மர்மஸ்தானத்தில் நிலைபெற்றுத் துன்பமுண்டாக்குவதுபோல் பாணங்கள் செய்யா. ருஜுவாகச் செல்லும் பாணங்களாலடிபட்ட புருஷன் அவ்விதம் தாபமடையமாட்டான். 3

ஓ ஒத்தவ! புண்யமான இதிஹாஸத்தை விஸ்தாரமாக இங்குக் கூறுகிறார்கள். அதை நான் வர்ணிக்கிறேன். ஸாவதானமாக விருந்து தெரிந்து கொள்வீராக. 4

துஷ்டர்களால் அவமதிப்படைந்தவரும் தன் கர்மங்களின் பரிபக்குவத்தை நினைத்தவரும் தைர்யமுடையவருமாகிய ஒருஸன்யாஸி கானம் செய்திருக்கிறார்.

அவந்திதேசத்திலே ஒரு ப்ராஹ்மணன் இருந்தான். அவன் ஏராளமான பொருளுடையவனாயிருந்தான்; பயிரிடுவது முதலிய தொழிலை விருத்தியாகக் கொண்டிருந்தான். அவன் † கதர்யன்; காமமும், லோபமும், கோபமுடையவன் 6

---

† கதர்யனாவது—தன் தேஹம், தர்மகார்யம், புத்ரர்கள், தாரங்கள், தேவதைகள், அதிதிகள், ப்ருத்யர்கள் இவர்களை ஹிம்ஸிப்பவன்.

ஜ்ஞாதயோऽதிதயஸ்தஸ்ய வாங்மாத்ரேணாபி நார்சிதா: |
ஶூந்யாவஸத ஆத்மாபி காலே காமைரநர்சித: ‖ 7

து:ஶீலஸ்ய கதர்யஸ்ய த்ருஹ்யந்தே புத்ரபாந்தவா: |
தாரா துஹிதரோ ப்ருத்யா விஷண்ணா நாசரந் ப்ரியம் ‖ 8

தஸ்யைவம் யக்ஷவித்தஸ்ய ச்யுதஸ்யோபயலோகத: |
தர்மகாமவிஹீநஸ்ய சுக்ருது: பஞ்சபாகிந: ‖ 9

ததவத்யாநவிஸ்ரஸ்தபுண்யஸ்கந்தஸ்ய பூரித |
அர்தோऽப்யகச்சந்நிதநம் பஹ்வாயாஸபரிஶ்ரம: ‖ 10

ஜ்ஞாதயோ ஜக்ருஹு: கிஞ்சித்கிஞ்சித்தஸ்யவ உத்தவ |
தைவத: காலத: கிஞ்சித்ப்ரஹ்மபந்தோர்ந்ருபார்திவாத் ‖ 11

ஸ்வகீயாஶ்ச தேந நார்சிதா இத்யர்த: ஶூந்யாவஸதே தர்மகாமஹீநே க்ருஹே தேஹே வா ‖௭‖௮‖ தஸ்யேதி | யக்ஷாணாம் வித்தமிவ கேவலம் ரக்ஷணீயம் வித்தம் யஸ்ய பஞ்சபாகிந: பஞ்சயஜ்ஞதேவதா: ‖௯‖ ததிதி | தேஷாமவத்யாநேநா தர: தேந விஸ்ரஸ்தோ விஶீர்ண: புண்யஸ்கந்த: ஸம்பாதநஸாதநம் ஸஞ்சயோ யஸ்ய தஸ்ய பஹ்வாயாஸை: க்ருஷ்யாதிபி: கேவலம் ஶ்ரமோ பவிஷ்யத: ‖௰‖ காம்ஶ்சிதாம்ஶாந் ஸமபஹ்ருத்ய ஜ்ஞாதய இதி | தைவத: க்ருஹதாஹாதிநா காலத: நிவாதயாநாதிநா ந்ருணாம் பார்திவாநாம் வஶம் ஐக்யம் தஸ்மாத் ‖

பந்துஜனங்களையும் அதிதிகளையும் வாக்கினலேகூட இவன் பூஜித்தவனல்லன். (தர்மமும் காமமும்) இல்லாத க்ருஹத்தில் நான் என்ற அஹங்காரமுடையவன். காலத்தில் காமவஸ்துக்களால் பெருமையடையாதவன். 7

கெட்ட சீலமுடையவனும் கதர்யனுமாகிய இவ்வேதியனுக்குப் புத்ரர்கள் உறவினர், தாரங்கள், பெண்கள், ப்ருத்தியர்கள் இவர்களெல்லோரும் த்ரோஹம் செய்பராயினர்; வருத்தமடைந்து ப்ரியத்தைச் செய்ய ஒருவரும் முன்வரவில்லை. 8

யக்ஷர்களைப்போல (காப்பாற்றுவதற்குரிய) பொருளுடையவனும் இவ்வுலகத்தினின்றும் பரலோகத்தினின்றும் நழுவியவனும் தர்மம், காமம் இவைகளில்லாதவனுமாகிய இவ்வேதியனிடம் ஐந்து தேவதைகள் கோபமடைந்தார்கள். 9

ஒ உத்தவ! அவர்களின் அநாதரவால் புண்யம் சிதறியது. அதனல் அவ்வேதியன் வெகு ஆயாஸங்கொண்டான்; ச்ரமமடைந்து பெற்ற பொருளும் நாசமடைந்தது. 10

உத்தவ! சில பொருளை ஞாதிகள் க்ரஹித்தார்கள். அதமப்ராம்ஹணனுடைய சில பொருளைத் திருடர்கள் க்ரஹித்தார்கள். தெய்வத்தாலும், காலத்தாலும், மானிடர்களாலும் அரசர்களாலும் சில பொருள்கள் நாசமடைந்தன. 11

𑌸 𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌾𑌪 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ 12

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌰𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 ।
𑌖𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑍍 ॥ 13

𑌸 𑌚𑌾𑌹𑍇𑌦𑌮𑌹𑍋 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑍃𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑍇𑌽𑌨𑍁𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌸 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌃 ॥ 14

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌕𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌯 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ।
𑌇𑌹 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑍋𑌪𑌤𑌾𑌪𑌾𑌯 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌯 𑌚 ॥ 15

𑌯𑌶𑍋 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 ।
𑌲𑍋𑌭𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌵𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 16

௧௧॥௧௨॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌤𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 ॥ ௧௩ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌮𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌵𑍃𑌥𑍈𑌵𑌾𑌨𑍁𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌯𑌾 ॥ ௧௪ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌯 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍॥௧௫॥ 𑌯𑌶 𑌇𑌤𑌿। 𑌶𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂॥௧௬॥ 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈

இவ்வாறு பொருள் நஷ்டமானபின்பு தர்மம், காமம் இவைகளில்லாத இவ்வேதியன் ஜனங்களெல்லோராலும் உபேக்ஷையடைந்து மீறமுடியாத கவலை யடைந்தான். 12

பொருள் நஷ்டமடைந்தவனும், தாபமுள்ளவனும், பெருமூச்சுள்ளவனும், வருத்தமுடையவனும், பாஷ்பம் நிறைந்த கழுத்துடைபவனுமாகிய அவனுக்கு மிகுதியான வருத்த முண்டாயிற்று. 13

அவ்வந்தணன் பின்வருமாறு கூறுகிறான். நான் பொருளுக்காக இவ்வளவு ப்ரயாசை யடைந்தேன். என் தேஹத்தை வீணே தாபமடையச் செய்தேன். இந்த ச்ரமம், தர்மத்தின் பொருட்டுமில்லை, காமத்தின் பொருட்டுமில்லை. 14

† கதர்யர்களின் பொருளானது பெரும்பாலும் எப்பொழுதும் ஸுகத்தின் பொருட்டாகாது; இவ்வுலகத்தில் தான் தாபமடையவும், மரண மடைந்தபின்பு நரகமடையவுமே ஏற்படுகிறது. 15

கீர்த்தியுள்ளவர்களின் பரிசுத்தமான யசஸ், குணமுடையவர்களின் சிறந்த குணங்கள் இவைகளை லோபகுணமானது மிகவும் அற்பமாயினும் வெண்குஷ்டமானது வலிமையுள்ள ரூபத்தைக் கெடுப்பதுபோலக் கெடுத்துவிடும். 16

---

† கதர்யர்கள்—தான், தர்மசார்யம், புத்ரன்; பத்னி, மாதா பிதாக்கள், ப்ராதாக்கள் இவர்களை லோபகுணத்தால் தாபமடையச் செய்பவர்கள்.

𑌅𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌯𑍇 ।
𑌨𑌾𑌶𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗 𑌆𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 17

𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌮𑌦𑌃 ।
𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌵𑍈𑌰𑌮𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ 18

𑌏𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍂𑌲𑌾 𑌮𑌤𑌾 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑌰𑍍𑌥𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌦𑍂𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 19

𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍋 𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌏𑌕𑌾𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌕𑌿𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌰𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 20

𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨𑌾𑌲𑍍𑌪𑍀𑌯𑌸𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃 ।
𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌧𑍋 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍋𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇 𑌨𑌾𑌶𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌉𑌪𑌭𑍋𑌗𑍇 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌨𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌃 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥௧௭॥ 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௧௮॥ 𑌏𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌷𑌡𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑍇𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌨𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 ॥ ௧௯ ॥ 𑌭𑍇𑌦𑌵𑍈𑌰𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌹 — 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌏𑌕𑌾𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌏𑌕𑍇 𑌏𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌕𑌿𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌣𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌵𑌰𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌕𑌿𑌣𑍀 𑌤𑌯𑌾॥ ௨௦॥ 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 ॥ ௨௧ ॥

பொருளுடைய ஸாதனம் ஸித்தமாயினும் அதை விருத்தி செய்வதிலும் ரக்ஷிப்பதிலும், செலவழிப்பதிலும், அழிப்பதிலும், அனுபவித்தலிலும், மானிடர்களுக்கு ஆயாஸம், நடுக்கம், கவலை, ப்ரமம் இவைகளுண்டாகின்றன.

திருட்டு, ஹிம்ஸை, அஸத்யம், டம்பம், காமம், கோபம், கர்வம், மதம், பேதம், வைரம், அவநம்பிக்கை, அஸூயை, † (மூன்று) வ்யஸனங்கள் இந்தப் பதினைந்து அனர்த்தங்களும் மானிடர்களுக்குப்பொருளின்மூலமாக உண்டாவன என்று நிச்சயிக்கப்பட்டவைகள். ஆகையால் நன்மையை விரும்பியவன் அர்த்தம் என்ற பெயருடைய அனர்த்தத்தை வெகுதூரத்தில த்யாகம் செய்தல் வேண்டும். 18-19

ஒரே ப்ராணனுள்ளவர்களும் மிகப்ரியமுடையவர்களுமாகிய ப்ராதாக்கள் மனைவிகள், பிதிர்க்கள், ஸுஹ்ருத்துக்கள் யாவரும் இருபது சோழிக்காக பேதமடைகிறார்கள். உடனே சத்ருக்களாகிறார்கள். 20

அஸூயையுடையவர்களும், கலக்கமுள்ளவர்களும், ஜ்வலிக்கும் கோபமுடையவர்களுமான மானிடர்கள் அற்பமான பொருளுக்காகவும் விரைவில் ப்ரீதியைவிட்டு ஹிம்ஸிக்கிறார்கள்; ப்ராணன்களை விடுகிறார்கள். 21

---

† ஸ்திரீகள், சூது, வேட்டை இவை மூன்று வ்யஸனமாம்.

लब्ध्वा जन्मामरप्रार्थ्यं मानुष्यं तद्द्विजाग्र्यताम् ।
तदनादृत्य ये स्वार्थं घ्नन्ति यान्त्यशुभां गतिम् ॥ 22

स्वर्गापवर्गयोर्द्वारं प्राप्य लोकमिमं पुमान् ।
द्रविणे कोऽनुषज्जेत मर्त्योऽनर्थस्य धामनि ॥ 23

देवर्षिपितृभूतानि ज्ञातीन्बन्धूंश्च भागिनः ।
असंविभज्य चात्मानं यक्षवित्तः पतत्यधः ॥ 24

व्यर्थयार्थेहया वित्तं प्रमत्तस्य वयो बलम् ।
कुशला येन सिध्यन्ति जरठः किं नु साधये ॥ 25

इह तावदर्थनिष्ठानामेतेनार्थाः परलोकेऽप्यनर्था एवेत्याह त्रिभिः — लब्ध्वेति । मानुष्यं जन्म तत्रापि द्विजाग्र्यतां ब्राह्मण्यं स्वार्थं घ्नन्ति स्वहितं न कुर्वन्ति ये ते अशुभां यान्ति ॥ २२ ॥ स्वर्गापवर्गयोर्द्वारम् — द्रविण इति । लोकं देहम् अनुषज्जेत आसक्तिं कुर्यात् ॥ २३ ॥ देवेति । ऋषयोऽनूच्य यज्ञब्रह्मयज्ञयोः देवताः देवपितृभूतानि प्रतीतानि ज्ञातयः सगोत्राः बन्धवो विवाहादिसम्बन्धास्तु अन्यांश्च भागिनः भागार्हान् आत्मानं च असंविभज्य अन्नादिभिरसन्तर्प्य ॥ २४ ॥ एवं विमृश्यानुतप्यमान आह — व्यर्थयेति । व्यर्थयार्थेहया प्रमत्तस्य मम वित्तादि गतमिति शेषः । येन वित्तादिना कुशलाः विवेकिनः सिध्यन्ति मोक्षं जरठो वृद्धः ॥ २५ ॥ अन्यद्वित्तस्वसाध्यं शोचति कथं साधयेदिति । कथं साधयेयम्

தேவர்களால் ப்ரார்த்திப்பதற்குரிய மானிடஜன்மத்தை யடைந்து அதிலும் ப்ராஹ்மணத்தன்மையை அடைந்து அதை ஆதரவுசெய்யாமல் தன்னுடைய புருஷார்த்தத்தை வீண் செய்பவர்கள் கெடுதியான கதியை அடைகிறார்கள். 22

மரணதர்மமுள்ள எந்தப் புருஷன் ஸ்வர்க்கத்திற்கும் மோக்ஷத்திற்கும் வழியான இந்த தேஹத்தையடைந்து கெடுதிக்கு இருப்பிடமான பொருளில் பற்றுதலடைவான்? 23

தேவர்கள், ரிஷிகள், பிதிர்க்கள், பூதங்கள், ஞாதிகள், பந்துக்கள் மற்றும் பாகமுள்ளவர்கள், தேஹம், இவர்களைத் திருப்திசெய்விக்காமல் யக்ஷர்களைப் போல் (ரக்ஷிப்பதற்குரிய) பொருளுடையவன் நரகமடைகிறான். 24

மிகவும் மதமுள்ள என்னுடைய பொருள், வயது, வன்மை இவைகள் வீணாகிய பொருளாசையால் சென்றன. எதனால் விவேகிகள் ஸித்திபெறுகிறார்களோ அதை வ்ருத்தனாகிய நான் எவ்விதம் ஸாதகம் செய்துகொள்வேன்? 25

𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌲𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌹𑌯𑌾𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ 26
𑌕𑌿𑌂 𑌧𑌨𑍈𑌰𑍍𑌧𑌨𑌦𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍈𑌰𑍁𑌤 ।
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌦𑍈𑌃 ॥ 27
𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌯𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌤𑍋 𑌦𑌶𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌃 ॥ 28
𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍋𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 29
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌮𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑌮𑌸𑌾𑌧𑌯𑌤𑍍 ॥ 30

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌲𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ ௨௬ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿𑌲𑌭𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌉𑌤𑌵𑌾𑌽𑌥𑌵𑌾 ॥ ௨௭ ॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 — 𑌨𑍂𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑍋 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨௮ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑍋𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌦𑌿𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌤𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥ ௨௯ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌨𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌰𑌾𑌧𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ ௩௦ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌦𑍇𑌶𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃

வீணுகிய பொருளாசையால் வித்வானும் அடிக்கடி எதனுல் வருத்தமடைகிருன்? யாருடைய மாயையாலோ இவ்வுலகம் மோஹமடைந்திருக்கிறது-நிச்சயம். 26

ம்ருத்யுவால் விழுங்கப்பட்டவனுக்குப் பொருள்களாலும், பொருள் கொடுப்பவர்களாலும் என்ன பயன்? கர்மங்களாலும் காமங்களைக் கொடுப்பவைகளாலும் என்ன பிரயோஜனம்? ஜன்மங்களைக்கொடுக்கும் கர்மங்களால் என்ன பயன்?

ஸர்வதேவஸ்வரூபியும் பகவானுமாகிய விஷ்ணு என்னிடம் ப்ரீதியடைந்தார்; நிச்சயம். அந்த பகவானுல் இந்த அவஸ்தையை அடைந்தேன். மனதுக்கு வைராக்யரூபமான தெப்பமும் உண்டாகிறது. 28

மீதியான காலமிருக்குமானுல் புருஷார்த்த மனைவற்றிலும் தவறுதலடையாமலும் மனதில் ஸந்தோஷமடைந்து நான் மீதியானகாலத்தால் என்னுடைய தேஹத்தைச் சோஷிக்கச் செய்கிறேன். 29

அவ்விதமிருப்பதில் மூவுலகங்களுக்கும் பிரபுக்களாகியதேவர்கள் எனக்கு அநுக்ரஹம் செய்யட்டும். கட்வாங்கன் ஒரு முகூர்த்தத்தில் ப்ரும்ஹலோகத்தை ஸாதகம் செய்துகொண்டான். 30

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌉𑌨𑍍𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍀𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ 31

𑌸 𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑌿𑌲𑌃 ।
𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌗𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥ 32

𑌤𑌂 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌯𑌸𑌂 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌮𑌵𑌧𑍂𑌤𑌮𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌭𑌦𑍍𑌰 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 33

𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍇𑌣𑍁𑌂 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌰𑍇𑌕𑍇 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌮𑍍 ।
𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌚𑍈𑌕𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌕𑌨𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌚𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌨 ॥ 34

𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 ॥ 35

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍀𑌨𑍍 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍॥௩௧॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌅𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌯𑌨𑍍 ॥ ௩௨ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌯𑌸𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌅𑌵𑌧𑍂𑌤𑌂 𑌮𑌲𑌿𑌨𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌅𑌵𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇 𑌹𑍇 𑌭𑌦𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 ॥ ௩௩ ॥ 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨॥௩௪॥ 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌭𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌦𑍁𑌃 । ௩௫ । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

அவந்திதேசத்திலுண்டான ப்ராம்ஹணச்ரேஷ்டன் மனதால் இவ்வாறு அறிந்து அஹங்காரம் முதலியவைகளைவிட்டு சாந்தரும், முனியும், துறவியுமாயினன். 31

அந்தத் துறவி மனதையும், இந்திரியங்களையும், ப்ராணனையும் அடக்கி இந்தப் பூமியில் ஸஞ்சரித்தான். பற்றுதலில்லாமலும் காணமுடியாதவனுமாகி, பிக்ஷையைக்கருதி நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் செல்லுவான். 32

கல்யாணகுணமுடைய உத்தவ! வயது முதிர்ந்தவனும் அவதூதனுமாகிய இந்தத் துறவியை துஷ்டஜனங்கள் கர்வங்கொண்டு வெகு அவமதிப்புகளால் அவமதித்தார்கள். 33

சிலர் த்ரிதண்டத்தை க்ரஹித்தார்கள். சிலர் பாத்திரத்தையும் கமண்டலுவையும், சிலர் ஆஸனத்தையும், அக்ஷமாலையையும், சிலர் வஸ்திரத்தையும், மரவுரிகளையும், க்ரஹித்தார்கள். அவைகளை அவரிடம் காட்டிப்பின் மறுபடி அவரிடமிருந்து க்ரஹித்தார்கள். 34-35

अन्नं च भैक्ष्यसम्पन्नं भुञ्जानस्य सरित्तटे ।
मूत्रयन्ति च पापिष्ठाः ष्ठीवन्त्यस्य च मूर्धनि ॥ 36
यतवाचं वाचयन्ति ताडयन्ति न वक्ति चेत् ।
तर्जयन्त्यपरे वाग्भिः स्तेनोऽयमिति वादिनः ॥ 37
बध्नन्ति रज्ज्वा तं केचिद्बध्यतां बध्यतामिति ।
क्षिपन्त्येकेऽवजानन्त एष धर्मध्वजः शठः ॥
क्षीणवित्त इमां वृत्तिमग्रहीत्स्वजनोज्झितः ॥ 38
अहो एष महासारो धृतिमान् गिरिराडिव ।
मौनेन साधयत्यर्थं बकवद्दृढनिश्चयः ॥ 39
इत्येके विहसन्त्येनमेके दुर्वातयन्ति च ।
तं बबन्धुर्निरुरुधुर्यथा क्रीडनकं द्विजम् ॥ 40

मूत्रयन्ति च निष्ठीवन्ति सनिष्ठारेण श्लेष्मणा आक्षीवन्ति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
बध्नन्तीति। क्षिपन्ति निन्दन्ति निन्दाप्रकारमाह एष धर्मध्वजः शठः स्वजनोज्झितः
जीविकोपायहीनः तदेवाह क्षीणवित्त इति ॥ ३८ ॥ अहो इति।
महासारः धृतिमान् ॥ ३९ ॥ इति। दुर्वातयन्ति तदपानवायुं
मुञ्चन्ति बबन्धुः शृङ्खलैर्निरुरुधुः कारागृहादिषु द्विजं
शाकुनिकाः पक्षिणं यथा क्रीडनं भवति। सात्त्विकत्वाज्जुगुप्सितं दैहिकं

இவன் நதிக்கரையில் பிக்ஷை எடுத்ததாலடைந்த அன்னத்தைப் புசிக்கும் பொழுது அதில் மூத்ர விஸர்ஜனம் செய்தார்கள். பாபிகள் இவனுடைய சிரஸில் காறி உமிழ்ந்தார்கள். 36

மௌனமாக இருக்குமிவனைப் பேசும்படி செய்தார்கள். பேசாவிடில் அடித்தார்கள். மற்றும் சிலர் "இவன் திருடன்" என்று சொல்லி வாயால் விரட்டினார்கள். 37

சிலர் கட்டவேண்டும் கட்டவேண்டும் என்று கூறிக் கயிற்றால் அவரைக் கட்டினார்கள். இவன் கர்மத்தை த்வஜமாக உடையவன். வஞ்சகன்; பொருள் நஷ்டங் கொடுத்தவன்; இவனைச்சார்ந்த ஜனங்களால் விடுபட்டு இந்தத்தொழிலை க்ரஹித்தான் என்று நிந்தித்தார்கள்; அவமதித்தார்கள். 38

ஆச்சர்யம்! மிக வன்மையுள்ள இவன் சிறந்த பர்வதம்போல் தைர்யமுடையவன். கொக்குப்போல் அழுத்தமான நிச்சயங்கொண்டு மௌனத்தால் கார்யத்தை ஸாதகம் செய்துகொள்ளுகிறான். 39

இவ்விதம் சிலர் பரிஹாஸம் செய்தார்கள். சிலர் இவன்மீது அபானவாயுவை உபயோகித்தார்கள். விளையாட்டுக்கு உபயோகமாகும் பக்ஷியைப்போல் இவனைத் தடுத்தார்கள்; கட்டினார்கள். 40

𑌏𑌵𑌂 𑌸 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 ॥ 41
𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌗𑌾𑌥𑌾𑌮𑌗𑌾𑌯𑌤 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑍈𑌃 ।
𑌪𑌾𑌤𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍀𑌮𑍍 ॥ 42

॥ 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 ॥

𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌜𑌨𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍
𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌲𑌾𑌃 ।
𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍 ॥ 43
𑌮𑌨𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇 𑌬𑌲𑍀𑌯
𑌸𑍍𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 ।

𑌜𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌵𑌂 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 ॥ ௪௧ ॥ 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌥𑌾𑌮𑌗𑌾𑌯𑌤 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍀 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 (𑌶𑍍𑌰𑍀) "𑌯𑌯𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 । 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍀" 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃 ॥ ௪௨ ॥ 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌰𑍍𑌗𑌾𑌥𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 "𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑌃 ॥ ௪௩ ॥ 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌿

இவ்விதம் பூதங்களால் ஏற்படுவதும் தேஹத்தைச் சார்ந்ததும் தெய்வத்தைச் சார்ந்ததுமான துக்கம் தனக்கு வரவர இதைத் தெய்வத்தால் வந்தது புசிக்கத்தக்கது என்று நினைத்தான். 41

தர்மத்தினின்று தவறும்படி செய்யும் அதர்மர்களாகிய மானிடர்களால் அவமதிப்பை யடைந்தவனும் ஸ்வதர்மத்திலிருப்பவனுமாகிய இந்தத் துறவி ஸத்வகுணத்தைச் சார்ந்த தைர்யத்தையடைந்து பின் வருமாறு கதையைச் சொல்லுகிறான். 42

பிக்ஷு கூறுகிறான்.

இந்த ஜனங்கள் என்னுடைய ஸுக துக்கங்களுக்குக் காரணமானவர்களல்லர்; தேவதை, ஆத்மா, க்ரஹங்கள், கர்மம், காலம் இவைகளும் காரணமல்ல. மனதையே முக்ய காரணமாகக் கூறுகிறார்கள். மனதால் ஸம்ஸார மண்டலமானது சுழலுகிறது. 43

வன்மையுள்ள மனம் குணங்களை உண்டாக்குகிறது. குணங்களினின்று ஸாத்விகமும் தாமஸமும் ராஜஸமும் விலக்ஷணமுமான கர்மங்களுண்டாகின்றன.

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿
𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ‖ 44
𑌅𑌨𑍀𑌹 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌤𑌾
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌖 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 ।
𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍
𑌜𑍁𑌷𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍋𑌽𑌸𑍌 ‖ 45
𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋 𑌯𑌮𑌶𑍍𑌚
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌸𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌨𑍋𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃
𑌪𑌰𑍋 𑌹𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌃 ‖ 46

𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌸𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾𑌦𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௪௪॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌅𑌨𑍀𑌹 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌏𑌵 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌨𑍀𑌹𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌖𑌃 𑌮𑌮 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌤𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌅𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌤𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌹𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍁𑌷𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 ॥௪௫॥ 𑌅𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌮𑌨𑍋𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌫𑌲𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌨𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿

கர்மங்களினின்று அவைகளுக்குத் தகுதியான (தேவாதி) ஜாதிகளுண்டாகின்றன. 44

சேஷ்டிக்கும் மனத்துடனிருக்கும் பரமாத்மா சேஷ்டையற்றவர், ப்ரகாச ரூபர், ஜீவனுக்கு ப்ரபுவாகியவர், இந்தப் பரமாத்மா த்ரஷ்டாவாகிருர். இந்த ஜீவன் தன்னிடம் தோற்றமுள்ள மனதை க்ரஹித்து குணங்களுடன் சேர்ந்து காமஸுகங்களை ஸேவித்துக் கட்டுண்டவனுகிருன். 45

தானம், ஸ்வதர்மம், நியமம், யமம், சாஸ்திராப்யாஸம், கர்மங்கள், சிறந்த வ்ரதங்கள் இவையாவும் மனதின் நிக்ரஹ (அடக்கம்) ரூபமான லக்ஷணத்தைப் பலனுக உடையவைகள். மனதின் அடக்கமே சிறந்த ஞானமாகிறது. 46

ஸமாஹிதம் யஸ்ய மந: ப்ரஶாந்தம்
தாநாதிபி: கிம் வத தஸ்ய க்ருத்யம்।
அஸம்யதம் யஸ்ய மநோ விநஶ்யத்
தாநாதிபிஶ்சேதபரம் கிமேபி:॥ 47

மநோவஶேऽந்யே ஹ்யபவந் ஸ்ம தேவா
மநஶ்ச நாந்யஸ்ய வஶம் ஸமேதி।
பீஷ்மோ ஹி தேவ: ஸஹஸ: ஸஹீயாந்
யுஞ்ஜ்யாத்வஶே தம் ஸ ஹி தேவதேவ:॥ 48

தம் துர்ஜயம் ஶத்ருமஸஹ்யவேகம்
அருந்துதம் தந்ந விஜித்ய கேசித்।

நிக்ரஹ ஸர்வபரமயோக: ஜ்ஞாநம்॥ ௪௬॥ ஸமாஹிதமிதி। அதோ யஸ்ய மந: ஸமாஹிதம் பவதி தஸ்ய கிம் க்ருத்யமவஶிஷ்டமிதி வத। ப்ரத்யுத தாநாதிபிர்விக்ஷேப ஏவாஹ அஸம்யதம் விக்ஷிப்தம் சேத் யதா விநஶ்யச்ச க்ஷுத்ரஸ்யாதிநாஶீயமாநம் சேத் பவேத் தர்ஹி தாநாதிபி: கிமபரம் ப்ரயோஜநம் ஸ்யாத் ந கிஞ்சிதித்யர்த:॥ ௪௭॥ நந்விந்த்ரியஜய: ப்ரயோஜநம் ஸ்யாதித்யத ஆஹ — மநோவஶ இதி। தேவா இந்த்ரியாணி தததிஷ்டாதாரோ வா பீஷ்ம: பயஹேதுரபி ஸ்வயம் ச மநோரூபோ தேவ: ஸஹஸ: ஸஹஸ: பலாதபி பலிநோऽபி வா ஸஹீயாந் அதஸ்தம் யோகவஶவர்திநம் குர்யாத் ஸ ஏவ தேவதேவ: ஸ ஏவ ஜிதேந்த்ரிய ஜேதா பவதி நாந்ய: ததா ச “மநோவஶே ஸர்வமிதம் பபூவ நாந்யஸ்ய மநோவஶமந்வியாய பீஷ்மோ ஹி தேவ: ஸஹஸ: ஸஹீயாந்” இதி॥ ௪௮॥ அத: தந்நிக்ரஹ வ்யதிரேகேண ஜாதம் நிக்ரஹாய ப்ரவ்ருத்தாநாமுபாயாந்தரமாஹ — தமிதி। அஸஹ்யா ராகாதயோ வேகா யஸ்ய தம் அத ஏவ அருந்துதம் அரூம்ஷி துததி வ்யதயதீதி அருந்துத: தம் தஸ்மாச்சித்தம் ந விஜித்ய அவிஜித்ய தத:

எவனுடைய மனம் மிகவும் சாந்த நிலைபெற்றதோ அவனுக்கு தானம் முதலியவைகளால் செய்யவேண்டியது யாது? எவனுடைய மனம் கட்டுப்படாமலும் மறைவையும் அடைகிறதோ அவனுக்கு இந்த தானம் முதலியவைகளால் வேறு என்ன பயனிருக்கிறது? 47

மற்றுமுள்ள தேவர்கள் மனதுக்கு வசமானவர்கள். மனம் மற்றொன்றுக்கு வசமாகாது. அந்த மனதின் ரூபமுள்ள தேவன் பயங்கரன்; வன்மையுள்ளதைவிட வன்மையுள்ளவன், தேவதேவன். ஆகையால் இந்த மனதை வசமாக்கவேண்டும். 48

சில மூடர்கள் ஜயிக்கமுடியாதவனும், ஸஹிக்கமுடியாத வேகமுள்ளவனும், மர்மத்தைப் பேதிப்பவனுமாகிய (மனதின் ரூபமான) அந்த சத்ருவை

𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌰𑌿𑌪𑍂𑌨𑍍𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 ॥ 49

𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌮𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌏𑌷𑍋𑌽𑌹𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣
𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑍇 𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 50

𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍
𑌕𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿 𑌭𑍌𑌮𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 ।
𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌂𑌦𑌶𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌦𑌦𑍍𑌭𑌿
𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌤𑌮𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 51

[illegible]

ஜயிக்காமல் சில மானிடர்களுடன் கெட்ட கலஹத்தைச் செய்கிறார்கள். சிலரை மித்ரர்களாகவும், உதாஸீனர்களாகவும், சத்ருக்களாகவும் கொள்கிறார்கள். 49

மனோமாத்ரமான இந்த தேஹத்தை க்ரஹித்து நான் என்னுடையது, என்று மூடபுத்தியுள்ள மானிடர்கள் இவன் என்னைச் சார்ந்தவன், இவன் பிறரைச் சார்ந்தவன் என்ற பிரமத்தால் கரைகாணமுடியாத ஸம்ஸாரத்தில் ப்ரமிக்கிறார்கள். 50

இவனுடைய ஸுகதுக்கங்களுக்கு ஜனங்கள் காரணமானால் ஆத்மாவுக்கு என்ன ஏற்படும்? தேஹங்களுக்கே கெடுதியுண்டாகும் நிச்சயம். புசிப்பவர்கள் தம்முடைய நாவைக் கடித்துக்கொண்டால் அதன் வேதனையில் யாரிடம் கோபமடையலாம். 51

𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌕𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 ।
𑌯𑌦𑌙𑍍𑌗𑌮𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍
𑌕𑍍𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑍇 ॥ 52

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃
𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌜𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 ।
𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍃𑌷𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌕𑍍𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍍 ॥ 53

𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍
𑌕𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌵𑍈 ।

[illegible]

துக்கத்திற்கு தேவதைகள் காரணமாவார்களானல் ஆத்மாவுக்கு என்ன ஏற்படும்? விகாரமடையும் தேவதைகளுக்குக் கெடுதியுண்டாகும். சிலஸமயம் அங்கத்தால் அங்கமானது அடிபடுமானல் அதற்கு வேறுபட்ட புருஷன் யாரிடம் கோபமடையக்கூடும்? 52

ஸுகதுக்கங்களுக்கு ஆத்மா காரணமானல் மற்றவைகட்கு என்ன ஏற்படும்? எனெனில் அதுவே ஆத்மாவின் ஸ்வபாவமாகிறது. ஆத்மாவைத் தவிர மற்றதில்லை. இருக்குமானல் அது பொய்யாகியது. என்ன காரணத்தைக் கொண்டு கோபமடையலாம். ஸுகமுமில்லை துக்கமுமில்லை. 53

ஸுகதுக்கங்களுக்கு க்ரஹங்கள் காரணமானல் ஜன்மமில்லாத ஆத்மாவுக்கு என்ன ஏற்படும்? அந்த க்ரஹங்கள் தேஹத்திற்கே ஏற்பட்ட

𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍀𑌡𑌾𑌂
𑌕𑍁𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥ 54

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍
𑌕𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌜𑌡𑌾𑌜𑌡𑌤𑍍𑌵𑍇 ।
𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌃
𑌕𑍍𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍 ॥ 55

𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋
𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌕𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋𑌽𑌸𑍌 ।

𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌬𑌾𑌧𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌪𑍀𑌡𑌾𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑍋𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑍀𑌡𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋𑌪𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌕𑍁𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௫௪॥ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌡𑌾𑌜𑌡𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌜𑌡𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌤𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௫௫॥ 𑌕𑌾𑌲𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑌕𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍀𑌡𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌦𑍇𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌃 𑌦𑌾𑌹𑌕𑌤𑌾𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌹𑌿𑌮𑌤𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌹𑌿𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌷𑌾𑌰𑌕𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃

வைகளாம். (அந்தரிக்ஷத்தில் உள்ள) க்ரஹங்களால் (அங்குள்ள) க்ரஹத்திற்கே பீடையைச் சொல்லுகிறார்கள். இவைகளுக்கு வேறுபட்ட புருஷன் யாரிடம் கோபமடையலாம். 54

கர்மமானது ஸுகதுக்கங்களுக்கு ஹேதுவானல் ஆத்மாவுக்கு என்ன ஏற்படும்? அந்தக் கர்மமானது ஜடமும், அஜடமுமாகியவைகட்குத் தான் ஏற்படும். தேஹமோ ஜடம், இந்தப் புருஷனே ஸ்வப்ரகாசன். ஆகையால் யாரிடம் கோபமடையலாம். (ஸுகதுக்கங்களுக்கு) மூலமான கர்மமே இல்லை. 55

ஸுகதுக்கங்களுக்குக் காலன் ஹேதுவானல் ஆத்மாவுக்கு என்ன ஏற்படும்? இந்த ஆத்மா காலஸ்வரூபியாகிறான். தாபமானது அக்னிக்கு ஏற்படாது.

𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌾𑌪𑍋 𑌨 𑌹𑌿𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌕𑍍𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌂𑌦𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ 56

𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯
𑌦𑍍𑌵𑌂𑌦𑍍𑌵𑍋𑌪𑌰𑌾𑌗𑌃 𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 ।
𑌯𑌥𑌾𑌹𑌮𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃 ॥ 57

𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌸 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑍍
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌮𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑌂
𑌤𑌮𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌯𑍈𑌵 ॥ 58

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑍋 𑌗𑌤𑌕𑍍𑌲𑌮𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑍍 ।

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 [illegible] 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 [illegible] 𑌨 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌂𑌦𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥56॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌦𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿[illegible] 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹— 𑌨 𑌕𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌨 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍋𑌽𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌿 [illegible] 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌂𑌦𑍍𑌵𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 । 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 [illegible] 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸 [illegible] 𑌨 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥57॥ [illegible] 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾 𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹— 𑌏𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible] ॥58॥ [illegible]

சிதகுணமானது பனிக்கு ஏற்படாது. ஆகையால் யாரிடம் கோபமடையலாம்.
பரனாகிய ஆத்மாவுக்கு (ஸுகதுக்கம் முதலிய) த்வந்த்வம் ஏற்படாது. 56

ஸம்ஸாரரூபமுள்ள அஹங்காரத்திற்கு ஸுகதுக்கங்களால் துன்பமுண்டாவதுபோல், ப்ரக்ருதிக்குப் பரமாகிய ஆத்மாவுக்கு எவனாலும், எந்த விதத்திலும் எப்பொழுதும் ஸுகதுக்கங்களால் துன்பமுண்டாகாது. இவ்விதம்
அறிந்து அறிவுடையவன் ப்ராணிகளால் பயமடையமாட்டான். 57

முன்னுள்ள மஹரிஷிகளால் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட இந்தப் பரமாத்ம நிஷ்டையை நான் அடைந்து கரைகாணமுடியாத ஸம்ஸாரத்தை முகுந்தருடைய
பாதஸேவையாலேயே தாண்டுகிறேன். 58

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

பொருளை இழந்த அந்த வேதியன் வெறுத்து ச்ரமம் நீங்கித் துறவியாகி பூமியில் ஸஞ்சரித்து முன்கூறியவிதம் அஸத்துக்களால் அவமதிப்படைந்தவ

निराकृतोऽसद्भिरपि स्वधर्मा-
दकम्पितोऽमूं मुनिराह गाथाम्॥ 59

सुखदुःखप्रदो नान्यः पुरुषस्यात्मविभ्रमः।
मित्रोदासीनरिपवः संसारस्तमसः कृतः॥ 60

तस्मात्सर्वात्मना तात निगृहाण मनो धिया।
मय्यावेशितया युक्त एतावान्योगसंग्रहः॥ 61

य एतां भिक्षुणा गीतां ब्रह्मनिष्ठां समाहितः।
धारयञ्छ्रावयञ्छृण्वन्द्वन्द्वैर्नैवाभिभूयते॥ 62

इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कन्धे
त्रयोविंशोऽध्यायः।

[illegible]

ணயினும் ஸ்வதர்மத்தினின்று சலனமடையாமல் முனிவராக இருந்து இந்தக் கதையைக் கூறினான். 59

புருஷனுக்கு ஸுகதுக்கங்களைக் கொடுப்பவன் மற்றவனில்லை. மித்ரன், உதாஸீனன், சத்ருக்கள் இவர்களும் ஸம்ஸாரம் (ஜனனமரணங்கள்) இவைகளும் அஞ்ஞானத்தால் மனதின் ப்ரமமாத்ரமாகின்றன. 60

ஆகையால் ஓ உத்தவ! என்னிடம் நிலைபெற்ற புத்தியால் ஸாவதானனாகி எந்த விதத்தாலும் மனதை யடக்குவாயாக. யோகஸங்க்ரஹமானது இவ்வளவாகியது. 61

பிக்ஷுவால் கானம் பண்ணப்பட்ட இந்த ப்ருஹ்மநிஷ்டையை எவன் ஏகாக்ரனாகி தாரணை செய்கிறானோ ச்ரவணம் செய்கிறானோ கேட்கும்படி செய்கிறானோ அவன் (ஸுகதுக்கம் முதலிய) த்வந்த்வங்களால் அவமதிப்படையமாட்டான். 62

23-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

சதுர்விம்ஶாத்யாய ப்ராரம்ப:

அத தே ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸாங்க்யம் பூர்வைர்விநிஶ்சிதம் ।
யத்விஜ்ஞாய புமாந் ஸத்யோ ஜஹ்யாத்வைகல்பிகம் ப்ரமம் ॥ 1

ஆஸீஜ்ஜ்ஞாநமதோ அர்த்த ஏகமேவாவிகல்பிதம் ।
யதா விவேகநிபுணா ஆதௌ க்ருதயுகேऽயுகே ॥ 2

தந்மாயாபலரூபேண கேவலம் நிர்விகல்பிதம் ।
வாங்மநோऽகோசரம் ஸத்யம் த்விதா ஸமபவத்ப்ருஹத் ॥ 3

சதுர்விம்ஶே து ஸாங்க்யேந மநோமோஹோ நிவார்யதே ।
ப்ரக்ருத்யுத்பத்திஸம்ஹாரநாநாமோஹாபவாதயா ॥
ஸ்வபக்ஷம் அந்தர்நாமஸமர்த்தாய ஸம்யமே ।
சித்தஸ்யார்த்தம் க்ருஷ்ணஸாங்க்யமாஹ தத்த்வத: ॥

பூர்வாத்யாயாந்தே மாயயா ப்ரக்ருதிபர்யந்தஸாராஸாரம் ஸர்வம் ப்ரோக்தமிதி பர்யஸ்தமேவேத்யுக்தம் தத்ப்ரயாநஸ்ய அம்ஶ ப்ரமோநிவர்த்தகமிதி வக்தும் ஸாங்க்யம் ப்ரஸ்தௌதி ॥ அதேதி । பூர்வை: கபிலாதிபிர்விநிஶ்சிதம் வைகல்பிகம் பேதநிமித்தம் ப்ரமம் ஸத்ய ஏவ ஜஹ்யாத் ॥ 1 ॥ ஆஸீதிதி । அதோ ஶப்த: கார்த்ஸ்ந்யே ஜ்ஞாநம் த்ரஷ்டா தேந த்ருஶ்ய: அர்த்தஶ்சோபயமபி அவிகல்பிதம் விகல்பஶூந்யமேகமேவ ப்ரஹ்மண்யபேதேந ஆஸீதித்யர்த்த: கதா ப்ரளயகாலே அயுகே யதா ச க்ருதயுகே யுகேஷு ஶ்ரேஷ்டே யதா வா யதாவிவேகநிபுணா ஜநா பவந்தி ததாபி தேஷாம் த்ருஷ்டாத்ருஶ்யே ஏகே ॥ 2 ॥ ததிதி । தத்ப்ரஹ்ம வாங்மநோகோசரம் யதா பவதி ததா மாயாத்ருஶ்யம் த்வயம் தத்ரூபேண மாயாவிலாஸரூபேண த்விதாऽபவத் ॥ 3 ॥ தயோரிதி ।

24-வது அத்யாயம்.

ஓ உத்தவ! முன்னோர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸாங்க்யத்தை உமக்குச்சொல்லுகிறேன். புருஷன் இதை அறிந்து உடனே பேதநிமித்தமான ப்ரமத்தை விடுகிறான். 1

ப்ரளயகாலத்திலும், க்ருதயுகத்திலும், விவேகத்தில் திறமையுள்ளவர்கள் இருக்கும்பொழுதும் ஞானத்தால் பார்க்கக்கூடிய அர்த்தம் யாவும் விகற்பமில்லாமல் ஒன்றாகவே இருந்தன. 2

நிர்விகற்பமும், பரிசுத்தமும், நித்யமுமான அந்த ப்ரும்ஹமானது வாக்கிற்கும் மனதிற்கும் விஷயமாகும்படி மாயாவிலாஸரூபத்தால் இரண்டாக ஆயிற்று. 3

𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌤𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍋𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 4

𑌤𑌮𑌃 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 ।
𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾 ॥ 5

𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌨𑌃 ॥ 6

𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑍈𑌜𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑌸𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌚𑌿𑌦𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌯𑌃 ॥ 7

𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌂𑌶𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌤𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀
॥४॥ 𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟
[illegible] 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤𑌕𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀
[illegible] 𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌮𑌤𑍇𑌨 [illegible] ॥५॥
𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 [illegible] 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 [illegible] 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 [illegible] 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌨𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 [illegible]
[illegible] ॥६॥ 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕 𑌇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 [illegible]
[illegible] 𑌚𑌿𑌦𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌯𑌃 [illegible]
[illegible] 𑌜𑍀𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜
[illegible] 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌶𑌾𑌯𑍀 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 [illegible]
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 [illegible]

அந்த அம்ஸங்களில் அர்த்தமானது ஒன்ருகியது. ப்ரக்ருதியானது இரண்டு ஸ்வரூபமானது (கார்யகாரணரூபம்) இவ்விரண்டைத் தவிர வேறில்லாததது என்பது ஞானம். இவைகளுடையவன் புருஷனெனப்படுகிருன். 4

என்னுல் க்ஷோபமடைந்த ப்ரக்ருதியினின்று புருஷனுடைய அனுமதிப்படி தமஸ், ரஜஸ், ஸத்வம் என்ற குணங்கள் உண்டாயின. 5

குணங்களினின்று (க்ரியாசக்தியான) ஸூத்ரமுண்டாயிற்று. அதினின்று ஸூத்ரத்துடன் கூடிய (ஞானசக்தியான) மஹத்தத்வம் உண்டாயிற்று. விகாரமடைந்த மஹத்தத்துவத்தினின்றும் மிகுதியும் மோஹத்தைச் செய்யும் அஹங்காரமுண்டாயிற்று. 6

அஹங்காரமானது வைகாரிகம், தைஜஸம், தாமஸம் என மூன்று விதமாம். தன் மாத்ரைகள், இந்திரியங்கள், மனம் இவைகளுக்குக் காரணமானது சித், அசித், இவ்விரண்டின் விகாரமாம். 7

𑌅𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 ।
𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶 𑌚 𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥ 8
𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌞𑍍𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌅𑌣𑍍𑌡𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ 9
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌹𑌂 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌮𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ।
𑌮𑌮 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑍂𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌃 ॥ 10
𑌸𑍋𑌽𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 ॥ 11

[illegible]

தன் மாத்ரத்திற்குக் காரணமான தாமஸத்தினின்று (மஹாபூதமான) அர்த்தம் உண்டாயிற்று. ராஜஸத்தினின்று இந்திரியங்களுண்டாயின. ஸாத்விகத்தினின்று பதினொரு தேவதைகள் உண்டாயின. 8

கார்யத்தைச்செய்யும் அந்த வஸ்துக்கள்யாவும் என்னால் ப்ரேரணையடைந்து சேர்ந்து எனக்கு உயர்வான இருப்பிடமாகிய அண்டத்தை உண்டாக்கின. 9

ஜலத்திலிருக்கும் அந்த அண்டத்தில் நான் உண்டானேன். என்னுடைய நாபியில் லோகத்திற்குக் காரணமான பத்மம் உண்டாயிற்று. அந்த பத்மத்தில் ப்ரும்ஹா உண்டானர். 10

லோகஸ்வரூபியும் ரஜோகுணத்துடன் கூடியவருமாகிய ப்ரும்ஹதேவர் தவஞ்செய்து என் அநுக்ரஹத்தால் பாலனம் செய்பவர்களுடன் கூடிய உலகங்களை ஸ்ருஷ்டித்தார். அந்த உலகங்கள், பூமி, அந்தரிக்ஷம், ஸ்வர்க்கம் என்று மூன்று வகையாகின்றன. 11

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍋𑌕 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌧𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍋𑌕𑍋𑌽𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ 12

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌸𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌯𑍋𑌽𑌮𑌲𑌾𑌃 ॥
𑌮𑌹𑌰𑍍𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑌪𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥ 13
𑌮𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ।
𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁𑌨𑍍𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑌿 ॥ 14
𑌅𑌣𑍁𑌰𑍍𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌕𑍃𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑍋 𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌚 ॥ 15

𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌓𑌕𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌦𑌦𑌾𑌤𑍍 ॥௧௨॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑌪𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥௧௩॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌗𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌤𑌾𑌃 𑌗𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌗𑌤𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌨𑍀𑌚𑌾𑌃 𑌗𑌤𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥௧௪॥ 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌅𑌣𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌉𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௧௫॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂

ஸ்வர்க்கலோகமானது தேவர்களுக்கு வாஸஸ்தானமாயிற்று. அந்தரிக்ஷமானது பூதங்களுக்கு ஸ்தானமாயிற்று. பூலோகமானது மானிடர்கள் முதலியவர்கட்கு ஸ்தானமாயிற்று. இந்த மூவுலகுக்கு மேற்பட்ட (மஹர்லோகம் முதலிய) உலகங்கள் ஸித்தர்களுக்கு ஸ்தானமாயின. ப்ரபுவாகிய ப்ரும்ஹா பூமிக்குக்கீழ் அஸுரர்களுக்கும், நாகர்களுக்கும் ஸ்தானத்தை ஸ்ருஷ்டித்தார்.

முக்குணவடிவங்களான கர்மங்களுக்கு மூவுலகினும் கதிகள் யாவும் ஏற்படுகின்றன. யோகம், தபஸ், ஸன்யாஸம், இவைகளுக்கு மஹர்லோகம், ஜனலோகம், தபோலோகம், ஸத்யலோகம் இந்த நிர்மலமான கதிகள் ஏற்படுகின்றன. பக்தியோகத்திற்கு வைகுண்டம் கதியாகிறது. 13

கர்மங்களுடன் கூடிய இந்த உலகமானது காலஸ்வரூபியும், பரமேச்வரனுமாகிய என்னால் இந்த ஸம்ஸாரத்தில் உயர்வான ஸ்தானங்களை யடைகிறது; தாழ்வான ஸ்தானங்களையு மடைகிறது. 14

அணுவோ, மஹத்தோ, க்ருசமோ, ஸ்தூலமோ, எந்தெந்த வஸ்து ஸித்தி பெறுகிறதோ அவையாவும் ப்ரக்ருதியாலும் புருஷனாலும் இவ்விரண்டினாலும் சேர்க்கையடைகின்றன. 15

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸 𑌵𑍈 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍 ।
𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌃 ॥ 16

𑌯𑌦𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌽𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌆𑌦𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 17

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌮𑌾𑌧𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌸𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥ 18

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌆𑌦𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌸𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌃 𑌕𑌟𑌕𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌘𑌟𑌶𑌰𑌾𑌵𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥௧௬॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌪𑌰𑌂 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌮𑍃𑌦𑌮𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌸𑌤𑌿 𑌘𑌟𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌆𑌦𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௭॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑌹𑌦𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌤𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌵 । 𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌕𑌾𑌲𑌯𑍋𑌰𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 ॥ ௧௮ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚

தேஜஸ்ஸைச் சார்ந்தவைகளும் (குண்டலம் முதலியவை) பூமியைச்சார்ந்தவைகளுமாகிய (குடம் முதலியவை) வஸ்துக்கள்போல் எந்தக் கார்யத்திற்கு எது ஆதியும் அந்தமுமாகிறதோ அந்தக்கார்யத்திற்கு அதுவே நடுவாகிறது. ஸ்ருஷ்டியானது வ்யவஹாரத்தை ப்ரயோஜனமாக உடையது. 16

எந்த ரூபத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு முன்னுள்ள (மஹத் முதலிய) வஸ்துவானது மற்றொன்றை (அஹங்காரம் முதலியவை)ஸ்ருஷ்டி செய்கிறதோ அதுவே ஸத்தாகிறது. எந்த வஸ்து எப்பொழுது எதற்கு ஆதியும் அந்தமுமாகிறதோ அது ஸத்யமெனப்படுகிறது. 17

கார்யத்திற்கு உபாதான காரணமான ப்ரக்ருதி அதிஷ்டானமாகிய பரம புருஷன் குணங்களால் ப்ரகாசிக்கும் காலம் இந்த மூன்றும் ப்ரும்ஹஸ்வரூபனாகிய நானாகிறேன். 18

ஸர்க³: ப்ரவர்ததே தாவத் பௌர்வாபர்யேண நித்யஶ: ।
மஹாந் கு³ணவிஸர்கா³ர்த²: ஸ்தி²த்யந்தோ யாவதீ³க்ஷணம் ॥ 19

விராண் மயாஸாத்³யமாநோ லோககல்பவிகல்பக: ।
பஞ்சத்வாய விஶேஷாய கல்பதே பு⁴வநை: ஸஹ ॥ 20

அந்நே ப்ரலீயதே மர்த்யம் அந்நம் தா⁴நாஸு லீயதே ।
தா⁴நா பூ⁴மௌ ப்ரலீயந்தே பூ⁴மிர்க³ந்தே⁴ ப்ரலீயதே ॥ 21

ப்³ரஹ்மணஸ்ஸத்யாதி³தீ வக்தும் தஸ்ய ஸ்ருஷ்டிகாரணத்வேநாதௌ³ ஸத்த்வோத்கர்ஷாதே³வ
தத்³வ்யவ ஸத்த்வப்ரவாஹாத்³யாதே³ அவிச்சே²த³ ஸத்த்வம் உத்³தி³ஶ்யேஷ்யந்து ஸர்க³:
ப்ரவாஹரூபேணாயாத: ஸ்தி²தாவயிநாஹ — ஸர்க³ இதி । மஹாந் ப³ஹுல:
பௌர்வாபர்யேண விச்சே²தா³ந்தராபா⁴வேந நித்யஶ: அவிச்சே²தே³ந
க்ரியமாணம் ப்ரவர்ததே தத்ராஹ கு³ணக்ஷோப⁴ விவித⁴தயா ஸ்ருஜ்யத இதி
கு³ணவிஸர்கா³ஜீவ: தத³ர்த²: தத்³போ⁴க³ப்ரயோஜந: கிம்வயர்த²ம் ப்ரவர்ததே
யாவத்ஸ்தி²தேரந்த: மோக்ஷஸித்³தி⁴பர்யந்தமாஹ யாவதீ³க்ஷணம் பரமேஶ்வரஸ்ய
தாவத் ॥ 19 ॥ ப்ரலயம் நிரூபயதி விராடி³தி விராட்³ ப்³ரஹ்மாண்ட³ம் மயா
காலாத்மநா ஆஸாத்³யமாந: வ்யாப்யமாந: லோகாநாம் ஸ்த²ல: கல்பா: ஸ்ருஷ்டி
ப்ரலயாதி³ விவிதா⁴: கல்ப்யந்தே யஸ்மிந் தாந் வா ஸ்வஸ்மிந் விகல்பயதீதி வா
ததா² ஸ: ததா²பூ⁴தோ விராட் பஞ்சத்வாய பஞ்சபூ⁴தாய விஶேஷாய விஹா
யாபகல்பதே யோக்³யோ ப⁴வதி பஞ்சாநாம் பூ⁴தாநாமைக்யரூபம் தேஷாம்
அப்யஹாராவஸ்தா²நஸ்ருதீத்யர்த²: ॥ 20 ॥ அத்ர "தஸ்மாத்³வா ஏதஸ்மாதா³த்ம
ந ஆகாஶஸ்ஸம்பூ⁴த: ஆகாஶாத்³வாயு: வாயோரக்³நி: அக்³நேராப: அத்³ப்⁴ய: ப்ருதி²வீ
ப்ருதி²வ்யா ஓஷத⁴ய: ஓஷதீ⁴ப்⁴யோந்நம் அந்நாத் புருஷ:" இதி ஶ்ருத்யுக்த
ஸ்ருஷ்டிக்ரமப்ரதிலோமக்ரமேண ப்ரலயமாஹ அந்ந இதி । மர்த்யம் ஶரீரமந்நேநோப
சிதம் தஸ்மிந்நேவ தவஸ்த²யா அந்நாவஸ்த²யா ப்ரக்ஷீணே ஸதி தத்ரைவ லீயத
இத்யர்த²: அந்நம் தா⁴நா வ்ரீஹ்யாதி³ பீ³ஜாவஸ்தா²யாமபேக்ஷா ப⁴வதீத்யர்த²: தா⁴நா பூ⁴மௌ
உத்³பா⁴வப்ரரோஹஶக்தீத்யர்த²: பூ⁴மிர்க³ந்தே⁴ ஸம்வர்தகாக்³நித³க்³தா⁴
ஸங்கர்ஷணாக்³நிநா த³க்³தா⁴ பூ⁴மிஸ்தத்³க³ந்த⁴ஸூக்ஷ்மரூபேணாவ
ஶேஷா ப⁴வதி ॥ 21 ॥ அப்ஸ்விதி । அப்³வர்க³: ஶப்³த³ஸ்பர்ஶரூபரஸாத்மநா

ஜீவனுக்கு ப்ரயோஜனமும் பெரிதுமான ஸ்ருஷ்டியானது பரமாத்மாவின் நோக்கம் வரையில் உள்ள ப்ரளயகாலம் வரையில் எப்பொழுதும் முன்னும் பின்னுமாக (பிதா, புத்ரன் முதலிய ரூபமாகி) ப்ரவ்ருத்திக்கிறது. 19

உலகங்களின் ஸ்ருஷ்டி ப்ரளயங்களைப் பலவிதமாகக் கற்பிப்பதான ப்ரும்ஹாண்டமானது என்னால் வ்யாபிக்கப்பட்டு உலகங்களுடன் ஐந்தும் ஒன்றுவதற்கும் பிரிவதற்கும் யோக்யமாகிறது. 20

சரீரமானது அன்னத்தில் லயமாகிறது. அன்னம் விதைகளில் லயமாகிறது. விதைகள் பூமியில் லயமாகின்றன. பூமியானது கந்தத்தில் லயமாகிறது.

அப்ஸு ப்ரலீயதே மர்த்ய ஆபஶ்ச ஸ்வகுணே ரஸே ।
லீயதே ஜ்யோதிஷி ரஸோ ஜ்யோதீரூபே ப்ரலீயதே ॥ 22

ரூபம் வாயௌ ஸ ச ஸ்பர்ஶே லீயதே ஸோऽபி சாம்பரே ।
அம்பரம் ஶப்ததந்மாத்ர இந்த்ரியாணி ஸ்வயோநிஷு ॥ 23

யோநிர்வைகாரிகே ஸௌம்ய லீயதே மநஸீஶ்வரே ।
ஶப்தோ பூதாதிமப்யேதி பூதாதிர்மஹதி ப்ரபு: ॥ 24

அப்ஸ்வீதி । தத ஏவாபோ ஜ்யோதிஷா ஶோஷ்யமாணா ரஸமாத்ராவஶேஷா பவந்தி ததோ ரஸோऽபி தஸ்மிந் லீயதே । ஜ்யோதிஶ்ச வாயுநாऽபிபூயமாநம் ரூபமாத்ரம் ஸத்தஸ்மிந் லீயதே ॥ 22 ॥ ரூபமிதி । வாயு: [illegible] தேநாம்பரேண க்ரஸ்த: ஸ்பர்ஶமாத்ர: ஸந் லீயதே அம்பரஞ்ச பூதாதிநா அஹங்காரேண க்ரஸ்யமாநம் ஶப்ததந்மாத்ரே லீயதே ததைவ தாமஸாஹங்கார கார்யத்வஸ்ய ஶப்தவத்த்வம் அபேக்ஷ்ய ராஜஸாஹங்காரகார்யத்வாதாஹ இந்த்ரியாணி ஸ்வயோநிஷ்விதி ஸ்வப்ரவர்த்தகதேவதாஸு தேஷாம் ப்ரவ்ருத்திஸ்வ பாவகத்வாத் ப்ரவ்ருத்தேஶ்ச தேவதாதீநத்வாத் தாஸாம் [illegible] ஸ்வகாரணே ராஜஸாஹங்காரே லயஸம்பவாத் [illegible] ॥ 23 ॥ யோநிரிதி । [illegible]

கந்தமானது ஜலத்தில் லயமாகிறது. ஜலம் தன் குணமான ரஸத்தில் லயமாகின்றது. ரஸமானது ஜ்யோதிஸ்ஸில் லயமாகிறது. ஜ்யோதிஸ்ஸானது ரூபத்தில் லயமாகிறது. 22

ரூபமானது வாயுவினும், வாயுவானது ஸ்பர்சத்தினும், ஸ்பர்சமானது ஆகாயத்தினும், ஆகாயம் சப்ததன் மாத்ரையினும் லயமாகின்றன. இந்திரியங்கள் அவைகளுக்குக் காரணமான தேவதைகளில் லயமாகின்றன. 23

உத்தவ ! தேவதைகள் நியாமகமான மனதினும், மனம் வைகாரிகாஹங்காரத்தினும் லயமாகின்றன. சப்தமானது தாமஸாஹங்காரத்தில் லயமாகிறது. திறமையுள்ள தாமஸாஹங்காரமானது மஹத்தத்வத்தில் லயமாகிறது. 24

𑌸 𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌤𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑍇 ॥ 25

𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑍇 𑌜𑍀𑌵𑍇 𑌜𑍀𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌜𑍇 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑍇𑌵𑌲 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌪𑌾𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ 26

𑌏𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑍈𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌕𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 ।

𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌗𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍋𑌸𑌵𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍌
𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌦𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇𑌤𑍇𑌨𑍀𑌲𑌯𑌾
𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑍇 𑌉𑌦𑌾𑌰 𑌤𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥ ௨௫ ॥ 𑌕𑌾𑌲 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑍇
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌅𑌤𑌤𑍍𑌵 𑌜𑍀𑌵𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂
𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌲𑍋
𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 "𑌕𑌾𑌲𑌂
𑌵𑌾𑌹𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌤𑍀𑌶𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌨𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍋𑌧𑍇
𑌯𑍋𑌪𑌾𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍇𑌷𑌤𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿
𑌷𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌆𑌵𑌹𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿
𑌆𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲 𑌆𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌕𑌲𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹𑍈𑌵𑍈𑌣𑌾
𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌵𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍀𑌪𑍇 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍁
𑌪𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌪𑌾𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌵𑌧𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌸𑌃 ॥ ௨௬ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 — 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌜𑌾𑌤𑌃

மிகுந்த குணமுடைய மஹத்தத்வமானது தனக்குக் காரணமான குணங்களில் லயமாகிறது. அந்த குணங்கள் ப்ரக்ருதியிலும் ப்ரக்ருதி வ்ருத்தி சூன்யமான காலத்திலும் லயமாகின்றன. 25

காலமானது மாயையை ப்ரவ்ருத்திக்கச் செய்யும் மஹாபுருஷனிடம் லயமாகிறது. மஹாபுருஷன் ஜன்மமில்லாதவனும், ஆத்மாவுமாகிய என்னிடம் லயமாகின்றான். அந்த ஆத்மா உபாதியில்லாதவன்; விகற்பத்தாலும் லயத்தாலும் (அதிஷ்டானமாகவும் அவதியாகவும்) காணப்படுகிறவன்; தன்னிடமே நிலை பெற்றவன். 26

இவ்விதம் கவனிப்பவனுக்கு மனதைச் சார்ந்த பேதநிமித்தமான ப்ரம

𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑍀𑌵𑌾𑌰𑍍𑌕𑍋𑌦𑌯𑍇 𑌤𑌮𑌃 ॥ 27
𑌏𑌷 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌭𑍇𑌦𑌨𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑍁𑌲𑍋𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌮𑌯𑌾 ॥ 28

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌵𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥௨௭॥ 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 । 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 ॥௨௮॥ "𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷 [illegible] 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 [illegible] । 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯 [illegible] 𑌨𑌃 ॥"

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

மானது எவ்விதமுண்டாகும்? (உண்டாயினும்) ஆகாயத்தில் ஸூர்யன் உதயமானவுடன் இருளைப்போல் மனதில் எவ்விதம் நிலைபெறும்? 27

பராபரஸ்வரூபத்தில் நோக்கமுள்ள நான் ப்ரதிலோமமாகவும், அநுலோமமாகவும் திடமான ஸந்தேஹத்தைப் போக்கும் இந்த ஸாங்க்யவிதியைக் கூறினேன். 28

24-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

|| 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ||

𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌰𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑍁𑌪𑌧𑌾𑌰𑌯 𑌶𑌂𑌸𑌤𑌃 ॥ 1

𑌶𑌮𑍋 𑌦𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌤𑌪𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌦𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 2

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌭𑌵𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌜𑌯𑍋 𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑌯𑍋𑌪𑌾𑌯𑌕𑌥𑌨𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌾𑌯𑌾𑌹-𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। [illegible] 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌨𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌈𑌷𑌨𑍍𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑌾𑌹—𑌶𑌮 𑌇𑌤𑌿। 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 𑌤𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌲𑌾𑌭𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌶𑍀𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌆𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌚𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾 𑌦𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌗𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌆𑌰𑍍𑌜𑌵𑌵𑌿𑌨𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌰𑌜𑌸𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑌾𑌹-𑌕𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑌃 𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌃 𑌈𑌹𑍋𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌲𑌾𑌭𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌆𑌶𑍀𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌂 𑌭𑌿𑌦𑌾𑌭𑍇𑌦𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑍋𑌗𑌃 𑌮𑌦𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌃

25-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

புருஷச்ரேஷ்டராகிய உத்தவ! புருஷன், சேராத குணங்களுள் எந்த குணத்தால் எந்த விதமாகிறானோ அதை நான் சொல்லத் தெரிந்துகொள்ளும்.

சமம், (உள் இந்திரிய நிக்ரஹம்) தமம், (வெளி இந்திரிய நிக்ரஹம்) திதிக்ஷை, விவேகம், தபஸ், ஸத்யம், தயை, ஸ்மரணம், (கிடைத்ததால் ஸந்தோஷம்) த்யாகம், வைராக்யம், ச்ரத்தை, லஜ்ஜை, தானம் முதலியவை ஆத்ம ஸுகம். இவை ஸத்வகுணவ்ருத்திகள். 2

𑌕𑌾𑌮 𑌈𑌹𑌾 𑌮𑌦𑌸𑍍𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭 𑌆𑌶𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌮𑌦𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑍋 𑌯𑌶𑌃𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌲𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 ॥ 3
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌲𑍋𑌭𑍋𑌽𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌲𑌮𑌃 ।
𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑍌 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑌾 𑌭𑍀𑌰𑌨𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 ॥ 4
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌜𑌸𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌮𑌥𑍋 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ 5
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵 𑌯𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ 6

𑌮𑌦𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌯𑌶𑌃𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌹𑌾𑌸𑌃 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌬𑌲𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌵𑌨𑍍𑌨 ॥ ௩ ॥ 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑌾𑌹 — 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌅𑌸𑌹𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌤𑌾 𑌲𑍋𑌭𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑌨𑍃𑌤𑌮𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌷𑌣𑌂 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌪𑌰𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌃 𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌾 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌵𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌲𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌃 𑌕𑌲𑌹𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑍌 𑌅𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌦𑍈𑌨𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌆𑌶𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌮 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌭𑍀𑌰𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌂 ॥ ௪ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌯𑍂𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 — 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌹𑌂 𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌮𑌤𑍌 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌅𑌹𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍀 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌮 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌸𑌵𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑍈𑌃 𑌮𑌨𑌆𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌰𑌾𑌜𑌸𑌤𑌾𑌮𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌜 𑌇𑌤𑌿

கர்மம், வ்யாபாரம், மதம், * த்ருஷ்ணை, கர்வம், தேவதைகளைப் பிரார்த்திப்பது, பேதபுத்தி, ஸுகம், மதத்தால் முயற்சி, யசஸ்ஸில் பிரியம், ஹாஸ்யம், வீர்யம், வன்மையால் முயற்சி இவை ரஜோகுணவ்ருத்திகளாம். 3

கோபம், லோபம், அஸத்யம், ஹிம்ஸை, யாசனை செய்தல், டம்பம், கலஹம், ச்ரமம், சோகம், மோஹம், துக்கம், தைன்யம், சோம்பல், † ஆசை, பயம், ஜடஸ்வபாவம் இவை தமோகுண வ்ருத்திகள். 4

ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் இவைகளின் வ்ருத்திகளைப் பெரும்பாலும் க்ரமமாக வர்ணித்தேன். இனிச் சேர்ந்த குணத்தைக் கேட்க வேண்டும். 5

உத்தவ, நான் என்றும், என்னுடையது என்றுமுள்ள புத்தி, மனம் தன் மாத்ரை இந்திரியங்கள் ப்ராணன்கள் இவைகளால் ஏற்படும் வ்யவஹாரம் இது ‡ ஸந்நிபாதமாம். 6

* த்ருஷ்ணை-கிடைத்தும் ஸந்தோஷமில்லாமை.
† ஆசை-இது எனக்குக் கிடைக்குமென்ற நோக்கமாம்.
‡ ஸந்நிபாதமாவது-குணங்களின் சேர்க்கையாம்.

𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌚 𑌕𑌾𑌮𑍇 𑌚 𑌯𑌦𑌾𑌸𑍌 𑌪𑌰𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌤𑌿𑌧𑌨𑌾𑌵𑌹𑌃 ॥ 7

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌾 ॥ 8

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌮𑍀𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑍀𑌰𑌜𑍋𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 9

𑌯𑌦𑌾 𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥ 10

𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௬ ॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌸𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌦𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍋
𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌮𑍋𑌰𑌜𑌃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌜𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌫𑌲𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌤𑌿𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌮𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌹𑌤𑍀𑌤𑌿
𑌤𑌥𑌾 ॥ ௭ ॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮
𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤
𑌸𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌃 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ௮ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯
𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷
𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௯ ॥ 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌗𑍁𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌭𑌜𑍇𑌤 𑌤𑌦𑌾

தர்மம், அர்த்தம், காமங்களில் இந்தப் புருஷன் நிலைபெறுவது குணங்களின் சேர்க்கையாலாம், இது ச்ரத்தை, ப்ரீதி பொருள் இவைகளை வகிப்பது. 7

புருஷன் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தில் எப்பொழுது பற்றுதலடைகிருனே அப்பொழுது ப்ரவ்ருத்திலக்ஷணமான தர்மத்தில் நிலை ஏற்படும். பிறகு ஸ்வதர்மத்தில் நிலை பெறுவான். இதுவும் குணங்களின் சேர்க்கையாம். 8

சமம் முதலிய குணங்களால் ஸத்வகுணமுடைய புருஷனை ஊஹிக்க வேண்டும். காமம் முதலியவைகளால் ரஜோகுணமுள்ளவனையும், கோபம் முதலியவைகளால் தமோகுணமுள்ளவனையும் ஊஹிக்கவேண்டும். 9

அபேக்ஷையின்றித் தனக்குரிய கர்மங்களால் என்னை பக்தியுடன் பஜிப்பவர் புருஷராயினும் ஸ்திரீயாயினும் அவர்களை ஸத்வகுணப்ரக்ருதி என்று அறிய வேண்டும். 10

𑌯𑌦𑌾 𑌆𑌶𑌿𑌷 𑌆𑌶𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌰𑌜𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌸𑌾𑌮𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍍 ॥ 11

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍈𑌵 𑌮𑍇 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌜𑌾 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 12

𑌯𑌦𑍇𑌤𑌰𑍌 𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ 13

[illegible] ॥௧௧॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 [illegible] 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌨 𑌮𑍇 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌜𑌾𑌃 𑌜𑍀𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑍌 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌤𑌃 [illegible] ॥௧௨॥ [illegible] ॥௧௩॥ [illegible]

நன்மைகளை விரும்பி எவன் தனக்குரிய கர்மங்களால் என்னைப் பூஜிக்கிறானோ அவனை ரஜோகுண ப்ரக்ருதி என்றறியவேண்டும். † ஹிம்ஸையை விரும்பி என்னைப் பூஜிப்பவனைத் தமோகுண ப்ரக்ருதி என்றறியவேண்டும். 11

ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ், இந்த குணங்கள் ஜீவனுக்கேயுள்ளவைகள்; எனக்கில்லை. இந்த குணங்கள் (ஜீவோபாதியான) சித்தத்தில் தோன்றக்கூடியவைகள்; பூதங்களுக்குள் பற்றுதலடைந்தவன் இவைகளால் கட்டுப்படுகிறான். 12

ப்ரகாசிப்பதும், நிர்மலமும், சாந்தமுமான ஸத்வகுணமானது எப்பொழுது ரஜோகுண தமோகுணங்களை வெல்லுகிறதோ அப்பொழுது புருஷன் ஸுகம் தர்மம், ஞானம் முதலியவைகளுடன் சேருகிறான். 13

---

† சத்ருமரணமடையவேண்டும் என்று பூஜிப்பவன் ஹிம்ஸையை விரும்பியவனும்.

யதா ஜயேத்தமஸ்ஸத்வம் ரஜஸ்ஸங்கம் பிதா சலம் |
ததா து:கேந யுஜ்யேத கர்மணா யஶஸா ஶ்ரியா || 14

யதா ஜயேத்ரஜஸ்ஸத்வம் தமோ மூடம் லயம் ஜடம் |
யுஜ்யேத ஶோகமோஹாப்யாம் நித்ரயா ஹிம்ஸயாஶயா || 15

யதா சித்தம் ப்ரஸீதேத இந்த்ரியாணாம் ச நிர்வ்ருதி: |
தேஹே(அ)பயம் மநோ(அ)ஸங்கம் தத்ஸத்வம் வித்தி மத்பதம் || 16

விகுர்வந் க்ரியயா சாதீரநிவ்ருத்திஶ்ச சேதஸாம் |
காத்ராஸ்வாஸ்த்யம் மநோ ப்ராந்தம் ரஜ ஏதைர்நிஶாமய || 17

[illegible]

சேர்க்கைக்கு ஹேதுவும், பேதத்திற்கு ஹேதுவும், ப்ரவ்ருத்திஸ்வபாவமுள்ளதுமாகிய ரஜோகுணமானது தமோகுணத்தையும், ஸத்வகுணத்தையும் எப்பொழுது வெல்லுகிறதோ அப்பொழுது துக்கம், கர்மம், யசஸ், ஸ்ரீ இவைகளுடன் சேருகிறான். 14

மூடமும், ஆவரணாத்மகமும், ஜடமுமான தமோகுணமானது ரஜோகுணத்தையும் ஸத்வகுணத்தையும் எப்பொழுது வெல்லுகிறதோ அப்பொழுது சோகம், மோஹம், நித்ரை, ஹிம்ஸை, ஆசை இவைகளுடன் சேருகிறான். 15

மனம் நிர்மலமாகவேண்டும், இந்திரியங்களுக்கு ஒழிவுண்டாகவேண்டும்; தேஹத்தில் பயமும் பற்றுதலற்ற மனமும் ஏற்படவேண்டும். இவ்விதமானால் அது என்னை அறியக்கூடிய ஸ்தானமாகிய ஸத்வகுண மிகுதி என்று அறிந்துகொள்ளும். 16

புருஷன் கார்யத்தால் விகாரமடைந்து எங்கும் வியாபித்த புத்தியுள்ளவனாக இருப்பது புத்தி ரூபங்களான இந்திரியங்களுக்கு ஒழிவில்லாமையாம். கர்மேந்திரியங்கள் நிலைபெறாமலிருப்பதினாலும் ப்ரமமடைந்த மனஸாலும் ரஜோகுணமிகுதி என்றறியவேண்டும். 17

𑌸𑍀𑌦𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑍇𑌤 𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌮𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑍋 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌮𑍋 𑌗𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌪𑌧𑌾𑌰𑌯 ॥ 18

𑌏𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌗𑍁𑌣𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌮𑍇𑌧𑌤𑍇 ।
𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑌜𑌸𑌿 𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ 19

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌗𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌮𑍍 ॥ 20

𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌤𑌮𑌸𑌾𑌧𑍋𑌽𑌧 𑌆𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌜𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ 21

𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂 𑌸𑍀𑌦𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌮𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌗𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌮 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑌂 𑌉𑌪𑌧𑌾𑌰𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 ॥௧௮॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌏𑌧𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌿𑌕𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌧𑌿𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑍍 ॥௧௯॥ 𑌗𑍁𑌣𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌭𑍇𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌂 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌮𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௦॥ 𑌗𑍁𑌣𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑍀𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌨 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌮𑌸𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௨௧॥ 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿

சிதாகாரபரிணமத்தில் திரமையில்லாததும் மறைவுள்ளதுமான சித்தம் லயமடைவது. லயமடைந்த மனம், அஞ்ஞானம், துக்கம் இவைகளால் தமோ குண மிகுதி என்றறியவேண்டும். 18

ஓ உத்தவ! ஸத்வகுணம் வ்ருத்தியடையும்பொழுது தேவர்களுக்கு வலிமையும் ரஜோகுணவ்ருத்தியில் அஸுரர்களுக்கு வலிமையும், தமோகுண வ்ருத்தியில் ராக்ஷஸர்களுக்கு வலிமையும் வ்ருத்தியடையும். 19

ப்ராணிக்கு ஸத்வகுணத்தால் ஜாகரணவஸ்தையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ரஜோகுணத்தால் ஸ்வப்னவஸ்தையை அறியவேண்டும். தமோ குணத்தால் ஸுஷுப்தி அவஸ்தையைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். நான் காவது அவஸ்தையானது (ஆத்மதத்வம்) மூன்று அவஸ்தைகளிலும் ஒரே ரூபமாக உள்ளது. 20

ப்ராம்ஹண ஜனங்கள் ஸத்வகுணத்தால் மேன்மேலும் செல்லுகிறார்கள். தமோகுணத்தால் ஸ்தாவரம் வரையில் கீழே செல்லுகிறார்கள். ரஜோகுணத் தால் மத்தியில் ஸஞ்சரிக்கும் மானிடர்களாகிறார்கள். 21

सत्त्वे प्रलीनाः स्वर्यान्ति नरलोकं रजोलयाः ।
तमोलयास्तु निरयं यान्ति मामेव निर्गुणाः ॥ 22

मदर्पणं निष्फलं वा सात्त्विकं निजकर्म तत् ।
राजसं फलसङ्कल्पं हिंसाप्रायादि तामसम् ॥ 23

कैवल्यं सात्त्विकं ज्ञानं रजो वैकल्पिकं च यत् ।
प्राकृतं तामसं ज्ञानं मन्निष्ठं निर्गुणं स्मृतम् ॥ 24

गतीर्गुणतश्चाह — सत्त्व इति । सत्त्वप्रवृत्तिसमये प्रलीनाः मृताः रजोलयाः रजसि प्रवृत्तिसमयोपस्थाने नरं तमो लयास्तमसि निर्गुणाः सत्त्वादिगुणसम्बन्धरहिता जीवन्तोऽपि निर्गुणाश्च मामेवाप्नुवन्ति ॥ २२ ॥ कर्मणां गुणतः कृत एव तत्तत्समाप्तकर्मणि त्रैविध्यमाह — मदर्पणमिति । मदर्पणं मत्प्राप्त्यर्थेन कृतं निष्फलं केवलं मत्साहाय्येनैव कृतं यत् निजं कर्म नित्यादि तत्सात्त्विकं फलं सङ्कल्प्य ते यत्कृतं तत् हिंसाप्रायं हिंसाप्रधानेन कृतं हिंसाबहुलं वा आदिशब्दाद्दम्भादिपूर्वादि कृतञ्च ॥ २३ ॥ ज्ञानानां सगुणनिर्गुणभेदेन ज्ञानानां चातुर्विध्यमाह — कैवल्यमिति । कैवल्यं देहादिव्यतिरिक्तात्मविषयं वैकल्पिकं देहादिविषयं यच्च तद्रजः राजसं प्राकृतं बालमूकादिज्ञानतुल्यं मन्निष्ठं परमेश्वरविषयम् ॥ २४ ॥ वनमिति । वनं विविक्तत्वात्सात्त्विको वासः

ஸத்வகுணம் வ்ருத்தியடையும்பொழுது மரணமடைந்தவர்கள் ஸ்வர்க்கம் செல்லுகிறுர்கள். ரஜோகுணவ்ருத்தி ஸமயத்தில் மரித்தவர்கள் மானிடவுலகத்தை யடைகிறுர்கள். தமோகுணவ்ருத்தி ஸமயத்தில் மரித்தவர்கள் நரகம் செல்லுகிறுர்கள். குணமில்லாதவர்கள் என்னையே அடைகிறுர்கள். 22

என்னிடம் கொடுபட்டதும் பலனில் அபேக்ஷையில்லாததுமான நித்ய கர்மமானது, ஸாத்விகமாகிறது. பலனில் ஸங்கல்பமுடைய கர்மம் ராஜஸமாகிறது. ஹிம்ஸையை மிகுதியாக உடையது முதலிய கர்மம் தாமஸமாகிறது.

* கைவல்யஞ்ஞானம் ஸாத்விகமாகிறது. † வைகல்பிகஞ்ஞானம் ராஜஸமாகிறது. ‡ ப்ராக்ருதஞ்ஞானம் தாமஸமாகிறது. என்னிடம் நிலைபெற்ற ஞானம் நிர்க்குணமாகிறது. 24

---

* கைவல்யஞ்ஞானம் - ஆத்மவிஷயம். † வைகல்பிகஞ்ஞானம் - தேஹம் முதலிய விஷயம். ‡ ப்ராக்ருதஞ்ஞானம்-சிறுவன், ஊமையன் முதலியவர்களின் விஷயம்.

வநம் து ஸாத்த்விகோ வாஸோ க்³ராமோ ராஜஸ உச்யதே ।
தாமஸம் த்³யூதஸத³நம் மந்நிகேதம் து நிர்கு³ணம் ॥ 25

ஸாத்த்விக: காரகோऽஸங்கீ³ ராகா³ந்தோ⁴ ராஜஸ: ஸ்ம்ருத: ।
தாமஸ: ஸ்ம்ருதிவிப்⁴ரஷ்டோ நிர்கு³ணோ மத³பாஶ்ரய: ॥ 26

ஸாத்த்விக்யாத்⁴யாத்மிகீ ஶ்ரத்³தா⁴ கர்மஶ்ரத்³தா⁴ து ராஜஸீ ।
தாமஸ்யத⁴ர்மே யா ஶ்ரத்³தா⁴ மத்ஸேவாயாம் து நிர்கு³ணா ॥ 27

பத்²யம் பூதமநாயஸ்தமாஹார்யம் ஸாத்த்விகம் ஸ்ம்ருதம் ।
ராஜஸம் சேந்த்³ரியப்ரேஷ்ட²ம் தாமஸம் சார்திதா³ஶுசி ॥ 28

ஸாத்த்விகம் ஸுக²மாத்மோத்த²ம் விஷயோத்த²ம் து ராஜஸம் ।
தாமஸம் மோஹதை³ந்யோத்த²ம் நிர்கு³ணம் மத³பாஶ்ரயம் ॥ 29

மந்நிகேதநம் து ஸாக்ஷாத்ததா³விர்பா⁴வாந்நிர்கு³ணம் ஸ்தா²நம் ॥25॥ ஸாத்த்விக இதி । காரக: கர்தா அஸங்கீ³ அநாஸக்த: ராகா³ந்த⁴: அத்யபி⁴நிவேஶவாந் ஸ்ம்ருதிவிப்⁴ரஷ்ட: அநுஸந்தா⁴நஶூந்ய: மத³பாஶ்ரய: மதே³கஶரண: ஸந்நிரஹங்காரத்வாந்நிர்கு³ண: ॥26॥ ஸாத்த்விகீதி । [illegible] ஶ்ரத்³தா⁴ ॥27॥ பத்²யமிதி । பத்²யம் ஹிதம் பூதம் ஶுத்³த⁴ம் அநாயஸ்தம் அநாயாஸத: ப்ராப்தம் ஆஹார்யம் ப⁴க்ஷ்யபோ⁴ஜ்யாதி³ இந்த்³ரியாணாம் ப்ரேஷ்ட²ம் கட்வம்லலவணாதி³ ஆர்திதா³ஶு [illegible] மந்நிவேதிதம் நிர்கு³ணமித்யபி⁴ப்ரேதம் ॥28॥ ஸாத்த்விகமிதி । [illegible] ॥29॥ [illegible]

வனம் ஸாத்விகமான வாஸஸ்தானம்; க்ராமம் ராஜஸமான ஸ்தானம், சூதாடுமிடம் தாமஸஸ்தானம், என்னிருப்பிடம் நிர்க்குணஸ்தானமென்று சொல்லப்படுகிறது. 25

கர்த்தாவும் பற்றுதலில்லாதவனுமாகிய புருஷன் ஸாத்விகன்; ஆசையால் மூடனாகியவன் ராஜஸன் எனப்படுகிறான். ஸ்மரணமில்லாதவன் தாமஸன்; என்னையே சரணமடைந்தவன் நிர்க்குணன். 26

அத்யாத்மவிஷயமான ச்ரத்தை ஸாத்விகமாகிறது. கர்மங்களில் ச்ரத்தை ராஜஸமாகிறது. அதர்மத்தில் (தர்மம் என்ற) ச்ரத்தை தாமஸமாகிறது. என்னை ஸேவிப்பதில் ச்ரத்தை நிர்க்குணமாகிறது. 27

ஹிதமும், சுத்தமும், ஆயாஸமன்றிக் கிடைத்ததுமான போஜனவஸ்துவானது ஸாத்விகமெனப்படுகிறது. இந்திரியங்களுக்கு வலிமையான (துவர்ப்பு உப்பு முதலியவை) வஸ்துக்கள் ராஜஸமாகின்றன. தீனத்தன்மையைக் கொடுப்பதும் அசுத்தமுமான வஸ்து தாமஸமாகிறது. (எனக்கு நிவேதனம் செய்த வஸ்து நிர்க்குணமாகிறது). 28

ஆத்மாவாலுண்டாகும் ஸுகம் ஸாத்விகம்; விஷயங்களாலுண்டாகும் ஸுகம் ராஜஸம்; மோஹத்தாலும் தைன்யத்தாலும் உண்டாகும் ஸுகம் தாமஸம்; என்னைச்சார்ந்த ஸுகம் நிர்க்குணம். 29

த்ரவ்யம் தேஶ: பலம் காலோ ஜ்ஞாநம் கர்ம ச காரக: ।
ஶ்ரத்தாவஸ்தாக்ருதிர்நிஷ்டா த்ரைகுண்ய: ஸர்வ ஏவ ஹி ॥ 30
ஸர்வே குணமயா பாவா: புருஷாவ்யக்ததிஷ்டிதா: ।
த்ருஷ்டம் ஶ்ருதமநுத்யாதம் புத்த்யா வா புருஷர்ஷப ॥ 31
ஏதா: ஸம்ஸ்ருதய: பும்ஸோ குணகர்மநிபந்தநா: ।
யேநேமே நிர்ஜிதா: ஸௌம்ய குணா ஜீவேந சித்தஜா: ।
பக்தியோகேந மந்நிஷ்டோ மத்பாவாய ப்ரபத்யதே ॥ 32
தஸ்மாத்தேஹமிமம் லப்த்வா ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸம்பவம் ।
குணஸங்கம் விநிர்தூய மாம் பஜேத விசக்ஷண: ॥ 33

ஸம்ஹரதி ஸார்த்தாப்யாம்-த்ரவ்யமிதி। த்ரவ்யம் பத்யமிதாதி தேஶோ வநக்ராமாதி: பலம் ஸாத்த்விகம் ஸர்வபோஶ்ரோத்ரத்வமித்யாதி கால: பூர்வாஹ்ணமிதி ராமக்ரத்யாயதே. தாம ஜயேதித்யாதிநா யோஸார்த்ரக்த: ஜ்ஞாநம் கைவல்யம் ஸாத்த்விகம் ஜ்ஞாநமித்யாதிகம் கர்ம மதர்ப்பணமித்யாதி காரக: ஸாத்த்விக: காரகோ ஸங்கீத்யாதி: ஶ்ரத்தா ஸாத்த்விக்யாத்யாத்மிகீ ஶ்ரத்தேத்யாதி: அவஸ்தா ஸாத்த்விகா ஜாகரணமித்யாதி: ஆக்ருதி: பதயார்த்த ஸாத்த்விகீத்யாதிநா உக்தா தேவதாதிரூபா நிஷ்டா ஸாத்த்விகா ஹ்ரீநா: ஸ்வர்க்க த்யாதிநா உக்த: ஸ்வகார்யாதி: ஸர்வம் ஸர்வஸாதாரணம் த்ரைகுண்ய: த்ரிகுணாத்மக: ॥ ௩௰ ॥ ந கேவலமேத ஏவ கிம் து ஸர்வமித்யாஹ । யாவந்த: புருஷாவ்யக்தயோரதிஷ்டிதாஸ்தே ஸர்வே பாவா: குணமயா ஏவ தத்ர த்ருஷ்டம் ஶ்ருதமித்யாதி ॥ ௩௧ ॥ ஏதா இதி த்ரைகுண்யஸ்ய ஸம்ஸாரஹேதுத்வம் மந்நிஷ்டோ மத்பாவாய ப்ரபத்யத இதி। யேந நிர்ஜிதா: பராபவிதவந்தஸ் பக்தியோகேந மந்நிஷ்டஸ்ஸந் மத்பாவாய மோக்ஷாய ப்ரபத்யதே யோக்யோ பவதி ॥ ௩௨ ॥ தஸ்மாதிதி ஸர்வத்ர ஸாத்த்விகமேவ யோக்தவ்யமித்யாஹ— தஸ்மாதிதி । ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநயோ: ஸம்பவோ யஸ்மிந் தமிமம் நரதேஹம் ॥ ௩௩ ॥

த்ரவ்யம், தேசம், பலன், காலம், ஞானம், கர்மம், கர்த்தா, ச்ரத்தை, அவஸ்தை, ஆக்ருதி, நிஷ்டை இவையாவும் மூன்று குணஸ்வரூபமானவைகளாம். 30

உத்தவ!, புருஷனிடத்திலும் ப்ரக்ருதியிடத்திலும் நிலைபெற்றவஸ்துக்கள் யாவும், கேட்கப்பட்டவைகள், பார்க்கப்பட்டவைகள், புத்தியால் த்யானிக்கப் பட்டவைகளாகிய குணமயமாம். 31

ப்ரஸன்னனுகிய உத்தவ! குணங்களையும் கர்மங்களையும் நிபந்தனையாக உள்ள இவைகள் புருஷனுக்கு ஸம்ஸாரஹேதுக்களாகின்றன. மனதில் உண்டாகும் இந்த குணங்களை எந்த ஜீவன் ஜயிக்கிறுனே என்னிடம் நிலைபெற்ற அந்த பக்தன் பக்தியோகத்தால் மோக்ஷமடையத் தகுதியாகிறுன். 32

ஆகையால் ஸமர்த்தனுகிய புருஷன் ஞானம் விஞ்ஞானம் இவைகளுண்டாகக்கூடிய இந்த தேஹத்தையடைந்து குணஸம்பந்தத்தைவிட்டு என்னைப் பஜிக்கவேண்டும். 33

𑌨𑌿𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑌿𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑍈𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌧𑍀𑌃 ॥ 34

𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 35
𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌶𑌯𑌸𑌂𑌭𑌵𑍈𑌃 ।

𑌮𑌯𑍈𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌨 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 36

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌭𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 — 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 "𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇" 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌨𑍈𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌉𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 33 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 ॥ 34 ॥ 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌜𑍀𑌵 𑌇𑌤𑌿। 𑌨 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑍇𑌨। "𑌗𑍁𑌣𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌜𑌿𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌕𑌯𑌾 𑌕𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌾 𑌨 𑌹𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌜𑌹𑌾𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯"॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

இந்திரியங்களை ஜயித்தவனும், ஸாவதானனும், வித்வானும், முனிவருமாகிய புருஷன் பற்றுதலின்றி என்னைப் பஜிக்கவேண்டும். ஸத்வகுணஸேவையால் ரஜோகுணத்தையும், தமோகுணத்தையும் ஜயிக்கவேண்டும் யோகியும் சாந்த புத்தியுமாகி அபேக்ஷையில்லாத தத்வகுணத்தால் ஸத்வகுணத்தையும் ஜயிக்கவேண்டும். குணங்களால் விடுபட்ட ஜீவன் லிங்கசரீரத்தைவிட்டு என்னை அடைகிறான். 34-35

லிங்கசரீரத்தாலும் மனதில் உண்டாகும் குணங்களாலும் விடுபட்ட ஜீவன் விஷயபோகமில்லாதவனாகவும், அதன் ஸ்மரணமில்லாதவனாகவும், ப்ரும்ஹஸ்வரூபியாகிய என்னால் பூர்ணனாகவும் உயர்ந்து ஸஞ்சரிக்கின்றான். 36

25-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌮𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 1

𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾 ।
𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ॥
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ॥ 2

𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌃 ।
𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑌰𑌾 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ।
𑌸𑍋𑌪𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍈𑌡𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

"𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯
𑌨𑌯𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌮𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌂 𑌇𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌰
𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃
𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥
1 ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ।
𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌯𑍋𑌨𑍇𑌃 𑌜𑍀𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿
𑌨𑍈𑌵 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌨𑍁 𑌵
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑌵𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯
𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 ॥ 2 ॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹

26-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

என்னைக் காணக்கூடிய இந்த தேஹத்தை அடைந்து என்னைப்பற்றிய (பக்திலக்ஷணமான) தர்மத்தில் நிலைபெற்றுத் தன்னிடம் (மனதில்) இருப்பவனும் பரமானந்தரூபனுயினும் ஆத்மாவுமாகிய என்னை நன்ருய் அடைகிருன். 1

குணமயமான ஜீவோபாதியால் விடுபட்ட புருஷன் வஸ்துக்களின்றிக் காணப்படும் மாயாமாத்ரமான குணங்களில் இருப்பவனுயினும் ஞானநிலையால் வஸ்துக்களிலில்லாத குணங்களுடன் சேரமாட்டான். 2

𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑍋𑌦𑌰𑌤𑍃𑌪𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍 ॥ 3
𑌐𑌲𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌥𑌾𑌮𑌗𑌾𑌯𑌤 𑌬𑍃𑌹𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 ।
𑌉𑌰𑍍𑌵𑌶𑍀𑌵𑌿𑌰𑌹𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌸𑌂𑌯𑌮𑍇 ॥ 4
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌗𑍍𑌨 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌵𑌿𑌲𑌪𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌵𑌗𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑍇 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌃 ॥ 5
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑍁𑌷𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌲𑍍𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌃 ।
𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌚𑍇𑌤𑌨𑌃 ॥ 6

𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑍋𑌦𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑍋𑌦𑌰𑌤𑍃𑌪𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌮𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌮𑌾𑌹—𑌐𑌲 𑌇𑌤𑌿 । 𑌐𑌲𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍂𑌰𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌬𑍃𑌹𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌶𑍀𑌵𑌿𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌮𑍋𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌶𑍀𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌕𑌸𑌂𑌯𑌮𑍇 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌥𑌾𑌮𑌗𑌾𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 4 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑍀𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑍁𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌲𑌪𑍍𑌯 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌜𑌾𑌯𑍇 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌮𑌹𑍇 𑌨𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌨𑌂𑌦𑌿𑌤𑌾𑌲 𑌵𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌤𑌰𑍇𑌵𑌨𑌾𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌦𑍇𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌲𑌪𑌨𑍍 ॥ 5 ॥ 𑌵𑍈𑌕𑍍𑌲𑌵𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹— 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌃 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌆𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌆𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌃

காமனேயும், வயிற்றையும் திருப்திசெய்விக்கும் அஸத்துக்களின் சேர்க்கையை எப்பொழுதும் செய்யக்கூடாது. அஸத்தைச் சார்ந்தவன் "குருடன் பின்றொடர்ந்த குருடன்போல்" பெரும் நரகத்தில் விழுகிருன். 3

மிகுந்த கீர்த்திவாய்ந்தவனும் சக்ரவர்த்தியும் ஐளனும், ஊர்வசியின் வியோகத்தால் மோஹமடைந்தவனுமாகிய புரூரவஸ்ராஜன் துக்கம் சென்றபின்பு பின்வருமாறு காதையைக் கூறினன். 4

புரூரவஸ்ராஜன் தன்னேவிட்டுச் செல்லும் அந்த ஊர்வசியைப்பற்றி ப்ரலாபித்து வஸ்திரமில்லாமல் பித்தன்போல் ஓ ஸ்திரீயே! ஓ பயங்கரஸ்வபாவமுள்ளவளே! நில்லு என்று கூறிக்கொண்டு மூடனுய்த் தொடர்ந்தான். 5

அற்பமான காமஸுகங்களே ஸேவித்த இந்தப் புரூரவஸ் † திருப்தியடையாமல் ஊர்வசியால் இழுக்கப்பட்ட மனமுள்ளவனுகிச் சென்றனவும் வரப்போகிறவைகளுமான ஸம்வத்ஸரங்களின் ராத்ரிகளே அறியவில்லே. 6

† ஊர்வசியைப் பிரிந்ததால் முதலாவது மோஹமடைந்து பிறகு குருக்ஷேத்திரத்தில் ஊர்வசியைக்கண்டு சேர்ந்து கந்தர்வர்கள் கொடுத்த அக்நியால் தேவர்களைப் பூஜித்து மறுபடி ஊவர்சியின் உலகத்தையடைந்து துக்கம் சென்றபின்பு வைராக்யமடைந்து நற்கதியுடைந்தான். இந்தச்சரிதம் ஒன்பதாவது ஸ்கந்தத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

॥ 𑌐𑌲𑌃 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌮𑍇 𑌮𑍋𑌹𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌯𑍁𑌃𑌖𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌇𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 7
𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋𑌽𑌮𑍁𑌯𑌾 ।
𑌮𑍂𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌪𑍂𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌤𑌾𑌹𑌾𑌨𑌿 𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌤 ॥ 8
𑌅𑌹𑍋 𑌮𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑍃𑌗𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌣𑌿𑌃 ॥ 9
𑌸𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍃𑌣𑌮𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌵𑌗𑌮𑌂 𑌨𑌗𑍍𑌨 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌵𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍 ॥ 10

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯𑌸𑌃 ॥ ௬ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌢𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌕𑌾𑌲𑌮𑍁𑌰𑍍𑌵𑌶𑍀𑌸𑌂𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌥𑌾𑌮𑌾𑌹𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 — 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌮𑍇 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌆𑌯𑍁𑌃𑌖𑌣𑍍𑌡𑌾𑌃 𑌨 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌮𑍁𑌯𑌾 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌬𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌖𑍇𑌦𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌪𑍂𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿 𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌨 𑌵𑍇𑌦 ॥ ௮ ॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑍃𑌗𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ ௯ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌨𑌯𑌾𑌯 𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌸𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍃𑌣𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌗𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ ௰ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍃𑌥𑍈𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 —

ஐளன் (புரூரவஸ்) கூறுகிறான்.

ஆச்சர்யம் காமத்தால் மோஹமடைந்த மனமுள்ளவனும் ஊர்வசியால் க்ரஹிக்கப்பட்ட கழுத்துடையவனுமாகிய என்னுடைய மோஹத்தின் விரிவைப்பற்றி என்ன சொல்வேன். நான் ஆயுஸ்ஸின் லேசங்களான இரவுபகல்களை ஸ்மரிக்கவில்லை. 7

இந்த ஊர்வசியால் மோஹமடைந்த நான் ஸூர்யன் அஸ்தமனமடைந்தான் அல்லது உதயமானான் என்று அறியவில்லை, வெகு வருஷங்கள் சென்றன. அதையும் அறியவில்லை கஷ்டம்! 8

என்னுடைய மனதின் மோஹமானது. வெகு ஆச்சர்யமானது! ராஜசிகாமணியும், சக்ரவர்த்தியுமாகிய என்னுடைய இந்த தேஹம் ஊர்வசியால் விளையாட்டு மிருகமாகச் செய்யப்பட்டது! இது மோஹம்! 9

(ராஜ்யம் முதலிய) பரிவாரங்களுடன் கூடியவனும் ப்ரபுவுமாகிய என்னைத் துரும்புபோல் தள்ளிச் செல்லும் ஸ்திரீயை நான் வஸ்திரமின்றிப் "பித்தன் போல்" ரோதனஞ்செய்துகொண்டே தொடர்ந்தேனே! 10

𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜 𑌈𑌶𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌖𑌰𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌤𑌾𑌡𑌿𑌤𑌃 ॥ 11
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍌𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋 𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 12
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌧𑌿𑌙𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑌂 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍋𑌖𑌰𑌵𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ 13
𑌸𑍇𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌪𑍂𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌧𑌰𑌾𑌸𑌵𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ 14
𑌪𑍁𑌂𑌶𑍍𑌚𑌲𑍍𑌯𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌮𑍍 ॥ 15

𑌕𑍁𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌯𑌥𑌾 [illegible] ॥௧௧॥ [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌮𑍌𑌨𑍇𑌨 [illegible] ॥௧௨॥ [illegible] ॥௧௩॥ 𑌸𑍇𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿। [illegible] ॥௧௪॥ [illegible] ॥௧௫॥ 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 [illegible]

பாதத்தால் அடிபட்ட கழுதைபோல் நான், செல்லும் ஸ்திரீயைத் தொடர்ந்தேன். இப்படிப்பட்ட எனக்கு மஹிமையும் தேஜஸ்ஸும் ப்ரபுத்தன்மையும் எவ்விதம் ஏற்படும்? 11

எவனுடைய மனம் ஸ்திரீகளால் கவரப்பட்டதோ அவனுக்கு வித்யையால் என்ன பயன்? தபஸால் என்ன பயன் ? ஸந்யாசத்தால் என்ன பயன் ? ஏகாந்த ஸேவையால் என்ன பயன் ? மௌனத்தால் என்ன பயன்? 12

என் ப்ரயோஜனத்தை அறியாதவனும் பண்டிதனென்று எண்ணியவனும் மூடனுமாகிய என்னைச் சுடவேண்டும். நான் சக்ரவர்த்தித் தன்மையை அடைந்து பசுவைப்போலவும் கழுதையைப்போலவும் ஸ்திரீகளால் ஜயிக்கப் பட்டேன். 13

வெகு ஸம்வத்ஸரம் வரையில் ஊர்வசியின் அதர (உதடு) மதுவை ஸேவிக்கும் எனக்கு மனதிலுண்டாகும் காமம், ஆகுதிகளால் அக்னிபோல் த்ருப்தி யடையவில்லை. 14

வ்யபிசாரமுள்ள ஸ்திரீயால் கவரப்பட்ட மனதை ஆத்மாராமர்களுக்கு ஈச்வரனும் பகவானுமாகிய அதோக்ஷஜரைத்தவிர மற்ற எவன் விடுவிப்பதற்குத் திறமையுள்ளவனுவான்? 15

𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍇𑌃 ।
𑌮𑌨𑍋𑌗𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌨𑌾𑌪𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 16
𑌕𑌿𑌮𑍇𑌤𑌯𑌾 𑌨𑍋𑌽𑌪𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌯𑌦𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 17
𑌕𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌮𑌲𑍀𑌮𑌸𑌃 𑌕𑌾𑌯𑍋 𑌦𑍌𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋𑌽𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 ।
𑌕𑍍𑌵 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍌𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋𑌽𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ 18
𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍁 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 ।
𑌕𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌵𑌸𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 19

𑌦𑍇𑌵𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 । "𑌪𑍁𑌰𑍂𑌰𑌵𑍋 𑌮𑌾 𑌮𑍃𑌥𑌾 𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰 𑌪𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌕𑌾𑌸𑍋 𑌅𑌶𑌿𑌵𑌾𑌸 𑌉 𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌨 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌲𑌾𑌵𑍃𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 ॥ ௧௬ ॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 '𑌪𑌾𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌹𑍃𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌦𑍋𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌏𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑍋 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌸 𑌚𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௭ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍌𑌗𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌦𑌵𑌾𑌦𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌕𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌲𑍀𑌮𑌸𑌃 𑌅𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌨𑌸𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌸𑍌𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍋𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 ॥ ௧௮ ॥ 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍁 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌭𑍋𑌗𑌸𑌾𑌧𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑍋𑌪𑌾𑌧𑍀𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌦𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌵𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾

தேவஸ்திரீயாகிய ஊர்வசியின் இனிமையான சொல்லால் போதனை செய்யப்பட்டவனுயினும் இந்திரியங்களை ஜயிக்காதவனும் புத்தியில்லாதவனுமாகிய என்னுடைய மனதையடைந்த மிகுந்த மோஹமானது போகவில்லை. 16

நமக்கு இந்த ஊர்வசி என்ன அபகாரத்தைச் செய்தாள். ஸ்வரூபமறியாதவனும் பார்ப்பவனும் ஸர்ப்பம் என்ற மனமுள்ளவனுமாகிய அவனுக்குக் கயிறு என்ன அபகாரம் செய்தது? நானல்லவா இந்திரியங்களை ஜயிக்காதவன்.

துர்நாற்றம் முதலியவைகளின் வடிவமானதும் அசுத்தமும் மலமுள்ளதுமான இந்த தேஹம் எங்கே? புஷ்பங்களுடைய வாஸனை முதலிய குணங்கள் எங்கே? இது அவித்யையால் ஏற்பட்ட ஆரோபணமாம். 18

தேஹமானது தாய் தந்தையருடையதா மனைவியுடையதா யஜமானனுடையதா அக்னியினுடையதா நாய்கழுக்களுடையதா ஆத்மாவினுடையதா ஸுஹ்ருத்துக்களுடையதா? யாருடையது என்று நிர்ணயிக்கமுடியாமலிருக்கிறது. 19

தஸ்மிந்கலேவரேঽமேத்⁴யே துச்ச²நிஷ்டே² விஷஜ்ஜதே ।
அஹோ ஸுப⁴த்³ரம் ஸுநஸம் ஸுஸ்மிதம் ச முக²ம் ஸ்த்ரிய: ॥ 20

த்வங்மாம்ஸருதி⁴ரஸ்நாயுமேதோ³மஜ்ஜாஸ்தி²ஸம்ஹதௌ ।
விண்மூத்ரபூயே ரமதாம் க்ருமீணாம் கியத³ந்தரம் ॥ 21

அதா²பி நோபஸஜ்ஜேத ஸ்த்ரீஷு ஸ்த்ரைணேஷு சார்த²வித் ।
விஷயேந்த்³ரியஸம்யோகா³ந்மந: க்ஷுப்⁴யதி நாந்யதா² ॥ 22

அத்³ருஷ்டாத³ஶ்ருதாத்³பா⁴வாந்ந பா⁴வ உபஜாயதே ।
அஸம்ப்ரயுஞ்ஜத: ப்ராணாந் ஶாம்யதி ஸ்திமிதம் மந: ॥ 23

தஸ்மாத்ஸங்கோ³ ந கர்தவ்ய: ஸ்த்ரீஷு ஸ்த்ரைணேஷு சேந்த்³ரியை: ।
விது³ஷாம் சாப்யவிஸ்ரப்³த⁴: ஷட்³வர்க³: கிமு மாத்³ருஶாம் ॥ 24

ஸாஹாய்யாதி³கம் உபகாரித்வாத் ஸ்வத்வம் யோ நாவஸீயதே ॥ 19 ॥ தஸ்மிந்நிதி । துச்சா² க்ருமிவிட்³ப⁴ஸ்மலக்ஷணா நிஷ்டா² அவஸாநம் யஸ்ய தஸ்மிந் கலேவரே விஷஜ்ஜதே ப்ரியத்வேந க்³ருஹ்ணாதி । தத்ர ஹேது: விஶேஷை: விஷய: அஹோ இதி ஸுநஸம் ஶோப⁴நநாஸிகம் ॥ 20 ॥ த்வகாதி³ … இத்யாஹ த்வகி³தி । த்வகா³தி³ஸம்ஹதௌ தத்ஸ்தா²நே தே³ஹே விண்மூத்ராதி³ஸம்ஹதௌ ரமதாம் க்ருமீணாம் ச ॥ 21 ॥ அதா²பீதி । யத்³யப்யேவம் ஹேயத்வம் ஸ்த்ரிய: அதா²பி நோபஸஜ்ஜேத … ஸங்க³ம் ந குர்யாத் அத²வா விவேகீ அர்த²வித் … விஷயேதி ॥ 22 ॥ நநு … க்ஷோப⁴: … அத்³ருஷ்டாதி³தி । பா⁴வாத் பதா³ர்தா²த் பா⁴வோ மந:க்ஷோப⁴: அத: ப்ராணாந் இந்த்³ரியாணி அஸம்ப்ரயுஞ்ஜத: நிப³த்⁴நத: ஸ்திமிதம் நிஶ்சலம் ஸத் ॥ 23 ॥ தஸ்மாதி³தி । இந்த்³ரியை: க்ருத்வா அவிஸ்ரப்³த⁴: அவிஶ்வஸநீய: மாத்³ருஶாம் அவிவேகிநாம் ॥ 24 ॥

துச்சமான முடிவையுடையதும் அசுத்தமுமான இந்த தேஹத்தில், ஸ்திரீயின் முகமானது அழகிய மந்தஹாஸமுள்ளது, சிறந்த நாஸிகையுடையது, மிகவும் மங்களமானது என்று பற்றுதலடைகிறான். ஆச்சர்யம்! 20

த்வக்கு, மாம்ஸம், உதிரம், நரம்பு, மேதஸ், மஜ்ஜை, எலும்பு இவைகளின் ஸமூஹமான தேஹத்தில் ரமிப்பவர்களுக்கும் மலமூத்ரங்களால் துர்நாற்றமுடைய விடத்தில் த்ருப்தியடையும் க்ரிமிகளுக்கும் பேதம் யாது? 21

விவேகி ஸ்திரீகளிடத்திலும் ஸ்திரீகளைச் சார்ந்தவர்களிடத்திலும் பற்றுதல் அடையக்கூடாது. விஷயங்களில் இந்திரியங்களின் ஸம்பந்தத்தால் மனம் கலக்கமடைகிறது; மற்றதால் கலங்காது. 22

பார்க்கப்படாததும் கேட்கப்படாததுமான வஸ்துவால் மனக்கலக்கமுண்டாகாது. இந்திரியங்களை அடக்குகிறவனுக்கு மனம் அசைவற்றுச் சாந்தமாகிறது.

ஆகையால் இந்திரியங்களால் ஸ்திரீகளிடத்திலும் ஸ்திரீகளைச் சார்ந்தவர்களிடத்திலும் பற்றுதல் செய்யக்கூடாது. (காமம் முதலிய) அறுவகையும் வித்வான்களுக்கும் நம்பத்தகாதவை. நம்மைப்போன்றவர்களுக்குக் கேட்கவேண்டுமா?

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵
𑌸 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌶𑍀𑌲𑍋𑌕𑌮𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑍈
𑌉𑌪𑌾𑌰𑌮𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌮𑍋𑌹𑌃 ॥ 25

𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌸𑌜𑍍𑌜𑍇𑌤 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 26

𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌃 ॥ 27

𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌃 ।
𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌜𑍁𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌘𑌮𑍍 ॥ 28

𑌸𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂—𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌨𑍃𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌦𑍀𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾॥ ௨௫ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌹𑌿𑌤𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌧𑍀𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 ॥ ௨௬ ॥ 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹—𑌸𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌃॥ ௨௭॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈𑌶𑍇𑌷𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌕𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌨𑌿𑌧𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑌤𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿॥ ௨௮॥ 𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கூறுகிறார்.

ராஜாக்களிடத்திலும் தேவர்களிடத்திலும் விலாஸமாயுள்ள அந்தப் புரூரவஸ் சக்ரவர்த்தி இவ்வாறு கானஞ்செய்து பிறகு ஊர்வசியின் உலகத்தைவிட்டு ஆத்மாவாகிய என்னை மனதில் அறிந்து ஞானத்தால் மோஹமொழிந்து ஒழிவையடைந்தான். 25

ஆகையால் புத்தியுள்ள புருஷன் துஷ்டச்சேர்க்கையை விட்டு ஸாதுக்களிடம் பற்றுதலடையவேண்டும். ஸாதுக்கள் தம் சொற்களால் இவனுடைய மனதின் பற்றுதலைப் பேதிப்பார்கள். 26

ஸாதுக்கள் அபேக்ஷையில்லாதவர்கள்; என்னிடம் மனஞ்செலுத்தியவர்கள்; மிகவும் சாந்தர்கள்; ஸமமாகப் பார்ப்பவர்கள்; மமகாரம் விட்டவர்கள்; அஹங்காரமில்லாதவர்கள்; த்வந்த்வம் இல்லாதவர்கள்; க்ரஹணமில்லாதவர்கள். 27

ஓ மஹா பாக்யசாலியாகிய உத்தவ! மஹா பாக்யம் உள்ள அந்த ஸாதுக்களிடம் எப்பொழுதும் என்னுடைய கதைகள் நடக்கின்றன. அவை ஹிதமானவைகள்; ஸேவிப்பவர்களாகிய மானிடர்களின் தோஷத்தைப் பரிசுத்தம் செய்வன. 28

𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 ॥ 29

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍋𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑌯𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 30

𑌯𑌥𑍋𑌪𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍁𑌮𑍍 ।
𑌶𑍀𑌤𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌤𑌮𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ 31

𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌬𑍍𑌧𑍌 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌨𑍌𑌰𑍍𑌦𑍃𑌢𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 32

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌤𑍋𑌽𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 29 ॥ 30 ॥ 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍁𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍀𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑌯𑌂 𑌤𑌮𑍋𑌽𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 31 ॥ 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌯𑍋𑌨𑍀𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 32 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌏𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑌾𑌤𑌾𑌦𑍍𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌰𑌣𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 ॥ 33 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌸𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿

என்னையே முக்யமாக உடையவர்களும், ச்ரத்தையுள்ளவர்களும், ஆதரவுடையோர்களுமாகிய எந்த ஸாதுக்கள் அந்தச் சரிதங்களை, ச்ரவணம் செய்கிறார்களோ கானம் செய்கிறார்களோ, கொண்டாடுகிறார்களோ, அவர்கள் என்னிடம் பக்தியை அடைகிறார்கள். 29

அனந்தமான குணமுடையவனும், ஆனந்தாநுபவஸ்வரூபியும் ப்ருமமுமாகிய என்னிடம் பக்தியை அடைந்த ஸாதுவுக்கு மற்ற எது மீதியாக் உள்ளது? 30

"பகவானாகிய ஸூர்யனை (அல்லது அக்நியை) ஆச்ரயித்தவனுக்குக் குளிரும், பயமும், இருளும் நாசமடைவதுபோல்" ஸாதுக்களை ஸேவிப்பவனுக்கு பயம் முதலியவை நாசமடைகின்றன. 31

பயங்கரமான ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தில் முழுகிக் கிளம்புகிறவர்களுக்கு ப்ரும்ஹஸ்வரூபமறிந்தவர்களும், சாந்தர்களுமாகிய ஸாதுக்கள் "ஜலத்தில் முழுகுகிறவர்களுக்கு அழுத்தமான ஓடம்போல்" முக்யமான ஆச்ரயமானவர்கள். 32

ப்ராணிகளுக்கு அன்னம் ஜீவனமாகிறது; தீனர்களுக்கு நான் காப்பாற்றுகிறவனாகிறேன். மானிடர்களுக்குப் பரலோகத்தில் தர்மமே பொருளாகிறது. இந்த ஸம்ஸாரத்தினின்று பயமடைகிறவனுக்கு ஸாதுக்கள் ரக்ஷிப்பவர்களாகிறார்கள். 33

𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌰𑍍𑌕𑌃𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ 34
𑌵𑍈𑌤𑌸𑍇𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍁𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌲𑍋𑌕𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍇𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌹 ॥ 35

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌰𑍍𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌦𑌦𑍍𑌯𑍁𑌃॥
௩௪ ॥ 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿—𑌵𑍈𑌤𑌸𑍇𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌵𑍇-
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌸𑍍𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌸𑍇𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌾𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇-
𑌨𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵-
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍇𑌤𑌾𑌮𑌚𑌰𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩௫ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஸாதுக்கள் நேத்ரங்களைக் கொடுப்பவர்கள். ஸூர்யன் உதயமாயினும் வெளியில் நேத்ரங்களைக் கொடுப்பவர், ஸாதுக்களே தேவதைகள், பாந்தவர்கள் ; ஸாதுக்களே ஆத்மா ; நான் சாதுக்களே. 34

வீரஸேனராஜன் குமாரனாகிய புரூரவஸ் பிறகு இவ்வாறு ஊர்வசியின் பார்வையிற்கொண்ட ஆவலை ஒழித்துப் பற்றுதலைவிட்டு ஆத்மாராமனாகி இந்த பூமியில் ஸஞ்சரித்தான். 35

26-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌭𑌵𑌦𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 ॥ 1

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 2

𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌜𑌃 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍈 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌃 ॥ 3

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌚𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 ॥
𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌵𑌦𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌯𑍇 𑌽𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥ க ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌵𑌿𑌧𑍇𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ உ ॥ 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍈 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑍈 ॥

27-வது அத்யாயம்.

உத்தவர் கேட்கிறர்.

ஓ ப்ரபுவே! தங்களுடைய பூஜைக்குரிய க்ரியா யோகத்தைச் சொல்ல வேண்டும். பக்தர்களுக்குப் பதியாகிய க்ருஷ்ண! உம்மை எந்த பக்தர்கள் எதனுல் எந்தவிதம் பூஜிக்கிறுர்கள்? 1

நாரதர், பகவானுகிய வ்யாஸாசார்யர், அங்கிரஸுக்குப் புத்ரராகிய ப்ருஹஸ்பதி இன்னும் சில முனிவர்கள் இந்த க்ரியா யோகத்தை மிகவும் மங்களமென்று சொல்லுகிறுர்கள். 2

உம்முடைய முகாரவிந்தத்தினின்று வெளிவந்த இந்த க்ரியா யோகத்தை பகவானுகிய ப்ரும்ஹதேவர் ப்ருகு முதலிய மைந்தர்களுக்கு எவ்விதம் கூறினுர்? பகவானுகிய சங்கரர் பார்வதி தேவிக்கு எவ்விதம் கூறினுர்? 3

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌮𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌦 ॥ 4

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑌮𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌮𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ॥ 5

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵 ।
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥ 6

𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌮𑌖𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 7

𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌗𑌮𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌜𑍇𑌤 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌮𑍇 ॥ 8

𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂॥௪॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾 𑌯𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰॥௫॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯॥௬॥ 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌃 𑌷𑌡𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌖𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌾 ॥ ௭ ॥ 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑍋 𑌯𑌜𑍇𑌤 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑌾𑌹 — 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑌵𑌶 𑌆𑌦𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌗𑌮𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌤𑍍𑌵𑌂

மனதிற்கு உயர்வைக் கொடுக்கும் கிருஷ்ண! எல்லா வர்ணத்தவர்களுக்கும் (ப்ரும்ஹசர்யம் முதலிய) ஆச்ரமங்களுக்கும், ஸ்திரீகளுக்கும், சூத்ரர்களுக்கும் இந்த க்ரியா யோகமானது ஸம்மதமாக உள்ளது; ச்ரேயஸ்களுக்குள் உத்தமமானது என்று எண்ணுகிறேன். 4

லோகநாதர்களுக்கு ஈசனும், புண்டரீகாக்ஷனுமாகிய ஓ கிருஷ்ண! கர்ம பந்தத்தை விடுவிப்பதான இந்த க்ரியா யோகத்தை பக்தனும், அன்புள்ளவனுமாகிய எனக்குச் சொல்ல வேண்டும். 5

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஓ உத்தவ! (க்ரந்தங்களால்) முடிவும், (அனுஷ்டானத்தால்) முடிவும் இல்லாத கர்மகாண்டத்திற்கு (பூஜாவிதிக்கு) முடிவில்லை; இதைச் சுருக்கி க்ரமமாக சாஸ்திரப்படி வர்ணிக்கின்றேன். 6

வைதிகம், தாந்திரிகம் மிச்ரம் என என்னுடைய பூஜை மூன்றுவிதமாம். இந்த மூன்றுக்குள் இஷ்டமான விதியால் என்னைப் பூஜித்தல் வேண்டும். 7

புருஷன் உசிதகாலத்தில் தனக்குரிய வேதத்தால் சொல்லப்பட்ட ப்ராம்ஹணத் தன்மையை அடைந்து பக்தியுடன் என்னை எவ்விதம் பூஜிப்பானோ அதை என்னிடம் ச்ரத்தையுடன் தெரிந்து கொள்ளும். 8

𑌅𑌰𑍍𑌚𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌵𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇 ।
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌮𑌾𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 9
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌧𑍌𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌉𑌭𑌯𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌚 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑍃𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 10
𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌨𑌾𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍇 ।
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥ 11
𑌶𑍈𑌲𑍀 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌮𑌯𑍀 𑌲𑍌𑌹𑍀 𑌲𑍇𑌪𑍍𑌯𑌾 𑌲𑍇𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑍈𑌕𑌤𑍀 ।
𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑍀 𑌮𑌣𑌿𑌮𑌯𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ।
𑌚𑌲𑌾𑌚𑌲𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌮𑍍 ॥ 12

𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 ॥௮॥ 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 𑌉𑌭𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍈𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 ॥௰॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌂 ॥ ௧௧ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌶𑍈𑌲𑍀𑌤𑌿 । 𑌶𑍈𑌲𑍀 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌮𑌯𑍀 𑌲𑍌𑌹𑍀 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌮𑌯𑍀 𑌲𑍇𑌪𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌯𑍀 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍈𑌵 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌕𑌸𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌂

ப்ரதிமை, பூமி, அக்நி, ஸூர்யன், ஜலம், மனஸ், ப்ராம்ஹணன் இவர்களிடம் தனக்கு குருவாகிய என்னைக் கபடமின்றி பக்தியுடன் த்ரவியத்தால் பூஜிக்க வேண்டும். 9

முதலாவது தந்தசுத்தி செய்துகொண்டு தேஹசுத்திக்காக ஸ்நானம் சேய்ய வேண்டும். ம்ருத்தை (மண்) க்ரஹிப்பது முதலியவைகளால் * இரண்டுவித மந்திரங்களாலும் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். 10

† நல்ல ஸங்கற்பமுடையவனுகி வேதத்தால்பூர்ணமாக ப்ரேரணையடைந்த ஸந்தியா தேவதையை உபாஸிப்பது முதலிய கர்மங்களைச் செய்து அவைகளுடன் கர்மங்களைச் சுத்திசெய்யும் என் பூஜையைச் செய்யவேண்டும். ” 11

சிலாமயமும், (கல்) தாருமயமும், (கட்டை) லோஹமயமும், (ஸுவர்ணம் முதலியவை) லேபமயமும், (மண், சந்தனம் முதலியவை) லேக்யமயமும், (படம் முதலியவை) ஸிகதமயமும், (மணல்) மனோ மயமும், மணிமயமும் இவ்விதம் ப்ரதிமைகள் எட்டுவிதமாகின்றன. பகவானுக்கு க்ருஹமாகிய ப்ரதிமையானது சலம், அசலம் என்று இரண்டுவிதமாம். 12

* இரண்டுவித மந்திரங்களாவன - வைதிகங்களும், தாந்த்ரிகங்களுமாம்.

† நல்ல ஸங்கற்பமாவது— பரமேச்வர விஷயமான ஸங்கர்பமாம்.

உத்வாஸாவாஹநே ந ஸ்த: ஸ்திராயாமுத்தவார்ச்சநே ।
அஸ்திராயாம் விகல்ப: ஸ்யாத் ஸ்தண்டிலே து பவேத் த்வயம் ॥
ஸ்நபநம் த்வவிலேப்யாயாமந்யத்ர பரிமார்ஜநம் ॥ 13

த்ரவ்யை: ப்ரஸித்தைர்மத்யாக: ப்ரதிமாதிஷ்வமாயிந: ।
பக்தஸ்ய ச யதாலப்தைர்ஹ்ருதி பாவேந சைவ ஹி ॥ 14

ஸ்நாநாலங்கரணம் ப்ரேஷ்டமர்ச்சாயாமேவ தூத்தவ ।
ஸ்தண்டிலே தத்த்வவிந்யாஸோ வஹ்நாவாஜ்யப்லுதம் ஹவி: ॥

பவதீதி ॥ 12 ॥ ப்ரதிமாதேர்விசேஷமாஹ ஸார்த்தேந உத்வாஸேதி । உத்வாஸோ விஸர்ஜநம் அஸ்திராயாமுத்வாஸநவிகல்ப: ஸாலக்ராமே ந கர்தவ்ய: ஸைகதாயாம் கர்தவ்ய: அந்யத்ர கர்தவ்யோ ந வேதி அவிலேப்யாயாம் ஸ்நபநம் லேப்யவ்யதிரிக்தாயாம் அந்யத்ர விலேப்யாயாம் லேப்யாயாம் பரிமார்ஜநமேவ ॥ 13 ॥ இதாநீம் ஸகாமநிஷ்காமபேதேந விசேஷமாஹ த்ரவ்யைரிதி । ப்ரக்ருஷ்டஸித்தை: ஸம்ப்ரோக்ஷிதை: அமாயிந: நிஷ்காமஸ்ய பக்தஸ்ய து யதாலப்தை: யத்வஸ்துநாதிநமஸ்யதே தத்ஸம்பாதிதைரேவ அநாயாஸலப்தை: ஹ்ருதி வேதநாத்யாகை: ததா பாவேந மநோமயைரப்யர்ச்சயேதித்யர்த்த: ॥ 14 ॥ அபிஷ்டாநமாஹ ப்ரதிமாஸ்வாலங்காராநாஹ ஸ்நாநேதி । தத்த்வவிந்யாஸ: யதாஸ்தாநம்

ஓ உத்தவ! அசலமான ப்ரதிமையில் பூஜிக்கும் பொழுது ஆவாஹனம், விஸர்ஜனம் இவ்விரண்டுமில்லை. சலமான ப்ரதிமையில் பூஜிக்கும்பொழுது * விகற்பமேற்படுகிறது. (ப்ரதிமைகளைத் தவிர) மற்ற பூமியில் பூஜிக்கும் பொழுது † இரண்டுமேற்படும் ‡ லேபமயமாக இல்லாத ப்ரதிமையில் பூஜிக்கும் பொழுது ஸ்னானம் செய்விக்க வேண்டும். லேபமயமான ப்ரதிமையில் பூஜிக்கும் பொழுது ப்ரோக்ஷணம் செய்யவேண்டும். 13

ப்ரதிமை முதலியவைகளில் மிகவும் ஸித்தமான த்ரவ்யங்களால் என்னைப் பூஜிக்கவேண்டும். காமனையில்லாத பக்தன், கிடைத்த த்ரவ்யங்களாலும், (அவைகளுமில்லாவிடில்) மனதில் பாவனையாலும் பூஜிக்கலாம். 14

ஓ உத்தவ! ப்ரதிமையில் ஸ்நானமும் அலங்காரமும் சிறந்ததாகின்றன (பூமியில்) மந்திரங்களால் தத்வவிந்யாஸ அமைப்பிலும் அக்நியில் ஆஜ்ய

---

* ஸாளக்ராமத்தில் ஆவாஹன விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும். மணலில் செய்யக்கூடாது இது விகற்பம்.

† ஆவாஹன விஸர்ஜனங்களைச் செய்தாலும் செய்யலாம். இல்லாவிட்டாலும் உசிதமாகும்.

‡ மண்டபம்–இது தவிர மற்ற ப்ரதிமையில் ஸ்நானம் செய்விக்க வேண்டும்.

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ‖ 15

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌪𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌮 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌧𑍂𑌪𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌦𑍀𑌪𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ‖ 16

𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌭𑍈𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌸𑌨𑌃 ।
𑌆𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌦𑌗𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑍇𑌦𑌰𑍍𑌚𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌥 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 ‖ 17

𑌕𑍃𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌚𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌲𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑍁𑌪𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ‖ 18

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂 ‖ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 - 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑌿 ‖ 16 ‖ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 — 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌭𑍈𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌂𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖 𑌉𑌦𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌵𑌾 𑌆𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌵𑌾 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍁 ‖ 17 ‖ 𑌕𑍃𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌕𑍃𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌚𑌾𑌂 𑌆𑌮𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌲𑌶𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌲𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌉𑌪𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ‖ 18 ‖ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵

(நெய்)த்தால் நனைந்த ஹவிஸ-ும், சிறந்தவைகள். ஸ-ூர்யனிடம் பூஜித்தல் சிலாக்யம், ஜலத்தில் தர்ப்பணம் முதலியவைகளால் பூஜித்தல் சிறந்தது. 15

என்பக்தன் ச்ரத்தையுடன் ஜலத்தைக் கொடுத்தாலும் சிறந்ததாகிறது; சந்தனம், தூபம், புஷ்பங்கள், தீபம், அன்னம் முதலியவை இவைகளைக்கொடுத்தால் கேட்கவேண்டுமா? 16

பக்தன் பரிசுத்தனுய், முதலாவது ஸாமக்ரியைகளைத்தேடிக்கொண்டு தர்ப்பாஸனத்தில் கிழக்குமுகமாகவோ, வடக்குமுகமாகவோ அமர்ந்து பூஜிக்கவேண்டும். ப்ரதிமையில் நேரில் இருந்து பூஜிக்கவேண்டும். 17

தான், * ந்யாஸம் செய்து கொண்டு † ந்யாஸம் செய்யப்பட்ட என் ப்ரதிமையைக் கையால் துடைக்கவேண்டும். கலசத்தையும் ப்ரோக்ஷணம் செய்வதற்குரிய பாத்ரத்தையும் (சந்தனம் முதலியவைகளால்) பூஜிக்கவேண்டும். 18

---

* ந்யாஸமாவது—குரு நமஸ்காரம் முதல் அவருபதேசப்படி அமைந்திருப்பது.
† மூலமந்திரத்தின் ந்யாஸமுடைய ப்ரதிமை என்பதாம்.

𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍

𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌚𑌮𑌨𑍀𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃 ।
𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌥 𑌶𑌿𑌖𑌯𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 20

𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌮𑌮 ।
𑌅𑌣𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌕𑌲𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 21

𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑌮𑌨𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 "𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌕𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌬𑍍𑌜𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇" 𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 "𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑌵𑌕𑍁𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌸𑌰𑍍𑌷𑌪𑌾𑌃 । 𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍" 𑌆𑌚𑌮𑌨𑍀𑌯𑌕𑍇 𑌤𑍁 "𑌜𑌾𑌤𑍀𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌤𑌕𑍍𑌕𑍋𑌲𑍈𑌰𑍍𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌮𑌨𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 ॥௧௯॥ 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௦ ॥ 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌗𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌶𑍋𑌷𑌿𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍇 [illegible] 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌕𑌲𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌕𑌾𑌰𑍋𑌕𑌾𑌰

அந்த ஜலத்தால் தேவபூஜை செய்யும் ஸ்தானத்திலும், த்ரவ்யங்களிலும், தேஹத்திலும் ப்ரோக்ஷணம் செய்து *மூன்று பாத்ரங்களை ஜலத்தாலும் அந்த அந்த த்ரவ்யங்களாலும் பூரணம் செய்யவேண்டும். 19

பாத்யம், அர்கயம், ஆசமனீயம் இவைகளுக்காக மூன்று பாத்ரங்களை வைக்கவேண்டும், பாத்யபாத்ரத்தை ஹ்ருதயத்தாலும், அரக்யபாத்ரத்தைச்சிரஸ்ஸாலும், ஆசமனீயபாத்ரத்தைச் சிகையாலும் மற்ற எல்லா பாத்ரங்களையும் காயத்ரியாலும் குருவாகியவன் ஸ்பர்சித்து ஜபிக்கவேண்டும். 20

† வாயுவாலும், அக்கியாலும் பரிசுத்தமான தேஹத்தில் ஹ்ருதய பத்மத்தி லிருப்பதும், ‡ நாதத்தின் கடைசியில் ஸித்தர்களால் த்யானம் செய்யப்படுவதும், ச்ரேஷ்டமும், அணுவுமான என்னுடைய நாராயண மூர்த்தியை த்யானம் செய்யவேண்டும். 21

---

* மூன்று பாத்ரங்கள்-பாத்யம், அர்க்யம், ஆசமனீயம் இவற்றிற்குரிய பாத்ரங்கள்:—பாத்யத்திற்காக உள்ள ஜலத்தில் சாமம், அறுகு, பத்மம், விஷ்ணுக்ராந்தி முதலியவை கலக்கவேண்டும்) அர்க்ய ஜலத்தில் சந்தனம், புஷ்பம் அக்ஷதை, யவை. தர்ப்பங்களினுனி, கடுகு, எள்ளு, அறுகு இந்த எட்டு த்ரவ்யங் கலக்கவேண்டும். ஆசமன ஜலத்தில் ஜாதி, லவங்கம், தக்கோலம் இவைகளைக் கலக்கவேண்டும்.

† வயிற்றின் மத்தியில் உள்ள வாயுவால் உலர்ந்ததும், ஆதாரத்திலிருக்கும் அக்கியால் பொசுங்கியதுமான தேஹம் நெற்றியில் உள்ள சந்திரமண்டலத்திலிருக்கும் அமுதம் பெருகையால் அமுதமயமாக ஆனபின்பு என்பது பொருள்.

‡ நாதமாவது ப்ரணவத்தின் ஐந்தாவதான அம்சமாம், அகாரம், உகாரம், மகாரம், பிந்து, நாதம் இவ்வைந்தம்சமாம்.

தயா தநுஸ்தயா விஷ்ணோ வ்யாப்தே ஸம்பூஜ்ய தந்மய: ।
ஆவாஹ்யார்சாதிஷு ஸ்தாப்ய ந்யஸ்தாங்கம் மாம் ப்ரபூஜயேத் ॥ 22
தர்மாத்யைஶ்ச மஹாஶக்தீர்நவ வாஸநாய ப்ரகல்பயேத் ।
யத்ராதிபிஸ்ஸ நவபி: கல்பயித்வாஸநம் மம ॥ 23
பத்மம் சாஷ்டதளம் தத்ர கர்ணிகாகேஸரோஜ்ஜ்வலம் ।
உபாப்யாம் வேததந்த்ராப்யாம் பாத்யம் உபயஸித்தயே ॥ 24

ஓங்காரபிந்துநாதா: ஷடம்ஶா: தத்ர நாதாந்தே [illegible] ॥ ௨௧ ॥ தயேதி । தயா தநுஸ்தயா [illegible] ॥ ௨௨ ॥ [illegible] ॥ ௨௩ ॥ பத்மமிதி । [illegible] ॥ ௨௪ ॥ [illegible]

ஸ்வரூபபூதமான அந்த மூர்த்தியால் தேஹம் வ்யாபித்தபொழுது (அங்கேயே மானஸ உபசாரங்களால்) பூஜித்துத் தன் மயனாகி ப்ரதிமை முதலியவைகளில் ஆவாஹனம் செய்து ஸ்தாபித்து அமைந்த அங்கமுடைய என்னைப் பூஜிக்கவேண்டும். 22

* தர்மம் முதலியவைகளாலும் † ஒன்பது சக்திகளாலும் எனக்கு ஆஸனத்தைக்கற்பித்து அங்கு மொட்டின் கிஞ்ஜல்கங்களால் ப்ரகாசிக்கும் எட்டுத் தளமுடைய பத்மத்தையும் கற்பித்து (போகம் மோக்ஷம்) இரண்டும் ஸித்தி பெறுவதற்காக வேதம், தந்திரம் இவ்விரண்டினாலும் எனக்குப் பாத்யம், ஆசமனீயம், அர்க்யம் முதலான உபசாரங்களைக் கற்பிக்கவேண்டும். 23-24

* தர்மம், ஞானம், வைராக்யம், ஐச்வர்யம், அதர்மம், அஞ்ஞானம், அவைராக்யம், ஐச்வர்யமில்லாமை இவ்வெட்டும் தர்மம் முதலியவைகளாம்.

† விமலே, உத்கர்ஷிணீ, ஞானே, க்ரியை, யோகை, ப்ரஹ்வை, ஸத்யை, ஈசானை, அநுக்ரஹை இவ்வொன்பதும் சக்திகளாம்,

ஸுதர்ஶநம் பாஞ்சஜந்யம் கதாஸீஷுதநுர்ஹலாந் ।
முஸலம் கௌஸ்துபம் மாலாம் ஶ்ரீவத்ஸம் சாநுபூஜயேத் ॥ 25

நந்தம் ஸுநந்தம் கருடம் ப்ரசண்டம் சண்டமேவ ச ।
மஹாபலம் பலம் சைவ குமுதம் குமுதேக்ஷணம் ॥ 26

துர்காம் விநாயகம் வ்யாஸம் விஷ்வக்ஸேநம் குரூந் ஸுராந் ।
ஸ்வே ஸ்வே ஸ்தாநே த்வபிமுகாந் பூஜயேத் ப்ரோக்ஷணாதிபி: ॥ 27

சந்தநோஶீரகர்பூரகுங்குமாகுருவாஸிதை: ।
ஸலிலை: ஸ்நாபயேந்மந்த்ரைர் நித்யதா விபவே ஸதி ॥ 28

பூஜாமாஹ த்ரிபி: ஸுதர்ஶநமிதி । தத்ராந்யஸ்தாம் ஶக்த்யம் ஸாவரணபூஜா ஸஹிதா க்ரமேணைவ நவஸங்க்யாவரணோக்தம் தத்ஸுதர்ஶநாதீந்யாயுதாந்யஷ்டஸு திக்ஷு கௌஸ்துபமாலாஶ்ரீவத்ஸாநுரஸி ॥ ௨௫ ॥ நந்தேதி । நந்தாதீந் பார்ஷதாநஷ்டதிக்ஷு கருடம் புரத: ॥ ௨௬ ॥ துர்காமிதி । துர்காதீந் கோணேஷு குரூந் ஸுராந் இந்த்ராதிலோகபாலாந் பூர்வாதிதிக்ஷு ஸ்வஸ்தாநேஷு தேவஸ்யாபிமுகாந் ப்ரோக்ஷணாதிபிருபசாரை: பூஜயேதித்யர்த: ॥ ௨௭ ॥ வாஸ்யாதீநாம் வாஸாந் ப்ரகல்ப்ய ஶக்த்யோக்தம் தாநேவ மந்த்ரவிதிபி: ஸ்நாபயதி ஸ்நாநை:- சந்தநேதி ॥ ௨௮ ॥

---

* சக்ரம், சங்கு, கதை, கத்தி, பாணம், வில்லு, கலப்பை, உலக்கை, கௌஸ்துபம், மாலை, ஸ்ரீவத்ஸம் இவைகளையும் பூஜிக்கவேண்டும். 25

† நந்தன், ஸுநந்தன், கருடன், ப்ரசண்டன், சண்டன், மஹாபலன், பலன், குமுதன், குமுதேக்ஷணன் இவர்களையும் பூஜிக்கவேண்டும். 26

துர்க்கை, விநாயகர், வ்யாஸர், விஷ்வக்ஸேநர், குருக்கள், தேவர்கள் இவர்களைப் பகவானுக்கு நேரில் அவரவர்களின் ஸ்தானத்தில் ப்ரோக்ஷணம் முதலியவைகளால் பூஜிக்கவேண்டும். 27

சந்தனம், இலாமிச்சை, கர்ப்பூரம், குங்குமம், அகில்கட்டை இவைகளின் வாஸனையுடைய ஜலத்தால், மந்திரங்களை ஜபித்து ஸ்நானம் செய்விக்கவேண்டும். ‡ சக்தியிருக்குமானால் எப்பொழுதும் இவ்விதமே ஸ்நானம் செய்விக்க வேண்டும். 28

---

* சக்ரம் முதல் உலக்கை வரையில் எட்டு ஆயுதங்களை எட்டுத் திசைகளிலும் கௌஸ்துபம், மாலை, ஸ்ரீவத்ஸம் இவைகளை மார்பிலும் பூஜிக்கவேண்டும் என்பதாம்.

† கருடனை முன்புறத்திலும் மற்றப் பார்ஷதர்களை எட்டுத் திசைகளிலும் பூஜிக்க வேண்டுமென்பதாம்.

‡ சக்தியில்லாவிடில் பர்வகாலம் முதலியவைகளில் வாஸனையுள்ள ஜலங்களாலும் மற்றக்காலங்களில் ஸாதாரணஜலங்களாலும் ஸ்நானம் செய்விக்கவேண்டும்.

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌘𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌚 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮𑌭𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 29

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌾𑌭𑌰𑌣𑌪𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌲𑍇𑌪𑌨𑍈𑌃 ।
𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌸𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 30

𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌚𑌮𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌨𑌸𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌕𑌃 ॥ 31

𑌗𑍁𑌡𑌪𑌾𑌯𑌸𑌸𑌰𑍍𑌪𑍀𑌂𑌷𑌿 𑌶𑌷𑍍𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌪𑍂𑌪𑌮𑍋𑌦𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌂𑌯𑌾𑌵𑌦𑌧𑌿𑌸𑍂𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 32

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌘𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌘𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 '𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌘𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦 𑌵𑍇𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 '𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨 । 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 '𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍇'𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 '𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌰𑍋 𑌨𑍇𑌮𑌧𑌿𑌤𑌾 𑌹𑌵𑌨𑍍𑌤' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌚𑌿 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑍂𑌪𑌰𑍌𑌹𑌿𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 ॥௨௯॥ 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌹𑌾𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌪𑍋𑌲𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃𑌸𑍍𑌥𑌲𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌭𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌃 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௩௰ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 । 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௩௧॥ 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌡𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑌷𑍍𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌤𑍈𑌲𑌪𑌕𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌆𑌪𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌅𑌪𑍂𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥

(வேதத்தைச் சார்ந்த) ஸ்வர்ணகர்மம் என்ற அநுவாகம் * மஹாபுருஷ வித்யை, புருஷஸூக்தம், ராஜனம் முதலிய ஸாமங்கள் இவைகள் ஸ்நானம் செய்விக்க மந்திரங்களாம். 29

வஸ்திரம், யஞ்ஞோபவீதம், ஆபரணம் (மகரிகாதி) பத்ரம், புஷ்பமாலை, கந்தவஸ்துக்களின் பூச்சு இவைகளால் என் பக்தன் என்னை உசிதப்படி அன்புடன் அலங்காரம் செய்யவேண்டும். 30

பூஜை செய்கிறவன் ச்ரத்தையுடன்பாத்யம், ஆசமனீயம், சந்தனம், புஷ்பங்கள், அக்ஷதை, தூபம், தீபம், நைவேத்யம் இவைகளை எனக்குக் கொடுக்க வேண்டும். 31

வெல்லம், பாயஸம், நெய், முருக்கு, அபூப (வடை அதிரஸம் முதலியவை) ஸமூஹங்கள், மோதகங்கள், தேன்குழல், தயிர், பருப்பு இவைகளைச் சக்தியிருக்குமானல் நைவேத்யமாகக் கற்பிக்கவேண்டும். 32

* ஏ புண்டரீகாக்ஷ! உம்மால் ஜயிக்கப்பட்டது. ஓ லோகநாத! உமக்கு நமஸ்காரம். ஓ ஹ்ருஷிகேசவ! ஓ மஹாபுருஷ! ஆதியில் உண்டான ப்ரபுவே! உமக்கு நமஸ்காரம். இது மஹாபுருஷ வித்யையாம்.

अभ्यङ्गोन्मर्दनादर्शदन्तधावाभिषेचनम् ।
अन्नाद्यगीतनृत्यानि पर्वणि स्युरुतान्वहम् ॥ 33

विधिना विहिते कुण्डे मेखलागर्तवेदिभिः ।
अग्निमाधाय परितः समूहेत्पाणिनोदितम् ॥ 34

परिस्तीर्याथ पर्युक्षेदन्वाधाय यथाविधि ।
प्रोक्षण्यासाद्य द्रव्याणि प्रोक्ष्याग्नौ भावयेत माम् ॥ 35

तप्तजाम्बूनदप्रख्यं शङ्खचक्रगदाम्बुजैः ।
लसच्चतुर्भुजं शान्तं पद्मकिञ्जल्कवाससम् ॥ 36

३३ ॥ सामान्येन गुणान्विधत्ते । अभ्यङ्गेति । अभिषेचनं स्ना
नं तादृशं तत्प्रयोजनं अन्नाद्यमिति अन्नं भोज्यं भक्ष्यं लेह्यं चोष्यं पेयं चान्नाद्यं
अन्वहं यथाशक्त्या विसेवेतेति ॥ ३३ ॥ होमं प्रपञ्चयति — विधिनेति सार्धद्वाभ्यां
विधिना गृह्योक्तविधानेन मेखलादिभि-
रुपलक्षिते विहिते निर्मिते कुण्डे । 'विस्तारोच्छ्रायतस्तिस्रो
मेखलाः स्युः' ... निम्नो गर्तः ...
उदितं प्रज्वलितं अग्निं परितः समूहेत् ॥ ३४ ॥ परि
स्तीर्य ... परिस्तीर्य पर्युक्ष्य परितः प्रोक्षणीयोदकपात्रं
प्रोक्षणीसंज्ञकं ... प्रोक्ष्य ...
... द्रव्याणि होमोपयोगीनि आसाद्य प्रोक्षण्या
प्रोक्षणी ... प्रोक्ष्य अग्नौ मां भावयेत् ॥ ३५ ॥ तप्तेति ।
शङ्खादिभिर्लसन्तश्चत्वारो भुजा यस्य तम् ॥ ३६ ॥ ...

எண்ணெய், உடம்புபிடித்தல், கண்ணுடி, தந்ததாவனம், ஸ்நானம், புசிப்பதற்குரியது, பக்ஷிப்பதற்குரியது, கானம், நர்த்தனம் இவைகள் பர்வ காலத்தில் ஏற்படவேண்டும். சக்தி யிருக்குமானுல் தினந்தோறும் ஏற்படலாம். 33

மேகலை, ஆவர்த்தம், வேதி இவைகளால் காணப்படுவதும், விதிப்படி விஹிதமுமான குண்டத்தில் அக்நியை அமைத்து ஜ்வலிக்கும் அந்த அக்நியைக் கையால் நான்கு புறத்திலும் ஒன்ருய்ச் சேர்க்க வேண்டும். 34

பிறகு பரிஸ்தரணம்போட்டு விதிப்படி அந்வாதானம் என்ற கர்மாவைச் செய்து (ஹோமத்திற்குரிய) பாத்ரங்களை (வடபுறத்தில்) வைத்து ப்ரோக்ஷணத்திற்குரிய பாத்திரத்திலுள்ள ஜலத்தால் ப்ரோக்ஷணம் செய்து அக்நியில் என்னை த்யானம் செய்ய வேண்டும். 35

உருக்கிய ஸ்வர்ணம்போன்ற காந்தியுடையவனும், சங்கு, சக்கரம், கதை பத்மம் இவைகளால் விளங்கும் நான்கு புஜங்களை யுடையவனும், சாந்தனும், பத்மத்தின் கிஞ்ஜல்கம்போன்ற வஸ்திரமுள்ளவனும், ப்ரகாசிக்கும் கிரீடம்,

स्फुरत्किरीटकटककटिसूत्रवराङ्गदम् ।
श्रीवत्सवक्षसं भ्राजत्कौस्तुभं वनमालिनम् ॥ 37

ध्यायन्नभ्यर्च्य दारूणि हविषाभिघृतानि च ।
प्रास्याज्यभागावाघारौ दत्त्वा चाज्यप्लुतं हविः ॥ 38

जुहुयान्मूलमन्त्रेण षोडशर्चावदानतः ।
धर्मादिभ्यो यथान्यायं मन्त्रैः स्विष्टिकृतं बुधः ॥ 39

अभ्यर्च्याथ नमस्कृत्य पार्षदेभ्यो बलिं हरेत् ।
मूलमन्त्रं जपेद्ब्रह्म स्मरन्नारायणात्मकम् ॥ 40

किरीटादीनि यस्य तम् ॥ ३७ ॥ ध्यायन्निति । हविषा घृतेन अभिघृतानि सम-
मिद्धानि दारूणि [illegible] प्रास्य प्रक्षिप्य आघारौ तत्संज्ञौ
यागौ आज्यभागौ च दत्त्वा [illegible] प्रागाहुती हुत्वेत्यर्थः तत्रा-
घारौ 'प्रजापतये स्वाहेन्द्राय स्वाहे'ति चोत्तरदक्षिणपश्चिमोत्त-
राग्निकोणयोः, व्यत्यासेन आज्यभागौ 'अग्नये स्वाहा
सोमाय स्वाहे'ति द्वयं होमार्थौ ॥ ३८ ॥ जुहुयादिति । मूलमन्त्रेण
अष्टाक्षरेण तथा षोडशर्चेन पुरुषसूक्तेन च
अवदानतः प्रत्यृचमाहुतिग्रहणेनेत्यर्थः पुरुषसूक्तेन नारा-
यणपक्षे समस्तमन्त्रैः तैरेव प्रत्यवदानमाहुतिः
मन्त्रैः यथान्यायं प्रत्येकं 'अग्नये स्विष्टकृते स्वाहे'
त्येवं स्विष्टकृतं च जुहुयात् ॥ ३९ ॥ अभ्यर्च्येति । तदेवाग्निस्थं भगवन्तं
सम्यगभ्यर्च्य अथ नमस्कृत्य पार्षदेभ्यः प्रत्येकं बलिं
हरेत् ततः नारायणात्मकं ब्रह्म प्रणवं स्मरन् मूल-
मन्त्रं जपेत् ॥ ४० ॥ इत्येवम् ततः …

கடகம், அரைஞாண், சிறந்த தோள்வளை இவைகளுடையவனும், ஸ்ரீவத்ஸத்தை மார்பிலுடையவனும், விளங்கும் கௌஸ்துபமுடையவனும், வனமாலையணிந்தவனுமாகிய என்னை த்யானித்துப் பூஜித்து ஹவிஸ்ஸால் நனைந்த ஸமித்துக்களை ஹோமஞ்செய்து ஆகாரம், என்ற இருயாகங்களையும், ஆஜ்ய பாகங்களையும் கொடுத்து மூலமந்திரத்தால்,(அல்லது)பதினாறுருக்குகளுடைய புருஷஸூக்தத்தால் ஒவ்வொரு ருக்குக்கும ஆஹுதியை க்ரஹித்து நீதிதவறாமல் ஆஜ்யம் நனைந்த ஹவிஸ்ஸை தர்மம் முதலியவைகளுக்கு மந்திரங்களால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். பண்டிதனாகியவன் ஸ்விஷ்டக்ருத்தையும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். 36—39

பிறகு (அக்நியிலிருக்கும் பகவானாகிய) என்னைப் பூஜித்து நமஸ்கரித்து பார்ஷதர்களுக்குப் பலிகொடுக்க வேண்டும். நாராயணஸ்வரூபமான ப்ரும்ஹத்தை ஸ்மரித்து மூலமந்திரத்தை ஜபம் செய்யவேண்டும். 40

𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑌮𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑍁𑌖𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌬𑍂𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 41

𑌉𑌪𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌭𑌿𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌮𑌮 ।
𑌮𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 42

𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌰𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 ।
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍 ॥ 43

𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍀𑌶 𑌭𑍀𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ 44

𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌆𑌚𑌮𑌨𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑍁𑌂𑌜𑍀𑌤 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌮𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌂𑌬𑍂𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌥 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌪𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௧ ॥ 𑌉𑌪𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑌃 𑌵𑍈𑌯𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌪𑌰𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௨ ॥ 𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌂 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑌪𑍀𑌤𑌿 ॥ ௪௩ ॥ 𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹—𑌶𑌿𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌤𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌤𑌰𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 (?) 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௪ ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣

பிறகு ஆசமனம் கொடுத்து மீதியை விஷ்வக்ஸேநருக்குக் கல்பிக்க வேண்டும். பிறகு வாஸனையுள்ள தாம்பூலம் முதலிய முகவாஸங்களைக் கொடுத்துப் பூஜிக்க வேண்டும். 41

என்னுடைய செய்கைகளைக் கானம் செய்தும், கீர்த்தனம் செய்தும், அவைகளைத் தன்னிடம் அபிநயித்தும், நர்த்தனம் செய்தும், என் சரிதங்களைக் கேட்கும்படி செய்தும், ச்ரவணம் செய்தும் ஒரு முகூர்த்தம் வரையில் ஸமயமெதிர்பார்த்தவனாக வேண்டும். 42

புராணங்களைச் சார்ந்த பலவித ஸ்துதிகளாலும், ப்ராக்ருதங்களான ஸ்தோத்திரங்களாலும், ஸ்துதி செய்து ஓ பகவானே! ப்ரஸந்நராக வேண்டுமென்று தடிக் கம்புபோல் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும். 43

சிரஸை என் பாதங்களில் வைத்து † ஒன்றுக்கொன்று கைகளால் என் பாதங்களை க்ரஹித்து ஓ ஈச! ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்தினின்று பயந்தவனும், சரணமடைந்தவனுமாகிய என்னை ரக்ஷிக்க வேண்டுமென்று நமஸ்கரிக்க வேண்டும். 44

---

† ஒன்றுக்கொன்று என்பது—என் வலது பாதத்தை வலது புஜத்தாலும் இடது பாதத்தை இடது புஜத்தாலும் க்ராஹித்து என்பதைக் குறிப்பிடுவதாம்.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌮𑍍 ।
𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚𑍇𑌦𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ 45

𑌅𑌰𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌹𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 46

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑌪𑌥𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍈𑌃 ।
𑌅𑌰𑍍𑌚𑌨𑍍𑌨𑍁𑌭𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍍𑌯𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 47

𑌮𑌦𑌰𑍍𑌚𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍃𑌢𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 48

𑌮𑌦𑌰𑍍𑌚𑌕𑌂 𑌵𑍈𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌕𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 — 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌯𑌾 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌯𑍇𑌚𑍍 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌪𑌿 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑍀𑌯𑌮𑍍 ॥ ௪௫ ॥ 𑌏𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌿𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹 — 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ ௪௬ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌉𑌭𑌯𑌤𑌃 𑌇𑌹𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌚 ॥ ௪௭ ॥ [illegible] — 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌚𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌜𑌨𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 [illegible] ॥ ௪௮ ॥ 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾

இந்தப் பிரார்த்தனையால் நான் கொடுத்த நிர்மால்யத்தை ஆதரவுடன் சிரஸில் தரித்து ஜ்யோதிஸ்ஸை உத்வாஸனம் செய்வானாகில் அந்த ஜ்யோதிஸ்ஸை (ஹ்ருதய பத்மத்திலிருக்கும்) ஜ்யோதிஸ்ஸிலேயே ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 45

பரதிமை முதலியவைகளில் எந்த ப்ரதிமையில் எப்பொழுது ச்ரத்தை யுண்டாகிறதோ அந்த ஸமயம் அந்த ப்ரதிமையில் என்னைப் பூஜிக்க வேண்டும். ஸர்வஸ்வரூபியாகிய நான் ஸர்வ பூதங்களிலும், மனதிலும் நிலைபெற்றிருக்கிறேன். 46

இவ்விதம் புருஷன் க்ரியா யோகத்திற்கு ஸ்தானங்களான வைதிகதாந்திரிக கர்மங்களால் பூஜிப்பவன் இவ்வுலகிலும், பரலோகத்திலும் இஷ்ட ஸித்தியை என்னிடமடைகிறான் 47

என் ப்ரதிமையை ப்ரதிஷ்டை செய்து த்ருடமான ஆலயத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும். மனோஜ்ஞமான பூந்தோட்டங்களையும் * பூஜை † யாத்ரை ‡ உத்ஸவம் இவைகளுக்குரிய ஸ்தானங்களையும் விடவேண்டும். 48

* பூஜை-தினப்படி பூஜை.

† யாத்ரை—விசேஷித்த பர்வகாலத்தில் வெகு ஜனங்களின் வரவு.

‡ உத்ஸவம்—வஸந்தாதி காலத்தில் செய்யும் உத்ஸவம்.

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌥𑌾𑌨𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌣𑌪𑍁𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 49

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 50

𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌨𑍈𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤 𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 51

𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌤 𑌸𑍁𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌡𑍍𑌭𑍁𑌗𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 52

𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌂 । 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌤𑌤𑌾𑌨𑍁-
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 ॥ ௪௯ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤-
𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌮𑌾𑌹-𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 ॥ ௫௦ ॥ 𑌸𑌕𑌾𑌮𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌮𑌾𑌹-𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗
𑌲𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௫௧ ॥ [illegible]
𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 । 𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌡𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑍋𑌜𑍀 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌃 ॥ ௫௨ ॥ [illegible]
[illegible] 𑌸𑌾𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌸𑌹𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜

பெரிதான பர்வகாலங்களிலும் தினந்தோறும் நடக்க வேண்டிய பூஜை முதலியவைகள் நீடித்து நடக்க, நிலம், கடை, நகரம், க்ராமம் இவைகளைக் கொடுப்பவன் எனக்கு ஸமமான ஐச்வர்யத்தை அடைகிறான். 49

ப்ரதிமையை ப்ரதிஷ்டை செய்வதால் ஸார்வபௌமத் தன்மையையும், ஆலயத்தை நிர்மாணம் செய்வதால் மூவுலகையும், பூஜை முதலியவற்றால் ப்ருஹ்ம லோகத்தையும், இந்த மூன்றால் எனக்கு ஸமமான தன்மையையும் அடைகிறான். 50

அபேக்ஷையில்லாத பக்தி யோகத்தால் என்னையே அடைகிறான். முன் சொன்னவிதம் எவன் என்னைப் பூஜிக்கிறானோ அவன் பக்தியோகத்தை அடைகிறான். 51

தேவர்களுடையவும், ப்ராஹ்மணர்களுடையவும் தான் கொடுத்ததும் பிறர் கொடுத்ததுமான வ்ருத்தியை எவன் அபஹரிக்கிறானோ அவன் பத்து லக்ஷம் வருஷம் வரையில் க்ருமியாகப் பிறக்கின்றான். 52

𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌹𑍇𑌤𑍂𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥ 53

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌸𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑌾𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌚𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌫𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 “ 𑌪𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌃 𑌫𑌲𑌂 𑌪𑌦𑌂 । 𑌭𑌾𑌗𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌵𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌶𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 88 ” ॥௫௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

தர்மங்களைச் செய்தவனுக்குள்ள பலனை அவற்றிற்கு ஸஹாயமாகியவனும், ஹேதுவாக இருந்தவனும், அநுமோதித்தவனும் பரலோகத்தி லடைகிறான். இவர்கள் கர்மங்களின் பலனுக்குப் பாகமாக உள்ளவர்கள் (ஒத்தாசை முதலியவை) அதிகமானால் பலனும் அதிகமாகும். 53

27-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

अष्टाविंशाध्याय प्रारम्भः.

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

परस्वभावकर्माणि न प्रशंसेन्न गर्हयेत् ।
विश्वमेकात्मकं पश्यन् प्रकृत्या पुरुषेण च ॥ 1
परस्वभावकर्माणि यः प्रशंसति निन्दति ।
स आशु भ्रश्यते स्वार्थादसत्यभिनिवेशतः ॥ 2
तैजसे निद्रयापन्ने पिण्डस्थो नष्टचेतनः ।
मायां प्राप्नोति मृत्युं वा तद्वन्नानार्थदृक् पुमान् ॥ 3

अष्टाविंशे तु यः पूर्वं विस्तरेणोपवर्णितः ।
ज्ञानयोगः पुनस्त्वासौ समाहृत्य निरूप्यते ॥

उक्तानीति विस्तरेणोक्तं, ज्ञानयोगं संक्षेपेण वक्तुमाह— परेति। परेषां स्वभावान् शान्तघोरान् कर्माणि च तत्र हेतुः विश्वमिति ॥१॥ विपक्षे दोषमाह— परेति। स्वार्थात् ज्ञाननिष्ठालक्षणात् असति द्वयासक्ते चेतस्यभिनिवेशात् ॥२॥ भ्रंशमेव दृष्टान्तेन दर्शयति तैजस इति। तैजसे राजसाहङ्कारकार्ये इन्द्रियगणे निद्रया आपन्ने अभिभूते सति पिण्डस्थो जीवः केवलं देहेन्द्रियैः मायां स्वप्नं प्राप्नोति तदा देहस्थोऽपि नष्टचेतनस्सन् मृत्युतुल्यां सुषुप्तिं वा प्राप्नोति यथा तद्वदेव नानार्थदृक् द्वैताभिनिवेशी विक्षेपं लयं च प्राप्नोति यथा प्राज्ञस्य संवक्तुः विश्वस्य भोगक्षयलक्षणो भ्रंशः स्वदेहात्मसंवद्धादात्मनोऽपि स्वरूपभ्रंशः इति भावः ॥३॥ चेतासत्या यया स्वातिनिद्रयोनिर्विषय

28-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

ப்ரக்ருதியாலும், புருஷனாலும் ப்ரபஞ்சத்தை ஒரே ரூபமாகப் பார்க்க வேண்டும். பிறருடைய ஸ்வபாவத்தையும், செய்கைகளையும் ஸ்துதிக்கவும் கூடாது, நிந்திக்கவும் கூடாது. 1

எவன் பிறருடைய ஸ்வபாவத்தையும், செய்கைகளையும் புகழ்வதும் இகழ்வதுமாகிருனே அவன் த்வைதத்தில் ஏற்பட்ட அபிநிவேசத்தால் தன்னுடைய அர்த்தத்தினின்று (ஞானம்) விரைவில் நழுவுதலடைகின்றுன். 2

இந்திரியங்கள் நித்ரையால் ஒடுங்கிய பின்பு தேஹத்திலிருக்கும் ஜீவன் அறிவை இழந்து (ஸ்வப்னரூபமான) மாயையை அடைகிறுன். அதுபோல் பல விஷயங்களில் நோக்கமுள்ள புருஷன் நழுவுகிறுன். 3

𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌕𑌿𑌮𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌵𑌾𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍋𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌮𑍃𑌷𑍈𑌵 𑌚 ॥ 4

𑌛𑌾𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌲𑍍𑌲𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾 𑌭𑌯𑌮𑍍 ॥ 5

𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌰𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 6

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 (?) 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌾 𑌭𑌾𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 7

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌕𑌿𑌮𑌪𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌉𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ४ ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌤𑌿 । 𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌃 𑌆𑌭𑌾𑌸𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌜𑌤𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌏𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌮𑌯𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥
५॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌮𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌆𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌤𑌿॥६॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌭𑌾𑌤𑌿𑌃

வஸ்துவில்லாத த்வைதத்திற்குள் நன்மை எது ? தீமை எது ? வாக்கினல் கூறியதும் பொய், மனதால் நினைத்ததும் பொய் (கண்ணால் பார்த்ததும் பொய்.) 4

நிழல், ப்ரதித்வனி, ஆபாஸம், (முத்துச்சிப்பி முதலியவை) இவை பொய் யாயினும் அர்த்தமுள்ளவைகளாகின்றன. இதுபோல் தேஹம் முதலிய வஸ்துக்கள் லயமாகும் வரையில் பயத்தைக் கொடுக்கின்றன. 5

ப்ரபுவாகிய ஆத்மாவே இவ்வுலகமாக ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிருன். ஸர்வஸ்வரூபியாகிய ஆத்மாவே ரக்ஷிக்கப்படுகிருன். ஈச்வரனுகிய ஆத்மாவே ஸம்ஹரிக்கப்படுகிருன். 6

ஆகையால் ஆத்மாவைத் தவிர மற்றதிலிருந்து வேறு வஸ்து நிரூபிக்கப்படவில்லே. நிரூபிக்கப்படும் † மூன்று விதமான இந்த அவஸ்தை ஆத்மாவில் தோன்றுவன; நிர்மூலமாவன. 7

---

† மூன்றுவித அவஸ்தை.—ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் இவைகளாம்.

𑌇𑌦𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 8
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌦𑍁𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 𑌨 𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 ॥ 9
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌗𑌮𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌾 ।
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌦𑌸𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌰𑍇𑌦𑌿𑌹 ॥ 10

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌨𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 ।
𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌶𑍋𑌰𑍀𑌶 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 11
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋𑌽𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ।

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌪𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹-𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௮ ॥
𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌦𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥
௯ ॥ 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌦𑌸𑌦𑍇𑌵𑍈𑌤𑌤𑍍
𑌤𑌦𑌸𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍। 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣
𑌘𑌟𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌗𑌮𑍇𑌨
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌦
𑌸𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ ௰ ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌦𑌸
𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌡𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌸𑍋 𑌨 𑌘𑌟𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑌤𑍇-𑌨𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮
𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌶𑍋𑌃 𑌜𑌡𑌾𑌜𑌡𑌯𑍋𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯
𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹-𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௧ ॥ 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿-𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿।
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌪𑌦𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌨𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌤𑌦𑍇𑌹𑌤𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌕

இந்த ப்ரபஞ்சத்தைக் குணமயமென்றும், மாயையால் மூன்றுவிதமாக அமைந்தது என்றும் தெரிந்துகொள். நான் கூறிய இந்த ஞானவிஞ்ஞானங்களின் நிலையை அறிந்தவன் நிந்திக்கவுமாட்டான் ஸ்துதிக்கவுமாட்டான். உலகத்தில் ஸூர்யன்போல் ஸஞ்சரிப்பான். 8—9

ப்ரத்யக்ஷத்தாலும், அநுமானத்தாலும், பரோக்ஷத்தாலும் ஸ்வாநுபவத்தாலும் இந்த ப்ரபஞ்சம் ஆதியையும் முடிவையுமுடையது; பொய்யாகியது என்று அறிந்து இவ்வுலகில் ஸஞ்சரிக்க வேண்டும். 10

உத்தவர் வினவுகிறூர்.

ஓ ஈசா! ஜடமும், த்ருச்யமுமான தேஹத்திற்கு இந்த † ஸம்ஸாரமில்லை. அஜடமும், த்ரஷ்டாவுமான ஆத்மாவுக்கும் ஸம்ஸாரமில்லை. யாரால் இந்த ஸம்ஸாரம் அடையப்படுகிறது. 11

ஆத்மா, அழிவில்லாதது; குணமற்றது; பரிசுத்தமானது; ஸ்வயம் ஜ்யோதி ஸ்வரூபமானது; ஆவரணமில்லாதது; அக்நிபோல் பிரகாசமானது.

---

† ஸம்ஸாரம் — பிறப்பு - இறப்பு.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌦𑍍𑌦𑌾𑌰𑍁𑌵𑌦𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 12

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌫𑌲𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌃 ॥ 13

𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌽𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌗𑌮𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ 14

𑌯𑌥𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍋 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌨𑌰𑍍𑌥𑌭𑍃𑌤𑍍 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑍈 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ 15

𑌜𑌡𑌃 𑌅𑌯𑌂𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑍋𑌽𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑌭𑍇𑌦𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍॥12॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌅𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌫𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌫𑌲𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥13॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌸𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥14॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌃 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾॥15॥ 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷 𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃

தேஹமோ ஜடமானது; தாரு (கட்டை) போன்றது யாரை ஸம்ஸாரமணுகும்? 12

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபகவான் கூறுகிறார்.

தேஹம், இந்திரியங்கள், ப்ராணன் இவைகளால் ஆத்மாவுக்கு எதுவரையில் ஸம்பந்தமோ அதுவரையில் அவிவேகத்தால் ஏற்படும் இந்த ஸம்ஸாரமானது பொய்யாயினும் ஸ்பூர்த்தியுள்ளதாகிறது. 13

விஷயங்களைத் தயானிக்கும் ஆத்மாவுக்கு “ஸ்வப்னத்தில் அநர்த்தம் வருவதுபோல்” அர்த்தமில்லாவிட்டாலும் ஸம்ஸாரம் நிவ்ருத்தியடைகிறதில்லை.

விழிக்காதவனுக்கு ஸ்வப்னமானது வெகு அநர்த்தங்களை வ்ருத்திபண்ணுவதுபோல் அதே ஸ்வப்னம் விழித்திருப்பவனுக்கு மோஹத்தின் பொருட்டாவதில்லை நிச்சயம். 15

𑌶𑍋𑌕𑌹𑌰𑍍𑌷𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌲𑍋𑌭𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 16

𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍋𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋
𑌜𑍀𑌵𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌧𑍇𑌵 𑌗𑍀𑌤
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰 𑌆𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥ 17

𑌅𑌮𑍂𑌲𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌂
𑌮𑌨𑍋𑌵𑌚𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑌰𑍀𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮 ।

𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌤𑌿। [illegible] 𑌅𑌹𑌂𑌸𑍁𑌖𑍀𑌦𑍁𑌃𑌖𑍀𑌤𑌿𑌵𑌚𑍍𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌖𑍀 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 ‘‘[illegible] 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑍋𑌷𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 । [illegible] 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃’’ ॥௧௬॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌤𑌿। 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 [illegible] 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑍀 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌸 𑌏𑌵 [illegible] 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌧𑍀𑌨𑌃 [illegible] 𑌆𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌦𑍋𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௧௭ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌮𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 [illegible] 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌅𑌮𑍂𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌮𑍂𑌲𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂 [illegible] 𑌜𑌨𑌯𑌤𑌿 [illegible]

துக்கம், சந்தோஷம், பயம், கோபம், லோபம், மோஹம், மதம் முதலியனவும் ஜனனமரணங்களும் அஹங்காரத்திற்குக் காணப்படுகின்றன. ஆத்மாவிற்கில்லே. 16

தேஹம், இந்திரியங்கள், ப்ராணன், மனஸ் இவைகளில் அபிமானமுடைய ஆத்மாவே அவைகளுக்குள்ளிருக்கும் ஜீவன்; குணமயமும், கர்மமயமுமான ஸ்வரூபமுடையவன்; ஸூத்ரம், (க்ரியாசக்தி) மஹத்தத்வம் என்று பலவிதம் கூறப்படுகிறவன். இவன் ஸம்ஸாரத்தில் காலரூபியான ஈச்வரனுக்கு ஸ்வாதீனனுகி எங்கு மோடுகிருன். 17

முனிவன் மூலமில்லாததும், வெகு ரூபங்களால் ப்ரகாசிப்பதும் மனம், வாக்கு, ப்ராணன், சரீரம் இவைகளாலாவதுமான இந்த அஹங்கா

ज्ञानासिनोपासनया शितेन
च्छित्त्वा मुनिर्गां विचरत्यतृष्णः ॥ 18

ज्ञानं विवेको निगमस्तपश्च
प्रत्यक्षमैतिह्यमथानुमानम् ।
आद्यन्तयोरस्य यदेव केवलं
कालश्च हेतुश्च तदेव मध्ये ॥ 19

यथा हिरण्यं सुकृतं पुरस्तात्
पश्चाच्च सर्वस्य हिरण्मयस्य ।
तदेव मध्ये व्यवहार्यमाणं
नानापदेशैरहमस्य तद्वत् ॥ 20

क्रियत इति । कथं? अहङ्कारं गुरूपासनया निशितेन ज्ञानखड्गेन छित्त्वा ॥ १७ ॥ तदेव ज्ञानं स्वरूपावसायनपूर्वकं निरूपयति । ज्ञानमिति विवेकः ज्ञानं साधनान्याह निगमो वेदः तपः स्वधर्मः प्रत्यक्षं स्वानुभवः ऐतिह्यमुपदेशः अनुमानं तर्कः एभिर्यदाद्यन्तयोरस्य जगतः मध्येऽपि तदेव केवलं न तु जगदिति किञ्च तच्च कालः कालयति प्रकाशयति यस्तथा हेतुः कारणं च यत्तदेव सत्तात्मकं भवति यदस्य विश्वस्य कारणं प्रकाशकं च ब्रह्म तदात्मकमेवैतच्च न ततः पृथगित्येवं निश्चयपूर्वो निगमादिसाधनैर्जायते यो विवेकः तज्ज्ञानमिति ॥ तत्र नानादेहव्यवहारालंबनस्यापि विश्वस्य कारणमात्रात्मकत्वं सदृष्टान्तमाह — यथेति । सुकृतं सुष्ठु कृतं कुण्डलादिरूपेणार्चितं यद्धिरण्यं तद्धिरण्मयस्य कुण्डलादेर्हेतोः पुरस्तात्पश्चाच्च यदपि हिरण्यमात्रं तन्मध्येऽपि कटकं कुण्डलमित्यादिनानाव्यपदेशैः व्यवहारं प्राप्यमाणमपि तदेव यथा तद्वदस्य विश्वस्य कारणभूतोऽहमेव नानाव्यवहारालंबनं न ततः पृथगित्यर्थः ॥ २० ॥ तदेवं कार्यस्य कारण

ரத்தைக் குருவின் உபாஸனையால் கிடைக்கப்பெற்ற தீக்ஷ்ணமான ஞானமாகிய கத்தியால் சேதித்து ஆசையற்று பூமியில் ஸஞ்சரிக்கிறான். 18

இந்த ப்ரபஞ்சத்தின் ஆதியிலும் முடிவிலும் எது இருப்பதோ அதே மத்தியிலும் உள்ளது; அது ப்ருஹ்மம்; ப்ரகாசத்தைச் செய்வது; காரணமானது. வேதம், தபஸ், அநுபவம், உபதேசம், அநுமானம் இவைகளால் உண்டாகும் அந்த விவேகமானது ஞானம் எனப்படுகிறது. 19

நன்றாய்ச் செய்யப்பட்ட ஸ்வர்ணமயமான ஆபரணமானது, ஸ்வர்ணமயமான யாவற்றுக்கும் முன்பும் பின்பும் எவ்விதம் ஸ்வர்ணமாகவே யிருந்து பிறகு அதுவே பலவிதப்பெயர்களால் மத்தியில் வ்யவஹாரம் செய்யப்படுகிறதோ அதுபோல் இந்த ப்ரபஞ்சத்திற்கு நான் ஆகின்றேன். 20

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌮𑌙𑍍𑌗
𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃 ।
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌤𑌶𑍍𑌚
𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 21

𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍁𑌤 𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾
𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌾 ॥ 22

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹—𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑍇𑌷𑌯𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌤𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌏𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂𑌜𑌗𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। "𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌸𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿" 𑌤𑌥𑌾 "𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍁𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍋𑌪𑌲𑌭𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌯𑌦𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌏𑌵𑌞𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃। "𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍" "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮" 𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௨௨ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶

* மூன்று அவஸ்தைகளுடைய மனம் † மூன்று குணங்கள், ‡ காரணம் கார்யம், கர்த்தா (இப்படி மூன்றுவிதமாகிய) இந்த ப்ரபஞ்சமானது நான்காவதான ஞானத்தால் ஸம்பந்தமடைந்து ப்ரகாசிக்கிறது. அந்த ஞானமே வ்யதிரேகத்தாலும் ஸத்யமாகிறது. 21

எது முந்தியும் பிந்தியுமில்லையோ அது மத்தியிலுமில்லை; வ்யாஜ மாத்ரமாகிறது. பிறரால் உண்டாக்கப்பட்டதும் ப்ரகாசமடைந்ததுமாகியது எதுவோ அது காரணத்தால் ப்ரகாசமுள்ளதாகவே ஆகிறது என்பது என்னுடைய நிச்சயம். 22

* ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி இவைமூன்று அவஸ்தைகளாம்.
† மூன்று குணங்கள் ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் இவைகளாம்.
‡ கார்யம் ஆதிபௌதிகம், காரணம் அத்யாத்மம், கர்த்தா ஆதி தைவிகம்.

அவித்யமாநோऽப்யவபாஸதே யோ
வைகாரிகோ ராஜஸஸர்க ஏஷ: ।
ப்ரஹ்ம ஸ்வயம் ஜ்யோதிரதோ விபாதி
ப்ரஹ்மேந்த்ரியார்த்தாத்மவிகாரசித்ரம் ॥ 23

ஏவம் ஸ்புடம் ப்ரஹ்மவிவேகஹேதுபி:
பராபவாதேந விஶாரதேந ।
சித்த்வாத்மஸந்தேஹமுபாரமேத
ஸ்வாநந்ததுஷ்டோऽகிலகாமுகேப்ய: ॥ 24

கார்யாத்மகம் த்ருஶ்யமுக்த்வா ப்ரஸ்துதே தத்ராஸ்யவிவேகஸம்பந்தஸம்ஶயம் ப்ரபஞ்சஸ்ய ப்ரஹ்மாத்மகத்வேந ஸமாதத்தே । யோऽயம் வைகாரிகோ விகாரஸமூஹ: ஸ ஏஷ ப்ரபஞ்சோऽவித்யமாநோऽபி ராஜஸஸர்க: ரஜோத்வாரேண ப்ரஹ்மகார்யஸம்பந்த இத்யர்த்த: அவபாஸதே ப்ரஹ்மணா ப்ரகாஶ்யத இத்யர்த்த: ப்ரஹ்ம து ஸ்வயம் ஸ்வதஸ்ஸித்தம் ந து கார்யமித்யர்த்த: ஜ்யோதிஸ்து ப்ரகாஶகமித்யர்த்த: அத: காரணாத் இந்த்ரியாணி ச அர்த்தாஸ்ஸ்தூலாநி ச பூதாநி ச தேவாநாமவ்யபலக்ஷணம் விகாரா: பஞ்சபூதாநி ஏவம் சித்ரம் ப்ரஹ்மைவ பாதீதி ॥ உக்தமுபஸம்ஹரதி। ஏவமிதி ஏவம் நிரஸ்த: ப்ரத்யக்ஷாதிஹ்யாநாந்தரேண: ஸ்புடம் யதாபவதி ததா ப்ரஹ்மவிவேகஹேதுபி: ததா பரஸ்யதேஹாதேரபவாதேந ஆத்மத்வநிராஸேந ச தீக்ஷ்ணேந விஶாரதேந நிபுணேந பராவரநிர்த்தரேணேதி வா ஆத்மவிஷயம் ஸந்தேஹம் சித்வா ஸ்வாநந்ததுஷ்டஸ்ஸந் அகிலேப்ய: காமேப்ய: இந்த்ரியாதிப்ய: உபாரமேத நிஸ்ஸங்கோ பவேதித்யர்த்த:॥ பராபவாதம் ப்ரபஞ்சயதி। நேதி। பராத்மநஶ்ச பார்த்திவஸ்யாத்ம படலஸ்ய ததா இந்த்ரியாணி ததிஷ்டாத்ருதேவா: ஸர்வ: ப்ராண: மந: புத்திஶ்சாஹம் சித்தம் அஹங்க்ருதிரித்யேதே ஆத்மாநோ பவந்தி யத: அந்தர்யாம் அபோஹ்யாஶ்சாத் ஶரீரவத் பரதந்த்ரமேவ ஸாதாஶவ்ஷ்ணேஜ:

விகாரஸமூஹமான இந்த ப்ரபஞ்சம் இல்லாததாயினும் ரஜோகுணத்தைச் சார்ந்ததாக ப்ரகாசிக்கிறது. ப்ருஹ்மமோ எப்போதுமுள்ளது. ஜ்யோதிஸ்வரூபமானது. இதினின்று ப்ருஹ்மமே இந்திரியங்கள், தன்மாத்ரைகள், மனம், பஞ்சபூதங்கள் என்று விசித்ரமாகத் தோன்றுகிறது. 23

இவ்விதம் ப்ருஹ்மவிவேக ஹேதுக்களால் திறமையுடைய * பராபவாதத்தால் வ்யக்தமாக ஆத்மவிஷயமான ஸந்தேஹத்தைச் சேதித்து தன்னைச்சார்ந்த ஆனந்தத்தால் ஸந்தோஷமடைந்து இந்திரியம் முதலியவற்றிலிருந்தும் ஒழிவடையவேண்டும். 24

---

* பராபவாதமாவது-தேஹம் முதலியவற்றில் ஆத்மா என்ற பாவனையைத் தள்ளுவதாம்-

𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿
𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌜𑌲𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌃 ।
𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍
𑌅𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌖𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 25

𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍
𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑍁𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍈𑌰𑍁𑌤 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌦𑍂𑌷𑌣𑌂
𑌘𑌨𑍈𑌰𑍁𑌪𑍇𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌗𑌤𑍈𑌰𑍍𑌰𑌵𑍇𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍍 ॥ 26

𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌭𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌨𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌭𑍂𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍
𑌗𑌤𑌾𑌗𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 ।

𑌖𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌡𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿
𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌾
𑌂𑌶𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌘𑌟𑌨𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍁𑌵𑌤𑍍 𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑌤𑍍 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑍈𑌜𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥ 25 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑍋
𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍁𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌮𑌤𑍍
𑌸𑍁𑌷𑍍𑌠𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 ॥ 26 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣
𑌦𑍋𑌷𑌾 𑌨 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌰𑌵𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌆𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿
𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹 — 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌷𑌣
𑌦𑌾𑌹𑌨𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑌨𑌰𑍋𑌧𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌗𑌤𑌾𑌗𑌤𑍈𑌰𑌾𑌗𑌮𑌾𑌪𑌾𑌯𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌋𑌤𑍁

பூமியைச்சார்ந்த தேஹமானது ஆத்மாவல்ல. இந்திரியங்கள், தேவர்கள், ப்ராணன், மனம், புத்தி, சித்தம், அஹங்காரம் இவை அன்னமாத்ரமாகையால் ஆத்மாவல்ல; வாயு, ஜலம், அக்நி, ஆகாயம், பூமி, சப்தஸ்பர்சம், ப்ரக்ருதி இவைகளும் (ஜடமாகையால்) ஆத்மாவல்ல. 25

நன்ருய் விவேசனம் செய்த என் ஸ்வரூபமுடையவனுக்கு குணஸ்வரூபங்களும், ஏகாக்ரங்களுமான அந்தக்கரணங்களால் என்ன குணம் உண்டாகும்? கலந்த அந்தக்கரணங்களால் என்ன கெடுதியுண்டாகும்? மேகங்கள் கூடினலும் கலந்தாலும் ஸூர்யனுக்கு என்ன உண்டாகும்? 26

வாயு, அக்நி, ஜலம், பூமி இவைகளின் உற்பத்தியும் அழிவதுமான குணங்களால் அல்லது ருதுக்களின் (சீதம் உஷ்ணம் முதலிய) குணங்களால் ஆகாயமானது எவ்விதம் பற்றுதலடையாதோ அவ்விதம் ஸம்ஸாரத்திற்குக்

तथाक्षरं सत्त्वरजस्तमोमयै-
रहंकृतेस्संसृतिहेतुभिः परम् ॥ 27

तथापि सङ्गः परिवर्जनीयो
गुणेषु मायारचितेषु तावत् ।
मद्भक्तियोगेन दृढेन यावद्
रजो निरस्येत मनःकषायः ॥ 28

यथाऽऽमयोऽसाधुचिकित्सितो नृणां
पुनः पुनस्सन्तुदति प्ररोहन् ।
एवं मनोऽपक्वकषायकर्म
कुयोगिनं विध्यति सर्वसङ्गम् ॥ 29

कुयोगिनो ये विहितान्तरायै-
र्मनुष्यभूतैस्त्रिदशोपसृष्टैः ।

[illegible]

காரணங்களான ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களால் அஹங்காரத்திற்குப் பரமாகிய ப்ருஹ்மமானது பற்றுதலடையாது. 27

ஆயினும் த்ருடமான என்பக்தி யோகத்தால் மனதுக்கு மலமான ஆசை ஒழியும்வரையில் மாயையால் அமைந்த குணங்களினுள்ள பற்றுதலை விட வேண்டும். 28

மானிடர்களுக்கு, நல்ல சிகித்ஸை யடையாத வ்யாதியானது அடிக்கடி கிளைத்துத் தொந்தரவு செய்வதுபோல், நாசமடையாத ராகம் முதலியவைகளையும் கர்மங்களையும் எல்லாவற்றிலும் பற்றுதலையுமுடைய மனம், குற்சிதனாகிய யோகியை நழுவச்செய்யும். 29

தேவர்களால் ப்ரேரணையடைந்தவைகளும் மானிடரூபமுமான விக்நங்களால் எவர்கள் கெட்டுக் குற்சிதயோகிகளானார்களோ அவர்கள் மறுஜன்மத்

𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌯𑍋
𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥ 30

𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃
𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤 𑌆𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿
𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾 ॥ 31

𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌮𑍁𑌤 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌶𑌯𑌾𑌨𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌮𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌮𑌪𑍀𑌹𑌮𑌾𑌨
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑍇𑌦 ॥ 32

𑌬𑌹𑌵𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍈𑌰𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌚 “𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍” 𑌇𑌤𑌿 । [illegible]— 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂॥30॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 [illegible] 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹— 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 [illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌆𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌰𑌣𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥31॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚। [illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾॥ 𑌯𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌂 [illegible] 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹— 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌉𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌂 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑌿 [illegible] ॥32॥ [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 [illegible] 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 [illegible]

தில் முன்னேற்பட்ட அப்யாஸவலிமையால் யோகத்தைச் செய்கிறார்கள். கர்ம விஸ்தாரத்தைச் செய்வதில்லை. 30

இந்த தேஹமானது ஏதோ ஒரு ஸம்ஸ்காரத்தால் மரணம் வரையில் கர்மத்தைச் செய்கிறது; விகாரமடைகிறது. அறிந்தவன் தேஹத்திலிருப்பவனாயினும் தன்னைச் சார்ந்த ஸுகாநுபவத்தால் அந்தக் கர்மத்தில் விகாரமடைய மாட்டான். 31

ஆத்மஸ்வரூபத்தில் நிலைபெற்ற புத்தியையுடையவன் நிற்பதும், உட்காருவதும், செல்வதும், சயனிப்பதும், மூத்ரவிஸர்ஜனம் செய்வதும், அன்னம் புசிப்பதும், ஸ்வபாவமாக ஏற்பட்ட மற்ற ஏதேனும் கார்யத்தைச் செய்வதுமான தேஹத்தை அறியமாட்டான். 32

𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 ।
𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍀𑌷𑍀
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌦𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 ॥ 33
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗 ।
𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑍈𑌵
𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥ 34
𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌨𑍋𑌰𑍁𑌦𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾𑌂
𑌤𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 ।

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍀𑌷𑍀 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌯𑌾 𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌦𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥33॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌹𑌿 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌷𑍍𑌵𑌵𑌘𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍁 𑌨𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌯𑌂𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌫𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵

வித்வானாகியவன் வெளிநோக்கமுள்ள இந்திரியங்களின் அர்த்தத்தைப் பார்ப்பவனாயினும், ஸ்வப்னத்திலே கண்ட விஷயம், எழுந்தவுடன் மறைவது போல் அந்த இந்திரியங்களின் அர்த்தம் பலவாக இருப்பதால் அநுமானத்தால் பாதிக்கப்பட்டு (ஆத்மாவைத்தவிர) மற்றதை வஸ்துவாக நினைக்கமாட்டான். 33

முந்தி குணங்களாலும் கர்மங்களாலும் விசித்ரமான அஞ்ஞானமானது விவேசனமின்றி ஆத்மஸ்வரூபத்தில் க்ரஹிக்கப்பட்டதாயிற்று. அந்த அஞ்ஞானம் ஞானத்தால் நிவ்ருத்தியடைகிறது. ஆத்மா எதனாலும் க்ரஹிக்கப் படவில்லை; விடப்படவுமில்லை. 34

ஸூர்யனுடைய உதயமானது மானிடர்களின் நேத்ரங்களின் இருளைப் போக்குகிறது. முந்தியே இருப்பதாயினும் எதையும் செய்வதில்லை. அவ்வி

ஏவம் ஸமீக்ஷா நிபுணா ஸதீ மே
ஹந்த்யாத்மதமிஸ்ரம் புருஷஸ்ய புத்தே: ‖ 35
ஏஷ ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிரஜோऽப்ரமேயோ
மஹாநுபூதிஸ்ஸகலாநுபூதி: ।
ஏகோऽத்விதீயோ வசஸாம் விராமே
யேநேஷிதா வாகஸவஶ்சரந்தி ‖ 36
ஏதாவாநாத்மஸம்மோஹோ யத்விகல்பஸ்து கேவலே ।
ஆத்மந்ருதே ஸ்வமாத்மாநமவலம்போ ந யஸ்ய ஹி ‖ 37

த்ருஷ்டாந்தேந ஸ்பஷ்டயதி। யதேதி। ந து பாவமபேக்ஷ்யைவ ஸர்வபதார்தப்ரகாஶநவிபு
யத்ப்ரகரோதி மே யா ஸமீக்ஷா ஆத்மவித்யா ஆத்மநோ நிபிடாந்தகாரதாம் ப்ரகாஶயதி
ஏஷ இதி ஏஷ இத்யநேநாபரோக்ஷதயா நித்யப்ரத்யக்ஷஸ்யாத்மந: ப்ரகாஶ்யத்வம்
வாரயதி ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிரித்யநேந ஜ்ஞாநாந்தராவரணலக்ஷணாம் விக்ருதிம் வாரயதி
அஜ இத்யுத்பத்திம் அப்ரமேய இதி ஜ்ஞாநலக்ஷணாதிஶயாயாநேந ஸம்ஸாரஸம்பந்த
விபூதிரிதி தேஶகாலாபரிச்சேதாத்மநா ஸகலவ்யாபிநா ப்ரகாஶேந அபரிணாமாலக்ஷண
விநாஶாந் வாரயதி ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிஷ்ட்வாத்ஸஹதே: ஸகலாநுபூதிரிதி
ஏகோऽத்விதீய இதி ஸஜாதீயஸ்வகதபேதரஹிதஸ்யாப்யாத்மநோ விஜாதீய
தர்ஶயதி நநு ஶ்ருதிவிஷயஸ்ய கதம் ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிஷ்ட்வமித்யத்ராஹ—
வசஸாம் விராமே ஶப்தப்ரவ்ருத்தேர்நிவ்ருத்தௌ ஸத்யாம் ததாச “யதோ வாசோ
நிவர்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹே”தி ஶ்ருதேரிதிபாவ: யேநேஷிதா ததா
ச “கேநேஷிதம் பததி ப்ரேஷிதம் மந: கேந ப்ராண: ப்ரதம: ப்ரைதி
யுக்த: கேநேஷிதாம் வாசமிமாம் வதந்தி சக்ஷு: ஶ்ரோத்ரம் க உ தேவோ யுநக்தி
ஶ்ரோத்ரஸ்ய ஶ்ரோத்ரம் மநஸோ மநோ யத்வாசோ ஹ வாசம் ஸ உ ப்ராணஸ்ய ப்ராண:
சக்ஷுஷஶ்சக்ஷு”ரிதி ஶ்ருதே:॥ த்விதீயஸ்ய ஆத்மநோ பேதஸ்யாஸத்யத்வ
மாஹ ஏதாவாநிதி। கேவலேऽத்விதீயே ஆத்மநி ஆத்மநி விகல்பஸ்து இதி யத் ஏதா
வாநேவ ஸர்வோऽப்யாத்மநோ மநஸ்ஸம்மோஹ: ஹி யத: ஸ்வமாத்மாநம்ருதே விநா
யஸ்ய விகல்பஸ்யாவலம்ப: ஆஶ்ரயோ நாஸ்தி। ரஜதஸ்ய ஶுக்திவச்சுக்திம் விநா
“நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந” இதி ஶ்ருதேரிதிபாவ: பரமார்தவ ஸம்பத்தே

தம் என்னுடைய திறமையுள்ள ஆத்மவித்யையானது புருஷனுடைய புத்தி யின் இருளைப் போக்குகிறது. 35

இந்த ஆத்மா ஏகம்; இரண்டில்லாதது; வாக்குகளுக்கு ஒழிவுண்டான பின்பு ஸ்வயம் ஜ்யோதிஸ்ஸாக விளங்குவது; ஜன்மமில்லாதது; அப்ரமேய மானது; மிகுந்த விபூதிகளுடையது; ஸர்வாநுபவமுள்ளது. வாக்கும் ப்ராணன்களும் இதனுல் ப்ரேரணையடைந்து ஸஞ்சரிக்கின்றன. 36

பேதமில்லாத ஆத்மாவில் பேதம் என்பது மனதின் மோஹமென்பது தான். தன்னுடைய ஆத்மாவன்றி விகற்பத்திற்கு அவலம்பமில்லை. 37

𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌦𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 38

𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑌕𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌉𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥ 39

𑌯𑍋𑌗𑌧𑌾𑌰𑌣𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌸𑌨𑍈𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌤𑌪𑍋𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍌𑌷𑌧𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍁𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌹𑍇𑌤𑍍 ॥ 40

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 '' 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌤𑍇 ॥ ௩௭ ॥ 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌧𑌾𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌪𑌰𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌤𑌮𑌨𑍂𑌦𑍍𑌯 𑌦𑍂𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌰𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌅𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍇𑌷𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑍋𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌅𑌪𑌿𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌨 𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ ௩௮ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌯𑍇𑌽𑌪𑌕𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌉𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌰𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌯𑌦𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥ ௩௯ ॥ 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑍋𑌗𑌧𑌾𑌰𑌣𑌯𑌾 𑌸𑍋𑌮𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌧𑌾𑌰𑌣𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌆𑌸𑌨𑍈𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌵𑌾𑌤𑌾𑌦𑌿𑌰𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌪𑍋𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍌𑌷𑌧𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ ௪௦ ॥

நாமரூபங்களால் க்ரஹிக்கப்படுவதும், பஞ்சபூதஸ்வரூபமுமான இந்த த்வைதமானது ஸத்யமென்பது, தங்களைப் பண்டிதர்களென்று எண்ணுகிறவர்களின் ப்ரயோஜனமில்லாத அர்த்தவாதமாம். 38

பரிபாகமடையாத யோகமுடையவனும் யோகம் செய்பவனுமாகிய யோகியின் தேஹமானது (மத்தியில்) உண்டான உபத்ரவங்களால் கெடுதியடையுமானால் அப்பொழுது பின்வருமாறு விதி கூறப்படுகிறது. 39

சில கெடுதிகளை யோகதாரணைகளாலும் சிலவற்றை தாரணைகளுடன் கூடிய ஆஸனங்களாலும் சில உபத்ரவங்களைத் தவம், மந்திரம், ஔஷதம் இவைகளாலும் தஹிக்கவேண்டும். 40

𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌮𑌾𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌮𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌶𑍁𑌭𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌨𑍈𑌃 ॥ 41

𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌯𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋𑌪𑌾𑌯𑍈𑌰𑌥 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ 42

𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌃 ॥ 43

𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑌾𑌮𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌮𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌗𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ॥ 44

𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌮𑌾𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌶𑍁𑌭𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪௧ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍂𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌰𑍋𑌗𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌾𑌪𑌰𑍋𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌯𑌸𑌿 𑌤𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 । 𑌅𑌥𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌕𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵𑌂 ॥ ௪௨ ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑌾𑌦𑌰𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌵𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑍀 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌫𑌲𑌵𑌨𑍍𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௩ ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌜𑌰𑌾𑌰𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌨𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌜𑍍𑌜𑍇𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௪ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑌶𑌂𑌕𑌾𑌵𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑍋𑌗𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍃𑌵𑌾𑌰𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍇𑌵 𑌖𑌨𑌾

சிலவற்றை என் த்யானத்தாலும் நாமஸங்கீர்த்தனம் முதலியவைகளாலும் அமங்களத்தைக் கொடுக்கும் சிலவற்றை சுபகார்யங்களாலும் யோகேச்வரர்களை அநுஸரிப்பதாலும் நசிக்கச் செய்யவேண்டும். 41

சில தீரர்கள் மிகத்திறமையுள்ளதும் யௌவனமடைந்ததுமான இந்த தேஹத்தை அவ்விதமே ஸித்திசெய்துகொள்ளப் பலவித உபாயங்களால் யோகம் செய்கிறார்கள். 42

அந்தக் கார்யம் பண்டிதர்களால் ஆதரவுசெய்யத்தக்கதல்ல. வ்ருக்ஷத்திற்குப் பலன்போன்ற (ஆத்மாவுக்கு) இந்த தேஹம் அநித்யமாகையால் இதற்காக உள்ள ஆகாயமானது ப்ரயோஜனமற்றது. 43

யோகாப்யாஸம் செய்பவனுக்கு தேஹமானது திறமையை அடைந்தாலும் புத்திசாலியாகிய புருஷன் என்னைச் சார்ந்த யோகத்தைவிட்டு தேஹ ஸித்தியை நம்பக்கூடாது. 44

𑌯𑍋𑌗𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌮𑌦𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌃 ॥ 45

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌮𑌦𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑍈𑌰𑌵𑌿𑌹𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 "𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌤𑍋𑌷𑌾𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌣𑌮𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑌿" ॥ 45 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

என்னைச் சார்ந்தவனும், ஆசையில்லாதவனும் ஆத்மஸுகாநுபவமுள்ளவனுமாகிய யோகி இந்த யோகாநுஷ்டானத்தைச் செய்வானாயின் விக்நங்களால் கெடுதியடையமாட்டான். 45

28-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

ஏகோநத்ரிம்ஶோ(அ)த்யாய:

॥ உத்தவ: ॥

ஸுதுஸ்தராமிமாம் மந்யே யோகசர்யாமநாத்மந: ।
யதாஞ்ஜஸா புமாந் ஸித்யேத்தந்மே ப்ரூஹ்யஞ்ஜஸாச்யுத ॥ 1

ப்ராயஶ: புண்டரீகாக்ஷ யுஞ்ஜந்தோ யோகிநோ மந: ।
விஷீதந்த்யஸமாதாநாந்மநோநிக்ரஹகர்ஶிதா: ॥ 2

அதாத ஆநந்ததுகம் பதாம்புஜம்
ஹம்ஸா: ஶ்ரயேரந்நரவிந்தலோசந ।

ஏகோநத்ரிம்ஶே து ய: பூர்வம் விஸ்தரேண நிரூபித: ।
பக்தியோகஸ்ஸ ஏவாத்ர ஸங்க்ஷேபாய ஸமீரித: ॥
அதிக்லேஶாதிவாக்யேப்யோ யோகஸாங்க்யயோஸ்ஸ்வயம் ।
ஸுகோபாயம் புந: க்ருஷ்ணமுத்தவ: பரிப்ருச்சதி ॥

ஸுதுஸ்தராமிதி। அநாத்மந: அவஶீக்ருதமநஸ: அஞ்ஜஸா அநாயாஸேந
யதா ஸித்யேத் தத்தயா அஞ்ஜஸா ஸுகோபாயம் யதா பவதி ததா மே ப்ரூஹி॥
1॥ ஸுதுஸ்தரதாம் ப்ரபஞ்சயதி ப்ராயஶ இதி। மநோ யுஞ்ஜந்தோ நிர்விண்ணா:
விஷீதந்தி க்லிஶ்யந்தி குத: அஸமாதாநாத் அநிக்ரஹாத் கதம்பூதா: மநோ
நிக்ரஹகர்ஶிதா: ஶ்ராந்தா:॥ 2॥ அதேதி। யஸ்மாதேவம் கேவலம் விஷீதந்தி
அத: ஆத்மவேதிந: ஹம்ஸா: ஸாராஸாரவிவேகசதுரா: தே து ஆநந்த
துகம் ஸர்வஸுகபரிபூரகம் தவ பதாம்புஜமேவ ஸுகம் யதா பவதி
ததா ஸுநிஶ்சிதம் ஶ்ரயேரந் ஸேவந்தே அஜிதாஸ்த்வந்மாயயா விஹதா: யே
யோககர்மபிரபிமாநம் ஆஶ்ரயந்தே யதா அஜிதஸ்த்வந்மாயயாநபிஹ
தா: அதிஶயயோககர்மபி: க்ருதார்தீ பவந்தி அநந்யாஸ்த்வந்மாயயா

29-வது அத்யாயம்.

உத்தவர் வினவுகிறார்.

ஓ அச்யுத! வசப்படாத மனமுடையவனுக்கு இந்த யோகாப்யாஸமானது மிகவும் பிரயாஸையால் செய்யக்கூடியதென்று எண்ணுகிறேன். புருஷன் எவ்விதம் விரைவில் ஸித்திபெறுவானோ அதை எனக்குத் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டும். 1

ஓ புண்டரீகாக்ஷ! மனதைஅடக்கும் யோகிகள் பெரும்பாலும் மனம் ஏகாக்ரமாகாமல் மனதின் நிக்ரஹத்தில் ச்ரமமடைந்து வருத்தமடைகிறார்கள்.

ஓ அரவிந்தாக்ஷ! விவேகசாலிகள் ஆனந்தத்தை யுண்டாக்குவதான உம்முடைய பாதாரவிந்தத்தை ஸுகமாக ஆச்ரயிக்கிறார்கள். நிச்சயம். ஓ லோக

𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌯𑍋𑌗𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌮𑍀 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌾 𑌨 𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 ॥ 3
𑌕𑌿𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌤𑌵𑍈𑌤𑌦𑌶𑍇𑌷𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋
𑌦𑌾𑌸𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌯𑌶𑌰𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋𑌽𑌰𑍋𑌚𑌯𑌤𑍍𑌸𑌹 𑌮𑍃𑌗𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌤𑌟𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑌪𑍀𑌠𑌃 ॥ 4
𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌯𑌿𑌤𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤 𑌕𑍋 𑌨𑍁 ।

𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩॥ 𑌸𑍍𑌵𑌹𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌶𑌰𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌪𑌵𑌲𑍍𑌲𑌵𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌤𑍋 𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌮𑍃𑌗𑍈𑌃 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌸𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌰𑍋𑌚𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍 ॥௪॥ 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌨 𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌭𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌯𑌿𑌤𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌯𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌜𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌹𑌿 𑌨𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑍃𑌤𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌦𑌿𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌦𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌹𑍋𑌮𑌾𑌯 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿

நாத! உம்முடைய மாயையால் கெடுதியடைந்தவர்கள் யோகத்தாலும், போகத்தாலும் கர்வமுள்ளவர்களாகி ஆச்ரயிப்பதில்லை. 3

எல்லோர்க்கும் பந்துவாகிய ஓ அச்யுத! வேறுரக்ஷகனில்லாத தாஸர்கடம் நீர் ஈடுபடுவது என்ன ஆச்சர்யம்! நீர் ஈசர்களின் அழகுவாய்ந்த கிரீடப்ரதேசங்களால் தொடப்பட்ட பாதபீடத்தை உடையவராயினும் (ஸ்ரீராமாவதாரத்தில்) வானரங்களுடன் ஸ்நேகத்தை விரும்பினீர். 4

எல்லோருக்கும் ஆத்மாவும், இஷ்டமும், ஈச்வரரும், ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு அபீஷ்ட மெல்லாவற்றையும் கொடுப்பவருமாகிய உம்மை பக்தர்களிடம் நீர் செய்தவற்றை யறிந்தவன் எவன் விடுவான். போகத்திற்கும் உம்

𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌯𑍇𑌽𑌨𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑍈
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌰𑌜𑍋𑌜𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌃 ॥ 5

𑌨𑍈𑌵𑍋𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌚𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌵𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑍇𑌶
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑍁𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃 ।
𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍁𑌨𑍍𑌵
𑌨𑍍𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 ॥ 6

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।

𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌯𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌵𑌾 𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌨 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌭𑍋𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 “𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌸𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑍋𑌪𑌸𑍇𑌵𑌯𑍇 । 𑌤𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌨𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃” 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௫ ॥ 𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌵𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾𑌪𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌋𑌦𑍍𑌧𑌮𑍁𑌦𑌃 𑌉𑌪𑌚𑌿𑌤𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 𑌉𑌪𑌕𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍁𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 ॥ ௬ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । [illegible] 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌨𑌨𑍁 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃

மை மறப்பதற்கும் தகுதியான எதைத்தான் எவன் பஜிப்பான்? உம்முடைய பாதாரவிந்தத்தை யடைந்த எங்களுக்கு எதுதான் கிட்டாது? 5

ஓ ஈசா! நீர்செய்ததை நினைக்கும் பண்டிதர்கள். மிகுந்த ஸந்தோஷமுடையவர்களாகி ப்ருஹ்மாவின் ஆயுள்வரையிலும் உமக்கு ப்ரத்யுபகாரத்தை அடையவேமாட்டார்கள். நீர் சரீரமுடையவர்களுக்கு உள்ளே அந்தர்யாமியா யிருப்பதாலும், வெளியில் குருரூபத்தாலும் கெடுதியை நீக்கி உம்முடைய ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசப்படுத்துகிறீர். 6

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

அநுராகமுள்ள மனமுடைய உத்தவரால் இவ்விதம் கேட்கப்பட்டவரும், உலகத்தை விளையாட்டுக் கருவியாக உடையவரும், தன் (ஸத்வம் முதலிய) சக்தி

𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋
𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌸𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 ‖ 7

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ‖

𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌮 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑍍 ।
𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑌮𑍍 ‖ 8
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌶𑌨𑌕𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ।
𑌮𑌯𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌨𑍋𑌰𑌤𑌿𑌃 ‖ 9
𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ‖ 10
𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ‖ 11

𑌸𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌗𑌾𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ‖ எ ‖ 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍁𑌪𑌾𑌯𑍈𑌃 ‖ அ ‖ 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌹 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌃। 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌮𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌶𑌨𑌕𑍈𑌃 𑌅𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌮𑌯𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇𑌪𑍍𑌯𑍇𑌨𑌸𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌮𑌨𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ‖ கூ ‖ 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑍇 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ‖ ௰ ‖ 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌭𑌯𑌾 ‖ ௧௧ ‖ 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃

களால் க்ரஹித்த மூன்று மூர்த்திகளுடையவரும், ஈச்வரர்களுக்கு, ஈச்வரருமாகிய க்ருஷ்ண பகவான் அன்புடன் கூடியதும், மனோஜ்ஞமுமான புன்முறுவலுடன் சொல்லுகிறார். 7

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

ஓ உத்தவ ! மிகவும் மங்களமான என்னைச் சார்ந்த தர்மங்களை உனக்கு வர்ணிக்கிறேன். இந்த தர்மங்களை ச்ரத்தையுடன் ஆசரிக்கும் மானிடன் ஜயிக்கமுடியாத ஸம்ஸாரத்தை ஜயிக்கிறான். 8

என்னிடம் மனதையும் சித்தையுங்கொடுத்து என்னைச் சார்ந்த தர்மங்களிலேயே ஆத்மாவுக்கும் மனதுக்கும் ப்ரீதியுடையவனாகி என்னை ஸ்மரித்து என்னை யுத்தேசித்து கர்மங்களெல்லாவற்றையும் மெதுவாகச்செய்யவேண்டும்.

ஸாதுக்களாகிய என் பக்தர்களால் ஆச்ரயிக்கப்பட்ட புண்ய தேசங்களை எப்பொழுதும் ஆச்ரயிக்க வேண்டும். தேவர்கள், அஸுரர்கள், மானிடர்கள், இவர்களில் என் பக்தர்கள் அநுஷ்டித்தவைகளையும் ஆச்சயிக்க வேண்டும் 10

கீதம், நர்த்தனம் முதலிய மஹாராஜர்களுக்குரிய பெருமைகளால் தனியாகவோ சேர்ந்தோ எனக்கு வர்ஷ உத்ஸவம், யாத்ரோத்ஸவம், மஹோத்ஸவம் இவைகளைச் செய்விக்க வேண்டும். 11

மாமேவ ஸர்வபூதேஷு பஹிரந்தரபாவ்ருதம் ।
ஈக்ஷேதாத்மநி சாத்மாநம் யதா2க2மமலாஶய: ॥ 12

இதி ஸர்வாணி பூதாநி மத்3பா4வேந மஹாத்3யுதே ।
ஸபாஜயந் மந்யமாநோ ஜ்ஞாநம் கேவலமாஶ்ரித: ॥ 13

ப்3ராஹ்மணே புக்கஸே ஸ்தேநே ப்3ரஹ்மண்யேர்க்கே ஸ்பு2லிங்க3கே ।
அக்ரூரே க்ரூரகே சைவ ஸமத்3ருக் பண்டி3தோ மத: ॥ 14

த்ரிபி: மாமிதி। ஸர்வபூதேஷ்வாத்மநி ச ஸூத்ராத்மநீஶ்வரம் மாமேவேக்ஷேத
கத2மேகஸ்ய ஸர்வேஷு வ்ருத்தி: தத்ராஹ பஹிரந்த: பூர்ணமித்யர்த்த:
தத்ர ஹேது: அபாவ்ருதம் அநாவரணம் தத்ர த்ருஷ்டாந்த: யதா2 க2ம் அஸங்க3மாகாஶமித்யர்த்த:॥
௧௨॥ இதீதி। ஹே மஹாத்யுதே அதிப்ராஜ்ஞ இதி அநேந ப்ரகாரேண கேவலம்
ஜ்ஞாநமாஶ்ரித: த்ருஷ்டிமாஶ்ரித்ய ஸர்வாணி பூதாநி மத்பாவேந மந்யமாந:
ஸபாஜயது வந்திதாஸ்தத: த்யக்தபேதேனானுபஸ்॥௧௩॥ நநு உத்தமாதமவிவேக
ரூபேண ஸபாஜநவோபாநிஷ்த்யவேவஸ்யாத் அபூஜ்யபூஜாதிவ்யதிக்ரமா
தித்யாஶங்க்ய மாமேவ ஜ்ஞாநத்ருஷ்டிம் ப்ராஹ ப்ராஹ்மண இதி। விஷமேஷ்வபி
ஸமத்ருக் ஸம்ஸாரே வஸ்ருது ஸமஷ்ட்யேவ பதஞ்சம்பஹூபதிப்ராஹ்மணே
புக்கஸ இதி ஜாதிதோ வைஷம்யம் புக்கஸோ ஜாத்யுஜாதிவிஶேஷ: ஸ்தேநே
ப்ரஹ்மஸ்வாபஹாரிணி ப்ரஹ்மண்யே ப்ராஹ்மணேப்யோ தா3தரீதி கர்மத:
வைஷம்யம் அர்கே ஸ்புலிங்கக இதி குணத: வைஷம்யம் அக்ரூரே ஶாந்தே
க்ரூரேவேதி ஸ்வபாவத: வைஷம்யம் ஏதந்மநாவ்ருத்தம் ஸர்வஸர்வஸ்யாம்
விஷமேஷ்வேவ பூஜா தத்ர இதி ஸர்வபூஜாத: பூஜ்யா விஷமே ப்ராகாரே
க்ருதே க்ஷஸர்வாபாவபூஜாதோ வபூஜபாவமே ப்ராகாரே க்ருதே ஸர்வபூஜக:
வேதஹிதாத்யா ஸர்வஷ்ட்ஸாவ்ருயவேமாஹ்ருஸ்ய தத் இதி க்ஷயம் நியம: கஷ்டேவலஜ்ஞானி
ஷ்டிதாஸ்வயம் ॥௧௪॥ நவேஷ்வீஶரத்ருஷ்டிம் தாவத்தம் ஸம்ய: ஹலவிஶேஷ

நிர்மலமான மனமுடையவன் உள்ளும், வெளியும் பூர்ணனும், ஆவரண மில்லாதவனும், ஆகாயம்போன்றவனும், ஆத்மாவுமாகிய என்னையே ஸர்வபூதங் களிலும் தன்னிடத்திலும் பார்க்க வேண்டும். 12

மஹாபுத்தியுடைய உத்தவ! முக்கியமான ஞானத்தை யடைந்தவனும், முன் சொன்னபடி ஸர்வபூதங்களையும் நானென்று எண்ணுகிறவனும், ஸ்துதிப் பவனும், ப்ராம்ஹணனிடத்திலும், புலையனிடத்திலும், தஸ்கரனிடத்திலும், ப்ராம்ஹணர்களுக்குக் கொடுப்பவனிடத்திலும், ஸூர்யனிடத்திலும், தணலி டத்திலும், சாந்தனிடத்திலும் க்ரூரனிடத்திலும் ஸமமான நோக்கமுடைய வனும் எவனோ அவனே பண்டிதனெனப் படுகிறான். 13—14

𑌨𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑍋𑌽𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌾𑌸𑍂𑌯𑌾𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥ 15
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑍀𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍇𑌦𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑌾𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌗𑍋𑌖𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 16
𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨𑍋𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌃𑌕𑌾𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 17
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌨𑍀𑌷𑌯𑌾 ।
𑌪𑌰𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ 18
𑌅𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌧𑍍𑌰𑍀𑌚𑍀𑌨𑍋 𑌮𑌤𑍋 𑌮𑌮 ।
𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 19

𑌆𑌹 𑌨𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌹𑍀𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௧௫॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌪𑌹𑌸𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌖𑍀𑌨𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌅𑌹𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌸 𑌤𑍁 𑌨𑍀𑌚 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌵𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍇𑌤𑍍 ॥௧௬॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌧𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥௧௭॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑌨𑍀𑌷𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍 ॥௧௮॥ 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌪𑌰𑌮𑍋𑌪𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌧𑍍𑌰𑍀𑌚𑍀𑌨𑌃 𑌸𑌮𑍀𑌚𑍀𑌨 𑌏𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௧௯ ॥

மானிடர்களிடம் அடிக்கடி என் பாவனையைச் செய்யும் புருஷனுக்கு விரைவில் அஹங்காரத்துடன் கூடிய பொருமை, அஸூயை, திரஸ்காரம் இவைகள் நசிக்கின்றன. 15

கர்வங்கொண்ட மித்ரர்களையும், தேஹத்தைச் சார்ந்த நோக்கத்தையும் வெட்கத்தையும் விட்டு நாய், சண்டாளன், கோவேறுகழுதை வரையிலுள்ள ப்ராணிகளிடம் ஈச்வரன் ஜீவகளையுடன் ப்ரவேசித்திருக்கிறான் என்றெண்ணிப்பூமியில் தடிக்கம்புபோல் நமஸ்கரிக்க வேண்டும். 16

வாக்கு, மனம், தேஹம் இவைகளின் வ்ருத்திகளால் ஸர்வபூதங்களிடமும் என் பாவனையுண்டாகாத வரையில் முன் சொன்னவிதம் உபாஸிக்க வேண்டும்.

இந்தப் புருஷனுக்கு எங்கும் ஆத்மா என்ற புத்தியாலுண்டான வித்யையால் எல்லாம் ப்ரும்ஹஸ்வரூபமாகிறது. அப்படிப் பார்ப்பவன் பந்தம் விட்டவனாகி எல்லாவற்றினின்றும் ஒழிவடைகிறான். 18

மனம், வாக்கு, காயம், கர்மம் இவைகளால் ஸர்வபூதங்களிடம் நான் என்ற இந்த பாவனையானது உபாயங்களனைவற்றுக்குள் நல்ல உபாயம் என்பது என்னுடைய நிச்சயம். 19

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌣𑍍𑌵𑌪𑌿 ।
𑌮𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌨𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 ॥ 20

𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌮𑌯𑌿 𑌪𑌰𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌾𑌯 𑌚𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑌾𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌦𑍇𑌰𑌿𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ 21

𑌏𑌷𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌾 𑌚 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑍃𑌤𑍇𑌨𑍇𑌹 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 22

𑌏𑌷 𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌸𑌮𑌾𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌃 ॥ 23

𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌪𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂—𑌨𑍇𑌤𑌿।
𑌅𑌙𑍍𑌗 𑌹𑍇 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵 𑌅𑌨𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌣𑍍𑌵𑌪𑌿
𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑍋 𑌵𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌯𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍀𑌤𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃॥
௨௦॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚। 𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌇𑌤𑌿। 𑌭𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌤𑌾 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌰𑌾𑌪𑌿
𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌪𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌾𑌯 𑌚𑍇𑌤𑍍
𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌯𑌶𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑌾𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍॥
௨௧॥ 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌾 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚
𑌮𑌹𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌏𑌷𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍃𑌤𑍇𑌨
𑌅𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌏𑌷𑍈𑌵 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌾
𑌵𑌾 ॥௨௨॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂—𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿॥

ஓ உத்தவ! காமனையில்லாத என் தர்மத்தின் ஆரம்பத்தில் சிறிதேனும் நாசமேற்படாது. நிர்க்குணமாகையால் நான் அதை நன்றென்று நிச்சயித்திருக்கிறேன். 20

ஸாது ச்ரேஷ்டனாகிய உத்தவ! "பயம் முதலியவற்றுடையதுபோல்" வீணாகிய ப்ரயாஸம் எதெதுவோ அந்த ப்ரயாஸமானது பரனாகிய என்னிடம் காமனையின்றி அர்ப்பணம் செய்யப்படுமாயின் அதுவும் தர்மமாகிறது. 21

மரணமடையக் கூடியதும், அஸத்யமுமான இந்த தேஹத்தால் ஸத்யஸ்வரூபியும், அம்ருதஸ்வரூபியுமான என்னை அடைகிறான் என்பது புத்திமான்களின் விவேகம்; புத்திமான்களின் சாதுர்யம். 22

ஓ ஸாதுவே! தேவர்களாலும் அடையமுடியாத இந்த ப்ரும்ஹஸ்வரூபத்தின் ஸங்கிரஹத்தைப் பற்றிச் சுருக்கமாகவும், விரிவாகவும் உமக்கு வர்ணித்தேன். 23

𑌅𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍 ।
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ 24

𑌸𑍁𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌯𑍈𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 25

𑌯 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑌮 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 26

𑌯 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌧𑍀𑌯𑍀𑌤 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌿 ।
𑌸 𑌪𑍂𑌯𑍇𑌤𑌾𑌹𑌰𑌹𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑍇𑌨 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 ॥ 27

𑌯 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 ।
𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌸 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 28

---

௨௩ ॥ ௨௪ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌏𑌤𑌦𑌨𑍁𑌸𑌂𑌧𑌾𑌨𑌕𑌥𑌨𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣 [illegible] — 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible] 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible] 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 [illegible] 𑌸𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 ॥ ௨௫ ॥ 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌾𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌾𑌯𑌂 [illegible] 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] ॥ ௨௬ ॥ 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌧𑍀𑌯𑍀𑌤 [illegible] 𑌪𑌰𑌮𑌂 [illegible] ॥ ௨௭ ॥ ௨௮ ॥ [illegible]

மிகவும் ஸ்பஷ்டமான யுக்தியுடைய இந்த ஞானத்தை யுமக்கு அடிக்கடி கூறினேன். இதை அறிந்து புருஷன் ஸந்தேஹம் நீங்கியவனாகி விடுபடுகிறான். 24

உன்னுடைய கேள்வியைப் பற்றி மிகவும் தெளிவாக நான் கூறியதை எவன் தாரணை செய்கிறானோ அவன் வேதத்தில் ரஹஸ்யமும், நித்யமுமான பரப்ரும்ஹத்தை அடைகிறான். 25

இதை என் பக்தர்களிடம் பூர்ணமாக எவன் கொடுக்கிறானோ ப்ரும்ஹஸ்வரூபம் கொடுத்த அவனுக்கு நான் என்னுடைய ஸ்வரூபத்தைக் கொடுக்கிறேன். 26

எவன் ஞானப்ரகாசத்தால் என்னைப் பார்த்துப்பரிசுத்தமும், சிரேஷ்டமும் (மற்றவைகளை) சுத்தி செய்வதுமான இந்த உபதேசத்தைத் தினந்தோறும் அத்யயனம் செய்கிறானோ அவன் பரிசுத்தனாகிறான். 27

என்னிடம் சிறந்த பக்தியைச் செய்யும் மானிடன் ச்ரத்தையுடன் ஸாவதானாகி எப்பொழுதும் ச்ரவணம் செய்வானாயின் அவன் கர்மங்களால் கட்டுப் படமாட்டான். 28

𑌅𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌖𑍇 𑌸𑌮𑌵𑌧𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌗𑌤𑍋 𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍌 𑌮𑌨𑍋𑌭𑌵𑌃 ॥ 29
𑌨𑍈𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌶𑌠𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌅𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑍋𑌰𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌾𑌯 𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 30
𑌏𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌸𑌾𑌧𑌵𑍇 𑌶𑍁𑌚𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 31
𑌨𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍋𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 32
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌚 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌧𑌾𑌰𑌣𑍇 ।
𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌤𑌾𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌃 ॥ 33

𑌅𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌗𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 ॥29॥ 𑌉𑌪𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤
𑌶𑍋𑌕𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌨𑍈𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑌠𑌾𑌯 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌯 ॥30॥ 𑌏𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌚 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑌦𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥31॥ 𑌏𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨
𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿
𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 ॥32॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌕𑌸𑌾𑌧𑌨𑍋
𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍋
𑌽𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇
𑌽𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾
𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌨𑍀𑌤𑌾𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌽𑌽𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌂 ॥33॥ 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌇𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇

மித்திரனுகிய உத்தவ! நீர் ப்ரும்ஹஸ்வரூபத்தை தாரணை செய்தீரா? உம்முடைய மனதை அடைந்த மோஹமும், சோகமும் போயினவா ? 29

டாம்பிகன், நாஸ்திகன், வஞ்சகன், கேட்காதவன், பக்தியில்லாதவன், வணக்கமில்லாதவன் இவர்களுக்கு இந்த, விஷயத்தை நீர் சொல்லக்கூடாது.

இந்தத் தோஷங்களில்லாதவனும், ப்ராமணப் பிரியனும், ப்ரியனும் ஸாதுவும், சுத்தனுமாகிய புருஷனுக்கும், சூத்ரர்களுக்கும் ஸ்திரிகளுக்கும் பக்தியிருக்குமானுல், அவர்களுக்கும் உபதேசிக்கலாம். 31

அறியவேண்டுமென்ற விருப்பமுள்ளவனுக்கு இதை அறிந்து அறிய வேண்டுவது வேறில்லை. இனிமையான அம்ருதத்தைப் பானம் செய்து பின்பு பானம் செய்யவேண்டியது முண்டா ? 32

ஓ உத்தவ ! ஞானம், கர்மம், யோகம், வார்த்தை(பயிரிடுவது முதலியவை) தண்டநீதி இவைகளில் மானிடர்களுக்கு (தர்மம் முதலிய) நான்குவிதமான பலன் எவ்வளவோ அவ்வளவும் உமக்கு நானே ஆகிறேன். 33

𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍇 ।
𑌤𑌦𑌾𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋
𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌵𑍈 ॥ 34

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸 𑌏𑌵𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗
𑌸𑍍𑌤𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 ।
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌣𑍍𑌠𑍋
𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍂𑌚𑍇𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 ॥ 35

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌾𑌵𑌘𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂
𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑌂
𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌂𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑍍 ॥ 36

𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌯𑌾𑌯 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌵𑍈 ॥ ௩௪ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌆𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌃 ॥ ௩௫ ॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑍇𑌨𑌾𑌵𑌘𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 ॥ ௩௬ ॥ [illegible]॥

மானிடன் எப்பொழுது கர்மங்களனைவற்றையும் விட்டு என்னிடம் ஆத்மாவை அர்ப்பணம் செய்கிருனே அப்பொழுது சிறந்தவனும் இஷ்டனுமாகிருன். பிறகு மோக்ஷமடைந்து என்னுடன் ஸமமான ஐச்வர்யமடையத் தகுதியாகிருன். நிச்சயம். 34

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் காட்டப்பட்ட யோகமார்க்கமுடைய உத்தவர் உத்தமச்லோகராகிய க்ருஷ்ணனுடைய சொல்லைக் கேட்டு அஞ்சலிசெய்து ப்ரீதியால் தகைந்த வாக்குடையவராகிக் கண்ணீர் ததும்பும் நேத்ரங்களுடன் சிறிதும் பேசவில்லை. 35

ஓ ராஜனே! ப்ரீதியால் கலங்கிய மனதைத் தைர்யத்தால் அடக்கித்தாம் க்ருதார்த்தமடைந்ததாகவெண்ணி அஞ்சலிசெய்து க்ருஷ்ணபகவானுடைய விந்தத்தைச் சிரஸால் ஸ்பர்சித்து யாதவச்ரேஷ்டராகிய கிருஷ்ணரிடம் சொல்லுகிருர். 36

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍋𑌹𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑍋
𑌯 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌤𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍋𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌸𑌮𑍀𑌪𑌗𑌸𑍍𑌯
𑌶𑍀𑌤𑌂 𑌤𑌮𑍋 𑌭𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌦𑍍𑌯 ॥ 37
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌨𑌾
𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌃 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂
𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌮𑍍 ॥ 38
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍇 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌢𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑌾𑌶𑍋
𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑌕𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑍇𑌷𑍁 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁𑌬𑍋𑌧𑌹𑍇𑌤𑌿𑌨𑌾 ॥ 39

𑌹𑍇 𑌅𑌜 𑌯𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌸 𑌤𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌜𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌨𑌕 ॥ ३७ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌗𑌤𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌨𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌦𑍇𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ३८ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿 । 𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑌾𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑌾𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸 𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌖𑌡𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌃 ॥ ३९ ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂

உத்தவர் கூறுகிறார்

ப்ரும்ஹாவுக்கும் முன்புண்டான முகுந்த! என்னால் ஆச்ரயிக்கப்பட்ட மோஹமயமான இருளானது உம்முடைய ஸந்நிதான தரிசனத்தால் போய்விட்டது. அக்நியின் (அல்லது ஸூர்யனுடைய) ஸமீபத்திலிருப்பவன்முன் குளிர், இருள், பயம் இவை திறமையடையுமா? 37

* ஆயினும் கருணையுள்ள நீர் எனக்கு ஞானமயமான ப்ரகாசத்தைக் கொடுத்தீர். உம்முடைய உபகாரத்தை அறிந்த எவன் உம்மைச் சார்ந்த பாத மூலத்தை விட்டு மற்றதைச் சரணமடைவான். 38

தாசார்ஹர்கள், வ்ருஷ்ணிகள், ஸாத்வதர்கள், அந்தகர்கள் இவர்களிடம் ஸ்ருஷ்டி வ்ருத்தியடைய நீர் உம்முடைய மாயையால் பரவச்செய்த மிகவும் அழுத்தமான என் ஸ்னேஹ பாசத்தை ஆத்மஞ்ஞானமாகிய ஆயுதத்தால் சேதித்தீர். 39

---

* ஆயினும்—என்பதால் உம்முடைய ஸந்நிதானத்தாலேயே மோஹந்தீர்ந்தாலும் என்பதாம்.

𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌧𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑍇 𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 ॥ 40

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌗𑌚𑍍𑌛𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵 𑌮𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌬𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍋𑌦𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 ॥ 41
𑌈𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌲𑌕𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌃 ।
𑌵𑌸𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌵𑌨𑍍𑌯𑌭𑍁𑌕𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 ॥ 42
𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌶𑍀𑌲𑌸𑍍𑌸𑌂𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ 43
𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍 ।
𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑍋 𑌭𑌵 ।
𑌅𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌗𑌤𑍀𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 44

[illegible] 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌾𑌧𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯 𑌅𑌨-
𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 [illegible] ॥40॥ [illegible]
[illegible] 𑌬𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 [illegible]
[illegible] ॥41॥ [illegible]
[illegible] 𑌅𑌲𑌕𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯𑌾 [illegible]
𑌵𑌸𑌾𑌨𑌃 [illegible] 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂
[illegible] ॥43॥ [illegible]
[illegible] ॥44॥ [illegible]

ஒ மஹாயோகியாகிய க்ருஷ்ண! உமக்கு நமஸ்காரம்! சரணமடைந்த என்னை உம்முடைய பாதார விந்தத்தில் அழிவில்லாத நிகரற்ற அன்புண்டாகும் விதம் சிக்ஷிக்க வேண்டும். 40

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஒ உத்தவ! என்னால் உத்தரவுபெற்று என்னுடைய பதரிகாச்ரமம் செல்லுவாயாக. அவ்விடத்தில் என்பாதங்களால் பரிசுத்த ஜலமான கங்கையில் ஸ்னானஞ்செய்தாலும் ஆசமனஞ்செய்தாலும் பரிசுத்தனாகிக்கங்கையின் தர்சனத்தால் வெகு தோஷங்களைப் போக்கி மரவுரிகளையுடுத்து வனத்திலுள்ளவைகளைப் புசித்து ஸுகத்தில் ஆவலை இழந்து (சிதம் உஷ்ணம் முதலிய) த்வந்த்வ விஷயங்களைத் தள்ளி நல்ல சிலத்துடன் இந்திரியங்களை யடக்கிச் சாந்தனாகி ஞானம் விஞ்ஞானம் இவைகளுடன்கூடி நான் உமக்கு நன்றாய் உபதேசித்ததை ஏகாக்ரபுத்தியுடன் த்யானித்து என்னிடம் வாக்கு,மனம் இவைகளைச்செலுத்தி என்னைச் சார்ந்த தர்மங்களில் மிகுந்த பற்றுதலடைந்து முக்குணங்களின் ஸ்வரூபமுள்ள கதிகளைக் கடந்து அதன் பிறகு என்னை அடைவீர். 41—44

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍇𑌧𑌸𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃
　　𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 ।
𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌧𑍀
　　𑌨𑍍𑌯𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌦𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌪𑌰𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥ 45

𑌸𑍁𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌕𑌾𑌤𑌰𑍋
　　𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌤𑍁𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌃 ।
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌯𑍌 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇
　　𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌯𑍌 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ 46

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯
　　𑌗𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌮𑍍 ।

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌅𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌪𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌨𑌸𑌮𑌯𑍇 ॥ 45 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌤𑌰𑍋 𑌭𑍀𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍁𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌸𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌯𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌯𑍌 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌚 "𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌗𑌮𑌤𑍍 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌬𑌦𑌰𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌨𑌿𑌜𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 46 ॥

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஸம்ஸாரதாபத்தைப் பரிஹரிக்கும் புத்தியுடைய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த உத்தவர் மூன்று தடவை அவரை வலம் வந்து சென்று (அவருடைய) பாதங்களில் சிரஸைவைத்துக் கருணையுள்ள புத்தியுடன் தாம் ஸுகதுக்கங்களில்லாதவராயினும் புறப்படும் ஸமயத்தில் கண்ணீரால் (பாதங்களை) நனைத்தார். 45

விடமுடியாத ஸ்னேஹமுடைய க்ருஷ்ணனுடைய பிரிவில் பயந்தவரும், அவரை விடுவதற்கு முடியாதவரும், தளர்ச்சியடைந்தவருமாகிய உத்தவர் பகவானுடைய பாதுகைகளைச் சிரஸிலே தரித்து அடிக்கடி அவரை நமஸ்கரித்து ப்ரயாஸத்துடன் சென்றார். 46

பிறகு மஹாபாகவதராகிய உத்தவர் பகவானை மனதுக்குள் நிலைபெறச் செய்து பதரிகாச்ரமம் சென்றார். உலகத்திற்கு முக்கிய பந்துவாகிய

𑌯𑌥𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌨𑌾
𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌗𑌾𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ‖ 47

𑌯 𑌏𑌤𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌂
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌯 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾
𑌸𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖ 48

𑌭𑌵𑌭𑌯𑌮𑌪𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌰𑌂
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌕𑍃𑌦𑍁𑌪𑌜𑌹𑍍𑌰𑍇 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾𑌰𑌮𑍍 ।

𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌬𑌦𑌰𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌗𑌾𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌮𑌾𑌸 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌯𑌥𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 "𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌯 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇" "𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞 𑌮𑌤𑍀 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌪𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 47 ॥ 𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌮𑍇𑌕𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌯𑌃 𑌸𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌆𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨 𑌜𑌗𑌦𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 48 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿 । 𑌭𑌵𑌭𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌵𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌭𑌯𑌂 𑌜𑌰𑌾𑌰𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌪𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌪𑌿 𑌉𑌪𑌜𑌹𑍍𑌰𑍇 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾𑌰𑌮𑍇𑌕𑌂

அந்தக்ருஷ்ண பகவானுல் உபதேசிக்கப்பட்ட விஷ்ணுகதியைத் தவஞ்செய்து அடைந்தார். 47

யோகேச்வரர்களால் ஸேவிக்கப்படும் பாதங்களுடைய க்ருஷ்ணனுல் பாகவதராகிய உத்தவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதும், ஆனந்த ஸமுத்திரத்தில் ஒன்றுபட்டதுமாகிய இந்த ஞானம்ருதத்தை எவன் சிறந்த ச்ரத்தையுடன் ஸேவிக்கிருனே அவன் விடுபடுகிறுன். (அவனைச் சார்ந்து) உலகமும் விடுபடுகிறது. 48

வேதங்களை வெளியிட்ட பகவான் ஸம்ஸாரத்தையும், பயத்தையும் போக்குவதற்கு வேதஸாரமும் ஞானவிஞ்ஞானரூபமும், ச்ரேஷ்டமுமான அம்ருதத்தை * (தர்மம்) ஸமுத்ரத்தினின்றும், "ப்ரமரம்போல்" எவர் எடுத்

---

* வேதத்தைச் சார்ந்து எடுத்த அம்ருதம் நிவ்ருத்திமார்க்கத்திலுள்ள பக்தர்களுக்கு, ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கவும், ஸமுத்ராத்தினின்று எடுத்த அம்ருதம் ப்ரவ்ருத்திமார்க்கத்திலுள்ள பக்தர்களுக்கு மூப்பு, ரோகம் முதலிய பயத்தைப் போக்கவுமம் என்று கொள்க.

𑌅𑌮𑍃𑌤𑌮𑍁𑌦𑌧𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌯𑌦𑍍𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍃𑌷𑌭𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ 49

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌕𑌥𑌮𑍍 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍
𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌏𑌵 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌮𑍁𑌦𑌧𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌜𑌹𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌂 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍
𑌪𑌾𑌯𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌂 𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ 𑍨𑍯 ॥ "𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍍 ...
𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥"

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

தாரோ பக்தர்களுக்குப் பானஞ்செய்வித்தாரோ அந்தப் புருஷச்ரேஷ்டரும், ஆதியில் உண்டானவருமாகிய விஷ்ணு என்ற பெயருடைய பகவானை வணங்கினவனானேன். 49

2?-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍇 𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ॥ 1

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌾𑌪𑍋𑌪𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌸 𑌕𑌥𑌮𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑍍 ॥ 2

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌨𑌯𑌨𑌮𑌬𑌲𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌲𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌨 𑌶𑍇𑌕𑍁𑌃
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨 𑌸𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑌗𑍍𑌨𑌮𑍍 ।

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌭𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌳𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌞𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌨𑌿𑌜𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌚 𑌭𑌾𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌳𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌕𑌥𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌾𑌪𑍋𑌪𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌨 𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌾𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑍀𑌯𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌕𑌥𑌮𑌤𑍍𑌯𑌜𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌪𑍋𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥ 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌪𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌲𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌬𑌲𑌾 𑌨 𑌶𑍇𑌕𑍁𑌃 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌨 𑌸𑌰𑌤𑌿 𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌂 𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨

30-வது அத்யாயம்

ஸ்ரீ பரீக்ஷித்து வினவுகிறார்.

மஹாபாகவதராகிய உத்தவர் வனஞ் சென்றபின்பு பூதங்களைப் படைக்கும் பகவான் துவாரகா நகரில் என்ன செய்தார்? 1

யாதவச்ரேஷ்டராகிய க்ருஷ்ணன் தன் குலமானது ப்ராம்ஹணசாபம் பெற்றபின்பு எல்லோருடைய நேத்ரங்களுக்கும் ப்ரியமுள்ள தமது தேஹத்தை எவ்விதம் விட்டார்? 2

பகவானுடைய ரூபத்தில் பற்றுதலடைந்த நேத்ரத்தை இழுக்க ஸ்திரீகள் சக்திபெறவில்லை. ஸாதுக்களின் காதுவழியாகச் சென்றதும் மனதில் ஸம்பந்தமடைந்ததுமான அந்தரூபம் அங்கிருந்து வெளிப்படுவதில்லை. அவ

𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌰𑌥𑌗𑌤𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍀𑌯𑍁𑌃 ‖ 3

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌭𑍁𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌚 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 |
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌿𑌦𑌮𑍍 ‖ 4

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ‖

𑌏𑌤𑍇 𑌘𑍋𑌰𑌾 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌮𑌕𑍇𑌤𑌵𑌃 |
𑌶𑌾𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 ‖
𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑍍𑌥𑍇𑌯𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍋 𑌯𑌦𑍁𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃 ‖ 5

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌂𑌖𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 |
𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 ‖ 6

𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 | 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ‖௩‖ 𑌦𑌿𑌵𑍀𑌤𑌿 | 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾𑌨𑍍 ‖ ௪ ‖ 𑌏𑌤 𑌇𑌤𑌿 | 𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌤𑌵𑍋 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾 𑌇𑌵 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌨𑌃 𑌸𑍋𑌢𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃 ‖௫‖ 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌇𑌤𑌿 | 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀 ‖

ருடைய சோபையைச் சொன்னவுடன் கவிகளுடைய வாக்குகளுக்கு நிகரற்ற அன்புண்டாகிறது. யுத்தத்தில் அர்ஜுனனுடைய ரதத்திலிருக்கும் ரூபத்தைப் பார்த்து (யுத்தத்தில் மரணமடைந்தவர்கள்) அவருடைய ஸாரூப்யமடைந்தார்கள். 3

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

கிருஷ்ணபகவான் ஸ்வர்க்கத்திலும், பூமியிலும், அந்தரிக்ஷத்திலும் உண்டானபெரும் உத்பாதங்களைப் பார்த்து ஸபையிலிருக்கும் யதுக்களைக்குறித்துப் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார். 4

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கூறுகிறார்.

யமனுடைய த்வஜங்கள்போன்ற, பயங்கரமான இந்தப் பெரும் உத்பாதங்கள் த்வாரகையில் உண்டாகின்றன. நம்முடைய வம்சத்திற்கு ப்ராம்ஹணர்களிடமிருந்து மீறமுடியாத சாபமும் உண்டாயிருக்கிறது. ஓ யதுச்ரேஷ்டர்களே! கொஞ்சகாலமும் நாம் இங்கிருப்பதுகூடாது. 5

ஸ்திரீகள், பாலர்கள், வ்ருத்தர்கள் யாவரும் இருங்கிருந்து, சங்கத்வாரம் செல்லட்டும். ஸரஸ்வதிநதி மேற்குமுகமாக எங்கு ப்ரவஹிக்கிறதோ அங்குள்ள 'ப்ரபாஸம்' என்னும் க்ஷேத்ரம் செல்லுவோம். அங்கு ஸ்னானஞ்

தத்ராபிஷிச்ய ஶுசய உபோஷ்ய ஸுஸமாஹிதா: ।
தேவதா: பூஜயிஷ்யாம: ஸ்நபநாலேபநார்ஹணை: ॥ 7

ப்ராஹ்மணாம்ஸ்து மஹாபாகாந் க்ருதஸ்வஸ்த்யயநா வயம் ।
கோபூஹிரண்யவாஸோபிர் கஜாஶ்வரதவேஶ்மபி: ॥ 8

விதிரேஷ ஹ்யரிஷ்டக்நோ மங்கலாயநமுத்தமம் ।
தேவத்விஜகவாம் பூஜா பூதேஷு பரமோ பவ: ॥ 9

இதி ஸர்வே ஸமாகர்ண்ய யதுவ்ருத்தா மதுத்விஷ: ।
ததேதி நௌபிருத்தீர்ய ப்ரபாஸம் ப்ரயயூ ரதை: ॥ 10

தஸ்மிந் பகவதாதிஷ்டம் யதுதேவேந யாதவா: ।
சக்ரு: பரமயா பக்த்யா ஸர்வஶ்ரேயோபப்ரும்ஹிதம் ॥ 11

டீ॥ தத்ரேதி। அபிஷிச்ய ஸ்நாத்வா॥7॥ ப்ராஹ்மணாநிதி। ப்ராஹ்மணாம்ஸ்து புந: க்ருதஶாந்திகாஸ்ஸந்தோ கவாதிபி: பூஜயிஷ்யாம:॥8॥ விதிரிதி। விதி: ப்ரகார: மங்கலாயநம் ச கிஞ்ச தேவத்விஜகவாம் பூஜா பவ: உத்பவஹேது: தேவலோகேஷு பர: உத்பவோ பவிஷ்யதீதி பாவ:॥9॥ இதீதி। யதுவ்ருத்தவாக்யமாகர்ண்ய ததேத்யபிநந்த்ய நௌபிருத்தீர்ய ஸர்வே ரதை: ப்ரபாஸம்॥10॥ தஸ்மிந்நிதி। ஸர்வஶ்ரேயோபப்ரும்ஹிதமித்யத்ர ஸந்திரார்ஷ: பகவதாநுதிஷ்டம் ஸர்வை: ஶ்ரேயோபி: ஸஹிதம் சக்ரு:॥11॥ தத இதி। ...

செய்து பரிசுத்தர்களாகி உபவாஸமிருந்து ஸாவதானத்துடன் தேவதைகளை ஸ்னனம், சந்தனம் பூஜாத்ரவ்யம் இவைகளால் பூஜிப்போம். 6–7

நாம் சாந்திகளைச் செய்து மஹாபாக்யம் செய்த ப்ராஹ்மணர்களை பசு, பூமி, ஸ்வர்ணம், வஸ்திரம் முதலியவைகளாலும், யானை, குதிரை, ரதம், க்ருஹம் இவைகளாலும் பூஜிப்போம். 8

இந்த விதியானது தீமைகளைப் போக்கக்கூடியது; மங்களங்களுக்கு ஸ்தானமாகியது; உயர்ந்தது; தேவர்கள், ப்ராஹ்மணர்கள், பசுக்கள் இவைகளின் பூஜையானது சிறந்ததும் நன்மைக்குக் காரணமுமாகிறது. 9

யாதவ வ்ருத்தர்கள் மது சத்துருவாகிய கிருஷ்ணனுடைய சொல்லை இவ்விதங்கேட்டு அவ்விதமே ஒப்புக்கொண்டு ஓடங்களால் (கடலை)த்தாண்டி ரதங்களுடன் ப்ரபாஸ க்ஷேத்ரம் சென்றார்கள் 10

யதுதேவராகிய பகவானால் கட்டளையிடப்பட்ட யாதவர்கள் அந்த க்ஷேத்ரத்தில் நன்மை யாவும் கூடும்படி மிகுந்த பக்தியுடன் (பூஜை) செய்தார்கள். 11

ततस्तस्मिन्महापानं पपुर्मैरेयकं मधु ।
दिष्टविभ्रंशितधियो यद्द्रवैर्भ्रश्यते मनः ॥ 12

महापानाभिमत्तानां वीराणां दृप्तचेतसाम् ।
कृष्णमायाविमूढानां सङ्घर्षः सुमहानभूत् ॥ 13

युयुधुः क्रोधसंरब्धा वेलायामाततायिनः ।
धनुर्भिरसिभिर्भल्लैर्गदाभिस्तोमरर्ष्टिभिः ॥ 14

पतत्पताकै रथकुञ्जरादिभिः
खरोष्ट्रगोभिर्महिषैर्नरैरपि ।
मिथः समेत्याश्वतरैः सुदुर्मदा
न्यहन् शरैर्दद्भिरिव द्विपा वने ॥ 15

प्रद्युम्नसाम्बौ युधि रूढमत्सरा-
वक्रूरभोजावनिरुद्धसात्यकी ।

न्यायात् तस्मिन् देशे दैवाद्विभ्रंशितधियः यस्य द्रवैर्भ्रमो मनसः ॥१२॥ महापानेति । श्रीकृष्णमायाविमूढानामिति मूढत्वे हेतुः । संघर्षः कलहः ॥१३॥ युयुधुरिति । [illegible] ॥१४॥ पतदिति । पतन्त्यः [illegible] पताका येषां तैः रथादिभिः मिथस्समेत्य न्यहन् [illegible] दद्भिर्दन्तैरिव ॥१५॥ मिथस्समेत्य [illegible] । प्रद्युम्नेति । [illegible] श्रीकृष्णस्य [illegible]

பிறகு அவ்விடத்தில் தெய்வத்தால் நழுவிய புத்தியுடைய யாதவர்கள் மிரா தேசத்திலுண்டான பானம் செய்யக்கூடிய உயர்ந்த மதுவைப் பானம் செய்தார்கள். அதன் த்ரவங்களால் மனம் ப்ரமமடையும். 12

உயர்ந்த பானத்தால் மதங்கொண்டவர்களும், கர்வமுள்ள மனமுடையவர்களும், கிருஷ்ணமாயையால் மிகவும் மூடர்களுமான வீரர்களுக்குள் பெருங் கலஹமுண்டாயிற்று. 13

ஆயுதபாணிகளாகிய யாதவர்கள் கோபத்தால் படபடப்புள்ளவர்களாகி ஸமுத்திரக்கரையில் தநுஸ்களாலும், கத்திகளாலும், பல்லம் என்ற ஆயுத விசேஷங்களாலும், கதைகளாலும், தோமரங்களாலும், தடிகளாலும் யுத்தஞ் செய்தார்கள். 14

அதிகமான கர்வமுடைய யாதவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் சேர்ந்து அசையும் பதாகைகளுடைய ரதங்கள், யானைகள், குதிரைகள், கழுதைகள், ஒட்டகைகள், பசுக்கள், எருமைகள், மானிடர்கள், கோவேறுகழுதைகள் இவைகளோடிருந்து "வனத்தில் யானைகள் தந்தங்களால் போல்" பாணங்களால் அடித்துக் கொண்டார்கள். 15

ப்ரத்யும்னன், ஸாம்பன், அக்ரூரன், போஜன், அநிருத்தன், ஸாத்யகி,

सुभद्रसंग्रामजितौ सुचारुगदौ
सुमित्रसुरथौ समीयतुः ॥ 16

अन्ये च ये वै निशठोल्मुकादयः
सहस्रजिच्छतजिद्भानुमुख्याः ।
अन्योन्यमासाद्य मदान्धकारिता
जघ्नुर्मुकुन्देन विमोहिता भृशम् ॥ 17

दाशार्हवृष्ण्यन्धकभोजसात्वता
मध्वर्बुदा माथुरशूरसेनाः ।
विसर्जनाः कुकुराः कुन्तयश्च
मिथस्तु जघ्नुः सुविसृज्य सौहृदम् ॥ 18

पुत्रा ह्ययुध्यन् पितृभिर्भ्रातृभिश्च
स्वस्रीयदौहित्रपितृव्यमातुलैः ।
मित्राणि मित्रैः सुहृदः सुहृद्भि-
र्ज्ञातींस्त्वहन् ज्ञातय एव मूढाः ॥ 19

सुचारुश्चासौ गदश्च तौ सुमित्रसुरथाविति द्वन्द्वेष्वेषु सुमित्र-
सुरथौ समीयतुरित्यन्वयः ॥ १६ ॥ अन्ये इति । निशठोल्मुकादयो
मदान्धकारिताः ॥ १७ ॥ दाशार्हेति । दाशार्हादयो यदुवंश्याः
कुकुराः मध्वर्बुदाः शूरसेनाश्च तद्देशीयाः ॥ १८ ॥ पुत्रा इति ।
भ्रातृभिश्चेति भ्रातृशब्दानां सम्बन्धिशब्दत्वादितरेतराः भ्रातरो
मातुलादयोऽपि ज्ञातिभिर्मित्राणि च जघ्नुः हतवन्तः ॥ १९ ॥

ஸுபத்ரன், ஸங்க்ராமஜித், ஸுசாருகதன், ஸுமித்ரன், ஸுரதன், இவர்கள் யுத்தத்தில் நிலைபெற்ற மாத்ஸர்யத்துடன் சேர்ந்தார்கள். 16

மற்றுமுள்ள நிஷதன் உல்முகன் ஸஹஸ்ரஜித், சதஜித், பாநு இவர்கள் யாவரும் ஒருவர்க்கொருவர் சேர்ந்து மதத்தால் மிகுந்த அஞ்ஞானத்தால் வன்மையடைந்து முகுந்தரால் மிகவும் மோஹமுமடைந்து அடித்துக்கொண்டார்கள். 17

தாசார்ஹர்கள், போஜர்கள், அந்தகர்கள், வ்ருஷ்ணிகள், ஸாத்வதர்கள், விதர்ஜனர்கள், குகுரர்கள், குந்திகள், மத்ரர்கள், துர்வார்யகர்கள், மாதுரர்கள், சூரஸேனர்கள் யாவரும் அன்பைவிட்டு அடித்துக்கொண்டார்கள். 18

புத்ரர்கள் பிதிர்க்களுடனும், ப்ராதாக்கள், மருகர்கள், பேரன்கள், சிறிய தந்தை பெரியதந்தைகள், அம்மான்கள், இவர்களுடனும், ஸ்நேஹிதர்கள் ஸ்நேஹிதர்களுடனும், ஸுஹ்ருத்துக்கள், ஸுஹ்ருத்துக்களுடனும், ஞாதிகள், ஞாதிகளுடனும், மூடர்கள்போல் அடித்துக் கொண்டார்கள். 19

𑌶𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌹𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌸𑍁 ।
𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌰𑍇𑌰𑌕𑌾𑌃 ॥ 20

𑌤𑌾 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌘𑌾 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌾 𑌭𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌜𑌘𑍍𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑍇 ॥ 21

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌬𑌲𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌆𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ॥ 22

𑌅𑌥 𑌤𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌏𑌰𑌕𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌰𑌿𑌘𑍌 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌜𑌘𑍍𑌨𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌧𑌿 ॥ 23

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌾𑌪𑍋𑌪𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌾𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍈𑌣𑌵𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ 24

𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍁𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌃 ।
𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌭𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍇𑌨𑍇𑌽𑌵𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 25

𑌶𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌸𑍁 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌷𑍁। 𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌃 ॥20॥ 𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑌿𑌘𑌾𑌃 𑌲𑍋𑌹𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌃 𑌧𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿॥21॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂॥22॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿। 𑌏𑌰𑌕𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌘𑌾𑌵𑌾𑌯𑍁𑌧𑍌॥23॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇 ॥ 24 ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹

பாணங்கள் குறைந்து, வில்லுகள் ஒடிந்து, ஆயுதங்கள் நசித்தபொழுது முஷ்டிகளால் கோரைகளை க்ரஹித்தார்கள். 20

முஷ்டிகளால் தரிக்கப்பட்ட கோரைகள் வஜ்ரத்திற்குச் சமமான இரும்புத்தடிகளாயின. கிருஷ்ணனால் தகையப்பட்டவர்களாயினும் சத்துருக்களாகி அவர்கள் க்ருஷ்ணனையும் அடித்தார்கள். 21

ஓ ராஜனே! அவர்கள் மோஹமடைந்து பலராமரையும் விரோதியாக எண்ணி அடிப்பதற்கு எண்ணங்கொண்டு ஆயுதபாணிகளாய் எதிர்த்தார்கள். 22

ஓ பரீக்ஷித்தே! பிறகு பலராம கிருஷ்ணர்களும் மிகவும் கோபமடைந்து கோரை முஷ்டிரூபமான பரிகாயுதங்களை எடுத்து யுத்தத்தில் ஸஞ்சரித்து அடித்தார்கள். 23

ப்ராஹ்மண சபாமடைந்தவர்களும், க்ருஷ்ணமாயையால் சூழ்ந்த மனமுள்ளவர்களுமாகிய யாதவர்களின் அஸூயை நிமித்தமான கோபமானது "மூங்கிலைச் சார்ந்த அக்நி வனத்தைப்போல்" (குலத்தை) நாசமடையச் செய்தது. 24

கேசவன் இவ்வாறு தன் குலமும் யாவரும் நாசமடைந்த பின்பு தாம் எஞ்சி நின்று பூபாரம் குறைக்கப்பட்டது என்றெண்ணினர். 25

𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑍇𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 26

𑌰𑌾𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌨𑌿𑌷𑌸𑌾𑌦 𑌧𑌰𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌮𑍍 ॥ 27

𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌵𑌿𑌧𑍂𑌮 𑌇𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃 ॥ 28

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌘𑌨𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌹𑌾𑌟𑌕𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌮𑍍 ।
𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ 29

𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌬𑍍𑌜𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥ 30

𑌕𑌟𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑌟𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑍈𑌃 ।
𑌹𑌾𑌰𑌨𑍂𑌪𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 31

𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾 ॥௨௬॥ 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌧𑌰𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌲𑍇 ॥௨௭॥ 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌰𑍂𑌪𑌂 ॥௨௮॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௨௯॥ 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌬𑍍𑌜𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌵𑌦𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 ॥௩௦॥௩௧॥ 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾 𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌊𑌰𑍌

பலராமர் ஸமுத்ரக்கரையில் புருஷத்யானத்தை அடைந்து மனதில் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைச் சேர்த்து மானிடவுலகத்தை விட்டார். 26

தேவகியின் குமாரராகிய க்ருஷ்ணபகவான் பலராமருடைய நிவ்ருத்தியைப்பார்த்து அரசமரத்தை அடைந்து பூமியில் மௌனமாக உட்கார்ந்தார். 27

விளங்குவதான நான்கு புஜங்களுடைய ரூபத்தைத் தரிசித்து தன்னைச் சார்ந்த காந்தியால் திசைகளை இருளில்லாதனவாகச் செய்து புகையில்லாத அக்னிபோல் விளங்கினார். 28

அந்த ரூபமானது ஸ்ரீவத்ஸத்தை அடையாளமாக உடையது; மேகம் போல் ச்யாமளமானது; உருக்கிய ஸ்வர்ணம்போன்ற காந்தியுள்ளது; இரண்டு பட்டு வஸ்திரங்களால் சூழப்பட்டது; மிகவும் மங்களமானது; அழகிய மந்த காஸமுள்ள முகாரவிந்தமுடையது; பத்மம்போல் மனோஞ்ஞமான நேத்திரமுள்ளது; ப்ரகாசிக்கும் மகரகுண்டலமுடையது; அரைநூல்மாலை யஞ்ஞோபவீதம் கிரீடம், கங்கணம், தோள், வளை, ஹாரம், தண்டை, முத்ரை, கௌஸ்துபம்,

𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌾𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌜𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌰𑍌 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍 ॥ 32

𑌮𑍁𑌸𑌲𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌾𑌯𑌃𑌖𑌣𑍍𑌡𑌕𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁𑌰𑍍𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑍋 𑌜𑌰𑌾𑌃 ।
𑌮𑍃𑌗𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧 𑌮𑍃𑌗𑌶𑌙𑍍𑌕𑌯𑌾 ॥ 33

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃 ।
𑌭𑍀𑌤𑌃 𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑌸𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ॥ 34

𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨 ।
𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 35

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌨𑍄𑌣𑌾𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌮𑌯𑌾𑌽𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 36

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌜𑌹𑌿 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ 37

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌊𑌰𑍌 𑌆𑌸𑍀𑌨𑌂 [illegible] 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍 ॥ ௩௨ ॥ 𑌮𑍁𑌸𑌲𑍇𑌤𑌿 । 𑌜𑌰𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾 [illegible] 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑍋
𑌮𑍃𑌗𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌂 ॥ ௩௩ ॥ ௩௪ ॥ 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵

இவைகளால் விளங்குவது, வனமாலையால் சூழ்ந்த சரீரமுடையது, ஸ்வரூபமுடைய தன்னுயுதங்களால் விளங்குவது, பத்மம்போல் சிவந்தபாதத்தை வலது துடையில் வைத்திருப்பது. 29—32

ஜரை என்ற பெயருடைய வேடன் உலக்கையில் மீதியான இரும்புத்துணுக்கினுல் ஏற்பட்ட பாணத்தைக்கொண்டு மிருகம் என்ற ஸம்சயத்தால் மிருகத்தின் முகத்தினுடைய ஆக்ருதிபோன்ற பாதத்தை அடித்தான். 33

அந்த வேடன் நான்குபுஜங்களுடைய அந்தப் புருஷனைப்பார்த்து பாபத்தைச் செய்தவனுகையால் பயந்து, அஸுரசத்ருவாகிய பகவானுடைய பாதங்களில் விழுந்தான். 34

ஓ மதுஸூதன! பாபியாகிய நான், அறியாமல் இதைச்செய்தேன். உத்தமச்லோகராகிய ஓ ப்ரபுவே! பாபியாகிய என்னுடைய இந்த அபராதத்தைப் பொறுத்தல்வேண்டும். 35

ஓ விஷ்ணுவே! உம்முடைய ஸ்மரணமானது மானிடர்களுக்கு அஞ்ஞானமாகிய இருளைப் போக்கக்கூடியதென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிருர்கள். ஓ ப்ரபுவே! அந்த உமக்கு நான் கெடுதியைச் செய்தேன். 36

ஓ நாராயண! நான் மறுபடி இவ்விதம் ஸாதுக்களுக்கு அபசாரத்தை எப்படிச் செய்யாமலிருப்பேனே அந்தவிதம் பாபியும், மிருகங்களை வேட்டையாடுகிறவனுமாகிய என்னைச் சிக்ஷிக்கவேண்டும். 37

यस्यात्मयोगरचितं न विदुर्विरिञ्चो
रुद्रादयोऽस्य तनयाः पतयो गिरां ये।
त्वन्मायया पिहितदृष्टय एतदञ्जः
किं तस्य ते वयमसद्गतयो गृणीमः ॥ 38

॥ श्रीकृष्णः ॥

मा भैर्जरे त्वमुत्तिष्ठ काम एष कृतो हि मे ।
याहि त्वं मदनुज्ञातः स्वर्गं सुकृतिनां पदम् ॥ 39

॥ श्रीशुकः ॥

इत्यादिष्टो भगवता कृष्णेनेच्छाशरीरिणा ।
त्रिः परिक्रम्य तं नत्वा विमानेन दिवं ययौ ॥ 40
दारुकः कृष्णपदवीमन्विच्छन्नधिगम्य ताम् ।
वायुं तुलसिकामोदमाघ्रायाभिमुखं ययौ ॥ 41

कृतमेतत् [illegible] — यस्येति । यस्य तवात्मयोगरचितं स्वाधीनमायारचनां विरिञ्चः अस्य तनयाः रुद्रादयश्च ये वाचां पतयो वेदद्रष्टारः तेऽपि न विदुः तस्य ते [illegible] ब्रह्मशापादि [illegible] असद्गतयः पापयोनयो वयं किं गृणीमः कथं वर्णयामः [illegible] ॥ [illegible] इतीति । इच्छाशरीरिणेत्यस्यायं भावः [illegible] श्री [illegible] देवादयो ब्रह्मशैव्या इत्यादिना [illegible] ।

பிருஹ்மதேவர் அவருடைய குமாரர்களாகிய ருத்ரன் முதலியவர்கள் வேதங்களைக் கண்டவர்கள் யாவரும் உம்முடைய மாயையால் மறைந்த நேத்ரமுடையவர்களாகி உம்முடைய ஸ்வாதீனமான மாயையின் ரஸனையை அறியவில்லை. அவ்வளவு மஹிமையுள்ள உமக்கு ஏற்பட்ட சாபம் முதலியவற்றைத் தாழ்ந்த கதியுடைய நாங்கள் எவ்விதம் விரைவில் வர்ணிப்போம். 38

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கூறுகிறார்.

ஓ ஜரே! பயப்படாதே; எழுந்திரு; நீ எனக்கு விருப்பத்தையே செய்தாய். என்னுடைய உத்தரவைப்பெற்று நீ புண்யசாலிகளுக்கு ஸ்தானமாகிய ஸ்வர்கம் செல்லுவாயாக. 39

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இச்சைக்குரிய சரீரமுடைய பகவானாகிய கிருஷ்ணனால் இவ்விதம் கட்டளையிடப்பட்ட வேடன் கிருஷ்ணனை மூன்று பிரதக்ஷிணம் செய்து நமஸ்கரித்து விமானத்துடன் ஸ்வர்கம் சென்றான். 40

தாருகன் கிருஷ்ணனுடைய மார்க்கத்தை விரும்பிச் சென்று துளஸியின் வாஸனையுள்ள வாயுவை முகர்ந்து அவரை எதிர்நோக்கிச் சென்றான். 41

𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌿𑌗𑍍𑌮𑌦𑍍𑌯𑍁𑌭𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌂
𑌹𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍇𑌤𑌨𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋
𑌰𑌥𑌾𑌦𑌵𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ॥ 42

॥ 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 ।
𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑍇 𑌨 𑌲𑌭𑍇 𑌚 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌡𑍁𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑍇 ॥ 43

𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌰𑌥𑍋 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌲𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑌃 ।
𑌖𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌶𑍍𑌵𑌧𑍍𑌵𑌜 𑌉𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 ॥ 44

𑌤𑌮𑌨𑍍𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ 45

𑌤𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌪𑌪𑌾𑌤 ॥ ௪௨ ॥ ௪௩ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌉𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌃 ॥ ௪௪ ॥ ௪௫ ॥ 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿। 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌯𑍋𑌗

அவ்விடத்தில் மிகுந்த காந்தியுடைய ஆயுதங்களால் சூழ்ந்தவரும், அச்வத்த வ்ருக்ஷத்தின் அடியிலே இருப்பவருமாகிய அந்த ப்ரபுவைப் பார்த்து ஸ்னேஹத்தால் தளர்ந்த மனமுடையவனும், கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுடையவனுமாகி ரதத்தினின்று இறங்கிப் பாதங்களில் விழுந்தான். 42

தாருகன் கூறுகிறான்.

ஓ ப்ரபுவே! உம்முடைய பாதாரவிந்தத்தைப் பாராத என்னுடைய நேத்ரமானது இரவில் சந்திரன் மறைந்தபின்பு போல் மறைந்து இருளில் புகுந்தது; திசைகளையும் அறியேன்; ஒழிவையும் அடையவில்லை. 43

ராஜ ச்ரேஷ்டனாகிய ஓ பரீக்ஷித்தே! ஸாரதியாகிய தாருகன் இவ்விதம் சொல்லும்பொழுது அவன் பார்த்திருக்கக் குதிரைகளுடன் கூடியதும், கருடத்வஜமுள்ளதுமான ரதமானது ஆகாயத்தில் கிளம்பிற்று. 44

திவ்யமான விஷ்ணுவின் ஆயுதங்களும் ரதத்தைச் சார்ந்துசென்றன. இதனால் மிகவும் ஆச்சரியமடைந்த மனமுடைய தாருகனைப்பார்த்து ஜநார்த்தனர் சொல்லுகிறார். 45

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍂𑌤 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌮𑌿𑌥𑌃 ।
𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌦𑌶𑌾𑌮𑍍 ॥ 46
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌨 𑌸𑍍𑌥𑍇𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 47
𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌚 𑌨𑌃 ।
𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥 ॥ 48
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍋𑌪𑌶𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜 ॥ 49

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ॥ 50

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

[illegible] ॥௪௬॥௪௭॥ 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible]
𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥௪௮॥
[illegible]। 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible]
[illegible] ॥ ௪௯ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । [illegible]
[illegible]॥(௫௰)॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஓ ஸாரதியே! நீ துவாரகை செல்லுவாயாக! ஞாதிகள் ஒருவரை யொருவர் அடித்துக்கொண்டு நாசமடைந்ததையும், பலராமருடைய யாத்ரையையும் என்னுடைய அவஸ்தையையும் பந்து ஜனங்களுக்குச்சொல்லு. 46

என்பந்துக்களாகிய நீங்கள் துவாரகையில் இருக்கவேண்டாம். நான்விட்ட துவாரகையை ஸமுத்ரம் வ்யாபிக்கப்போகிறது. 47

அவரவர்கள் மனைவிகளையும், எங்களுடைய தாய்தந்தையரையும், யாவருரையும் க்ரஹித்துக்கொண்டு எல்லோரும் அர்ஜுனனால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு இந்திரப்ரஸ்தம் செல்லுங்கள். 48

நீயும் என் தர்மத்தையடைந்து ஞானத்தில் நிலைபெற்று உபேக்ஷயடைந்து என் மாயையால் அமைந்த மூர்த்தியை அறிந்து ஒழிவை அடைவாயாக. 49

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு சொன்னவுடன் தாருகன் கிருஷ்ணபகவானை அடிக்கடி ப்ரதக்ஷிணம் செய்து நமஸ்கரித்து அவருடைய பாதங்களைச் சிரஸின்மீது வைத்துத் துக்கித்த மனத்துடன் நகரம் சென்றான். 50

30-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌮𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑌃 ।
𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ 1

𑌪𑌿𑌤𑌰𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑌾𑌃 ।
𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥ 2

𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌾𑌃 ।
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍌𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌚 ॥ 3

𑌵𑌵𑍃𑌷𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌭𑌃 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥ 4

𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌤𑌪𑍋𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌭𑌿𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌧𑌾𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿। 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥1॥ 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌇𑌤𑌿॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌲𑍋𑌕𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌾॥2॥ 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌕𑌾𑌮𑌾𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌕𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌮𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑌹 𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌇𑌤𑌿॥3॥ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌨𑍍𑌯𑍀𑌲𑌯𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑌦𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ‹𑌸𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌹𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂

31-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

பிறகு ப்ருஹ்மதேவர், பார்வதியுடன் பரமசிவன், இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், ப்ரஜாபதிகளுடன் கூடிய முனிவர்கள், பிதிர்க்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், வித்யாதரர்கள், மஹோரகர்கள், சாரணர்கள், யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், கிங்கரர்கள், அப்ஸரஸ்திரீகள், பக்ஷிகள் யாவரும் பகவானுடைய யாத்ரையைப்பார்க்க விருப்பமுள்ளவர்களாகி மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் அவ்விடம் வந்தார்கள். ஓ ராஜனே! கிருஷ்ணனுடைய கர்மங்களையும், ஜன்மத்தையும் கானம் செய்தும், கீர்த்தனம் செய்தும் விமானவரிசைகளால் ஆகாயமார்க்கத்தை நிபிடமாகச் செய்தும் மிகுந்த பக்தியுடன் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். 1—4

भगवानपि तान्वीक्ष्य विभूतीरात्मनो विभुः ।
संयोज्यात्मनि चात्मानं पद्मनेत्रे न्यमीलयत् ॥ 5

लोकाभिरामां स्वतनुं धारणाध्यानमङ्गलम् ।
योगधारणयाग्नेय्यादग्ध्वा धामाविशत्स्वकम् ॥ 6

दिवि दुन्दुभयो नेदुः पेतुः सुमनसश्च खात् ।
सत्यं धर्मो धृतिर्भूमेः कीर्तिः श्रीश्चानु तं ययुः ॥ 7

किंकारमिति भायिटकवान् तदिदानीं स्वं स्वं लोकं प्राप्नोत
रमतकवान् तत्र लोकानां वैकुण्ठवासरमत्काव्य बहूषु च
देषु दाक्षिण्यात्तानवयितां सरायिजिवकावढेनेत्रे न्यमीलयदिति॥
तु॥ योगिनामिव स्वच्छन्दमृत्युत्वं दर्शयति। लोकाभिरामामिति । कयश्चित्
योगिनो हि स्वच्छन्दमृत्यवः स्वतनूमाग्नेय्या योगधारणया दग्ध्वा लोका
न्तरं प्रविशन्ति भगवांस्तु न तथा किन्तु कदाचिदेव स्वतनूसहित एव स्वक
धाम श्रीवैकुण्ठाख्यं प्रविवेश तत्र हेतुः लोकानामभिरामां रमयि
तारं स्थितियुक्तां जगदाश्रयत्वेन जगदेतादपि दाहभस्मसंहा
रित्ययुक्तः किञ्च धारणाध्यानस्य च मङ्गलं शोभनं विषयं इत
रथा तयोरिविषयत्वं स्यादित्यस्य तवाध्यावर्त्यवासकानामैव
तत्तु उपसाक्षात्कारः फलभावित्वेति भावः उच्चाशरीराभि
भायेण यथार्थतदेवास्य तत्त्वापि लोकाभिरामात्वादिविशेष
णान्तरयुक्तभस्मसात् तदव्यदग्ध्वा तिरोधाय निरुत्तरदेहसाम्भूतं॥ ५॥
तदा तत्संस्वकैवलोकस्पृष्टीति संहरेणदेवादिकृतःसवयुक्ता
दुन्दुभिनादवर्षवृष्ट्यादिमहोत्सवोऽभवदित्याह — दिवीति । भवरे
स्वर्गाः तं श्रीकृष्णमनुययुः ॥ ७ ॥ देवादयइति । तथा श्री

व्யாபகராகிய பகவானும் தமதம்சமான இந்திரன் முதலியவர்களைப் பார்த்து மனதைத் தம்மிடம் சேர்த்துப் பத்மம்போன்ற நேத்ரங்களை மூடினார். 5

தாரணைக்கும், த்யானத்திற்கும் மங்களமாகும்படி ஜனங்களுக்கு மனோஜ்ஞமான தமது தேஹத்தை அக்நியைச்சார்ந்த யோகதாரணையால் பொசுக்காமல் தமது ஸ்தானம் சென்றார். 6

ஸ்வர்க்கத்தில் துந்துபிகள் முழங்கின. ஆகாயத்தினின்று புஷ்பங்கள் விழுந்தன. பூமியினின்று ஸத்யம், தர்மம், தைர்யம், கீர்த்தி, ஸ்ரீ இவைகள் சென்றன. 7

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑌨𑌿 ।
𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 8

𑌸𑍌𑌦𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ।
𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌃 ॥ 9

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌾𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪 ॥ 10

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌜𑍍𑌜𑌨𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑍇𑌹𑌾
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌟𑌸𑍍𑌯 ।

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵 𑌗𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌨 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌗𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌗𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌯𑌤𑌿 । 𑌸𑍌𑌦𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍌𑌦𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍁𑌚𑍇𑌰𑍇𑌵𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௯ ॥ ௰ ॥ 𑌅𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌪𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑍋𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑍁𑌪𑌤𑌿 𑌹𑌿𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌜𑌨𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑍇𑌹𑌾 𑌆𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑌾𑌵𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌦𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌨𑌟𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤 𑌏𑌵 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍂𑌪𑍈𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯

அறிய முடியாத கதியுடைய கிருஷ்ணன் தம் ஸ்தானத்தில் செல்லும் பொழுது ப்ருஹ்மா முதலிய தேவர்களும் மற்றவர்களும் பார்க்கவில்லை. மிக வும் ஆச்சர்யமடைந்தார்கள். 8

“ஆகாயத்திற் செல்லும் மின்னலுடைய கதியை மானிடர்கள் பார்க்க முடியாததுபோல்” ஆகாயத்தைவிட்டுச் செல்லும் கிருஷ்ணனுடைய கதியைத் தேவர்களால் பார்க்கமுடியவில்லை. 9

ஓ ராஜாவே! ப்ருஹ்மதேவர், ருத்ரர் முதலியவர்கள் யாவரும் விஷ்ணுவின் யோககதியைப் பார்த்து ஆச்சர்யமடைந்து கிருஷ்ணனைக்கொண்டாடி அவ ரவர்களிருப்பிடம் சென்றார்கள். 10

ஓ பரீக்ஷித்தே! பரம புருஷனுக்கு மானிடர்களாகிய யாதவர்களிடம் ஜன னம், மரணம், சேஷ்டை இவை “நடனுடையவைபோல்” மாயையை அநுசரித்

सृष्ट्वात्मनेदमनुप्रविश्य विहृत्य चान्ते
संहृत्य चात्ममहिमोपरतः स आस्ते ॥ 11

मर्त्येन यो गुरुसुतं यमलोकनीतं
त्वां चानयच्छरणदः परमास्त्रदग्धम् ।
जिग्येऽन्तकान्तकमपीशमसावनीशः
किं स्वावने स्वरनयन्मृगयुं सदेहम् ॥ 12

तथाप्यशेषस्थितिसम्भवाप्यये-
ष्वनन्यहेतुर्यदशेषशक्तिधृक् ।

निरोधादिष्वप्यसावविकृत एवेत्याह सृष्ट्वेति आत्मनात्मन्य
एवेदं जगत्सृष्ट्वा अण्डसृष्टिक्रमेणानुप्रविश्य तत्र विहृत्य क्रीडित्वा अन्ते
स्वयमेव संहृत्य च आत्ममहिम्ना स्वमहिम्ना उपरतः सन्नास्ते ॥ ११ ॥ न
चानन्यपालकत्वं यतोऽस्त्रिणैवावतारेऽत्र स्वभावो निरतिशयो
दृष्ट इत्याह — मर्त्येनेति । येनैव यमलोकं प्रापितं गुरुसुतं
मर्त्येनैतेनैव शरीरेण यः त्वां च आनीतवान् शरणदः शरणा-
गतरक्षकः त्वां च ब्रह्मास्त्रदग्धं परिरक्षितवान् यश्च अन्तकान्तकं
शर्वं श्रीरुद्रमपि बाणसङ्ग्रामे जितवान् मृगयुं जराख्यं सदेह-
मेव देहेनैव सह स्वर्गमनयत् निनाय स स्वावने स्वरक्षणे
अनीशः असमर्थः किम् ॥ १२ ॥ ननु यदि सर्वोत्कृष्टः अयमेव
निर्गुणत्वेनैवावस्थातुं नार्हति तत्राह — तथेति । यद्यपि
उक्तप्रकारेण अशेषस्य जगतः स्थित्यादिषु अनन्यहेतुः निर-
पेक्ष एवकारणं स्वयं यद्यप्यशेषशक्तियुक् तथापि यादवान्
संहृत्य निजं वपुः अदृश्यं अवशेषितं स्वेन तां गतम्

தனவென்று அறியவேண்டும். இந்த பகவான் தாமே இந்த ப்ரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டித்து அதில் ப்ரவேசித்து விளையாடிக் கடைசியில் தம் மஹிமையால் ஒழிவடைந்திருக்கிறார். 11

சரணமடைந்தவர்களை ரக்ஷிக்கும் கிருஷ்ணபகவான் யமலோகஞ்சென்ற குரு குமாரனை மானிட தேஹத்துடன் வரவழைத்தார்; சிறந்த அஸ்திரத்தால் பொசுங்கிய உம்மையும் ரக்ஷித்தார்; யமனுக்கும் யமனாகிய பரமசிவனையும் (பாணாஸுர யுத்தத்தில்) ஜயித்தார்; வேடனைத் தேஹத்துடன் ஸ்வர்க்கம் சேர்த்தார். அந்த பகவான் தம்மை ரக்ஷித்துக்கொள்ளுவதில் திறமையில்லாதவரா? 12

அவ்விதமிருந்தும் வெகு சக்திகளையுடையவரும், எல்லாவற்றின் பிறப்பு, இருப்பு, மரிப்புகளில் மற்றவைகளை ஹேதுவாகக்கொள்ளாதவருமாகிய பகவான்

𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍
𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 ॥ 13

𑌯 𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 14

𑌦𑌾𑌰𑍁𑌕𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌃 ।
𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌵𑌸𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ 15

𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌶𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌵𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 16

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌸𑌵𑌃 𑌶𑍇𑌰𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌯𑍋 𑌘𑍍𑌨𑌂𑌤 𑌆𑌨𑌨𑌮𑍍 ॥ 17

𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌚 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌗𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂𑌗𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌧𑌾𑌰𑌣𑌯𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 ॥13॥ 𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥14॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌯𑌶𑍍𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌕 𑌇𑌤𑌿।

மானிடதேஹத்தால் எதுவும் கார்யமில்லை என்று தம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்கு ஆத்மகதியைக்காட்டி இங்கு தேஹத்தை விட்டுச் செல்ல விரும்பவில்லை. 13

காலையில் எழுந்து கிருஷ்ணனுடைய இந்த பரகதியைப் பரிசுத்தனாகப் பக்தியுடன் கீர்த்தனம் செய்பவன் உயர்வான அந்த கதியையே அடைகிறான்.

கிருஷ்ணனைப்பிரிந்த தாருகன் த்வாரகை வந்து வஸுதேவர் உக்ரஸேனர் இவர்களுடைய பாதங்களில் விழுந்து அவைகளைக் கண்ணீரால் நனைத்தான். 15

ஓ ராஜனே! தாருகன் யாதவர்கள் அனைவரும் நாசமடைந்ததைக்கூறினான். அதைக்கேட்ட ஜனங்கள் நடுங்கிய மனத்துடன் துக்கத்தால் மூர்ச்சையடைந்தார்கள். 16

எவ்விடத்தில் ஞாதிகள் பிராணனை இழந்து சயனித்திருக்கிறார்களோ அவ்விடத்தில் பந்து ஜனங்கள் கிருஷ்ணனுடைய விரஹத்தால் தளர்ந்து முகத்தில் அடித்துக்கொண்டு விரைவாக சென்றார்கள். 17

𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌤𑍌 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌹𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ 18
𑌉𑌪𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍀𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌮𑌾𑌰𑍁𑌰𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌰𑌾𑌮𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌮𑍁𑌪𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 ॥ 19
𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥ 20
𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌸𑍍𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌾𑌤𑍁𑌰𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌗𑍀𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 21
𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥ 22

௧௫॥௧௭॥ 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌤𑌿। 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌾𑌮𑍌 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌵𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥௧௮-௨௦॥ 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌤𑌥𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 “𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃। 𑌮𑍂𑌢𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌾𑌮𑌜𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥௨௧॥ 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂

தேவகி, ரோஹிணி, வஸுதேவர் மூவரும் புத்ரர்களான கிருஷ்ணராமர்களைக்காணுமல் துக்கத்தால் துன்பமடைந்து ஸ்மரணத்தை இழந்தார்கள். பகவானுடைய வியோகத்தால் துன்பமடைந்து அங்கே ப்ராணன்களையும் விட்டார்கள். 18

ஸ்திரீகள் தத்தம் பதிகளை அணைந்து சிதையில் ஏறினர்கள். பலராமருடைய மனைவிமார்களும் அவருடைய தேஹத்தைத் தழுவிக்கொண்டு அக்நியில் பிரவேசித்தார்கள் 19

வஸுதேவருடைய பத்னிகள் அவருடைய தேஹத்தையும் கிருஷ்ணனுடைய நாட்டுப்பெண்கள் ப்ரத்யும்னன் முதலியவர்களையும் தழுவிக்கொண்டு சிதையில் ஏறினர்கள். ருக்மிணி முதலிய கிருஷ்ணபத்னிகள் கிருஷ்ண ஸ்வரூபமுள்ளவர்களாகி அக்நியில் பிரவேசித்தார்கள். 20

அர்ஜுனன், ப்ரியனும், ஸ்நேகிதனுமாகிய கிருஷ்ணனுடைய வியோகத்தால் துன்பமடைந்து கிருஷ்ணபகவான் கூறிய சிறந்த சொற்களால் மனதை ஸமாதானம் செய்து கொண்டான். 21

மரணமடைந்தவர்களும் ஸந்ததி இழந்தவர்களுமாகிய பந்துக்களுக்கு அர்ஜுனன் கிரமமாக விதிப்படி பரலோக கார்யத்தைச்செய்தான். 22

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ॥ 23

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍇𑌷𑌾𑌶𑍁𑌭𑌹𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ 24

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌹𑌤𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌷𑍇𑌚𑌯𑌤𑍍 ॥ 25

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑌧𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌂𑌶𑌧𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌥𑌮𑍍 ॥ 26

𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌚 ।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 27

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌶𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿 ।

𑌸𑌾𑌂𑌪𑌰𑌾𑌯𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍀॥௨௨॥௨௯॥ 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌕𑍂𑌰𑌹𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑌰𑌿𑌤𑌕𑍀𑌤𑍍

ஓ மஹாராஜ ! கிருஷ்ணன் நீங்கிய த்வாரகையில் ஸமுத்ரமானது அழகு வாய்ந்த அந்த பகவானுடைய ஸ்தானத்தைத் தவிர மற்றவிடங்களிலெங்கும் க்ஷணப்பொழுதில் வ்யாபித்தது. 23

பகவானுடைய க்ருஹமானது நினைத்தமாத்ரத்தில் கெடுதிகளையெல்லாம் போக்கக்கூடியது. மங்களமனைவற்றுக்கும் மங்களமானது. அவ்விடத்தில் பகவானாகிய மதுஸூதனர் எப்பொழுதும் ஸாந்நித்யமடைந்திருக்கிறார். 24

அர்ஜுனன் மரணமடைந்தவர்கள்போக மீதியான ஸ்திரீகள், சிறுவர்கள், பெரியோர்கள் இவர்களுடன் இந்திரப்ரஸ்தம் சென்று அவ்விடத்தில் வஜ்ரனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தான். 25

ஓ ராஜாவே! உன் பிதாமஹர்கள் அர்ஜுனனிடம் ஸுஹ்ருத்துக்களின் வதையைக்கேட்டு உன்னை வம்ச விருத்திசெய்பவனாகச்செய்து யாவரும் தீர்த்த யாத்ரை சென்றார்கள். 26

தேவ தேவராகிய விஷ்ணுவின் கர்மங்களையும் இந்த ஜன்மத்தையும் சிரத்தையுடன் எவன் கீர்த்தனம் செய்கிறானோ அவன் உடனே பாபங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான். 27

இவ்விதம் பகவானாகிய விஷ்ணுவினுடைய இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் மங்களமும், மனோஜ்ஞமுமான அவதாரத்தையும், வீர்யங்களையும், பால

அந்யத்ர சேஹ ச ஶ்ருதானி க்3ருணன் மனுஷ்யோ
ப4க்திம் பராம் பரமஹம்ஸக3தௌ லபே4த ॥ 28

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே மஹாபுராணே பாரமஹம்ஸ்யாம்
அஷ்டாதசஸாஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸ்ரீவையாஸிக்யாம்
ஸ்ரீஹயக்ரீவப்ரஹ்மவித்யாயாம் ஏகாதசஸ்கந்தே
ஏகத்ரிம்சோऽத்யாய:.

நஸ்ய ஸமாரோஹஸாஹ்யாம் யதி ॥ ௨௭ ॥ இத்த2மிதி। ஶந்தமானி பரமமங்க3லானி பரமஹம்ஸக3தௌ ஶ்ரீக்ருஷ்ணே ॥௨௮॥

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே ஏகாதசஸ்கந்தவ்யாக்யாயாம் ஸ்ரீதரஸ்வாமி
விரசிதாயாம் பாவார்த்ததீபிகாயாம்
ஏகத்ரிம்சோऽத்யாயவ்யாக்யா.

ஏவமேகாதசஸ்கந்தே டீகா பாவார்த்ததீபிகா ।
ஸ்வாஜ்ஞானத்வாந்தஹீனேன ஸ்ரீதரேண ப்ரகாசிதா ॥

ஏகாதசஸ்கந்தஸ்ஸமாப்த:.

ஹரி: ஓம்

சரிதங்களையும் கிர்த்தனம் செய்யும் மானிடன் பரமஹம்ஸர்களுக்கு கதியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடம் சிறந்த பக்தியை அடைகிறான். 28

31-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

11 - வது ஸ்கந்தம்.

முற்றிற்று.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

‖ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ‖

𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌯𑌦𑍁𑌵𑌂𑌶𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑍇 ।
𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌦𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌨𑍇 ॥ 1

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦 [illegible] ।
[illegible] ॥

‖ [illegible] ‖

[illegible] ॥

𑌓𑌂 [illegible] 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 [illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

---

12 வது ஸ்கந்தம்.

1-வது அத்யாயம்.

பரீக்ஷித்து ராஜாவினவுகிறார்.

முனிவரே! யதுவம்சத்திற்கு ஆபரணமாகிய கிருஷ்ணபகவான் தமது ஸ்தானம் சென்றபின் பூமியில் யாருடைய வம்சம் உண்டாயிற்று? இதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 1

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌾𑌰𑍍𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌨𑌕𑍋 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌲𑌕𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 2

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ப்ருஹத்ரதனுடைய வம்சத்தைச் சார்ந்தவனும் இனியுண்டாகப்போகிறவனும், கடைசியில் நிரூபிக்கப்பட்டவனுமாகிய புரஞ்சயன் என்ற அரசனை அவ்வரசனுடைய மந்திரியான சுனகன் வதைத்துப் புத்ரனாகிய ப்ரத்யோதனை ராஜாவாகச் செய்யப்போகிறான். அந்தப்ரத்யோதனுக்கு பாலகன் புத்ரனாவான்.

विशाखयूपस्तत्पुत्रो भविता जनकस्ततः ।
नन्दिवर्धनस्तत्पुत्रः पञ्च प्रद्योतना इमे ॥
अष्टत्रिंशोत्तरशतं भोक्ष्यन्ति पृथिवीं नृपाः ॥ 3

शिशुनागस्ततो भाव्यः काकवर्णस्तु तत्सुतः ।
क्षेमधर्मा तस्य सुतः क्षेत्रज्ञः क्षेमधर्मजः ॥ 4

विधिसारः सुतस्तस्य अजातशत्रुर्भविष्यति ।
दर्भकस्तत्सुतो भावी दर्भकस्याजयः स्मृतः ॥ 5

नन्दिवर्धन आजेयो महानन्दिः सुतस्ततः ।
शिशुनागा दशैवैते षष्ट्युत्तरशतत्रयम् ॥
समा भोक्ष्यन्ति पृथिवीं कुरुश्रेष्ठ कलौ नृपाः ॥ 6

महानन्दिसुतो राजन् शूद्रागर्भोद्भवो बली ।
महापद्मपतिः कश्चिन् नन्दः क्षत्रविनाशकृत् ॥ 7

प्रद्योतनसंज्ञाः भवितारः [illegible] ॥ ३ ॥ ४ ॥ महा
नन्दीति। नन्दो नाम कश्चिन् महापद्मसंख्यायाः सेनायाः पतिः पृथिव्या वा
पतिर्भविष्यति अत एव महापद्मपतिरित्युक्तिः तस्य नामान्तरमप्युक्तमिति।

பாலகனுக்கு விசாகயூபன் குமாரன். விசாகயூபனிடம் ஜனகன் உண்டாகப் போகிறான். ஜனகனுக்கு நந்திவர்த்தன் குமாரன். (ப்ரத்யோதன் முதல் நந்திவர்த்தன் வரையுள்ள) இந்த ஐவரும் ப்ரத்யோதனர்களெனப் படுகிறார்கள். இவர்கள் நூற்றுமுப்பத்தெட்டு வருஷம் வரையில் பூமியை அநுபவிக்கப் போகிறார்கள். 3

நந்திவர்த்தனுக்குச் சிசுநாபன் உண்டாகப்போகிறான். சிசுநாபன் குமாரன் காகபக்ஷன்என்ற பெயருடையவன். காகபக்ஷனுக்குக்ஷேமதன்வா புத்ரனாவான். க்ஷேமதன்வாவுக்கு க்ஷேத்ரஜனாகிய 'க்ஷத்ரதர்மஜன் என்பவன் புத்திரன். 4

க்ஷத்ரதர்மஜனுக்கு விதிஸாரன், குமாரன். விதிஸாரனுக்கு ஜாதசத்ரு புத்ரன். ஜாதசத்ருவுக்கு தர்ப்பகன் பிறக்கப்போகிறான். தர்ப்பகனுக்கு அஜயன் குமாரன். 5

அஜயனுக்கு நந்திவர்த்தனன் புத்ரன். நந்திவர்த்தனுக்கு மஹாநந்தி மைந்தன். சிசுநாபன் முதல் பதின்மர் சைசுநாபர்களெனப்படுகிறார்கள். குருவம்சச்ரேஷ்டனாகிய பரீக்ஷித்தே! அவர்கள் கலியில் முன்னூற்று அறுபது வருஷம் வரை பூமியை அநுபவிக்கப் போகிறார்கள். 6

ஓ ராஜனே! சூத்ரஸ்திரீயின் கர்ப்பத்தில் மஹாநந்திக்கு மைந்தனாக நந்தன் பிறக்கப்போகிறான். அவன் மஹா பத்மம் என்ற கணக்குள்ள ஸைன்யத்திற்குப் பதியாவான்; க்ஷத்ரியர்களை நாசஞ்செய்வான். அவனுக்கு மஹா பத்மபதி' என்றும் பெயரேற்படும். 7

ततो नृपा भविष्यन्ति शूद्रप्राया ह्यधार्मिकाः ॥ 8

स एकच्छत्रां पृथिवीमनुल्लङ्घितशासनः ।
शासिष्यति महापद्मो द्वितीय इव भार्गवः ॥ 9

तस्य चाष्टौ भविष्यन्ति सुमाल्यप्रमुखाः सुताः ।
य इमां भोक्ष्यन्ति महीं राजानश्च शतं समाः ॥ 10

नव नन्दान् द्विजः कश्चित् प्रपन्नानुद्धरिष्यति ।
तेषामभावे जगतीं मौर्या भोक्ष्यन्ति वै कलौ ॥ 11

स एव चन्द्रगुप्तं वै द्विजो राज्येऽभिषेक्ष्यति ।
तत्सुतो वारिसारस्तु ततश्चाशोकवर्धनः ॥ 12

सुयशा भविता तस्य सङ्गतः सुयशःसुतः ।
शालिशूकस्ततस्तस्य सोमशर्मा भविष्यति ॥ 13

स एक एव छत्रं यस्यास्तां पृथिवीं शासिष्यति पालयिष्यति
क्षत्रियान्तकरणे दृष्टान्तः भार्गवः परशुराम इति ॥ ९ ॥ तस्येति ।
सुताः सुमाल्याद्याः ॥ १० ॥ नवेति । नव नन्दान् नन्दं तत्पुत्रांश्चेत्येवं
प्रपन्नान् विश्वस्तान् विप्रकृतान् वा द्विजः कौटिल्यवात्स्यायनादिपर्याय
चाणक्यः उद्धरिष्यति उन्मूलयिष्यति तेषामभावे मौर्याः मौर्य
संज्ञाः ॥ ११ ॥ कथं भोक्ष्यन्ति तदाह — स एवेति । चन्द्रगुप्तं मौर्यं
प्रथमं तेषां राजोपशमाय वारिसारादिभिर्नवभिः सह दशभिः सह...

அந்த நந்தனிடம் அரசர்களுண்டாகப்போகிருர்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் சூத்ரர்களாயிருப்பார்கள். அவர்கள் அதர்மப்ரவர்த்தியுடையவராயிருப்பர்.

மஹாபத்மனுகிய நந்தன் தடைபடாத ஆஞ்ஞையுள்ளவனுகி ஒரே குடைக்கீழ்பூமியை இரண்டாவது பரசுராமர்போலப் பரிபாலிக்கப்போகிருன். 9

அந்த நந்தனுக்கு ஸுமாலி முதலான எட்டுப்பேர் உண்டாகப்போகிருர்கள். அந்த ராஜாக்கள் நூறுவருஷம் வரையில் இந்தப்பூமியை அநுபவிக்கப்போகிருர்கள். 10

ப்ரஸித்தர்களாகிய (1) நவநந்தர்களை ஒரு ப்ராம்ஹணன் கரையேற்றப்போகிருன். நவநந்தர்களில்லாத ஸமயத்தில் கலியில் மௌர்வ்யர்கள் பூமியை அநுபவிக்கப்போகிருர்கள். 11

அந்த ப்ராம்ஹணராகிய சாணக்யரே சந்திரகுப்தன் என்ற மௌர்வ்யனை ராஜ்யத்தில் அபிஷேகம் செய்விக்கப்போகிருர். சந்திரகுப்தனுடைய குமாரன் வாரிஸாரன். வாரிஸாரனுக்கு அசோகவர்த்தனன் புத்ரன். 12

அசோகவர்த்தனனுக்கு ஸுயஸ் புத்ரன். ஸுயசஸுக்கு ஸம்யதன் குமாரன். ஸம்யதனுக்கு சாலிசூகன் மைந்தன். சாலிசூகனுக்கு ஸோமசர்மா புத்ரன்.

(1) (நந்தன் அவன் குமாரர்களெட்டுபேர்கள் இவர்கள் நவநந்தர்கள்.

𑌶𑌤𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾𑌥𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌃 ॥ 14
𑌮𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌦𑌶 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌛𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌾 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌕𑌲𑍌 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌲𑍋𑌦𑍍𑌵𑌹 ॥ 15

𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌂 𑌮𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌲𑍌 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾𑌹𑍍𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 16

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌵𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌤𑌃 ॥ 17

𑌤𑌤𑍋 𑌘𑍋𑌷𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌜𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹 ॥ 18

𑌶𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌦𑌶𑍈𑌤𑍇 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪 ॥ 19

---

௧௫ ॥ ௧௬ ॥ 𑌮𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑍇 𑌨𑌵𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌦𑌶𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌹𑌵𑌤𑍇𑌶𑌮𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌶 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌛𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌶𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌃 ॥ ௧௫ ॥ 𑌹𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌶𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾𑌹𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃 ॥ ௧௬ ॥ ௧௭ ॥ 𑌶𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 ॥ ௧௮ ॥ 𑌕𑌯𑌂𑌕𑌾𑌣𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌹 — 𑌶𑍁𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀

ஸோமசர்மாவுக்கு சததந்வா குமாரன். சததந்வாவுக்குச் ப்ருஹத்ரதன் புத்ரன். இந்தப் பத்து அரசர்களும் மௌர்வயர்கள். குருகுலத்திலுதித்த ராஜனே! இவர்கள் கலியில் பூமியை நூற்றுமுப்பத்தேழு வருஷம்வரை அநுபவிக்கப்போகிறார்கள். 14-15

ப்ருஹத்ரதனுடைய ஸேனாதிபதியாகிய புஷ்யமித்ரன் மௌர்வயனாகிய ப்ருஹத்ரதனைக் கொன்று கலியில் சுங்கன் என்ற பெயரை அடைந்து அரசு செய்யப்போகிறான். 16

சுங்கனிடம் அக்நிமித்ரனும், அக்நிமித்ரனுக்கு ஸுஜ்யேஷ்டனும், ஸுஜ்யேஷ்டனுக்கு வஸுமித்ரனும், வஸுமித்திரனுக்கு பத்ரகனும், பத்ரகனுக்குக் களிந்தனும் குமாரர்கள். 17

களிந்தனுக்கு யோகனும், யோகனுக்கு த்வஜமித்ரனும், த்வஜமித்திரனுக்கு பாகவதனும் புத்ரராவார்கள். ஓ குருச்ரேஷ்ட! பாகவதனிடம் தேவஹூதி பிறப்பான். 18

இந்தப் பத்து சுங்கர்கள் நூறு வருஷத்திற்குமேல் பூமியை அநுபவிக்கப் போகிறார்கள். ஓ ராஜாவே! பிறகு இந்தப் பூமியானது கண்வர்களையடைப் போகிறது. கண்வர்கள் அற்பகுணமுள்ளவர்களா யிருப்பார்கள். 19

𑌶𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌵𑍋𑌽𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥ 20

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌕𑌾𑌣𑍍𑌵𑌾𑌯𑌨𑌾 𑌇𑌮𑍇 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌚 ।
𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌲𑍌 𑌯𑍁𑌗𑍇 ॥ 21

𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌶𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌲𑍋 𑌬𑌲𑍀 ।
𑌗𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌮𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 22

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌨𑌾𑌮𑌾𑌥 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 23

𑌲𑌮𑍍𑌬𑍋𑌦𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚𑌿𑌬𑌿𑌲𑌕𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌮𑍇𑌘𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌬𑌿𑌲𑌕𑌾𑌦𑌟𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 24

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌭𑍂𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥௨௦॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌶𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌵𑌾𑌯𑌨𑌾𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿॥௨௧॥ 𑌹𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌂 𑌸𑍁

மஹா புத்திசாலியும் மந்திரியும் கண்வனுமாகிய வஸுதேவன் காமவிகாரமுள்ள தேவஹூதி என்ற சுங்கனைக் கொன்று தானே அரசு செய்யப் போகிறான். 20

வஸுதேவனுக்கு பூமித்ரனும், பூமித்ரனுக்கு நாராயணனும் (நாராயணனுக்கு ஸுசர்மா) புத்ரனுவார்கள். இவர்கள் கண்வனைச் சார்ந்தவர்கள். கலியுகத்தில் முன்னூற்று நாற்பத்தைந்து வருஷம்வரை பூமியை அநுபவிக்கப் போகிறார்கள். 21

ஆந்த்ர (தெலுங்கு) ஜாதியிற் பிறந்தவனும், பரம அஸத்தும், சூத்ரனும், ஸுசர்மாவின் ப்ருத்யனுமாகிய பலி, என்பவன் கண்வ வம்சத்திலுதித்த ஸுசர்மாவைக் கொன்று சிலகாலம் பூமியை அநுபவிக்கப் போகிறான். 22

பலியின் ப்ராதாவாகிய கிருஷ்ணன் என்ற பெயருடையவன் பூமிக்குப் பதியாகப் போகிறான். கிருஷ்ணனுக்கு ஸ்ரீசாதகர்ணனும், ஸ்ரீசாதகர்ணனுக்கு பௌர்ணமாஸனும் புத்ரனுவார். 23

பௌர்ணமாஸனுக்கு லம்போதரன் பிறப்பான். லம்போதரனிடம் சிபிலகன் பிறந்து அரசனுவான். சிபிலகனுக்கு மேகஸ்வாதி மைந்தனுகப் போகிறான். மேகஸ்வாதிக்குத் தண்டமானன் தனயனுவான். 24

அரிஷ்டகர்மா ஹாலேயஸ் திலகஸ் தஸ்ய சாத்மஜ: |
புரீஷஸேதுஸ் தத்புத்ரஸ் ததோ ராஜா ஸுதர்சன: || 25

சகோரஸ் ஸுதரோ யத்ர சிவஸ்வாதிர் அரிந்தம: |
தஸ்யாபி கோமதி: புத்ர: புரீமான் பவிதா தத: || 26

வீரோ வேதச் சிவஸ்கந்தோ யஜ்ஞசீலஸ் ஸிதஸ் தத: |
அஸிதச் ச்ருதஸ்கந்தோ யஜ்ஞசத்ருஸ் ஸுதாத்மஜ: ||
விஜயஸ் தத்ஸுதோ பாவ்யச் சந்த்ரபீஜஸ் ஸுலோமதி: || 27

ஏதே த்ரிம்சன் ந்ருபதயச் சத்வார்யப்தசதானி ச |
ஷட்பஞ்சாசச் ச ப்ருதிவீம் போக்ஷ்யந்தி குருநந்தன || 28

ஸப்தாபீரா ஆவப்ருத்யா தச கர்தபினோ ந்ருபா: |
கங்கா: ஷோடச பூபாலா பவிஷ்யந்த்யதிலோலுபா: || 29

புரீஷபீருர் நாம ஹரயோ பவிஷ்யதீத்யாசார்யோ வ்யாசஷ்டே || 22 || 25 ||
சகோர இதி | யத்ர யேஷு பஹுஷு ஸத்ஸு சகோரஸுதரஸ்: சிவஸ்வாதி
நாமா பவிதா || 26 || 27 || ஸப்தேதி | ஆவப்ருத்யா: ஆவப்ருதி நகரநாயகா ஸ்தத்ரா

தண்டமானனுக்கு அரிஷ்டகர்மாவும், அரிஷ்டகர்மாவுக்கு ஹாலேயனும், ஹாலேயனுக்குத் திலகனும், திலகனுக்குப் புரீஷஸேதுவும், புரீஷஸேதுவுக்கு ஸுதர்சனராஜனும் புத்ரராவார்கள். 25

ஸுதர்சனனுக்குச் சகோரனும், சகோரனுக்கு சிவஸ்வாதி என்பவனும் புத்ரராவார்கள். இவன் அந்த வம்சத்திற்குக் கடைசியாவன். சிவஸ்வாதிக்கு அரிந்தமனும், அரிந்தமனுக்குக் கோமதியும், கோமதிக்குப் புரீமானும், புத்ரராவார்கள். 26

புரீமானுக்கு வீரனும், வீரனுக்கு வேதனும், வேதனுக்குச்சிவனும், சிவனுக்கு ஸ்கந்தனும், ஸ்கந்தனுக்கு யஞ்ஞசீலனும், யஞ்ஞசீலனுக்கு ஸிதனும், ஸிதனுக்கு அஸிதனும், அஸிதனுக்கு ச்ருதஸ்கந்தனும், ச்ருதஸ்கந்தனுக்கு யஞ்ஞசத்ருவும், யஞ்ஞசத்ருவுக்கு விஜயனும், விஜயனுக்குச் சந்திரபீஜனும், சந்திரபீஜனுக்கு ஸுலோமதியும் புத்ரராவார்கள். 27

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜாவே! (பலிமுதல்) இந்த முப்பது அரசர்கள் நானூற்று ஐம்பத்தாறு வருஷம் வரையில் பூமியை அநுபவிக்கப்போகிறார்கள். 28

ஆவப்ருதி நகரத்துக்கு, ஆபீரர்கள் ஏழுவரும் கர்த்தபிகளாகிய அரசர்கள் பதின்மரும் கங்கர்களாகிய அரசர்கள் பதினறுபேரும் அரசர்களாவார்கள். இவர்கள் மிகவும் ஆசையுள்ளவர்களா யிருப்பார்கள். 29

𑌤𑌤𑍋𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌯𑌵𑌨𑌾 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 𑌬𑌰𑍍𑌬𑌰𑌾𑌃 ।
𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌦𑌶 𑌮𑍁𑌰𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍌𑌨𑌾 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍈𑌵 𑌤𑍁 ॥ 30

𑌏𑌤𑍇 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌨𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌵𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍌𑌨𑌾 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌦𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 ॥ 31

𑌕𑌿𑌲𑌿𑌕𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌯𑌵𑌂𑌹𑌰𑌃 ।
𑌶𑌿𑌶𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌶𑍋𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑌕𑌃 ॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌷𑌟𑍍 ॥ 32

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌃 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ॥ 33

𑌜𑌾𑌤𑌃 ॥ 29 ॥ 30 ॥ 𑌏𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑍇 𑌆𑌭𑍀𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌮𑍌𑌨𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌷𑌟𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌃 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌶𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶 𑌮𑍌𑌨𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑍍𑌯𑌬𑍍𑌦𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍌𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌿𑌲𑌿𑌕𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌲𑌿𑌕𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌶𑌵𑌾𑌚𑌕𑌂 ॥ 31 ॥ 𑌕𑌿𑌲𑌿𑌕𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 ॥ 32 ॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌥 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥ 33 ॥ 𑌏𑌕𑌕𑌾𑌲𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌆𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍋𑌸𑌲𑌾𑌃 𑌵𑍈𑌦𑍂𑌰𑌪-

---

பிறகு எட்டு யவனர்கள் பதினான்கு பர்பரர்கள் பதின்மூன்று முருண்டர்கள் இந்த (ஆபீரர்கள் முதலிய) அறுபத்தெட்டு அரசர்களும் ஆயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பது வருஷம் வரையில் பூமியை அநுபவிக்கப் போகிறார்கள். பதினொரு மௌனர்கள் முன்னூறு வருஷம் வரையில் பூமியைப் அநுபவிக்கப் போகிறார்கள். ஓ ராஜனே! இந்த மௌனர்கள் மரணமடைந்த பின்பு பூதநந்தன், யவம்ஹரன், சிசுநந்தி இவனுடைய ப்ராதாவாகிய யசோநந்தி, ப்ரவீரகன் இவர்கள் கிலிங்கில என்னும் நகரத்தில் ஸாவதானர்களாகி நூற்றாறு வருஷம் வரையில் அரசர்களாகப் போகிறார்கள். 30—32

பூதநந்தன் முதலியோருக்கு பாஹ்லிகர்கள் என்ற பெயருடன் பதின்மூன்று குமாரர்கள் உண்டாகப் போகிறார்கள். பிறகு புஷ்பமித்ரன் என்ற க்ஷத்ரியன் பிறப்பான். புஷ்பமித்திரனுக்கு துர்மித்ரன் குமாரனாவான். 33

ஏககாலா இமே பூபாஸ்ஸப்தாந்த்ராஸ்ஸப்த கோஸலா: ।
வைதூரபதயோ பாவ்யா நைஷதாஸ்தத ஏவ ஹி ॥ 34

மாகதாநாம் து பவிதா விஶ்வஸ்பூர்ஜி: புரஞ்ஜய: ।
கரிஷ்யத்யபரோ வர்ணாந் புலிந்தயதுமத்ரகாந் ॥ 35

ப்ரஜாஶ்சாப்ரஹ்மபூயிஷ்டா: ஸ்தாபயிஷ்யதி துர்மதி: ।
வீர்யவாந் க்ஷத்ரமுத்ஸாத்ய பத்மவத்யாம் ஸ வை புரி ॥
அநுகங்கமாப்ரயாகம் குப்தாம் போக்ஷ்யதி மேதிநீம் ॥ 36

ஸௌராஷ்ட்ராவந்த்யாபீராஶ்ச ஶூரா அர்புதமாலவா: ।

பதய: நைஷதாஶ்ச ஏதே தத்தத்தேஶநாமபி: ப்ரஸித்தா: பாஹ்லிகா: ஸப்தஸப்தைவ பூபா: ததஶ்சோபரி பாஹ்லிகேப்ய ஏவ பாவ்யா: பவிஷ்யந்தி ॥ ௩௪ ॥ ததஶ்ச மாகதாநாமிதி । மாகதாநாம் ராஜா விஶ்வஸ்பூர்ஜிர்நாம பவிதா ததேவ விஶ்வஸ்பூர்ஜிரிதி ச நாமாந்தரம் ஸ ச புரஞ்ஜயாக்ய: புரஞ்ஜய இதி ப்ரஸித்தஸ்து வர்ணாந் ப்ராஹ்மணாதீந் புலிந்தயதுமத்ரகஸம்ஜ்ஞகாந் ம்லேச்சப்ராயாந் கரிஷ்யதி ஸ்வராஷ்ட்ரிகாம்ஶ்ச அந்யாந் புலிந்தாதிஸம்ஜ்ஞாந் வர்ணாந் கரிஷ்யதீத்யர்த: ॥ ௩௫ ॥ கிஞ்ச ப்ரஜாஶ்ச । ஸ ச ஏவம் க்ருத்வா அப்ரஹ்மபூயிஷ்டா: அக்ஷத்ரவர்ணப்ராயா: ப்ரஜா: ஸ்தாபயிஷ்யதி பாலயிஷ்யதி பத்மவத்யாம் புர்யாம் வஸந் அநுகங்கமாப்ரயாகம் ப்ரயாகபர்யந்தம் குப்தாம் மேதிநீம் போக்ஷ்யதி ॥ ௩௬ ॥ ஸௌராஷ்ட்ரேதி । ததநந்தரம் ஸௌராஷ்ட்ராதிதேஶபதயோ ந்ருபா: ஶூத்ரப்ராயா: த்விஜா: வ்ராத்யா

பாஹ்லிகர்களிடம் ஏழு ஆந்த்ரர்கள் ஏழு கோஸலர்கள், உண்டாவார்கள். அவர்கள் வைடூர்ய தேசத்திற்கும், நிஷத தேசத்திற்கும் பதிகளாவார்கள். இவர்கள் ஒரே காலத்திலிருப்பார்கள். 34

மாகதர்களுக்குள், விச்வஸ்பூர்ஜன் அரசனாகப்போகிறான். இவ்வரசனே மற்றொரு புரஞ்ஜயன் என்ற பெயரடைந்து புளிந்தர்கள், யதுக்கள், மத்ரகர்கள் என்ற இந்த வர்ணங்களை ஏற்படுத்தப்போகிறான். 35

புத்தியில்லாத அந்த விச்வஸ்பூர்ஜராஜன் வீர்யமுள்ளவனாக பத்மவதி என்னும் நகரில் வஸித்து க்ஷத்திரியர்களை விரட்டி மூன்று வர்ணத்தைச் சேராத ப்ரஜைகளைப் பரிபாலிக்கப்போகிறான். கங்கைமுதல் ப்ரயாகைவரையிலுள்ள பூமியைப் பரிபாலித்து வரப்போகிறான். 36

ஸௌராஷ்ட்ரர்கள், அவந்தி தேசவாசிகள், ஆபீரர்கள், அற்புதர்கள்

𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌃 ‖ 37

𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌸𑍍𑌤𑌟𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌭𑌾𑌗𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌂 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌮𑍀𑌰𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 |
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍍𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌃 ‖ 38

𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑌾 𑌇𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌮𑍍𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌭𑍃𑌤𑌃 |
𑌏𑌤𑍇𑌽𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍃𑌤𑌪𑌰𑌾𑌃 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃 ‖ 39

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌗𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌘𑍍𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌦𑌾𑌰𑌧𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾𑌃 |
𑌉𑌦𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌲𑍍𑌪𑌕𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃 ‖ 40

𑌅𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌤𑌮𑌸𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 |
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍍𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ‖ 41

𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑌹𑍀𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ‖ ௩௭ ‖ 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 | 𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 ‖ ௩௮ ‖ 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 | 𑌇𑌮𑍇 𑌚 𑌮𑍍𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌭𑍂𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌏𑌤𑍇 𑌚 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍃𑌤𑌪𑌰𑌾𑌃 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌽𑌨𑍃𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁𑌦𑌾𑌃 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌃 ‖ ௩௯ ‖ 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿 | 𑌉𑌦𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾𑌃 ‖ ௪௦ ‖ 𑌅𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 | 𑌅𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍀𑌡𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ‖ ௪௧ ‖ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 | 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌾𑌃 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌥𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌾𑌃

மாளவர்கள் இவர்கள் சூத்திரர்களாகப் போகிறார்கள். ப்ராம்மணர்கள் வ்ராத்யர்களாகப் போகிறார்கள். அரசர்கள் சூத்திரன்போலாகப் போகிறார்கள். 37

ஸிந்துவின்கரை, சந்திரபாகை, காஞ்சீ, காச்மீரமண்டலம் இவைகளைச் சண்டாளன் முதலிய சூத்ரர்களும், ம்லேச்சர்களும், வேதாநுஷ்டானமில்லாதவர்களும், அநுபவிக்கப் போகிறார்கள். 38

ஓ ராஜனே! இவர்கள் ஒரே காலத்திலிருப்பார்கள்; பெரும்பாலும் மலேச்சர்கள் போலிருக்கிறார்கள்; அதர்மத்திலும், அஸத்யத்திலும் பற்றுதலுடையவர்களா யிருப்பார்கள்; அற்பமாகக் கொடுப்பவர்களாயும், கடுமையான கோபமுடையவர்களாயிருப்பார்கள். ஸ்திரீகளையும், சிறுவர்களையும், கோக்களையும் பிராமணர்களையும் வதைசெய்வார்கள். பிறர் மனைவிகளிடமும், பிறர் பொருள்களிலும் ஆசைப்படுவார்கள். ஸந்தோஷமும், துக்கமும், மிகுந்தவர்களா யிருப்பார்கள். அற்பமான வன்மையும் அற்பமான ஆயுளுமுடையவர்களாய், (கர்ப்பாதானம் முதலிய) ஸம்ஸ்காரமில்லாதவர்களாய், கர்மங்களில்லாதவர்களாய், ரஜோகுண தமோகுணமுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். இந்த மிலேச்சர்கள் க்ஷத்திரிய ரூபத்துடன் ப்ரஜைகளை ஆளுவார்கள். 39—41

𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑍀𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 42

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌦𑍇𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍀𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌶𑍀𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑍌 𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௪௨ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

இவர்களை அரசர்களாகக் கொண்ட தேசவாஸிகள் அரசர்களைப் போன்ற, சீலம், ஆசாரம், ஸம்பாஷணை இவைகளுடையவர்களாகி ராஜாக்களால் பீடிக்கப்பட்டு ஒருவருக்கொருவர் சண்டை செய்துகொண்டு நாசமடையப்போகிறார்கள்.

1-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

द्वितीयाध्यायप्रारम्भः.

॥ श्रीशुकः ॥

ततश्चानुदिनं धर्मः सत्यं शौचं क्षमा दया ।
कालेन बलिना राजन्नङ्क्ष्यत्यायुर्बलं स्मृतिः ॥ 1
वित्तमेव कलौ नॄणां जन्माचारगुणोदयः ।
धर्मन्यायव्यवस्थायां कारणं बलमेव हि ॥ 2
दाम्पत्येऽभिरुचिर्हेतुर्मायैव व्यावहारिके ।
स्त्रीत्वे पुंस्त्वे च हि रतिर्विप्रत्वे सूत्रमेव हि ॥ 3
लिङ्गमेवाश्रमख्यातावन्योन्यापत्तिकारणम् ।

द्वितीये तु कलेर्दोषाः पुरुषव्यञ्जनकारकाः ।
कल्किरूपे जने नष्टे वा नः कृतयुगागमः ॥

कलियुगानुवर्णयति तत इति ॥१॥ वित्तमिति । जन्माचारगुणानाम् उदयः उत्कर्षे हेतुः धर्मन्याययोर्व्यवस्थायां बलमेव ॥२॥ दाम्पत्य इति । दाम्पत्ये स्वाभिरुचिरेव हेतुः न कुलशीलादिः व्यावहारिके क्रयविक्रयादौ स्त्रीत्वपुंस्त्वयोः श्रैष्ठ्ये रतिः कौशलमेव हेतुः न तु कुलाचारादि ॥३॥ लिङ्गमिति । आश्रमाणां ख्यातौ ज्ञाने लिङ्गमेव दण्डाजिनादिकं हेतुः न स्वाचारविशेषः अन्योन्यापत्तिकारणम् आश्रमादाश्रमान्तरप्राप्तौ कारणम्

2-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! பிறகு தினந்தோறும் தர்மம், ஸத்தியம், தூய்மை, பொறுமை தயை, ஆயுள், வன்மை, ஸ்மரணம் இவை கலிகாலத்தால் நாடோறும் குறைந்து வரும். 1

கலியில் பொருளே, பிறப்பு, ஆசாரம், குணங்கள் இவைகளின் பெருமைக்குக் காரணமானது. தர்மம், நீதி இவைகளின் வ்யவஸ்தையில் வலிமையே காரணமாயுள்ளது. 2

பத்னி, பதி இவர்களுடைய தன்மையில் ஆசை காரணமாகிறது. வ்யாபாரத்தில் வாக்கின் சூரத்தனமே வன்மையுள்ளது. ஸ்திரீ புருஷன் இவர்களின் தன்மையில் ஸாமர்த்தியமே வன்மையுள்ளது. ப்ராம்ஹணத் தன்மையில் உபவீதமே வன்மையாகிறது. 3

(ப்ரும்ப சர்யம் முதலிய) ஆச்ரமங்களின் ப்ரஸித்தியில் (தண்டம்முதலிய) அடையாளமே காரணமாகிறது. (*) ஒன்றுக்கொன்று அடைவதில் காரணமு

---

* ஒன்றுக்கொன்று என்பது ஓர் ஆச்ரமத்திலின்று மற்றொரு ஆச்ரமத்திற்கு. என்பதாம்.

அவ்ருத்த்யா ந்யாயதௌர்பல்யம் பாண்டித்யே சாபலம் வச: ॥ 4
அநாட்யதைவாஸாதுத்வே ஸாதுத்வே தம்ப ஏவ ஹி ।
ஸ்வீகார ஏவ சோத்வாஹே ஸ்நாநமேவ ப்ரஸாதநம் ॥ 5
தூரே வார்யயநம் தீர்த்தம் லாவண்யம் கேஶதாரணம் ।
உதரம்பரதா ஸ்வார்த்த: ஸத்யத்வே தார்ஷ்ட்யமேவ ஹி ॥ 6
தாக்ஷ்யம் குடும்பபரணம் யஶோऽர்த்தே தர்மஸேவநம் ॥ 7
ஏவம் ப்ரஜாபிர்துஷ்டாபிராகீர்ணே க்ஷிதிமண்டலே ।
ப்ரஹ்மவிட்க்ஷத்ரஶூத்ராணாம் யோ பலீ பவிதா ந்ருப: ॥ 8
ப்ரஜா ஹி லுப்தை ராஜந்யைர்நிர்க்ருணைர்தஸ்யுதர்மபி: ।
ஆச்சிந்நதாரத்ரவிணா யாஸ்யந்தி கிரிகாநநம் ॥ 9

யதா ஸஹத்வக்ஷம்ஸாதீநாமந்யாந்யாவத்த்வ ந்ந்யாயாதிவ்யவஹாரே காரணம் அவ்ருத்த்யா ஸ்ராவக்ருத்யாதிதாநஸாமர்த்யேந ந்யாயதௌர்பல்யம் பாண்டித்யே சாபலம்வச: பஹுபாஷணம் ॥ ௪ ॥ அநாட்யதேதி । அஸாதுத்வே அஸாதுத்வஹேதௌ ஸ்வீகார ஏவோத்வாஹே ப்ரஸாதநமலங்கார: ॥ ௫ ॥ தூரே இதி । தூரே வாரயநம் ஜலாஶயஸ்தீர்த்தம் ந து கங்காதி: ஶ்ரவணாதிவந்தா உதரம்பரதா கலத்ரபோஷணம் ஸ்வார்த்த: புருஷார்த்த: ॥ ௬ ॥ தாக்ஷ்யமிதி । குடும்பபரணமேவ தாக்ஷ்யம் பாண்டித்யம் ॥ ௭ ॥ ௮ ॥ ப்ரஜா இதி । ஆச்சிந்நாநி அபஹ்ருதாநி தாரா:

மாகிறது. † ஆவ்ருத்தியால் நீதிக்கு பலக்குறை வுண்டாகப்போகிறது. பண்டிதத் தன்மையில் வெகு ஸம்பாஷணை காரணமாகப் போகிறது. 4

துஷ்டத்தன்மையில் ஏழையாக இருப்பதே காரணம். ஸாதுத்தன்மையில் பிரபுவாக இருப்பதே காரணம். விவாகத்தில் கிரஹிப்பதே காரணம்; ஸ்நானமே அலங்காரமாகப் போகிறது. 5

வெகு தூரத்திலிருக்கும் தடாகமே தீர்த்தமாகும்; லாவண்யத்தில் கேசங்களைத் தரிப்பதே காரணமாகும்; வயிறு நிரப்புவதே புருஷார்த்தமாகும், ஸபைக்குத் தகுதியாவதில் தைர்யமே ஹேதுவாகும்; குடும்பத்தைத் தாங்குவதில் சாமர்த்தியமே காரணமாகும்; யசஸைக் குறித்தே தர்மத்தை ஸேவிப்பதாகும். 6—7

இவ்வாறு கெட்ட ப்ரஜைகளால் பூமண்டலம் வியாபிக்கப்படும். ப்ராம்மணர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், வைச்யர்கள், சூத்ரர்கள் இவர்களுக்குள் வன்மையுள்ளவன் அரசனாகப்போகிறான். 8

லோபகுண முள்ளவர்களும், கருணை யில்லாதவர்களும், திருடர்களின் தர்மமுடையவர்களுமாகிய அரசர்களால் ப்ரஜைகள் தம் பெண்டு, பொருள்களை இழந்து, மலைகளுக்கும் வனங்களுக்கும் செல்வார்கள். 9

† ஆவ்ருத்தியாவது. முத்ராதாரணம் முதலியவைகளின்றிறமை.

ஶாகமூலாமிஷக்ஷௌத்ரபலபுஷ்பாஷ்டிபோஜநா: ।
அநாவ்ருஷ்ட்யா விநங்க்ஷ்யந்தி துர்பிக்ஷகரபீடிதா: ॥ 10

ஶீதவாதாதபப்ராவ்ருட்ஹிமைரந்யோந்யத: ப்ரஜா: ।
க்ஷுத்த்ருட்ப்யாம் வ்யாதிபிஶ்சைவ ஸந்தப்ஸ்யந்தே ச சிந்தயா ॥
த்ரிம்ஶத்விம்ஶதி வர்ஷாணி பரமாயு: கலௌ ந்ருணாம் ॥ 11

க்ஷீயமாணேஷு தேஹேஷு தேஹிநாம் கலிதோஷத: ।
வர்ணாஶ்ரமவதாம் தர்மே நஷ்டே வேதபதே ந்ருணாம் ॥ 12

பாஷண்டப்ரசுரே தர்மே தஸ்யுப்ராயேஷு ராஜஸு ।
சௌர்யாந்ருதவ்ருதாஹிம்ஸா நாநாவ்ருத்திஷு வை ந்ருஷு ॥ 13

ஶூத்ரப்ராயேஷு வர்ணேஷு சாகப்ராயாஸு தேநுஷு ।
க்ருஹப்ராயேஷ்வாஶ்ரமேஷு யௌநப்ராயேஷு பந்துஷு ॥ 14

த்ரவிணாநி ச யாஸ்யந்தி ॥ ௯ ॥ ஶாகேதி। அஷ்டிர்பீஜம் ॥ ௰ ॥ ௧௧ ॥ க்ஷீயமாணேஷ்விதி। க்ஷீயமாணேஷ்வித்யாதீநாம் உத்தரேண ஶூத்ரப்ராயேஷ்வித்யநேநாந்வய: க்ஷீயமாணேஷு ஶூத்ரப்ராயேஷு ॥ ௧௨ ॥ பாஷண்டேதி। தஸ்யுப்ராயேஷு சோரதர்மேஷு சௌர்யாந்ருதவ்ருதாஹிம்ஸாத்யா: நாநாவ்ருத்தயோ யேஷாம் தேஷு ॥ ஶூத்ரப்ராயேஷ்விதி। சாகப்ராயாஸு ஸ்வல்பக்ஷீரத்வாத் அஜாதர்மாஸு க்ருஹப்ராயேஷு பரிக்ரஹாதிஸம்பந்தேந க்ருஹதர்மேஷு யௌநப்ராயேஷு ஸ்யாலாதிப்ராயேஷு ॥ ௧௪ ॥ அணுப்ராயாஸ்விதி।

காய், கிழங்கு, மாம்சம், மது, பலன், புஷ்பம், விதை இவைகளைப் புசித்து துர்ப்பிக்ஷத்தாலும், ஜ்வரத்தாலும், துன்பமடைந்து, மழையில்லாமல் நசிக்கப்போகிறார்கள். 10

குளிர், காற்று, வெயில், மழை இவை காரணமாக ஏற்படும் பயங்கரமான கார்யங்களாலும், பசி தாகங்களாலும், வியாதிகளாலும், விசாரத்தாலும், ஒருவர்க்கொருவர் மிகுந்த தாபமடையப் போகிறார்கள். மானிடர்களுக்குக் கலியில் முப்பது, இருபது இவ்வருஷங்களே சிறந்த ஆயுட் காலமாகும். 11

கலியின் கெடுதியால் மானிடர்களுக்கு தேஹம் நசிக்கப் போகிறது. வர்ணாச்ரமங்களுடைய மானிடர்களின் தர்மமும், வேதமார்க்கமும், நசிக்கப் போகின்றன. தர்மமானது பாஷண்டர்கள் மிகுதியுடையதாகப்போகிறது. ராஜாக்கள் பெரும்பாலும் திருடர்களாகப் போகிறார்கள். மானிடர்கள், திருட்டு, அஸத்யம், வீண் ஹிம்ஸை முதலிய பலவிதத்தொழில்களை அடையப் போகிறார்கள். (ப்ராம்ஹணன் முதலிய) வர்ணங்கள் பெரும்பாலும் சூத்ர வர்ணமாகப் போகின்றன. கோக்கள், ஆடுகள் போலாகப் போகின்றன. (ப்ரும்ஹ சர்யம் முதலிய) ஆச்ரமங்கள் க்ருஹஸ்தாச்ரமம்போலாகப் போகின்றன. பந்து ஜனங்கள், மைத்துனன் முதலியவர்களைப் போலாகப் போகிறார்கள்.

அணுப்ராயாஸ்வோஷதீஷு ஶமீப்ராயேஷு ஸ்தாணுஷு |
வித்யுத்ப்ராயேஷு மேகேஷு ஶூன்யப்ராயேஷு ஸத்மஸு ‖ 15
இத்தம் கலௌ கதப்ராயே ஜனேஷு கரதர்மிஷு |
தர்மத்ராணாய ஸத்த்வேன பகவானவதரிஷ்யதி ‖ 16
சராசரகுரோர்விஷ்ணோரீஶ்வரஸ்யாகிலாத்மன: |
தர்மத்ராணாய ஸாதூனாம் ஜன்ம கர்மாபனுத்தயே ‖ 17
ஶம்பலக்ராமமுக்யஸ்ய ப்ராஹ்மணஸ்ய மஹாத்மன: |
பவனே விஷ்ணுயஶஸ: கல்கி: ப்ராதுர்பவிஷ்யதி ‖ 18
அஶ்வமாஶுகமாருஹ்ய தேவதத்தம் ஜகத்பதி: |

அணுப்ராயாஸு ஶ்யாமாகதுல்யாஸு ஸ்தாணுஷு வ்ருக்ஷேஷு வித்யுத்ப்ராயேஷு தடித்பஹுலேஷு ஶூன்யப்ராயேஷு யஜ்ஞாதிரஹிதேஷு ஸத்மஸு க்ருஹேஷு ||௧௫|| இத்தமிதி| ஜனேஷு கரதர்மிஷு கர்தபவச்சேஷ்டிதேஷு கலௌ உத்தம்கதப்ராயே ஸமாப்தப்ராயே ||௧௬|| ஸ தத்ப்ரபஞ்சயதி சதுர்பி:-சராசரேதி|சராசரகுரோ: ஸம்ஸாரஸ்யேதி ச தர்மத்ராணே ஹேது: குரோரீஶ்வரஸ்யோதாரவாதனம் அகிலஸ்ய விஶ்வஸ்யாத்மன: காரணஸ்யேதி ஏவம்பூதஸ்ய விஷ்ணோர்ஜன்ம ஸாதூனாம் தர்மத்ராணாய தர்மத்ராணரூபேண கர்மாபனுத்தயே மோக்ஷாய ||௧௭|| ஶம்பலேதி| ஶம்பலக்ராமமுக்யஸ்ய ப்ரதானஸ்ய நாம்னா விஷ்ணுயஶஸோ ப்ராஹ்மணஸ்ய பவனே க்ருஹே || ௧௮ || தர்மத்ராணப்ரகாரமாஹ—அஶ்வமிதி | ஆஶுகம் வேகவந்தம் தேவதத்தேந தமஶ்வமாருஹ்ய அஸினா தஸ்யூன் கோடிஶோ நிஹநிஷ்யதீ

ஓஷதிகள் அணுவைப்போலாகப் போகின்றன. வ்ருக்ஷங்கள் வன்னிமரங்கள் போலாகப் போகின்றன. மேகங்களில் மின்னல் மிகுதியாகப்போகின்றன. க்ருஹங்கள் சூன்யமாகப்போகின்றன. ஜனங்கள் கழுதைகளின் தர்மமுள்ளவர்களாகப் போகின்றார்கள். இவ்வாறு கலியானது பெரும்பாலும் சென்ற பொழுது தர்மத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக பகவான் ஸத்வகுணத்தால் அவதரிக்கப் போகிறார். 12—16

ஜங்கமஸ்தாவரங்களுக்கு குருவும், ஸர்வஸ்வரூபியும், ஈச்வரருமாகிய விஷ்ணுவின் அவதாரமானது ஸாதுக்களின் தர்மத்தை ரக்ஷிப்பதற்காகவும், கர்மங்கள் போவதற்காகவும் ஆகிறது. 17

சம்பள என்னும் கிராமத்தில், முக்யரும், மஹாத்மாவும், ப்ராம்ஹணருமாகிய விஷ்ணுயசஸ் என்பவருடைய க்ருஹத்திலே கல்கி என்ற பெயருடன் பகவான் அவதரிக்கப் போகிறார். 18

லோகநாதரும், எட்டு ஐச்வர்யங்களுடனும், குணங்களுடனும், கூடியவரும், நிகரற்ற காந்தியுடையவருமாகிய பகவான், துஷ்டர்களை யடக்குவதும்,

அஸிநாஸாது³த³மநமஷ்டைஶ்வர்யகு³ணாந்வித: ॥ 19
விசரந்நாஶுநா க்ஷௌண்யாம் ஹயேநாப்ரதிமத்³யுதி: ।
ந்ருபலிங்க³ச்ச²தோ³ த³ஸ்யூந் கோடிஶோ நிஹநிஷ்யதி ॥ 20

அத² தேஷாம் ப⁴விஷ்யந்தி மநாம்ஸி விஶதா³நி வை ।
வாஸுதே³வாங்க³ராகா³திபுண்யக³ந்தா⁴நிலஸ்ப்ருஶாம் ॥
பௌரஜாநபதா³நாம் வை ஹதேஷ்வகி²லத³ஸ்யுஷு ॥ 21

தேஷாம் ப்ரஜாவிஸர்க³ஶ்ச ஸ்த²விஷ்ட²: ஸம்ப⁴விஷ்யதி ।
வாஸுதே³வே ப⁴க³வதி ஸத்த்வமூர்தௌ ஹ்ருதி³ ஸ்தி²தே ॥ 22

யதா³வதீர்ணோ ப⁴க³வாந் கல்கிர்த⁴ர்மபதிர்ஹரி: ।
க்ருதம் ப⁴விஷ்யதி ததா³ ப்ரஜாஸூதிஶ்ச ஸாத்த்விகீ ॥ 23

த்ருதீயேநாந்வய: அஸாது³த³மநமித்யஶ்வவிஶேஷணம் அணிமாத்³யஷ்டைஶ்வர்யாணி கு³ணா: ஸத்யஸங்கல்பாத³ய: தைரந்வித: ॥ ௧௯ ॥ ஆஶுநா ப்ரவணுபதி விசரந்நிதி । க்ஷௌணீ ஶீக்⁴ரகா³மிநா தேந ஹயேந க்ஷோண்யாம் விசரந் ந்ருபலிங்க³ச்ச²த³: ராஜவேஷதா⁴ரிண: ॥ ௨௦ ॥ தத³ஸ்ரவணாந: க்ருதயுக³ப்ரவ்ருத்திம் வக்தும் ஆஹ அதே²தி । தேஷாம் பௌரஜாநபதா³நாம் மநாம்ஸி விஶதா³நி ப⁴விஷ்யந்தி தத்ர ஹேது: வாஸுதே³வஸ்யாங்க³ராகே³ண அதிபுண்யோ க³ந்தோ⁴ யஸ்ய அநிலஸ்ய தம் ஸ்ப்ருஶந்தீதி ததா² தேஷாம் ॥ ௨௧ ॥ தேஷாமிதி ஸ்த²விஷ்ட²: ஸ்தூ²ல: ॥ ௨௨ ॥ க்ருதயுக³ப்ரவ்ருத்திமாஹ யதா³வதீர்ண இதி । ப்ரஜாநாம் ஸூதி: ப்ரஸூதி: ॥ ௨௩ ॥ தத³வதாரகாலமாஹ யதே³தி ।

தேவர்களால் கொடுக்கப்பட்டதும், விரைவாகச் செல்லுவதுமாகிய குதிரையின் மீது ஏறிக்கொண்டு பூமியில் ஸஞ்சரித்து ராஜாக்களின் வேஷங்கொண்டு மறைந்துள்ள திருடர்களைக் கத்தியால் கோடிக்கணக்காகக் கொல்லப் போகிறார். 19—20

துஷ்டர்களனைவரும் மரணமடைந்தபின்பு, வாஸுதேவருடைய சந்தனம் முதலியவற்றால் மிகவும் புண்யமான வாசனையுள்ள காற்றை ஸ்பர்சித்த அந்த நகரத்தவர்களுக்கும், தேசத்தவர்களுக்கும், மனம் தெளிவாகப் போகின்றது. 21

ஸத்வகுண மூர்த்தியும், பகவானுமாகிய வாஸுதேவர் மனதிலிருக்கும் பொழுது அந்த நகரதேச வாஸிகளுக்கு ப்ரஜாஸ்ருஷ்டியானது ஸ்தூலமாக உண்டாகப் போகிறது. 22

தர்மத்திற்குப் பதியும், பகவானுமாகிய ஹரியானவர் கல்கியாக எப்பொழுது அவதாரம் செய்யப்போகிறாரோ, அப்பொழுது க்ருதயுகம் உண்டாகப் போகிறது. ப்ரஜைகளின் உற்பத்தியும், ஸத்வகுணத்தைச் சார்ந்ததாக உண்டாகப்போகிறது. 23

𑌯𑌦𑌾 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀 ।
𑌏𑌕𑌰𑌾𑌶𑍌 𑌸𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 24

𑌯𑍇𑌽𑌤𑍀𑌤𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇 𑌤 𑌉𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌂𑌶𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 ॥ 25

𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ 26

𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌕𑌟𑌕𑌰𑌾𑌶𑍌 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 [illegible] ॥24॥ [illegible] 𑌉𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 ॥25॥ [illegible] 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌶𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 [illegible] 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 [illegible] 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍 [illegible] 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible] 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌨𑌾 [illegible] 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌨𑌾𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 [illegible] 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible] ॥26॥ [illegible]

சந்திரன், ஸூர்யன், ப்ருஹஸ்பதி இவர்கள் புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தில் ஒரு ராசியில் (கடகம்) எப்பொழுது கூடுகிறார்களோ அப்பொழுது க்ருதயுகமாகப்போகிறது. 24

சென்றவர்களும், உண்டாகப் போகிறவர்களுமாகிய சந்திரவம்சத்திலும், ஸூர்யவம்சத்திலுமுண்டான அரசர்களைப்பற்றி உமக்குச் சுருக்கமாகக் கூறினேன். 25

உன்னுடைய பிறப்பு முதல், நந்தனுடைய பட்டாபிஷேகம் வரை * ஆயிரத்து நூற்றுப்பதினைந்து வருஷங்களாகின்றன. 26

* 1115-வருஷம் என்பது மத்தியில் உள்ளகணக்கு, 9-வது ஸ்கந்தப்படி 1418-வருஷமாம்.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍌 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍌 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌉𑌦𑌿𑌤𑍌 𑌦𑌿𑌵𑌿 ।
𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌿 ॥ 27
𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌦𑌶𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌚𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌘𑌾𑌃 ॥ 28
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌤𑌦𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌕𑌲𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌃 ॥ 29
𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌚𑌾𑌶𑌕𑌤𑍍 ॥ 30

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑍋 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍃𑌜𑍍𑌵𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌸𑌹𑌾𑌯𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍀𑌷𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌐𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌹𑌃 𑌤𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍌 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍌 𑌉𑌦𑌯𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑍋𑌦𑌿𑌤𑍌 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌤𑍌 𑌪𑍁𑌲𑌹𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑍌 𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌲𑌹𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௭ ॥ 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑌬𑍍𑌦𑌶𑌤𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌮𑌘𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍁𑌣𑍋 ॥ ௨௮ ॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌘𑌾𑌸𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌭𑌾𑌨𑍁𑌃 𑌭𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌕𑌲𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌰𑌮𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌲𑌿𑌯𑍁𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௨௯ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶 𑌏𑌵 𑌕𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌨𑌾𑌕𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑌲𑌿𑌹𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥

ஆகாசத்தில் ஸப்தரிஷிகள் (7) உதயமாகும்பொழுது முன்பாகத்தில் இரண்டு ரிஷிகள் (புலகர், க்ரது) காணப்படுகிறார்கள். அவ்விரு ரிஷிகளுக்கு மத்தியில் இரவில் (அச்விநிமுதலிய நக்ஷத்திரங்களுக்கு) சமமான ஒரு நக்ஷத்ரம் காணப்படுகிறது. இந்த ஸப்தரிஷிகள் அந்த நக்ஷத்ரத்துடன் கூடியவர்களாகி மானிட வருஷங்களில் நூறுவருஷங்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த ரிஷிகள் உன்னைச் (பரீக்ஷித்தரசன்) சார்ந்த இந்தக் காலத்தில் பெருநக்ஷட்டத்தைச் சார்ந்திருக்கிறார்கள். 27—28

அந்த ஸமயம், பகவானுடைய விஷ்ணுவின், க்ருஷ்ணன் என்று பெயருடைய ப்ரகாசமுள்ள தேஹமானது வைகுண்டஞ் சென்றது. அப்பொழுது கலி, உலகத்தில் ப்ரவேசித்தான். இந்த யுகத்தில் மனம் பாபத்தில் ரமிக்கிறது. 29

லக்ஷ்மீகாந்தனுடைய க்ருஷ்ணன் தன் பாதாரவிந்த ஸ்பரிசத்துடன் பூமியிலிருக்கும் வரைகலியானவன் அவமதிப்புண்டாக்கச் சக்திபெறவில்லை. 30

𑌯𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌮𑌘𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌲𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌶𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ॥ 31
𑌯𑌦𑌾 𑌮𑌘𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌷𑌾𑌢𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌕𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 32
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌹𑌨𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌲𑌿𑌯𑍁𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥ 33
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌨𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥ 34
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌮𑌾𑌨𑌵𑍋 𑌵𑌂𑌶𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌿 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌟𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 ॥ 35

---

௩௧ ॥ 𑌕𑌲𑍇𑌰𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌶𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌹 𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌶𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌸 𑌕𑌲𑌿𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௧ ॥ 𑌕𑌲𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌲𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌷𑌾𑌢𑌾𑌗𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௨ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌯𑌦𑌾 𑌕𑌲𑍇𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌰𑌃 ॥ ௩௩ ॥ 𑌕𑌲𑍇𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌞𑍍𑌚𑌾𑌹 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌕𑌲𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌾𑌬𑍍𑌦𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌹 𑌗𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌦𑌾 𑌨𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥ ௩௪ ॥ 𑌰𑌾𑌜𑌵𑌂𑌶𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑌂𑌶𑍇𑌷𑍍𑌵𑌤𑌿𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌵𑌂𑌶𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌪𑌾𑌠𑌃 ॥ ௩௫ ॥

ஏழு தேவரிஷிகள் மகா நக்ஷத்ரத்தில் ஸஞ்சரிக்கும்பொழுது (தேவமானத்தால்) ஆயிரத்து இருநூறு வருஷ ஸ்வரூபனாகிய கலி ப்ரவேசிக்கிறான். 31

அந்த ரிஷிகள் மகா நக்ஷத்ரத்தினின்று பூராட நக்ஷத்ரம் செல்லும் பொழுது நந்தன் முதற்கொண்டு இந்தக் கலி வ்ருத்தியடையப் போகிறான். 32

எந்த தினத்தில் கிருஷ்ணன் வைகுண்டம் சென்றாரோ அப்பொழுதே கலியுகம் வந்ததென்று முன் விவரமறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். 33

நான்காவதாகிய கலியில் தேவவருஷங்களில் ஆயிரத்துக்குக் கடைசியில் மறுபடி க்ருதயும் வரப்போகிறது. அப்பொழுது மானிடர்களின் மனம் தெளிவாகப் போகிறது. 34

இவ்வாறு மநு வம்சமானது பூமியில் எப்படிக் கணக்கிடப்படுகிறதோ அவ்வாறே வைச்யர்கள், சூத்ரர்கள், ப்ராம்ஹணர்கள் இவர்களின் வம்சங்களையும் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அறியவேண்டும். 3

ஏதேஷாம் நாமலிங்காநாம் புருஷாணாம் மஹாத்மநாம் ।
கதாமாத்ராவஶிஷ்டாநாம் கீர்த்திரேவ ஸ்திதா புவி ॥ 36

தேவாபிஶ்ஶந்தநோர்ப்ப்ராதா மருஶ்சேக்ஷ்வாகுவம்ஶஜ: ।
கலாபக்ராம ஆஸாதே மஹாயோகபலாந்விதௌ ॥ 37

தாவிஹைத்ய கலேரந்தே வாஸுதேவாநுஶிக்ஷிதௌ ।
வர்ணாஶ்ரமயுதம் தர்மம் பூர்வவத்ப்ரதயிஷ்யத: ॥ 38

க்ருதம் த்ரேதா த்வாபரம் ச கலிஶ்சேதி சதுர்யுகம் ।
அநேந க்ரமயோகேந புவி ப்ராணிஷு வர்த்ததே ॥ 39

ராஜந்நேதே மயா ப்ரோக்தா நரதேவாஸ்ததாபரே ।
பூமௌ மமத்வம் க்ருத்வாந்தே ஹித்வேமாம் நிதநம் கதா: ॥ 40

ஏதத்கீர்த்தநஸ்ய வைராக்யோபயோகிதாமாஹ-ஏதேஷாமிதி । நாமைவ லிங்கம் ஜ்ஞாபகம் யேஷாம் தேஷாம் கதாமாத்ரேணைவாவஶிஷ்டாநாம் கீர்த்திரேவ ஸ்திதா ந து ராஜ்யம் வா தத்ராஶ்ரயோ வா ॥ ௩௬ ॥ கலாபவர்த்திநாம் ராஜவம்ஶாநாம் பீஜ: ப்ரவ்ருத்திப்ரகாரமாஹ-தேவாபிரிதி । தேவாபி: ஸோமவம்ஶஜ: கலாபக்ராமோ நாம யோகிநாமாவாஸ: ப்ரஸித்த: ॥ ௩௭ ॥ ௩௮ ॥ ஏவமேவ ப்ரகாரம் ப்ரதிசதுர்யுகம் ஸம்பவதி க்ருதமிதி ॥ ௩௯ ॥ ஏதேஷாம் நாமலிங்காநாமித்யாதிபத்யோக்தம் ததப்ரபஞ்சயதி ஏதைரிதி-ராஜந்நிதி ॥ ௪௦ ॥ மமத்வம்

பெயரையே ஞாபகமாக உடையவர்களும், சரிதத்தளவில் மட்டில் எஞ்சி நிற்பவர்களும், மஹாத்மாக்களுமாகிய இந்தப் புருஷர்களின் கீர்த்திமட்டில் பூமியில் இருக்கிறது. 36

சந்தனுவுக்கு ப்ராதாவாகிய தேவாபி, இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்த, மரு இவ்விருவரும் உயர்வான யோகபலத்துடன் கூடியவர்களாகி கலாபக்ராமத்தில் இருந்தார்கள். 37

இவ்விருவரும் கலியின் கடைசியில் சேர்ந்து வாஸுதேவரால் உபதேசம் பெற்று வர்ணாச்ரமங்களுடன் கூடிய தர்மத்தை முன்போல் ப்ரஸித்தஞ் செய்யப் போகிறார்கள். 38

க்ருதம், த்ரேதை, த்வாபரம், கலி என்னும் நான்கு யுகங்களில், ப்ரபுவாகிய பகவான் இந்த க்ரமயோகத்தால் ப்ராணிகளிடம் இருக்கிறார். 39

ஓ ராஜனே! இந்த அரசர்களைப்பற்றிக் கூறினேன். இவ்விதமே மற்றுமுள்ள அரசர்கள் பூமியில் என்னுடையது என்ற தன்மையை அடைந்து கடைசியில் பூமியைவிட்டு நாசமடைந்தார்கள். 40

𑌕𑍃𑌮𑌿𑌵𑌿𑌡𑍍𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌭𑍂𑌤𑌧𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌿𑌰𑌯𑍋 𑌯𑌤𑌃 ॥ 41
𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍇𑌯𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌭𑍂𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾 ।
𑌮𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌂𑌶𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 ॥ 42
𑌤𑍇𑌜𑍋𑌬𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 ।
𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌮𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌚𑍋𑌭𑍌 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ 43
𑌯𑍇 𑌯𑍇 𑌭𑍂𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌮𑍋𑌜𑌸𑌾 ।
𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌥𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌚 ॥ 44

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌐𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌮𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌟𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌭𑌸𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌧𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌯𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௪௧ ॥ 𑌮𑌮𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍇𑌯𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌭𑍂𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌧𑍃𑌤𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌸𑌤𑍀 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 ॥ ௪௨ ॥ 𑌤𑍇𑌜 𑌇𑌤𑌿 । 𑌉𑌭𑍌 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 ॥ ௪௩ ॥ 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 । 𑌯𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌕𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌸𑍁 𑌕𑌥𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ ௪௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ராஜா என்ற பெயருடைய தேஹத்திற்குக் கடைசியில் க்ரிமி, விஷ்டை, சாம்பல் என்ற பெயர்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்தத் தேகத்திற்காகப் பூதங்களுக்குத்துரோகஞ்செய்கிறவன் தன் புருஷார்த்தத்தை அறிவானு? இந்த பூதத்ரோகத்தால் நரகமுண்டாகிறது. 41

மூடர்கள் தேஜஸ், ஜலம், அன்னம் இவை மயமான சரீரத்தை க்ரஹித்து அகண்டமான இந்தபூமியானது என் முன்னோர்களாகிய புருஷர்களால் தரிக்கப்பட்டது; என்னை ஆதியாக உடையது; என் புத்திரனுக்கு, பேரனுக்கு அல்லது வம்சத்திற் பிறந்தவனுக்கு உரித்து என்ற தன்மையை அடைந்து தேஹத்தையும், பூமியையும் விட்டு நாசமடைந்தார்கள். 42—43

ஒ ராஜனே! எந்த எந்த அரசர்கள் வன்மையால் பூமியை அநுபவிக்கிறார்களோ அவர்கள் யாவரும் கதைகள் ஏற்படும்பொழுது காலத்தினாலே. கதை மட்டில் நிற்பவர்களானார்கள். 44

2-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌜𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌸𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌕𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌃 ॥ 1

𑌕𑌾𑌮 𑌏𑌷 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌘𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 ।
𑌯𑍇𑌨 𑌫𑍇𑌨𑍋𑌪𑌮𑍇 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌯𑍇𑌽𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌃 ॥ 2

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌜𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌚𑌿𑌵𑌪𑍌𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥ 3

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌗𑍀𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌦𑍋𑌷𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌲𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍋𑌷𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌹𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌚 𑌮𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍌𑌢𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌗𑍀𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌮𑌮 𑌜𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 ॥௧॥ 𑌕𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌫𑍇𑌨𑍋𑌪𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌨𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌯𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸 𑌏𑌷 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌮𑍋𑌘𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௨॥ 𑌕𑌾𑌮𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 । 𑌅𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌷𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌜𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌚𑌿𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌃 𑌆𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌜𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑌃 ॥௩॥ 𑌸𑌮𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 ।

3-வது அத்யாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

இந்த பூமியானவள் தன்னை ஜெயிக்கும் விஷயத்தில் ஸாவதானர்களாகிய அரசர்களைப்பார்த்து யமனுக்கு விளையாட்டுக்கருவிகளான இவ்வரசர் என்னை ஜயிக்க விரும்புகிறார்கள்; ஆச்சர்யம்; என்று நகைக்கிறாள். 1

நுரைக்குச்சமமான தேஹத்தில் எந்த அரசர்கள் மிகவும் விச்வாஸம்வைத்தார்களோ வித்வான்களாகிய அந்த அரசர்களுடைய அந்தக்காமமும் வீணாகிறது. 2

முதலாவது அறுவகை இந்திரியங்களை ஜயித்து ராஜாவின் மந்திரிகளை ஜயிப்போம். பிறகு மந்திரிகளையும், நகரத்தார்களையும், ஆப்தர்களையும், யானைகளையும் ஜயிப்போம். இவ்விதம் சத்ருக்களைத் திரஸ்காரஞ்செய்து ஸமுத்ரத்

एवं क्रमेण जेष्यामः पृथ्वीं सागरमेखलाम् ।
इत्याशाबद्धहृदया न पश्यन्त्यन्तिकेऽन्तकम् ॥ 4

समुद्रावरणां जित्वा मां विशन्त्यब्धिमोजसा ।
कियदात्मजयस्यैतन्मुक्तिरात्मजये फलम् ॥ 5

यां विसृज्यैव मनवस्तत्सुताश्च कुरूद्वह ।
गता यथागतं युद्धे तां मां जेष्यन्त्यबुद्धयः ॥ 6

मत्कृते पितृपुत्राणां भ्रातॄणां चापि विग्रहः ।
जायते ह्यसतां राज्ये ममताबद्धचेतसाम् ॥ 7

ममैवेयं मही कृत्स्ना न ते मूढेति वादिनः ।
स्पर्धमाना मिथो घ्नन्ति म्रियन्ते मत्कृते नृपाः ॥ 8

इति मम केवलाशाबद्धहृदयाः ॥४॥ समुद्रावरणामिति । मम केव-
लान्तरं जित्वा व्यतिक्रम्य अब्धिं विशन्ति तदेवेन्द्रियजयेन वे-
राज्यं साधयितुं [illegible] आत्मजयस्य कियदिति ॥५॥ अतः अन्तकं न
पश्यन्तीत्यत्र तदेवाह यामिति कुरूद्वहेति [illegible]
[illegible] ॥६॥ [illegible]
[illegible] ॥७॥८॥ [illegible]

தை ஆவரணமாகக்கொண்ட பூமியைக் கிரமமாக ஜயிப்போம் என்று ஆசை யால் கட்டுண்ட மனமுடையவர்களாகி ஸமீபத்திலிருக்கும் யமனைப்பார்க்கின் றார்களில்லை. 3-4

ஸமுத்ரத்தை ஆவரணமாகவுடைய என்னை ஜயித்து வீர்யத்தால் ஸமுத் ரத்தில் ப்ரவேசிக்கிறார்கள். இந்திரியங்களை ஜயிப்பதற்கு இது எவ்வளவு பல னாகும்? இந்திரியஜயத்தில் மோக்ஷமே பலனாகும். 5

ஓ குருச்ரேஷ்ட! மநுக்களும் அவருடைய மைந்தர்களும் என்னை விட்டே வந்த ப்ரகாரம் சென்றார்கள். அந்த என்னை விவேகமில்லாதவர்கள், யுத்தத்தில் ஜயிக்க விரும்புகிறார்கள். 6

ராஜ்யத்தில் என்னுடையது என்ற தன்மையால் கட்டுண்ட மனமுடைய வர்களும் அஸத்துக்களுமாகிய பிதாக்களுக்கும் புத்ரர்களுக்கும் ப்ராதாக் களுக்கும் என்னிமித்தமாகக் கலஹமுண்டாகிறது. 7

இந்த பூமிமுழுதும் என்னுடையதே; ஓ மூட! உன்னுடையதல்ல என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் அஸூயை கொண்டு அரசர்கள் என் னிமித்தம் அடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள்; மரணமடைகிறார்கள். 8

𑌪𑍃𑌥𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍂𑌰𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌹𑍁𑌷𑍋 𑌭𑌰𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃 ।
𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌸𑌗𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌧𑍁𑌨𑍍𑌧𑍁𑌹𑌾 𑌰𑌘𑍁𑌃 ॥ 9

𑌤𑍃𑌣𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌨𑍍𑌤𑌨𑍁𑌰𑍍𑌗𑌯𑌃 ।
𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑌃 𑌕𑍁𑌵𑌲𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌃 𑌕𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌨𑍈𑌷𑌧𑍋 𑌨𑍃𑌗𑌃 ॥ 10

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃 ।
𑌨𑌮𑍁𑌚𑌿𑌶𑍍𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑍋 𑌭𑍌𑌮𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌥 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌃 ॥ 11

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌯𑍇 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌶𑍍𑌶𑍂𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌿𑌤𑍋𑌽𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 12

𑌮𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 ।
𑌕𑌥𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍋 ॥ 13

𑌕𑌥𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌸𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌶𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌯𑍁𑌷𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍋
𑌵𑌚𑍋𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌰𑍍𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 14

𑌲𑍋𑌕𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥௯॥௰॥ 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 𑌰𑍋𑌦𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃 ॥௧௧॥௧௨॥ 𑌮𑌮𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌯𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌮𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌥𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 [illegible] ॥௧௩॥ 𑌰𑌾𑌜𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍁𑌕𑌥𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹-𑌕𑌥𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌪𑌰𑍇𑌯𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌚𑍋𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑍋 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌵𑌾

ப்ருது, புரூரவஸ், காதி, பரதன், நகுஷன், அர்ஜுனன், மாந்தாதா, ஸகரன், ராமர், கட்வாங்கர், துந்துமாரன், ரகு, த்ருணபிந்து, யயாதி, சர்யாதி, சந்தனு, கயன், பகீரதன், குவலாச்வன், ககுத்தன், நைஷதன், ந்ருகன், ஹிரண்யகசிபு, வ்ருத்ரன், உலகங்களைக் கதறச்செய்யும் ராவணன், நமுசி, சம்பரன், நரகன், ஹிரண்யாக்ஷன், தாரகன் இன்னும் வெகு அஸுரர்கள் ஜனங்களுக்கு ப்ரபுக்களாகிய ராஜாக்கள் யாவரும் எல்லாவற்றையு மறிந்தவர்கள். சூரர்கள் யாவரும் எல்லோரையும் ஜயித்தவர்கள். இவர்கள் ஜயிக்கப்பட்டவர்களானார்கள். ப்ரபுவாகிய பரீக்ஷித்துமகாராஜாவே! மரணதர்மமுள்ளவர்கள் மரணதர்மமில்லாத என்னிடம் என்னுடையது என்ற தன்மையை மிகுதியாகப் பாராட்டி ப்ரயோஜனஸித்தி யில்லாதவர்களாகிக் காலத்தால் சரித்திரமாத்ரம் மீதியுள்ளவர்களானார்கள். 9–13

ஓ ராஜனே! உலகங்களில் யசஸ்ஸை நிலைநிறுத்தி மரணமடைந்த பெரியோர்களின் இந்தச் சரிதங்களை உமக்கு * விஞ்ஞானம், வைராக்யம் இவைகளைச்சொல்ல விருப்பத்தால் கூறினேன். வாக்கின் விலாஸமாத்ரமே ஒழிய உண்மையல்ல. 14

* விஞ்ஞானம்-விஷயங்களில் ஸாரமில்லை என்ற அறிவு.

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌃
𑌸𑌂𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇𑌽𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌮𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌘𑍍𑌨𑌃 ।
𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌽𑌮𑌲𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑌃 ॥ 15

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌕𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌕𑌲𑍇𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍𑌕𑌲𑍌 𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌧𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍇 ॥ 16
𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍁𑌗𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍋𑌃 ।
𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 17

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑌨𑍈𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑌃 ।

[illegible] ॥௧௪॥ [illegible] । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 [illegible] ॥௧௫॥ [illegible] 𑌕𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌧𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 ॥௧௬॥ [illegible]

கெடுதிகளைப் போக்கக்கூடியதான உத்தமச்லோகருடைய குணங்களின் கீர்த்தனம் அடிக்கடி வர்ணிக்கப்படுகிறது. கிருஷ்ணபகவானிடம் அசைவற்ற பக்தியை விரும்பியவன் அந்தக்குண கீர்த்தனத்தையே தினந்தோறும் அடிக்கடி கேட்கவேண்டும். 15

ராஜா கேட்கிறார்.

ஓ பகவானே! கலியில் ஜனங்கள் விர்த்தியடைந்த கலியின் தோஷங்களை எந்த உபாயத்தால் நாசஞ்செய்கிறார்கள்? ஓ முனிவரே! அவ்விஷயத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 16

யுகங்கள், யுகதர்மங்கள், ப்ரளயத்தினுடையவும், கல்பத்தினுடையவும் கணக்கு காலரூபியும், ஈச்வரரூபியும், மஹாத்மாவுமாகிய விஷ்ணுவின்கதி இவைகளைப்பற்றியும் சொல்லவேண்டும். 17

சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! க்ருதயுகத்தில் தர்மம் ப்ரவ்ருத்திக்கிறது. அந்த தர்மமானது க்ருதயுகத்தைச் சார்ந்த ஜனங்களால் தரிக்கப்பட்டது. வ்யாபகமான

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌦𑌯𑌾 𑌤𑌪𑍋𑌦𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌿𑌭𑍋𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪 ॥ 18

𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌵𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ 19

𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍋 𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍈𑌃 ।
𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌦𑍈𑌰𑌨𑍃𑌤𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌃 ॥ 20

𑌤𑌦𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌲𑌮𑍍𑌪𑌟𑌾𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍃𑌪 ॥ 21

𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌦𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 ।
𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍈𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥ 22

𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂𑌶𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 ॥ ௧௮ ॥ 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂𑌤𑌨𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௧௯ ॥ 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌯𑌾 𑌦𑌯𑌾 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌪𑌃 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌦𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 ॥ ௨௦ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌤𑌪 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌯𑌾 𑌦𑌯𑌾 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌪𑌃 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍈𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌨𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌸𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍈𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௨ ॥ 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨 𑌇𑌤𑌿। 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑍀𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯

தர்மத்திற்கு ஸத்யம், தானம், தயை, தபஸ் இவை பாதங்களாகின்றன. 18

அப்பொழுது ஜனங்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாயும் கருணையுடையவர்களாயும் ஸ்னேகமுள்ளவர்களாயும் சாந்தர்களாயும் இந்திரியநிக்ரகமுள்ளவர்களாயும் பற்றைவிட விருப்பமுள்ளவர்களாயும் ஆத்மாராமர்களாயும் ஸமமான நோக்கமுள்ளவர்களாயும் பெரும்பாலும் ஞானப்யாஸமுள்ளவர்களாயு மிருப்பார்கள். 19

த்ரேதாயுகத்தில் ஜனங்கள் தர்மத்தின் பாதங்களின் நான்கிலொரு அம்சத்தை அதர்மத்தின் பாதங்களான அஸத்யம், ஹிம்ஸை, அஸந்தோஷம், கலஹம் இவைகளால் குறைகிறார்கள். 20

ஓ ராஜாவே! அந்த யுகத்தில் மூன்றுவர்ணத்தவர்களும் தர்மம், தவம் இவைகளில் நிலைபெற்றவர்களாயும் மிகவும் க்ரூரத்தன்மை யில்லாதவர்களாயும் கெடுதியில்லாதவர்களாயும் தர்மம், அர்த்தம், காமம் இவைகளைச் சார்ந்தவர்களாயும் பண்டிதர்களாயும் ப்ராஹ்மணனை அதிகமாக உடையவர்களாயு மிருப்பார்கள். 21

த்வாபரயுகத்தில் அதர்மத்தின் அடையாளங்களான ஹிம்ஸை, அஸந்தோஷம், அஸத்யம், த்வேஷம் இவைகளால் தபஸ், ஸத்யம், தயை, தானம் இவைகளில் தர்மத்தின் பாதி குறைவாகிறது. 22

யஶஸ்விநோ மஹாஶீலா: ஸ்வாத்யாயாத்யயநே ரதா: ।
ஆட்யா: குடும்பிநோ ஹ்ருஷ்டா வர்ணா: க்ஷத்ர த்விஜோத்தரா: ॥ 23

கலௌ து தர்மபாதாநாம் துர்யாம்ஶோ(அ)தர்மஹேதுபி: ।
ஏதமாநை: க்ஷீயமாணோ ஹ்யந்தே ஸோ(அ)பி விநங்க்ஷ்யதி ॥ 24

தஸ்மிந் லுப்தா துராசாரா நிர்தயா: ஶுஷ்கவைரிண: ।
துர்பகா பூரிதர்ஷாஶ்ச ஶூத்ரதாஸோத்தரா: ப்ரஜா: ॥ 25

ஸத்த்வம் ரஜஸ்தம இதி த்ருஶ்யந்தே புருஷே குணா: ।
காலஸஞ்சோதிதாஸ்தே வை பரிவர்தந்த ஆத்மநி ॥ 26

ப்ரபவந்தி யதா ஸத்த்வே மநோபுத்தீந்த்ரியாணி ச ।
ததா க்ருதயுகம் வித்யாஜ்ஜ்ஞாநே தபஸி யத்ருசி: ॥ 27

ப்ராஹ்மண ப்ரதாநா:॥௨௩॥ கலாவிதி। கலௌ தர்மபாதாநாம் துர்யாம்ஶ:
ஸ துர்யோ(அ)ம்ஶோ(அ)வஶிஷ்யதே ॥ ௨௪ ॥ தஸ்மிந்நிதி। ஶூத்ரதாஸோத்தரா:
ஶூத்ரா ஏவ தத்தாஸா: ப்ரதாநா: ॥ ௨௫ ॥ யுகாநாமேவம் ஹேதுவைஷம்யே
காரணம் ஆஹ குணை: ஸத்த்வமிதி॥௨௬॥ ப்ரபவந்தீதி। மநோபுத்தீந்த்ரியாணி ச
ஸத்த்வே யதா ப்ரபவந்தி அதிகம் உதயந்தே॥௨௭॥ யதேதி। யதா தர்மாதி
ஷு பக்தி: ப்ரீதி: ததா ரஜோவ்ருத்திப்ரதாநத்வே த்ரேதாயுகமிதி ஜாநீஹி॥௨௮॥

அந்த யுகத்தில் ஜனங்கள் கீர்த்தியுள்ளவர்களாயும் உயர்ந்த சீலமுடைய வர்களாயும் வேதாத்யயனத்தில் அன்புள்ளவர்களாயும் ப்ரபுக்களாயும் குடும்பி களாயும் கர்வமுள்ளவர்களாயும் க்ஷத்ரியன், வேதியன் இவர்களை முக்யமாக உடையவர்களாயுமிருக்கிறார்கள். 23

கலியில் வ்ருத்தியடையும் அதர்மகாரணங்களான ஹிம்ஸை முதலியவைக ளால் தர்மபாதங்களின் நான்கிலொரு அம்சமானது மீதியாகிறது. நசிக்கக் கூடிய அந்த அம்சமும் கடைசியில் நாசமடையப்போகிறது. 24

அந்தக் கலியுகத்தில் ப்ரஜைகள் லோபகுணமுள்ளவர்களாயும் கெட்ட ஆசாரமுடையோர்களாயும் தயையில்லாதவர்களாயும் பயனற்ற விரோதமுள்ள வர்களாயும் தௌர்ப்பாக்யமுள்ளவர்களாயும் மிகுந்த ஆவலுள்ளவர்களாயும் சூத்ரர்களையும் செம்படவர்களையும்முக்யமாகக்கொண்டவர்களாயுமிருப்பார்கள். 25

ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற குணங்கள் புருஷனிடம் காணப்படுகின்றன அவைகள் காலத்தால் ப்ரேரணையடைந்து ஆத்மாவிடம் சூழ்ந்திருக்கின்றன. 26

மனம், புத்தி, இந்திரியங்கள் இவைகள் எப்பொழுது ஸத்வகுணத்தில் மிகுதியாகின்றனவோ அப்பொழுது க்ருதயுகமென்று அறியவேண்டும். அந்த யுகத்தில் ஞானத்திலும், தபஸ்ஸிலும் ஆவலுண்டாகிறது. 27

यदा कर्मसु काम्येषु भक्तिर्यशसि देहिनाम् ।
तदा त्रेता रजोवृत्तिरिति जानीहि बुद्धिमन् ॥ 28
यदा लोभस्त्वसन्तोषो मानो दम्भोऽथ मत्सरः ।
कर्मणां चापि काम्यानां द्वापरं तद्रजस्तमः ॥ 29
यदा मायाऽनृतं तन्द्रा निद्रा हिंसा विषादनम् ।
शोकमोहौ भयं दैन्यं स कलिस्तामसः स्मृतः ॥ 30
यस्मात्क्षुद्रदृशो मर्त्याः क्षुद्रभाग्या महाशनाः ।
कामिनो वित्तहीनाश्च स्वैरिण्यश्च स्त्रियोऽसतीः ॥ 31
दस्यूत्कृष्टा जनपदा वेदाः पाषण्डदूषिताः ।
राजानश्च प्रजाभक्षाः शिश्नोदरपरा द्विजाः ॥ 32

यदेति। काम्यानां कर्मणां विषये यदा प्रीतिः तत्तदा रजस्सत्त्वमयां त्रेतां जानीहि ॥२८॥ यदेति। विषादनं दुःखम् ॥३०॥ कलिदोषान् प्रपञ्चयति। यस्मादिति। यस्मात्कलेर्हेतोः क्षुद्रदृशः मन्दमतयः क्षुद्रभाग्याः अल्पभाग्याः महाशना बह्वाहाराः वित्तहीना अपि कामिनः स्वैरिण्यः स्वच्छन्दाः असतीः असत्यः ॥३१॥ दस्यव इति। दस्यवः उत्कृष्टाः प्रचुरा येषु ते ॥३२॥ अव्रता इति। अव्रताः विहिताचारशून्याः अशौचाः शौचशून्याश्च बटवो ब्रह्मचारिणो भविष्यन्ति कलौ

புத்திமானாகிய பரீக்ஷித்தே! கர்மங்களிலும், காலங்களிலும், யசஸ்ஸிலும் ப்ராணிகளுக்கு எப்பொழுது பக்தியுண்டாகிறதோ அப்பொழுது ரஜோகுண வ்ருத்தியுடைய த்ரேதாயுகமென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. 28

லோபம், ஸந்தோஷமில்லாமை, மனதின் உயர்வு, டம்பம், மாத்ஸர்யம், காமனையுள்ள கர்மங்களின் விஷயத்தில் ப்ரீதி இவை உண்டாகும்பொழுது ரஜோகுண தமோகுணங்களின் வ்ருத்தியுடைய த்வாபரயுகமெனப்படுகிறது.

மாயை, அஸத்யம், சோம்பல், நித்ரை, துக்கம், சோகம், மோஹம், பயம், தைன்யம் இவைகளுண்டாகும்பொழுது தமோகுண வ்ருத்தியான கலி எனப் படுகிறது. 30

இந்தக் கலியின் நிமித்தமாக மானிடர்கள் அற்பபுத்தியுள்ளவர்களாயும் அற்பபாக்யமுள்ளவர்களாயும் ஆகாரமுடையவர்களாயும் பொருளில்லாதவர்களாயினும் காமவிகாரமுடையவர்களாயு மிருப்பார்கள். ஸ்திரீகளும் கெட்டவர்களாயும் வ்யபிசாரமுடையோர்களாயு மிருப்பார்கள். 31

தேசங்களில் திருடர்களும் மிகுதியாவார்கள். வேதங்கள் பாஷண்டர்களால் கெடுதியடையும். அரசர்கள் ப்ரஜைகளைப் புசிப்பவர்களாவார்கள். ப்ராஹ்மணர்கள் காமத்தையும், வயிற்றையும் நிரப்புவதில் ஆவலுடையவர்களாவார்கள். 32

अव्रता बटवोऽशौचा भिक्षवश्च कुटुम्बिनः ।
तपस्विनो ग्रामवासा न्यासिनोऽत्यर्थलोलुपाः ॥ 33

ह्रस्वकाया महाहारा भूर्यपत्या गतह्रियः ।
शश्वत्कटुकभाषिण्यश्चौर्यमायोरुसाहसाः ॥ 34

पणयिष्यन्ति वै क्षुद्राः किराटाः कूटकारिणः ।
अनापद्यपि मंस्यन्ते वार्तां साधु जुगुप्सिताम् ॥ 35

पतिं त्यक्ष्यन्ति निर्द्रव्यं भृत्या अप्यखिलोत्तमम् ।
भृत्यं विपन्नं पतयः कौलं गाश्चापयस्विनीः ॥ 36

भिक्षवश्च गृहस्थाः स्वयं भिक्षाटनपरा भविष्यन्ति न तु भिक्षां दास्यन्ति तपस्विनो वनस्था वनं हित्वा ग्रामवासा भविष्यन्ति न्यासिनो यतयः अतीव अर्थलोलुपा भविष्यन्ति ॥३३॥ अथ स्त्रीणां स्वभावमाह ह्रस्वकाया इति । कटुकभाषिण्यः शश्वद्भाषिण्यः चौर्यं मायाकपटं उरु पापसाहसं याः ताः ॥३४॥ किञ्च पणयिष्यन्तीति । किराटाः वणिजः पणयिष्यन्ति क्रयविक्रयादिव्यवहारं प्रवर्तयिष्यन्ति किञ्च ते जनाः अनापद्यपि जुगुप्सितां निन्दितां वार्तां वृत्तिं साधु मंस्यन्ते ॥ ३५ ॥ पतिमिति । सर्वोत्तममपि पतिं निर्द्रव्यं भृत्यास्त्यक्ष्यन्ति पतयश्च विपन्नं भृत्यं कौलं कुलपरम्परागतं त्यक्ष्यन्ति अपयस्विनीः दुग्धदोहाः ॥३६॥ वित्तमिति । वित्तमेवाभिजनहेतुः

ப்ரஹ்மசாரிகள் விரதமில்லாதவர்களாயும் சுத்தியில்லாதவர்களாயு மாவார்கள். கிருஹஸ்தர்கள் பிக்ஷையெடுக்கும் துறவிகளாவார்கள். தபஸ்விகள் கிராமங்களில் வாஸஞ்செய்பவர்களாவார்கள். ஸந்யாஸிகள் மிகவும் பொருளாசை கொள்ளுவார்கள். 33

ஸ்திரீகள் குட்டையாய் அதிகமான ஆகாரம் செய்பவர்களாய் வெகுஸந்தானமுடையவர்களாய் இருப்பார்கள். வெட்கத்தை விட்டவர்களாய் கடோரமாகப் பேசுகிறவர்களாய்த் திருட்டு, கபடம், மிகுந்த ஸாஹஸம் இவைகளுடையவர்களா யிருப்பார்கள். 34

வர்த்தகர்கள் அற்பர்களாய்ப்பொய்யானசெய்கையுடையவர்களாய்க்கிரயவிற்கிரயங்களிலே ப்ரவ்ருத்திப்பார்கள். ஆபத்தில்லாதகாலத்திலும் இகழ்வான வ்ருத்தியை உசிதமென்று நினைப்பார்கள். 35

எல்லோரையும் விட உயர்வுள்ள யஜமானன் பொருளில்லாதவனாயின் அவனை ப்ருத்யர்கள் விடுவார்கள். யஜமானர்கள் ஆபத்தையடைந்தவனும் பரம்பரையாகவந்தவனுமாகிய ப்ருத்யனை விடுவார்கள்; கறவை நின்ற பசுக்களையும் விடுவார்கள். 36

पितृभ्रातृसुहृज्ज्ञातीन् हित्वा सौरतसौहृदाः ।
ननान्दृश्यालसंवादा दीनाः स्त्रैणाः कलौ नराः ॥ 37

शूद्राः प्रतिग्रहीष्यन्ति तपोवेषोपजीविनः ।
धर्मं वक्ष्यन्त्यधर्मज्ञा अधिरुह्योत्तमासनम् ॥ 38

नित्यमुद्विग्नमनसो दुर्भिक्षकरकर्शिताः ।
निरन्ने भूतले राजन्ननावृष्टिभयातुराः ॥ 39

वासोऽन्नपानशयनव्यवायस्नानभूषणैः ।
हीनाः पिशाचसन्दर्शा भविष्यन्ति कलौ प्रजाः ॥ 40

कलौ काकिणिकेऽप्यर्थे विगृह्य त्यक्तसौहृदाः ।
त्यक्ष्यन्ति च प्रियान्प्राणान् हनिष्यन्ति स्वकानपि ॥ 41

सौरतनिमित्तं सौहृदं येषां ते तथोक्ताः । ननान्दारो भर्तृभगिन्यः श्यालाः भार्याभ्रातरः तैः संवादो मन्त्रणं येषां ते ॥ ३७-३९ ॥ वासोऽन्नेति । पिशाचवत्सन्दर्शः पिशाचवद्दृश्याः ॥ ४० ॥ कलाविति । काकिणिके विंशतिवराटिकामात्रेऽप्यर्थे विषयनिमित्ते

கலியில் மானிடர்கள் ஸ்திரீகளுக்கு வசமாகி ஸௌரதக்ரீடை நிமித்தம் அன்புள்ளவர்களாகி, தாய்தந்தையர், ப்ராதாக்கள், ஸஹோதரிகள், ஞாதிகள் இவர்களைவிட்டு மைத்துனிகளுடனும், மைத்துனர்களுடனும் ஆலோசனை செய்து தீனர்களாவார்கள். 37

சூத்ரர்கள் தபஸ்ஸின் வேஷத்தால் ஜீவித்து ப்ரதிக்ரஹம் செய்யப்போகிறார்கள். தர்மமறியாதவர்கள் உயர்வான ஆஸனத்திலமர்ந்து தர்மத்தைச் சொல்லப்போகிறார்கள். 38

ஓ ராஜனே! ப்ரஜைகள் அநாவ்ருஷ்டி (மழையில்லாமை) பயத்தால் துன்பமடைந்து பூமண்டலம் அன்னமற்ற ஸமயத்தில் துர்ப்பிக்ஷரூபமான பயத்தால் இளைத்து எப்பொழுதும் நொந்தமனமுடையவர்களாவார்கள். 39

கலியில் ப்ரஜைகள், வஸ்திரம், அன்னம், பானம், சயனம், மைதுனம், ஸ்நானம், பூஷணம் இவைகளில்லாமல் பிசாசம்போல் பார்க்கக்கூடியவர்களாவார்கள். 40

கலியில் இருபது சோழி பெறுமானமுள்ள விஷயத்திலும் விரோதித்து அன்பைவிட்டுப்பிரியமான ப்ராணன்களையும் விடுவார்கள். தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும் ஹிம்ஸிப்பார்கள். 41

𑌨 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌰𑍌 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌾𑌵𑌪𑌿 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌲𑌜𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑍋𑌦𑌰𑌂𑌭𑌰𑌾𑌃 ॥ 42

𑌕𑌲𑍌 𑌨 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌥𑌾𑌨𑌤𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂
𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ 43

𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌆𑌤𑍁𑌰𑌃
𑌪𑌤𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌖𑌲𑌨𑍍 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌶𑍋 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌲 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌂 𑌕𑌲𑍌 𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ 44

𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌕𑌲𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 45

[illegible] ॥௪௧॥௪௨॥ [illegible]—
𑌕𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌥𑍈𑌰𑌾𑌨𑌤𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌨 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂
𑌚𑍇𑌤𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥௪௩॥ 𑌪𑌤𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌵𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾-
𑌰𑍍𑌗𑌲𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௪௪ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌲𑌿𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋𑌪𑌾𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃—𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌾-
𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌕𑍀𑌟𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌶𑍌𑌚𑍇𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿

வ்ருத்தர்களான தாய்தந்தையரையும், புத்ரர்களையும், நல்ல குலத்திற் பிறந்த பத்னிகளையும், மானிடர்கள் கோபங்கொண்டு காமத்தையும், வயிற்றையும் நிரப்புகிறவர்களாகி ரக்ஷிக்கமாட்டார்கள். 42

ஓ ராஜனே! கலியில் மானிடர்கள் பாஷண்டர்களால் பேதமடைந்த மனமுடையவர்களாகி லோககுருவும் மூவுலகுக்கும் நாயகர்களாகிய பெரியோர்களால் நமஸ்கரிக்கப்படும் பாதாரவிந்தமுடையவரும் பகவானுமாகிய அச்யுதரைப் பெரும்பாலும் பூஜிக்கமாட்டார்கள். 43

மரணமடைபவன் ரோகிஷ்டன் விழுகிறவன், தடையுள்ளவன் எந்த மானிடனும் அவசமாகவாவது எவருடைய நாமாவைக் கீர்த்தனம் செய்தால் கர்மரூபமான தடைவிடுபட்டு உத்தமகதியை அடைகிருனோ அந்த பகவானைக் கலியில் ஜனங்கள் பூஜிக்கமாட்டார்கள். 44

த்ரவ்யம், தேசம், இந்திரியங்கள் இவைகளால் உத்பத்தியுடையவைகளும், கலியாலேற்பட்டவைகளுமான மானிடர்களுடைய தோஷங்களையெல்லாம், மனதில் ப்ரகாசிக்கும் புருஷோத்தமராகிய பகவான் அபகரிக்கிருர். 45

श्रुतः सङ्कीर्तितो ध्यातः पूजितश्चादृतोऽपि वा ।
नृणां धुनोति भगवान् हृत्स्थो जन्मायुताशुभम् ॥ 46

यथा हेम्नि स्थितो वह्निर्दुर्वर्णं हन्ति धातुजम् ।
एवमात्मगतो विष्णुर्योगिनामशुभाशयम् ॥ 47

विद्यातपःप्राणनिरोधमैत्री-
तीर्थाभिषेकव्रतदानजप्यैः ।
नात्यन्तशुद्धिं लभतेऽन्तरात्मा
यथा हृदिस्थे भगवत्यनन्ते ॥ 48

तस्मात्सर्वात्मना राजन् हृदिस्थं कुरु केशवम् ।
म्रियमाणो ह्यवहितस्ततो यासि परां गतिम् ॥ 49

म्रियमाणैरभिध्येयो भगवान् परमेश्वरः ।
आत्मभावं नयत्यङ्ग सर्वात्मा सर्वसंश्रयः ॥ 50

चेतस्संशोधोपायेष्वनु [illegible] ॥४६॥४७॥ [illegible]
[illegible] । यथा हेम्नीति । धातुजं ताम्रादिसंसर्ग-
जातं हेम्नि दुर्वर्णं [illegible] तत्र स्थितो वह्निरेव हन्ति न तु
तोयादि शमं योगिनामपि विष्णुरेव न तु योगादिकमित्यर्थः ॥४७॥
न तथैव विशुध्यति । विद्येति विद्यानामचेतसा [illegible] ॥४८॥४९॥
म्रियमाणैरिति । आत्मभावं स्वस्वरूपम् ॥५०॥ इदानीं [illegible]

பகவானைப்பற்றி ச்ரவணம் செய்தாலும் நன்ருய்க் கீர்த்தனம் செய்தாலும் த்யானம் செய்தாலும், பூஜித்தாலும், ஆதரித்தாலும், அவர் மனதிலிருந்து மானிடர்களின் வெகுஜன்மங்களின் கெடுதியைப் போக்குகிருர். 46

ஸ்வர்ணத்திலிருக்கும் அக்நியானது (தர்மம் முதலிய) தாதுக்களால் உண்டான தோஷத்தைப் போக்குவதுபோல் மனதிலிருக்கும் விஷ்ணுவானவர் யோகிகளின் தோஷஸ்தானத்தைப் போக்குகிருர். 47

அனந்தராகிய பகவான் மனதிலிருக்கும்பொழுது மனம் சுத்தியடைவது போல் † வித்யை, தபஸ், ப்ராணநிரோதம், ஸ்னேகம், தீர்த்தஸ்னானம், விரதம், தானம், ஜபம் இவைகளால் மிகுந்த சுத்தியை அடையாது. 48

ஆகையால் ஓ ராஜனே! மரிக்கப்போகிறவனாயினும் ஸாவதானத்துடன் எந்த விதத்தாலும் கேசவனை மனதில் நிலைபெறச் செய்துகொள்ளும் மானிடன் உத்தமகதியடைகிருன். 49

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜாவே! மரணமடைபவர்களால் த்யானிக்கப்படுகிறவரும் ஈச்வரரும், ஸர்வஸ்வரூபியும், எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கியவரும் ஹரியுமாகிய பகவான் தம் ஸ்வரூபத்தை யடையச்செய்கிருர். 50

---

† வித்யை-பலவிதத் தேவதைகளை உபாசிப்பது.

𑌕𑌲𑍇𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌨𑌿𑌧𑍇𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌗𑍁𑌣𑌃 ।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 51

𑌕𑍃𑌤𑍇𑌯𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌜𑌤𑍋𑌮𑌖𑍈𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍌 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 52

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌲𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ ௫௧ ॥ 𑌕𑍃𑌤𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵𑌕𑌲𑍌 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௫௨ ॥

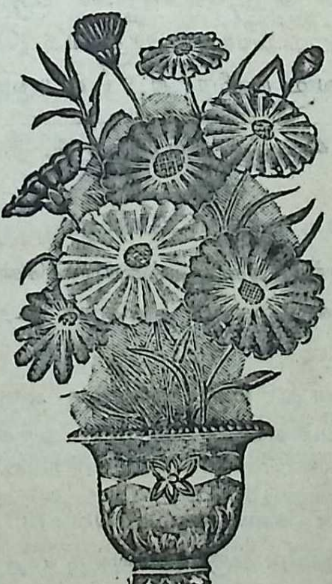
𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஓ ராஜனே! தோஷங்களுக்கு நிதியாகிய கலிக்கு ஓர் உயர்வான குண மிருக்கிறது. கிருஷ்ணனுடைய கீர்த்தனத்தாலேயே பந்தம் விடுபட்டு உயர் வான ஸ்தானத்தை அடையலாம். 51

க்ருதயுகத்தில் விஷ்ணுவை த்யானிப்பவனுக்கும் த்ரேதாயுகத்தில் யாகங் களால் பூஜிப்பவனுக்கும் த்வாபரயுகத்தில் ஸேவிப்பதினும் உள்ள புண்யமா னது கலியில் ஹரியின் கீர்த்தனத்தாலுண்டாகிறது. 52

3-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌵𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪 ।
𑌕𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌗𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌲𑌯𑌾𑌵𑌪𑌿 ॥ 1

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌦𑌿𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌨𑌵𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌂𑌪𑌤𑍇 ॥ 2

𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌇𑌮𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌾𑌯 𑌹𑌿 ॥ 3

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌲𑌯𑌾 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍇𑌰𑌿𑌹 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌕𑌲𑌿𑌦𑍋𑌷𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌨𑌾𑌮𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍। 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿। "𑌸 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌤𑌾𑌮𑌿"𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌃। "𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌚𑍈𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍। 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚" 𑌇𑌤𑌿। 𑌯𑍁𑌗𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௧ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹—𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 𑌮𑌨𑌵𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌹𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂— 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 𑌮𑌨𑌵𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌸𑍈𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 ॥ ௩ ॥ 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂

4-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! இருபரார்த்தத்தை எல்லையாகக்கொண்ட பரமாணு முதலிய காலத்தையும் யுகத்தின் கணக்கையும் உமக்குக் கூறினேன். கல்பத்தையும் ப்ரளயத்தையுங்கேள். 1

ஆயிரம் சதுர்யுகமானது ப்ரும்ஹாவுக்கு ஒருபகலெனப்படுகிறது. ஓ ராஜனே! அது ஒரு கல்பம் என்று பெயர். அந்தக்கல்பத்தில் பதினான்கு மநுக்கள் இருக்கிறார்கள். 2

ஆயிரம் சதுர்யுகத்தின் கடைசியில் அவ்வளவு கணக்குள்ள காலமானது ப்ரளயமெனப்படுகிறது. அதுவே ப்ரும்ஹாவுக்கு ராத்திரி எனப்படுகிறது. இந்த மூவுலகும் அந்த இரவில் ப்ரளயத்தின் பொருட்டாகின்றன. 3

𑌏𑌷 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌕𑍍 ।
𑌶𑍇𑌤𑍇𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌃 ॥ 4

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌃 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌾𑌯 𑌹𑌿 ॥ 5

𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤 𑌉𑌪𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇 ॥ 6

𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌨𑌕𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑍋𑌪𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥ 7

𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌕𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌹𑍋𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌏𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌨𑌤𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍋 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ ௪॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌆𑌯𑍁𑌷𑌿 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌮𑌹𑌦𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿॥௫॥ 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌃 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑍂𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌉𑌪𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿॥௬॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥ 𑌸𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌸𑌂 𑌰𑌵𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌤𑍇

இது நைமித்திக ப்ரளயமெனப்படுகிறது. இதில் ஸ்ரீநாராயணர் ப்ரும்ஹா இருவரும் அனந்தரை ஆஸனமாக அடைந்து ப்ரபஞ்சத்தைத் தங்களிடம் அடக்கிக்கொண்டு சயனிக்கிறார்கள். 4

பரமேஷ்டியாகிய ப்ரும்ஹாவின் இருபரார்த்தகாலமும் சென்றபின்பு அப்பொழுது † ஏழு ப்ரக்ருதிகள் ப்ரளயத்தின் பொருட்டாகின்றன. 5

ஓ ராஜனே! இது ப்ராக்ருதிக ப்ரளயமெனப்படுகிறது. இதில் (மஹத் முதலிய) கும்பலானது கெடுதிக்குக்காரணம் நேரிட்டவுடன் லயமாகிறது. 6

நூறுவருஷம் வரையில் மேகம் பூமியில் ஜலம் பொழியாது. அப்பொழுது ப்ராஜைகள் அன்னமின்றி ஒருவர்க்கொருவர் புசித்து பசியால் துன்பமடைந்து அந்த ஸமயத்தில் தொந்தரவையடைந்து மெதுவாக நாசமடையப் போகிறார்கள். 7

---

† ஏழு ப்ரக்ருதிகள்-மஹத்வம், அஹங்காரதத்வம், பஞ்சதன் மாத்ரைகள்.

𑌸𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑌂 𑌭𑍌𑌮𑌂 𑌰𑌸𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑍋 𑌰𑌵𑌿𑌃 ।
𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌤𑍇 𑌘𑍋𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 ॥ 8

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑍋 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌖𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑌹𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌲𑌵𑍇𑌗𑍋𑌤𑍍𑌥𑌶𑍍𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌾𑌨𑌥 ॥ 9

𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑌧𑌸𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 ।
𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑍍𑌯𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌗𑍋𑌮𑌯𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍 ॥ 10

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌣𑍍𑌡𑌪𑌵𑌨𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌶𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌸𑌾𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌤𑌿 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌂 𑌖𑌂 𑌰𑌜𑌸𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 11

𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍇𑌘𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌶𑌃 ।
𑌶𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌭𑌸𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌃 ॥ 12

𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜 ॥௮॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑌿𑌲𑌵𑍇𑌗𑍋𑌤𑍍𑌥𑌃 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌵𑍇𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌲𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑌿𑌲𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌵𑌾 𑌰𑌵𑌿𑌣𑌾 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌸𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌦𑌹𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌲𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌵𑌿𑌣𑌾 𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑌰𑌸𑌾𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥௯॥ 𑌉𑌪𑌰𑍀𑌤𑌿 । 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌃 ॥ ௧௦ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃 𑌪𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑌜𑌸𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௧௧ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌰𑌭𑌸𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌃 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌗𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥௧௨॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌵𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂

ப்ரளய ஸூர்யன் ஸமுத்ரத்தைச் சார்ந்ததும் தேஹத்தைச் சார்ந்ததும் பூமியைச்சார்ந்ததுமான ரஸத்தை பயங்கரமான கிரணங்களால் பானம் செய்முர். எல்லாவற்றையும் விடுவதேயில்லை. 8

பிறகு ஸங்கர்ஷணருடைய முகத்தினின்றுண்டான ப்ரளயாக்நியானது வாயுவேகத்தால் வ்ருத்தியடைந்து பாதாளம் முதலியவைகளைச் சூன்யமாகத் தஹிக்கிறது. பிறகு அக்நி சூர்யன் இவர்களுடைய ஜ்வாலைகளால் மேலானவிடங்களிலும், கீழ்ஸ்தானங்களிலும் நான்கு புறத்திலும் தஹிக்கப் படும் அண்டமானது எரிந்த சாணிமுட்டைபோல் ப்ரகாசிக்கிறது. 9-10

பிறகு ப்ரளயத்தைச்சார்ந்த மிகுந்த ப்ரசண்டமாருதமானது நூறுவருஷங்களுக்கு அதிகமாகவே வீசுகிறது. புழுதிசூழ்ந்த ஆகாயமானது புகைவர்ணமாகிறது. 11

ஓ பரீக்ஷித்தே! பிறகு விசித்ரவர்ணமான மேகக்கூட்டங்கள் மிகுதியாக உண்டாகி நூறுவருஷம் வரையில் மழை பொழிகின்றன; கடுமையாய் கர்ஜிக்கின்றன. 12

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌕𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ 13

𑌤𑌦𑌾 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪 𑌉𑌦𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇 ।
𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ 14

𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌰𑌸𑌮𑌥𑍋 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌨𑍀𑌰𑌸𑌾𑌃 ।
𑌗𑍍𑌰𑌸𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥ 15

𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌨𑌿𑌲𑍇 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌖𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌖𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌭𑌸𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 ॥ 16

𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌨𑌭𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁 𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ॥ 17

𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌤𑍍𑌯𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑍍𑌰𑌸𑌤𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 18

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌏𑌕𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌏𑌕𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍋𑌦𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥𑍧𑍩॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌉𑌦𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇 𑌉𑌦𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 ॥𑍧𑍪॥𑍧𑍫॥ 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍋𑌽𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 ॥ 𑍧𑍭 ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 ॥𑍧𑍮॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌵𑌯𑌵𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂

ப்ரும்ஹாண்ட விவரத்தின் மத்தியை அடைந்த ப்ரபஞ்சமானது ஒரே ஜலமாகிறது. 13

ஜலம் வ்யாபித்தபொழுது, அந்த ஜலம் பூமியின் கந்தகுணத்தைக் கவருகின்றன. கந்தகுணமற்ற பூமியானது ப்ரளயத்தின் பொருட்டாகிறது.

தேஜஸ்ஸானது ஜலத்தின ரஸத்தைக் கவருகிறது. அந்த ஜலம் ரஸகுணமற்று சூன்யமாகின்றது வாயு தேஜஸ்ஸின் ரூபகுணத்தைக் கவர்கிறது. ரூபகுணமில்லாத தேஜஸ்ஸானது வாயுவிடம் லயமாகிறது. ஆகாயம் வாயுவின் குணமான ஸ்பர்சத்தைக் கவருகிறது. ஓ ராஜனே! அந்தவாயு ஆகாயத்தில் லயமாகிறது. பிறகு தாமஸாஹங்காரமானது ஆகாயத்தின் குணமான சப்தத்தைக் கவர்கிறது. ஆகாயம் தாமஸாஹங்காரத்தில் லயமாகிறது. ஓ பரீட்சித்தே! வ்ருத்திகளுடன் தைஜஸங்களான இந்திரியங்களையும் வைகாரிகர்களான தேவர்களையும் அஹங்காரத்தையும் மஹத்தத்வமானது கவர்கிறது. ஸத்வம் முதலிய குணங்கள் மஹத்தத்வத்தைக் கவர்கின்றன. காலத்தால் ப்ரேரணையடைந்ததும், விகாரமடையாததுமான ப்ரதானமானது குணங்களைக் கவர்கிறது. 15-18

𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌵𑌯𑌵𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 ।
𑌅𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ 19

𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌨 𑌮𑌨𑍋 𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌤𑌮𑍋 𑌰𑌜𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌮𑍀 ।
𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌾
𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌲𑍋𑌕𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 ॥ 20

𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌨 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂
𑌨 𑌖𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌭𑍂𑌰𑌨𑌿𑌲𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌕𑌃 ।
𑌸𑌂𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌵𑌚𑍍𑌛𑍂𑌨𑍍𑌯𑌵𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌂
𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 21

𑌲𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌦𑌾 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌶𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥ 22

𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍈𑌕𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௧௯ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌨 𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌲𑍋𑌕𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌸𑌂𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌰𑌚𑌨𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥ ௨௦ ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌚𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌜𑌾𑌗𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌵𑌚𑍍 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌨𑍍𑌯𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌨 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ ௨௧ ॥ 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 । 𑌲𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ ௨௨ ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌲𑌯𑌮𑌾𑌹 [illegible] 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌲𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮

அந்த ப்ரதானத்திற்கு காலத்தின் அவயவங்களான அஹோராத்ரங்களால் பரிணாமம் முதலியன உண்டாகா. குணங்களும் (ஷட்பாவவிகாரங்கள்) இல்லை. அது அநாதியானது; அனந்தம். அவ்யக்தம், நித்யம், காரணம் அழிவற்றது 19

இந்த ப்ரதானத்தில் வாக்குகளும் ப்ரவ்ருத்திக்கா. மனதுமில்லை. ஸத்வம் ரஜஸ், தமஸ், மஹத்முதலிய இந்த குணங்களுமில்லை. ப்ராணன், புத்தி, இந்திரியங்கள், தேவதை இவைகளுமில்லை. லோகரூபமான அமைப்புமில்லை.

அது ஸ்வப்நாவஸ்தையுள்ளதுமல்ல, ஜாக்ரதவஸ்தையுள்ளதுமல்ல; ஆகாயமுமல்ல, ஜலமுமல்ல, பூமியுமல்ல, வாயுவுமல்ல, அக்நியுமல்ல, ஸூர்யனுமல்ல, ஸுஷுப்தியவஸ்தையுள்ளதுபோன்றது, சூன்யம் போன்றது, ஊகிக்க முடியாதது, பெரியோர்கள் அதை மூலபூதமான ஸ்தானமென்று அறிகிறார்கள்.

எப்பொழுது புருஷன் அவ்யக்தம் இவைகளின் சக்திகளான குணங்கள் காலத்தால் தொந்தரவடைந்து பரவசமாகி லயமாகின்றனவோ அப்பொழுது ப்ராக்ருதிகப்ரளயம் எனப்படுகிறது. 22

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌦𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍 ॥ 23

𑌦𑍀𑌪𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍋 𑌨 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌧𑍀𑌃 𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥ 24

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌜𑌾𑌗𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 25

[illegible]

த்ருச்யமாகையாலும் வ்யதிரேகமில்லாமையாலும் புத்தி இந்திரியங்கள் அர்த்தங்கள் இந்த ரூபத்தால் இவைகளைச்சார்ந்த ஞானமானது விளங்குகிறது. எது ஆதி அந்தமுள்ளதோ அது வஸ்துவில்லாதது. 23

தீபம், சக்ஷுஸ், ரூபம் இவை ஜ்யோதிஸுக்கு வேறுபடாததுபோல் புத்தி, இந்திரியங்கள், விஷயங்கள் இவை ப்ருஹ்மத்திற்கு வேறுபடா. 24

ஜாக்ரணம், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி என்ற அவஸ்தைகள் புத்தியுடையவை எனப்படுகின்றன. இந்த ப்ரபஞ்சம் மாயாமாத்ரமாகிறது. ஓ ராஜனே! பரமாத்மாவிடம் பலவிதமாகிய தன்மை காணப்படுகிறது. 25

𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌲𑌧𑌰𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌦𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 26
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌯𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑌿𑌹 ।
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌪𑌟𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌤𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃 ॥ 27
𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌦𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚 ॥ 28

𑌤𑌦𑌵𑌯𑌵𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑌵𑌰𑍍𑌜𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌲𑌧𑌰𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌵𑌯𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥𑯨𑯬॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌦𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 "𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌯𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌟𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑌵𑌾𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃 𑌪𑌟𑌾𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥𑯨𑯭॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌦𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍀𑌦𑌮𑌪𑌿 𑌭𑍇𑌦𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌗𑍁𑌣𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌵𑌯𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌅𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥𑯨𑯮॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌮𑍇𑌨𑌮𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌨𑌨𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍇𑌨

ஆகாயத்தில் மேகங்கள் உண்டாவதுபோலும் உற்பத்தி நாசமுடையதால் அவயவத்துடன்கூடிய ப்ரபஞ்சமானது ப்ருஹ்மத்தினிடம் தோன்றுவதும் லயமாவதுமாகிறது. 26

ஓ ராஜனே! அவயவமுள்ள யாவற்றுக்கும் அவயவம் காரணமாகக் கூறப் படுகிறது. வஸ்திரத்திற்கு நூல்கள்போல் அவயவங்கள் அவயவியின்றித் தோன்ரு. 27

காரண கார்யங்களால் எது அறியப்படுகிறதோ அது ப்ருஹ்மமாகும். ஒன்றுக்கொன்று ஆச்ரயமாகவிருப்பதால் யாவும் ஆதி அந்த முடையன. வஸ்துவாகாதன. 28

विकारः ख्यायमानोऽपि प्रत्यगात्मानमन्तरा ।
न निरूप्योऽस्त्यणुरपि स्याच्चेच्चित्सम आत्मवत् ॥ 29
न हि सत्यस्य नानात्वमविद्वान्यदि मन्यते ।
नानात्वं छिद्रयोर्यद्वज्ज्योतिषोर्वातयोरिव ॥ 30
यथा हिरण्यं बहुधा समीयते
नृभिः क्रियाभिर्व्यवहारवर्त्मसु ।
एवं वचोभिर्भगवानधोक्षजो
व्याख्यायते लौकिकवैदिकैर्जनैः ॥ 31

आद्यन्तवत्त्वं किं न स्यादिति तत्राह विकार इति । ख्यायमानः प्रकाशमानोऽपि विकारः प्रपञ्चः प्रत्यगात्मप्रकाशं विनाणुमात्रोऽपि न निरूपयितुं शक्यः, निरूप्यत्वे वा तर्हि सोऽपि चिद्रूपेणात्मा स्यात्, स्वप्रकाशो भवेत् तथा च सति सोऽपि आत्मवदेकरस इत्यर्थः ॥ २९ ॥ कल्पितत्वमाह— नेति । ननु सत्यस्यात्मनो जीवब्रह्मरूपेण नानात्वमस्त्येव तत्राह— यद्येवं नानात्वं मन्यते तर्ह्यविद्वानसौ किञ्च तयोर्भेदव्यवहारः औपाधिक इत्याह— नानात्वमिति तदेव ... घटाकाशमहाकाशयोरिव छिद्रयोः ... ज्योतिषोः आकाशजलस्थसूर्ययोरिव वायव्योः बाह्यशरीरस्थवाय्वोरिवेति व्याख्येयम् ॥ ३० ॥ ब्रह्मण एव प्रपञ्चव्यवहारास्पदत्वं दृष्टान्तेन स्पष्टयति— यथेति । क्रियाभिः कटककुण्डलादिरूपेण ... लौकिकवैदिकैर्जनैर्भगवानेव व्याख्यायत इति ॥ ३१ ॥ ननु

ப்ரபஞ்சம் பிரகாசிப்பதானாலும் பரமாத்மாவைத்தவிர அணுவேனும் நிரூபிக்கத் தகுதியாகாது. நிரூபிக்கத்தகுமானல் ஆத்மாபோல் சித்துக்கு ஸமமாகும். 29

ஆத்மாவுக்குப் பலவிதமென்பதில்லை. அறியாதவன் அவ்விதம் நினைப்பானாகில் † இரண்டு ஆகாயங்களுக்கும் ‡ இரண்டு ஸூர்யன்களுக்கும் § இரண்டு வாயுக்களுக்கும் பலவிதத்தன்மை யுண்டாகும். 30

மானிடர்கள் செய்கைகளால் ஸ்வர்ணத்தைப் பலவிதமாகச் செய்வதுபோல் ஜனங்கள் சாஸ்திரங்களைச் சார்ந்தவைகளும் வேதங்களைச் சார்ந்தவைகளுமாகிய சொற்களால் வ்யவஹார மார்க்கங்களில் பகவானாகிய அதோக்ஷஜரைப் பேசுகிறார்கள். 31

---

† இரண்டு ஆகாயம்-கடாகாசம், மஹாகாசம். ‡ இரண்டு ஸூர்யன்கள்- ஆகாசஸூர்யன், ஜலத்திலிருக்கும் ஸூர்யன். § இரண்டு வாயுக்கள்-வெளிவாயு, சரீரத்திலுள்ள வாயு.

𑌯𑌥𑌾 𑌘𑌨𑍋𑌽𑌰𑍍𑌕𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍋𑌽𑌰𑍍𑌕𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑍋
𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑌾𑌂𑌶𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥ 32

𑌘𑌨𑍋 𑌯𑌦𑌾𑌰𑍍𑌕𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌰𑌵𑌿𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌯𑌦𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋
𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌯𑌾 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 33

𑌯𑌦𑍈𑌵𑌮𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌹𑍇𑌤𑌿𑌨𑌾
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑌾𑌹𑌂𑌕𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।

𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑍋𑌹𑍇𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌾𑌰𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 — 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 “𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 । 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌕𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌕𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌹𑌂 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௩௨॥ 𑌤𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹 — 𑌘𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩௩॥ 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯

ஸூர்யனிடமுண்டானதும், ஸூர்யனால் ப்ரகாசம் பெற்றதுமான மேகமானது ஸூர்யனுடைய அம்சமான நேத்திரத்திற்குத் † தடையாவதுபோல் ப்ருஹ்மத்தின் கார்யபூதமும் ப்ருஹ்மத்தால் ப்ரகாசம் பெற்றதுமான அஹங்காரமானது ப்ருஹ்மத்தின் அம்சமான ஜீவனுக்கு ப்ருஹ்மத்தைப் பார்க்கத் தடையாகிறது. 32

ஸூர்யனிடம் உண்டான மேகமானது எப்பொழுது பேதிக்கிறதோ அப்பொழுது நேத்ரமானது ஸ்வரூபமான ஸூர்யனைப் பார்க்கிறது. ஆத்மாவின் உபாதியான அஹங்காரமானது விசாரிப்பதால் நாசமடைந்தபொழுது (ப்ருஹ்மம் நான் என்று) பார்க்கிறான். 33

ஓ ராஜனே! இவ்விதம் இந்த விவேகமாகிய ஆயுதத்தால் மாயாமயமான அஹங்காரமாகிய ஆத்மபந்தத்தைச் சேதித்து பரிபூர்ணமான ஆத்மாவை

---

† மேகம் ஸூர்யனைப் பார்க்கவொட்டாமல் நேத்ரத்திற்குத் தடையாகிறது.

छित्त्वाच्युतात्मानुभवोऽवतिष्ठते
तमाहुरात्यन्तिकमङ्ग सम्प्लवम् ॥ 34

नित्यदा सर्वभूतानां ब्रह्मादीनां परन्तप ।
उत्पत्तिप्रलयावेके सूक्ष्मज्ञाः सम्प्रचक्षते ॥ 35

कालस्रोतोजवेनाशु ह्रियमाणस्य नित्यदा ।
परिणामिनामवस्थास्ता जन्मप्रलयहेतवः ॥ 36

अनाद्यन्तवता तेन कालेनेश्वरमूर्तिना ।
अवस्था नैव दृश्यन्ते वियति ज्योतिषामिव ॥ 37

~~~~~~

आत्यन्तिकमुपसंहरति यदेति । विवेकहेतिना ज्ञानशस्त्रेण अहङ्करण मेवात्मबन्धनं छित्त्वा परिपूर्णात्मानुभवतीति यत् ॥ ३४ ॥ नित्यप्रलयमाह नित्यदेति ॥ ३५ ॥ तत्र हेतुमाह कालेति । परिणामिनां नदीप्रवाहप्रदीपज्वालादीनां या उपनीवावस्थाः ताः कालस्रोतोवेगेनाशु ह्रियमाणस्य देहादेर्दृश्यमानाः तथैव नित्यदा जन्मप्रलयहेतवो भवन्ति देहः प्रतिक्षणं प्रध्वंसी प्रतिक्षणं अवस्थाभेदवत्त्वात् प्रदीपादिवदित्यनुमानम् ॥ ३६ ॥ यदि प्रतिक्षणमवस्था भवन्ति तर्हि किं न दृश्यन्ते अत आह तत्रावस्थासौक्ष्म्यादाह अनाद्यन्तवतेति । अनाद्यन्तवता कालेन जायमाना अवस्था नैव दृश्यन्ते आकाशे गच्छतां ज्योतिषां वक्रादीनां नानावस्थाविशेषाः यथा नैव दृश्यन्ते तद्वत् सूक्ष्मतया तेषां प्रदेशान्तरप्राप्त्या प्रतिक्षणं गत्यवस्थाः कल्प्यन्ते तद्वदत्रापि बाल्यतारुण्यादिदर्शनेनान्यावस्थाः कल्प्यन्त इति न हेतोरसिद्धत्वम् ॥ ३७ ॥ उपसंहरति नित्य

அநுபவிப்பவனுகி எப்பொழுது இருக்கிருனே அதை ஆத்யந்திகப்ரளயம் என்று சொல்லுகிருர்கள். 34

சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்யும் ராஜனே! ப்ருஹ்மா முதலிய ஸர்வபிராணிகளுக்கு உற்பத்தியையும் ப்ரளயத்தையும் நித்யமாக ஸூக்ஷ்மமறிந்தவர்கள் நன்ருய்ச் சொல்லுகிருர்கள். 35

பரிணுமமுள்ளவைகளுக்கு எந்த அவஸ்தைகளோ அவைகள் காலப்ரவாஹத்தின் வேகத்தால் விரைவில் அபஹரிக்கப்படும் தேஹம் முதலியவற்றிற்கும் காணப்படுகின்றன. அவை உற்பத்திக்கும் ப்ரளயத்திற்கும் ஹேதுக்களாகின்றன. 36

ஆதி அந்தமில்லாததும் ஈச்வரஸ்வரூபமுள்ளதுமான அந்தக் காலத்தால் உண்டாகும் அவஸ்தைகள், ஆகாசத்தில் ஜ்யோதிஸ்கள்போல் காணப்படா. 37
~~~~~~

नित्यो नैमित्तिकश्चैव तथा प्राकृतिको लयः ।
आत्यन्तिकश्च कथितः कालस्य गतिरीदृशी ॥ 38

एताः कुरुश्रेष्ठ जगद्विधातु-
र्नारायणस्याखिलसत्त्वधाम्नः ।
लीलाकथास्ते कथिताः समासतः
कार्त्स्न्येन नाजोऽप्यभिधातुमीशः ॥ 39

संसारसिन्धुमतिदुस्तरमुत्तितीर्षो-
र्नान्यः प्लवो भगवतः पुरुषोत्तमस्य ।
लीलाकथारसनिषेवणमन्तरेण
पुंसो भवेद्विविधदुःखदवार्दितस्य ॥ 40

पुराणसंहितामेतामृषिर्नारायणोऽव्ययः ।
नारदाय पुरा प्राह कृष्णद्वैपायनाय सः ॥ 41

इति ॥३८॥ पुराणार्थमुपसंहरति । एता इति । लीलाविषयाः कथाः
अजोऽपि ब्रह्मापि कार्त्स्न्येनाभिधातुं नेशः ॥३९॥ नन्वपरिमितकथ्येन
केनाप्यभिधातुं न शक्यते तर्हि किं तदभिधानेन तत्राह—
संसारेति । विविधदुःखदवेन दवाग्निनार्दितस्य अतः
उत्तितीर्षोः पुंसः भगवतो लीलासाराः कथाः तासां रसस्य नि-
षेवणमन्तरेण अन्यः प्लवः तरणसाधनं नास्त्येव उपायान्तरा-
संभवात् तत्कथाश्रवणमेव यथाशक्ति निषेव्यमित्यर्थः ॥४०॥ श्रोतृ-
परम्परया संप्रदायप्रवृत्तिमाह त्रिभिः—पुराणसंहितामिति॥

நித்யம், நைமித்திகம், ப்ராக்ருதிகம், ஆத்யந்திகம் இந்த ப்ரளயங்களைக் கூறினேன். காலத்தின்கதி இவ்விதமாயுள்ளது. 38

குருவம்சச்ரேஷ்டனாகிய பரீக்ஷித்து ராஜனே! உலகங்களைப் படைத்தவரும் ப்ராணிகளனைவற்றுக்கும் இருப்பிடமாக உள்ளவருமாகிய நாராயணருடைய லீலாசரிதங்களைச் சுருக்கமாக உமக்குக் கூறினேன். பூர்ணமாகச் சொல்லுவதற்கு ப்ருஹ்மாவும் ஸமர்த்தரல்லர். 39

பலவித துக்கமாகிய காட்டுத்தீயால் துன்பமடைந்தவனும் தாண்டமுடியாத ஸம்ஸாரக்கடலைத் தாண்ட விரும்பியவனுமாகிய புருஷனுக்கு பகவானாகிய புருஷோத்தமருடைய லீலாசரித ரஸங்களை ஸேவிப்பதைத் தவிர வேறுதெப் கிடையாது. 40

அவ்யயரும் ரிஷியுமாகிய நாராயணர் இந்தப்புராண ஸம்ஹிதையை நாரதருக்குமுன் கூறினர். நாரதர் வேதவ்யாஸருக் குபதேசித்தார். 41

𑌸 𑌵𑍈 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ।
𑌇𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 42

𑌸 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌸𑍂𑌤 𑌋𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌷𑌾𑌲𑌯𑍇 ।
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌸𑌂𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌶𑍌𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 43

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

௪௧॥𑌸 𑌇𑌤𑌿।𑌸 𑌏𑌵 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥௪௨॥ 𑌸 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌸𑍌 𑌸𑍂𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌰𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾𑌹 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌷𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌷𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇॥௪௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

மஹாபாக்யஞ்செய்த ஓ ராஜனே! அந்த வ்யாஸர் ப்ரீதியடைந்து தேகங்களுக்கு ஸமமும் பகவானைச் சார்ந்ததுமான இந்த ஸம்ஹிதையை எனக் குபதேசித்தார். 42

ஓ குருச்ரேஷ்ட! நைமிசாரண்யத்தில் தீர்க்க ஸத்ரயாகத்தில் சௌநகாதி முனிவர்களால் நன்ருய்க்கேட்கப்படும் இந்த ஸூதபௌராணிகர் ரிஷிகளுக்கு இந்த பாகவதஸம்ஹிதையைச் சொல்லப்போகிருர். 43

4-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

பஞ்சமாத்யாய ப்ராரம்ப:

|| ஶ்ரீஶுக: ||

அத்ராநுவர்ண்யதேऽபீக்ஷ்ணம் விஶ்வாத்மா பகவாந் ஹரி: |
யஸ்ய ப்ரஸாதஜோ ப்ரஹ்மா ருத்ர: க்ரோதஸமுத்பவ: || 1

த்வம் து ராஜந் மரிஷ்யேதி பஶுபுத்திமிமாம் ஜஹி |
ந ஜாத: ப்ராகபூதோऽத்ய தேஹவத்த்வம் ந நங்க்ஷ்யஸி || 2

பஞ்சமே து ஸமாஸேந பரப்ரஹ்மாவபோதத: |
ராஜ்ஞஸ்தக்ஷகஸந்தம்ஶாந்ம்ருத்யுபீதிநிவாரணம் ||

ஏதத்புராணம் ஶ்ருண்வந்நபயம் ப்ராப்நோதீத்யபிப்ரேத்ய புராணாயுப
ஸம்ஹாரயதி அத்ரேதி| அயம்பாவ: ஜகத்கர்த்தா ப்ரஹ்மாபி யஸ்ய ப்ரஸாதஜ:
ப்ரஸாதோத்ரேகஜோ வ்ருத்திஹேதுஷு: ததோ ஜாதத்வாத் தத்ர தஜ்ஞ: ஸஸ்ருஷ்டம்
ஹர்த்தா ருத்ரஶ்ச யஸ்ய க்ரோதஸமுத்பவோ ந து ஸ்வதந்த்ர: ஸ விஶ்வாத்மா
நியந்தா பகவாநத்ராநுவர்ண்யதே அதஏவ ஸம்ஹிதம் பாகவதம் ஶ்ருண்வத:
குதோ ம்ருத்யுபயப்ரஸங்க இதி||1|| த்வம் து புந: க்ருதாயுர்ஹேதவேத்யநந்தா
ரயதி த்வமிதி| பஶுபுத்திம் அவிவேகம் யஸ்மாந்நங்க்ஷ்யஸி அதஜத்யதஶ்ச ஹ
ந ஜாதஜதி யதா தேஹ: ப்ராகபூதஸ்ஸந்நத்ய ஜாதோ நங்க்ஷ்யதி ந ததைவம்
த்வம் ப்ராகபூ: நாபி: நவாத்ய ஜாதோऽஸி அதோ ந நங்க்ஷ்யஸி || ௨ || நநு
பீஜாதங்குரவத்ஸ்வஸ்ய புத்ராதிரூபேண ஸ்வயமேவ பவதி யதாஹ ""அங்கா
தங்காத்ஸம்பவஸி ஹ்ருதயாதபிஜாயஸே ஆத்மா வை புத்ரநாமாஸி ஸஜீவ ஶரத
ஶ்ஶதம்"" இதி தத: புநரங்குராதிவ புத்ரரூபேணாபி ஸ்வயமேவ

5-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஸர்வஸ்வரூபியும் பகவானுமாகிய விஷ்ணு அடிக்கடி இந்த ஸம்ஹிதையில் வர்ணிக்கப்படுகிறார். அவருடைய அநுக்ரஹத்தால் உண்டானவர் ப்ருஹ்ம தேவர்; கோபத்தாலுண்டானவர் ருத்ரர். 1

ஓ ராஜனே ! நான் மரணமடையப் போகிறேன் என்ற இந்த அவிவேகத்தை நீர் விட்டுவிடும். இந்தத் தேஹம் முன் உண்டாகாதது. இப்பொழுது உண்டாயிருக்கிறது. நீர் முன் உண்டாகாதவர். ஆகையால் தேஹம்போல் நாசமடையமாட்டீர். 2

𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌬𑍀𑌜𑌾𑌂𑌕𑍁𑌰𑌵𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌨𑌲𑌃 ॥ 3

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌛𑍇𑌦𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌜𑍋𑌽𑌮𑌰𑌃 ॥ 4

𑌘𑌟𑍇 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ 5

𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 6

𑌭𑌵𑌤𑌿 “𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑌿𑌯𑍋𑌨𑌾𑌵𑌿”𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌨 𑌨𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌂𑌕𑍁𑌰𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌨𑌲𑌃 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௩ ॥ 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌛𑍇𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 [illegible] 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌜𑍋𑌽𑌮𑌰𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 ‹‹ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁𑌮𑍇𑌯𑍌 𑌭𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑍌 । 𑌨𑌭𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥ ௪ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌪𑌾𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 — 𑌘𑌟 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 [illegible] 𑌘𑌟𑍇 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌘𑌟𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 [illegible] ॥ ௫ ॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 [illegible]𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌨 𑌏𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 ॥ ௬ ॥ 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹

விதையினின்று முளைபோல் நீர் உண்டாகிப் புத்ரன், பௌத்ரன் முதலிய ரூபத்துடன் உண்டாகமாட்டீர். ஏனெனில் (காஷ்டத்தினின்று) அக்நிபோல் தேஹத்தினின்று வேறுபட்டவர். 3

ஸ்வப்னத்தில் தன்னுடைய சிரஸின் சேதத்திற்கு மரணம் முதலியவற்றைப்பார்க்கிறான். ஆகையால் ஆத்மா ஜன்மமில்லாதவன்; மரணமில்லாதவன். 4

குடமானது உடைந்தபின்பு அதன் ஆகாசமானது முன்போல் ஆகாசமாகி விடுவதுபோல் இவ்விதம் தேஹமானது மரணமடைந்தபின்பு ஜீவன் மறுபடி ப்ருஹ்மமாகிவிடுகிறான். 5

ஆத்மாவுக்கு மனம் தேஹங்களையும் குணங்களையும் கர்மங்களையும் உண்டாக்குகிறது. அந்த மனத்தை மாயை உண்டாக்குகிறது. ஆதலால் ஜீவனுக்கு ஸம்ஸாரமேற்படுகிறது. 6

𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌪𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌃 ।
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌵𑌤𑌮𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 7

𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌇𑌵 𑌚𑌾𑌧𑌾𑌰𑍋 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋𑌪𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 8

𑌏𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵𑌾𑌮𑍃𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥ 9

𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌧𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 ।
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍋 𑌨𑍋𑌪𑌧𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 10

𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨—𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌃 𑌦𑍀𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍈𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑍍 𑌦𑍇𑌹𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥7॥ 𑌅𑌤𑍋 𑌦𑍀𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 [illegible] । 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌦𑍇𑌹𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌰𑍂𑌪𑌃 । 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌆𑌧𑌾𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌉𑌪𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋𑌪𑌮𑌃 [illegible] ॥8॥ [illegible] ॥9॥ [illegible] 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵 𑌇𑌤𑌿 [illegible] ॥10॥ [illegible]

தீபத்தின் ஜ்யோதிஸுக்கு எண்ணெய் அதன் அதிஷ்டானமாகிய வர்த்தி (திரி) அதில் உள்ள அக்னி இவற்றின் சேர்க்கையுள்ளவரையில் தீபஜ்வாலையாகும் தன்மை ஏற்படுகிறது. இவ்விதமே தேஹத்திற்கு ஏற்படும் ஸம்ஸாரமானது ரஜஸ், ஸத்வம், தமஸ் இவைகளின் வ்ருத்தியால் உண்டாகிறது; வ்ருத்தியடைகிறது; நாசமடைகிறது. 7

அந்த தேஹத்தில் ஆத்மா நசிப்பதில்லை; ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிஸ்வரூபர். ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மதேஹங்களுக்குப் பரமாகியவர், ஆகாசம்போன்றவர், ஆதாரமாகியவர், விகாரமில்லாதவர், அந்தமும், உவமையுமற்றவர், வ்யாபகர். 8

ஓ ப்ரபுவே! அநுமானத்தை யுட்கொண்ட புத்தியால் வாஸுதேவருடைய த்யானத்தால் உம்மிடமிருக்கும் ஆத்மாவை நீரே விசாரிப்பீராக. 9

ப்ராஹ்மணவாக்யத்தால் ப்ரேரணையடைந்த தக்ஷகன் உம்மைப் பொசுக்க மாட்டான். ம்ருத்யுக்களுக்கு ம்ருத்தியுவும் ஈச்வரனுமாகியவனை ம்ருத்யுவுக்கு ஹேதுக்களானவை அணுகா. 10

அஹம் ப்ரஹ்ம பரம் தாம ப்ரஹ்மாஹம் பரமம் பதம் ।
ஏவம் ஸமீக்ஷந்நாத்மாநமாத்மந்யாதாய நிஷ்கலே ॥ 11

தசந்தம் தக்ஷகம் பாதே லேலிஹாநம் விஷாநநை: ।
ந த்ரக்ஷ்யஸி சரீரம் ச விச்வம் ச ப்ருதகாத்மந: ॥ 12

ஏதத்தே கதிதம் தாத யதாத்மா ப்ருஷ்டவாந் ந்ருப ।
ஹரேர்விச்வாத்மநச்சேஷ்டாம் கிம் பூய: ச்ரோதுமிச்சஸி ॥ 13

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே த்வாதசஸ்கந்தே
பஞ்சமோத்யாய:

ஆப்யாம் அஹமிதி யோஸாவஹம் ஸ ப்ரஹ்மைவ ப்ரஹ்ம ததஹமேவேதி ஸமீக்ஷ்ய தத்ர அஹம் ப்ரஹ்மேதி பாவநயா ஜீவஸ்ய சோகாதிநிவ்ருத்தி: ப்ரஹ்மாஹமிதி பாவநயா ப்ரஹ்மண: பாரோக்ஷ்யநிவ்ருத்திர்பவதீதி வ்யதிஹாராபிப்ராய: ஆத்மஸ்த: நிஷ்கலே நிருபாதௌ ஸ்வாத்மநி ப்ரஹ்மணி ॥ ௧௧ ॥ தசந்தமிதி । விஷயுக்தைராநநை: தசந்தம் ப்ரஸந்தம் தக்ஷகம் லேலிஹாநம் ஸேவந்தம் யத்வா லேலிஹாநம் ஜிஹ்வாபி: ரோஷஸ்வாதம் ஸந்நிவேஷ்டாரம் ஆத்மந: ப்ருதக் ந த்ரக்ஷ்யஸி ॥ ௧௨ ॥ ஏததிதி । ஹரேச்சேஷ்டாம் லீலாம் ப்ரதி ஆத்மாநம் யந் ப்ருஷ்டவாந் ததேவ ததே கதிதம் சிஷ்யஸ்ய க்ருதார்த்ததாபரீக்ஷணாய ப்ருச்சதி கிமிதி ॥ ௧௩ ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் பஞ்சமாத்யாயவ்யாக்யா.

நான் பரந்தாமாவாகிய ப்ரஹ்மம்; பரமபதமாகிய ப்ருஹ்மமே நான் என்று பார்ப்பவனுகி நிஷ்களப்ருஹ்மத்தினிடம் ஆத்மாவைச் சேர்த்து விஷத்துடன்கூடிய வாய்களால் பாதத்தில் கடிக்குந் தக்ஷகன் என்ற ஸர்ப்பத்தையும் சரீரத்தையும் பார்க்கமாட்டாய். ப்ரபஞ்சத்தையும் ஆத்மாவுக்கு வேறுபட்டதாகப் பார்க்கமாட்டாய். 11-12

கருணைக்குரிய ஒ ராஜனே! ஆத்மாவாகிய நீர் ஸர்வஸ்வரூபியான ஹரியின் லீலையைப்பற்றி எதைக் கேட்கிறீரோ அதை உமக்குக்கூறினேன். மறுபடி எதைக்கேட்க விரும்புகிறீர். 13

5-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌏𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌦𑍍
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌸𑌮𑍇𑌨 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌮𑍁𑌪𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑌃 ॥ 1

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌮𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌧𑌨𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 2

𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌪𑌤𑌪𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ 3

𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌨𑌤𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ 1 ॥ 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌚 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 ॥ 2 ॥ 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 3 ॥ 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌷𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌂𑌹𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 ॥

6-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ ஸூதபௌராணிகர் கூறுகிறார்.

ஸர்வஸ்ரூபியான விஷ்ணுவிடம் நோக்கமுள்ளவரும், ஸமபுத்தியுடைய வரும், வ்யாசரின் குமாரருமாகிய சுகமுனிவர் கூறிய இந்தச் சரிதத்தைப் பரீக்ஷித்ராஜன் கேட்டு வணங்கிய சிரஸ்ஸால் அந்த முனிவரின் பாதங்களின் ஸமீபம் சென்று கைகூப்பிக்கொண்டு முனிவரிடம் பின் வருமாறு கூறுகிறார். 1

கருணையின் ஸ்வரூபமான நீர் ஆதியும், அந்தமுமில்லாத விஷ்ணுவைப் பற்றி ச்ரவணம் செய்வித்ததால் நான் க்ருதார்த்தனுனேன், அநுக்கிரஹம் பெற்றவனுனேன். 2

விஷ்ணுவிடம் மனம் செலுத்திய உங்களுக்குத் தாபத்தால் தபித்தவர்களும், அறியாதவர்களுமாகிய ப்ராணிகளிடம் அநுக்ரகம் செய்வதை மிகவும் ஆச்சர்யமாக எண்ணவில்லை. 3

𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌮𑌶𑍍𑌰𑍌𑌷𑍍𑌮 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌯𑌮𑍍।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌖𑌲𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇॥ 4

𑌭𑌗𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾॥ 5

𑌅𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍍𑌯𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍇।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌾𑌶𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌸𑍂𑌨𑍍॥ 6

𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾।
𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌦𑌮𑍍॥ 7

॥ 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃।
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃॥ 8

𑌶𑍍𑌰𑍀॥ 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿-𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌅𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍॥௫॥ 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹-𑌅𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑍀𑌤𑌿। 𑌵𑌾𑌚𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌶𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑌃 𑌅𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿॥௬। 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹-𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹-𑌭𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿॥௭॥ ௮॥ 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍

இந்தப் புராணஸம்ஹிதையை நாங்கள் உம்மிடம் கேட்டோம். இதில் உத்தம ச்லோகராகிய பகவான் வர்ணிக்கப்படுகிறார். 4

ஒ பகவானே! உம்மால் காட்டப்பட்டதும், பயமற்றதும், கைவல்யரூபமுமான ப்ரும்ஹத்தை யடைந்த நான் தக்ஷகன் முதலிய ம்ருத்யுக்களிடம் பயமடையவில்லை. 5

ஒ ப்ரும்ஹர்ஷியே! வாக்கையடக்குகிறேன். காமவாஸனைகளற்ற மனத்தை அதோக்ஷஜரிடம் செலுத்திப் பிராணன்களை விடுகிறேன். எனக்குத்தாவிட வேண்டும். 6

ஞானம், விஞ்ஞானம் இவைகளின் நிலையால் அஞ்ஞானம் நீங்கிற்று. க்ஷேமமான பகவானுடைய பரமபதத்தை நீர் காட்டினீர். 7

ஸூதபௌராணிகர் கூறுகிறார்.

பகவானாகிய சுகமுனிவர் ராஜா கேட்டுக்கொண்டவுடன் அவனுக்குத்தாவு கொடுத்து அந்தப் பரீக்ஷித்தால் பூஜிக்கப்பெற்று ஸங்யாஸிகளுடன் சென்றார்.

𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌾𑌸𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌰𑍁𑌃 ॥ 9

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌕𑍂𑌲𑍇 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌨𑍋 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑍂𑌲 𑌉𑌦𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ 10

𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌨𑍁𑌨𑌾 ।
𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌪𑌥𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌮𑍍 ॥ 11

𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌦𑌶𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌮𑍍 ॥ 12

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌹𑌿𑌗𑌰𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 ।
𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 13

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌯𑍌 𑌅𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌾𑌸𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌰𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌃 ॥ ௯ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌕𑍂𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌭𑍇𑌷𑍁 ॥ ௰ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌗𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌵𑍇𑌷𑌣𑌮𑌿𑌵 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌯𑌾 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ ௧௩ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑌃𑌪𑌰

ராஜர்ஷியாகிய பரீக்ஷித்தும் புத்தியால் மனத்தை ஆத்மாவிடம் சேர்த்து வ்ருக்ஷம்போல், அசையாத ப்ராணனுள்ளவனுகிப் பரமாத்மாவை த்யானித்தான். 9

கங்கைக் கரையில் கிழக்கு நுனியான தர்ப்பையில் வடக்கு முகமாக இருந்து மஹா யோகியும், பற்றுதலற்றவரும், ஸந்தேகமற்றவரும், ப்ரும்ஹ ஸ்வரூபியுமாயினர். 10

ஓ ப்ராம்ஹணர்களே! கோபமடைந்த ப்ராம்ஹண குமாரனல் அனுப்பப் பட்ட தக்ஷகன் பரீக்ஷித்து ராஜாவை ஹிம்ஸிக்கவிருப்பமுள்ளவனுகிச்செல்லும் பொழுது வழியில் காச்யபரைக் கண்டான். 11

ப்ராம்ஹண ரூபத்தால் மறைந்தவனும், வேண்டுமான ரூபத்தைக் கிரகிக்கக் கூடியவனுமாகிய தக்ஷகன் விஷத்தைப் போக்கும் காச்யபரைப் பொருள்களால் திருப்திசெய்வித்துத் திருப்பிவிட்டுப் பரீக்ஷித்து ராஜாவைக் கடித்தான். 12

ப்ரும்ஹமாகிய பரீக்ஷித்து ராஜர்ஷியின் தேஹமானது ஸர்ப்பத்தின் விஷாக்நியால் ப்ராணிகள் யாவரும் பார்த்திருக்கும்பொழுது உடனே சாம்பலாயிற்று. 13

𑌹𑌾𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌖𑍇 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌭𑌵𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌨𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ 14

𑌦𑍇𑌵𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋 𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍋 𑌜𑌗𑍁𑌃 ।
𑌵𑌵𑍃𑌷𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥ 15

𑌜𑌨𑌮𑍇𑌜𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌭𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃 ॥ 16

𑌸𑌰𑍍𑌪𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌯𑌸𑌂𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌶𑍍𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌯𑍌 ॥ 17

𑌨𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌦𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍋𑌰𑌗𑌾𑌧𑌮𑌃 ॥ 18

𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑌰𑌣𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 ॥ 19

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌹𑌾𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 ॥௧௪॥௧௫॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌕𑌮𑌾𑌹 — 𑌜𑌨𑌮𑍇𑌜𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌆𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵 𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌹𑌨𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 ॥௧௬॥௧௭॥ 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑍋 𑌨 𑌦𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 [illegible] ॥௧௯॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । [illegible]

பூமியிலும், ஆகாயத்திலும், திசைகளிலும் எங்கும் பெரிய ஹாஹாகாரமுண்டாயிற்று. தேவர்கள், அஸுரர்கள், மனிடர் முதலியோர்கள் யாவரும் ஆச்சர்யமடைந்தார்கள். 14

தேவதுந்துபிகள் முழங்கின, கந்தர்வர்களும், அப்ஸரஸ்திரீகளும் கானம் செய்தார்கள். தேவர்கள் நல்லவார்த்தை பேசி புஷ்பமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள். 15

ஜனமேஜயராஜன் தன் பிதாவாகிய பரீக்ஷித்து ராஜாவைத் தக்ஷகன் புசித்ததாகக் கேட்டு அதிகக் கோபமடைந்து ப்ராம்ஹணர்களுடன் கூடி ஸத்ர யாகத்தில் ஸர்ப்பங்களை விதிப்படி ஹோமம் செய்தான். 16

ஸர்ப்பயாகத்தில் ஜ்வலிக்கும் அக்நியில் தஹிக்கப்படும் பெரும் ஸர்ப்பங்களை ஸர்ப்பமாகிய தக்ஷகன் பார்த்து நடுங்கி இந்திரனைச் சரணமடைந்தான். 17

பரீக்ஷித்தின் குமாரனாகிய ஜனமேஜயன் அவ்விடத்தில் வராத தக்ஷகனைக் கவனித்து ப்ராம்ஹணர்களைப் பார்த்து ஸர்ப்பங்களுக்குள் அதமனாகிய தக்ஷகன் என்னகாரணத்தால் தஹிக்கப்படவில்லை என்று வினவினான். 18

(ப்ராம்ஹணர்கள் கூறுவது) ஒ ராஜச்ரேஷ்ட! இந்திரன் சரணமடைந்த தக்ஷகனை ரக்ஷிக்கிறான். அதனால் தக்ஷகன் அசைவற்றிருக்கிறான். ஆகையால் இவன் அக்நியில் விழவில்லை. 19

இதி பாரீக்ஷித: ச்ருத்வா ப்ராஹர்த்விஜ உதாரதீ: ।
ஸஹேந்த்ரஸ்தக்ஷகோ விப்ரா நாக்நௌ கிமிதி பாத்யதே ॥ 20

தச்ச்ருத்வா ஜுஹுவுர்விப்ரா: ஸஹேந்த்ரம் தக்ஷகம் மகே ।
தக்ஷகாசு பதஸ்வேஹ ஸஹேந்த்ரேண மருத்வதா ॥ 21

இதி ப்ரஹ்மோதிதாக்ஷேபை: ஸ்தாநாதிந்த்ர: ப்ரசாலித: ।
பபூவ ஸம்ப்ராந்தமதி: ஸவிமாந: ஸதக்ஷக: ॥ 22

தம் பதந்தம் விமாநேந ஸஹதக்ஷகமம்பராத் ।
விலோக்யாங்கிரஸ: ப்ராஹ ராஜாநம் தம் ப்ருஹஸ்பதி: ॥ 23

நைஷ த்வயா மநுஷ்யேந்த்ர வதமர்ஹதி ஸர்பராட் ।
அநேந பீதமம்ருதமத வா அஜராமர: ॥ 24

ஸஹேந்த்ர: இந்த்ரஸஹித: கிமிதி ந பாத்யதே ॥௨௦॥ தச்ச்ருத்வேதி । தத்ராஜ்ஞோவச: ச்ருத்வா அஜுஹுவு: ஸாவேசமாஹ்வாநம் உக்தவந்த இதி தக்ஷகேதி இஹாக்நாவாசு பத ஸ்வர்கஸ்தாநாத் இந்த்ரேண ஸஹ ॥ ௨௧ ॥ இதீதி । ப்ரஹ்மணைர்ப்ரயுக்தைராக்ஷேபை: பாதகைர்வாக்யை: ஸதக்ஷக: ॥ ௨௨ ॥ தமிதி । ஸதக்ஷகம் ஆங்கிரஸ: அங்கிரஸ: புத்ரோ ப்ருஹஸ்பதி: ப்ராஹ ॥ ௨௩ ॥ ௨௪ ॥ வதம் நார்ஹதி அஜராமரத்வாத் விஷ்ணுநா ரக்ஷ்யமாணத்வாச்ச இத்யாஹ

உதாரமான புத்தியுடைய ஜனமேஜயன் இவ்வாறு கேட்டு ரித்விக்குகளைப் பார்த்து ஒ ப்ராம்ஹணர்களே! இந்திரனுடன் கூடிய தக்ஷகனை அக்நியில் ஏன் விழும்படி செய்யவில்லை என்றுரைத்தான். 20

ப்ராம்ஹணர்கள் இதைக்கேட்டு யாகத்தில் இந்திரனுடன் தக்ஷகனைக் குறித்து ஒ தக்ஷக! தேவர்களுடன் கூடிய இந்திரனுடன் இந்த அக்நியில் விரைவில் விழு என்று ஹோமம் செய்தார்கள். 21

இவ்விதம் ப்ராம்ஹணர்கள் கூறிய கொடிய சொற்களால் இந்திரன் ஸ்தானத்தினின்று அசைவுற்றான்; விமானத்துடனும், தக்ஷகனுடனும், பரபரப் புற்ற புத்தியுள்ளவனானான். 22

ஆகாயத்தினின்று விமானத்துடன் விழும் தக்ஷகனுடன் கூடிய இந்திரனைப் பார்த்து அங்கிரஸ்ஸின் குமாரராகிய ப்ருஹஸ்பதி ஜனமேஜய ராஜனிடம் சொல்லுகிறார். 23

ஒ மனுஷ்ய ச்ரேஷ்ட! இந்த ஸர்ப்பராஜனாகிய தக்ஷகன் உன்னால் வத மடையத்தகாதவன், இவன் அம்ருதத்தைப் பானஞ்செய்தவன்; ஆகையால் இவன் மூப்பு மரணமில்லாதவன். 24

जीवितं मरणं जन्तोर्गतिः स्वेनैव कर्मणा ।
राजंस्ततोऽन्यो नास्त्यस्य प्रदाता सुखदुःखयोः ॥ 25
सर्पचौराग्निविद्युद्भ्यः क्षुत्तृड्व्याध्यादिभिर्नृप ।
पञ्चत्वमृच्छते जन्तुर्भुङ्क्त आरब्धकर्म तत् ॥ 26
तस्मात्सत्रमिदं राजन् संस्थीयेताभिचारिकम् ।
सर्पा अनागसो दग्धा जनैर्दिष्टं हि भुज्यते ॥ 27
इत्युक्तस्स तथेत्याह महर्षेर्मानयन्वचः ।
सर्पसत्रादुपरतः पूजयामास वाक्पतिम् ॥ 28
सैषा विष्णोर्महामाया बाध्ययालक्षणा ।

जीवितमिति । गतिः परलोकः स्वेनोपार्जितकर्मणा निर्मिता पितुर्दुर्गति-
रनेन कृतेत्यपि न शंकनीयमित्यर्थः ॥२५॥ कथमन्यस्सुखदुःखप्र-
दाता नास्ति सर्पादीनामपमृत्योर्निमित्तत्वादित्यत आह-सर्पेति ।
सर्पादिभिर्जन्तुः पञ्चत्वं मृत्युमृच्छते ऋच्छति प्राप्नोतीति यत
तत् प्रारब्धं कर्मैव भुङ्क्ते स्वकृतकर्म भुक्ता अतः सर्पादयः न
स्वतन्त्रा इति भावः ॥२६॥ तस्मादिति । संस्थीयेत समाप्यतामाभिचारिकं
हिंसादिफलकं दिष्टं प्रारब्धं कर्म जनैः सर्वैर्दृष्टं प्रारब्धस्य
तथाप्ययं नापराध इति भावः ॥२७॥ इतीति । वाक्पतिं बृहस्पतिम् ॥२८॥
ननु कथं विष्णोर्देव्या संमोहः यतो बृहस्पतिनापि निवारितः
तावत्तु जनमेजयनिवारणात् तत्पूर्वं नाभूदित्यत आह-सैषेति ।
तस्याः दुर्बोधत्वं दर्शयति अलक्षणा नलक्ष्यत इत्यलक्षणा अप्रतर्क्या

ப்ராணிக்கு ஜீவிதமும், மரணமும், பரலோகமும் தான் செய்த கர்மத்தாலேயே ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் ஓ ராஜனே! இந்த ப்ராணிக்கு ஸுகதுக்கங்களைக் கொடுக்கிறவன் மற்றவனில்லை. 25

ஓ ராஜனே! ஸர்ப்பம், திருடன் முதலியவன், அக்நி, ஜலம், பசி, தாகம், வ்யாதி முதலியவை இவைகளால் ப்ராணி மரணமடைகிறது என்பது ஆரப்த கர்மத்தை அநுபவிக்கிறது. 26

ஓ ஜனமேஜய ராஜனே! ஆகையால் அபிசாரத்தைச் சார்ந்த இந்த ஸர்ப்ப ஸத்ரமானது முடிவுபெறட்டும். குற்றமற்ற ஸர்ப்பங்கள் தஹிக்கப்பட்டன. ஜனங்கள் கர்மத்தை யநுபவிக்கிறார்கள். 27

இவ்விதம் சொன்னவுடன் ஜனமேஜயராஜன் மஹர்ஷியாகிய ப்ருஹஸ்பதியின் சொல்லை வெகுமானித்து ஸர்ப்ப ஸத்ரத்தினின்று ஒழிவடைந்து ப்ருஹஸ்பதியைப் பூஜித்தான். 28

இவள் விஷ்ணுவின் மஹாமாயை; ஊகிக்கவும் தகுதியில்லாதவள்; விலக்க முடியாத இந்த மாயையால் (விஷ்ணுவின்) அம்சமான ப்ராணிகள் குணங்களின்

यया'नुहृष्टात्ममोहिता मोहितेषु गुणवृत्तिभिः ॥ 29

न यत्र चिद्गंशीकृतया विराजिता
मायात्मके सत्कृतात्मभिः ।
न यत्र विवादो विविधस्तदाश्रयो
मनश्च सङ्कल्पविकल्पवृत्ति यत् ॥ 30

न यत्र सृज्यं सृजतोभयोः परं
श्रेयश्च जीवस्त्रिभिरन्वितस्त्वयम् ।

[illegible]

வ்ருத்திகளான கோபம் முதலியவைகளால் தேஹங்களில் மோஹமடைகிறார்கள். 29

இவன் கபடமுள்ளவன் என்று சொல்லப்படுகிறது மாயை. இது பயமில்லாதது. ஆத்ம ஸ்வரூபம் பேசுகிறவர்கள் ஆத்மாவைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது அந்த விடத்தில் ப்ரகாசமில்லாமலிருக்கும் ஈச்வரனிடம் மாயையைச் சார்ந்த பலவித விவாதமும் ஏற்படாது. ஸங்கற்ப விகற்பரூபமான வ்ருத்திகளுடைய மனமும் கிடையாது. 30

ஸ்ருஷ்டிக்கும் வஸ்துவுடன் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுவது, இவ்விரண்டுக்கும் பரமானபலன், இந்த மூன்றுடன் கூடிய ஜீவன் இவை ஈசனிடம் இல்லை. பாத்யம்,

𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌂
𑌨𑌿𑌷𑌿𑌧𑍍𑌯 𑌚𑍋𑌰𑍂𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌮𑍇𑌤 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ‖ 31

𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍
𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌦𑍌𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌾
𑌹𑍃𑌦𑍋𑌪𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 ‖ 32

𑌤 𑌏𑌤𑌦𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍌𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌗𑍇𑌹𑌜𑌮𑍍 ‖ 33

𑌅𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤 𑌨𑌾𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌨 ।
𑌨 𑌚𑍇𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 ‖ 34

[illegible]

பாதகம் இவைகளற்ற இதுவே ஆத்ம ஸ்வரூபம். ஆகையால் முனியாகியவன் அஹங்காரம் முதலியவைகளைத் தள்ளி ஒழிவடைய வேண்டும். 31

தேஹம் முதலியவற்றில் அஹங்காரத்தை விட்டு ஆத்மாவுக்கு வேறுபட்டதை இல்லை என்று விட விருப்பமுள்ளவர்களும் மற்றவைகளில் அன்பில்லாதவர்களுமாகிய பெரியோர்கள் ஆத்மஸ்வரூபத்தையே பரமான விஷ்ணுஸ்வரூபமென்று அறிகிறார்கள். ஸாவதானர்களான பெரியோர்களால் மனத்தால் த்யானம் செய்து அந்த ஸ்வரூபம் நிச்சயிக்கப்பட்டது. 32

எவர்களுக்கு நான் என்று தேஹத்தாலுண்டானதும், என்னுடையது என்று க்ருஹத்தாலுண்டானதுமாகிய கெடுதி இல்லையோ அவர்கள் விஷ்ணுவின் இந்த உத்தமஸ்வரூபத்தை அறிவார்கள். 33

அதிகமான பேச்சுக்களை விடவேண்டும். எவனையும் அவமதிக்கக்கூடாது. இந்தத் தேஹத்தைச் சார்ந்து எவனுடனும் விரோதமடையக் கூடாது. 34

𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌮𑍇𑌧𑌸𑍇 ।
𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌹𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 35

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ॥

𑌪𑍈𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌨𑌃 ॥ 36

॥ 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌃 ।
𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌭𑍂𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 37
𑌯𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌮𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌧𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ 38

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌅𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌮𑍇𑌧𑌸𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 35 ॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌪𑍈𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 ॥ 36 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌯 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍁𑌟𑌪𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 37 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌫𑌲𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌲𑌂 [illegible] 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌂 [illegible] ॥ 38 ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍

தீக்ஷ்ணமான ஞானமுடையவரும், மகிமையுள்ளவருமாகிய அந்த வ்யாஸ முனிவருக்கு நமஸ்காரம். அவருடைய பாதார விந்தங்களின் த்யானத்தால் இந்தப் பாகவத ஸம்ஹிதையை அத்யயனம் செய்தேன். 35

ஸ்ரீ சௌநகமுனிவர் வினவுகிறார்.

ப்ரஸன்னராகிய ஸூதபௌராணிகரே! மஹாத்மாக்களும், வேதத்திற்கு ஆசிரியர்களும், வ்யாஸரின் சிஷ்யர்களுமாகிய பைலர் முதலிய மஹர்ஷிகளால் வேதங்கள் எவ்வளவு விதமாகப் பிரிக்கப்பட்டன. இதைப்பற்றி எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். 36

ஸூதபௌராணிகர் கூறுகிறார்.

ஓ ப்ருஹ்மர்ஷியாகிய சௌனகரே! ஏகாக்ரமான மனமுடையவரும், பாமேஷ்டியுமாகிய ப்ருஹ்மாவின் ஹ்ருதயாகாசத்தினின்று நாதமுண்டாயிற்று. (அந்த நாதமானது ச்ரோத்ரத்தின்) வ்ருத்தியைத்தடுப்பதால் ஊகிக்கப்படுகிறது.

ஓ ப்ருஹ்மர்ஷியே! யோகிகள் நாதத்தின் உபாஸனையால் ஆதிபௌதிகம், ஆத்யாத்மிகம், ஆதிதைவிகம் என்ற பெயருடைய மனத்தின் மலத்தைவிட்டு மோக்ஷமடைகிறார்கள். 38

ततोऽभूत्त्रिवृदोंकारो योऽव्यक्तप्रभवः स्वराट्।
यत्तल्लिङ्गं भगवतो ब्रह्मणः परमात्मनः॥ 39
शृणोति य इमं स्फोटं सुप्तश्रोत्रे च शून्यदृक्।
येन वाग्व्यज्यते यस्य व्यक्तिराकाश आत्मनः॥ 40
स्वधाम्नो ब्रह्मणः साक्षाद्वाचकः परमात्मनः।
स सर्वमन्त्रोपनिषद्वेदबीजं सनातनम्॥ 41

त्रिमात्रः अकारादिभिः उत्पादपूरणस्य ओंकारस्य अक्षरसमाम्नायम् तत्पूर्वास्सूक्ष्मतया तं विशिनष्टि अव्यक्तः प्रभवोऽस्य सः तथैवाह स्वराट् स्वतन्त्रप्रकाशमानः तदेव कार्येणोपलक्षयति यत्तदिति नपुंसकत्वं लिङ्गशब्दविशेषणत्वात् लिङ्गं गमकम्॥३९॥ कोऽसावपरमात्मा तमाह—शृणोतीति। इमं स्फोटमव्यक्तमोंकारं यो जीवस्सन्नतं शृणोति नेत्राद्युपसुप्तश्रोत्रे कर्णपिधानादिना अवृत्तिकेऽपि श्रोत्रे सति जीवस्य करणाधीनज्ञानत्वान्न श्रोता तस्मात् स परमात्मैव सः तस्य परमात्मा ... शब्दस्यैव यतः शून्यदृक् शून्येन्द्रियवृत्तेरपि दृक् ज्ञानं यस्य तथाहि सर्वोऽपि यथा शब्दं श्रुत्वा प्रबोधयति स यथा परमात्मैव तत्त्वं कोऽसावोंकारः तं विशिनष्टि येन वाक् व्यज्यते यस्य च हृदयाकाशे आत्मन आकाशाद्व्यक्तिरभिव्यक्तिः॥४०॥ किञ्च स्वधाम्न इति। स्वधाम्नः स्वस्याश्रयः कारणं यत् ब्रह्म तस्य किञ्च परमात्मनः साक्षाद्वाचकः प्रत्यायक इत्यर्थः सर्वमन्त्राणामुपनिषद्रहस्यं सर्वमन्त्रोपनिषत् तथा वेदानां बीजं कारणं बीजत्वमविकारित्वात् सनातनं सदैकरूपं तस्य ब्रह्मरूपत्वात्॥४१॥ इदानीं तत्स्सर्वप्रणवोत्पत्तिप्रकार

அந்த நாதத்தினின்று ஓங்காரம் உண்டாயிற்று. அது மூன்று மாத்ரைகளுடையது, ஸூக்ஷ்மமான உத்பத்தியுடையது, தானே ப்ரகாசிப்பது, பகவானும், பரமாத்மாவுமாகிய ப்ரும்ஹத்திற்கு கமகமாக உள்ளது. 39

ச்ரோத்ரமானது வ்ருத்தியற்றதாயினும் இந்த ஓங்காரத்தைப் பரமாத்மா கேட்கிறார். இந்த ஈச்வரன் இந்திரியங்கள் சூன்யமாயினும் ஞானமுள்ளவர் ஓங்காரத்தால் வாக்கு ப்ரகாசமாகிறது. இதற்கு ஆத்மாவின் ஹ்ருதயாகாசத்தில் உற்பத்தி ஏற்படுகிறது. 40

ஓங்காரமானது தனக்கு ஆச்ரயமாயுள்ள பரமாத்மாவாகிய ப்ரும்ஹத்திற்கு வாசகமானது; மந்திரங்களனைவற்றின் ரஹஸ்யமானது; வேதங்களுக்குக் காரணம்; நித்யமானது. 41

தஸ்ய ஹ்யாஸம்ஸ்த்ரயோ வர்ணா அகாராத்யா ப்ருகூத்வஹ ।
தார்யந்தே யைஸ்த்ரயோ பாவா குணநாமார்தவ்ருத்தய: ॥ 42

ததோऽக்ஷரஸமாம்நாயமஸ்ருஜத்பகவாநஜ: ।
அந்தஸ்தோஷ்மஸ்வரஸ்பர்ஶஹ்ரஸ்வதீர்காதிலக்ஷணம் ॥ 43

தேநாஸௌ சதுரோ வேதாம்ஶ்சதுர்பிர்வதநைர்விபு: ।
ஸவ்யாஹ்ருதீந்ஸோம்காராம்ஶ்சாதுர்ஹோத்ரவிவக்ஷயா ॥ 44

ஸஹ தஸ்யேதி। த்ரய: த்ரிஸம்க்யாயுக்தா: பாவா: யைரகாரோகாரமகா-
ரை: தார்யந்தே தத்தாரணக்ரமமாஹ குணா: ஸத்வாதய: நாமாநி
ருக்யஜு:ஸாமாநி அர்தா: பூர்புவஸ்ஸ்வர்லோகா: வ்ருத்தயோ ஜாக்ரதாதய:॥
௪௨॥ தத இதி। ததஸ்தேப்யோ வர்ணேப்ய: அக்ஷராணாம் ஸமாம்நாயம் ஸமாஹாரம்
தமேவாஹ அந்தஸ்தா: யரலவா: ஊஷ்மாண: ஶஷஸஹா: ஸ்வரா: அகாரா-
த்யா: ஸ்பர்ஶா: காதயோ மாவஸாநா: ஹ்ரஸ்வதீர்காதிஶ்ச ஆதிஶப்தாஜ்ஜிஹ்வாமூலீ-
யாதய: தல்லக்ஷணம் ஸ்வரூபம் யஸ்ய தம்॥ ௪௩॥ தத இதி। விபு:சதுர்பிர்வ-
ஸ்வமுகேப்யோ பகவாந் அஸ்ருஜதிதி ஏவம் வேதாந் சதுர: சாதுர்ஹோத்ர-
விவக்ஷயா யஜ்ஞஸ்ய ஹோத்ராதிவிவக்ஷயா சத்வாரோ ருத்விஜஶ்சாதுர்ஹோத்ரா தை:
ப்ரவர்த்யமாநம் ஸோமயாகம் சாதுர்ஹோத்ரம் தத்விவக்ஷயா॥

ப்ருகு வம்ச ச்ரேஷ்டராகிய சௌநகரே! ஓங்காரத்திற்கு அகாரம் முத லிய மூன்று வர்ணங்களுண்டாயின. அந்த மூன்று வர்ணங்களால் மூன்று மூன்று எண்ணிக்கையுள்ள பாவங்கள் தரிக்கப்படுகின்றன. அவை * குணங் கள், † ஸாமங்கள், ‡ அர்த்தங்கள், ¶ வ்ருத்திகள். 42

பகவானுகிய ப்ரும்ஹதேவர் அந்த மூன்று வர்ணங்களினின்று அக்ஷரங் களின் ஸமூகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தார். அந்த அக்ஷரமுகமானது * அந்தஸ்தங் கள், † ஊஷ்மாக்கள், ‡ ஸ்வரங்கள், ¶ ஸ்பர்சங்கள், ஹ்ரஸ்வம், தீர்க்கம் முதலிய லக்ஷணங்களுடையது. 43

பிறகு ப்ரபுவாகிய ப்ரும்ஹதேவர் ஹோதாமுதலிய நான்கு ரித்விக்குக் களால் அநுஷ்டிக்கத் தக்க யாகங்களை யுத்தேசித்து வ்யாஹ்ருதிகளுடையன வும், ஓங்காரத்துடன் கூடியவைகளுமாகிய நான்கு வேதங்களை நான்கு முகங் களால் ஸ்ருஷ்டித்தார். 44

---

* குணங்கள் - ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ்.
† ஸாமங்கள் - ரிக், யஜுஸ், ஸாமம்.
‡ அர்த்தங்கள் - பூ:, புவ:, ஸ்வர்க்கம்.
¶ வ்ருத்திகள் - ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்த்தி.
* அந்தஸ்தங்கள் - ய - ர - ல - வ - இந்த வர்ணங்களாம்.
† ஊஷ்மாக்கள் - ச - ஷ - ஸ - ஹ - இவைகளாம்.
‡ ஸ்வரங்கள் - அ - முதலிய எழுத்துக்கள்.
¶ ஸ்பர்சங்கள் - க - முதல் - ம - வரையிலுள்ள வர்ணங்கள்.

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍 ॥ 45
𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑍇𑌷𑍍𑌵𑌥 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 46
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇𑌧𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌤𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 47
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ 48
𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ॥ 49

௪௫॥ 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥ ௪௫ ॥ 𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌕𑍃𑌦𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥ ௪௬ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 । 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌯𑍁𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌯𑍁𑌷𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ ௪௭ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ ௪௮ ॥ 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌂𑌶𑍋𑌂𑌶𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌅𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 ॥ ௪௯ ॥ 𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍃𑌗𑌿𑌤𑌿 । 𑌋𑌗𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌣𑌾𑌂

ரிஷியாகிய ப்ரும்ஹா வேதாப்யாஸத்தில் ஸமர்த்தர்களான புத்ரர்களுக்கு அந்த வேதங்களை அத்யயனம் செய்வித்தார். கர்மங்களை யுபதேசிக்கும் அந்தப் புத்ரர்கள் தமது குமாரர்களுக்கு உபதேசித்தார்கள். 45

விரதங்களைத் தரித்த அவரவர்களின் சிஷ்யர்கள் நான்கு யுகங்களிலும் பரம்பரையாக வேதங்களை யடைந்தார்கள். பிறகு த்வாபரத்தை முதன்மை யாக உடைய காலத்தில் மஹர்ஷிகள் அவைகளைப் பிரித்தார்கள். 46

குறைந்தகால ஆயுளுடையவர்களும், குறைந்த ஸத்வமுள்ளவர்களும், கெடுதியான புத்தியுடையவர்களுமாகிய ஜனங்களை ப்ரும்ஹ ரிஷிகள் பார்த்து மனத்திலிருக்கும் அச்யுதரால் ப்ரேரணையடைந்து வேதங்களைப்பிரித்தார்கள்.

ஓ ப்ரும்ஹ ரிஷியே இந்த வைவஸ்வத மங்வந்தரத்திலும் ப்ரும்ஹா, ருத்ரன் முதலிய லோகபாலர்களால் தர்மத்தின் ரக்ஷணைத்திற்காக ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவரும், உலகங்களை உண்டாக்கியவரும், மஹா பாக்யசாலியும், வ்யாபகருமாகிய பகவான், பராசரருக்கு ஸத்யவதியிடம் மாயையின் அம்சமான ஸத்வகுணத்தின் அம்சத்தால் அவதாரம் செய்து வேதத்தை நான்குவிதமாகச் செய்தார். 48-49

ऋगथर्वयजुःसाम्नां राशीनुद्धृत्य वर्गशः ।
चतस्रः संहिताश्चक्रे सूत्रैर्मणिगणानिव ॥ 50

तासां स चतुरः शिष्यानुपाहूय महामतिः ।
एकैकां संहितां ब्रह्मन्नेकैकस्मै ददौ विभुः ॥ 51

पैलाय संहितामाद्यां बह्वृचाख्यामुवाच ह ।
वैशम्पायनसंज्ञाय निगदाख्यं यजुर्गणम् ॥ 52

साम्नां जैमिनये प्राह तथा छन्दोगसंहिताम् ।
अथर्वाङ्गिरसीं नाम स्वशिष्याय सुमन्तवे ॥ 53

पैलः स्वसंहितामूचे इन्द्रप्रमितये मुनिः ।
बाष्कलाय च सोऽप्याह शिष्येभ्यः संहितां स्वकाम् ॥ 54

राशीन् वर्गशः तत्तद्वर्गरूपेणोद्धृत्य यथा सूत्रैकवियुक्तानि राशिभूतमणिगणाः वक्ष्यमाणपरिपाट्या विविच्योद्ग्रथ्यन्ते तद्वदुद्धृत्य चतस्रः ऋगादिसंहिताश्चक्रे ॥५०॥ तासामिति। तासां संहितानां मध्ये एकैकां एकैकं ॥५१॥ पैलायेति। ऋग्वेदसंहितामिति बह्वृचाख्यां ... निगदाख्यम् ॥५२॥ साम्नामिति। साम्नां सम्बन्धिनीं छन्दोगाख्यां छन्दोगसंहिताम् ॥५३॥ तत्र ऋग्वेदसंहिताविभागमाह पैल इति। स्वसंहितां द्विधा विभज्य इन्द्रप्रमितये बाष्कलाय चोवाच ॥५४॥ ...

ரிக், அதர்வா, யஜுஸ், ஸாமம் இவைகளின் ஸமூகங்களைப் பிரிவாக எடுத்து நூலில் மணிக்கும்பல்களைப்போல் நான்கு ஸம்ஹிதைகளைச் செய்தார்.

ஓ ரிஷியே! மஹாபுத்திசாலியும், வ்யாபகருமாகிய வ்யாஸ முனிவர் நான்கு சிஷ்யர்களை யழைத்து நான்கு ஸம்ஹிதைகளில் ஒவ்வொரு ஸம்ஹிதையை ஒவ்வொரு சிஷ்யனுக்குக் கொடுத்தார். 51

பைலருக்கு பஹ்வ்ருசை, என்ற பெயருள்ள முதல் ஸம்ஹிதையை உபதேசித்தார். வைசம்பாயனர் என்ற பெயருள்ள சிஷ்யனுக்கு நிகதம் என்ற பெயருள்ள யஜுஸ்ஸைக் கொடுத்தார். ஸாமாக்களைச்சார்ந்த சந்தோக ஸம்ஹிதையை ஜைமினிக்கு உபதேசித்தார். தமது சிஷ்யனாகிய ஸுமந்துவுக்கு அதர்வாங்கிரஸம் என்பதைக் கொடுத்தார். 52–53

பைல முனிவர் தமது ஸம்ஹிதையை இந்திர ப்ரமிதிக்கும், பாஷ்களருக்கும் உபதேசித்தார். ஓ சௌனக முனிவரே! பாஷ்களரும் தமது ஸம்ஹிதையை நான்காகப்பிரித்து போத்யர், யாஞ்ஞவல்க்யர், பராசரர், அக்நிமித்ரர்

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵।
𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌾𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 55

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍇𑌯𑌮𑍃𑌷𑌿𑌂 𑌕𑌵𑌿𑌮𑍍।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑍌𑌭𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯 𑌊𑌚𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 56

𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑍌𑌦𑍍𑌗𑌲𑌶𑌾𑌲𑍀𑌯𑌗𑍋𑌖𑌲𑍍𑌯𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ 57

𑌜𑌾𑌤𑍂𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌬𑌲𑌾𑌕𑌪𑍈𑌜𑌵𑍈𑌤𑌾𑌲𑌵𑌿𑌰𑌜𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍌 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ 58

𑌬𑌾𑌷𑍍𑌕𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌲𑌖𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌜𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌶𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌧𑍁𑌃 ॥ 59

𑌸 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌕𑌲𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌹𑍇 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵 ॥ ೫೫ ॥ 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍇𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥ ೫೬ ॥ 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍇𑌯𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑌶𑍍 𑌤𑌾𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ೫೭ ॥ 𑌜𑌾𑌤𑍂𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌲𑌾𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌦𑌦𑍌 ॥ ೫೮ ॥ 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌕𑌲𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌕𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌕𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌖𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌧𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ೫೯ ॥ 𑌋𑌕𑍍𑌶𑌾𑌖𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂

இந்த நான்கு சிஷ்யர்களுக்கும் கொடுத்தார். நல்ல ஸ்வபாவமுடைய இந்திர ப்ரமியும் தமது ஸம்ஹிதையைப் பண்டிதனும், ரிஷியுமாகிய மாண்டூகே யருக்குஉபதேசித்தார். மாண்டூகேயரின் சிஷ்யனுகிய தேவமித்ரன் ஸௌபரி முதலியவர்களுக்குக் கொடுத்தார். 54-56

மாண்டூகேயரின் மைந்தனுகிய சாகல்ய முனிவர் தமது ஸம்ஹிதையை ஐந்தாகப் பிரித்து வாத்ஸ்யர், மௌத்கல்யர் சாலீயர், கோபிலயர், சிசிரர் இவர் களுக்கு அத்யயனம் செய்வித்தார். 57

சாகல்யரின் சிஷ்யராகிய ஜாதுகர்ண முனிவர் (மூன்ருகப்பிரித்த) தமது ஸம்ஹிதையை (தாம் செய்த) நிருக்தம் என்ற க்ரந்தத்துடன் பாலகர், பைங் கர், வைதாளர், விரஜர் இவர்களுக்குக் கொடுத்தார். 58

பாஷ்களரின் குமாரன் இந்த ஸம்ஹிதைகளினின்று வாலகில்யை என்ற பெயருள்ள ஸம்ஹிதையைச் செய்தார். அந்த வாலகில்ய ஸம்ஹிதையை பாலாயனி, கார்க்கி, காசாரர் இவர்கள் அத்யயனம் செய்தார்கள். 59

𑌬𑌹𑍍𑌵𑍃𑌚𑌾𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾 𑌏𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌤𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 60

𑌵𑍈𑌶𑌮𑍍𑌪𑌾𑌯𑌨𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍈 𑌚𑌰𑌕𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑍋𑌽𑌭𑌵𑌨𑍍 ।
𑌯𑌚𑍍𑌚𑍇𑌰𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌹𑌃𑌕𑍍𑌷𑌪𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ 61

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌆𑌹𑌾𑌹𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌕𑌿𑌯𑌤𑍍 ।
𑌚𑌰𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌂𑌸𑍁𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌮𑍍 ॥ 62

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌦𑌧𑍀𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌶𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 63

𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌤𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌛𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌜𑍁𑌷𑌾𑌂𑌗𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌤𑍋𑌽𑌥 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥ 64

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 — 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍃𑌚𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌂 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌂॥ ௬௦ ॥ 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌤𑍈𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌯𑌶𑌾𑌖𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 — 𑌵𑍈𑌶𑌮𑍍𑌪𑌾𑌯𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌚𑌰𑌕𑌨𑌾𑌮𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 𑌚𑍇𑌰𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍂𑌪𑌮𑌂𑌹𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥 𑌚𑌰𑌕𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௬௧ ॥ 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌵𑍈𑌶𑌮𑍍𑌪𑌾𑌯𑌨𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥ ௬௨ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿।𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌦𑌧𑍀𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑌿॥௬௩॥ 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌤𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃॥௬௪॥

இவை பஹ்வ்ருச ஸம்ஹிதைகள்; இவைகளை ப்ரும்ஹ ரிஷிகள் அத்யயனம் செய்தார்கள். இந்தச் சந்தஸ்களின் பிரிவைக்கேட்டு பாபங்களனைவற்றிலும் விடுபடுகிறான். 60

வைசம்பாயனருடைய சிஷ்யர்கள் சரகாத்வர்யுக்களானார்கள். அந்த சரகாத்வர்யுக்கள் தங்களுடைய குருவை யுத்தேசித்து ப்ரும்ஹத்தி தோஷத்தைப்போக்கும் விரதத்தை அநுஷ்டித்தார்கள். 61

வைசம்பாயனரின் சிஷ்யராகிய யாஞ்ஞவல்க்யர் சொல்லுகிறார். பகவானாகிய குருவே! அல்டமான ஸாரமுடைய இந்த சிஷ்யர்கள் அனுஷ்டித்ததால் என்னபயன்? நான் மிகக் கடோரமான விரதத்தை அநுஷ்டிக்கிறேன். 62

இவ்விதம் சொன்னவுடன் குருவான வைசம்பாயனர் சொல்லுகிறார். ஓ சிஷ்ய! ப்ராம்ஹணர்களை அவமதித்த சிஷ்யனாகிய உன்னால் நான் மிகவும் கோபங்கொண்டேன். என்னிடம் அத்யயனம் செய்ததை விரைவில் விட்டுவிடு என்றார். 63

தேவராதரின் புத்ரராகிய யாஞ்ஞவல்க்யரும் யஜுஸ்களின் ஸமூகத்தைக் கக்கிவிட்டு அங்கிருந்து சென்றார். பிறகு முனிவர்கள் அந்த யஜுர்கணங்களைப் பார்த்தார்கள். 64

ஹுத்வா தித்திரயோ ப்ரஹ்மந் தல்லோலுபதயாதது: ।
தைத்திரீயா இதி யஜுச்சாகா அபவந் ஸுபேசலா: ॥ 65

யாஜ்ஞவல்க்யஸ்ததோ ப்ரஹ்மந் சந்தாம்ஸ்யதிகவேஷயந் ।
குரோரவித்யமாநாநி ஸூபதஸ்தேऽர்கமீச்வரம் ॥ 66

॥ யாஜ்ஞவல்க்ய: ॥

ஓம் நமோ பகவதே ஆதித்யாயாகிலஜகதாமாத்மஸ்வரூபேண காலஸ்வரூபேண சதுர்விதபூதநிகாயாநாம் ப்ரஹ்மாதிஸ்தம்பபர்யந்தாநாமந்தர்ஹ்ருதயேஷு பஹிரபி சாகாச இவோபாதிநா

ஹுத்வேதி । ஹிதபூதஸ்யாதாநம் விப்ரரூபேணாஹமிதி கிக்ஷத்வாத் தித்திரய: பக்ஷிவிசேஷா: ஹுத்வா ஆதது: தத ஏவ தைத்திரீயாணீதி ப்ரஸித்தா: சாகா ஸுபேசலா: ஸுமநோஹரா: பபூவு நராணாமிதிவக்ஷ்யா ॥ 65 ॥ காண்டபாயிநீநாமப்ராஹ்மண: யாஜ்ஞவல்க்ய இதி । குரோரிதி அவித்யமாநாநி ஸூர்யாதிகாந்தி சந்தாம்ஸ்யதிகவேஷயந் ஜ்ஞாபயந் ஸூபதஸ்தே ஸம்க்ஷேபேணாஸ்தௌதேதி ஜாதா: ஸ்துதிம் பூர்வோக்தாம் கிம் ப்ருதக்: ஸத்: ஸவிதுர்விசேஷ ஸூர்யஸ்ய பர்ஜந்யாதிஷு பஹிரபி வர்த்ததே பாஹ்யேஷு கஷ்டேதி லோகஸ்ய ஸாக்ஷிணம் பராசக்திம்ருகேதி ஸர்வம்''இதி ॥ 66 ॥ ஓம் நம இதி । ஓம் நமோ பகவதே தஸ்மை ஆதித்யாய யோகவாஸிநோ லோகபாலாநாமாத்மநாம் பதீந்ப்ரபு: தஸ்யைவ பராயதி அகிலஜகதாமாத்மஸ்வரூபேணாந்தர்ஹ்ருதயேஷு காலஸ்வரூபேண ச பஹிரபி வர்த்தமாந இதி அகிலஜகதாமாத்மஸ்வ ரூபவர்ண: சதுர்விதபூதேதி ஹ்ருதயாந்தர்வர்த்தி ஜீவவதுபாதிநா அவ்யவதாந: அநாத்யாத்மாந: காலஸ்வரூ

ஓ ப்ருஹ்மரிஷியே! முனிவர்கள் தித்திரி பக்ஷிகளாகி வேதங்களில் ஆசையுள்ளவர்களாகையால் அவைகளை க்ரஹித்தார்கள். யஜுர்வேத சாகைகள் மிக மனோஜ்ஞமாகவும், தைத்திரீயங்களென்ற பெயருள்ளவைகளாகவும் ஏற்பட்டன. 65

பிறகு யாஜ்ஞவல்க்யர் குருவிடம் இல்லாத சந்தஸ்களைத்தேடி ஈச்வரனாகிய ஸூர்யனை நன்றாய் ஸ்தோத்ரம் செய்தார். 66

யாஜ்ஞவல்க்யர் கூறுகிறார்.

(கத்யம்.)

ஓம் பகவானாகிய ஆதித்யருக்கு நமஸ்காரம். ப்ருஹ்மாமுதல் அணுவரையிலுள்ள நான்குவித ப்ராணி ஸமூஹங்களான ப்ரபஞ்சமனைவற்றின் ஹ்ருதயங்களுக்குள் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தாலும், வெளியில் க்ஷணம், லவம், நிமேஷம் முத

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌧𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍇𑌕 𑌏𑌵 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌲𑌵𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑌾𑌵𑌯𑌵𑍋𑌪
𑌚𑌿𑌤𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌗𑌣𑍇𑌨𑌾𑌪𑌾𑌮𑌾𑌦𑌾𑌨𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂𑌲𑍋𑌕𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾
𑌮𑌨𑍁𑌵𑌹𑌤𑌿 ‖ 67

𑌯𑌦𑍁 𑌹 𑌵𑌾𑌵 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌰𑍍𑌷𑌭 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌰𑌦𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍁𑌸𑌵𑌨𑌮
𑌹𑌰𑌹𑌰𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑍋𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌖𑌿𑌲𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌬𑍀𑌜𑌾
𑌵𑌭𑌰𑍍𑌜𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌭𑌿𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 𑌤𑌪𑌨 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ‖ 68

𑌯 𑌇𑌹 𑌵𑌾𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌚𑌰𑌨𑌿𑌕𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍁𑌗𑌣𑌾𑌨𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌤𑌿‖ 69

𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌲𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍈
𑌰𑍁𑌪𑌚𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑍇𑌨 𑌅𑌪𑌾𑌮𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍋𑌷𑌣𑌂
𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌤𑌾
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾 ॥ ௬௭ ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿—𑌯𑌦𑍁 𑌹 𑌵𑌾𑌵𑍇𑌤𑌿।
𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌰𑍍𑌷𑌭 𑌹𑍇 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑌬𑍍𑌣𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍈𑌹𑌿
𑌯𑍈𑌰𑌹𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍁𑌷𑌾 𑌪𑌰𑍇𑌣𑌸𑍍𑌤𑌵𑌮𑍇𑌹𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯
𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌵𑌣𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌕𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌾𑌨𑌿
𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌵𑌭𑌰𑍍𑌜𑌨𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕 𑌹𑍇 𑌤𑌪𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ ௬௮ ॥ 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿।
𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌮𑌨𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑌡𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀 𑌸𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿 ॥௬௯॥ 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌪𑌾𑌦 𑌏𑌵 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞

லிய அவயவங்களால் வ்ருத்தியடைந்த வெகு ஸம்வத்ஸரரூபமான காலஸ்வரூபத்தாலும் நீர் இருக்கிறீர்; ஆகாசம்போல், உபாதியால் மறைபடாதவர், ஜலங்களைச் சோஷிப்பதாலும், வர்ஷிப்பதாலும் இந்த உலக யாத்ரையை வகிக்கிறீர். 67

தேவச்ரேஷ்டரும், தினந்தோறும் வேதவிதியால் உபாஸிக்கிறவர்களின் தோஷங்கள், துக்கங்கள் அஞ்ஞானம் இவை யாவற்றையும் நாசஞ்செய்பவரும், தபிப்பவருமாகிய ஓ ஸூர்ய! உம்முடைய மண்டலமானது தபிக்கிறது. இதை அடிக்கடி த்யானம் செய்கிறோம். 68

உம்மைச் சார்ந்த ஸ்தாவர ஜங்கமங்களின் மனம், இந்திரியங்கள், ப்ராணன்கள் இவைகளையும், ஜடங்களையும் நீர் ஆத்மாவும் அந்தர்யாமியுமாக இருந்து ப்ரேரணை செய்கிறீர். 69

य एवेमं लोकमतिकरालवदनान्धकारसंज्ञाजगर-
ग्रहगृहीतं मृतकमिव विचेतनमवलोक्यानुकम्पया परम-
कारुणिक ईक्षयैवोत्थाप्याहरहरनुसवनं श्रेयसि
स्वधर्माख्यात्मावस्थाने प्रवर्तयत्यवनिपतिरिवासाधूनां
भयमुदीरयन्नटति परित आशापालैस्तत्र तत्र कमलकोशा-
ञ्जलिभिरुपहृतार्हणः ॥ 70

अथ ह भगवंस्तव चरणनलिनयुगलं त्रिभुवनगुरुभिरभि-
वन्दितमहमयातयामयजुष्काम उपसरामीति ॥ 71

॥ श्रीसूतः ॥

एवं स्तुतः स भगवान्वाजिरूपधरो रविः ।
यजूंष्ययातयामानि मुनयेऽदात्प्रसादितः ॥ 72

जगरग्रहेण गृहीतं अत एव मृतकमिव विचेतनं स्वयमुत्थाप्य स्वात्मा-
वस्थानं प्रवृत्तिप्रवर्तकं तदेव श्रेयस्तस्मिन् प्रवर्तयति किंच
यो भगवानवनीपतिरिव अटति गच्छति आशापालैर्दिगीशैः कमलकोश-
वत्संपुटिताञ्जलिभिः उपहृतार्हणः दत्तार्घ्यः ॥ ७० ॥
अथेति। यत्तवं हे भगवन् तव चरणं अयातयामानि अन्यै-
रप्राप्तानि यजूंषि तत्कामः सन्नहं उपसरामि भजामि ॥ ७१ ॥
एवमिति। एवं स्तुतः प्रसादितस्तु ॥ ७२ ॥ यजूंषि प्राप्य मुनिः। वाजसनेयाः

மிகவும் க்ரூரமான முகமுடைய இருள் என்ற பெயருள்ள ஸர்ப்பத்தின் க்ரஹணத்தால் கவரப்பட்டதும், சவம்போல, ப்ரஜ்ஞை யற்றதுமாகிய இந்த உலகத்தை மிகக்கருணையுள்ள நீர் ஒருவர் பார்த்துத் தயையுடன் பார்வையாலேயே எழுப்பத் தினந்தோறும் அடிக்கடி ஸ்வதர்மம் என்ற பெயரின் நிலைமையுடைய ச்ரேயஸ்ஸில் ப்ரவ்ருத்திக்கச் செய்கிறீர். ராஜாபோல், துஷ்டர்களுக்கு பயத்தையுண்டாக்கி நான்கு பக்கத்திலும் ஸஞ்சரிக்கறீர். அங்கங்கு பத்மமுகுளம்போன்ற அஞ்ஜலியுடைய திக்பாலர்களால் பூஜிக்கப்படுகிறீர். 70

ஓ பகவானே! நீர் இவ்வளவு மஹிமையுள்ளவராகையால் மூவுலகுக்கும் குருக்களான மஹான்களால் நமஸ்கரிக்கப்படும் உம்முடைய இருபாதபத்மத்தை நான் யாருமறியாத யஜுஸ்களை விரும்பிப் பஜிக்கிறேன். 71

ஸ்ரீ ஸூதபௌராணிகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் ஸ்துதி பெற்ற அந்தப் பகவானாகிய ஸூர்யன் குதிரை ரூபமெடுத்து ப்ரஸன்னராகி யாருமறியாத யஜுஸ்களை யாஞ்ஞவல்க்ய முனிவருக்குக் கொடுத்தார். 72

𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑌕𑌰𑍋𑌚𑍍𑌛𑌾𑌖𑌾 𑌦𑌶𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌜𑌸𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌵𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ 73

𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑍇𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌸𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 ॥ 74

𑌸𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌤𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 ॥ 75

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭𑌃 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍌 𑌜𑌗𑍃𑌹𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌆𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 76

𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌶𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍 𑌸𑌶𑌾𑌖𑌾𑌸𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌸𑌃 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑌕𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌃. 𑌕𑌿𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌰𑌵𑌿𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌾𑌜𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌾𑌜𑍇𑌨𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑌵𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌜𑌸𑌨𑍇𑌯𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥௭௩॥ 𑌸𑌾𑌮𑌶𑌾𑌖𑌾𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃—𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌕𑍈𑌕𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥௭௪॥ 𑌸𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑍇𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 ॥௭௫॥ 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭𑌃 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾𑌪𑌰𑌃 𑌤𑍌 𑌜𑌗𑍃𑌹𑌤𑍁𑌃 𑌆𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍋𑌪𑌿 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥ ௭௬ ॥ 𑌉𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌸𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌤𑌾𑌵𑌤𑍀𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌂 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌃

வ்யாபகராகிய அந்த யாஜ்ஞவல்க்யர் அந்த யஜுஸ்களால் பதினைந்து சாகைகளைச் செய்தார் † வாஜஸனிகளாகிய அந்தச் சாகைகளைக் காண்வர் மாத்யந்தினர் முதலிய மஹான்கள் அத்யயனம் செய்தார்கள். 73

ஓ சௌனக முனியே! ஸாமகராகிய ஜைமினிக்கு ஸுமந்து புத்ரனாகப் பிறந்தான். ஸுமந்துவுக்குக் குமாரன் ஸுகர்மா; இந்த ஸுமந்துவுக்கும், ஸுகர்மாவுக்கும் ஜைமினி ஒவ்வொரு சாகையைச் சொன்னார். 74

ஜைமினியின் சிஷ்யராகிய ஸுகர்மாவும் ஸாமவேதத்தைத் தரித்த மஹானாகி வெகு ஸம்ஹிதைகளின் பிரிவைச் செய்தார். பிறகு அந்த ஸாமங்களின் ஸம்ஹிதைகளின் பேதத்தை ஸுகர்மாவின் சிஷ்யர்களான கோஸல தேசத்து ஹிரண்ய நாபரும், பௌஷ்பிஞ்ஜியும் அத்யயனம் செய்தார்கள். ப்ரும்ஹ ஸ்வரூபமறிந்தவர்களுக்குள் சிறந்த ஆவந்த்யரும் அத்யயனம் செய்தார். 75-76

---

† வாஜஸனிகள்—குதிரைரூபமெடுத்த ஸூர்யனுடைய வேகத்தால் விடப்பட்டன.

𑌉𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌗𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍈 ।
𑌪𑍌𑌷𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥ 77
𑌲𑍌𑌗𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌶𑍀𑌦𑌃 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌪𑍌𑌷𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌸𑍍𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌂 𑌶𑌤𑌮𑍍 ॥ 78
𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌊𑌚𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌆𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 79

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌤𑌾𑌨𑍁𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 '𑌉𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌗𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 । 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 । 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌸𑌾𑌮𑌗𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௭௭ ॥ 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑍇𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌗𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌪𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌲𑍌𑌗𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ ௭௮ ॥ 𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌊𑌚𑍇 𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌊𑌚 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௭௯ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

பௌஷ்பிஞ்ஜிக்கும், ஆவந்த்யருக்கும், ஹிரண்யநாபருக்கும் ஐந்நூறு சிஷ்யர்களிருந்தார்கள். அவர்கள் உதீச்யஸாமகர்கள்; அந்த உதீச்யஸாமகர்களை ப்ராச்யஸாமகர்களென்று சொல்லுகிறார்கள். 77

பௌஷ்பிஞ்ஜியின் சிஷ்யர்களாகிய லோகாக்ஷி, லாங்கலர், குல்யர், குஸீதர் குக்ஷி இவர்கள் நூறு நூறு ஸம்ஹிதைகளை அத்யயனம் செய்தார்கள். 78

ஹிரண்யநாபரின் சிஷ்யராகிய கருதர் இருபத்து நான்கு ஸம்ஹிதைகளைத் தமது சிஷ்யர்களுக்குபதேசித்தார். மீதியுள்ள சாகைகளை நல்ல புத்தியுடைய ஆவந்தியர் தம் சிஷ்யர்களுக்கு உரைத்தார். 79

6-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌥𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾𑌯 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 1

𑌶𑍌𑌕𑍍𑌲𑌾𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌥𑍍𑌯𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌥𑍋 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥
𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌃 𑌶𑍁𑌨𑌕𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌜𑌲𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌥𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ 2

𑌬𑌭𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌯𑌨 𑌏𑌵 𑌚 ।
𑌅𑌧𑍀𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑍇 ॥ 3

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇𑌽𑌥𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕 𑌤𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌮𑌾𑌹 - 𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌧𑌾𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 "𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑌮𑌿𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 । 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌥𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍" 𑌇𑌤𑌿 ॥௧॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍇𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑌥𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌶𑍌𑌕𑍍𑌲𑌾𑌯𑌨𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥௨॥ 𑌬𑌭𑍍𑌰𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌶𑍁𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌭𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌯𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 "𑌶𑍁𑌨𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌦𑌾𑌵𑍇𑌕𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑌭𑍍𑌰𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌸𑍈𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌯𑌨𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌾𑌯" 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌯𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃॥௩॥ 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿

7-வது அத்தியாயம்.

ஸூதபௌராணிகர் கூறுகிறார்.

அதர்வவேதத்தை யறிந்த ஸுமந்துவும் தம்மைச்சார்ந்த ஸம்ஹிதையை சிஷ்யனுக்கு அத்யயனம் செய்வித்தார். (கபந்தனென்ற பெயருள்ள) அந்த சிஷ்யரும் பத்யனுக்கும் வேததர்சனுக்கும் உபதேசித்தார். 1

ஓ ரிஷியே! சௌல்காயனி, ப்ரும்ஹபலி, நிர்த்தோஷர், பிப்பலாயனர், இவர்கள் வேததர்சருடைய சிஷ்யர்கள். பிறகு பத்யருடைய சிஷ்யர்களைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டும். அவர்கள், குமுதர் சுநகர் ஜாபாலி முதலியவர்கள். 2

பிறகு சுநகருடைய சிஷ்யராகிய பப்ரு, ஸைந்தவாயனர் இவ்விருவரும் இரண்டு ஸம்ஹிதைகளை அத்யயனம் செய்தார்கள். அவ்விதமே மற்றுமுள்ள ஸாவர்ணி முதலியவர்களும் அத்யயனம் செய்தனர். 3

𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌏𑌤𑍇 𑌆𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑍇 ॥ 4

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌰𑌕𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌣𑌃 ।
𑌶𑌿𑌂𑌶𑌪𑌾𑌯𑌨𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑍌 𑌷𑌡𑍍𑌵𑍈 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑌾 𑌇𑌮𑍇 ॥ 5

𑌅𑌧𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍 ।
𑌏𑌕𑍈𑌕𑌾𑌮𑌹𑌮𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌾𑌮𑍍 ॥ 6

𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑍀 𑌰𑌾𑌮𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌕𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌣𑌃 ।
𑌅𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌮𑍂𑌲𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 7

𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌤𑌃 ॥ 8

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌾𑌂 "𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌤𑍍𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥४-५॥ 𑌅𑌧𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌷𑌟𑍍𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑌧𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌧𑍀𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥६॥ 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪 𑌇𑌤𑌿 । 𑌰𑌾𑌮𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌕𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌣𑌃 𑌅𑌹𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌯𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌬𑍀𑌜𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌂 ॥७॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑍇𑌦𑍋𑌽𑌕𑌥𑌨𑍀𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇𑌤𑌿 ॥८॥ 𑌸𑌰𑍍𑌗

நக்ஷத்ரகல்பர், சாந்திகல்பர், காச்யபர், ஆங்கிரஸர் முதலியர்கள் அதர்வண வேதத்திற்கு ஆசார்யர்கள். ஒ முனிவரே! பௌராணிகர்களைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டும். 4

த்ரய்யாருணி, காச்யபர், ஸாவர்ணி, அக்ருதவ்ருணர், சிம்சுபாயனர், ஹாரீதர் இவ்வறுவரும் பௌராணிகர்கள். 5

இந்த ஆறு பௌராணிகர்களும், வ்யாஸரின் சிஷ்யரும், என்பிதாவுமாகிய ரோமஹர்ஷணரிடம் ஒவ்வொரு ஸம்ஹிதையை அத்யயனம் செய்தார்கள் இவை யாவற்றையும் நான் இவ்வறுவருக்கும் சிஷ்யனாக இருந்து அத்யயனம் செய்தேன். 6

காச்யபர், ஸாவர்ணி, பரசுராமரின் சிஷ்யராகிய அக்ருத வ்ருணர், நான் ஆக நால்வரும் வ்யாஸரின் குமாரரிடம் நான்கு மூல ஸம்ஹிதைகளை அத்யயனம் செய்தோம். 7

ஒ ப்ரும்ஹரிஷியே! ப்ரும்ஹரிஷிகள் புராண லக்ஷணத்தை நிரூபித்திருக்கிறார்கள்; வேதசாஸ்திரங்களை அநுஸரித்து புத்தியோடு அதைக்கேட்க வேண்டும். 8

ஸர்கோஸ்யாத விஸர்கஶ்ச வ்ருத்திரக்ஷாந்தராணி ச ।
வம்ஶோ வம்ஶாநுசரிதம் ஸம்ஸ்தா ஹேதுரபாஶ்ரய: ॥ 9

தஶபிர்லக்ஷணைர்யுக்தம் புராணம் தத்விதோ விது: ।
கேசித் பஞ்சவிதம் ப்ரஹ்மந் மஹதல்பவ்யவஸ்தயா ॥ 10

அவ்யாக்ருதகுணக்ஷோபாந்மஹதஸ்த்ரிவ்ருதோஹம: ।
பூதஸூக்ஷ்மேந்த்ரியார்தாநாம் ஸம்பவ: ஸர்க உச்யதே ॥ 11

இதி। அஸ்ய விஶ்வஸ்ய "அத்ர ஸர்கோ விஸர்கஶ்ச ஸ்தாநம் போஷணமூதய:। மந்வந்தரேஶாநுகதா நிரோதோ முக்திராஶ்ரய: ॥" இத்யுக்தே ஸ்தாநபோஷணே வ்ருத்திரக்ஷாஶப்தாப்யாமுச்யேதே அந்தராணி மந்வந்தராணி வம்ஶாநுசரிதமிதி ச ஈஶாநுகதா: ஸம்ஸ்தா நிரோத: அநேநைவாத்யந்திகீ ஸ்வரூபாவாப்திருக்தா ஹேதுஶப்தேந ஜீவாஶ்ரயவாஸநாஶப்தவாச்யா: ஊதயோ க்ருஹீதா: ॥௯॥ தஶபிரிதி । தஶபிரேதைர்லக்ஷணைர்லக்ஷணீயைரேபிர்யுக்தம் மஹாபுராணம் விது: க்வசித்து பஞ்சவிதம் "ஸர்கஶ்ச ப்ரதிஸர்கஶ்ச வம்ஶோ மந்வந்தராணி ச । வம்ஶாநுசரிதம் சேதி புராணம் பஞ்சலக்ஷணம்" இதி। புராணம் மஹச்சால்பஞ்சேதி வ்யவஸ்தயா யத்தஶாதிலக்ஷணாநி ப்ரபஞ்ச்ய நிரூப்யந்தே தந்மஹாபுராணம் யத்ர க்வசிந்த்வேஷாம் ஸந்நிவேஶமாத்ரஸ்ய விவக்ஷா ததல்பமிதி வ்யவஸ்தேத்யர்த: ॥ ௰ ॥ ஸர்காதிலக்ஷணாநி வ்யாசஷ்டே- அவ்யாக்ருதேதி। ப்ரதாநஸ்ய குணாநாம் க்ஷோபாச்ச பூர்வமஹதஸ்தஸ்மாச்ச த்ரிவ்ருதோஹங்காரஸ்தஸ்மாதுத்பந்நாநாம் ஸூக்ஷ்மாணாம் இந்த்ரியாணாம் ச தத்கார்யாணாம் ஸ்தூலாநாம் தத்தேவதாநாம் ச ஸம்பவ: ஸர்க: காரணஸ்ருஷ்டி: ஸர்க இத்யர்த: । உச்யத இத்யஸ்ய யதாபேக்ஷமுத்தரத்ராப்யநுஷங்க: ॥௧௧॥ விஸர்கம் வ்யாசஷ்டே புருஷேதி। புருஷேஶ்வரேணாநுக்ருஹீதாநாம் ஏதேஷாம் மஹதாதீநாம் பூர்வகர்மவாஸநாரூபோயம்

இந்த ப்ரபஞ்சத்தில் ஸர்க்கம், விஸர்க்கம், வ்ருத்தி, ரக்ஷணம், மங்வந்தரங்கள், வம்சம், வம்சாநு சரிதம், நிரோதம், ஹேது, அபாச்ரயம் இவ்விதம் பத்து லக்ஷணங்களுண்டு. அவற்றைப்புராணமென்று புராணமறிந்தவர்கள் அறிகிறுர்கள். சிலவற்றில் ஐந்துவித லக்ஷணமென்றறிகிறுர்கள். ஓ ப்ருஹ்மரிஷியே! (பத்து லக்ஷணமுள்ளது) மஹா புராணம் என்றும் (ஐந்து லக்ஷணமுள்ளது) அற்பபுராணம் என்றும் வ்யவஸ்தை ஏற்படுகிறது. 9-10

ப்ரதானத்தின் குணங்களுடைய க்ஷோபத்தால் உண்டான மஹத் தத்வத்திலின்று ஏற்பட்ட மூன்றுவித அஹங்காரத்திலிருந்துண்டான பூதஸூக்ஷ்மங்கள், இந்திரியங்கள், அர்த்தங்கள் இவைகளின் உற்பத்தியானது ஸர்க்கம் எனப்படுகின்றது. 11

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌮𑌯𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌦𑍍𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 ॥ 12

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌚𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚𑍋𑌦𑌨𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ 13

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇𑌹𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 ।
𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌷𑌿𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ॥ 14

𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌋𑌷𑌯𑍋𑌽𑌂𑌶𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌰𑍇𑌷𑍍𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 15

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ।

𑌸𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌦𑍍𑌬𑍀𑌜𑌮𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌚𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋𑌽𑌚𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌕𑌾𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚𑍋𑌦𑌨𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌷𑌿𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇 𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍀𑌹𑌾 𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑍈𑌰𑌵𑌤𑌾𑌰𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍋 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌷𑌡𑍇𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௫ ॥ 𑌵𑌂𑌶𑌮𑌾𑌹 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑍋 𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌂𑌶

ஈச்வரனல் அநுக்ரஹிக்கப்பட்ட இந்த மஹத்முதலியவைகளின் வாஸனாமயமும், சராசரரூபமுமான இந்தச் சேர்க்கையானது விதையினின்று விதைபோல், விஸர்க்கம் எனப்படுகிறது. 12

ஜங்கம பூதங்களுக்கு ஸ்தாவர பூதங்களும், ஜங்கமபூதங்களும் வ்ருத்தியாகின்றன. இதில் மானிடர்களுக்குத் தன்னபிப்ராயத்தால், காமத்தால், ப்ரேரணையால் வ்ருத்தி (ஜீவனம்) ஏற்படுகிறது. 13

யுகந்தோறும் திர்யக்குகள், மானிடர்கள், ரிஷிகள், தேவர்கள் இவர்களில் பகவானுடைய அவதார லீலையானது ரக்ஷை எனப்படுகிறது. இந்த அவதாரங்களால் அஸுரர்கள் ஹிம்ஸையடைகிறர்கள். 14

மநு, தேவர்கள், மநுபுத்ரர்கள், ஸுரேசவரர், ரிஷிகள், ஹரியின் அம்சாவதாரம் என இவ்விதம் மன்வந்தரம் ஆறுவிதமாகக் கூறுப்படுகிறது. 15

ப்ருஹ்மாவிடம் உற்பத்தியுள்ள அரசர்களின் மூன்று காலத்தைச் சார்ந்த பரம்பரையானது வம்சமெனப்படுகிறது. இவ்வரசர்களுடையவும், இவர்களின்

𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌧𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 ॥ 16

𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌲𑌯𑌃 ।
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 ॥ 17

𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍇𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌕𑌃 ।
𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑍁𑌤𑌾𑌪𑌰𑍇 ॥ 18

𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌜𑍀𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 19

𑌧𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌭𑌵𑌾 𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௬॥ 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌲𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥௧௭॥ 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌯𑍀 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑍇 𑌤𑌦𑌾𑌹— 𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 ॥௧௮॥ 𑌅𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑌾𑌹—𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌤𑌿 । 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍈𑌜𑌸𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌧𑌯𑍋𑌰𑌵𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௯॥ 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁

வம்சத்தை வ்ருத்திபண்ணுகிறவர்களுடையவும் சரிதமானது வம்சாநுசரிதமெனப்படுகிறது. 16

மாயையால் உண்டான இந்தப்ரபஞ்சத்திற்கு நைமித்திகம், ப்ராக்ருதிகம், நித்யம், ஆத்யந்திகம் என்ற நான்குவித ப்ரளயமானது நிரோதம் என்று கவிகளால் கூறப்படுகிறது. 17

அவித்யையால் கர்மத்தைச் செய்பவனுகிய ஜீவன் இந்த ப்ரபஞ்சத்தின் ஸர்க்கம் முதலியவற்றிற்கு ஹேதுவெனப்படுகிறுன். சிலர் அநுசயியை நிமித்தமென்றும், சிலர் அவ்யாக்ருதத்தை நிமித்தமென்றும் சொல்லுகிறுர்கள். 18

ஜீவனுக இருக்கிறவைகளும் மாயாமயங்களுமாகிய ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி இவைகளில் எதற்கு வ்யதிரேகமும் அந்வயமும் இருக்கிறதோ அந்த ப்ரஹ்மம் அபாச்ரயம் எனப்படுகிறது. 19

𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌨𑌾𑌮𑌸𑍁 ।
𑌬𑍀𑌜𑌾𑌦𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 20

𑌵𑌿𑌰𑌮𑍇𑌤 𑌯𑌦𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌹𑌾𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ 21

𑌏𑌵𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌲𑍍𑌲𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ॥ 22

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌚 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌲𑍈𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌗𑌾𑌰𑍁𑌡𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌰𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 23

𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌰𑍂𑌪𑌨𑌾𑌮𑌸𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍁 “𑌨𑌿𑌷𑍇𑌕𑌗𑌰𑍍𑌭𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌯𑍌𑌵𑌨𑌮𑍍 । 𑌵𑌯𑍋𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌰𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍋𑌰𑍍𑌨𑌵” 𑌏𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯” 𑌇𑌤𑌿॥௨௦॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌪𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 “𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ॥ 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨” 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌹—𑌵𑌿𑌰𑌮𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌗𑍁𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑍋𑌪𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑍇𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍 𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌦𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌰𑌂𑌹𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௨௧॥ 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌕𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 ॥ ௨௨ ॥ ௨௩ ॥ 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌟𑍍

பதார்த்தங்களில்(குடம் முதலியவை) த்ரவ்யம்(மண் முதலியவை)போலும் ரூபநாமங்களில் ஸத்தாமாத்ரம்போலும் கர்ப்பதானம் முதல் மரணம் வரையிலுள்ள அவஸ்தைகளில் சேர்ந்தும் சேராமலுமிருப்பது ப்ரும்ஹமாகும். 20

தான் மூன்று வ்ருத்திகளைவிட்டு அல்லது யோகத்தால் மனம் எப்பொழுது ஒழிவடைகிறதோ அப்பொழுது ஆத்மாவை அறிகிறான்; ஸம்ஸாரத்தினின்று நிவ்ருத்தியடைகிறான். 21

முன்னறிந்த முனிவர்கள் இவ்விதம் லக்ஷணங்களால் காணக்கூடியவைகளும் பெரியனவும் அற்பமுமான புராணங்களைப் பதினெட்டென்று சொல்லுகிறார்கள். 22

ப்ராம்ஹம், பாத்மம், வைஷ்ணவம், சைவம், லைங்கம், காருடம், நாரதீயம் பாகவதம், ஆக்நேயம், ஸ்காந்தம், பவிஷ்யத், ப்ரும்ஹகைவர்த்தம், மார்க்கண்

பவிஷ்யம் ப்ரஹ்மவைவர்தம் மார்கண்டேயம் ஸவாமநம்।
வாராஹம் மாத்ஸ்யம் கௌர்மம் ச ப்ரஹ்மாண்டாக்யமிதி த்ரிஷட்॥ 24

ப்ரஹ்மந்நிதம் ஸமாக்யாதம் ஶாகாப்ரணயநம் முநே:।
ஶிஷ்யாணாம் ச ப்ரஶிஷ்யாணாம் ப்ரஹ்மதேஜோவிவர்தநம்॥ 25

இதி ஶ்ரீபாகவதே த்வாதஶஸ்கந்தே

ஸப்தமோऽத்யாய:.

அஷ்டாதஶ॥ ௨௪॥ உபஸம்ஹரதி। ப்ரஹ்மந்நிதி। ஏதேந வ்யாஸஸ்ய ஶிஷ்யாதீநாம் ச ப்ரஹ்மதேஜோ ப்ரஹ்மவர்சஸம் தத்விவர்தநம் ஶ்ரோத்ரூணாமிதி ஶேஷ:॥

இதி பாவார்ததீபிகாயாம் ஸப்தமோऽத்யாயவ்யாக்யா.

டேபம், வாமனம், வாராகம், மாத்ஸ்யம், கௌர்மம், ப்ரும்ஹாண்டம் என்று புராணங்கள் பதினெட்டாகின்றன. 23-24

ஓ ப்ரும்ஹர்ஷியே! வ்யாஸமுனிவர் அவர் சிஷ்யர்கள் சிஷ்யர்களின் சிஷ்யர்கள் இவர்கள் சாகைகளைப் பிரித்த இந்த விவரத்தைக் கூறினேன். இது ப்ரும்ஹதேஜஸ்ஸை வ்ருத்திசெய்யக்கூடியது. 25

7-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ॥

𑌸𑍂𑌤 ஜீவ 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍋 𑌵𑌦 𑌨𑍋 𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰 ।
𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ॥ 1
𑌆𑌹𑍁𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌷𑌮𑍃𑌷𑌿𑌂 𑌮𑍃𑌕𑌣𑍍𑌡𑍁𑌤𑌨𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌯𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥ 2
𑌸 𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ।
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌧𑍁𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ 3
𑌏𑌕 𑌏𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌕𑌿𑌲 ।
𑌵𑌟𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌟𑍇 𑌤𑍋𑌕𑌂 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 4

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍈𑌨𑌿𑌕𑍈𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍋𑌽𑌭𑍂𑌨𑍍𑌨𑌰𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 — 𑌸𑍂𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 — 𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑌾 ॥ 1 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 — 𑌆𑌹𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌪𑌟𑌲𑌮𑍍𑌬𑌾𑌦𑌿𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 ॥ 2 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌟𑌲𑌮𑍍𑌬 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌸𑌲𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌵𑌾 ॥ 3 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌏𑌕𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑍋𑌕𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌂 ॥ 4 ॥ 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌹𑌾𑌯𑌃 𑌔𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌨

8-வது அத்யாயம்.

சௌனகர் வினவுகிறார்.

பேசுகிறவர்களுக்குள் சிறந்தவரும் ஸாதுவுமாகிய ஸூதபௌராணிகரே! வெகுகாலம் ஜீவித்திருக்கவேண்டும். எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். அபாரமான ஸம்ஸாரத்தில் ப்ரமிக்கும் மானிடர்களுக்கு நீர் கரைகாட்டுவிப்பவராகிறீர். 1

ஜனங்கள் ம்ருகண்டுவின் குமாரனாகிய மார்க்கண்டேயரிஷியைச் சிரஞ்சிவியாகச் சொல்லுகிறார்கள். எந்த ப்ரளயத்தால் இந்த ப்ரபஞ்சமானது வ்யாபிக்கப்பட் டிருக்கிறதோ அந்த ப்ரளயத்திலும் இந்த மார்க்கண்டேயர் மீதியாக உள்ளவர். 2

பார்க்கவச்ரேஷ்டராகிய அந்த முனிவர் இந்தக் கல்பத்தில் எங்களுடைய வம்சத்தில் உண்டானார். ப்ராணிகளுக்கு இப்போதும் ப்ரளயம் உண்டாகவில்லை; ஏதேனும் உண்டாகிறதா? 3

அந்த மார்க்கண்டேயர் ஒருவராகவே ஸமுத்திரத்தில் ப்ரமித்து ஆலிலையின்மீது சயனித்தவரும் ஏகரும் ஆச்சர்யமானவரும் சிசுவுமாகிய புருஷரைப் பார்த்தாரல்லவா? 4

ஸ ஏஷ நஸ்ஸம்ஶயோ ஹ்யத்ர ஸூத கௌதூஹலம் யத: |
தம் நஶ்சிந்தி மஹாயோகிந் புராணேஷ்வபி ஸம்மத: || 5

|| ஸூத: ||

ப்ரஶ்நஸ்த்வயா மஹர்ஷே(அ)யம் க்ருதோ லோகபயாபஹ: |
நாராயணகதா யத்ர கீதா: கலிமலாபஹா: || 6

ப்ராப்தத்விஜாதிஸம்ஸ்காரோ மார்கண்டேய: பிது: க்ரமாத் |
சந்தாம்ஸ்யதீத்ய தர்மேண தப:ஸ்வாத்யாயஸம்யுத: || 7

ப்ருஹத்வ்ரததர: ஶாந்தோ ஜடிலோ வல்கலாம்பர: |
பிப்ரத்கமண்டலும் தண்டமுபவீதம் ஸமேகலம் || 8

க்ருஷ்ணாஜிநம் ஸாக்ஷஸூத்ரம் குஶாம்ஶ்ச நியமர்த்தயே |
அக்ந்யர்ககுருவிப்ராத்மஸ்வர்சயந் ஸந்த்யயோர்ஹரிம் || 9

கௌதூஹலம் ஸ்வம் மஹாயோகிந் புராணேஷ்வபி ஜ்ஞாத்ருத்வேந ஸம்மத: ||5|| ப்ரஶ்நமிதி | ப்ரஶ்ந இதி ஹே மஹர்ஷே அயம் ப்ரஶ்ந: தத்ர ஹேது: நாராயணேதி யத்ர ப்ரஶ்நவிஷயே ||6|| தத்ர மார்கண்டேயஸ்ய பகவத் ஆராத்யமாயாப்ரதர்ஶநம் வக்தும் தத்தபஶ்சர்யைரேவ பகவந்மாயயா ஸத்வக்ருஷ்டா: த்ருஷ்டா: நாநேந்த்ரியார்த்தம் வக்துமாதௌ தச்சரிதம் தஸ்யோபநீததயா ப்ராப்தேதி மார்கண்டேயோ பித்ருத்வாத்க்ரம இதி வர்ணக்ரமேணாஷ்டவர்ஷ: ப்ராஹ்மணோ தஸ்ய யதோக்த: கல்பே ப்ராப்தத்விஜாதிஸம்ஸ்கார: உபநயநாநந்தரம் விதாஸ்வகாலாந் சந்தாம்ஸி வேதாந் ||7|| ப்ருஹதிதி | ப்ருஹத்வ்ரததர: நைஷ்டிகப்ரஹ்மசாரீ ஸந் ||8|| க்ருஷ்ணாஜிநமிதி | ஸந்த்யயோர்ஹரிம் அர்சயந்நிதி க்ருஷ்ணாதிஷு வர்ஷஸஹஸ்ரேஷு ||9|| ஸாயமிதி | தேஹம்

ஓ ஸூத! எங்களுக்கு இது பெரிய ஸந்தேகம். ஓ மஹாயோகியே! நீர் புராண ஸம்மதராகியவர். எங்களுடைய இந்த ஸந்தேகத்தைப்போக்க வேண்டும். இதில் எங்களுக்குப் பரபரப்புண்டாகிறது. 5

ஸூதர் கூறுகிறார்.

ஓ மஹர்ஷியே! நீர் கேட்ட கேள்வியானது ஜனங்களின் பயத்தைப் போக்கக்கூடியது. கலியின் தோஷத்தைப்போக்கும் நாராயணசரிதங்கள் இந்தக்கேள்வியில் கூறப்படுகின்றன. 6

மார்க்கண்டேயர் பிதாவிடமிருந்து க்ரமமாக உபநயனமடைந்து தர்மமாக வேதங்களை அத்யயனஞ்செய்து தபஸ் அத்யயனம் இவைகளுடையவராயினர். அவர் நைஷ்டிக ப்ரும்ஹசர்ய நியமத்துடன் சாந்தரும் ஜடையுள்ளவரும் மரவுரியை யுடுத்தவரும் கமண்டலு, தண்டம், உபவீதம், மேகலை, க்ருஷ்ணாஜினம், (மான்தோல்) அக்ஷமாலை, தர்ப்பங்கள் இவைகளை, ச்ரேஷ்டமான நியமங்கள் வ்ருத்தியடைவதற்காகத் தரித்தவரும் காலையிலும் ஸாயங்காலத்திலும் அக்நி, ஸூர்யன், குரு, ப்ராம்ஹணன், (தன்) தேஹம் இவைகளில் பூஜிப்பவருமாயிருந்தார். 7–9

𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌕𑍃𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌦𑍁𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 10

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌪𑌃𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑌰𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌆𑌰𑌾𑌧𑌯𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌜𑌿𑌗𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑌮𑍍 ॥ 11

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌪𑌰𑍇 ।
𑌨𑍃𑌦𑍇𑌵𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 12

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌧𑌰𑌸𑍍𑌤𑌪𑌃𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌂𑌯𑌮𑍈𑌃 ।
𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥ 13

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌯𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌷𑌡𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ॥ 14

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌨𑍍𑌦𑌰𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌤𑌪𑍋𑌵𑌿𑌶𑌂𑌕𑌿𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍇𑌭𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥ 15

𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 [illegible] 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌕𑍃[illegible]𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௰॥௧௧॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂𑌜𑌯𑍇𑌨 ॥௧௨॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 [illegible] 𑌮𑌨𑌸𑌾 ॥௧௩॥௧௪॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 [illegible] 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌂𑌕𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௫ ॥

இரவிலும் பகலிலும் தன் குருவுக்காக பிக்ஷை எடுத்து மௌநத்துடன் குருவின் ஆஞ்ஞையினால் புஜிப்பார்; இல்லாவிடில் ஒரு ஸமயம் உபவாசமிருப்பார். 10

இவ்விதம் பதினாயிரம் வருஷம் வரையில் தபஸ் அத்யயனம் இவைகளில் மிகவும் ஆவலடைந்து மஹாவிஷ்ணுவைப் பூஜித்து மிகவும் ஜயிக்கமுடியாத ம்ருத்யுவை ஜயித்தார். 11

இந்த முனிவர் ம்ருத்யுவை ஜயித்ததால் ப்ரும்ஹா, ருத்ரர், ப்ருகு, தக்ஷர் ப்ரும்ஹாவின் குமாரர்கள், மானிடர்கள், தேவர்கள், பிதிர்க்கள் பூதங்கள் யாவரும் மிகவும் ஆச்சர்யமடைந்தார்கள். 12

இவ்விதம் தபஸ், அத்யயனம், இந்திரிய நிக்ரஹம் இவைகளால் ப்ரும்ஹசாரியின் வ்ரதத்தைத்தரித்து யோகத்தால் கெடுதிகளொழியப்பெற்றமனத்தால் அதோக்ஷஜரைத்யானம் செய்தார். 13

இவ்வாறு உயர்ந்த யோகத்தால் மனத்தையடக்கிய யோகியான மார்க்கண்டேயருக்கு ஆறுமன்வந்தரம் வரையுள்ள அதிகமான காலம் சென்றது. 14

ஒ சௌனகரே! இந்த எழாவது மன்வந்தரத்தில் இந்திரன் இதையறிந்து தபஸில் ஸந்தேஹங்கொண்டு அதற்குக் கெடுதிசெய்ய யத்தனித்தான். 15

गन्धर्वाप्सरसः कामं वसन्तमलयानिलौ ।
मुनये प्रेषयामास रजस्तोकमदौ तथा ॥ 16

ते वै तदाश्रमं जग्मुर्हिमाद्रेः पार्श्व उत्तरे ।
पुष्पभद्रा नदी यत्र चित्राख्या च शिला विभो ॥ 17

तदाश्रमपदं पुण्यं पुण्यद्रुमलताञ्चितम् ।
पुण्यद्विजकुलाकीर्णं पुण्यामलजलाशयम् ॥ 18

मत्तभ्रमरसङ्गीतं मत्तकोकिलकूजितम् ।
मत्तबर्हिनटाटोपं मत्तद्विजकुलाकुलम् ॥ 19

वायुः प्रविष्ट आदाय हिमनिर्झरशीकरान् ।
सुमनोभिः परिष्वक्तो ववावुत्तम्भयन् स्मरम् ॥ 20

गन्धर्वेति । मुनये मुनिं हिंसयितुं रजस्तोकं रजसोऽपत्यं लोभः मदश्च तौ ॥१६॥१७॥ तदिति । तदाश्रमपदं प्रविष्टा वाय्वादय इति तृतीयेनान्वयः पुण्यैर्द्रुमैर्लताभिश्चाञ्चितं व्याप्तं पुण्यानां द्विजानामृषीणां कुलैराकीर्णं व्याप्तं पुण्यान्यमलानि जलाशया यस्मिन् तत् ॥१८॥ मत्तेति मत्तभ्रमराणां सङ्गीतं यस्मिन् मत्तकोकिलानां कूजितं यस्मिन् मत्ता बर्हिण एव नटास्तेषामाटोपः संरम्भो यस्मिन् मत्तद्विजानां पक्षिणां कुलैराकुलं व्याप्तम् ॥१९॥ वायुरिति । एवंभूतं तदाश्रमपदं प्रविष्टस्सन् वायुः सुमनोभिः परिष्वक्तः प्रससार उत्तम्भयन् उद्दीपयन् तत्र वृक्षेषु प्रवेशान्मान्द्यं हिमनिर्झरकणानामादानाच्छैत्यं पुष्पपरिष्वङ्गात्सौरभ्यं चोक्तम् ॥२०॥ उद्यदिति । उद्यन् चन्द्रो यस्मिंस्तत् निशावक्त्रं रजनीमुखं

அப்பொழுது முனிவரிடம் கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்திரீகள், காமன், வஸந்தன், மலயமாருதம், லோபம், மதம் இவைகளை யனுப்பினான். 16

ப்ரபுவாகிய சௌனகமுனிவரே! ஹிமவத் பர்வதத்திற்கு வடபாகத்தில் புஷ்பபத்ரை என்னும் நதியும் சித்திரை யென்னும் சிலையும் உள்ளவிடத்தில் மார்க்கண்டேயருடைய ஆச்ரமத்திற்கு வாயு முதலியவர்கள் சென்றார்கள். 17

அவருடைய ஆச்ரமஸ்தானமானது புண்யமாயுள்ளது, புண்ய வ்ருக்ஷங்களாலும் கொடிகளாலும் பெருமைபெற்றது, புண்யர்களான ரிஷிகளின் க்ருஹங்களால் நிறைந்தது, புண்யமும் நிர்மலமுமான ஸரஸ்களுடையது. 18

மதங்கொண்ட வண்டுகளின் கானமுடையது; மதித்தகுயில்களின் கூச்சலுடையது; மதம் மிகுந்த மயில்களாகிய நடர்களின் பரபரப்புள்ளது; மதம் மிகுந்த பக்ஷிக்கும்பலால் வ்யாபித்தது. 19

வாயு அந்த ஆச்ரமஸ்தானத்தில் புகுந்து புஷ்பங்களின் சேர்க்கை யடைந்து குளிர்ந்த அருவிகளின் திவிலைகளை க்ரஹித்துக் காமனை வருத்திசெய்துகொண்டு வீசினான். 20

𑌉𑌦𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌿𑌶𑌾𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌾𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌗𑍋𑌪𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌲𑌤𑌾𑌜𑌾𑌲𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌕𑌰𑌃 ॥ 21

𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑍂𑌥𑌕𑍈𑌃 ।
𑌅𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑌚𑌾𑌪𑍇𑌷𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌃𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑍂𑌥𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌃 ॥ 22

𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑌾𑌃 ।
𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑌲𑌮𑍍 ॥ 23

𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌽𑌥 𑌗𑌾𑌯𑌕𑌾 𑌜𑌗𑍁𑌃 ।
𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌵𑍀𑌣𑌾𑌪𑌣𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍 ॥ 24

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌲𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌿 𑌵𑌿𑌟𑌪𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌃 𑌲𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌲𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍂𑌹𑍈𑌰𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌕𑌰𑌃 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌭𑍂𑌵 ॥ 21 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑍂𑌥𑌕𑍈𑌃 𑌗𑌾𑌯𑌕𑌾𑌦𑌿𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌯𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌨𑍍𑌵𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌃𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑍂𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌾𑌂 𑌯𑍂𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌚𑌾𑌪 𑌇𑌷𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 ॥ 22 ॥ 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 ॥ 23 ॥ 24 ॥ 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑍋𑌷𑌣𑌮𑍋𑌹𑌨𑌸𑌨𑍍𑌦𑍀𑌪𑌨𑌤𑌾𑌪𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧𑍇 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌶𑌯𑌾

உதயசந்திரனையுடைய இரவின் முன்பாகத்திலே தளிர்களுடைய பூங்கொத்துக்களின் வரிசைகளுள்ளவைகளும் கனிகளுள்ளவைகளுமான வ்ருக்ஷங்களாலும் கொடிகளாலும் காணப்பட்ட வஸந்தன் அங்குத் தோன்றினான். 21

கானம் செய்பவர்களுடன்கூடிய கந்தர்வர்களால் அநுஸரிக்கப்பட்டவனும் அப்ஸரஸ்திரீகளுக்குப் பதியும் வில்லையும் பாணத்தையும் அடைந்தவனுமாகிய காமன் காணப்பட்டான். 22

அக்நியில் ஹோமஞ்செய்து வீற்றிருப்பவரும் மூடிய கண்களுடையவரும் யாராலுமணுகமுடியாதவரும் ப்ரத்யக்ஷமாகிய அக்நிபோன்றவருமாகிய மார்க்கண்டேயரை இந்திரனுடைய தாஸர்கள் கண்டார்கள். 23

அவருடைய முன்னிலேயே ஸ்திரீகள் நர்த்தனஞ் செய்தார்கள். காயகர்கள் பாடினார்கள். ம்ருதங்கம், வீணை, பணவம் இவைகளால் மனோக்ஞமாக வாத்யம் செய்தார்கள். 24

ஸந்தாயேஷும் ஸ்வதநுஷி காம: பஞ்சமுகம் ததா |
மதுர்மநோ ரஜஸ்தோக இந்த்ரப்ருத்யா வ்யகம்பயந் || 25

க்ரீடந்த்யா: புஞ்ஜிகஸ்தல்யா: கந்துகை: ஸ்தநகௌரவாத் |
ப்ருசமுத்விக்நமத்யாயா: கேசவிஸ்ரம்ஸிதஸ்ரஜ: || 26

இதஸ்ததோ ப்ரமத்த்ருஷ்டேச் சலந்த்யா அநுகந்துகம் |
வாயுர்ஜஹார தத்வாஸ: ஸூக்ஷ்மம் த்ருடிதமேகலம் || 27

விஸஸர்ஜ ததா பாணம் மத்வா தம் ஸ்வஜிதம் ஸ்மர: |
ஸர்வம் தத்ராபவந்மோகமநீசஸ்ய யதோத்யம: || 28

த இத்தமபகுர்வந்தோ முநேஸ்தத்தேஜஸா முநே |
தஹ்யமாநா நிவவ்ருது: ப்ரபோத்யாஹிமிவார்பகா: || 29

மதுர்வஸந்த: ரஜஸ்தோகஸ்ய புத்ரோ லோப: அந்யேபி இந்த்ரப்ருத்யா: தஸ்ய மநோ வ்யகம்பயந்॥ உரு॥ கிஞ்ச க்ரீடந்த்யா இதி॥ உசு॥ இதஇதி। வாயுர்மேகலயா ஸஹ புஞ்ஜிகஸ்தல்யா: தத்ஸூக்ஷ்மம் வாஸோ ஜஹார॥ உஎ॥ விஸஸர்ஜேதி। ஸர்வஞ்சேஷ்டாம் கர்ம தத்ர தஸ்மிந் மோகம் வ்யர்தம் அநீசஸ்ய நிர்தைவஸ்ய॥ உஅ॥ தஇதி। அபகுர்வந்த: ப்ரதிகூலமாசரந்த: ஹே முநே॥ உகூ॥ ஸஇதி। அஹஹ:

அப்பொழுது காமன் † ஐந்துமுகமுள்ள அஸ்த்ரத்தைத் தன் வில்லில் பூட்டினன். வஸந்தன், லோபன் மற்றுமுள்ள இந்திரதாஸர்கள் அவருடைய மனத்தைக் கலக்கினர்கள். 25

பந்துகளால் விளையாடுகிறவளும் பெரிய ஸ்தனங்களின் பாரத்தால் மிகவும் ஒடுங்கிய இடையுடையவளும் கேசங்களினின்று நழுவிய பூமாலையுடையவளும் இங்குமங்கும் சுழலும் கண்களுடையவளும் பந்துதோறும் அசைகிறவளுமாகிய புஞ்ஜிகஸ்தலி என்னும் அப்ஸரஸ்திரீயின் அறுந்த 'அரைநூல்மாலையுடையதும் மெல்லியதுமான வஸ்திரத்தை வாயு அபஹரித்தான். 27

மன்மதன் அப்பொழுது அவரைத் தன்னால் ஜயிக்கப்பட்டவராக நினைத்து பாணத்தை விட்டான். அந்த மார்க்கண்டேயரிடம் இவையாவும் தெய்வமில்லாதவனுடைய முயற்சிபோல் வீணாயின. 28

ஓ முனிவரே! காமன் முதலியவர்கள் இவ்விதம் அபகாரஞ்செய்து மார்க்கண்டேயரின் சிறந்ததேஜஸ்ஸால் தஹிக்கப்பட்டு சிறுவர்கள் ஸர்ப்பத்தைஎழுப்பித் திரும்புவதுபோல் திரும்பினர்கள். 29

† சோஷணம், மோஹனம், ஸந்திபனம், தாபனம், உன்மாதனம் என ஐந்து முகமாம்.

𑌸 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑍈𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌾𑌦𑌹𑌮𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌨 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌹𑌿 ॥ 30

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌗𑌣𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌗𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 31

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌃𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌂𑌯𑌮𑍈𑌃 ।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌨𑌰𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 32

𑌤𑍌 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌨𑌵𑌕𑌞𑍍𑌜𑌲𑍋𑌚𑌨𑍌
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑍌 𑌰𑍌𑌰𑌵𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍌 ।
𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑍀 𑌉𑌪𑌵𑍀𑌤𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍
𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑍃𑌜𑍁𑌂 𑌚 𑌵𑍈𑌣𑌵𑌮𑍍 ॥ 33

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌮𑍁𑌤 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂
𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌤𑌪 𑌏𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍌 ।

𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍 ॥30॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌂 𑌮𑍍𑌲𑌾𑌨𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌡𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥31॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌰𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌰𑍌𑌰𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌣𑍌 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌨𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 "𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌨𑌵𑌕𑍈 𑌰𑍂𑌪𑍋𑌗𑌾𑌸𑍍 𑌉𑌪𑌵𑍀𑌤𑌕𑌂 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌 ॥33॥ 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌤𑌪 𑌏𑌵 𑌤𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌨𑍀 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌪𑌿𑌶𑌙𑍍𑌗𑌂

ஓ சௌநகரே! இந்திரனுடைய கிங்கரர்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவராயினும் மார்க்கண்டேய முனிவர் அஹங்காரத்தின் விகாரத்தை அடையவில்லை. மஹான்களிடம் இது ஆச்சர்யமல்ல. 30

மஹிமையுள்ள இந்திரன் பரிவாரங்களுடன்கூடிய காமனைத் தேஜஸ்ஸற்றவனாகப் பார்த்து ப்ரும்ஹர்ஷியின் மஹிமையைக்கேட்டு மிகுந்த ஆச்சர்யமடைந்தார். 31

தபஸ், அத்யயனம், இந்திரிய நிக்ரஹம் இவைகளால் இவ்வாறு மனத்தைச் சேர்த்த மார்க்கண்டேயருக்கு அநுக்ரஹஞ்செய்ய நரநாராயண ரூபியான விஷ்ணு ப்ரத்யக்ஷமானார். 32

அந்த நரநாராயணர்கள் வெண்மை நிறமும், க்ருஷ்ணவர்ணமுமுள்ளவர்கள்; புதிதான பத்மம்போன்ற நேத்ரமுள்ளவர்கள்; நான்கு புஜமுடையவர்கள்; மான்தோலையும் மரவுரியையும் வஸ்திரமாகவுடையவர்கள்; பவித்ரத்தைக் கையிலுடையவர்கள்; மூன்று உபவீதம், ருஜுவும் வேணு(மூங்கில்)வைச் சார்ந்ததுமான தண்டம், பத்மமயமான அக்ஷமாலை, ஜந்துக்களை விலக்கும் ஸாதனம், தர்ப்பை, முஷ்டி இவைகளைத் தரித்தவர்கள்; ஒளியுள்ள மின்னலின் வர்ணமுள்ள

𑌤𑌪𑌤𑍍𑌤𑌡𑌿𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑌿𑌶𑌙𑍍𑌗𑌰𑍋𑌚𑌿𑌷𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍂 𑌦𑌧𑌾𑌨𑍌 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍌 ॥ 34

𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌨𑌰𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌵𑍃𑌷𑍀 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣𑍋𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌨𑌨𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍 ॥ 35

𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌯𑌃 ।
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌰𑍋𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌨 𑌸𑍇𑌹𑍇 𑌤𑌾𑌵𑍁𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵 𑌔𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ।
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍀𑌶𑌾𑌨𑍌 𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 ॥ 37

𑌤𑌯𑍋𑌰𑌾𑌸𑌨𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑌵𑌨𑌿𑌜𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌅𑌰𑍍𑌹𑌣𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑍇𑌨 𑌧𑍂𑌪𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌰𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑍍 ॥ 38

𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌸𑌨𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍌 𑌮𑍁𑌨𑍀 ।
𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌨𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ 39

[illegible]
𑌤𑌪𑍋𑌮𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍂 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑍌 ॥௩௪॥ 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ।
𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌆𑌦𑌰𑍇𑌣 ॥௩௫॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌯 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌉𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌨𑌸𑍇
𑌹𑍇 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍 ॥௩௬॥ 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑌨𑍍 𑌆𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ॥௩௭॥ 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 ।
𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑌵𑌨𑌿𑌜𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌣𑍇𑌨 𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑍇𑌣 ॥௩௮॥ 𑌸𑍁𑌖
𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌾𑌨𑌮𑍍𑌯 𑌗𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑌮𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥௩௯॥ 𑌅𑌜𑌯𑌪𑍁

தும் கோரோசனை நிறமுள்ளதுமான காந்தியால் ப்ரத்யக்ஷமாகிய தவம் போன்ற ப்ரகாசமுள்ளவர்கள்; தேவச்ரேஷ்டர்களால் பூஜைபெற்றவர்கள்; உயர்ந்தவர்கள். 33-34

மார்க்கண்டேயர் பகவானுடைய ரூபமான அந்த நரநாராயண ரிஷிகளைப் பார்த்து மிகுந்த ஆதரவுடன் எழுந்து தண்டம்போல் விழுந்து நமஸ்கரித்தார். 35

அந்த முனிவர், நரநாராயண ரிஷிகளைப் பார்த்ததால் ஒடுங்கிய தேஹமும் இந்திரியங்களும் மனமும் உடையவராகி மயிர்க்கூச்சலிட்டுக் கண்ணீர் நிறைந்த நேத்ரங்களுடன் அந்த நரநாராயணர்களைப் பார்க்கச் சக்திபெறவில்லை. 36

அந்த முனிவர் எழுந்து அஞ்சலிசெய்து வணக்கத்துடன் ஸந்தோஷத்தால் ஆலிங்கனம் செய்பவர்போல் நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் என்று தயங்கிய வர்ணங்களுடன் அந்த ப்ரபுக்களைப் பார்த்துச் சொன்னார். 37

அவ்விருவருக்கும் ஆஸனம் கொடுத்து பாதப்ரக்ஷாளனஞ் செய்து அர்க்யத்தாலும் சந்தனத்தாலும் தூபத்தாலும் புஷ்பங்களாலும் பூஜித்தார். 38

இந்த முனிவர் ஸுகமாக ஆஸனத்தில் வீற்றிருப்பவர்களும் அநுக்ரஹத்தில் நோக்கமுள்ளவர்களும் மிகவும் பூஜ்யர்களுமான நரநாராயணர்களுக்கு, மறுபடி பாதங்களில் வணங்கிப் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார். 39

॥ 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑍇 𑌤𑌵 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌯𑌦𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍁𑌃
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌤𑌮𑌨𑍁 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 ।
𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑌜𑌶𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌮𑌸𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 ॥ 40
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌇𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌃
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌪𑌵𑌿𑌰𑌮𑌾𑌯 𑌚 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯𑍈 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌨𑍂𑌰𑍍𑌯𑌥𑍇𑌦𑌂
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌸𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌵𑍋𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 ॥ 41

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 [illegible] 𑌆𑌹 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌤𑌵𑌕𑌂 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑍇 [illegible] 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵𑍋𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌸𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑌮𑌨𑍁 𑌵𑌾𑌗𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible] '𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌜𑌶𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 [illegible] 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌭𑌾𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌸𑌿 [illegible] 𑌤𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௦ ॥ [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌇𑌮𑍇 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌪𑌵𑌿𑌰𑌮𑌾𑌯 [illegible] 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌚 [illegible] 𑌯𑌥𑍇𑌦𑌂 [illegible] 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍂𑌃 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 [illegible] 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 [illegible] 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑌾𑌵𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 [illegible] 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌊𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃

மார்க்கண்டேயர் கூறுகிறார்.

ஓ ப்ரபுவே! உம்மை நான் எவ்வாறு வர்ணிப்பேன். மானிடர்களுக்கும் ப்ரும்ஹாவுக்கும் ருத்ரருக்கும் எனக்கும் உம்மால் ப்ரேரணை யடைந்த ப்ராணன் சலிக்கிறது. அதைச் சார்ந்து வாக்கு, மனம், இந்திரியங்கள் இவை சலிக்கின்றன. ஆயினும் பஜிப்பவர்களுக்கு நீர் ஆத்மபந்துவாகிறீர். 40

ஓ பகவானே! மஹிமை பொருந்திய உம்முடைய இந்த மூர்த்திகள் மூவுலகின் க்ஷேமத்திற்கும் தாபம் போவதற்கும் மோக்ஷத்திற்கும் ஏற்பட்டவைகள். இந்த ப்ரபஞ்சத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக வேறு பல தேஹங்களைத் தரிப்பதுபோல் இவ்விரு மூர்த்திகளுமாகின்றன. சிலந்திப்பூச்சிபோல் யாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டித்து மறுபடி நீர் நசிக்கச் செய்கிறீர். 41

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌚𑌰𑍇𑌶𑌿𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌲𑌂
𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌕𑌾𑌲𑌰𑌜𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 ॥ 42
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑌯𑌾𑌦𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌃
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌭𑌿𑌯 𑌈𑌶 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑍍𑌯𑌲𑌮𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌃
𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 43
𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌭𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑍃𑌤𑌧𑌿𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌚𑍍𑌛𑌦𑌿 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 ।

𑌸𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௪௧॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌭𑌜𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌭𑌜𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌮𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌜𑌃 𑌮𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌗 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑌃 । 𑌯𑌤𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௪௨॥ 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌚𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌭𑍀𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌲𑌮𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௪௩॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌜𑌾𑌮𑍀 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌋𑌤𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌋𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌤𑌃𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾

ஸ்தாவரஜங்கமங்களுக்கு ஈசனும் பரிபாலிப்பவருமாகிய உம்முடைய பாதமூலத்தைப் பஜிக்கிறேன். அந்தப் பாதத்திலிருப்பவனை கர்மம், குணங்கள், காலம் இவைகளின் தோஷமும் மற்றக்கெடுதிகளும் அணுகா. வேதமறிந்த முனிவர்கள் அந்தப் பாதத்தை யடைய அதை அடிக்கடி ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்கள்; பூஜிக்கிறார்கள்; த்யானம் செய்கிறார்கள். 42

ஒ ஈச! எங்கும் பயமுள்ள ப்ராணிக்கு மோக்ஷமூர்த்தியாகிய உம்முடைய பாதமடைவதைவிட வேறு க்ஷேமத்தை அறியோம். இரண்டு பரார்த்தம் வரையில் இருப்பவராகிய ப்ரும்ஹாவும் உம்மைச் சார்ந்த காலனிடம் மிகவும் பயமடைகிறார். ஆகையால் ப்ரும்ஹாவால் ஏற்பட்ட ப்ராணிகளைப் பற்றிக் கேட்கவேண்டுமா? 43

ஆத்மாவை மறைப்பதும் ப்ரயோஜனமற்றதும் துச்சமும் நசிக்கக்கூடியதும் ஆத்மமாத்ரமுமான தேஹம் முதலியவற்றைவிட்டு ஸத்யஜ்ஞானஸ்வரூபி

𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌸𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ॥ 44

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑍀𑌶 𑌤𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌲𑌯𑍋𑌦𑌯𑌹𑍇𑌤𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 ।
𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌾 𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌯𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌮𑍋𑌹𑌭𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ 45

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵𑍇𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌥 𑌤𑌾𑌵𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌚 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 ।

𑌤𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌚𑍍𑌛𑌦𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌅𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌅𑌸𑌚𑍍𑌚
𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌇𑌦𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌗𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌭𑌜𑌨𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾-
𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌅𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂
𑌬𑍋𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌭𑌜𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃
𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑌜𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃
𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ ௪௪ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮-
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾 𑌏𑌵 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌵𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌧𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌲𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵
𑌧𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌦𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌯𑍀 𑌸𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾-
𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌹𑌾 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌮𑌯𑍍𑌯𑍌 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹
𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ ௪௫ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌰𑌢𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍
𑌤𑌵 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌥 𑌤𑌾𑌵𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂
𑌨𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵

யும் ஜீவனுக்குக் குருவும் பரனுமாகிய உம்முடைய பாதமூலத்தைப் பஜிக்கிறேன். இவ்வாறு ஒருவன் பஜிப்பானாகில் அவன் விரும்பியபொருள் யாவற்றையும் அடைகிறான். 44

ஓ ஈச! ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற மூன்றும் ஆத்மபந்துவாகிய உம்முடைய மாயையால் ஏற்பட்டவைகள். இவை இந்த ப்ரபஞ்சத்தின் பாலனம் உற்பத்தி ப்ரளயம் இவைகளுக்குக் காரணங்கள்; இவைகளை நீர் லீலையாகத் தரிக்கிறீர்; ஆயினும் ஸத்வமயமான வடிவத்தை மானிடர்கள் மோக்ஷமடையத் தரிக்கிறீர். மற்றவைகள் மோக்ஷத்திற்காகாதன. ரஜஸ்ஸாலும் தமஸ்ஸாலும் ஏற்பட்ட லீலைகளால் துக்கம், மோஹம், பயம் இவைகளுண்டாகின்றன. 45

ஓ பகவானே! ஆகையால் உமக்குப் பிரியமானதும் உம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்கு ப்ரியமுமான நரநாராயணரூப சரீரத்தைப் பண்டிதர்கள் பஜிக்கிறார்கள். பக்தர்கள் ஸத்வகுணத்தை ஈச்வரனுக்கு ரூபமென்று எண்ணுகிறார்கள்.

𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌰𑍂𑌪𑌮𑍁𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌯𑌮𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 ॥ 46

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑍇
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌪𑌰𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌯 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌋𑌷𑌯𑍇 𑌚 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌯
𑌹𑌂𑌸𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌗𑌿𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 ॥ 47

𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌿𑌤𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌪𑌥𑍈𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌦𑍍𑌧𑍀𑌃
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑍁𑌷𑍁 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌕𑍍𑌪𑌥𑍇𑌷𑍁 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌽𑌽𑌵𑍃𑌤𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌸 𑌉 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌖𑌿𑌲𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍁𑌪𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌮𑍍 ॥ 48

𑌉𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍀 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌾𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌭𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁𑌖𑌞𑍍𑌚 ॥௪௬॥ 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌮𑍋 𑌜𑌡𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌗𑌿𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌿𑌤𑌵𑌾𑌚𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌗𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾𑌯 ॥௪௭॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌪𑌟𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌦𑍍𑌧𑍀𑌃 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌾𑌸𑍁𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌦𑍃𑌕𑍍𑌪𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌆𑌵𑍃𑌤𑌾𑌽𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯, 𑌸 𑌉, 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌆𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌵 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑍁𑌪𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦 ॥௪௮॥ 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌦𑍇𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌨𑌿𑌗𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂

மற்றதை நினைக்கவில்லை. ஸத்வகுணத்தினின்று வைகுண்டமும் அபயமும் ஆத்மஸுகமும் உண்டாகின்றன. 46

பகவானும் புருஷோத்தமரும் வ்யாபகரும் ஸர்வஸ்வரூபியும் லோககுருவும் பரதேவதையும் நாராயணரும் ரிஷியும் நரோத்தமரும் சுத்தரும் அடங்கிய வாக்குள்ளவரும் வேதத்திற்கு ஈச்வரருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 47

கபடமான இந்திரியமார்க்கங்களால் ப்ரமிக்கும் புத்தியுடையவனும் உம்முடைய மாயையால் சூழ்ந்த புத்தியுடையவனுமாகிய புருஷன் தன்னைச்சார்ந்த ப்ராணன்களிலும் ஹ்ருதயத்திலும் விஷயங்களிலும் இருக்கும் உம்மை அறியவில்லை. நிச்சயம். ஆதியில் உண்டான ப்ரும்ஹாவும் எல்லோருக்கும் குருவாகிய உம்மிடம் [வேதத்தையடைந்து உம்மை ப்ரத்யக்ஷமாக] அறிந்தார். 48

यद्दर्शनं निगम आत्मरहःप्रकाशं
मुह्यन्ति यत्र कवयोऽजपरा यतन्तः ।
तं सर्ववादविषयप्रतिरूपशीलं
वन्दे महापुरुषमात्मनिगूढबोधम् ॥ 49

इति श्रीभागवते द्वादशस्कन्धे
अष्टमोऽध्यायः.

सन्तं आत्मनस्स्वरहः प्रकाशकं अन्यादृग्जिज्ञासयतामहो अजपराः
ब्रह्माद्याः कवयोऽपि सांख्ययोगादिषु यतमानाः यत्र क्वापि स्वयं
मुह्यन्ति कामत इत्यतश्च सर्वेषां सांख्यादिवादानां ये विषयाः
देहादयस्तेषां प्रतिरूपं तदनुसारिशीलं स्वभावो यस्य तं
अतः आत्मनो देहादिसंघातेन निगूढो बोधो यस्य तं सन्तं
महापुरुषं त्वां वन्दे इति ॥ ४९ ॥

इति भावार्थदीपिकायां अष्टमोऽध्यायव्याख्या.

உம்முடைய ஸத்வகுணத்தை ப்ரகாசப்படுத்தும் உம்முடைய தர்சனமானது வேதத்தில் ஏற்படுகிறது. ப்ரும்ஹாமுதலியகவிகளும் உம்முடைய விஷயத்தில் முயற்சிசெய்து மோஹமடைகிறார்கள். (ஸாங்க்யம் முதலிய) வாதங்களனைவற்றின் பேதங்களுக்குத் தகுதியான ஸ்வபாவ முள்ளவரும் (தேஹம் முதலியவற்றின் ஸமூஹரூபமான) ஆத்மாவால் மறைந்த போதமுடையவரும் மஹா புருஷருமாகிய உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன். 49

8-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌨𑌵𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑍇𑌨 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌨𑌰𑌸𑌖𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌭𑍃𑌗𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥ 1

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌭𑍋 𑌭𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 ।
𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌪𑌃𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌂𑌯𑌮𑍈𑌃 ॥ 2

𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌚𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌰𑌦𑍋𑌽𑌹𑌮𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 3

॥ 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 ।
𑌵𑌰𑍇𑌣𑍈𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌨𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 ॥ 4

𑌨𑌵𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑌿𑌶𑍋𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍌 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌤𑌦𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥ 𑌭𑍋 𑌭𑍋 𑌇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 ॥ ௨ ॥ 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌰𑌦𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌕𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 ॥ ௩ ॥ 𑌜𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌰𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾

௯-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீஸூதபௌராணிகர் கூறுகிறார்.

ஓ சௌநகரே! புத்திசாலியாகிய மார்க்கண்டேயரால் இவ்விதம் ஸ்துதிக்கப்பெற்ற நாராயணர் நரனுடன் ப்ரீதியடைந்து சொல்லுகிறார். 1

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஓ ப்ரும்ஹர்ஷி ச்ரேஷ்டரே! மனத்தின் ஏகாக்ரத்தன்மையாலும் என்னிடம் அழிவில்லாத பக்தியாலும் தவம், அத்யயனம், இந்திரிய நிக்ரஹம் இவைகளாலும் நீர் ஸித்திபெற்றவர். 2

உம்முடைய ப்ரும்ஹசர்ய வ்ரதத்தின் அநுஷ்டானத்தால் நாங்கள் வெகு ஸந்தோஷமடைந்தோம். வரங்கொடுப்பவர்களுக்கு ஈசனாகிய என்னிடம் வேண்டுவதான வரத்தை க்ரஹித்துக்கொள்ளும்; உமக்கு மங்களமுண்டாகுக. 3

மார்க்கண்டேயர் கூறுகிறார்.

ஓ தேவதேவேச்வர! சரணமடைந்தவர்களின் துக்கத்தைப் போக்குகிறவரும் அச்யுதருமாகிய ப்ரபுவே! நீர் பெருமையைக் காட்டினீர். நீர் தர்சனமானீரல்லவா? இந்தவரனே எங்களுக்குப் போதுமானது. 4

𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌪𑌕𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃 ॥ 5

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌣𑍇 ।
𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌸𑌪𑌾𑌲𑍋 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌦𑌾𑌮𑍍 ॥ 6

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍀𑌡𑌿𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌮𑍃𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌬𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 7

𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌨𑌰𑍍𑌥𑌮𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮 𑌏𑌵 𑌸𑌃 ।
𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑌸𑍋𑌮𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌭𑍂𑌵𑌾𑌯𑍁𑌵𑌿𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 ॥ 8

𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌽𑌹𑌂 𑌵𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥ 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌅𑌜𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌪𑌾𑌲𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌜𑌨𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 𑌭𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌯𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 ॥ ௭ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯

ப்ரும்ஹா முதலியவர்கள் யோகத்தால் பக்வமான மனத்தால் உம்முடைய ஸ்ரீபொருந்திய பாதாரவிந்தத்தின் தர்சனத்தை விரும்புகிறூர்கள். அந்த நீர் என்னுடைய நேத்திரத்திற்கு விஷயமானீர். 5

புண்ய ச்லோகர்களுக்குச் சிரோபூஷணமானவரும் பத்மபத்ராக்ஷருமாகிய ஓ பகவானே! ஆயினும் எந்த மாயையால் பாலிப்பவர்களாகிய ப்ரும்ஹா முதலியவர்களுடன்கூடிய ஜனங்கள் வஸ்துவில் பேதத்தை யறிகிறூர்களோ அந்த மாயையைப் பார்க்கவிரும்புகிறேன். 6

ஸ்ரீ ஸூதர் கூறுகிறூர்.

ஓ சௌநகமுனிவரே! மார்க்கண்டேயரால் இவ்விதம் ஸ்துதிக்கப்பெற்றவரும், பூஜையடைந்தவரும், பகவானுமாகியு ஈச்வரன் அவ்விதமே ஒப்புக்கொண்டு மந்தஹாஸம் செய்து பதர்யாச்ரமம் சென்றூர். 7

அந்த மார்க்கண்டேயரிஷி நரநாராயனர்கள் கூறிய மாயாதர்சனத்தையே நினைத்துத் தன்னுச்ரமத்திலேயே வஸித்து அக்நி, ஸூர்யன், சந்திரன், ஜலம், பூமி, வாயு, ஆகாசம், ஆத்மா இவைகளிலும் எல்லாவிடத்திலும் விஷ்ணுவை

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑍍 ।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌰𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃 ॥ 9

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌦𑌾 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑌟𑍇 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 ।
𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥ 10

𑌤𑌂 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌬𑌲𑌾𑌹𑌕𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌕𑌰𑌾𑌲𑌾𑌃 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌸𑍍𑌤𑌡𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌧𑌾𑌰𑌾𑌃 ॥ 11

𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑌲𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 ।
𑌸𑌮𑍀𑌰𑌵𑍇𑌗𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌗𑍍𑌰𑌨𑌕𑍍𑌰
𑌮𑌹𑌾𑌭𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌗𑌭𑍀𑌰𑌘𑍋𑌷𑌾𑌃 ॥ 12

𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌾𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌰𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥௯॥ 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌹𑍇 𑌶𑍌𑌨𑌕— 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ ௧௦ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌨𑍁 𑌬𑌲𑌾𑌹𑌕𑌾 𑌮𑍇𑌘𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃 𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑌡𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌧𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍀𑌰𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌊𑌰𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌬𑍍𑌧𑌤𑌰𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌰𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌯𑌾 𑌆𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑌭𑍀𑌰𑌃 𑌘𑍋𑌷𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑍇 𑌚 ॥ ௧௨ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌸𑌹𑌜𑌨𑌾𑌪𑍍𑌜𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌤𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍

த்யானித்து மனோமயமான த்ரவ்யங்களால் பூஜித்தார். சிலசமயம் பக்திப் பெருக்கத்தால் வ்யாபித்தவராகிப் பூஜையை மறந்தார். 8-9

ஓ ப்ருகுச்ரேஷ்டராகிய சௌநகரே! மார்க்கண்டேயர் புஷ்பபத்ராநதிக் கரையில் ஸந்த்யாகாலத்தில் வீற்றிருக்கும்பொழுது பெருங்காற்று உண்டாயிற்று. 10

கடோரமான சப்தத்தை வ்ருத்திபண்ணும் வாயுவைச் சார்ந்து கடினமான மேகங்கள் தோன்றின. மின்னல்களுடன் கூடியவைகளும், மிகுதியாகக் கர்ஜிப்பவைகளுமான மேகங்கள், சக்ரம்போல் பருத்த மழையின் தாரைகளை நான்கு புறத்திலும் பொழிந்தன. 11

பிறகு காற்று வேகத்தாலுண்டான அலைகளால் பூமண்டலத்தை நான்கு புறத்திலும் கவருவனவும் உக்ரமான முதலைகளும் பயங்கரமான சுழல்களும் கம்பீரமான சத்தமுமுடைய ஸமுத்ரங்கள் நான்கு புறத்திலும் காணப்பட்டன.

அந்தர்ப³ஹிஶ்சாத்³பி⁴ரதித்³யுபி⁴: க²ரை:
ஶதஹ்ரதா³பி⁴ருபதாபிதம் ஜக³த் ।
சதுர்வித⁴ம் வீக்ஷ்ய ஸஹாத்மநா முநி-
ர்ஜலாப்லுதாம் க்ஷ்மாம் விமநா: ஸமத்ரஸத் ॥ 13

தஸ்யைவமுத்³வீக்ஷத ஊர்மிபீ⁴ஷண:
ப்ரப⁴ஞ்ஜநாகூ⁴ர்ணிதவார்மஹார்ணவ: ।
ஆபூர்யமாணோ வர்ஷத்³பி⁴ரம்பு³தை³:
க்ஷ்மாம் த்³வீபவர்ஷாத்³ரிபி⁴ரப்யதா⁴த்ஸமம் ॥ 14

ஸக்ஷ்மாந்தரிக்ஷம் ஸதி³வம் ஸபா⁴க³ணம்
த்ரைலோக்யமாஸீத்ஸஹ தி³க்³பி⁴ராப்லுதம் ।
ஸ ஏக ஏவோர்வரிதோ மஹாமுநி-
ர்ப³ப்⁴ராம விக்ஷிப்ய ஜடா ஜடா³ந்த⁴வத் ॥ 15

அந்தர்ப³ஹிஶ்ச தாபிதம் வீக்ஷ்ய க்ஷ்மாம் ச ஜலாப்லுதாம் வீக்ஷ்ய முநி: ஸமத்ர-
ஸத்[illegible] ஸஹாத்மநைவ தாபிதம் அத்³பி⁴: கத²ம்பூ⁴தாபி⁴: அதித்³யுபி⁴: அதி-
க்ராந்தத்³யுலோகாபி⁴: க²ரைஶ்ச ஸூர்யரஶ்மிபி⁴: வாயுபி⁴ர்வா விஶேஷ:
ஶதஹ்ரதா³பி⁴ஶ்ச வித்³யுத்³பி⁴: தீவ்ரோஷ்ணஸம்பந்த⁴ஸாரேண ॥ 13 ॥ தஸ்யேதி
ப்ரப⁴ஞ்ஜநேந க்ஷோபி⁴ணீக்ருதம் ஆகூ⁴ர்ணிதம் வா: உத³கம் யஸ்மிந் ஸ: அப்யதா⁴த்
ஆச்சா²த³யாமாஸ ஸமம் ஸஹ ॥ 14 ॥ ஸக்ஷ்மேதி । ஸஹஸா ஸக்ஷ்மாந்தரிக்ஷம் க்ஷ்மாந்
தரிக்ஷஸ்த²ப்ராணிஸஹிதம் ஸதி³வம் ஸ்வர்க³ஸ்த²தே³வஸஹிதம் பா⁴க³ணா ஜ்யோதி-
ர்க³ணா: தைஸ்ஸஹிதம் ஜடா: விக்ஷிப்ய விகீர்ய ॥ 15 ॥ க்ஷுத்³ருதி । பரிஶ்ரமேண

மார்க்கண்டேயமுனிவர் ஆகாயத்தை அதிக்ரமித்த ஜலங்களாலும் கடோரமான ஸூர்யகிரணங்களாலும் மின்னல்களாலும் தம்முடன் உள்ளும் வெளியிலும் தாபமடைந்த † நான்குவித ப்ரபஞ்சத்தையும் ஜலம் வ்யாபித்த பூமியையும் பார்த்து வருத்தமடைந்தவராகி நடுங்கினர். 13

அலைகளால் பயங்கரமாயும் வாயுவால் அசைவதுமாகிய ஜலமுடைய ஸமுத்ரமானது அந்த முனிவர் பார்த்திருக்கும்பொழுதே வர்ஷிக்கும் மேகங்களால் தீவு, வருஷம் முதலியவைகளுடன் ஒரே ஸமயத்தில் பூமியை மறைத்தது. 14

பூமி, அந்தரிக்ஷம் இவைகளிலுள்ளவைகளுடனும், ஸ்வர்க்கத்திலிருப்பவர்களுடனும், ஜ்யோதிர்கணங்களுடனுங்கூடிய மூவுலகும் விரைவில் ஜலத்தினல் வ்யாபித்தது. மஹாமுனிவராகிய இந்த மார்க்கண்டேயர் ஒருவரே அலைகளுடன்கூடிய ஜலத்தில் ஜடைகளை விரித்துக்கொண்டு ஜடன், மூடன்போல் சுற்றினர். 15

† ஜராயுஜம், அண்டஜம், ஸ்வேதஜம், உத்பிஜ்ஜம் என்று நான்கு விதம்,

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌟𑍍𑌪𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌮𑌕𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌲𑍈
𑌰𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌚𑌿𑌨𑌭𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌹𑌤𑌃 ।
𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌶𑍋
𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌖𑌂 𑌗𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 16

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌗𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌰𑌲𑍈𑌸𑍍𑌤𑌾𑌡𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌯𑌾𑌦𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌘𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 17

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍋𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌭𑌯𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌤𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ 18

𑌅𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯𑍁𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌯𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 19

𑌸 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌕𑍁𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ।
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑍋𑌤𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌫𑌲𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 20

𑌇𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌗𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌇𑌷𑍇𑌰𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௬ ॥ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌘𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 ॥௧௭॥௧௮॥ 𑌅𑌯𑍁𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௯॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌕𑌕𑍁𑌦𑌿 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑍋𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌵𑌟𑌂 ॥௨௦॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌯

பசி தாகங்களால் சூழ்ந்தவரும் மகரங்களாலும், திமிங்கிலங்களாலும், தூரத்தப்பட்டவரும் அலேகளாலும் வாயுவாலும் அடிபட்டவரும் ச்ரமத்தால் வ்யாபித்தவருமாகிய மார்க்கண்டேயர் அபாரமான இருளினல் ப்ரமித்துத் திசைகளேயும் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் அறியவில்லே. 16

சிலஸமயம் பெரும் சுழலில் வஸ்திரமில்லாமலிருக்கிறர். சிலஸமயம் அலே களால் அடிபடுகிறர். சிலஸமயம் (இவரைப் புசிப்பதற்காக) ஒன்றுக்கொன்று சண்டைபோடும் துஷ்டஜந்துக்களால் பக்ஷிக்கப்படுகிறர். 17

சிலஸமயம் சோகம் சிலஸமயம் மோஹம் சிலஸமயம் துக்கம், சிலஸமயம் சுகம் சிலசமயம் பயம் சிலசமயம் வ்யாதி முதலியவைகளால் துன்பமடைந்து ம்ருத்யுவை அடைகிறர். 18

விஷ்ணுமாயையால் சூழ்ந்த மனமுடையவரும் அவ்விடத்தில் ப்ரமிப்பவருமாகிய இவர்க்கு வெகுகோடி வருஷங்கள் சென்றன. 19

அங்கு ப்ரமிக்கும் அந்த ப்ராம்ஹணராகிய மார்க்கண்டேயர் பூமியில் மேலான விடத்தில் பலன்களாலும் தளிர்களாலும் விளங்கப்பெற்ற மனேஞ்ஞமான ஆலமரத்தைக் கண்டார். 20

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑍍 ।
𑌶𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌪𑍁𑌟𑌕𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 𑌤𑌮𑌃 ॥ 21

𑌮𑌹𑌾𑌮𑌰𑌕𑌤𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑌦𑌨𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍 ।
𑌕𑌮𑍍𑌬𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌰𑌸𑍍𑌕𑌂 𑌸𑍁𑌨𑌸𑌂 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥ 22

𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍈𑌜𑌦𑌲𑌕𑌾𑌭𑌾𑌤𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌬𑍁𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑍍𑌣𑌦𑌾𑌡𑌿𑌮𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌧𑌰𑌭𑌾𑌸𑍇𑌷𑌚𑍍𑌛𑍋𑌣𑌾𑌯𑌿𑌤𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 23

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌹𑌾𑌸𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍈𑌜𑌦𑍍𑌵𑌲𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌨𑌾𑌭𑌿𑌦𑌲𑍋𑌦𑌰𑌮𑍍 ॥ 24

𑌶𑌾𑌖𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑍍 ॥௨௧॥ 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌰𑌕𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌦𑌨𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌬𑍁𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌖𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌰𑌸𑍍𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌸𑍁𑌨𑌸𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍇 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 ॥௨௨॥ 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍈𑌜𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌮𑌾𑌨𑍈𑌰𑌲𑌕𑍈𑌰𑌾𑌭𑌾𑌤𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌬𑍁𑌵𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑌾𑌡𑌿𑌮𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌭𑌾𑌸𑌾 𑌈𑌷𑌚𑍍𑌛𑍋𑌣𑌾𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 ॥௨௩॥ 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌦𑌰𑍁𑌣𑌾𑌵𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌾𑌸𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍈𑌜𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌲𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌨𑌾𑌭𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌦𑌲𑌵𑌦𑍍 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌦𑌲𑌵𑌦𑍁𑌦𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 ॥௨௪॥ 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌚𑌾𑌰𑌵𑌃 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌯𑍋 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂

அந்த ஆலமரத்தின் வடகிழக்கான கிளையில் ஓர் இலையில் ஒளியால் இருளைக் கவருகிறவரும், உயர்ந்த மரகதம் (அல்லது இந்திரநீலம்) போல் ச்யாமளவர்ண முடையவரும், மனோஞ்ஞமான முகாரவிந்த முடையவரும், சங்குபோன்ற கழுத்துள்ளவரும், சிறந்த மார்புடையவரும், அழகிய நாஸிகை யுள்ளவரும், ஸுந்தரமான புருவமுடையவரும், மூச்சுக்காற்றால் அசையும் அளகங்களால் விளங்குகிறவரும், சங்குப்போன்ற அழகான காதுகளில் தாடிம (மாதுளை) புஷ்பங்களை யணிந்தவருமாகிய ஒரு சிசுவைக் கண்டார். அவர், பவளம்போன்ற உதடுகளின் காந்தியால் சிறிது சிவந்த அம்ருதம்போன்ற மந்த ஹாஸமுடையவராய், தாமரைதளம்போல் சிறிது சிவந்த கடைக்கண்ணுடைய வராய், மனோஞ்ஞமான ஹாஸ்யமுள்ள பார்வையுடையவராய், ச்வாஸங்க ளால் அசையும் ரேகைகளால் சஞ்சலமும் கம்பீரமுமான நாபியுடையதும் அரசின் இலைபோன்றதுமான வயிறுடையவராய், மனோஞ்ஞமான விரல்க ளுடைய கைகளால் பாதாரவிந்தத்தை இழுத்து வாயில் வைத்துப்பானம் செய்பவராய் விளங்கினார். ஓ ப்ராம்ஹண ச்ரேஷ்டராகிய சௌநகரே!

पादाङ्गुलिभ्यां पाणिभ्यामुन्नीय चरणाम्बुजम् ।
मुखे निधाय विप्रेन्द्रो धयन्तं वीक्ष्य विस्मितः ॥ 25

तद्दर्शनाद्वीतपरिश्रमो मुदा
प्रोत्फुल्लहृत्पद्मविलोचनाम्बुजः ।
प्रहृष्टरोमाद्भुतभावशङ्कितः
प्रष्टुं पुरस्तं प्रससार बालकम् ॥ 26

तावच्छिशोर्वै श्वसितेन भार्गवः
सोऽन्तश्शरीरं मशको यथाविशत् ।
तत्राप्यदो न्यस्तमचष्ट कृत्स्नशो
यथापुराऽमुह्यदतीव विस्मितः ॥ 27

खं रोदसी भगणानद्रिसागरान्
द्वीपान् सवर्षान् ककुभस्सुरासुरान् ।
वनानि देशान् सरितः पुराकरान्
खेटान् व्रजानाश्रमवर्णवृत्तयः ॥ 28

उन्नीय कृष्ट्वा धयन्तं पिबन्तं ॥ २५ ॥ तद्दीति । हृत्पद्मञ्च विलोचनाम्बुजे च प्रोत्फुल्लानि यस्य सः अद्भुतभावः अत्याश्चर्यरूपं तेन शङ्कितस्सन्नपि तं प्रष्टुं पुरः प्रससार समीपङ्गतः ॥ २६ ॥ तावदिति । अदः इदं जगत् यथापुरा प्रळयात्पूर्वं न्यस्तं विन्यस्तं दृष्ट्वा च अतीवविस्मितस्सन्नमुह्यत् ॥ २७ ॥ कृत्स्नशोदर्शनं प्रपञ्चयति खमिति । ककुभो दिशः पुराणि आकरांश्च खेटान् कर्षकग्रामान् व्रजान् गोकुलानि आश्रमांश्च वर्णांश्च तेषां वृत्तीश्च दृष्टवान् ॥

இவ்வளவு மஹிமைவாய்ந்த அந்தச் சிசுவாகிய பகவானை மார்க்கண்டேயர் பார்த்து ஆச்ரயமடைந்தார். 21–25

சிசுவைப் பார்த்ததால் ச்ரமம் நீங்கியவரும் ஸந்தோஷத்தால் மலர்ந்த ஹ்ருதயபத்மத்தையும் நேத்திராரவிந்தங்களை யுடையவரும் மயிர்க்கூச்சலடைந்தவரும் ஆச்சர்யமான ரூபத்தால் ஸந்தேஹங்கொண்டவருமாகிய மார்க்கண்டேயர் அந்தச் சிறுவரை விசாரிப்பதற்கு முன்னால் சென்றார். 26

மார்க்கண்டேயர் அப்பொழுது சிசுவின் மூச்சுக்காற்றால் மசகம் (கொசு) போல் சரீரத்திற்குள் ப்ரவேசித்தார். அங்கேயும் முன்போல் அமைந்த ப்ரபஞ்சம் முழுவதையும் பார்த்து மிகவும் ஆச்சர்யமடைந்து மோஹித்தார். 27

இந்த முனிவர், ஆகாயம், ஸ்வர்க்கம், பூமி, நக்ஷத்ரகணங்கள், பர்வதங்கள் ஸமுத்ரங்கள், வர்ஷங்களுடன்கூடிய தீவுகள், திசைகள், தேவர்கள், அஸுரர்கள், வனங்கள், தேசங்கள், நதிகள், நகரங்கள், ஆகாரங்கள், (ரத்னம் முதலியவை உண்டாகுமிடம்) கேடங்கள் (பயிரிடுகிறவர்களின் க்ராமம்) கோகுலங்கள்

𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍌
𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯𑍁𑌗𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌦𑌿𑌵𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 29

𑌹𑌿𑌮𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌹𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌦𑍀𑌂
𑌨𑌿𑌜𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌋𑌷𑍀 𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌞𑍍𑌛𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌶𑍋𑌰𑍍𑌵𑍈
𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌪𑌤𑌲𑍍𑌲𑌯𑌾𑌬𑍍𑌧𑍌 ॥ 30

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌕𑍁𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍂𑌢𑌂
𑌵𑌟𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌣𑌪𑍁𑌟𑍇 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍 ।
𑌬𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌨
𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 ॥ 31

𑌅𑌥 𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌯𑌾𑌦𑌤𑌿𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌮𑍍 ॥ 32

𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌸𑌦𑌿𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑍈𑌵 ॥ 29 ॥ 30 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌟𑌪𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌤𑍋𑌕𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌸𑍁𑌧𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 ॥ 31 ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌥 𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌭𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 ॥ 32 ॥ 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ।

ஆச்ரமங்கள், வர்ணங்கள் இந்த ஆச்ரமவர்ணங்களின் வ்ருத்திகள், மஹாபூதங்கள், பூதவிகாரங்கள், பலவித யுகங்களையும் கல்பங்களையும் கற்பிக்கும் காலம் வ்யவஹாரத்திற்குக் காரணமானவைகள், ஸத்துப்போல் தோற்றமுள்ளன முதலிவற்றையும் பார்த்தார். 28—29

ஹிமவத்பர்வதம் அந்த புஷ்பவஹை என்ற நதி தமதாச்ரமம் இவைகளையும் பார்த்தார். எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டு சிசுவின் மூச்சுக்காற்றால் வெளியில் தள்ளப்பட்டு ப்ரளயஸமுத்திரத்தில் விழுந்தார். 30

பூமியிலே மேலான இடத்தில் முளைத்த ஆலமரத்தையும் அதன் இலையில் சயனித்த சிசுவையும் பார்த்து அந்தச் சிசுவின் அன்பும் அமுதம்போன்ற மந்தஹாஸமுடைய கடைக்கண் பார்வையால் பார்க்கப்பட்டார். 31

பிறகு(முந்தியே)மனத்திலிருக்கும் அந்தச்சிசுவை நேத்ரங்களால் பார்த்து மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து அதோக்ஷஜரை ஆலிங்கனம் செய்ய எதிரில் வந்தார். 32

𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌾𑌧𑍀𑌶𑍋 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌶𑌯𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌦𑌧𑍇 𑌋𑌷𑍇𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌥𑍇𑌹𑌾𑌨𑍀𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ॥ 33

𑌤𑌮𑌨𑍍𑌵𑌥 𑌵𑌟𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌲𑌵𑌃 ।
𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 34

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌤𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌵 𑌋𑌷𑍇𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍀𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍈𑌵𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 33 ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁 𑌵𑌟𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌲𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌏𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 34 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

அதற்குள் போகேச்வரும் ஹ்ருதயகுஹையில் இருப்பவருமாகிய இந்தப் பகவான் தெய்வமில்லாதவன் செய்த க்ரியைபோல் இந்த மார்க்கண்டேயரிஷி பார்த்திருக்கும்பொழுதே அந்தர்த்தான மடைந்தார். 33

ஓ ப்ரும்ஹரிஷியே! இவர் பார்க்க அந்தப் பகவானைச் சார்ந்து ஆலவிருக்ஷமும், ஜலமும், லோகப்ரளயமும் ஒரு க்ஷணப்பொழுதில் மறைந்தன. இந்த மார்க்கண்டேயர் தமதாச்ரமத்தில் முன்போலிருந்தார். 34

௯-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

दशमाध्याय प्रारम्भः

॥ सूतः ॥

स एवमनुभूयेदं नारायणविनिर्मितम् ।
वैभवं योगमायायास्तमेव शरणं ययौ ॥ 1

॥ ऋषिः ॥

प्रपन्नोऽस्म्यङ्घ्रिमूलं ते प्रपन्नाभयदं हरे ।
यन्माययापि विबुधा मुह्यन्ति ज्ञानकाशया ॥ 2

॥ सूतः ॥

तमेवं निभृतात्मानं वृषेण दिवि पर्यटन् ।
रुद्राण्या भगवान्रुद्रो ददर्श स्वगणैर्वृतः ॥ 3

दशमे शिव आगत्य मार्कण्डेयाय वरान्ददौ ।
तेन साकं [illegible] साश्चर्यं [illegible] ॥

टी॥ प्रपन्नोऽस्मीति। ज्ञानकाशया ज्ञानवत्प्रकाशमानया [illegible] विना
विकारं [illegible] यस्य तव मायया ज्ञानिनोऽपि अहङ्कारेण मुह्य
न्तीत्यर्थः ॥ २ ॥ श्री नारायणवैभवदर्शनसन्तुष्टं [illegible] श्री शिवरू
पेण साम्बपार्वतीसमागत ॥ तमिति ॥ निभृतात्मानं समाहितचित्तं
रुद्राण्या भवान्या ॥ ३ ॥ ददर्शेति । निभृताः निश्चलाः [illegible] याश्रयाः

10-வது அத்யாயம்

ஸ்ரீஸூதர் கூறுகிறார்.

மார்க்கண்டேயர் நாராயணரால் ஏற்பட்ட யோகமாயையின் மஹிமையை இவ்வித மநுபவித்து அந்த நாராயணரையே சரணமடைந்தார். 1

மார்க்கண்டேயரிஷி கூறுகிறார்.

ஓ விஷ்ணுவே! சரணமடைந்தவர்களுக்கு அபயங்கொடுக்கும் உம்முடைய பாதமூலத்தை யடைந்தேன். ஞானம்போல் ப்ரகாசிக்கும் உம்முடைய மாயையால் பண்டிதர்களும் மோஹமடைகிறார்கள். 2

ஸூதர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் ஏகாக்ரமான மனமுடைய மார்க்கண்டேயரைப் பார்வதியுடன் வ்ருஷபவாஹனத்தில் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் பகவானாகிய ருத்ரர் தம் கணங்களுடன் சூழ்ந்தவராகிப் பார்த்தார். 3

अथोमा तमृषिं वीक्ष्य गिरिशं समभाषत ।
पश्येमं भगवन्विप्रं निभृतात्मेन्द्रियाशयम् ॥ 4
निभृतोदझषव्रातो वातापाये यथार्णवः ।
कुर्वस्य तपसः साक्षात्संसिद्धिं सिद्धिदो भवान् ॥ 5

॥ श्रीरुद्र उवाच ॥

नैवेच्छत्याशिषः क्वापि ब्रह्मर्षिर्मोक्षमप्युत ।
भक्तिं परां भगवति लब्धवान्पुरुषेऽव्यये ॥ 6
अथापि संवदिष्यामो भवान्येतेन साधुना ।
अयं हि परमो लाभो नृणां साधुसमागमः ॥ 7
इत्युक्त्वा तमुपेयाय भगवान्स सतां गतिः ।
ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वदेहिनाम् ॥ 8

देहेन्द्रियादीनामपि पश्यसः ॥४॥ निभृतेति । निभृतः निश्चलः उदझषव्रातः यस्मिन् सः संसिद्धिं फलं साक्षात्कारपर्यन्तं करोतु भवान् सिद्धिदः ॥५॥ नेति । आशिषः ऐहिकामुष्मिकलक्षणाः उत अपि च मोक्षं भक्तिरिति ॥६॥ अथेति । संवदिष्यामः संवादं करिष्यामः ॥७॥ इतीति । सतां गतिः केवलहेतुः ईशान इति ॥८॥ तयोरिति । आज्ञायोगः कारणस्य

பிறகு உமை, அந்த ரிஷியைப் பார்த்துக்கைலாஸபதியிடம் சொல்லுகிருள். ஓ பகவானே ! இந்த முனிவரைப் பார்க்க வேண்டும். இவர், காற்றில்லாத ஸமயத்தில் அசைவற்ற அலைகளேயும் மத்ஸ்யங்களேயுமுடைய ஸமுத்ரம்போல், ஏகாக்ரமான தேஹம், இந்திரியங்கள், மனம் இவைகளுடையவர்; இந்த ப்ராம் ஹணருடைய தபஸுக்குப் பலனை ப்ரகாசப்படுத்தும். நீர் பலன்கொடுப்பவ ராகிறீர். 4—5

ஸ்ரீருத்ரர் கூறுகிறுர்.

ப்ரும்ஹர்ஷியாகிய இந்த மார்க்கண்டேயர் நன்மைகளை விரும்பவே மாட்டார்; மோக்ஷத்தையும் விரும்பமாட்டார். அழிவற்றவரும், புருஷருமாகிய பகவானிடம் சிறந்த பக்தியை அடைந்தவர். 6

ஓ பவானி ! ஆனுலும் இந்த ஸாதுவுடன் ஸம்வாதம் செய்வோம். மானிடர்களுக்கு ஸாதுக்களுடன் சேர்க்கை என்பது பரமலாபமேயாம். 7

வித்யைக ளனைவற்றுக்கும் ப்ரபுவும், ப்ராணிக ளனைவற்றுக்கும் ஈச்வரரும், ஸாதுக்களுக்குக் கதியுமாகிய அந்தப் பகவான் இவ்விதம் சொல்லி மார்க்கண்டேயரிடம் சென்றுர். 8

𑌤𑌯𑍋𑌰𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌶𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌃 ।
𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌧𑍀𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ 9
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌗𑌿𑌰𑍀𑌶𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌆𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 10
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌡𑌿𑌤𑍍𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌜𑌟𑌾𑌧𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑌶𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ 11
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌧𑌨𑍁𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌸𑌿𑌚𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌡𑌮𑌰𑍁𑌕𑌕𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌸𑌹 ।
𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌭𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 ॥ 12
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌉𑌨𑍍𑌮𑍀𑌲𑍍𑌯 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌸𑌗𑌣𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌯𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥ 13
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍈𑌕𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌨𑌨𑌾𑌮 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ 14

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃॥௯॥௰॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀𑌤𑌿। 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌅𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌹𑍃𑌦𑌿
𑌭𑌾𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑌡𑌿𑌤𑍍𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌜𑌟𑌾𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌿
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂॥௧௧॥ 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌶𑍂𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂॥௧௨॥ 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹—
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌉𑌮𑌯𑌾𑌸𑌹𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇॥௧௩॥ 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍋

லோகஸ்வரூபர்களும், ஈசர்களுமாகிய பார்வதி பரமேச்வரர்கள் ப்ரத்யக்ஷமாகிய வரவையும், தம்மையும், ப்ரபஞ்சத்தையும், தகையப்பட்ட அந்தக்கரண வ்ருத்திகளுடைய அந்த மார்க்கண்டேயர் அறியவில்லை. 9

கைலாஸவாஸியும், பகவானுமாகிய ஈச்வரர் அதை யறிந்து "வாயு த்வாரத்தைப்போல்" மார்க்கண்டேயருடைய ஹ்ருதய குஹையின் ஆகாசத்தில் யோகமாயையால் ப்ரவேசித்தார். 10

மார்க்கண்டேயர் தம் மனத்திலும், விரைவாக வந்த சிவனைப் பார்த்து ஹ்ருதயத்தில் ஆச்சரியமடைந்தார். அந்த சிவன் மின்னல்போன்ற ஜடைகளைத் தரித்தவர்; மூன்று நேத்ரங்களை யுடையவர். எட்டுக் கைகளுடையவர். உயர்ந்தவர், உதயமான ஸூர்யன் போன்றவர்; புலித்தோலை வஸ்திரமாக உடையவர். சூலம், வில், பாணம், கத்தி, கேடயம் இவைகளுடன் ருத்ராக்ஷமாலை, டமருகம், கபாலம், பரசு இவைகளைத் தரித்தவர், ப்ரகாசிப்பவர்.

மார்க்கண்டேயர், என்ன இது எவ்விடமிருந்து வந்தது என்று ஸமாதியினின்று ஒழிவடைந்து கண்களைத் திறந்து கணங்களுடன் கூடியவரும், உமையுடன் கூடியவருமாக வந்த சிவனைப் பார்த்தார். 13

மார்க்கண்டேயரிஷி மூவுலகுக்கும் ஒரே குருவாகிய ருத்ரரைச் சிரஸால் நமஸ்கரித்தார். கணங்களுடன் கூடிய சிவனுக்குப் பார்வதியுடன் நல்வரவு,

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌦𑌧𑌾𑌤𑍍𑌸𑌗𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌹𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌾𑌸𑌨𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑌕𑍈𑌃 ॥ 15

𑌆𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍋 ।
𑌕𑌰𑌵𑌾𑌮 𑌕𑌿𑌮𑍀𑌶𑌾𑌨 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥ 16

𑌨𑌮𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍃𑌡𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌰𑌜𑍋𑌜𑍁𑌷𑍇𑌽𑌥 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌮𑍋𑌜𑍁𑌷𑍇 ॥ 17

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸𑌤𑌾𑌂𑌗𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ 18

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌵𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌰𑌦𑍇𑌶𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌅𑌮𑍋𑌘𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 19

𑌨𑌨𑌾𑌮 ॥௧௪॥௧௫॥ 𑌆𑌹𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌨𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌪𑌾 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௧௬॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌮𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍃𑌡𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌖𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌃 ॥௧௭॥௧௮॥ 𑌵𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌪𑌂 ॥௧௯॥ 𑌵𑌰𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌽𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌾𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍

ஆஸனம், பாத்யம், அர்க்யம், சந்தனம், புஷ்பம், தூபம், தீபம் இவைகளால் பூஜையைச் செய்தார். 14—15

சிவனிடம் சொல்லுகிறார். ஒ ப்ரபுவே! ஒ ஈசான! உங்களுடைய மஹிமையால் பூர்ணகாமராகிய உமக்கு எதைச்செய்வேன். உம்மால் இந்த உலகம் ஸுகமுள்ளதாகிறது. 16

சாந்தரும், ஸத்வகுணரூபியும், நன்ருய் ஸுகப்படுத்துகிறவரும் சிவனுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். ரஜோகுணமடைந்தவரும், பிறகு தமோகுணமடைந்தவரும், கோரருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 17

ஸ்ரீ ஸூதர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் ஸ்துதிக்கப் பெற்றவரும், பகவானும், ஸாதுக்களுக்குக் கதியுமாகிய மஹாதேவர் ப்ரஸன்னமான மனத்துடன் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்து நன்ருய் ஹாஸ்யஞ்செய்து மார்க்கண்டேயரிடம் சொல்லுகிறார். 18

ஸ்ரீ ருத்ரர் கூறுகிறார்.

உமக்கு வேண்டுவதான வரனைக் கேட்கவேண்டும். வரங்கொடுப்பவர்களுக்கு ப்ரபுக்கள் நாங்கள் மூவர்; (ப்ரும்ஹா, விஷ்ணு, ருத்ரர்) மூவரின் தர்சனம் அமோகமானது. இவர்களிடம் மானிடன் மோக்ஷமடைகிறான். 19

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑌵𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌃 ।
𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥ 20

𑌸𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 21

𑌨 𑌤𑍇 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇𑌽𑌜𑍇 𑌚 𑌭𑌿𑌦𑌾𑌮𑌣𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ।
𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌮𑍀𑌮𑌹𑌿 ॥ 22

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌮𑍍𑌮𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌿𑌲𑌾𑌮𑌯𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 ॥ 23
𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌮𑍍𑌮𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌨𑍋𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌯𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌮𑌯𑌮𑍍 ।
𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌂𑌯𑌮𑍈𑌃 ॥ 24

[illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 ॥௨௦॥ 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥ ௨௧ ॥ [illegible] 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌣𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌅𑌣𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 [illegible] ॥௨௨॥௨௩॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌃 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 𑌤𑍈𑌃 ॥௨௪॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾

ப்ராஹ்மணர்கள், ஸாதுக்கள், சாந்தர்கள், பற்றுதலில்லாதவர்கள், பூதவாத்ஸல்யமுள்ளவர்கள், எங்களிடம் முக்கிய பக்தியுள்ளவர்கள், வைரமற்றவர்கள்; பிர்மத்தைப் பார்ப்பவர்கள். ஜனங்களுடன் கூடிய லோகபாலர்கள், நான், பகவானுகிய ப்ரும்ஹா, ஈச்வரராகிய விஷ்ணு இவர்களும் ப்ராம்ஹணர்களை ஸ்துதி செய்கிருர்கள்; பூஜிக்கிருர்கள்; உபாஸ்தி செய்கிருர்கள். 20-21

ப்ராம்ஹணர்கள் என்னிடத்திலும், அச்யுதரிடத்திலும், ப்ரும்ஹாவிடத்திலும் பேதத்தை அணுவேனும் பார்க்கமாட்டார்கள்; தனக்கும் பிறருக்கும் பேதத்தை அணுவேனும் பார்க்கமாட்டார்கள். ஆகையால் நாங்கள் உங்களை பஜிக்கிறோம். 22

ஜலமயமான தீர்த்தங்கள் தரிசனத்தாலேயே பரிசுத்தஞ் செய்யாதவைகள்; ம்ருத்(மண்) சிலை (கல்லு) இவைமயமான தேவர்கள் தரிசனத்தாலேயே பரிசுத்தஞ்செய்யார்கள். அவர்கள் வெகு காலத்திற்கப்பால் பரிசுத்தஞ்செய்வார்கள். ஸாதுக்கள் தரிசனத்தாலேயே பரிசுத்தஞ்செய்வார்கள். 23

ப்ராம்ஹணர்களை நமஸ்கரிக்கிறோம். அவர்கள் மனத்தின் ஏகாக்ரத்தன்மையாலும், தபஸ்ஸாலும், அத்யயனத்தாலும், இந்திரிய நிக்ரஹத்தாலும் வேதமயமான எங்களுடைய ரூபத்தைத் தரிக்கிருர்கள். 24

𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑍇 ।
𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 25

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑌲𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌚𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌾𑌯𑌨𑌮𑍃𑌷𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍 ॥ 26

𑌸 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌵𑌾𑌗𑌮𑍃𑌤𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌪𑍁𑌞𑍍𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ 27

॥ 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌲𑍀𑌲𑍇𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑍀𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ 28

𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ ௨௫ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌲𑌲𑌾𑌮𑌂 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋𑌰𑌮𑍃𑌤𑌾𑌯𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌽𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௨௬ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌪𑍁𑌞𑍍𑌜𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥ ௨௭ ॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌮𑌂𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ ௨௮ ॥ 𑌅𑌥𑌵𑌾𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌹-

---

மஹாபாதகஞ்செய்தவர்களும், சண்டாளர்களாலும், ச்ரவணத்தாலும், தர்சனத்தாலும் சுத்தமடைகிறார்கள். ஸம்பாஷணம் முதலியவைகளால் கேட்க வேண்டுமா? 25

ஸ்ரீ ஸூதர் கூறுகிறார்.

தர்ம ரஹஸ்யமுடையதும் செவிகளுக்கு அம்ருதாயனமுமான சந்திர பூஷணருடைய சொல்லை இவ்வாறு மார்க்கண்டேயரிஷி பானஞ்செய்து திருப்தி யடையவில்லை. 26

விஷ்ணுவின் மாயையால் வெகுகாலம் ப்ரமமடைந்தவரும் மிகவும் ச்ரமமடைந்தவருமாகிய மார்க்கண்டேயர் சிவனுடைய வாக்காகிய அம்ருதத்தால் துக்கங்கள் நீங்கியவராகி ருத்ரரிடம் சொல்லுகிறார். 27

மார்க்கண்டேயர் கூறுகிறார்.

ஆச்சரியம்! இந்த ஈச்வரலீலையானது தேஹமுடையோர்களுக்கு ஊஹிக்க முடியாதது. ஏனெனில் லோகேச்வரர்கள் அடங்கிய பூதங்களை வணங்குகிறார்கள்; ஸ்துதியும் செய்கிறார்கள். 28

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ॥ 29

𑌨𑍈𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌹𑌕𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ 30

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌯𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌗𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ 31

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ 32

𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௨௯ ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌕𑌥𑌮𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 — 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌏𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑍀𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑍈𑌰𑍇𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌹𑌕𑌂 𑌕𑌪𑌟𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌮𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌹𑌕𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌨𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௩௦ ॥ 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௩௧ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌯 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 ॥ ௩௨ ॥ 𑌵𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌰𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌵𑌰𑌂 𑌕𑌂

உபதேசிப்பவர்களாயினும் தர்மத்தை எல்லோரும் கைக்கொள்வதற்காக ப்ராணிகளின் தர்மத்தை அநுஷ்டிக்கிறார்கள்; கொண்டாடுகிறார்கள்; செய்யப் படுவதை ஸ்துதிசெய்கிறார்கள். 29

இதனால் உம்முடைய மாயாமயமான வ்ருத்தியுடைய நமஸ்காரம் முதலியவைகளால் பகவானாகிய உம்முடைய மஹிமையானது மாயையுள்ளவனுக்குக் கபடம்போல் தோஷமடையாது. 30

ஈச்வரன் மனத்தால் இந்த ப்ரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டித்து தாம் அதில் ப்ரவேசித்துச்செய்யும் குணங்களால் "ஸ்வப்னம் கண்டவன்போல்" கர்த்தாப்போல் தோன்றுகிறார். 31

மூன்று குணஸ்வரூபியும், மஹாத்மாவும், கேவலரும், அத்விதீயரும், குருவும், ப்ரும்ஹமூர்த்தியும், பகவானுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 32

கம் வ்ருணே நு பரம் ப்³ரஹ்மந் வரம் த்வத்³வரத³ர்ஶநாத் ।
யத்³த³ர்ஶநாத் பூர்ணகாமஸ்ஸத்யகாம: புமாந் ப⁴வேத் ॥ 33

வரமேகம் வ்ருணே(அ)தா²பி பூர்ணாத்காமாபி⁴வர்ஷணாத் ।
ப⁴க³வத்யச்யுதே ப⁴க்திம் தத்பரேஷு ததா² த்வயி ॥ 34

॥ ஸ்ரீ ஸூத: ॥

இத்யர்சிதோ(அ)பி⁴ஷ்டுதஶ்ச முநிநா ஸூக்தயா கி³ரா ।
தமாஹ ப⁴க³வாந் ஶர்வ: ஶர்வாண்யா சாபி⁴நந்தி³த: ॥ 35

॥ ஸ்ரீ ப⁴க³வாந் ॥

காமஸ்ஸர்வோ(அ)ஸ்து மஹர்ஷே(அ)ஸ்து ப⁴க்திமாம்ஸ்த்வமதோ⁴க்ஷஜே ।
ஆகல்பாந்தாத்³யஶ: புண்யமஜராமரதா ததா² ॥ 36

ஜ்ஞாநம் த்ரைகாலிகம் ப்³ரஹ்மந் விஜ்ஞாநம் ச விரக்திமத் ।
ப்³ரஹ்மவர்சஸ்விநோ பூ⁴யாத் புராணாசார்யதா(அ)ஸ்து தே ॥ 37

நு வரம் வ்ருணே யஸ்ய தவ த³ர்ஶநாத் பூர்ணகாம: ஸம்பூர்ணமநோரத²: ஸத்யகாம: யதே²ஷ்டம் ப்ராப்தஸம்பூர்ண: ॥ 33 ॥ 34 ॥ இதீதி । வரதா³நாய ஸ்வயமேவ ப்ரவ்ருத்த: ஶர்வாண்யா உமயா ச அபி⁴நந்தி³த: அநுமோதி³தஸ்ஸந் ஆஹ ॥ 35 ॥ காமேதி । காமோ(அ)யம் ஸர்வோ(அ)பி அநுவர்ண்யம் யஶ இத்யாதி³ ப்³ரஹ்மவர்சஸ்விநஸ்தே ஹ்ருத³யாதி³ த்ரிவர்த்தநேந யஸ்யாதோ⁴க்ஷஜே ப⁴க்திர் ॥ 36 ॥ 37 ॥ ஸம்வாதீ³தி । தஸ்ய சரித்ரஸ்ய பரமாநந்த³ம் ப⁴க³வாநாஹ

ஓ ப்ருஹ்மஸ்வரூபியே! சிறந்த தர்சனமுடைய உம்மைத்தவிர வேறு என்னவரனைக் கேட்டுக்கொள்வேன். புருஷன் உம்முடைய தர்சனத்தால் பூர்ணகாமனும் ஸத்யகாமனுமாகிறான். 33

ஆயினும் பூர்ணமான மனோரதங்களைப் பொழியும் உம்மிடம் ஒரு வரனைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்? உம்மிடத்தில்போல் பகவானுகிய அச்யுதரிடத்திலும் அச்யுதபக்தர்களிடத்திலும் பக்தியை யளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீ ஸூதர் கூறுகிறார்.

மார்க்கண்டேயமுனிவர் இவ்வாறு நன்றாய் ஸ்துதிக்கவும் ப்ரார்த்திக்கவும் பவானியால் கொண்டாடப்பட்ட பகவானுகிய சங்கரர் மார்க்கண்டேயரிடம் சொல்லுகிறார். 35

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

ஓ ப்ருஹ்மரிஷியே! ப்ருஹ்மதேஜஸ் உள்ளவரும் மஹர்ஷியுமாகிய உமக்கு விரும்பியவையாவும் உண்டாகட்டும். நீர் அதோக்ஷஜரிடம் பக்தியுள்ளவர். ப்ரளயம் வரையில் யசஸ்ஸும், புண்யமும், மூப்பு மரணமில்லாமையும் மூன்று காலத்தைச் சார்ந்த ஞானமும், வைராக்யமுடைய விஞ்ஞானமும், புராணசார்யனுக இருக்கும் தன்மையும் உமக்குண்டாகட்டும். 36-37

॥ 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌨𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾 ॥ 38

𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑌧𑍁𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌹𑌰𑌾𑌵𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ 39

𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 40

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌅𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥ 41

𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍 ॥௩௮॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 ॥௩௯॥ 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௪௦॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌾𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌆𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌪𑌾𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌨𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌯𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑌿𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௪௧॥

ஸூதர் கூறுகிறார்.

மூன்று கண்களுடைய அந்த ஈச்வரன் மார்க்கண்டேய முனிவருக்கு இவ்விதம் வரன்களைக் கொடுத்து முன் இந்த முனிவர் அநுபவித்த அந்த (யோக மாயாதர்சன) சரிதத்தை உமைக்குச் சொல்லிக்கொண்டு சென்றார். 38

யோகமஹிமையை அடைந்த பார்க்கவச்ரேஷ்டராகிய மார்க்கண்டேயரும் விஷ்ணுவிடம் முக்ய பக்தியை அடைந்து இப்பொழுதும் ப்ரத்யக்ஷமாக ஸஞ்சரிக்கிறார். 39

புத்திசாலியாகிய மார்க்கண்டேயர் அநுபவித்த அற்புதமான பகவானுடைய மாயாமஹிமையை உமக்கு வர்ணித்தேன். 40

பகவானுடைய மாயை மானிடர்களுக்கு ஸ்ருஷ்டிப்ரளயரூபமென்றறியாத சிலமூடர்கள் இதை வெகுகாலமாகச் சுழன்றுவரும் ஆகஸ்மிக ப்ரளயமென்று சொல்லுகிறார்கள். 41

𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌭𑍃𑌗𑍁𑌵𑌰𑍍𑌯𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂
𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌾𑌣𑍇𑌰𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌂𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑍁 𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑌯𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 42

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑍋𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮

𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌭𑍃𑌗𑍁𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌃 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿॥௪௨॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

எவன் சக்ரபாணியின் மஹிமைதங்கிய மார்க்கண்டேயருடைய இந்த சரித்தை ச்ரவணம் செய்விக்கிறனோ, ச்ரவணம் செய்கிறனோ அவ்விருவருக்கும் கர்மத்தைச்சார்ந்த ஸம்ஸாரபந்தம் ஏற்படாது. 42

மார்க்கண்டேயோபாக்யானத்தைக் கூறும்

10-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ ஏகாதஶாத்யாயப்ராரம்ப: ॥

॥ ஶ்ரீஶௌனக: ॥

அதேமமர்த²ம் ப்ருச்சா²மோ ப⁴வந்தம் ப³ஹுவித்தமம் ।
ஸமஸ்ததந்த்ரராத்³தா⁴ந்தே ப⁴வான் பா⁴க³வத தத்த்வவித் ॥ 1

தாந்த்ரிகா: பரிசர்யாயாம் கேவலஸ்ய ஶ்ரிய: பதே: ।
அங்கோ³பாங்கா³யுதா⁴கல்பம் கல்பயந்தி யதா² ச யை: ॥ 2

தன்னோ வர்ணய ப⁴த்³ரம் தே க்ரியாயோக³ம் பு³பு⁴த்ஸதாம் ।
யேன க்ரியாநைபுணேன மர்த்யோ யாயாத³மர்த்யதாம் ॥ 3

ஏகாத³ஶே து பரிசர்யாம் மஹாபுருஷவர்ணனம் ।
ரவேர்வ்யூஹஸ்ய வ்யூஹானாம் ஶ்ருதிஶ்ரவம் ப்ருத²க் ப்ருத²க் ॥
யேநார்சத்யுக்தமார்க்³கே³ண மர்த்ய: [illegible] ஸாமர்த்²யதாம் ।
தம் வக்தி க்ரியாயோக³ம் ஸாங்கோ³பாங்கா³தி³கல்பிதம் ॥

அதே²தி । அதே²தி ஹே ஸூத ஹே பா⁴க³வத ப³ஹுவித்தம தந்த்ரராத்³தா⁴ந்தே தத்த்வவித் । ப்ருஷ்டவ்யமாஹ — தாந்த்ரிகா இதி । பரிசர்யாயாம் உபாஸநாயாம் விஷயே கேவலஸ்ய சைதந்யக⁴நஸ்ய அங்கா³நி பாதா³தீ³நி உபாங்கா³நி க³ருடா³தீ³நி ஆயுதா⁴நி ஸுத³ர்ஶநாதீ³நி ஆகல்பா: கௌஸ்துபா⁴த³ய: தேஷாம் ஸமாஹாரம் யதா² கல்பயந்தி யைஶ்ச தத்த்வை: கல்பயந்தி । ப⁴த்³ரமிதி । தம் நோ வர்ணயேதி ।

11-வது அத்தியாயம்.

சௌனகர் வினவுகிறார்.

பாகவதராகிய ஓ ஸூத! ப்ரும்ஹமறிந்தவர்களுக்குள் சிறந்த உம்மிடம் இனி இந்த விஷயத்தைக் கேட்கிறோம். நீர் தந்திரங்களனைவற்றின் ஸித்தாந்தத்தில் தத்வமறிந்தவர். 1

சைதன்யரூபியான ஸ்ரீபதிக்கு உபாஸனையில் தாந்திரிகர்கள், அங்கங்கள் (பாதம் முதலியவை) உபாங்கங்கள் (கருடன் முதலியவை) ஆயுதங்கள் (சக்ரம் முதலியவை) ஆபரணங்கள் (கௌஸ்துபம் முதலியவை) இவைகளை எந்தத் தத்வங்களால் எவ்விதம் ஏற்படுத்துகிறார்கள். 2

உமக்கு நன்மையுண்டாகவேண்டும். க்ரியாயோகத்தை அறியவிரும்பிய எங்களுக்கு அதை வர்ணிக்கவேண்டும். இந்த க்ரியையின் திறமையால் மானிடன் தேவத்தன்மையை அடைகிறான். 3

॥ ஶ்ரீ ஸூத: ॥

நமஸ்க்ருத்ய குரூந் வக்ஷ்யே விபூதீர்வைஷ்ணவீரபி ।
யா: ப்ரோக்தா வேததந்த்ராப்யாமாசார்யை: பத்மஜாதிபி: ॥ 4

மாயாத்யைர்நவபிஸ்தத்த்வைஸ்ஸவிகாரமயோ விராட் ।
நிர்மிதோ த்ருஶ்யதே யத்ர ஸசித்கே புவநத்ரயம் ॥ 5

ஏதத்வை பௌருஷம் ரூபம் பூ: பாதௌ த்யௌஶ்ஶிரோ நப: ।
நாபிஸ்ஸூர்யோऽக்ஷிணீ நாஸே வாயு: கர்ணௌ திஶ: ப்ரபோ: ॥

ப்ரஜாபதி: ப்ரஜநநமபாநோ ம்ருத்யுரீஶிது: ।
தத்பாஹவோ லோகபாலா மநஶ்சந்த்ரோ ப்ருவௌ யம: ॥ 7

ஶ்ரீரூபமேவ ஶேஷஶய்யாதிவஸ்த்ராயுதஸ்ய தந்த்ரஸாரபூதம் குருந்நமஸ்க்ரு
த்யேதி। விபூதீ: விராட்புருஷாத்யா: ॥௪॥ பத்மஜாதிகம் நாம ஸூர்யாதிபிரபு
ஷிதம் ப்ரயத்நேநாஸ்மத்யோகம்ய யந்த்ரீதி ப்ரஶ்நஸ்ய வைராஜரூபேணைதத்
த்ரம் வக்த்ரம் விராட்புருஷமாஹ— மாயாத்யை: ப்ரக்ருதிஸூத்ர
மஹதஹங்காரபஞ்சதந்மாத்ரை: நவபிஸ்தத்த்வை: விகாரை: ஸஹ ஏகாதஶேந்த்ரியாணி
பஞ்சமஹாபூதாநீதி ஷோடஶதத்த்வோ விராட் ஸ புருஷ: நிர்மித:
யத்ர விராஜி ஸசித்கே சேதநாதிஷ்டிதே புவநத்ரயம் த்ருஶ்யதே ஶோபநாங்காதி
கம் நாமஸஹஸ்ரம் த்ருஶ்யதம் ॥௫॥ ஏததிதி । ஏதத்வை பௌருஷம் ரூபம்
பௌருஷஸ்ய வைராஜஸ்ய ரூபமேவ அம்ஶரூபேணாதிஷ்டிதத்வாத் தத்தேஹ
விவக்ஷயா தஸ்யாபி ரூபமுச்யதே அங்கவ்யாமோஹ பூ: பாதாவித்யாதிபி
ஸ்ருஷ்டிபி: ஸூர்யாத்யநுவாதேந பகவத்ராதாதிஶாவநாவிவ்ருணுதே ॥௬॥ ப்ரஜேதி।

ஸ்ரீ ஸூதர் கூறுகிறார்.

வேதம், தந்திரம், ப்ரும்ஹா முதலிய ஆசார்யர்களால் சொல்லப் பட்ட விஷ்ணு விபூதிகளேயும் குருக்களேயும் நமஸ்கரித்துச் சொல்லுகிறேன். 4

மாயை முதலிய † ஒன்பது தத்வங்களுடன் ‡ விகாரமயனுகி ப்ரஸித்தி பெற்ற விராட்புருஷன் ஏற்பட்டான். இந்த விராட்புருஷன் சேதனேயின் அதிஷ்டானமுள்ளபொழுது இவரிடம் மூவுலகும் காணப்படுகின்றன. 5

இதுவே வைராஜபுருஷனுக்கு ரூபமாகிறது. ப்ரபுவாகிய புருஷனுக்கு பூமி பாதங்கள், ஆகாசம் சிரஸ், அந்தரிக்ஷம் நாபி, ஸூர்யன் நேத்ரங்கள், வாயு நாஸிகைகள், திசைகள் செவிகள், ப்ரஜாபதி மேட்ரம், ஈச்வரனுக்கு ம்ருத்யு பாயு, லோகபாலர்கள் அவருக்கு பாகுக்கள், சந்திரன் மனஸ், யமன்

† ஒன்பது தத்வங்கள்-ப்ரக்ருதி, ஸூத்ரம், மஹத், அஹங்காரம், ஐந்து தன் மாத்ரைகள் இவைகளாம். ‡ விகாரங்களாவன-பதினேரு இந்திரியங்கள் ஐந்து மஹா பூதங்கள் இந்தப் பதினறும் விகாரங்களாம்.

𑌲𑌜𑍍𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌽𑌧𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌭𑍋 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌰𑍋𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌰𑍁𑌹𑌾 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌮𑍇𑌘𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌜𑌾𑌃 ॥ 8

𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌮𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌸𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 ॥ 9

𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 10

𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍀𑌂 𑌦𑌧𑌤𑍍 ।
𑌵𑌾𑌸𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 11

𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 ।
𑌮𑍌𑌲𑌿𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌭𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ 12

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑌂 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌯𑍁𑌃॥௭॥௮॥ 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍂𑌹𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹
𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑌃॥௯॥ 𑌮𑌹𑌿𑌷𑌾𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌭𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌜𑍀𑌵𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌤𑌾
𑌮𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿॥௰॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 ॥ ௧௧ ॥
𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 ॥௧௨॥ 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾

புருவங்கள், மஹிமையுள்ள பகவானுக்கு லஜ்ஜை மேலுதடு, லோபம் கீழுதடு, நிலவு தந்தங்கள், ப்ரமம் கர்வம், வ்ருக்ஷங்கள் ரோமங்கள், மேகங்கள் புருஷனுடைய கேசங்கள். 6–8

இந்த (வ்யஷ்டி) புருஷன் எவ்வளவோ எவ்வளவு அமைப்புள்ளவனோ அதுபோல் ஸமஷ்டி புருஷனும் லோகத்தின் அமைப்பால் அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளவன். 9

ஜன்மமில்லாத ஈசன் கௌஸ்துபம் என்ற வ்யாஜத்தால் சுத்தஜீவசைதன்யத்தைத் தரிக்கிறார். வ்யாபகராகிய விஷ்ணு கௌஸ்துபத்தின் வ்யாபித்த காந்தியை மார்பில் ப்ரகாசமான ஸ்ரீவத்ஸமாகத் தரிக்கிறார். 10

பலகுணமயமான தமது மாயையை வனமாலையாகவும் சந்தஸ்களின் விகாரத்தைப் பீதாம்பரமாகவும், மூன்று மாத்ரைகளுடைய ப்ரணவத்தை யஞ்ஞோபவீதமாகவும் தரிக்கிறார். 11

தேவராகிய ஈசன் ஸாங்கியத்தையும் யோகத்தையும் மகரகுண்டலங்களாகவும் ஜனங்களெல்லோராலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட ப்ரும்ஹலோகத்தை சிரஸ்ஸாகவும் தரிக்கிறார். 12

அநந்தாக்யம் ப்ரதாநம் தத் ஆஸநம் யததிஷ்டித: ।
தர்மஜ்ஞாநாதிபிர்யுக்தம் ஸத்த்வம் பத்மமிஹோச்யதே ॥ 13

ஓஜஸ்ஸஹோபலயுதம் ப்ராணதத்த்வம் கதாதர: ।
அபாம் தத்த்வம் தரவரம் தேஜஸ்தத்த்வம் ஸுதர்ஶநம் ॥ 14

நபஸ்தத்த்வம் நபஸ்ஸமமஸிம் சர்ம தமோமயம் ।
காலரூபம் ச ஶார்ங்காக்யம் ததா கர்மமயேஷுதிம் ॥ 15

இந்த்ரியாணி ஶராநாஹுராகூதிரஸ்ய ஸ்யந்தநம் ।
தந்மாத்ராண்யஸ்யாபிவ்யக்திர்முத்ரயார்தக்ரியாத்மதாம் ॥ 16

மண்டலம் தேவயஜநம் தீக்ஷா ஸம்ஸ்கார ஆத்மந: ।
பரிசர்யா பகவத ஆத்மநோ துரிதக்ஷய: ॥ 17

க்ருதம் ப்ரதாநம் யத் அதிஷ்டித: அதிஷ்டாயஸ்தித: தத் ஆஸநமிதம் பத்மம் ஸத்த்வம் ஸத்த்வகுண: ॥ ௧௩ ॥ ஓஜ இதி । தத்த்வம் ப்ராணதத்த்வம் 'ப்ராணோ வை பலம்' இதி ஶ்ருதே: தரவரம் ஶங்கம் ॥ ௧௪ ॥ ௧௫ ॥ இந்த்ரியாணீதி ॥ ஆகூதி: க்ரியாஶக்த்யாத்மகம் மந: அஸ்ய ரதஸ்ய அபிவ்யக்தி: பஹிரபிவ்யக்தரூபம் ஸ்வரூபப்ராப்யதயா முத்ரயா அர்தக்ரியாத்மதாம் வரதாபயாதிரூபத்வம் தத்தந்முத்ரயா ததா ததா பாவயேதித்யந்வய: ॥ ௧௬ ॥ மண்டலமிதி । மண்டலம் தேவயஜநம் தேவபூஜார்ஹம் ஸூர்யமண்டலமேவ பாவயேதித்யந்வய: அதவா ஹ்ருந்மண்டலம் வா தீக்ஷாஸம்ஸ்கார: ஆத்மந: ஶாஸ்த்ரக்ருதாம் ஸ்வதீக்ஷாமேவ ஆத்மநஸ்ஸம்ஸ்காரயோக்யதாம் பாவயேதித்யந்வய: பரிசர்யேதி பகவதஸ்ஸாம் பரிசர்யாம் ஸ்வஸ்ய ஸகலபாபக்ஷயாய ஸாதநரூபாம் பாவயேதித்யந்வய: ॥ ௧௭ ॥ பரிவ்ரு

அனந்தர் என்ற பெயருடைய எந்த ப்ரதானத்தை அதிஷ்டானமாக அடைந்தவரோ அது ஆஸனமாகிறது. தர்மம், ஞானம் முதலியவைகளுடன் கூடிய ஸத்வகுணமானது பத்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது. 13

ஓஜஸ், ஸஹஸ், பலம் இவைகளுடைய ப்ராணதத்வத்தை கதையாகவும் ஜலங்களின் தத்வத்தை சங்காகவும் தேஜஸ்ஸின் தத்வத்தைச் சக்ரமாகவும் தரிக்கிறார். 14

ஆகாசதத்வத்தை ஆகாசத்திற்குச் சமமான கத்தியாகவும், தமோவிகாரத்தைக் கேடயமாகவும், காலரூபமான சார்ங்கம் என்ற வில்லையும், கர்மமயமான அம்புறையையும் தரிக்கிறார். 15

இந்திரியங்கள் இவருக்கு பாணங்கள் என்றும் க்ரியாசக்தி ரதம் என்றும், தன்மாத்ரங்கள் ரதத்தின் வ்யக்தரூபமென்றும் முத்ரையால் வரதம், அபயம் இந்த ரூபமென்றும் கூறுகிறார்கள். 16

தேவபூஜாஸ்தானத்தை ஸூர்யமண்டலமாகவும், தன் தீக்ஷையை ஸம்ஸ்காரமாகவும் பகவானுக்குச்செய்யும் ஸேவையைத் தனக்குப் பாபநாசமாகவும்

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌲𑍀𑌲𑌾𑌕𑌮𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍 ॥ 18
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌯𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑌰𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑍇𑌽𑌭𑌜𑌤𑍍 ।
𑌆𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 𑌧𑌾𑌮𑌾𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌮𑍍 ॥ 19
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌹𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 𑌸𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥ 20
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌽𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 ॥ 21
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 22

𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑍀𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑌾𑌹 — 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌗𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑌾𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௭ ॥ ௧௮ ॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 … 𑌧𑌾𑌮 𑌅𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌂 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌅𑌭𑌜𑌤𑍍 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌅𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌮𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ ௧௯ ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑍃𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌃 ‘𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌰’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌂 ‘𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌿’𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௦ ॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌯𑍇𑌽𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌤𑍇 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑍇𑌨 𑌹𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌹𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑍋 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௨ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵

பாவிக்கவேண்டும். பகவான் † ஐச்வர்யம் முதலியவற்றை லீலாபத்மமாகத் தரித்திருக்கிறார். 17-18

பகவான் தர்மத்தையும் யசஸ்ஸையும் சாமரமாகவும் வ்யஜனமாகவும் அடைந்தார். ஒ ப்ராமணர்களே! வைகுண்டத்தைக் குடையாகவும் எங்கும் பயமில்லாத கைவல்யத்தை க்ருஹமாகவும் அடைந்தார். 19

ஸுபர்ணன் (கருடன்) என்ற பெயருடைய மூன்றுவித (ரிக், யஜுஸுஸ், ஸாமம்) வேதங்கள் புருஷனாகிய விஷ்ணுவை வகிக்கின்றன. ஸாக்ஷாத் ஆத்மாவாகிய விஷ்ணுவின் பிரிவில்லாத ஸ்ரீ சக்தியாகிறது. 20

பார்ஷதர்களுக்கு அதிபராகிய விஷ்வக்ஸேனர் பாஞ்சராத்ரரூபியாகிறார். விஷ்ணுவின் அணிமை முதலிய எட்டுக்குணங்கள் நந்தன் முதலிய த்வாரபாலர்களாகிறார்கள். 21

ஒ சௌனகரே! புருஷராகிய விஷ்ணுவே! வாஸுதேவர், ஸங்கர்ஷணர், ப்ரத்யும்னர், அனிருத்தர் என்று மூர்த்தி வ்யூஹத்தில் சொல்லப்படுகிறார். 22

† ஐச்வர்யம், வீர்யம், யசஸ், ஸ்ரீ, ஞானம், விஞ்ஞானம் இவைகளாம்.

ஸ விஶ்வதைஜஸப்ராஜ்ஞதுரீய இதி வ்ருத்திபி⁴: ।
அர்தே²ந்த்³ரியாஶயஜ்ஞாநைர்ப⁴க³வாந் பரிபா⁴வ்யதே ॥ 23

அங்கோ³பாங்கா³யுதா⁴கல்பைர்ப⁴க³வாம்ஸ்தச்சதுஷ்டயம் ।
பி³ப⁴ர்தி ஸ்ம சதுர்மூர்திர்ப⁴க³வாந் ஹரிரீஶ்வர: ॥ 24

த்³விஜர்ஷப⁴ ஸ ஏஷ ப்³ரஹ்மயோநி: ஸ்வயம்த்³ருக்
ஸ்வமஹிமபரிபூர்ணோ மாயயா ச ஸ்வயைதத் ।
ஸ்ருஜதி ஹரதி பாதீத்யாக்²யயாநாவ்ருதாக்ஷோ
விவ்ருத இவ நிருக்தஸ்தத்பரைராத்மலப்⁴ய: ॥ 25

வ்யாப்தம் சதுர்வ்யூஹாத்மநாஹ—ஸ இதி । ஸ ஏவ ப⁴க³வாந் விஶ்வாதி³ஶப்³தை³: வ்ருத்திபி⁴ர்ஜாக்³ரதா³த்³யவஸ்தா²பி⁴: பரிபா⁴வ்யதே தத்³வ்ருத்த்யுபாதி⁴நாஹ கைர: பா³ஹ்யா: இந்த்³ரியம் மந: ஆஶய: ஸத்த்வோபஹதஸம்ஸ்காரயுக்தம் ஜ்ஞாநம் த்ரிதயஸாக்ஷிசேத: ॥ ௨௩ ॥ உக்தசதுர்வ்யூஹாத்மதாமுபாஸநார்த²மபி வர்ணயந்நங்கா³த்³யுபாஸநமாஹ—அங்கே³தி । அங்கா³தி³பி⁴ர்லக்ஷிதோ ப⁴க³வாந் ஹரி: வாஸுதே³வாதி³சதுர்மூர்திஸ்ஸந் விஶ்வாதி³சதுஷ்டயம் பி³ப⁴ர்தி ஸ்ம விஶ்வாதி³ஷ்வபி தத்த்வம் தச்சதுஷ்டயஸ்ய ந ஜீவஸ்யேத்யாஹ விஶ்வாதி³சதுஷ்டயம் பி³ப⁴ர்தீதி ப⁴க³வாநீஶ்வர ஏவேதி ॥ ௨௪ ॥ தஸ்யைவ ப்³ரஹ்மாதி³த்ரிமூர்திதாமாஹ—த்³விஜர்ஷபே⁴தி । ஸ ஏஷ ப⁴க³வாந் ப்³ரஹ்மயோநி: வேத³ஸ்ய காரணமித்யாதி³ ஹேதுத்ரயம் ஸ்வதோ தே³ஹாபா⁴வேபி ச ஏதஜ்ஜக³த் ஸ்வமாயயா ஸ்ருஜதி ஹரதி பாதீதி க்²யாத்யா க்²யாத்யா ப்³ரஹ்மாதி³ரூபயா அநாவ்ருதாக்ஷ: அநாவ்ருதஜ்ஞாநோபி விவ்ருத இவ பி⁴ந்ந இவ நிருக்த: ஶாஸ்த்ரேஷு தத்பரை: ப⁴க்தைராத்மபா⁴வநயா லப்⁴யத இதி ॥ ௨௫ ॥ யஸ்யேத³முபாஸநமுக்தம் தம் ஶ்ரீக்ருஷ்ணம் ப்ரணமதி

அந்த பகவானே! (ஜாக்ரத் முதலிய) வ்ருத்திகளால் விஷயங்கள், மனம், அஞ்ஞானம், ஞானம் இவைகளால் விச்வன், தைஜஸன், ப்ராஞ்ஞன், துரீயன் என்று சொல்லப்படுகிறுர். 23

அங்கம், உபாங்கம், ஆயுதம், பூஷணம் இவைகளால் காணப்படுகிறவரும், பகவானும் ஈச்வரருமாகிய ஹரியானவர் (வாஸுதேவர் முதலிய) நான்கு மூர்த்தியுடையவராகி (விச்வர் முதலிய) நான்கு மூர்த்தியைத் தரிக்கிறுர். 24

ஒ ப்ராம்ஹணச்ரேஷ்ட! ப்ரஸித்தியுள்ள இந்த பகவான் வேதத்திற்குக் காரணமானவர், ஸ்வயம் ப்ரகாசர், தம் மஹிமையால் பூர்ணர், இவர் தம் மாயையால் இந்த ப்ரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறுர்; ரக்ஷிக்கிறுர். ஸம்ஹரிக்கிறுர். ப்ரும்ஹா முதலிய ரூபமுடையவர். ஆவரணமில்லாத ஞானமுள்ளவராயினும் பேதமுள்ளவர்போல் (சாஸ்திரங்களில்) நிரூபிக்கப்பட்டவர். அவருடைய பக்தர்களால் ஆத்மா என்ற பாவனையால் அடையக்கூடியவர். 25

[illegible] 26

[illegible] 27

[illegible]

[illegible] 28

[illegible]

அர்ஜுனனுக்கு மித்ரரும், யாதவச்ரேஷ்டரும், பூமிக்கு த்ரோகஞ் செய்யும் க்ஷத்ரியர்களின் பரம்பரைக்கு அக்னியாகியவரும், குறைவில்லாத வீர்யமுடையவரும், கோவிந்தரும், கோபஸ்திரீகளின் கூட்டத்தாலும், (நாரதர் முதலிய) ப்ருத்யர்களாலும் கானஞ்செய்யப்பட்டதும், பரிசுத்தமுமான கீர்த்தியுடையவரும், ச்ரவணத்தையே மங்களமாக உடையவருமாகிய ஓ ஸ்ரீக்ருஷ்ண! ப்ருத்யர்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும். 26

புருஷன் காலையில் எழுந்து பகவானிடம் மனத்தைச் செலுத்தி பரிசுத்தனாக இந்த மஹா புருஷ லக்ஷணத்தை ஜபஞ்செய்து மனத்திலிருக்கும் ப்ரும்ஹத்தைப் பார்க்கிறான். 27

ஸ்ரீ சௌனகர் கூறுகிறார்.

ஒவ்வொரு ஸமயத்திலும் ஸூர்யனைச் சார்ந்த ஏழுகணம் பலவாக வஸிக்கின்றன என்று சுகர் தம்மைக் கேட்டவராகிய பரீக்ஷித்துக்கு எதைக் கூறினாரோ அந்த ஏழுக்கும் பதிகளாகியவர்களால் ப்ரேரணையடைந்த ஏழுகணங்க

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥29

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌅𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ 30

𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍂𑌲𑌮𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌧𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ 31

𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑌮𑌃 ।
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌫𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌨𑌵𑌧𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌜𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 32

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 ॥௨௯॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌹 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃 ॥௩௦॥ 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑍇𑌦𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌏𑌕 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿। '𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚' 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌸𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌉𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥௩௧॥ 𑌕𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌨𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌭𑍇𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌕𑌾𑌲 𑌇𑌤𑌿। 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌆𑌗𑌮𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌫𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿 ॥௩௨॥ 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇

ளின் பெயர்களையும் செய்கைகளையும் ஸூர்யஸ்வரூபியான ஹரியின் வ்யூஹத்தையும் ச்ரத்தையுடைய எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். 28—29

ஸ்ரீ ஸூதர் கூறுகிறார்.

ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் ஆத்மாவாகிய விஷ்ணுவின் அநாதியான அவித்யையால்(மாயை)இந்த ஸூர்யன் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டு லோகயாத்ரையை ப்ரவ்ருத்தி செய்பவனாகி உலகங்களில் ஸஞ்சரிக்கிறார். 30

உலகங்களுக்கு ஆத்மாவும், ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவுமாகிய ஹரியே ஒரு ஸூர்யனாக ஏற்பட்டவர். இவர் வேதங்களிலேகூறிய க்ரியைகளனைவற்றிற்கும் மூலகாரணமாக இருந்து அதனால் பலவாகச் சொல்லப்படுகிறார். 31

ஓ சௌநகரே! காலம், தேசம், க்ரியை, கர்த்தா, கரணம், கார்யம், ஆகமம், த்ரவ்யம், பலன் என்று விஷ்ணு மாயையால் ஒன்பது பெயரடைந்தவராகிறார். 32

𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕𑍍 ।
𑌲𑍋𑌕𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌣𑍈𑌃 ॥ 33

𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌥𑌲𑍀 𑌹𑍇𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑍀𑌰𑌥𑌕𑍃𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍁𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍀 ॥ 34

𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌲𑌹𑍋𑌽𑌥𑍌𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌞𑍍𑌜𑌿𑌕𑌸𑍍𑌥𑌲𑍀 ।
𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 𑌕𑌞𑍍𑌜𑌨𑍀𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌮𑍍 ॥ 35

𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍇𑌯𑍋𑌽𑌥 𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑍋 𑌮𑍇𑌨𑌕𑌾 𑌹𑌹𑌾𑌃 ।
𑌰𑌥𑌸𑍍𑌵𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍀 ॥ 36

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾 𑌸𑌹𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌹𑍂𑌹𑍂𑌃 ।
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍀 ॥ 37

𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍁 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌯 ॥௩௩॥ 𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌗𑌣𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌭𑌿𑌃 𑌧𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌥𑌲𑍀 𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑌾𑌃 𑌹𑍇𑌤𑌿𑌃 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌗𑌃 𑌰𑌥𑌕𑍃𑌦𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌋𑌷𑌿𑌃 𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌃 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௩௪॥ 𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌥𑍌𑌜𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑌿𑌃 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌕𑌞𑍍𑌜𑌨𑍀𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌃 [illegible] 𑌨𑍀𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌶𑌾𑌖𑌮𑍍 ॥௩௫॥ 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍇𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 𑌰𑌥𑌸𑍍𑌵𑌨𑍋 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௩௬॥ 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌆𑌷𑌾𑌢𑌮𑌾𑌸𑌂 ॥௩௭॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍁𑌃 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌃

மது முதலிய பன்னிரண்டு மாஸங்களிலும் காலரூபத்தைத் தரித்த பகவான் உலகங்களை ரக்ஷிப்பதற்காக வெவ்வேறான பன்னிரண்டு குணங்களுடன் ஸஞ்சரிக்கிறார். 33

ஓ முனிவரே! தாதா, க்ருதஸ்தலீ, ஹேதி, வாஸுகி, ரதக்ருத், தும்புரு இந்த ஏழுபேரும் மதுமாஸத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். 34

அர்யமா, புலஹர், அதௌஜஸ், ப்ரஹேதி, புஞ்ஜிகஸ்தலி, நாரதர், கஞ்ஜநீரன், இந்த ஏழுபேரும் மாதவமாஸத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். 35

மித்ரன், அத்ரி, பௌருஷேயன், தக்ஷகன், மேனகை, ஹஹா, ரதஸ்வனன் இந்த ஏழுபேரும் சுக்ரமாஸத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். 36

வஸிஷ்டர், வருணன், ரம்பை, ஸஹஜன்யன், ஹூஹூ, சுக்ரன், சித்ரஸ்வனன் இந்த ஏழுபேரும் சுசி மாஸத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். 37

இந்த்ரோ விஶ்வாவஸு: ஶ்ரோதா ஏலாபத்ரஸ்ததாங்கிரா: ।
ப்ரம்லோசா ராக்ஷஸோ வர்யோ நபோமாஸம் நயந்த்யமீ ॥ 38

விவஸ்வாநுக்ரஸேநஶ்ச வ்யாக்ர ஆஸாரணோ ப்ருகு: ।
அநும்லோசா ஶங்கபாலோ நபஸ்யாக்யம் நயந்த்யமீ ॥ 39

பூஷா தநஞ்ஜயோ வாத: ஸுஷேண: ஸுருசிஸ்ததா ।
க்ருதாசீ கௌதமஶ்சேதி தபோமாஸம் நயந்த்யமீ ॥ 40

க்ரதுர்வர்சா பரத்வாஜ: பர்ஜந்ய: ஸேநஜித்ததா ।
விஶ்வ ஐராவதஶ்சைவ தபஸ்யாக்யம் நயந்த்யமீ ॥ 41

அதாம்ஶு: கஶ்யபஸ்தார்க்ஷ்ய ருதஸேநஸ்ததோர்வஶீ ।
வித்யுச்சத்ருர்மஹாஶங்க: ஸஹோமாஸம் நயந்த்யமீ ॥ 42

ஶ்ரோதா யக்ஷ: ஏலாபத்ரோ நாக: வர்யோ ராக்ஷஸ இதி ஸ்பஷ்டமேவாந்யத் । நபோமாஸம் ஶ்ராவணம் ॥ ௩௮ ॥ விவஸ்வாநிதி । விவஸ்வாந் ஸூர்ய: உக்ரஸேநோ கந்தர்வ: வ்யாக்ரோ ராக்ஷஸ: ஆஸாரணோ யக்ஷ: ப்ருகு: ருஷி: அநும்லோசா அப்ஸரா: ஶங்கபாலோ நாக: நபஸ்யாக்யம் பாத்ரபதம் ॥ ௩௯ ॥ பூஷேதி । தநஞ்ஜயோ நாக: வாதோ ராக்ஷஸ: ஸுஷேணோ கந்தர்வ: ஸுருசிர்யக்ஷ: தபோமாஸம் மாகம் மாஸக்ரமோ க்யம் பஞ்சஸ்கந்தோக்தக்ரமாநுஸாரேண வைஷ்ணவே து மாஸக்ரமே நிர்வாக: ஸ்வித்யாதி வ்யத்யயஸ்து கல்பபேதேநேதி ஜ்ஞேயம் ॥ ௪௦ ॥ க்ரதுரிதி । க்ரதுர்யக்ஷ: வர்சா ராக்ஷஸ: பரத்வாஜ ருஷி: பர்ஜந்ய: ஸூர்ய: ஸேநஜித் அப்ஸரா: விஶ்வோ கந்தர்வ: ஐராவதோ நாக: தபஸ்யாக்யம் பால்குநம் ॥ ௪௧ ॥ அதேதி । அம்ஶு: ஸூர்ய: கஶ்யப ருஷி: தார்க்ஷ்யோ யக்ஷ: ருதஸேநோ கந்தர்வ: வித்யுச்சத்ரு: ராக்ஷஸ: மஹாஶங்கோ நாக: ஸஹோமாஸம் மார்கஶீர்ஷம் ॥ ௪௨ ॥

இந்திரன், விச்வாவஸு, ச்ரோதா, ஏலாபுத்ரன், அங்கிரஸ், ப்ரம்லோசை சர்யன் என்ற பெயருடைய ராக்ஷஸன் இந்த ஏழுபேரும் நபோமாஸத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். 38

விவஸ்வான், உக்ரஸேனர், வ்யாக்ரன், ஆஸாரணன், ப்ருகு, அநும்லோசை, சங்கபாலன் இந்த ஏழுபேரும், நபஸ்யமாஸத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். 39

பூஷா, தனஞ்ஜயன், வாதன், ஸுஷேணன், ஸுருசி, க்ருதாசீ, கௌதமர் இந்த ஏழுபேரும் தபோமாஸத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். 40

க்ரது, வர்ச்சஸ், பரத்வாஜர், பர்ஜன்யன், ஸேனஜித், விச்வன், ஐராவதன், இந்த ஏழுபேரும் தபஸ்யமாஸத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். 41

பிறகு, அம்சு, கச்யபர், தார்க்ஷ்யன், ருதஸேனன், ஊர்வசி, வித்யுச்சத்ரு, மஹாசங்கன் இந்த ஏழுபேரும் ஸஹோமாஸத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். 42

𑌭𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌜𑍋𑌽𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑍇𑌮𑌿𑌰𑍂𑌰𑍍𑌣 𑌆𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌕𑍋𑌟𑌕𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍌𑌷𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍀 ॥ 43

𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌋𑌚𑍀𑌕𑌤𑌨𑌯𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌬𑌲𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑍇𑌤𑍋𑌽𑌥 𑌶𑌤𑌜𑌿𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌇𑌷𑌂𑌭𑌰𑌾𑌃 ॥ 44

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌶𑍍𑌵𑌤𑌰𑍋 𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑌿𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌖𑌾𑌪𑍇𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌜𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍀 ॥ 45

𑌭𑌗 𑌇𑌤𑌿 । 𑌭𑌗𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌜𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 𑌅𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑍇𑌮𑌿𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌊𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌆𑌯𑍁𑌰𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌕𑍋𑌟𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌪𑍍𑌸𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍌𑌷𑌮𑌾𑌸𑌂 [illegible] ॥௪௩॥ 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 । 𑌋𑌚𑍀𑌕𑌤𑌨𑌯𑍋 𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌋𑌷𑌿𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌬𑌲𑌾𑌶𑍍𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑍇𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 𑌶𑌤𑌜𑌿𑌦𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌇𑌷𑌂𑌭𑌰𑌾 𑌆𑌶𑍍𑌵𑌯𑍁𑌜𑌮𑌾𑌸𑌕𑌾𑌃 ॥௪௪॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌚𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑌿𑌦𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌮𑌖𑌾𑌪𑍇𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 𑌊𑌰𑍍𑌜𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌏𑌤𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑍌𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 "𑌧𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌚 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌏𑌵 𑌚 । 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌥 𑌪𑍂𑌷𑌾 𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌚 ॥ 𑌭𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃" "𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌹𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌃 । 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋𑌽𑌥 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌚 । 𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃" "𑌰𑌥𑌕𑍃𑌚𑍍𑌚 𑌰𑌥𑍌𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌥𑌸𑍍𑌵𑌨𑌃 । 𑌸𑌹𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌸𑍇𑌨𑌜𑌿𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ [illegible]" [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑍇𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍇𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃" । "[illegible]

பகன், ஸ்பூர்ஜன், அரிஷ்டநேமி, ஊர்ணன், ஆயுஸ், கார்க்கோடகன், பூர்வசித்தி இந்த எழுபேரும் பௌஷமாஸத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். 43

த்வஷ்டா, ஜமதக்னி, கம்பளாச்வரன், திலோத்தமை, ப்ரும்ஹாபேதன், சதஜித், த்ருதராஷ்டரான் இந்த எழுபேரும் ஆச்வயுஜமாஸத்தைப் பரிப்பவர்கள். 44

விஷ்ணு, அச்வதரன், ரம்பை, ஸூர்யவர்ச்சஸ், ஸத்யஜித், † விச்வாமித்ரர், மகாபேதன் இந்த எழுபேரும் ஊர்ஜமாஸத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். 45

---

† (34-வது ச்லோகம் முதல் 45-வது ச்லோகம் வரையில் ஒவ்வொரு ச்லோகத்திலும் கூறிய எழுபேர்களில் ஒருவன், ஸூர்யன் மற்றமற்றவர் ரிஷி, யக்ஷன், ராக்ஷஸன், நாகன், கந்தர்வன், அப்ஸரஸ்திரீ என்றேற்படுகிறது. 12-மாஸத்திற்கும் 12 ஸூர்யன் 12 ரிஷி இவ்விதமாகிறது. இவர்களில் ஸூர்யன் யக்ஷன் என்று கூர்மபுராணத்தில் பிரித்துச் சொன்னதாவது தாதா, அர்யமா, மித்ரன், வருணன், இந்திரன், விவஸ்வான், பூஷா, பர்ஜன்யன், அம்சு, பகன், த்வஷ்டா, விஷ்ணு இவர்கள் 12-ஆதித்யர்

ஏதா பகவதோ விஷ்ணோராதித்யஸ்ய விபூதய: ।
ஸ்மரதாம் ஸந்த்யயோர்ந்ருணாம் ஹரந்த்யம்ஹோ திநே திநே ॥ 46

த்வாதஶஸ்வபி மாஸேஷு தேவோ(அ)ஸௌ ஷட்பிரஸ்ய வை ।
சரந் ஸமந்தாத்தநுதே பரத்ரேஹ ச ஸந்மதிம் ॥ 47

நாகஸ்து தக்ஷகஶ்ஶுக்ர ஸப்த॥ ஸர்பாஸ்து ஶங்கபால ஐராவதஸஞ்ஜ்ஞக:। தநஞ்ஜயோ மஹாஶங்கஸ்ததா கார்கோடகோ த்விஜா:॥ கம்பலாஶ்வதரௌ வாஸுகிஶ்சைவ யதாக்ரமம்॥ பஞ்ச நாகஜாதி:॥ தும்புருர் நாரதோ ஹாஹா ஹூஹூர்விஶ்வாவஸுஸ்ததா ॥ உக்ரஸேநஸ் ஸுஷேணஶ்ச விஶ்வாவஸுஸ்ததா ருதஸேநக: । சித்ரஸேநஸ்ததோர்ணாயுர் த்ருதராஷ்ட்ரோ த்விஜோத்தமா:॥ ஸூர்யவர்சா ஆதித்யேதி கந்தர்வா காயதாம் வரா:॥ க்ருதஸ்தல்யப்ஸரோவர்யா ததா புஞ்ஜிகஸ்தலீ॥ மேநகா ஸஹஜந்யா ச ப்ரம்லோசா ச த்விஜோத்தமா:। அநும்லோசா க்ருதாசீ ச விஶ்வாசீ சோர்வஶீ ததா ॥ அந்யா ச பூர்வசித்திஸ்யாதந்யா சைவ திலோத்தமா । ரம்பா சேதி த்விஜஶ்ரேஷ்டா ஆதித்யைவாப்ஸரஸ: ஸ்ம்ருதா” இதி॥௪௫॥௪௬॥ ஏதேஷாம் ப்ரயோஜநாநி நிரூபயதி த்ரிபி:— ஆதித்யஸ்யேதி। அஸௌ தேவஸ் ஸூர்ய: ஷட்பி: கந்தர்வாதிபி: யஸ்ய ஜநஸ்ய ஸந்மதிம் த்வாதஶமாஸேஷ்வபி தநுதே தஸ்யைதேந ஸம்பந்த:॥௪௭॥ ஸாமேதி।

•பகவானும், விஷ்ணுவுமாகிய ஸூர்யனுடைய இந்த விபூதிகள் தினந்தோறும் இருஸந்தியையிலும் ஸ்மரிக்கும் மானிடர்களின் பாபங்களைப் போக்குகின்றன. 46

இந்த ஸூர்யன் (கந்தர்வன் முதலிய)ஆறுபேருடன் பன்னிரண்டு மாஸங்களிலும் நான்கு புறத்திலும் ஸஞ்சரித்து இந்த ஜனங்களுக்கு இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் நல்ல அறிவைக்கொடுக்கிறார். 47

கள் புலஸ்த்யர், புலஹர், அத்ரி, வஸிஷ்டர், அங்கிரஸ், ப்ருகு, கௌதமர், பரத்வாஜர், கச்யபர், க்ரது, ஜமதக்னி, கௌசிகர், இவர்கள் 12-ரிஷிகள்-ரதக்ருத், ரதௌஜஸ்,(அதௌஜஸ் என்று சிலர்) ரதஸ்வனன், ஸஹஜன்யன், ச்ரோதா, ஸாரணன், ஸுரஜித், க்ரது, தார்க்ஷ்யன், ஊர்ஜன், சதஜித், ஸத்யஜித், இவர்கள் 12-யக்ஷர்கள்-ஹேதி, ப்ரஹேதி,பௌருஷேயன், ரதஸ்வணன், சர்யன், வ்யாக்ரன், மருத், வர்ச்சஸ், வித்யுத், ஸ்பூர்ஜன், ப்ரும்ஹாபேதன், யஞ்ஞாபேதன், இவர்கள் 12-ராக்ஷஸர்கள்-வாஸுகி; தக்ஷகன், கச்சநீரன், சுக்ரன், ஏலாபுத்ரன், சங்கபாலன், ஐராவதன், தனஞ்ஜயன், மஹாசங்கன், கார்க்கடோகன், கம்பளாச்வன், அச்வதரன், இவர்கள் 12-நாகர்கள்-தும்புரு, நாரதர், ஹாஹா, ஹூஹூ, விச்வாவஸு, உக்ரஸேனன், ஸுஷேணன், விச்வன், ருதஸேனன், (அல்லது) சித்ரஸேனன், ஊர்ணாயு, த்ருதராஷ்ட்ரன், ஸூர்யவர்ச்சஸ், இவர்கள் 12-கந்தர்வர்கள்-க்ருதஸ்தலி, புஞ்ஜிகஸ்தலி, மேனகை, ஸஹஜன்யை, ப்ரம்லோசை, அனும்லோசை, க்ருதாசி, விஸ்வாசி, ஊர்வசி, பூர்வசித்தி, திலோத்தமை, ரம்பை, இவர்கள் 12- அப்ஸரஸ்திரீகள்-இந்தப் பெயர்களில் பாகவதத்தில் கூறிய பெயருக்கு மாறுதல் சில விருக்கும். அவை கல்ப பேதத்தால் பரிஹரித்துக் கொள்ளக்கூடியவை.

𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌋𑌷𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌮𑍍 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ 48

𑌉𑌨𑍍𑌨𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌥𑌯𑍋𑌜𑌕𑌾𑌃 ।
𑌚𑍋𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌥𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌨𑍈𑌰𑍍𑌋𑌤𑌾 𑌬𑌲𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃 ॥ 49

𑌵𑌾𑌲𑌖𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋𑌽𑌮𑌲𑌾𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌮𑍍 ॥ 50

𑌏𑌵𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌧𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍𑌯𑌜𑌃 ॥ 51

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌤𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑍈𑌃॥௪௮॥ 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌬𑌧𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌨𑍈𑌰𑍍𑌋𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 ॥ ௪௯ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌲𑌖𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑍇 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௫௦॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯॥௫௧॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஸூர்யனை ப்ரகாசப்படுத்தும் ஸாமம், ரிக், யஜுஸ் இவைகளால் ரிஷிகள் ஸூர்யனை ஸ்துதிக்கிறார்கள். கந்தர்வர்கள் ஸூர்யனைப்பற்றி கானம் செய்கிறார்கள். அப்ஸரஸ்திரீகள் இவருடைய முன்னிலையில் நர்த்தனஞ் செய்கிறார்கள்.

நாகர்கள் இவருடைய ரதத்தைக் கட்டியாகக் கட்டுகிறார்கள். யக்ஷர்கள் இவருடைய ரதத்தைச் சேர்க்கிறார்கள். வலிமையால் விளங்கும் ராக்ஷஸர்கள் பின்புறத்தில் இருந்து ரதத்தை ஓட்டுகிறார்கள். 49

அறுபதினாயிரம் வாலகில்யர்களும் நிர்மலரான ப்ரும்ஹர்ஷிகளும் (ஒவ்வொரு மாஸத்திலும்) ஸ்துதிகளால் ப்ரபுவை ஸ்தோத்ரம் செய்துகொண்டு அவருடைய முன்னால் எதிர்முகமாகச் செல்லுகிறார்கள். 50

ஆதியும் அந்தமுமில்லாதவரும் பகவானும் ஜன்மமில்லாதவரும் ஈச்வரருமாகிய ஹரியானவர் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் தமது ஆத்மாவை இவ்விதம் பிரித்து உலகத்தைச் செலுத்துகிறார். 51

11-வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

த்வாதஶாத்யாய ப்ராரம்ப:

॥ ஶ்ரீஸூத: ॥

நமோ தர்மாய மஹதே நம: க்ருஷ்ணாய வேதஸே ।
ப்ராஹ்மணேப்யோ நமஸ்க்ருத்ய தர்மான் வக்ஷ்யே ஸநாதனான் ॥ 1

ஏதத்வ: கதிதம் விப்ரா விஷ்ணோஶ்சரிதமத்புதம் ।
பவத்பிர்யதஹம் ப்ருஷ்டோ நராணாம் புருஷோசிதம் ॥ 2

அத்ர ஸங்கீர்த்யதே ஸாக்ஷாத் ஸர்வபாபஹரோ ஹரி: ।
நாராயணோ ஹ்ருஷீகேஶோ பகவான் ஸாத்வதாம் பதி: ॥ 3

அத்ர தே பரமகுஹ்யம் விஶ்வஸ்ய ப்ரபவாப்யயம் ।
ஜ்ஞானஞ்ச ததுபாக்யானம் ப்ரோக்தம் விஜ்ஞானஸம்யுதம் ॥ 4

ஆதௌ து புராணோக்தஸர்வார்தானுக்ரம: க்ருத: ।
ப்ரத்யக்ஸ்கந்த ப்ராப்தேந்த்ய ஸமாஸத: ॥

தத்ரைவாதௌ புராணே விஸ்தரேணோக்தானர்தான் ஸங்க்ஷேபதோ வர்ணயிஷ்யன் தர்மான் ப்ரணமதி । நம இதி மஹதே ஹரிபக்திலக்ஷணாய ப்ராஹ்மணேப்ய: ப்ராஹ்மணான் ஶாஶ்வதான் ஸநாதனான் தர்மானித்யபூர்வலக்ஷணம் புராணோக்தார்தானாம் ॥௧॥ ஏததிதி । நராணாம் ஜீவானாம் புருஷஸ்யைவ உசிதம் ஶ்ரவணாதியோக்யம் ॥ ௨ ॥ ஸாத்வதாம்பதி । பகவானைஶ்வர்யாதி ஷட்குண: ஸாக்ஷாத்ஸங்கீர்த்யத இதி தேவதாகாண்டார்த: ॥௩॥ ப்ரஹ்மகாண்டார்தமாஹ—அத்ரேதி குஹ்யம் நிர்குணம் ப்ரபவாப்யயம் ப்ரபவத்யஸ்மாதிதி ப்ரபவம் அப்யேத்யஸ்மின்னித்யப்யயஞ்ச தச்ச ஜ்ஞானஞ்ச யஶ்சோபாக்யானோக்த:

12-வது அத்யாயம்

ஸ்ரீ ஸூதர் கூறுகிறார்.

மஹத்தான தர்மத்திற்கு நமஸ்காரம். ப்ரும்ஹமாகிய கிருஷ்ணருக்கு நமஸ்காரம். ப்ராஹ்மணர்களை நமஸ்கரித்து அனாதிகளான தர்மங்களைச் சொல்லுகிறேன். 1

ஓ வேதியர்களே! என்னை நீங்கள் எதைக் கேட்டீர்களோ அந்த அற்புதமான விஷ்ணுவின் சரிதத்தை உங்களுக்குக் கூறினேன். அந்தச்சரிதம் ஜீவர்களுக்கு புருஷனாகும் தன்மையில் உசிதமானது. 2

ஆதியும் அந்தமுமில்லாதவரும், நாராயணரும், ஹ்ருஷீகேசரும், பக்தர்களுக்குப் பதியும், பகவானுமாகிய ஹரியானவர், இதில் ப்ரகாசமாகக் கீர்த்தனம் செய்யப்படுகிறார். 3

ப்ரபஞ்சத்திற்கு உத்பத்திகாரணமும், நாசகாரணமும் ச்ரேஷ்டமும், நிர்க்குணமும் விஞ்ஞானத்துடன் கூடியதுமான ஞானத்தையும் அதன் ஸாதனத்தையும் உமக்குக் கூறினேன். 4

𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ 5

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋𑌪𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌶𑍁𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 6

𑌯𑍋𑌗𑌧𑌾𑌰𑌣𑌯𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌜𑌯𑍋𑌃 ।
𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑌿𑌕𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ 7

𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍃𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥ 8

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 4 ॥ 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾 — 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌚 ॥ 5 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋𑌪𑌵𑍇𑌶 𑌇𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 6 ॥ 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌤𑌿 । 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑌿𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 7 ॥ 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 ॥ 8 ॥ 𑌅𑌥 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ।

பக்தியோகம், வைராக்யம். வைராக்யத்தைச் சார்ந்த விவரம் பரீக்ஷித்தின் உபாக்யானம் நாரதரின் உபாக்யானம் இவைகள் கூறப்பட்டன. 5

பரீக்ஷித்து ப்ராம்ஹண சாபத்தால் ப்ராயோபவேசம் செய்தது, ப்ராம்ஹண ச்ரேஷ்டராகிய † சுகருக்கு பரீக்ஷித்துக்கும் ஸம்வாதம் இவைகள் கூறப்பட்டன. 6

யோகதாரணையால் உண்டாகும் கமனம் நாரதருக்கும் ‡ ப்ரும்ஹாவுக்கும் ஸம்வாதம் அவதாரங்களின் சரிதம் ஆதிமுதல் விராட்ரூப ஸ்ருஷ்டி இவை வர்ணிக்கப்பட்டன. 7

விதுரருக்கும், உத்தவருக்கும் ஸம்வாதம். விதுரருக்கும், மைத்ரேயருக்கும் ஸம்வாதம். புராணஸம்ஹிதைகளைப்பற்றிய கேள்வி மஹாபுருஷர் மௌனமாக இருத்தல், ப்ரக்ருதியால் உண்டாகும் ஸ்ருஷ்டி, மஹத் முதலியவைகளின்

---

† இதுவரை 1-வது ஸ்கந்தத்தின் அர்த்தம் வெளியிடப்பட்டது.

‡ இரண்டாவது ஸ்கந்தத்தின் அர்த்தம் வெளியிடப்பட்டது.

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌤𑌃 ॥ 9

𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ।
𑌭𑍁𑌵 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑍇𑌽𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑍇𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑌧𑍋 𑌯𑌤𑌃 ॥ 10

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑌵𑌾𑌕𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌅𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌃 ॥ 11

𑌶𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌚 𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 ।
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 ॥ 12

𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍇𑌨 𑌚 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 ॥ 13

𑌨𑌵𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍃𑌥𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌃 ॥ 14

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑌾 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃॥௯॥ 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑍇 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑍇॥௧௦॥ 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌨𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯॥௧௧॥ 𑌶𑌤𑌰𑍂𑌪𑍇𑌤𑌿 '𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍॥௧௨॥௧௩॥ 𑌨𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑍇 𑌨𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌃॥௧௪॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿। 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶

ஸ்ருஷ்டி, பிறகு ப்ரும்ஹாண்டத்தின் உற்பத்தி, விராட்புருஷனுடைய உற்பற்தி, ஸ்தூலமும் ஸூக்ஷ்மமுமான காலத்தின் ஸ்வரூபம், பத்மத்தின் உற்பத்தி, ஸமுத்ரத்தினின்று பூமியை எடுக்கும்பொழுது ஹிரண்யாக்ஷனுடைய வதம், ஊர்த்வஸ்ருஷ்டி, திர்யக்ஸ்ருஷ்டி, அவாக்ஸ்ருஷ்டி, ருத்ரஸ்ருஷ்டி, பாதிகளால் ஸ்திரீயும் புருஷனுமாகியவருடைய உற்பத்தி, அவர்களிடமிருந்து ஸ்வாயம்புவ மனுவும் ஸ்திரீகளுக்கு முதன்மையான ப்ரக்ருதியும் உத்தமியுமான சதரூபையும் உண்டானது. (மாரீசி முதலிய) ஒன்பது ப்ராம்ஹர்களின் உற்பத்தி, கர்த்மப்ரஜாபதியின் தர்ம † பத்னிகளுக்குண்டான ஸந்தானம் மஹாத்மாவான கபில பகவானுடைய அவதாரம், புத்திசாலியாகிய கபிலருடன் தேவஹூதிக்கு ஸம்வாதம் இவை கூறப்பட்டன. தக்ஷப்ரஜாபதியின் யாகம் கெடுதியடைந்தது, த்ருவசரித்திரம், ப்ருதுவின் ‡ சரிதம், ப்ராசீனபர்ஹிஸ்ஸின் சரிதம் இவை கூறப்பட்டன. 8—14

---

† இதுவரை மூன்றுவது ஸ்கந்தத்தின் அர்த்தம் விவரிக்கப்பட்டது.

‡ 4-வது ஸ்கந்தத்தின் அர்த்தம் வெளியிடப்பட்டது.

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍈𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ।
𑌨𑌾𑌭𑍇𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌰𑍍𑌷𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 15

𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌨𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍍 ।
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌨𑌰𑌕𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥ 16

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑍋𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃 ।
𑌯𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌨𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌗𑌖𑌗𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ 17

𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌿𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ।
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 18

𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌹𑌯𑌶𑌿𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ 19

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 । 𑌪𑍍𑌰𑍈𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 ॥ ௧௫ ॥ 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌯𑍋 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍁𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌨𑌰𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌨𑌰𑌕𑌗𑌤𑌿𑌵𑌦𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌨𑌂 ॥ ௧௬ ॥ 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌹 — 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌜𑌨𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ ௧௭ ॥ 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌹 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ ௧௮ ॥ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌹 — 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦

ஓ ப்ராம்ஹணர்களே! நாரதருடைய ஸம்வாதம், ப்ரியவ்ரதருடைய சரிதம் பிறகு நாபியின் சரிதம், பரதருடைய சரிதம், ரிஷபருடைய சரிதம், த்வீபங்கள், வருஷங்கள், ஸமுத்ரங்கள், பர்வதங்கள், நதிகள் இவைகளை வர்ணித்தல். ஜ்யோதிச்சக்ரத்தின் * ஸ்வரூபம், பாதாளம் நரகம் இவைகளின் ஸ்வரூபம் இவைகள் கூறப்பட்டன. 15—16

ப்ரசேதஸ்களிடம் தக்ஷன் பிறந்தது, அவருடைய பெண்களின் வம்சம் அவர்களிடம் தேவர்கள், அஸுரர்கள், † நரர்கள், திர்யக்குகள், வ்ருக்ஷங்கள், பக்ஷிகள் முதலியவை உண்டானது இவை கூறப்பட்டன. 17

ஓ வேதியர்களே! வ்ருத்ராஸுரன் உத்பத்தி, அவனுடைய விநாசம், திதியின் புத்ரர்களுடைய உத்பத்தி, விநாசம், அஸுரேச்வரனும் ‡ மஹாத்மாவாகிய ப்ரஹ்லாதனுடைய சரிதம் இவை கூறப்பட்டன. 18

மன்வந்தரங்களின் சரிதம், கஜேந்திரமோக்ஷம், மன்வந்தரங்களில் விஷ்ணுவின் அவதாரம், ஹயக்ரீவாவதாரம், கௌர்மாவதாரம், மத்ஸ்யாவதாரம், நர

---

* 5-வது ஸ்கந்தத்தின் அர்த்தம் வர்ணிக்கப்பட்டது.
† 6-வது ஸ்கந்தத்தின் அர்த்தம் கூறப்பட்டது.
‡ ஏழாவது ஸ்கந்தத்தின் அர்த்தம் வர்ணிக்கப்பட்டது.

கௌர்மம் மாத்ஸ்யம் நாரஸிம்ஹம் வாமநம் ச ஜகத்பதே: ।
க்ஷீரோதமதநம் தத்வதம்ருதார்தே திவௌகஸாம் ॥ 20

தேவாஸுரமஹாயுத்தம் ராஜவம்ஶாநுகீர்தநம் ।
இக்ஷ்வாகுஜந்ம தத்வம்ஶ: ஸுத்யும்நஸ்ய மஹாத்மந: ॥ 21

இலோபாக்யாநமத்ரோக்தம் தாரோபாக்யாநமேவ ச ।
ஸூர்யவம்ஶாநுசரிதம் ஶஶாதாத்யா ந்ருகாதய: ॥ 22

ஸௌகந்யம் சாத ஶர்யாதே: ககுத்ஸ்தஸ்ய ச தீமத: ।
கட்வாங்கஸ்ய ச மாந்தாது: ஸௌபரே: ஸகரஸ்ய ச ॥ 23

ராமஸ்ய கோஸலேந்த்ரஸ்ய சரிதம் கில்பிஷாபஹம் ।
நிமேரங்கபரித்யாகோ ஜநகாநாம் ச ஸம்பவ: ॥ 24

ராமஸ்ய பார்கவேந்த்ரஸ்ய நி:க்ஷத்ரீகரணம் புவ: ।
ஐலஸ்ய ஸோமவம்ஶஸ்ய யயாதேர்நஹுஷஸ்ய ச ॥ 25

தௌஷ்மந்தேர்பரதஸ்யாபி ஶந்தநோஸ்தத்ஸுதஸ்ய ச ।
யயாதேர்ஜ்யேஷ்டபுத்ரஸ்ய யதோர்வம்ஶோऽநுகீர்தித: ॥ 26

ந்ருக்தி: ப்ருஶக்ருதோக்திஶ் சக்திரஸாநுகூலத்வேநேதி த்ரஷ்டவ்யம் ॥ ௧௯ ॥ ௨௦ ॥
தேவாஸுரேதி । நவமே ஸ்கந்தே — ராஜவம்ஶேதி ॥ ௨௧ ॥ ௨௨ ॥ ராமஸ்யேதி ।
ஸோமவம்ஶாத்யுத்பந்நஸ்யைலஸ்ய ச யயாதேர்நஹுஷஸ்ய ச சரிதம் ॥

ஸிம்ஹாவதாரம், வாமனவதாரம், † தேவர்களுக்கு அமுதத்திற்காகப் பாற்கடலைக் கடைந்தது இவைகள் வர்ணிக்கப்பட்டன. 19-20

தேவர்ஸுரர்களின் பெரிதான யுத்தம் ராஜபாரம்பரைகளைப்பற்றிச் சொல்லுதல். இக்ஷ்வாகுவின் உற்பத்தி, அவருடைய வம்சத்தில் மஹாத்மாவாகிய ஸுத்யும்னருடைய உற்பத்தி, இளோபாக்யானம், தாரையின் உபாக்யானம்ஸூர்யவம்சத்தின் சரிதம், அந்த வம்சத்தில் சசாதர்முதலியவர்களுண்டானது, ஸுகன்யையின் உபாக்யானம், சர்யாதி, புத்திசாலியாகிய ககுத்ஸ்தர், கட்வாங்கர், மாந்தாதா, ஸௌபரி, ஸகரன், கோஸலச்ரேஷ்டராகிய ராமருடைய தோஷங்களைப் போக்கும் சரிதம், நிமியின் சரீரத்யாகம் ஜனகர்களின் உத்பத்தி பார்க்கவச்ரேஷ்டராகிய பரசுராமர் பூமியை க்ஷத்ரியர்களற்றுப் போகச்செய்தது, சந்திரவம்சத்திலுண்டான ஐளன், யயாதி, நகுஷன், துஷ்யந்தன் குமாரனாகிய பரதன், சந்தனு, அவருடைய புத்ரனாகிய பீஷ்மர் இவர்களின் சரித்திரம்

---

† எட்டாவது ஸ்கந்தத்தின் அர்த்தம் கூறப்பட்டது. இவைகளில் சிலவற்றைச் சொல்லாமலும் முன்பின்னாகச் சொல்லுவதும் பக்தி ரஸத்தின் போக்கு என்றறியவும்.

யத்ராவதீர்ணோ பகவாந் க்ருஷ்ணாக்யோ ஜகதீச்வர: ॥ 27
வஸுதேவக்ருஹே ஜந்ம தஸ்ய வ்ருத்திச்ச கோகுலே।
தஸ்ய கர்மாண்யபாராணி கீர்த்திதாந்யஸுரத்விஷ:।
பூதநாஸுபய:பாநம் சகடோச்சாடநம் சிசோ: ॥ 28

த்ருணாவர்த்தஸ்ய நிஷ்பேஷஸ்ததைவ பகவத்ஸயோ:।
அகாஸுரஸ்ய ஸம்ஹார: கஸ்ய மாயாப்ரதர்சநம் ॥ 29

தேநுகஸ்ய ஸஹ ப்ராது: ப்ரலம்பஸ்ய ச ஸங்க்ஷய:।
கோபாநாம் ச பரித்ராணம் தவாக்நே: பரிஸர்பத: ॥ 30

தமநம் காளியஸ்யாஹேர்மஹாஹேர்நந்தமோக்ஷணம்।
வ்ரதசர்யா து கந்யாநாம் யத்ர துஷ்டோச்யுதோ வ்ரதை: ॥ 31

ப்ரஸாதோ யஜ்ஞபத்நீப்யோ விப்ராணாம் சாநுதாபநம்।
கோவர்த்தநோத்தாரணம் ச சக்ரஸ்ய ஸுரபேரத ॥ 32

௨௫॥ ஜாதஸ்ருஷ்டேதி। தத்ஸ்தஸ்ய ஹ்ருஷ்டஸ்ய॥௨௬॥௨௭॥ வஸுதேவாய ... தஸ்ய கர்மாணீதி। பூதநாயா: அஸுபஹிதஸ்தந்யபாநம் ॥ ௨௮ ॥ ௨௯ ॥ தேநுகஸ்யேதி। ஸஹ ப்ராது: ஸஹஸ்ய॥௩௦॥௩௧॥ யஜ்ஞேதி। யஜ்ஞாதி

யயாதியின் ‡ மூத்தகுமாரனுகிய யதுவின் வம்சத்தைப்பற்றிக் கூறுதல், அந்த வம்சத்தில் ஜகதீச்வரனுகிய பகவான் க்ருஷ்ணன் என்ற பெயருடன் அவதாரம் செய்தது இவை கூறப்பட்டன. 22-27

அந்த பகவான் வஸுதேவருடைய க்ருஹத்தில் உற்பத்தி யடைந்தது, கோகுலத்தில் வ்ருத்திபடைந்ததது, அஸுரசத்ருவாகிய க்ருஷ்ணனுடைய கம்பீரமான செய்கைகள் இவைகூறப்பட்டன. சிசுவாகிய க்ருஷ்ணன் பூதனையின் ப்ராணனுடன்கூடிய பாலைப் பானஞ்செய்தது, சகடாஸுரனை ஒட்டியது, த்ருணவர்த்தாஸுரனை நசிக்கச் செய்தது, பகன், வத்ஸன் இவ்வசுரர்களின் வதை, அகாஸுர ஸம்ஹாரம், ப்ரும்ஹாவுக்கு மாயை காட்டியது, ஸ்நேஹிதனுடன் கூடிய தேநுகாசுரனுடைய விநாசம், ப்ரலம்பவதம், நான்குபுறத்திலும் பரவும் காட்டுத் தீயினின்று கோபர்களை ரக்ஷித்தது, காளியன் என்ற ஸர்ப்பத்தை த்வம்ஸம் செய்தது, பெரும்பாம்பினின்று நந்தனை விடுவித்தது, கன்னிகைகள் அச்யுதர் ஸந்தோஷமடையும்படி வ்ரதங்களை யனுஷ்டித்தது, ப்ராம்ஹணபத்னிகளுக்குச் செய்த அநுக்ரஹம், ப்ராம்ஹணர்கள் தபித்தது, கோவர்த்தனோத்தாரணம், இந்திரன், காமதேநு இவ்விருவரும் க்ருஷ்ணனுக்குப் பூஜைசெய்து

‡ ஒன்பதாவது ஸ்கந்தத்தின் அர்த்தம் கூறப்பட்டது.

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌚 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 ।
𑌶𑌂𑌖𑌚𑍂𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌵𑌧𑍋𑌽𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥ 33

𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌃 ।
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌲𑍋𑌕𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥ 34

𑌗𑌜𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰𑌕𑌂𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑍋 𑌵𑌧𑌃 ।
𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌸𑍂𑌨𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍀𑌪𑌨𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 ॥ 35

𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌤𑌾 𑌯𑌦𑍁𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌰𑌾𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥ 36

𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌸𑌮𑌾𑌨𑍀𑌤𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍋 𑌵𑌧𑌃 ।
𑌘𑌾𑌤𑌨𑌂 𑌯𑌵𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌸𑍍𑌥𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ 37

𑌆𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌲𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥ 38
𑌹𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍃𑌂𑌭𑌣𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌬𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌜𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ 39
𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌪𑍌𑌂𑌡𑍍𑌰𑌕𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍇𑌃 ।
𑌶𑌂𑌬𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌪𑍀𑌠𑍋 𑌮𑍁𑌰𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ 40

𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌭𑍇𑌦𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂॥௩௩॥௩௪॥𑌆𑌦𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍍𑌯॥௩௮॥௩௯॥ 𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑍇 𑌚 𑌶𑌂𑌬𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃॥

அபிஷேகம் செய்தது, ராத்ரிகளில் ஸ்திரீகளுடன் க்ரீடைசெய்தது, புத்தியில்லாத சங்கசூடன், அரிஷ்டன், கேசி இவர்களின் வதம், அக்ரூருடைய வரவு, பலராமரும் க்ருஷ்ணனும் ப்ரயாணமானது, கோபஸ்திரீகளின் ப்ரலாபம், மதுரையைப் பார்த்தது, கஜாஸுரன், முஷ்டிகன், சாணூரன், கம்ஸன் முதலியவர்களின் வதம், ஸாந்தீபனி, என்ற குருவின் குமாரன் மரணமடைய அவனை மறுபடி வரவழைத்தல், மதுரையில் வஸிக்கும் யதுக்களுக்கு ப்ரியத்தை உத்தவர், பலராமர், க்ருஷ்ணன் இவர்கள் செய்தது, ஜராஸந்தனனுப்பிய ஸைன்யங்களை வெகுவாக வதை செய்தது, யவனேந்திரனை வதைத்தது, குசஸ்தலியை அமைத்தது, தேவலோகத்தினின்று ஸுதர்மையிலுள்ள பாரிஜாதங்கொண்டு வந்தது, க்ருஷ்ணன் சண்டையில் சத்ருக்களை த்வம்ஸம் செய்தது, ருக்மிணியை க்ரஹித்தது, யுத்தத்தில் ருத்ரர் குறைவு பெற்றது, பாணஸுரனுடைய கைகளை நறுக்கியது, ப்ராக்ஜ்யோதிஷ நகரத்திற்குப் பதியாகிய நரகாஸுரனைக்கொன்று கன்னிகைகளை யபஹரித்தது, சைத்யன் பௌண்ட்ரகன், வால்யன், புத்தியில்லாத தந்தவக்த்ரன், சம்பரன், த்விவிதன், பீடன், முரன், பஞ்சஜனன் முதலியவர்

மாஹாத்ம்யம் ச வதஸ்தேஷாம் வாராணஸ்யாஶ்ச தாஹநம் ।
பாராவதாரணம் பூமேர் நிமித்தீக்ருத்ய பாண்டவாந் ॥ 41
விப்ரஶாபாபதேஶேந ஸம்ஹார: ஸ்வகுலஸ்ய ச ।
வஸுதேவஸ்ய ஸம்வாதோ நாரதேந ஸுரர்ஷிணா ॥ 42
உத்தவஸ்ய ச ஸம்வாதோ வாஸுதேவஸ்ய சாத்புத: ।
யத்ராத்மவித்யா ஹ்யகிலா ப்ரோக்தா தர்மவிநிர்ணய: ॥ 43
ததோ மர்த்யபரித்யாக ஆத்மயோகாநுபாவத: ।
யுகலக்ஷணவ்ருத்திஶ்ச கலௌ ந்ருணாமுபப்லவ: ॥ 44
சதுர்விதஶ்ச ப்ரலய உத்பத்திஸ்த்ரிவிதா ததா ।
தேஹத்யாகஶ்ச ராஜர்ஷேர் விஷ்ணுராதஸ்ய தீமத: ॥ 45
ஶாகாப்ரணயநம்ருஷேர் மார்கண்டேயஸ்ய ஸத்கதா ।
மஹாபுருஷவிந்யாஸ: ஸூர்யஸ்ய ஜகதாத்மந: ॥ 46

௪௦॥ மாஹாத்ம்யமிதி। தேஷாம் மாஹாத்ம்யம் ப்ரபாவ: வதஶ்ச ॥௪௧॥ ஸ்வகுலஸம்ஹாரப்ரஸங்கமாஹ— விப்ரஶாபேதி॥௪௨॥ உத்தவஸ்யேதி। தர்மவிநிர்ணய: வர்ணாஶ்ரமதர்மவிநிஶ்சய:॥௪௩॥ தத இதி। மர்த்யபரித்யாக: மநுஷ்யதேஹத்யாகம் ஸ்வகுலஸம்ஹாரப்ரஸங்கமாஹ— யுகேதி। யுகலக்ஷணம் தத்ரானுரூபா வ்ருத்திஶ்ச ॥௪௪॥ சதுர்விதஶ்சேதி। த்ரிவிதா ப்ராக்ருதிகீ நைமித்திகீ நித்யா சேதி॥ ௪௫॥ ஶாகேதி। ருஷேர்வ்யாஸஸ்ய மஹாபுருஷஸ்ய ச விந்யாஸஜாதம்॥௪௬॥

களின் மஹிமை, இவர்களின் வதம், வாராணஸியின் தஹனம், * பாண்டவர்களை நிமித்தமாகக்கொண்டு பூமியின் பாரத்தைக் குறைத்தது இவை கூறப்பட்டன. 28-41

ப்ராம்ஹசாபம் என்ற வ்யாஜத்தால் பகவான் தம் குலத்தை ஸம்ஹரித்தது, வஸுதேவருக்கு தேவர்ஷியாகிய நாரதருடன் செய்த ஸம்வாதம், உத்தவருக்கும் வாஸுதேவருக்கும் நடந்த அற்புதமான ஸம்வாதம் இவை வர்ணிக்கப்பட்டன. இந்த ஸம்வாதத்தில் ஆத்மவித்யை யாவும் தர்ம நிச்சயமும், வர்ணிக்கப்பட்டன. † தம்முடைய யோக மஹிமையால் பகவான் தேஹத்யாகம் செய்தது கூறப்பட்டது. 42-43

யுகங்களின் லக்ஷணம் இவைகளுக்குத் தகுதியான வ்ருத்தி கலியில் மானிடர்களின் தவறுதல், நான்குவிதமான ப்ரளயம், மூன்றுவித உற்பத்தி, புத்திசாலியாகிய பரீக்ஷித்துராஜர்ஷியின் தேஹத்யாகம், வ்யாஸர் வேதங்களைப் பிரித்தது, மார்க்கண்டேயரின் புண்ய சரிதம், மஹாபுருஷருடைய ‡ விந்யாசம், லோகஸ்வரூபியான ஸூர்யனுடைய விந்யாஸம் இவை கூறப்பட்டன. 44-46

---

* பத்தாவது ஸ்கந்தத்தின் அர்த்தம் கூறப்பட்டது.
† பதினோராவது ஸ்கந்தத்தின் அர்த்தம் கூறப்பட்டது.
‡ பன்னிரண்டாவது ஸ்கந்தத்தின் அர்த்தம் வர்ணிக்கப்பட்டது.

இதி சோக்தம் த்³விஜஶ்ரேஷ்டா² யத்ப்ருஷ்டோঽஹமிஹாஸ்மி வ꞉।
லீலாவதாரகர்மாணி கீர்திதாநீஹ ஸர்வஶ꞉ ॥ 33

பதித꞉ ஸ்க²லிதஶ்சார்த꞉ க்ஷுத்த்வா வா விவஶோ ப்³ருவந்।
ஹரயே நம இத்யுச்சைர்முச்யதே ஸர்வபாதகாத் ॥ 44

ஸங்கீர்த்யமாநோ ப⁴க³வாநநந்த꞉
ஶ்ருதாநுபா⁴வோ வ்யஸநம் ஹி பும்ஸாம்।
ப்ரவிஶ்ய சித்தம் விது⁴நோத்யஶேஷம்
யதா² தமோঽர்கோঽப்⁴ரமிவாதிவாத꞉ ॥ 49

ம்ருஷா கி³ரஸ்தா ஹ்யஸதீரஸத்கதா²
ந கத்²யதே யத்³ப⁴க³வாநதோ⁴க்ஷஜ꞉।

இதீதி। இதி சோக்தமிதி மகாராபா⁴வ ஆர்ஷ꞉। ஹே த்³விஜஶ்ரேஷ்டா²꞉! யத்ப்ருஷ்டோঽஸ்மி ததி³த³ம் நாநாவிததயோக்தம் தத்ராபி லீலாவதாரகர்மாணி ஸர்வஶ꞉ கீர்திதாநீதி தத்கீர்தநமாஹாத்ம்யமாஹ ॥ ௪௫ ॥ ஸக்ருத்கீர்தநேநாபி கிமிதி வக்தவ்யமபேக்ஷாயாம் தத்³வ்யபதே³ஶமாஹாத்ம்யமாஹ பதித இதி। பதித꞉ ஸ்க²லிதோ வா பாதா³பி⁴க⁴ாதாதி³ஷு ஸ்க²லித꞉ ஆர்த꞉ க்ஷுத்த்வா க்ஷுதம் க்ருத்வா விவஶோঽபி ॥ ௪௬ ॥ ஸங்கீர்த்யமாந இதி। ஸங்கீர்த்யமாந꞉ யத்³வா ஶ்ருதாநுபா⁴வோ யஸ்ய ஸ꞉ பும்ஸாம் சித்தம் ப்ரவிஶ்ய ஶ்லேஷம் து³꞉க²ம் விது⁴நோதி ஸதாம் ஸநாதந꞉ ப்ரகாஶயதி ஸூர்யோ யதா² தம꞉ இவ அப்⁴ரமதிவாதோ வாயுரிவேத்யர்த²꞉ ॥ ௪௭ ॥ ம்ருஷேதி। ஸங்கீர்தநமேவ ஸத்³ப⁴ஜநம் தத்³ரஹிதம் ஸர்வம் மித்²யாவசநமாத்ரமிதி ப்ரபஞ்சயதி மம்ருஷா꞉

ஓ ப்ராம்ஹண ச்ரேஷ்டர்களே! நீங்கள் என்னைக் கேட்டதற்கு இவ்விதம் கூறினேன். பகவான் லீலையாக அவதாரம் செய்ததும் அவருடைய செய்கைகளும் பூர்ணமாக வர்ணிக்கப்பட்டன. 47

விழுந்தவனும் தடைபட்டவனும், துக்கமடைந்தவனும், தும்பிப் பரவசனாகியவனும் ஹரிக்கு நமஸ்காரம் என்று உயர்ந்தத்வனியுடன் கூறுவானாயின் பாபங்களெல்லாவற்றாலும் விடுபடுகிறான். 48

கேட்கப்பட்ட மஹிமையுடையவரும் பகவானுமாகிய அனந்தரைக் கீர்த்தனம் செய்தால் அந்த பகவான் அந்த மானிடர்களின் மனதில் ப்ரவேசித்த துக்கம் யாவற்றையும் 'ஸூர்யன் இருளைப்போல்' 'பெருங்காற்று மேகத்தைபோல்' போக்குகிறார்.

எந்தக் கதைகளில் பகவானாகிய அதோக்ஷஜர் கூறப்படவில்லையோ அர் அஸத்துக்கதைகளுடைய பொய்வாக்குகள் கெடுதியுள்ளவைகள். பகவா

…𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍁 𑌹𑍈𑌵 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ॥ 50
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌨𑌵𑌂 𑌨𑌵𑌂
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌶𑍋𑌷𑌣𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂
𑌯𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌯𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 51
𑌨 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌚𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌯𑌶𑍋
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌣𑍀𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌹𑌂𑌸𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ 52
𑌸 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌜𑌨𑌤𑌾𑌘𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵𑍋
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑌬𑌦𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ।

𑌮𑍃𑌷𑌾 𑌗𑌿𑌰 𑌇𑌤𑌿। 𑌮𑍃𑌷𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌃 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌚𑌃 𑌅𑌸𑌤𑍀𑌃 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌸𑌤𑌾𑌂𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑍀𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌉 𑌹 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ 50 ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌂 𑌨𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌸𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 । …𑌕𑌾𑌲𑌵𑌕𑍍𑌤𑍃𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑌾𑌪𑌰𑍋𑌗𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾 …𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌯𑌶𑌃 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌣𑍀𑌤 𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌃 𑌧𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌕𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌹𑌂𑌸𑍈𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 52 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌸 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌸 𑌵𑌚𑌨…

டைய குணங்களின் உதயத்தையுடைய அந்தக்கதையே ஸத்யம், அதுவே மங்களம், அதுவே புண்யம். 50

உத்தமச்லோகருடைய கீர்த்தியானது கானம் செய்யப்படுகிறது என்பதே மானிடர்களின் மனத்துக்கு ரம்யமானது. அதுவே புதிதுபுதிதாக மனத்துக்கு ருசியைக்கொடுப்பது. மிகுதியான உத்ஸவமுடையது. அதுவே துக்கஸமுத்ரத்தை வற்றவடிக்கக்கூடியது. 51

வாக்கானது விசித்ரங்களான பதங்களுடையதாயினும் உலகங்களைப் பரிசுத்தஞ்செய்யும் விஷ்ணுவின் யசஸ்ஸைச் சிறிதேனும் வர்ணிக்காவிட்டால் அது காக்கைபோன்றவர்களுக்கு ருசியைக் கொடுப்பதாகும். அதை ஞானிகள் கவனிக்கமாட்டார்கள். எது அச்யுதரைச் சொல்லுகிறதோ அதில் ஸாது ஜனங்கள் ரமிப்பார்கள். 52

எது ச்லோகந்தோறும் அபத்தமுள்ளதாயினும் அநந்தருடைய கீர்த்தி பால் அடையாளமுள்ள நாமங்கள் உள்ளதோ அது வாக்குக்கு உபயோகமாம்.

𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑍋𑌂𑌕𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌤𑍍
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 ॥ 53

𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌭𑌾𑌵𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂
𑌨 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇
𑌨 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌦𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ 54

𑌯𑌶𑌃𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌪𑌰𑍋
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌤𑌪𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌅𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌯𑍋𑌰𑍍
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 55

𑌵𑌾𑌚𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌜𑌨𑌤𑌾𑌘𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵𑌃 𑌜𑌨𑌸𑌮𑍂𑌹𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌕𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌰𑌿 𑌸𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௫௩॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌰𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌾𑌦𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌤𑌦𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌨 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌲𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌨 𑌚𑍇𑌦𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇 𑌯𑌤𑌃 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌫𑌲𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌂 । ௫௪॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌶𑌃𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑌃 𑌪𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌸 𑌯𑌶𑌃𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌯𑍋𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௫௫॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌅𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 ॥

ஜனங்களுடைய தோஷங்களைப் போக்கக்கூடியது, ஸாதுக்கள் அதை ச்ரவணம் செய்வார்கள்; கானம் செய்வார்கள்; கீர்த்தனம் செய்வார்கள். 53

ப்ருஹ்மத்தை ப்ரகாசப்படுத்துவதும், உபாதியில்லாததுமான ஞானமும் அச்யுதரிடம் பக்தியில்லாமலிருந்தால் மிகவும் சோபிக்காது. ச்ரேஷ்டமான கர்மமாயினும் ஈச்வரனிடம் அர்ப்பணம் செய்யாவிட்டால் அது எவ்விதம் பிரகாசிக்கும்? ஏனெனில் எப்பொழுதும் துக்கமாக உள்ளது. 54

வர்ணங்கள் ஆச்ரமங்கள் ஆசாரம் தபஸ் சாஸ்திரச்ரவணம் இவைகளில் உள்ள மிகுந்த ச்ரமமானது, கீர்த்தியுடன்கூடிய ஸம்பத்திலேயே பயனுள்ளதாகிறது. பகவானுடைய குணங்களைக் கீர்த்தனம் செய்வது ச்ரவணம் பண்ணுவது அதில் ஆதரவு இவைகளால் ஸ்ரீதரருடைய பாதாரவிந்தங்களில் நினைவுண்டாகிறது. 55

𑌅𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑍋𑌃
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌯𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌂 𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌚 ।
𑌸𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ 56

𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌤 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾
𑌯𑌚𑍍𑌛𑌶𑍍𑌵𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌦𑍇𑌵𑌮𑍀𑌶𑌮𑍍
𑌅𑌜𑌸𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 ॥ 57

𑌅𑌹𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌿𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌮𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋𑌪𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤
𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑍃𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 58

---

௫௬ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍄𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 — 𑌯𑍂𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌆𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑌜𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌭𑌜𑌤 𑌅𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌣𑌂 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌨 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌈𑌶𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌤𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥ ௫௭ ॥ 𑌅𑌹𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ॥ ௫௮ ॥ 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑌿𑌫𑌲𑌂

கிருஷ்ணனுடைய பாதாரவிந்தங்களில் மறப்பின்மை யானது துக்கங்களை நசிக்கச் செய்யும்; மனத்திற்கு ஒழிவைக் கொடுக்கும்; மனத்துக்கு சுத்தியையும், சிறந்த பக்தியையும், விஞ்ஞானம் வைராக்யம் இவைகளுடைய ஞானத்தையும் கொடுக்கும். 56

ஓ ப்ராம்ஹண ச்ரேஷ்டர்களே! நீங்கள் மிகுந்த பாக்யம் செய்தவர்கள். ஆச்சர்யம்! எல்லாவற்றுக்கும் ஆத்மாவாகியவரும், தேவரும், இவரைத் தவிர மற்றவர் தேவரல்லர் என்று வர்ணிக்கக் கூடியவரும், ஈச்வாருமாகிய நாராயணரை மனத்தில் நிலைபெறச்செய்து மற்றதில் மனம் செலுத்தாமல் பஜியுங்கள். 57

பரீக்ஷித்துராஜன் ப்ராயோபவேச காலத்தில் ரிஷிகளுடைய ஸதஸ்ஸில் பெரியோர்கள் கேட்டிருக்க ச்ரேஷ்டராகிய சுகரிஷியின் முகமாக ஆத்மதத்வத்தை முன் நான் கேட்டேன். நான் இப்பொழுது உங்களால் அந்த ஆத்மதத்வத்தை ஸ்மரணம் செய்துகொண்டேன். 58

ஏதத்வ: கதிதம் விப்ரா: கதநீயோருகர்மண: ।
மாஹாத்ம்யம் வாஸுதேவஸ்ய ஸர்வாஶுபவிநாஶநம் ॥ 59

ய இதம் ஶ்ராவயேந்நித்யம் யாமக்ஷணமநந்யதீ: ।
ஶ்லோகமேகம் ததர்த்தம் வா பாதம் பாதார்த்தமேவ வா ।
ஶ்ரத்தாவாந் யோ(அ)நுஶ்ருணுயாத் புநாத்யாத்மாநமேவ ஸ: ॥ 60

த்வாதஶ்யாமேகாதஶ்யாம் வா ஶ்ருண்வந்நாயுஷ்யவாந் பவேத் ।
படத்யநஶ்நந் ப்ரயத: பூதோ பவதி கில்பிஷீ ॥ 61

புஷ்கரே மதுராயாம் ச த்வாரவத்யாம் யதாத்மவாந் ।
உபோஷ்ய ஸம்ஹிதாமேதாம் படித்வா முச்யதே பயாத் ॥ 62

தேவதா முநய: ஸித்தா: பிதரோ மநவோ ந்ருபா: ।
யச்சந்தி காமாந் க்ருணத: ஶ்ருண்வதோ யஸ்ய கீர்த்தநாத் ॥ 63

ஶ்ராவணயிதுர்மாஹாத்ம்யமாஹ ஷட்பி: ஸார்த்தைரிதி ॥௬௰॥ ய இதி । யாமக்ஷணம் யாமக்ஷணம்
வேத்யர்த்த: ஶ்ரத்தாநஸ்யைவ ஸாக்ஷாத் புநாதி நத்வஶ்ரத்தாநஸ்யேதி ஸர்வத்ர ॥
௬௧॥௬௨॥ தேவதா இதி। தேவாத்யா ஸ்வதர்மஜோபாஸகஸ்யாபி யத்ந்விந்தே தத்ஸ

ஓ ப்ராம்ஹணர்களே! சொல்லுவதற்குரிய மிகுந்த செய்கைகளுடைய வாஸுதேவரின் மஹிமையை உங்களுக்குக் கூறினேன். இது கெடுதி யாவற்றையும் போக்கக் கூடியது. 59

எவன் மற்றவைகளில் மனமில்லாமல் தினந்தோறும் யாமமோ க்ஷணப் பொழுதோ ச்ரத்தையுடன் ஒரு ச்லோகத்தை அல்லது பாதி ச்லோகத்தை பாதத்தை அல்லது பாதத்தில் பாதியை ச்ரவணம் செய்கிருனே ச்ரவணம் செய்யும்படி செய்கிருனே அவன் தன்னையே பரிசுத்தஞ் செய்கிருன். 60

த்வாதசியிலோ, ஏகாதசியிலோ கேட்டவன் ஆயுளுடையவனுகிருன். பாபம் செய்தவன் போஜனம் செய்வதன்முன் அடக்கத்துடன் பாராயணம் செய்தால் பரிசுத்தனுகிருன். 61

புஷ்கரக்ஷேத்ரம், மதுரை, த்வாரகை இவைகளில் உபவாஸமிருந்து அடங்கிய மனத்துடன் இந்த ஸம்ஹிதையைப் பாராயணம் செய்து பயத்தினின்று விடுபடுகிருன். 62

இதைக் கீர்த்தனம் செய்கிறவனுக்கும் ச்ரவணம் செய்கிறவனுக்கும், இதில் கூறப்படும் தேவதைகள், முநிவர்கள், ஸித்தர்கள், பிதிர்க்கள், மநுக்கள், ராஜாக்கள் யாவரும் மனோரதங்களைக் கொடுக்கிருர்கள். 63

𑌋𑌚𑍋 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌽𑌧𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 ।
𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌮𑌧𑍁𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌯𑌃𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌘𑍃𑌤𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌮𑌧𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥ 64
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌽𑌧𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋𑌦𑌧𑌿𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌤𑍍 ॥ 65

𑌕𑌲𑌿𑌮𑌲𑌸𑌂𑌹𑌤𑌿𑌕𑌾𑌲𑌨𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑍇𑌶𑍋
　𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌮𑍍 ।
𑌇𑌹 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌶𑍇𑌷𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃
　𑌪𑌰𑌿𑌪𑌠𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌪𑌦𑌂 𑌕𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 ॥
𑌇𑌹 [illegible] 𑌤𑍁 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌶𑍇𑌷𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃
　[illegible]𑌕𑌲𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌾𑌪𑌹𑍋𑌽𑌭𑌿𑌗𑍀𑌤𑌃 ॥ 66
𑌤𑌮𑌹𑌮𑌜𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
　𑌜𑌗𑌦𑍁𑌦𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍 ।

𑌮𑍇𑌤𑌾𑌮𑌧𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 ॥௬௪॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯 𑌉𑌦𑌧𑌿𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵[illegible]𑌶𑍋𑌷𑌃 ॥௬௫॥ 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌾𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌕[illegible]𑌲𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿। 𑌕𑌲𑌿𑌮𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌇[illegible]𑌤𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ॥௬௬॥ 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 [illegible]𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌦𑍁𑌦𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌜𑌃𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌮𑌃𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋

ரிக், யஜுஸ், [illegible]ஸாமம் இவைகளை அத்யயனஞ்செய்த ப்ராம்ஹணன் தேனாறு, நெய்யாறு, ப[illegible]ாலாறு இந்தப் பலனை இந்த பாகவத ஸம்ஹிதையை ச்ரவணம் செய்ததனால் [illegible] அடைகிறான். அடக்கமுள்ள ப்ராம்ஹணன் இந்தப் புராண ஸம்ஹிதையை அத்[illegible]யயனம் செய்து அந்தப் பலனை அடைகிறான். 64

பகவான் கூறிய[illegible] பாகவதத்தை ச்ரவணம், அத்யயனம் செய்தவன் உயர்ந்த பதமடைவான். ப்ரா[illegible]ம்ஹணன் அத்யயனம் செய்து, ப்ரஞ்ஞையையும் க்ஷத்திரியன் பூமியையும் [illegible]வைச்யன் பொருளையும் அடைகிறான். சூத்ரன் பாபத்தினின்று சுத்தமடை[illegible]கிறான். 65

கலியின் மல[illegible]டைய கும்பலைப் போக்குகிறவரும், ஸர்வேச்வருமாகிய ஹரியை மற்ற[illegible]ஸ்திரங்கள் மிகுதியாக வர்ணிக்கவில்லை. ஸர்வஸ்வரூபியான பகவானை இந்[illegible]பாகவதமானது கதைகளின் ப்ரஸங்கங்களால் அடிக்கடி நன்கு வர்ணிக்கிறது. (மற்றொரு பாடம்) உலகமனைவற்றின் தோஷங்களைப் போக்குகிறவரும், [illegible]வஸ்ரூபியுமாகிய பகவான் இந்தப் பாகவதத்தில் வர்ணிக்கப்படுகிறார். 66

ப்ரபஞ்சத்தின் [illegible]ஷ்டி, பாலனம், ப்ரளயம் இந்த ஸ்வரூபமுடைய சக்திகளை யுடையவரும், [illegible]மில்லாதவரும், ஆத்மதத்வஸ்வரூபியும், அனந்தரும்,

ब्रह्मादिभिरजशक्रशंकराद्यैः
दुरवसितस्तवमच्युतं नतोऽस्मि ॥ 67
उपचितनवशक्तिभिः स्व आत्म-
न्युपरचितस्थिरजङ्गमालयाय ।
भगवत उपलब्धिमात्रधाम्ने
सुरऋषभाय नमः सनातनाय ॥ 68
स्वसुखनिभृतचेतास्तद्व्युदस्तान्यभावो
ऽप्यजितरुचिरलीलाकृष्टसारस्तदीयम् ।
व्यतनुत कृपया यस्तत्त्वदीपं पुराणं
तमखिलवृजिनघ्नं व्याससूनुं नतोऽस्मि ॥ 69

इति श्रीभागवते द्वादशस्कन्धे द्वादशोऽध्यायः

यस्य तं ब्रह्मादिभिर्देवैरपि दुरवसितः अविज्ञातः स्तवः स्तोत्रं यस्य तं ॥६७॥ उपचिते इति । उपचिताभिः उद्रिक्ताभिः नवशक्तिभिः प्रकृतिमहदहंकारपञ्चतन्मात्राख्याभिः स्वात्मन्येव उपरचितं स्थिरजङ्गमालयो यस्य तस्मै भगवते ॥६८॥ श्रीगुरुं नमस्करोति । स्वसुखेनेति स्वसुखेनैव निभृतं पूर्णं चेतो यस्य सः तेनैव व्युदस्तः अन्यस्मिन् भावो यस्य तथाऽपि अजितस्य श्रीकृष्णस्य रुचिराभिर्लीलाभिः आकृष्टः सारः स्वस्थचेतो धैर्यं यस्य सः तत्त्वदीपं परमार्थप्रकाशकं श्रीभागवतं पुराणं व्यतनुत तं नतोऽस्मीति ॥६९॥

इति भावार्थदीपिकायां द्वादशाध्यायव्याख्या.

ப்ரும்ஹா, இந்திரன், சிவன் முதலிய ஸ்வர்க்க பதிகளால் அறியமுடியாத ஸ்துதியுடையவருமாகிய அந்த அச்யுதரை நான் நமஸ்கரித்தேன். 67

வ்ருத்தியடைந்த ஒன்பது சக்திகளால் தம் ஆத்மாவில் அமைக்கப்பட்ட ஸ்தாவர ஜங்கமங்களை ஆலயமாக உடையவரும், ஞானமாத்ரஸ்வரூபரும், தேவச்ரேஷ்டரும், நித்யருமாகிய பகவானுக்கு நமஸ்காரம். 68

ஸ்வாநந்தத்தாலேயே நிறைந்த மனமுடைய சுகமஹர்ஷி அந்த ஆனந்தத்தால் நீங்கிய மற்றவைகளிலுள்ள பாவனையுடையவராயினும் க்ருஷ்ணனுடைய மனோஜ்ஞமான லீலைகளால் இழுக்கப்பட்ட ஸாரமுள்ளவராகி பகவானைச் சார்ந்ததும், தத்வத்தைப் பிரகாசப்படுத்துவதுமான புராணத்தைக் கருணையால் செய்தார். (கூறினர்.) தோஷங்களனைவற்றைப் போக்குகிறவரும், வ்யாஸருடைய குமாருருமாகிய அந்தச் சுகமுனிவரை நான் வணங்குகிறேன். 69

12-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈-
𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌦𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍈𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌗𑌾𑌃।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌃॥

𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌦𑌮𑌨𑍍𑌦𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌗𑌿𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌣𑍍𑌡𑍂𑌯𑌨𑌾
𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌲𑍋𑌃 𑌕𑌮𑌠𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌨𑌿𑌲𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌃।

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿।
𑌦𑌾𑌨𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿। 𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑌂 𑌊𑌹𑌾𑌪𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍋𑌦𑌮𑌥𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌶𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌿𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌅𑌮𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌗𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌡𑍂𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌲𑍋𑌃 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍀𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌨𑌿𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂

13-வது அத்யாயம்

ஸ்ரீ ஸூதர் கூறுகிறார்.

பிரும்ஹதேவர், வருணன், இந்திரன், ருத்ரர், மருத்துக்கள் யாவரும் திவ்யமான ஸ்துதிகளால் எவரை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்களோ, ஸாமகர்கள் அங்கம், பதம், க்ரமம், உபநிஷத் இவைகளுடன் கூடிய வேதங்களால் எவரைக் கானம் செய்கிறார்களோ, யோகிகள் த்யானத்தால் அசைவற்றதும் பகவானை யடைந்ததுமான மனத்தால் எவரைப் பார்க்கிறார்களோ, தேவகணங்களும், அஸுர கணங்களும் எவருடைய முடிவை அறியார்களோ அந்த தேவருக்கு நமஸ்காரம் 1

முதுகில் சுழலும் பெரிய மந்தரமலையின் கற்களின் நுனியுராய்வதால் உண்டான ஸுகத்தால் நித்திரைசெய்பவரும், ஆமையின் ஆக்ருதி யுடையவருமாகிய பகவானுடைய மூச்சுக்காற்றுகள் நம்மை ரக்ஷிக்கட்டும். மூச்சுக்காற்று

𑌯𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌲𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌵𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌲𑌾𑌨𑌿𑌭𑍇𑌨𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾𑌂
𑌯𑌾𑌤𑌾𑌯𑌾𑌤𑌮𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌲𑌨𑌿𑌧𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 2

𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌦𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧𑌤 ॥ 3

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌦𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌨𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌚 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌶𑍈𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥ 4

𑌦𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 ।
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌦𑌶 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌤𑌮𑍍 ॥ 5

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌦𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑍈𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌲𑍈𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑍈𑌵 𑌤𑍁 ॥ 6

𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑍇𑌶𑌃 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌵𑌶𑌾𑌜𑍍𑌜𑌲𑌨𑌿𑌧𑍇𑌰𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌾𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍋𑌦𑌧𑍇𑌰𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌭𑍇𑌨 𑌮𑌿𑌷𑍇𑌣 ॥ ௨ ॥ 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌦𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧𑌤 ॥ ௩ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍈𑌵𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 ॥ ௪ ॥ 𑌦𑌶𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ ௫ ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇𑌤𑌿

களின் ஸம்ஸ்காரங்களுடைய லேசத்தை அநுஸரிக்கும் வசத்தாலும் கலக்கம் என்ற வ்யாஜத்தாலும் ஸமுத்ரத்தின் ஜலத்தின் மிகுதியான போக்குவரவானது இன்னும் ஒழிவடையவில்லை. 2

புராணக் கணக்குக்களின் சுருக்கம், இந்த பாகவத்தின் விஷயம், ப்ரயோஜனம், தானம், தானத்தின் மஹிமை, படிப்பது முதலியவற்றின் மஹிமை இவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். 3

ப்ராம்ஹ புராணம் பதினாயிரம் க்ரந்தங்கள். பாத்ம புராணம் ஐம்பத்தையாயிரம் க்ரந்தங்கள். ஸ்ரீ வைஷ்ணவ புராணம் இருபத்து மூவாயிரம் க்ரந்தங்கள். சைவபுராணம் இருபத்து நான்காயிரம் க்ரந்தங்கள். ஸ்ரீபாகவத புராணம் பதினெண்ணாயிரம் க்ரந்தங்கள். நாரத புராணம் இருபத்தையாயிரம் க்ரந்தங்கள். மார்க்கண்டேய புராணம் ஒன்பதாயிரம் க்ரந்தங்கள். அக்நி புராணம் பதினையாயிரத்து நானூறு க்ரந்தங்கள். பவிஷ்யத்புராணம் பதினான்காயிரத்து ஐந்நூறு கிரந்தங்கள். ப்ரும்ஹகைவர்த்த புராணம் பதினெண்ணாயிரம் க்ரந்தங்கள். லைங்கபுராணம் பதினோராயிரம் க்ரந்தங்கள். வாராக

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑌮𑍇𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌶𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌂 𑌦𑌶 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 7
𑌕𑍌𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 ।
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌸𑍌𑌪𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍈𑌵 𑌤𑍁 ॥ 8
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ॥ 9
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌇𑌦𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑍇 ॥
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌭𑌵𑌭𑍀𑌤𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 10
𑌆𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌹𑌰𑌿𑌲𑍀𑌲𑌾𑌕𑌥𑌾𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌸𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑌮𑍍 ॥ 11

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ 7 ॥ 𑌕𑍌𑌰𑍍𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍌𑌪𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍁𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 ॥ 8 ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌸𑌹𑌿𑌤𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌃 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌃 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕 𑌏𑌵 ॥ 9 ॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌦𑌶𑌰𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 10 ॥ 𑌆𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌹𑌰𑌿𑌲𑍀𑌲𑌾𑌕𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌃 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍 ॥ 11 ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯

புராணம் இருபத்து நான்காயிரம் க்ரந்தங்கள். ஸ்காந்த புராணம் எண்பத்தோராயிரத்து நூறு க்ரந்தங்கள். வாமனபுராணம் பதினுயிரம் க்ரந்தங்கள். கூர்ம புராணம் பதினேழாயிரம் க்ரந்தங்கள். மத்ஸ்ய புராணம் பதினுன்காயிரம் க்ரந்தங்கள். கருடபுராணம் பத்தொன்பதாயிரம் க்ரந்தங்கள். ப்ரும்ஹாண்டபுராணம் பன்னீராயிரம் க்ரந்தங்கள். இவ்விதம் புராணங்களின் ஸமூகங்கள் நான்கு லக்ஷம் க்ரந்தங்களென்று கூறப்படுகின்றன. (ஆக நான்கு லக்ஷம் க்ரந்தங்கள்.) 4—9

இவைகளில் ஸ்ரீபாகவதபுராணம் பதினெண்ணுயிரம் க்ரந்தங்களென்று கூறப்படுகிறது. பகவான் நாபிபத்மத்தில் இருந்தவரும் ஸம்ஸாரத்தில் பயந்தவருமாகிய ப்ரும்ஹாவுக்குக் கருணையால் முன் இந்த பாகவத்தைக் காட்டினர்.

இது ஆதி நடு முடிவு இவைகளில் வைராக்யமுள்ள உபாக்யானங்களுடன் கூடியது. விஷ்ணுவின் லீலாசரிதஸமூஹமாகிய அம்ருதத்தால் ஆனந்தமடைந்த ஸாதுக்களையும் தேவர்களையும் உடையது. 11

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑍈𑌕𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ‖ 12

𑌪𑍍𑌰𑍌𑌷𑍍𑌠𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌸 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ‖ 13

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌣𑍇 ।
𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ‖ 14

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑍍𑌰𑌸𑌾𑌮𑍃𑌤𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ‖ 15

𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌥𑌾 ‖ 16

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑌮𑌲𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌮𑌮𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 ।

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 ‖ ௧௨ ‖ 𑌪𑍍𑌰𑍌𑌷𑍍𑌠𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑍌𑌷𑍍𑌠𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍂𑌢𑌂 ‖ ௧௩ ‖ ௧௪ ‖ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 ‖ ௧௫ ‖ ௧௬ ‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍈𑌃

வேதாந்தங்களெல்லாவற்றின் ஸாரமானது; ப்ரும்ஹம் ஆத்மா இவை என்ற தன்மைக் கிலக்ஷணமாகியது; இரண்டில்லாத வஸ்து எதுவோ அதற்கு விஷயமானது; மோக்ஷத்தையே முக்ய ப்ரயோஜனமாக உடையது. 12

ப்ரோஷ்டபத(ஆவணி)மாஸ பூர்ணிமையில் ஸ்வர்ணஸிம்ஹாஸனத்துடன் கூடிய இந்தப் புராணத்தை எவன் (ப்ராம்ஹணனுக்கு) தானஞ்செய்கிறுனே அவன் உத்தமகதியை அடைகிறுன். 13

ஸாதுக்களின் கூட்டத்தில் ஸ்ரீபொருந்தியதும் உயர்ந்ததுமான பாகவதம் எதுவரை ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணப்படவில்லையோ அதுவரை மற்ற புராணங்கள் ப்ரகாசிக்கின்றன. 1[illegible]

இந்த ஸ்ரீபாகவதம் வேதாந்தங்களனைவற்றின் ஸாரமானது என்று [illegible] படுகிறது. இந்த பாகவதரஸமாகிய அம்ருதத்தால் த்ருப்தியடைந்தவனுக்[illegible] மற்றதில் கொஞ்சமேனும் ப்ரீதியுண்டாகாது.

நதிகளுக்குள் கங்கைபோலும் தேவர்களுக்குள் அச்யுதர்போலும் வை[illegible]ணவர்களுக்குள் சிவன் போலும் புராணங்களுக்குள் இந்த பாகவதமாகிறது.

ஸ்ரீபொருந்திய பாகவதபுராணம் நிர்மலமானது; விஷ்ணுபக்தர்களுக்[illegible] ப்ரியமானது; இதில் பரமஹம்ஸர்களால் அடையக்கூடிய சிறந்த ஞானம் யாவும்

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌪𑌠𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌪𑌰𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 ॥ 17

𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑍋𑌽𑌯𑌮𑌤𑌲𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾
𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌚 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌾 ।
𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌥 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤
𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ॥ 18

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌚𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵𑍇 ॥ 19

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑌾𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌅𑌤𑍁𑌲𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌮𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌶𑍁𑌕𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌶𑍁𑌕𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌧𑍀𑌮𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌯𑌥𑍋𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌚𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟 ॥௧௯॥௨௦॥

கூறப்படுகின்றன. ஞானம் பற்றுதலற்ற பக்தி இவைகளுடையவர்களால் கர்மங்களின் ஒழிவு காணப்படுகிறது. இதை பக்தியுடன் கேட்பவனும் படிப்பவனும் விசாரிப்பவனும் பாபங்களினின்று விடுபடுகிறான். 17

நிகரற்றதும் ஞானத்தை ப்ரகாசிக்கச் செய்வதுமாகிய இந்த பாகவதத்தை பகவான்முன் ப்ரும்ஹாவுக்கு வெளியிட்டார். அந்த பகவான் ப்ரும்ஹாவின் ரூபத்துடன் நாரதமுனிவருக்கு உபதேசித்தார். நாரதரூபியான விஷ்ணு வ்யாஸருக்கு வெளியிட்டார். வ்யாஸரூபியான பகவான் யோகீச்வரராகிய சுகருக்கு உபதேசித்தார். சுகரூபியான பகவான் கருணையால் பரீக்ஷித்துக்கு உபதேசித்தார். அந்த பகவத்ஸ்வரூபமும் சுத்தமும் நிர்மலமும் துக்கமற்றதும் அம்ருதமும் ஸத்யமுமாகிய பரதத்வத்தை த்யானஞ்செய்கிறோம். 18

எந்த பகவான் மோக்ஷமடைய விருப்பமுள்ள ப்ரும்ஹாவுக்கு இந்த பாகவதத்தைக் கருணையால் வெளியிட்டாரோ அந்த வாஸுதேவரும் ஸாக்ஷியுமான பகவானுக்கு நமஸ்காரம். 19

𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌶𑍁𑌕𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 ।
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑌮𑌮𑍂𑌮𑍁𑌚𑌤𑍍 ॥ 20

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌯𑌤𑌿𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑌾𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌹𑍃𑌜𑍍𑌜𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍋𑌽𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍 ।
𑌕𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌵 𑌨𑍁 ।
𑌬𑌾𑌲𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌕𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌮𑌥𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑍇𑌃 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌮𑍋𑌦𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌾𑌪𑌰𑌿𑌨𑌤𑌿𑌪𑍋𑌤𑍈𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌦𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌂𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌤𑌦𑍇𑌦𑌂 𑌨 𑌤𑌦𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑍇𑌹𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃.

𑌓𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌕𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃.

எந்த முனிவர் ஸம்ஸாரமாகிய ஸர்ப்பத்தால் தீண்டப்பட்ட பரீக்ஷித்து ராஜாவை விடுவித்தாரோ அந்த சுத்தரும் ப்ருஹ்மஸ்வரூபியும் யோகீச்வராருமாகிய சுகருக்கு நமஸ்காரம். 20

13-வது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

12-வது ஸ்கந்தம்
முற்றிற்று.

ஸ்ரீமத்பாகவதம்
முற்றிற்று.